

உ
குருவேதனை.

புலவாபுரநாமி.

இஃது
திருப்புகழ்ச் சுவாமிகளென்றும்,
தண்டபாணி சுவாமிகளென்றும்
வழங்கும்
வண்ணச்சரபம்

சிமத் முருகதாசகவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டே

சுை சுவாமிகள் குமாரர்
புலவாபுரநாமி பிள்ளையாரால்
சென்னை.
சுலாத்திரைநாமி அச்சுக்கூடத்திலு
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை கடைகலி

1908.

Copy-right Reserved

மு க வு னை.

புலவர்புராணம், என்பது ஆறாம்வேற்றமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையா யிந்தாற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. இது, புலவர்களது பழமையானகதையைச்சொல்லு நூலெனவிரியும். புலவர் என்பதற்கு மெய்யறிவினை யுடையோர் என்பது பொருள். எல்லாமாகி யொன்றினுந்தாக்கற்றுள்ள விறைவனை யுள்ளவாறுணரு முணர்ச்சியொன்றே மெய்யறிவெனப்படும். அவ்வுணர்ச்சிக்குக் கல்வியே முதற்காரணமாம். அதுபற்றியன்றோ? “கற்றதனூய பயனென் கொல் வதலறிவ னற்றாடொழிஅ ரெனின்” என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார். கல்வியென்பது வடமொழி, ஆந்தரம், கன்னட முதலிய பலபாடைகட்கும் பொதுப்பொருளினதேனும், ஈண்டுதொலாசிரியராலேயிடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது தமிழ்ப்புலமைக் கல்வியொன்றேயாம். நிற்க.

இந்துலாசிரியர், தென்பாண்டிநாட்டுத் திருநெல்வேலிச் சுத்தசைவ வேளாண்ருலத்தினராகிய செந்தியுகம்பிள்ளை யென்பவர் வருந்திச்செய்த பெருந்தவப்பயனாய்க் கலியுகம், சகாசக, வருஷத்தில் அவதரித்துத் தமது பிதாவால், சங்கராலிங்கமெனப் பிள்ளைத்திருநாமஞ் சூட்டப்பெற்றுச் சிறுவர்களுடன் கல்விபயின்று வருங்கால் பிதாசிவபதமடைந்தனர். பின், ஸ்ரீ முருகப்பெருமான், இவரது மனவெளியிற்று லிங்கித்தமது பரத்துவநிச்சய முணர்த்தி யுபதேசித்தமையால், எட்டுவயதிலே கல்விப்பயன் கைவரப்பெற்று, அளவிறந்த தமிழ்க்கவிகள் புதுமையாகப் பாடிநிறமையுற்றனர். ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தை நிறுத்திப்பூசிக்கும் பேராசையுற் றியற்றிவந்தனராதலின் இவருக்கு முருகதாசரென்றுலகோர் காரணப்பேரோதினர்.

இவ்விவரம், “இளகைச்சிறுமியர்சொன் மொழியினுந் தித்தித் திருக்கின்ற தமிழ்மணத்தா, விலகுபொதியைக்கிரியி னருகிலுறுநெல்லை யினி டத்திலொரு குழவியாகி—வளவிலுள பாலரொடு பலவாறு விளையாடி வருகின்ற நாளிலென்னை, வலியவந் தாட்கொண்டு வேலாயுதப் பூசை வாஞ்சைக் கடற்குளாழ்த்திக்—ருளம்விரவுபாலன்ன மதுரத்தமிழ்க்கவி கொழிக்குல முதலியப்பாற், கோலமிகு செந்தூரி லொரு விதக் குறிகண்டு கொள்ளவோ ராடல்செய்தும்” என்ற இவரதுகவிபால் விளங்கும்.

அத்தகைய அறுக்கிரகம் பெற்றதுமுதல், அநேகதலங்கட்குச் சென்று பன்னிருகைமலை முதலியபிரபந்தகளியற்றி மீண்டு திருநெல்வேலியிற் சேர்ந்திருக்குநாள் “புலவர்புராணம்” என்னும் இக்காவியத்தை யியற்றிமுடிக்கவேண்டு மென்ற பேராசையுதித்தவாறு தொடங்கிப் பாவிரமுடித்தவுடன் கந்தக்கடவுள் காலந்தாழ்த்துப் பாடலாடுமென்ற கட்டளையைச் சிரமேற்பூண்டு விடுத்துப்பின், சிதம்பரம், சிரங்கம், பழனி, முதலிய தலங்கட்குச்சென்று, தில்லைத்திருவாயிரம், திருவாய்

கத்திருவாயிரம், பழனித்திருவாயிர முதலிய பிரபந்தங்க ளியற்றியவர் 'சான்றோருடைத் தென்றான்ரோர் புகழ்ந்தொண்டை நாட்டினுட் பிரிவான நடுநாட்டிலுள்ள சிவதலங்கள் இருபத்திரண்டினுட் சிறந்துள்ளதாய்க் கோமாதருபுரமென்னுங் காரணப்பெயர்பெற்ற திரு ஆமாத்தாரடைந்து, அங்கெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ அபிராமேஸ்வரரைப் பதிகச்சதகம், சதகப்பதிகமுதலிய பிரபந்தங்களாற்றுகின்றதுநான் ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் முன்பு நீ பாடத்தொடங்கிய புலவர்புராணத்தை யிப்போது பாடுவாயென வுத்தரவு கொடுத்ததன்மேல், அருட்பெருமையும், தமிழ்ப்புலமையும், ஒருங்கேயமைந்த, அன்பர்களு் பலரது அற்புதசரித்திரங்களை யனைவரு முணரத்தொகுத்துப் பாடத்தொடங்கினர். இவ்விஷயம், "நெல்லையினிற்றுவுக்குமிது நெடுநாளை மனக்கருவினின்றுதுன்று, மெல்லையில்பாமாலையினம் பிறந்ததற்பின் மாதைநகரிடத்திந்நாளிற், குல்லைமலர்க் குகன்கடவ நடைதரும்" என, இந்நூலின் பொதியாசலப்படலத்தி லிவர்கூறியிருத்தலாற் பெறப்படும். அன்றியும், இவ்வாறு இவர், இக்காவியத்தைப்பாடிய யதற்கு ஆதாரம், ஆன்றோர்வாக்கியமும், கலைமகளமைந்தநர்வும், முருகப்பெருமான் றிருவடியுமேயன்றி வேறன்றென்பது, "ஆதார முன்னோர் நவின்மொழியுங் கலைவாணி நடம்புரியுநாவும், வேற்பிடித்து மலைதொறும்போய்த் திருவருட்பேரடல், விளைக்கு முழுதுணர்புலவன் விரைமலர்த்தாள்களுமே" என, இவர் இந்நூற்பாயிரத்திற் கூறியிருத்தலால் விளங்கும்.

இவர், செளரவம், சைவம், பாத்நேயம், வைணவம், காணபதியம், கௌமாரம், என்னும் சண்மதத்தையுந் தழுவிய சமரச ஞானியேயாயினும், ஆதியிற் சண்முகனாற் றடுத்தாளப்பட்டமையின் முருகதாசகவாயிகளெனவும், அளவற்ற சந்தக்கவிகளைப்பாடியமையின், திருப்புகழ்ச் சுவாயிகளெனவும், முழுநீறும், உருத்திராக்கமும், லங்கோடுகளையினமும், தண்டமும் பூண்டிருந்தமையின், தண்டபாணிகவாயிகளெனவும் வழங்கப்பெற்றனர். இவராலியற்றப்பட்ட செய்யுட்டொகையிலக்கத்துக்கதிகம்.

இந்நூலாசிரியசுவாயிகள் கீழ் திருவாமாத்தாரிலே மடாலயம் அமைத்தெழுந்தருளி, கலி, ருத-ஸ்ரீ ஆகிய விளம்பி ஸ்ரீ த்தில் அரிய சமாதிலிலைகொண்டருளினர்.

இப்புராணத்தைச் சிலவேற்பாட்டினால் முன்பதிப்பு அச்சிட்ட சென்னை திவயன்பகதூர் - வ - ஷ்ணமாசாரியாரவர்கள், சிலகவிகளை மாற்றியும், களைந்தும், இரண்டு முன்று பாகமாகப்பிரித்தும் சிலரைக் கொண்டெதிர்ப்பித்தனர். இப்போது மூலப்பிரதிக்கிணங்கவொரே புத்தகமாய் வெளியிடலானேன்.

இந்நூலாசிரியர் திருநகைத்திரம்.

ஆண்டுவிளம்பிமதி யானியிருபான்முன்றிற்
ந்நெடுதிருவோணஞ் சேய்வாரங் - காண்டருகிர்க்,
கும்பலகன்மென்பார் குருமுருகதாசனென்கோ
னம்பனிருதாளடைந்த நாள்.

இங்ஙனம்

நூலாசிரியர் மாணக்கனும் குமாரனுமான

தி. மு. செந்தியாகன்.

குருவேதுணை.

சிறப்புக்கவிக்கள்.

சேன்னை

சித்தார்த்தசாரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

செந்தமிழ்வண்ணச்சாரப மெனவவதா ரஞ்செய்து செவ்வே லேந்துங்
கந்தனா தியதேவர்க் கைம்பதினா யிரங்கவிகள் கவினப் பாடி
முந்தபர வருணகிரி யெனுமுருக தாசனுயர் முனிவர் கோமான்
றந்தருளும் புலவர்புரா ணத்தருமை கலைமகள்வாய் சாற்று மாதோ.

இந்தூலரசிரியர்மாணக்கர்

திருநெல்வேலி ஜில்லா கழகமகை

தமிழ் வித்வான்

தி. இராமகிட்டிணப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

தெய்வத் திருவருள்சால் சித்தாரீர் தமிழ்ப்புலவர்
மெய்வர்க்க மாண்பொருங்கு மேதினிகேதர்—துய்வகையெங்
கோமான்கைத் தண்டிபற்றுங் கோலமுனி வன்புகன்றான்
பாமாது மேத்தும் படி. (க)

தனதன தான தந்தனத் தானனா.

அருள்வலிநீடு செந்தமிழ்ச்சீரெனா

வசுமேடையார்க லங்கநற்பான்மையோர்

குருபதநாடி யுய்ந்திடச்சேய்முனாள்

குறுமுனியாதி துன்றருட்பாவலோர்

மருவுபல்சீர்து லங்கநற்சார்பெலாம்

வளர்தவமேவு தண்டிடைச்சீலனார்

பொருள்செறிமான்மி யம்பெறக்கூறுமோர்

புலவர்புராண மென்பதிற்காணுமே. (உ)

இந்தாலாசிரியர் மாணுக்கர்
திருநெல்வேலி ஜில்லா கோபாரசமுத்திரம்
ச. சண்முகதாசப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

சந்தனம் பொழிலிற் நென்றம் நமிழ்மணப் பொலிவும் வாறோர்
செந்தனப் பொன்வாழ் மார்பன் நிறை முகன் முதலோர் போற்றுங்
கந்தனம் கருணைப் பேற்றார் கடலயின் முனிக்கோன் மேவி
வந்தனச் சீருந் தோய்ந்து வயங்குதன் மலய மாதோ. (க)

தீரசாத் திரமுற்றோது சிறப்பெலாந் திகழப் பெற்றுப்
பாசத கண்டத் துள்ள பருப்பத மாமக் குன்றின்
சேவிர் சிகரத் துற்றுத் திகழநதிக் கொரு குரோசுந்
தோரநெல் வேலி யென்னு மொருநகர் மிகமே லாமால். (உ)

வேறு.

அந்நகரி னனவரத தானநெடு வீதியினி லறங்குள் றாமன்
மெய்ந்நலஞ்சால் கங்கைகுலத் துற்றசெந்தி னாய்குன்றன் வேட்கையோடு
செந்நயச்சொற் காந்திமதி யம்மைபதந் தொழுதுநித்தெ டுயுத்தவத்தார்
பன்னருஞ்சீர்ச் சீகாழிச் சம்பந்த னெனப்புவிழிற் பால னானன். (ங)

வேறு.

கொல்லிக ழாயிரத்துப் பதினேந்தாண்டு
குலவியகார்த் திகைமதியிற் கூறுபாதி
நல்லத்த நாண்மீன வோரையாறி
ஐகஞ்சத் தமத்தின்மதி நவத்திற் புந்தி
யெல்லந்த கன்குளிகள் நசத்திற் செவ்வா
யெட்டிற்சுக் கிரன்பொனிலா பத்திராகு
புல்லலுடன் பஞ்சமத்தோன் நிசையும்வந்து
பொருந்துதலா லப்பெருமை புகலற்பாற்றோ. (ச)

வேறு.

உருவேறத் திருவேறு மென்றபழ மொழியைமனத் துறுதியாக்கொண்
டொருவேளை யுஞ்சிறிது மறவாமம் சடாக்காத்தை யுச்சரித்துப்
பெருவேதன் படைப்பிலுற ம்நமிழிற் நேன்போலும் பிரபந்தங்கள்
பொருவேல்வைத் திருமாதர் கடுக்குலவு முருகோன்மேற் புகன் று வந்தான். (ஞ)

அப்படிப்பல் பதிருழந்தான் கழைவனத்துற் றொருநாணன் காலோசித்தா
னிப்படியிற் திருவருள்பெற் நிசைப்பாடி யெண்ணியவா நியலப் பெற்றுத்
தப்படியிற் நினைவாசாத் தனிவீட்டிற் சார் புலவோர் சரித்திரத்தை
யெப்படியும் பாடிடவே வேண்டுமெனப் பாயிரமுந் நிசைத்துப் பின்னர். (ஐ)

எத்தனை னா லோவிசைத்தடி னவைகவெண்ணிக் கையினடங்கா திருமுந்நீரை
யித்தனை னா லியென்றளக்கப் போமோசொல் விடற்கருக னியானல்லென்கான்
மெய்த்தவத்தார் திருவருள்பெற் நச்சுதன்போல் வினையாட விழைந்தா னப்பே
றெத்தலத்தெந் தாள்வருமோ வென்றாறாய்த் தாமாத்தா னிடத்திற் சேர்ந்தான். (எ)

அத்தலமெல் லாந்தருமென் றுண்டபெரு மான்மேன்மு வாயிரம்பாப்
புத்தமுதம் போலுரைத்துப் பின்புலவர் புராணத்தைப் புல வெண்ணி
புத்தமச்சீர்க் கும்பன்முத லோரொழுபத் திருசுருக்க முரைத்துத்தீர்த்தா
னித்தரையிற் கலைமகனேர் தமிழ்ப்புலவர் குழாமுணர்ந்திடி டிறைஞ்சுமாறே. (அ)

வேறு.

தன்ன தானத் தன்ன - தனத்தத் தானனா.

வறுமைநோ யுற்றுமதி சூதறிஞாயக் குறைவு
மருவு தாழ்மைக் கவிஞர் தெரியத்தகாததே
சிறுமைதீர் பச்சடல னராவமீதிற் றுயில்கொள்
செழிய வாரிக்கு னெழு மமிழ்துக்குமேலதே
மறுமைமா முத்திநெறி விழையுமேன்மைப் பெரியர்
மனது நாடித் தினமு முணர்சுத்தஞானநூல்
பொறுமை சீர்வித்தமலி முருகதாசப் பிரபு
புலவர் பேரிற் கமுறு புதுமைப்புராணமே. (க)

இந்நூலாசிரியர் மாணக்கர்
மஞ்சக் குப்பம் லில்லா உரத்தூர்
சின்னூரெட் டியாரவர்களியற்றியது.

திருவள ரிமையீ மீன்ற செல்வியைப் பாமனந்நான்
மருமணஞ் சூட்டல் காண்பான் மலிசபை தன்னிலன்னே
னருமுனிக் கரசை நோக்கி யன்பநீ பொதியைமேவி
யிருமணக் கோல மாங்கே யீருவ மென்றான்மாதோ. (க)

அந்தமா முனிவன் றாழ்ந்தே யகன்றுதென் பொதியைமேவிச்
சந்தமார் தமிழ்முன் றென்னுந் தனையரைப் பயந்தன்னோர்க்காச்
சந்தரக் கண்ணிட லுத்திற் சுரந்தபா லாகுந்தீர்த்தம்
வந்தது புனியிற் செம்பு மாநதி யென்பேர்தாங்கி. (உ)

நடந்தது பலகால் கொண்டு நற்றட நிரப்பிச்செய்யி
னிடந்தொறுஞ் செந்நெ லோங்க வெய்துமத்தீர்த்தந்தன்னி
லடைந்தவர் வினைக டீர்க்கு மகன்றுறை பலவவற்றுட்
முடந்தவா மனத்தர் மேவுஞ் சிந்துபூந் துறையொன்றுண்டால். (ஈ)

அத்துறைக் குடபாலிச னமர்சின கரத்தின் மேவிப்
பைத்தலைப் பாயந்துங்கும் பண்ணவன் முதலாம் விண்ணோ
ருத்தம முனிவர் வேத முணர்ந்தவர் சைவரன்ப
ரத்தவென் றேத்துமோதை யளவிடற் கரியுதம்மா. (ச)

காம்புறழ் தோளி காந்தி மதியொடு நெல்லையப்ப
ரோம்பிய திருநெல்வேலி புத்தம வேளாளர்க்குண்
மேம்படு செந்தினாதன் விராதங்கள் பலவாரூற்றித்
தாம்புகழ் மகப்பே நெற்குத் தந்தரு னென்னவேண்டி. (டு)

எங்குமாய் விளங்குமீச னினியகண் ணருளாற் பெற்றுப்
பங்குறு மனையாளோடு பாலனை வளர்க்கச் சீர்த்தி
தங்குசெந் தமிழ்ப்பா மாலை சாற்றினன் மழலைவாயாற்
பொங்குபே ரன்பா லாய்ந்த புலவரு மகிழ்ந்தாரன்றே. (சு)

அன்றுதொட் டொருநால் வேதத் தறுமதத் தேவர்மீதுந்
துன்றுபே ரன்பு பூண்டுந் சூரனாகியரை வேலால்
வென்றுவா னவர்க ளெல்லாம் வின்குடி யேறச்செய்த
குன்றுதே ருடுவானைக் குருபர னென்னக் கொண்டான். (எ)

இத்தகை யறிந்தமேலோ ரெண்ணில்சீர் முருகதாசன்
சத்திவேற்புசை செய்யச் சலிப்புறத் தண்ட பாணி
சித்திரச் சந்தமோதூர் திருப்புகழ்ச் சரபமென்ன
முத்திறத் திருப்பேரோத முழுமனத் தெளிளுனான். (அ)

இல்லறத் தியற்கை தன்னே டெழிற்றுற வறமும்பூண்டு
வல்லவ மாயுள்கல்வி மலிதரு செல்வம் வாய்மைச்
சொல்லறத் தவமெய்ஞ் ஞானத் தாய்மையார் புதல்வன்னீறு
மல்லலார் வயல்குழ் மாதை மாநகர் வந்துபின்னர். (சு)

பன்னிரு புயத்துப் பெம்மான் பகர்மொழிப் படியேமுன்னஞ்
சொன்னதோர் ரும்ப னுகித்தொகையெழு பானிரண்டு
மன்னிய தெய்வத் தன்மை மருவிய புலவர்காகை
யின்னிகைத் தமிழின்முவா யிரங்கவி யிசைத்தான் மன்னே. (க)

ஓங்கிய மனத்தா லந்நா னாய்பகக் கூட்டத்துன்ப்
நீங்கிய மாதையூரி னிலைபெறு தவஞ்செய் தென்னைத்
தாங்கிய வன்னைதந்தை சற்குரு தண்ட பாணி
பூங்கழல் வணங்கிநாளும் புகழ்ந்துவாழ்ந் திருப்பே னம்மா. (க)

இந்தூலாசிரியர் குமாரரியற்றிய சிறப்புப்பாயிரம்.

பூமகள் வதன தாமரை பெனுஞ்சீர் பொருந்திய டாண்டி நாடதனி
மேமலர்ப் பொழிலார் பொதியமால் வரையின் சிரத்தினி லினிதமர் திலகு
மாமகத் துவஞ்சேர் கும்பமா முனிவன் வளர்கமண் டலத்தினின் நிழிந்தே
சாமளக் கடனோக் குபுஞன் திசையிற் சாய்வது தாம்பிர வன்னி. (க)

அத்தமா நதிய் நிருகரைப் புறத்து மமைந்துள பலதறை முகத்து
முத்தருட் டுறஞ்சால் சிந்துபூத் துறையி னோமவேய் முனையிடச் சிவனார்
செந்தை யிலிங்கத் திருவுரு வாகித் திகழ்தரு ழீர்த்தியிற் சிறந்து
தத்தமா வுலவும் வீதியின் பெருமை தழைத்து நெல்லைமா நகரம். (உ)

ஆயநன் னகரிற் சைவவே ளாள் னரியவில் வாழ்க்கையிற் சிறந்தோன்
நாயமெய் யறிஞன் செத்தினு யகப்பேர் துதைந்தவ னருந்தவ மியற்றி
யேயதோர் மகப்பே ருளுளன் வடிவா ளிருபதம் பணித்துபின் னவடன்
சேயகன் னருளாற் பெற்றிடு பாலன் செய்வவேற் பூசனைப் பிரியன். (ங)

திருப்புகழ்க் காரன் மண்டபா ணியன்கீர் திகழ்தரு முருகதா சனுமென்
றொருப்பட வுலகோர் மூன்றுகா ரணப்பே ருரைத்திடப் பெற்றமெய்ச் சே
னுருப்பொலி முழுநீ ரக்கமா லிகைகீ ளுமித்தகல் லாடைதன் டனின்தே
குருப்பெரு வேடத் துடன்மமிழ்ப் பனுவல் கொழித்திடு முழுத்தவ ராசன். (ச)

சூரியன் சிவனம் பிகைநெடு மாயன் தும்பிரா முகன்கும ரேசன்
சீரிய குருவா விளங்கியா வையுமார் தெய்வமொன் றென்னவே தெளிந்தோ
கேரியற் திருமா மலையிசை யேறி யெளிதுபூ மியிலுருண் மியந்தோன்
வேரியற் தொடையன் மன்னர்மீ தெனினும் வேண்டியோர் துதிசொலா விரதன். (சு)

தில்லையா யிரமும் பழனியா யிரமுஞ் சீர்திக ழாங்கத்தா யிரமும்
தொல்லைதீர் தெய்வத் தாயிர மேழா யிரமுந்தொல் ளருணையின் சுகரித்
குல்லைமா லிகைவேள் சகத்திர தீபங் குணித்தவன் னத்திலக் கணமு
மெல்லைதீ ரேகத் தாளித முகலத் தாதிபு மாநிலக் கணமும். (ஊ)

கலம்பகஞ் சந்தத் தொலியலத் தாதி கவின்கெய்பின் னைக்கவி கோவை
யிலங்குசீர்ச் சதக மாதையூர்ப் புராண மிசைபதிற் றுப்பத்தத் தாதி
நலங்கொன் னெவண் பாவர் தாதிபும் பனவா நவின் றுசண் முகனடித் துணையே
பலங்கொளக் கருதி யாறெழுத் துரைக்கும் பண்பின னன்பினிற் சிறந்தோன். (ஏ)

என்னோர் சிலர்க்குத் தீமைதீர்த் துபுமா நினைதருள் புரிந்துதன் னடியார்த்
கன்னோர் விளங்கிப் பம்பைமா நதிரு முனைதிகழ் மாதையு ரதனிற்
மன்னோர் கருணை யழகிய நாதர் சந்திச் சார்ந்திருத் திரிபாண்
மின்னோர் வடிவேற் சூகப்பிரான் கனவில் விளம்புகென் றிசைத்தொழற் படியே.

அ]

சிறப்புப்பாயிரம்.

அருட்பெருந் தகவுந் தமிழ்ப்பெருந் தெளிவு மமைந்திடப் பெற்றுமெய் யறிவான்
மருட்பெருந் ககற்றி யுய்த்தமெய்ப் புலவர் வண்புக ழுனைத்தையும் விளக்கித்
தெருட்டுசொற் சுவையும் பொருட்சுவைப் பொலிவுந் திகழ்விருத் தத்தினும்கேட்போ
ரிருட்பெருந் கூறுபே ரின்பவாழ் வெய்தி யிகபர சாதனம் பெறவே. (க)

உலகினிந் சிறந்தோர் சொல்லிடக் கேட்டு முரியதால் சிலவற்றா ளுணர்ந்துங்
கலணணி மயினேர் கலைமினா ணுவிற் காட்டுசொற் பயனது தெளிந்து
நிலவுசெந் தமிழ்காட் டிடைத்திகழ் தருமோர் நிகரிலா மணிவிளக் கென்னப்
பலர்புகழ்ந் திடுதீர்ப் புலவர்புராணம் பாடித் தொடங்குபு பரிவால். (க0)

எழுபதோ டிரண்டு சருக்கமா முடித்திட் டினியதன் மடாலயத் திடையே
தொழுபதக் குகன்பா லினிதரங் கேற்றித் துசளறு பொருள்விரித் துரைத்தான்
பழுதினீழ் தறிஞ் சருகுநேட் டிவந்தார் பலவிதச் சபசகு னங்கண்
முழுதுமாங் கியலக் கண்டதாற் றெய்வ மூதரு ளிலங்கிய தம்மா. (க1)

எத்தனை யோகா விபங்களிவ் வுலகத் திருப்பினு மியலாருட் புலவோ
ருத்தம்பு புகழ்ச்சி ரொருங்கெடுத் துரைக்கு மொருபெருந் காவிய மிதபோ
லித்ததி காறு மிசைத்துவைத் திட்டோ ரிலரென்றார் பலராவன் றுனைத்தாட்,
சித்தம்வைத் தவன்மன் மைந்தனிப் பதிகஞ் செந்தினு யகன்மொழிந் தனனே. (க2)

உ-

குருவேதுணை.

இந்நூ லாசிரியர் குமாரசரியற்றிய

ச ரு க் க க் கோ வை வு.

—1900—

தென்பொதிவையக் குறுமுனிவர் தமிழ்விந் வாசேந் திகழ்வன் றெண்ட
ரன்பதிகத் திருவாத லுரடிகள் செந்தரு ளருள்சேர் மூலர்
துன்பயில்வீரக் காரைக்கா லம்மையிசைச் சேரமான் றுநிகக் கோ
ரின்புலமைக் கல்லாடர் வெண்காடர் காரையூ ரிசைந்த பாலர். (க)

செக்கிழார் மெய்க்கண்டா ருமாபதிபார் விட்டுணுப்பேர்ச் சித்தர் கொல்லி
காக்குமா சாயகுல சேகரர்செந் நாப்புலவர் கரியோ னன்பிற்
நேக்குமிசைத் தொண்டாழிப் பொடியார்நற் பாணுமார் செகத்திற் பல்லோர்க்
கேக்கமனித் திட்டபர காலரொடு பொய்க்கயா ரொழிந் பூத்ததார். (உ)

பேயாசென் றொருமூவர் திருக்குருகைப் பராங்குசப்பேர்ப் பிள்ளை வீணே
மாயாத தேதிகனு மணவானன் றுனுமென வண்பேர் வாய்ப்து
சாயாத புகழிகத்திற் கொளுமிரட்டைக் குரவாருட் டன்மை யாலே
வாயாசக் கவிபொழியு மெனவைபா ரிடக்காட் டீர்மகிமைச் சித்தர். (க)

வள்ளுவர்ப் திரவிரியா ரொடுபொய்யா மொழிப்புலவர் வண்ணம்பாழக்
கிணையுரு வாமருண கிரிநாதர் வில்லிபுத்தூர்க் கிளர்த்த லோர்
கொண்ணவத் தமிழ்ப்புலமை யிரட்டையார் குகைகமகி வாய ரன்னார்
விஞ்ஞமிசைக் குருமகி வாயரொடு தத்துவரா யப்பேர் மிக்கோர். (ச)

திருச்சிற்றம் பலநாடி யோடுசெவப் பிரகாசர் செவிராஜை
யருச்சித்த சாந்தலிங்கர் குமாரதே வப்பெரிய ருட்போ ரூன்
விருப்புற்ற இதம்பரப்பே ராளரகுட் சோலையர்மெய் விளங்கும் போகப்
பெருக்குற்ற தாயுமா னவர்குமர குருபரப்பேர் பெற்ற தாயர். (௫)

திருக்கோவ லூரிலிருந் தருட்டிருப்பா திரிப்புலியூர் சேர்ந்து மாயக்
கருக்கோதற் றுபுறெறிகொ ளாறுமுகப் புனிதருயர் கனகமன்றிற்
றிருச்சேவை பெற்றமுத்துத் தாண்டவர்கச் சியப்பெலா சாரி யாருட்
செருக்காரும் புகழ்ப்புகழித் கூத்தரிரு வயிணவராஞ் செவ்வே ளன்பர். (௬)

வரதுங்க பாண்டியர்மெய்க் கவிராச பண்டிதரும் வாம மார்க்கத்
தூமொன்று மயிராமப் பட்டர்புக மேந்திதிரு ஸொட்டக் கூத்தர்
சரதங்கொள் ஁ம்பருயர் காளமே கப்புலவர் தகவார் காளி
வரமென்ற கொடுவாக்கின் வசைகலியாண் டானெனும்பேர் வாய்ந்த தீரன். (௭)

வீரபாண் டியப்புலவர் கந்தசா மிப்புலவர் விளம்பு மன்னார்
சாரமுறு தவச்சிசுவா மாறுமுகப் புலவர்மதிட் டகைசால் கூடற்
சேரமலை யருளடைந்த சீநிவா சப்புலவர் திருக்குற் றுலத்
தோரமுறு மெசுவா யப்புலவர் முதுகுளத்தா ருவந்த சீலர். (௮)

பெற்குன்ற வாணர்தலை மலைகண்ட தேவாரு ணெடுமாயற்சே
சொற்குன்றத் துதிபகர்பின் னைப்பெருமா னையங்கார் துணைக்கண் ணின்றிக்
கற்குன்றக் குகன்றரக்கொண் முத்துவயி ரவப்புலவர் காதலாட்காப்
பொற்குன்ற மெனப்புக்கழ்பாண் டியனெதிர்காட் டியபாணப் புலவர் மாதோ. (௯)

சத்திமுற்றத் தூர்ப்புலவர் முத்துலுக்கப் புலவரோடு தம்பேர் காணுந்
சித்தியற்றி யுடன்மறைந்த பலதெய்வப் புலவாருட் செயலின்றித்தம்
முத்தியினாற் செயலியற்று மறிவுத்தன் மைப்புலவ ருடனே யிர்தச்
சத்தியமாம் புலவர்புரா ணத்திசெழு பதிறிரண்டு சருக்கத் தானே. (௧௦)

முற் றிற் று.

தெய்வமேதுணை.

சருக்க அட்டவணை.

சருக்கம்.	பக்கம்.	செய்யுள்.
பாயிரம்		௩௨
பொதியாசலப் படலம்	௭	நீக
அகத்திய மகாமுனிவர் சருக்கம்	௧௩	சுரு
திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சருக்கம்	௧௭	௭ அ
திருநாவுக்கரசு நாயனார் சருக்கம்	௨௭	௨௩
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சருக்கம்	௩௦	௨௨
திருவாதவூரடிகள் சருக்கம்	௩௩	௭௩
சேந்தநாயனார் சருக்கம்	௪௧	௩௨
திருமூலநாயனார் சருக்கம்	௪௬	௨௧
காரைக்காலம்மையார் சருக்கம்	௪௮	௧௮
சேரமான்பெருமானுநாயனார் சருக்கம்	௫௦	௨௧
கல்லைதேவர் சருக்கம்	௫௩	௪௧
கல்லாடனார் சருக்கம்	௫௬	௧௨
திருவெண்காடர் சருக்கம்	௬௦	௧௧
நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சருக்கம்	௭௨	௨௬
சேக்கிழார்நாயனார் சருக்கம்	௭௫	௨௩
மெய்கண்டதேவநாயனார் சருக்கம்	௭௭	௧௭
உமாபதிதேவநாயனார் சருக்கம்	௮௧	௪௨
பெரியாழ்வார் சருக்கம்	௮௭	௧௮
குலசேகராழ்வார் சருக்கம்	௮௯	௨௧
திருமழிசையாழ்வார் சருக்கம்	௯௩	௫௮
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் சருக்கம்	௧௦௦	௨௭
திருப்பாணாழ்வார் சருக்கம்	௧௦௩	௨௩
திருமங்கையாழ்வார் சருக்கம்	௧௦௬	௩௧
மூன்றாழ்வார் சருக்கம்	௧௧௧	௧௨
சடிகோபாழ்வார் சருக்கம்	௧௧௪	௩௭
இரட்டைக்குரவர் சருக்கம்	௧௧௮	௩௨
ஒளவையார் சருக்கம்	௧௨௨	௧௨௮
இடைக்காடர் சருக்கம்	௧௩௭	௨௩
திருவள்ளுவநாயனார் சருக்கம்	௧௪௦	௬௩
பத்திரகிரியார் சருக்கம்	௧௪௭	௫௭
பொய்யாமொழிப்புலவர் சருக்கம்	௧௫௩	௩௭
அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சருக்கம்	௧௫௮	௮௨
வில்லிபுத்தூரர் சருக்கம்	௧௬௭	௩௩
இரட்டைப்புலவர் சருக்கம்	௧௭௧	௫௬
குறைமசுவாய சுவாமிகள் சருக்கம்	௧௭௮	௭௮
குறாமசுவாய சுவாமிகள் சருக்கம்	௧௮௭	௧௭
தத்துவராய சுவாமிகள் சருக்கம்	௧௮௯	௩௦
திருச்சிற்றம்பலநாடிகள் சருக்கம்	௧௯௨	௨௮
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சருக்கம்	௧௯௬	௪௪

சுருக்கம்.	பக்கம்.	செய்யுள்.
சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௦௨	கசு
குமாரசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௦௪	உசா
செதம்பரசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௦௭	௨௫
சோலையசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௧௦	கசு
தாழமானசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௧௨	௨௭
குமாரசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௧௬	ச௨
ஆறுமுகசுவாமிகள் சுருக்கம்	௨௨௧	௧௮
முத்துத்தாண்டவர் சுருக்கம்	௨௨௩	௧௭
கச்சியப்பசுவாசாரியர் சுருக்கம்	௨௨௫	௨௪
பகழிக்குத்தர் சுருக்கம்	௨௨௮	௪௦
இருவயிணவர் சுருக்கம்	௨௩௨	௫௭
வரதங்கபாண்டியர் சுருக்கம்	௨௩௬	௩௮
கவிராசபண்டிதர் சுருக்கம்	௨௪௪	௪௧
அபிராமப்பட்டர் சுருக்கம்	௨௫௦	௪௫
புகழேந்திப்புலவர் சுருக்கம்	௨௫௫	௪௧
ஒட்டக்கூத்தர் சுருக்கம்	௨௬௧	௩௬
கம்பர் சுருக்கம்	௨௬௫	௧௫௦
காளமேகப்புலவர் சுருக்கம்	௨௮௨	௬௮
வகைகவிபாண்டான் சுருக்கம்	௨௯௦	௭௧
வீரபாண்டியப்புலவர் சுருக்கம்	௨௯௮	௩௨
கந்தசாயிப்புலவர் சுருக்கம்	௩௦௨	௪௫
ஆறுமுகப்புலவர் சுருக்கம்	௩௦௭	௨௫
சீனிவாசப்புலவர் சுருக்கம்	௩௧௧	௬௬
நமசிவாயப்புலவர் சுருக்கம்	௩௧௮	௨௫
முதுகுளத்தூர் சுருக்கம்	௩௨௨	௨௧
நெற்குன்றவாணர் சுருக்கம்	௩௨௩	௩௦
தலைமலைகண்டதேவர் சுருக்கம்	௩௨௭	௪௧
பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் சுருக்கம்	௩௩௨	௨௮
முத்துவயிரவப்புலவர் சுருக்கம்	௩௩௬	௧௫
பாணப்புலவர் சுருக்கம்	௩௩௭	௨௧
சத்திமுற்றப்புலவர் சுருக்கம்	௩௪௦	௩௩
முத்துலிங்கப்புலவர் சுருக்கம்	௩௪௩	௫௬
பலதெய்வப்புலவர் சுருக்கம்	௩௫௦	௪௪
அறிவுத்தன்மைப்புலவர் சுருக்கம்	௩௫௬	௫௮
வாழிலிருத்தம்	௩௬௪	௧
தெய்வீகத்தாழிசை	௩௬௪	௧

ச. ந. பார்த்தசாரதி நாயுடு.

குருவேதுணை.

பு ல வ ர் பு ர ண ம்.

பொதுப்பாயிரம்.

பொதுக்கடவுள் வாழ்த்து.

பொதுத்தேய்வம்.

யாவரெவ்வண்ணஞ்சொல்லு மெவற்றினுமிசைந்துநின்று
மூவலற்றொளிருந்தொல்கீர் முதற்பரம்பொருளைவாழ்த்திக்
காவலர்வெருண்டுபோற்றுங் கவித்தமிழ்ப்புலவர்காதை
யாவல்கொண்டொக்கலுற்றே னதுவுமென்செயற்பாற்றன்றே. (க)

விநாயகர்.

எவ்வகைத்தொழிலெங்காளி லெவ்விடத்தியற்றுமியாரு
மவ்வவைமுடியவேண்டு மானைமா முகனைப்போற்றி
நெளவலம்பொன்னுநாணு நறுந்தமிழ்ப்புலவர்காதைப்
* பௌவமுடுணர்ந்தமட்டிற் பகர்ந்திடத்துணிவுற்றேனே. (உ)

முருகக்கடவுள்.

எழுதருமறைவல்லான்ற னீரிருகூத்துமோதிப்
பழுதறுபிரமஞானம் பரமனுக்கருளிச்செய்து
முழுதறிபுலவனான முருகனைமுன்னிவாழ்த்திக்
தொழுதருட்புலவர்காதை சொல்லிடத்துவக்கினேனே. (ஈ)

சாகவதி.

புண்ணியச்சுருதியாதிப் புனிதனற்றொகுதியாவும்
வெண்ணிறக்கமலப்போதில் வீற்றிருந்தருள்வாடன்னேத்
திண்ணியவுணர்வானாடிச் செழுந்தமிழ்ப்புலவர்காதை
மண்ணினிற்பலருந்தேறி மகிழ்வுறவருக்கின்றேனே. (ச)

பாரசத்தி.

வாலையும்புலனைதானும் வளர்திரிபுரையுமாகிக்
காலையிற்பரிதிபோலக் கவின்றருகவுரியுண்கண்
வேலையெப்பொழுதும்போற்றி வியன்றமிழ்ப்புலவர்காதை **
தாலையானுணர்ந்தவாறு துவன்றிடமுயல்கின்றேனே. (ஐ)

பௌவம் - கடல்.

பாமசிவன்.

எண்வகைப்பொருளுமாகி யிணையிலைந்தொழிலுஞ்செய்து
திண்வகைச்சிலையொன்றேந்துஞ் சிவபிரான் நிருத்தாள்போற்றிப்
பண்வழிந்தொழுதும்பாடற் பயன்பெறுபுலவர்காதை
விண்வயிற் * புலவர்நாண விளம்புதல்விநும். (௭) (௭)

திருமால்.

இகத்தொடுபரத்துமேவி யெவ்வகையுயிருங்காக்கு
மகத்துவத்தயக்கிரீ பன் மலரடிவணங்கிவாழ்த்தி
† நகத்தினீவாயமுதமாய நறுந்தமிழ்ச்சுவையுண்டார்க்கு
மகத்தருட்புலவர்தங்க ளாணிக்கதையறைகின்றேனே. (௭) (௭)

வழிபடுகடவுள் வாழ்த்து.

அனவரததான விநாயகர்.

மணிகுலவுமுடிவேந்தர் வாழ்வனந்தஞ்சிதைந்தாலு மாறுதோங்குந்
திணிகுலவுகவிபாடும் புலவர்சரித்திரம்விரித்துச் செப்பச்செய்வாய்
பணிகுலவுதிருமேனிப் பரமனதுநெல்வேலிப் பதியிற்றொண்ட
ரணிகுலவுநெடுவீதி யனவரததானவிநா யகப்பெம்மானே. (௮) (௮)

சேந்திஞாயகர்.

பன்னுமுத்தமிழ்ப் பாடவிடைல்கள் பயின்றுயர் புலவோர்தம்
மன்னுமெய்ப்புகழ்ச் சரித்திரமுறைப்படி வழங்கியாண் டருள்கூர்வாய்
மின்னுநாணுற விளங்கயிற்படைகொடு வியனெழிற் நிருச்செந்தா
ரென்னுமாதவத் தலத்திலீற்றிருந்தெனக் கிசைந்தவாறுநாத்தோனே.

வாக்குடைச்செல்வி.

திருவுருமாமகைத்தலத்தி லாறுவகையிலக்கணமுஞ் சென்னையூரிற்
பொருவில்பிள்ளைக்கவியுமரங் கேற்றியநாளுலகமுற்றும் புகழ்தற்கான
பெருவிளையாட்டியற்றியதோர் பெண்கொடியாம்வெண்கிளியே பேதை
லருள்வளமைப்புலவர்கதை யத்தனையுமுலகறிய வறிவிப்பாயே. [யேன]

உண்ணுமுலைபும்மை, காந்திமதியம்மை.

அண்ணுமலையி லடியேனை யாண்டுகொண்ட
வுண்ணுமுலையே யுயர்ந்ததிரு நெல்லையப்பர்
கண்ணார்வெய்தவருங் காந்திமதியேயெனக்குட்
பண்ணர்கவிப்புலவர் பண்புதிக்கச்செய்வீரே. (௧௧) (௧௧)

நடராசர், அண்ணாமலையார், நெல்லையப்பர்.

தில்லைமன்றத் தொருத்திழு னாவாய்
செங்கனங்கிரி யாகித் திகழ்ந்துளாய்
நெல்லையையின் முனைத்துல காளுவாய்
நேயம்வைத்து நிதந்துதி செய்குவே
னெல்லையின்றிய பாவலர் தங்குமுாத்
தேறுபோன்றவ ரின்புகழி யாவையும்
வல்லையோதத் துணிந்துகொண் டேனவை
வந்துதோன்றவரங் கொடுத்தாண்மினே. (கஉ)

கரியமாணிக்கப்பெருமாள், தேவநாதன், வரதராசர்.

நெல்லைமாநகர்க்கரிய மாணிக்கப்பெருமாளே நிறைந்தவாசக்
குல்லைமலிதருவயிர்தைக் கோமானேபுதுவைநகர்க் கொண்டல்வண்ண
கல்லைநிகர்வன்னெஞ்சக் கயவர்களுமஞ்சுதிமற் கவிஞர்சீர்த்திச்
சொல்லையுலகிழாமம் புரந்தருளுங்கடனுமது சொந்தமாமே. (கஉ)

ச ற் கு ரு.

சூரியனுஞ் சந்திரனும் விழிகளாகிச்
சொல்லுமற்றைக் கடவுளர்பல் லுறுப்புமாகிக்
காரியமும் காரணமும் தானேயாகிக்
கருதுவாருளந்தொறும்போய்க் கலந்துநிற்குஞ்
சீரியசற் குருபரனே யெனையாட்கொண்ட
செல்வமே யாவும்வல்ல தெய்வமேமுன்
கூரியமும் தமிழ்பொழிந்தோர் சரிதஞ்சற்றுங்
குழறும் பகரவரங் கொடுத்தாள்வாயே. (கச)

அபிமானக்கடவுள்வாழ்த்து.

பலதேவங்கள்.

பன்னிரண்டிசமயத்துங் கொலைபுலையிற்சாராத பான்மையோராத்
துன்னிவளர்பெரியோர்கள் வழிபடுமெத்தேவனாய் துதித்தல்செய்வாம்
பொன்னிலங்குமுடிவேந்தர் நடுநெங்கத்தமிழ்மாரி பொழிந்தகீர்த்தி
மன்னியமெய்ப்புலவர்சரித் திரத்தையொருபுராணமென வகுக்கவென்றே.

சமயச்சின்னம்.

வெந்தநீ றக்கங்காவி விளங்குசின் துரமண்ணென்னு
மைந்தனின் * தறுவர்தம்மா லலமரா தமைந்தபின்னர்க்
† கந்தரஞ் சொரிதல்போலக் கவிபொழி கூடவுட்டன்மைச்
செந்தமிழ்ப் புலவர்காதை செப்பிடச்சிந்தித்தேனே. (கக)

பெரியோர் பாநதுளரி.

இரக்கமாதிய நற்குணமியாவையு மெய்திச்
சுரர்க்கு மேலவ ராயவர் தம்பதத் துகளைச்
சிரத்தின்மீதணிந் திறைஞ்சுதுஞ் செழுந்தமிழ்ப் புலவர்
வரத்தி னுற்பெறும் வாழ்வினைச் சொலப்பெறு மாறே. (௧௭)

பு ல வ ர்.

சொற்படி நடத்தும்வலி துன்னுபுலவேர்தந்
நற்பத மெனுங்கமல நாண்மலர் முடிப்பாம்
விற்பனர் 'விரும்புமவர் மெய்ப்புகழ்விளம்பிப்
பற்பலர் துதிக்குமுயர் பான்மையுறவென்றே. (௧௮)

அபிப்பிராயம்.

அருணைநெடுஞ் சிகரிதிரு நெல்வேலிச்சிகரி
யாதியப்பலவாகு மபிமானத் தலமுந்
திருவுருமாமலைவள்ளி மலைதிருமா மலைபோற்
சிந்தையறியதுபூதி செயுந்தலமுஞ் செப்பிற்
பெருகியதோர்காவியமா மாதலினுற் றுதியே
பிறங்குபொதுப் பாயிரத்தைப் பேசியமட்டடக்கி
வருசிறப்புப்பாயிரமென் றெண்ணுகின்றேன் கவிதை
வந்தபின்பார்த் துவப்பதென்றன் வழக்கமுலகோரே. (௧௯)

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம் .

அவையடக்கம்.

அமரர்மன்னவ ராதியர்ப் புகழினு மலர்வெண்
கமலையேடுகர் கவிவலாரிகழ்வர்சற் றவர்தந்
தமரைவாழ்த்திழந் பிழைபலசாரினுந் தள்ளார்
நமரென்றோர்கில நிருப்பினும்பொருளா ளநமக்கே. (௨)

வேறு.

இப்புராணத்தா டிலங்குமவ ரின்னருளா
லொப்புரைத்தற்கெட்டா துயர்ந்தபெருந் தன்மையுற்று
மெய்ப்புனிதனாகும் விருப்பால் விளம்புகின்றேன்
நப்புலருமாகிலவர் தன்மையே சாகுமன்றே. (௨)

சிறப்புப்பாயிரம்.

௩

வேறு.

வம்பரைப் பாடுவார்க்கும் வாக்கருள் வாணித்தாய்தன்
செம்பதத் தடிமைத் தன்மைத் திறலுறும் புலவர்காதைக்
கிம்பரார் புகழ்சீர்நல்கா திருக்கிலவ் விழிவுந்திங்குங்
கொம்பர்நே ரவனையன்னோர் குழுவினைக் கூடுமன்றே. (௩)

நூற்பொருள்.

தென்றலைப் பொருளையைத் திரிவிதத் தமிழ்களைத்
தன்றவப் பயனெனத் தருமலைக் கிழைமுதற்
றுன்றருட் புலவர்தந் தொலைவின்மெய்ப் புகழ்வனப்
பென்றனுட் குலவுமட் டிதுதுவன் நிமமரோ. (௪)

வேறு.

அகலமாகு மருந்தமி ழாக்கமுஞ்
சகலர்காணத் தகாவருட் டன்மையும்
பகலை நேர்புகழ்ப் பாவல ராண்மையும்
புகலுமிந்தப் புராண முணர்த்துமே. (௫)

நூற்பெயர் முதலியன.

நூற்பெயர்யா தெனிலுண்மைப் புலவர்புரா ணமதா
துவலுமிடந் திருநெல்லை நகர்துவலு நிமித்த
மேற்பவருக் கீவார்தம் பெருநலமு மீயா
ரிமெப்பையுஞ்செந் தமிழ்ப்புலவோ ரெழிற்புகழும் விளக்கி
நாற்பொருளும் பெறவிரும்ப லாதா ரமுன்னோர்
நவில்மொழியுங் கலைவாணி நடம்புரிய நாவும்
வேற்பிடித்து மலையொழும்போய்த் திருவருட்பே ராடல்
வினைக்குமுழு துணர்புலவன் விரைமலர்த்தாள் களுமே. (௬)

உவகைவாழ்த்து.

செஞ்சுவைச்சொல் லுணர்ந்துபல காவியங்கள்
செப்பியவர் தமதுகுல தீபம்போன்று
விஞ்சுகுகழ்ச் சித்திரல மடைநீதோராய
மெய்ப்புலவர் சரிதமென்றும் விளம்பாதன்னோர்
நெஞ்சுளிருந் தொளித்தெனது நினைவிற்காட்டி
நிறைவேற்றத் துணிந்ததெய்வ நிகழும் வாழி
யெஞ்சுதலில் லாதவிப்பே நெய்தப்பெற்ற
யான்வாழி தமிழ்வாழி யிந்நூல்வாழி. (௭)

புலமைமரபு.

அரன்முனாட் டருயிபாண னன்புறபெத்தான்கீர்
றாமுல கறியப்பாடித் தமிழ்க்கவிப் புலவனுனான்
காசிகர் நெடியமைக்கட் கவுரிபாண் டியன்முற்செல்லு
மிரவல னியித்தம்பாடி யியம்புமப் பரிசேய்ந்திட்டாள். (அ)

கணபதிப் பெயருள்ளான்மெய் கண்டதே சிகனாற்செஞ்சொல்
புணர்கவி பாடியுண்மைப்புலவரி லொருவனுனான்
மணமலர்க் கடம்பன்பாலை வனத்திலோர் புலவன்றன்னைக்
குணமுரட் பகழிக்கூத்த னாதியர்க் குறித்துப்பாடி. (ஆ)

முழுதுணர் புலவனென்னு முற்பெயர் நிலைக்கப்பெற்றான்
விழுமிய வாணிநாடா முதலென்றோர் வெண்பாச்சொற்றுப்
பழுதில்சீர்ப் பனுவலாட்டி யெனும் பெயர்ப் பலிதங்கொண்டாள்
குழுவுமற் றையவானோரு மப்பெயர் கொண்டு வாழ்ந்தார். (க)

ஆயினு மவர்கீர்சொல்லே னருந்தமிழ்ப் பொதியைக்குன்றின்
வாயிருந் துலகைக்காக்கும் வரமுனி முதலாச்சொல்வே
னீயிவனுவலுஞாய நிகழ்த்தெனி னிகழ்த்தொண்ணாது
பாயிருள் சிதைக்குஞானப் பரிதியோ ருணர்தற்பாற்றே. (கக)

உணர்தன்முற் றுளையாலெய்து மெனநிச முணர்ந்தமேலோர்
கணதுவன் றிடுதல்பற்றிக் கழறினுங் கணவன்றிண்டோள்
புணர்தலைத் தருணிமுச்சிற் புழுதியாட் குலாக்கைபோலா
மணவருஞ் சகுணபேதத் ததிரக சியந்தானம்மா. (கஉ)

அன்றியும் புலவர்க்கெல்லா மாதர வாகியம்பொற்
குன்றினின் றிலங்கும் பான்மைக் கொழுந்தமிழ்க் குலத்தையின்
னென்றிடும் பெயரன்னோனுக் கிசைந்ததா லெனலுமாகு [ரேறு
நன்றினி மலையவெற்பி னலமுத னவிலலுற்றும். (கஃ)

சிறப்புப்பாவிச முற்றிற்று.

௨
குருவேதுணை.

பு ல வ ர் பு ரா ண ம்.

பொதியாசலப் படலம்.

கங்கைதோன்றிய விமயமுங்காவிரி யென்னு
நங்கையைத்தரு சையமுநானுறப் பொருநை
மங்கையுங்குளிர் தென்றலுந்தமிழும்வந் ததனும்
சங்கையின்றிய புகழ்பொறுத்ததுதடம் பொதியை. (க)

உச்சிமீதுநின் றுயர்நினைத்துணைப்பெய ரொடுபார்
நச்சிமேற்றிசை கீழ்த்திசைவழிக்கொடந் நலத்துப்
பச்சிருங்கடற் புணர்தருபொருநையாம் பல்லோர்
மெச்சிமெப்படித் திகழ்ந்ததுவியன்றிருப் பொதியை. (உ)

சிறுயிர்ப்புறம் தென்றல்சந்தனமணஞ் செறியப்
பெற்றுமாரனைக் கொடுவடதிசைவழி பெயர்ந்து
சுற்றுசெஞ்சடைச் சிவன்வனாகடந்தலை சுவற்றி
முற்றுதிக்கொல ழிடுப்பதுமூவலில் பொதியை. (ஊ)

வள்ளையங்குழைப் பார்ப்பதிமலர்த்திரு மடந்தை
வெள்ளைவாணியென் றுளவொருமூவரில் விளங்கிக்
கள்ளைவானகத் தமுதினைப்பாலினைக் கடுக்குங்
கொள்ளைமுத்தமிழ்ப் பிறப்பிடங்குலவுதென் பொதியை. (ச)

சேவலங்கொடி யாமெனவெழுந்தகார் தினாரீ
ராவநீர்தரப் பருகலின்மயிலுரு வாகிப்
பாவலார்தமி மெனப்பொழிமழைமுதற் பலவா
மோவலின்றிய ளளத்தினதுயர்புகழ்ப் பொதியை. (ரு)

அளவில்வானவர் தம்மிடையானோடு பெண்ணு
வுளதொன்றற்கு பன்மலைநதிபயப்பினு மொன்றே
கிளருமேற்கிலான் கிழக்கினிற்பெண்ணெனக் கெழுமும்
வளமைதோய்ந்தது மாழைமால்வகையுறம் பொதியை. (சு)

துதிக்கையும்பிறைக் கோடுமெய்யருண்மதத் தொகையு
மதிக்கைதீர்தரு மானமுந்தலைமையு மனத்தி
லுதிக்கை யற்றவர்தம்புடைச்சேர்க்கையு முற்றுக்
கதிக்கையாங்களிற் றுனனர்கடுக்கும் பொதியை (எ)

ஐறுமாமுகம் பன்னிருகைத்தல் மயில்வேல்
கூறுசேவலங் கொடிபெருந்திருப்புகழ்க் குலத்தாள்
ஹீறுசித்தரை யாணலமாதிய மேவித்
தேறுசெந்தமிழ்ப் பருப்பதங்குகனெனத் திகழும். (அ)

பையராவணி பனித்தவார்சடைக்கொடி பைம்புல்
செய்யமாண்கனன் மதிதவழுநெடுஞ் சென்னி
துய்யகோவணந் திகம்பரமுதலிய தோய்ந்து
பொய்யர்போற்றரும் பொதியையிச்சாநெனப் பொலியும். (ஆ)

நீங்குறுப்புனற் சேர்க்கையுநீடிய நிவப்புங்
காங்குபோர்த்தன கோலமும்பொருவருங் கருணை
தாங்குநீர்மைபுந் தமிழ்க்குடன்படுதலுந் தழுவித்
தீங்குதீர்நெடு மாலெனத்திகழ்வதச் சிலம்பு. (க)

சிங்கவாகனக் காளியும்பணிதரத் திகழும்
புங்கயத்துணைப் பதத்துமையுலகெலாம் பரிக்குந்
துங்கநீரெனத் தமிழ்த்திருநாட்டினைத் துலக்கு
மங்களாகரப் பெரும்பொருளாயது மலயம். (கக)

பரிதியென்றுள பரவெளிக்காவலன் பன்னாட்
பிரியமாதெனு மதியொடுஞ்சேய்முதற் பேசு
முரியகோட்டொகைக் கேளிர்கடம்மொடு முலவும்
பெரியமேடையிற் பிறங்குமத்தென்றலம் பிறங்கல். (கஉ)

உயிர்க்கெலாமொரு தாயகமாகிநின் றுணர்வார்
செயிர்க்கெலாமரு மருந்ததாய்ச்செப்பருந் தெய்வப்
பயிர்க்கெலாங்கிரு வருட்புனலூட்டிபு பரமா
* யயிர்க்கெலாந்தலை யாமுணர்வளிக்குமல் வசலம். (கஃ)

கயிலைபொன்வரை யிமயமந்தரமுதற் கவினுஞ்
சயிலகோடியிற் றங்கினரணவருந் தாமே
வெயில்குலாமணித் திரண்மலிபொதியையை வியந்து
பயில்வார்சந்தனப் பசும்பொழிலாதிய பண்புலல். (கௌ)

குன்றெலாமுடைக் குருபரன்பகர்பொருள் கொண்டோர்
மன்றெலாநடிப் பவன்குறுமுனியெனும் வகையா
னின்றெலாவரை யினுமுயர்கயிலையை நிகரா
மென்றெலார்களும் புகழ்தரத்தருமலை யிதுவே. (கஐ)

வெள்ளிமால்வரைச் சிவனவன்மனையொடும் வேற்கைப்
பிள்ளைதன்னொடு மானிடவுருக்கொடு பேணிக்
கொள்ளவல்லசெந் தமிழ்வளநாட்டினுட் குலவு
மெள்ளநீர்நிலைக் கிணைசொலிலெம்மலை யிசையும். (கஈ)

கானவேட்டுவர் தங்குலக்கன்னியைக் கவரும்
வானவன்றனைக் குறித்துமானதப்பறை முழக்கித்
தேனளாவிய புதுத்தினைமாயிகச் செய்வ
தானநல்விழா வணியினுமுயர்ந்ததவ் வசலம். (௧௭)

தேவர்கின்னரர் சித்தராதியர்பலர் செறிந்து
காவகத்தினிற் கலந்திசைத்துவப்புறு கவினு
மூவர்மாதரை நிகராமகளிர்ந்த மொய்ப்புஞ்
சேவல்கேகய முதற்பலபுள்ளொளிச் சிறப்பும். (௧௮)

மருவிவானிடை வளர்தருமலயமால் வ்வாயி
லருவியாயிர மடற்களிறாயிர மார்க்கும்
பொருவிலோசையைப் புணரியிற்போய்ப்புனல் புசித்த
கருவிமாமுகில் கேட்டுளொணுநீனக் கலங்கும். (௧௯)

அன்னவாகனத் தயன்றருபுதல்வரு ளண்ண
முன்னலாலுயர் பொதியையின்றொலையறு பெருஞ்சீர்
பன்னகாதிபன் மிசைதுயின்மாயனும் படையா
னென்னவோதிடற் கிசைந்துளாருலகிலெண் ணிலரே. (௨௦)
வேறு.

முருகவேளது முத்தமிழைத்தரு
மொருவன்றன்ன துயர்புகழ்ப்பாண்டிய
நிருபனைவதென் றோகிடநின்றுபே
ரருள் விளக்க மளிப்பதக்குன்றமே. (௨௧)

தேனும்பூவுஞ் செறிபொழிற்சீர்தால்
வானுநாண் வளர்மலையாசல
மானும்வல்லிய மும்பகைமதுநீர்
தானுமல்கித் தனிப்புகழ்கொண்டதே. (௨௨)

இந்திரப்பத மெய்தவினீடுசால்
புந்தியின்றிப் புலம்புறு * புல்லன்மேல்
வெந்திலங்குடல் வேறுசெய்வித்தகன்
வந்திருந்த மலைக்கிணைவானமோ. (௨௩)

தெண்ணிலாமதிச் சென்னியன்சேவழிக்
கண்ணிலாவும் கருத்தினராதியா
மண்ணிலாறு வகைச்சமயத்தரு
நண்ணிலார்வ நனிதருமந் † நகம். (௨௪)

செச்சைபூத்த செழுந்தகைக்காடுசூழ்
பச்சைமானிக ராமப்பருப்பதங்
கொச்சைமைந்தர் குலமனையாதியா
மிச்சையிலலவ ரீட்டமும்வேட்பதே. (௨௫)

* புல்லன் - கருடன். † நகம் - மலை.

கள்ளினுறு கமழ்தருசாசல்வாய்ப்
புள்ளினந்தள சப்புனம்புக்குவாழ்
வள்ளியன்ன மடந்தையர்வாய்மொழி
கொள்ளின்மஞ்ஞைஞக் குலமுவப்பெய்துமால். (௨௯)

நல்லுபாசனை யின்றியநாவலர்
சொல்லுநாண விருண்டுளசூழல்வாய்
வில்லுடன்புகும் வேடரும்வேறுபிர்க்
கொல்லுநீர்மை தவிர்ந்ததக்குன்றமே. (௨௭)

மற்றவெற்பின் வனசார்போலவே
கொற்றவிற்கரங் கொண்டவர்கொய்கனி
பெற்றமூரும் பிரானிகர்பிடுடை
நற்றவர்க்குண வாமிகநாளுமே. (௨௮)

வானநாடரும் வையகமன்னரு
மேனல்குழு மெழிற்பெருஞ்சாசல்வாய்க்
கானவேட்டுவக் கன்னியர்க்கெஞ்சுபு
* ஞானபண்டித னுமென நண்ணுவார். (௨௯)

வேடமங்கையர் விண்ணினைவிட்டிழிந்
தாடவந்த வணங்கினர்தங்குழற்
காடரிந்து கயிறெனச்செய்துதம்
பூடணங்கள் புகுத்தணிந்தார்ப்பரால். (௩௦)

கந்தனம்பொற் கழற்றுணைநீங்குருச்
சிந்தனைக்குறு மாமுனிசேர்தலா
ஸந்தமால்வனா யன்புசெய்வார்க்கெலாஞ்
சந்தமுத்தமிழைத்தரத்தக்கதே. (௩௧)

வழக்கின்மிக்க மரபின்வழிக்கொடு
கிழக்குநாடிய கேழ்கினர்பூமகட்
† குழைக்கையான்மலை யொக்குமிவ்வோங்கலே
மழைக்கணையிதி வலத்தனமாயதே. (௩௨)

கண்டமுற்றுங் கறுத்தவனாதினோர்
தொண்டர்சொல்லிய சொற்படிசெய்வது
மண்டர்நாணு மவர்க் ‡ கரசம்மலை
கொண்டதன்மையுங் கூறுதல்வேண்டுமோ. (௩௩)

மண்படைத்தவன் மைந்தரின்முன்னவன்
றண்படைத்த தமிழ்தருவெற்பின்மேய்
விண்படைத்தவர் வெஃகியவீரெலாங்
கண்படைத்தவர் காணல்கடனரோ. (௩௪)

வேறு.

இந்திரலோகமும்பிரம னெழினகருந்திருமால்வீற் றிருக்குமுருஞ் சந்திரசேகரன்வசிக்ஞர் தடங்கிரியுந்தமிழ்ப்பொதியை தனக்கொப்பா மந்திரசடாக்கரசன் முகருமாருருபரனை வணங்கும்பெட்பாற் [மோ றந்திரமும்றுணர்ந்துபுவி சலதியிற்சாயாதளித்தோன் சார்தலாலே. (]

கேழல்கலைகளினம்போற் கெழுமுவவாலருவியினங் கிளர்பொன்மின்னுக் கூட்டலிற்சோதிவனங் குலவுவபல்லுமையவளிற் குழுவும்ஞ்ஞ யாடியவண்டிகழ்வவிலத் தறுசமயத்தொண்டர்களு மருள்பெற்றுய்வான் பாடிடற்காந்தமிழ்விரித்தபவளவாய்முனிவன்வெற்பின்பாங்கர்மன்னே.

காமுகரிற்சசிபோலுங் கடவுளரிற்குகன்போலுங் கவிஞர்தீஞ்சொற் பாமுதிர்பல்கலைப்பெருக்கிற் றமிழ்போலுங்கொடைகலத்திற் பரம்போலுங் தீமுனையாயுத்திரளில் வேல்போலும்பதாகைகளிற் சேவல்போலு மாமுனிவர்குலத்திலகத் தியன்போலுமலையினத்தின் மலையமாதோ. (]

மாதவர்சேகரன்நினமும் வாழ்தலினுலமாரா மகளிர்தம்மோ [ஊர் டேதமின்மென்றளிர்ந்துயில்கொன் பொழிற்செறிவாற்புதன்போலு மியற்பாவல் போதவியந்திடும்வளத்தாற் றனைத்தானேநிகர்த்திலரு பொதியைவெற்பின் சேதளத்தென்றலின்மதவேளிவரானேலைந்தொழிலுஞ்சிதைத்தபோமே.

சித்தர்களுநாவலருஞ் சென்றுகலையரங்கேற்றுஞ் சீர்த்திவாய்ந்து முத்தமிழ்த்தாயெனநிலவி முனிக்கோமானநனதிடமா மொய்ப்பார்குன்றை யித்தகையின்மலைமுழுத மெண்ணியெண்ணினானும்வித மெழிலார்செவ்வேன் கைத்தலத்துவேல்கருதி மற்றையர்கைப்படைகளொல்கல்கேக்குமன்னே.

பண்டாயநான்மறையும் பகர்த்தான்செய்தவப்பேறாய்ப் பாவைமுற்று முண்டானுக்குறைவிடமா மொருமலையின்பெரும்புகழை புணர்ந்தமட்டில் விண்டார்க்கும்கேட்டார்க்கும் விரும்பினர்க்கும்வணங்கினர்க்கு மேலிக்கண்ணும் கண்டார்க்குமொருசிறிதுங் கலிபுருடனாகியர்செய் கலக்கமின்றே. (௪0)

கங்கனமென்றாவணியுங் கைப்பரமனுழையவட்செய் கலியாணப்போ. தங்கனவும்பலர்வினவத் தனையனையனெனுமுனிக்கோ னகன்றிடாத வங்கனமாக்கொளுமலையின் மகிமைமுழுதாரறிவார் வானத்தேருங் கொங்கனனாகியருமொரு சிறிதுணர்வாரெனின்மனிதர் கூற்றபாற்றே.

வானரந்தாவலுமருவி சொரிதலுமாகியவியனே மலையின்கூட்டத் தானவளமெனப்பலபல் புலவோர்முன்னுரைத்துள்ளா ரந்தவாரே நானறையநாணுகின்றே னவின்ருலுந்திருடியதா நவில்வார்கில்லோர் ஞானசித்திக்குதமுனிவன் வசித்தலின்மேதகைத்தாமோர் ஸமுமின்றே. (௪௨)

எம்மலைக்குமொருதலைமை பெற்றுணசன்முதப்பெருமா னிமையோரஞ்சச் செம்மலர்ப்பிடத்தயனைச் சிறைசெயுநாளீசனொடு செப்பலாய மெய்ம்மறையையுடன்வினவிப் பெறுமுனிவன்வளர்மலய வெற்பின்மாட்சி பொய்ம்முலைமொழிக்கிஞர் புனந்திடினமுற்றுறுத்தகைத்தோய்யவியீதே. (]

கலையுணர்வார்பலர்தாமும் தொன்றுதொட்டிநாள்வளையுங் கடல்கூழ்பாரி
னிலைபெறுபொன்மலைவெள்ளி மலையாஜியனகோடி நிலவக்கண்டும்
புலவெறுத்தச்சாபமிட்ட புகழ்முனிவன்வசிப்பிடமாம் பொதியைபென்னு
மலையழகுமிகப்பொலித லுணர்ந்தன்றேமலையமென வகுக்கின்றாரே. (1)

சந்தனமுஞ்செந்தமிழும் தவமுமாமகளிர்குழற் சவரிக்காடு
மந்தகனையென்றசித்த ராகமுந்தோய்தருகிறகா லதனையேவி
மைந்தருடற்பிணிமுழுது மாற்றிவடகடற்பருகும் வடவைத்தியை
யெந்தமலையவிப்பதுவோ வந்தமலைசொந்தமலை யெமக்குமாதோ. (சுரு)

அந்தமலைத்தலையிலுறு மவையிடைநானொருகனவி ல்டைந்தவாறுஞ்
சிந்தனையிற்றேன்றியவா பேசியதுமாந்தவளர் சித்தரியாருஞ்
சொந்தநிலைதவறாராயிருந்ததுவுங் குறுமுனிமும் ரேற்றிநீறு
தந்ததுவுங் * குருபரத்தத்துவமெனு நங்காவியத்திற் சாற்றினேனே. (1)

குருந்தமரநறுநிழலிற் சிவபெருமான்றனைத்தனது குருவாக்கண்டாங்
கிருந்தவனாதியார்தாமும் காரிதவப்பயனாவந் தின்றளப்பாது
மருந்திலனேமுதவினரு மலைக்கடன்முற்றுண்டிவிடத் தமார்புலவா
மருந்தறந்திந்தமிழனித்த முனிவன்மலைத்தமிழ்கொடுசெய் வடிவத்தோரே. (சுஎ)

பிற்பிறப்பிற்பாலையிடை முட்டையெனுமவேடுவனாற் பிதியெய்துங்
கற்பினனாங்கீரனான் கனல்விழியைப்புனற்சடையக் கண்டமஞ்சா
வற்பிறந்துதெண்டனிட்டி வண்டமிழ்நாலிலக்கணத்தின் வகைகேட்டியந்த
பொற்பிணங்குபுகழ்முனிவாழ் பொதியைவனமெவாறும் புகலொண்ணுதே. (சுஅ)

கயிலையினைவருந்தத் தினைக்கந்தலோகமுதற் கீற்றோர்தொன்னூல்
பயில்பதங்கடமைக் கருதித்தவம்புரிவாரனவோரும் பரவையுண்டு
வெயிலவன்போற்றிகழ்கும்ப மாமுனிவாழ்பொதியையிற்போம் வீறுவேட்டுக்
குயிலுறழ்வாலையைக்குகனைப்போற்றிவழிபடுஞ்சிலருட்குறிப்பில்லாரோ.

வண்ணநிலையுணராராய் மாதவத்தின்புயலாராய் மற்றுமோர்தாய்
கிண்ணமுலைப்பாலருந்தற் கொல்காராய்ச்சமணர்முதற் கிளர்பொல்லார்
விண்ணவம்பகையிலராய்த் திரிதருபுன்கவிஞர்மிகவியந்துநாளு [பால்
கண்ணக்குறிக்கலர்கும்பன் பொதியையின்முன்வளர்த்துளராய் ஸம்பேட்போரே.

நெல்லையினிற்றுவுக்குமிது நெடுநாளென்மனக்கருவி னின்றதுள்ளது
மெல்லையில்பாமாலையினம் பிறந்ததற்பின்† மாதைநக ரிடத்திந்நாளிற்
குல்லமெலர்க்குகன் கடவநடைதருமெய்யுணருமவர் கும்பனுதித்
தொல்லையுனிவாரெனலா லவன்சரிதமுதற்சிறிது சொல்கின்றேனே. (1)

பொதியாசலப்படல முற்றிற்று.

ஆட நிருலிருத்தம் - அக.

* குருபரத்தவம் - இன்னாசிரியர் தமது சரித்திரத்தைப்பற்றி
பியற்றிய வாயியம். † மாதை - நிருவாமாதது.

மு த ல ா வ து
அகத்தியமாமுனிவர் சருக்கம்.

பூரணப்பரம் பொருளின் முக்குணமெனப் பொலியுங்
காரணத்தினர் மூவரிலொருவனாக் கமல
ரூரணத்தலை நிலையினின்றருண்முதற் புதல்வன்
சேரணப்படா வகத்தியமுனிப்பெயர்த் தெளிநான். (க)

அவனுதித்தது மலைக்கடலுண்டதா தியவா
முவுகையாடலா பிரங்களுக்கங்கைவா யோடத்
தெவளவோதவ முடித்துளாள் வயிற்றிடையிளமைச்
சிவனெனப் * பிறந் தவன்சொனூலினங்கள்செப் பிடுமே. (உ)

ஞானவான்கண்மெய்ப் பரத்தருட்சகளமா நவில்வ
ரீனமின்றிய யோகியர்தமதிறை யென்பர்
வானமேற்படர் சித்தர்தம்மினத்தன வகுப்ப
ரானதாலனைத் தினும்வலானவனெனத் தருமே. (ஈ)

அந்தமாதவர்க் கரசையிந்துள்முறைக் கடுப்பச்
செந்தமிழ்ப்பெரும் புலவர்தங்கோனெனச் செப்பு
மெந்தமாட்சியு மெண்ணில்கண்ணுடைமைநேர் கல்வி
வந்தசேரியர் மதிப்பினுள்ளடங்கி வனவே. (ச)

முந்துநாளா னடஞ்செய்வானுடுக்கையை முழக்க
நந்துபேரொலித் துணைகொடுவிருத்திர னண்ணுஞ்
‡ சிந்துபானன்வண் டமிழிலக்கணமிகச் செப்பித்
தந்துலோகமுற் றுய்வுறச்செய்தன னம்மா. (ஐ)

பின்னிருந்துபா ணினிமுனிவடமொழிப் பெருக்க
மன்னிமெப்படி வியாகரணத்தொகை வகுத்தா
னென்னின்முன்னெதோ வெங்ஙனமாயினு மீசன்
றென்னிலத்தைநா டிபுநடித்தலும்பிறழ்ந் திடுமோ. (ஊ)

பேரகத்தியஞ் சிற்றகத்தியமெனப் பிறங்குஞ்
சேநூலிரண் டகத்தியமாமுனி செப்ப
லாரமுவுகைச் சங்கமிண்டவிர்தன வவைமுற்
நீரநீபமா விகைக்குகளுடவிட் டனவே. (ஏ)

நார்பத்தொன்பது நான்குநூற்றைந்தொண் ணூறு
மேற்பத்தோடிவை பெருக்கியதொகையாய் விளங்கிச்
சூற்பட்டார்த்தெழு முகிலுறழ்சொற்றொளிப் புலவோ
சேர்ப்பட்டார்கண்முச் சங்கமுடென்னுமில் வுலகே. (அ)

* பிறந்தவன் - வியாதர். ‡ சிந்துபானன் - ஆகத்தியர்.

தேவரிற்றவ முனிவரின்மனிதரிற் றெருண்ட
பாவலார்தமூச் சங்கமுன்படைத்தபல் கதையுஞ்
சேவலாளனைக் கும்பமாமுனிவனைச் சேவித்
தாவநீர்ந்தவ ரதியலாமற்றையர்க் கரிதே. (க)

விடைவலான்றிரு மதுரையிற்செயும்வினை யாட
லடையவார்தரு தூலிடையவிற்கடைச் சங்க
முடையபாவலர் கதையிறிதுரைத்தது மொள்வேற்
படையுளாற்றொழும் குறுமுனியெனல் பழமையுதே. (க0)

மூன்றுசங்கமு மிருந்ததோர்பிடமாய் முழம்போற்
றோன்றுதுநிறப் பலகைதென்மதுராவா வியினுள்
ளேன்றுமாதவஞ் செய்துதற்பெறவலாற் கேக்கற்
றான்றுளார்சில ரதிதரக்கிடக்கைமெய் யாமே. (கக)

சொன்முடைந்திடுதொழிலு நன்கெய்துறுத்தூர்த்தக்
கன்மநாவலர்கழகவான் பலகையீகிருக்கு
நன்மைவேட்டவர்நவிலினு நக்குமிக்கிழந்திட்
டன்மகோததியனைய பொய்ச்செருக்கிலாழ்பவரே. (கஉ)

எண்ணில்பல்பவத் தியற்றமிழ்க்குறுமுனிதன்னை
நண்ணிமாதவமுயன்றுள நாவலர்தமக்கே
விண்ணிலவாழ்கலைவாணிதன் மெய்யருள்விளங்கும்
புண்ணிலாமுதற்கதியினுட் புருதலெய்திடுமே. (கஉ)

எட்டுவண்ணமும்பாடி மிருந்திறம்பெறினாங்
திட்டுசொல்லொடுவாழ்த்து சொற்பலிதமெய்திலாரே
சொட்டிவந்துறுமெனுநிசந் துலங்கிடுமிதித்தங்
கட்டுசெஞ்சடைக்குறுமுனி கவித்திறம்பகர்வாம். (கசு)

வேறு.

ஈசனைத்துதித்தபண்பா லெனையருனவென்றனனோனே
பேசமாண்புற்றவாறும் பிறைநுதற்கவுரிபொற்றா
ணேசமிக்கிறைஞ்சுமாற்றா னிரைகிரைசித்தர்போற்றத்
தேசவிர்மேனியெய்திச் சிகரிமீதமர்ந்தசீரும். (கடு)

மாயனைப்பழிச்சியன்றோர் வழுதியை * வழுவையாக்கி
யேயவாங்கவனுய்தற்கா மின்சொலுமிசைத்தபிடுங்
தூயகோடொன்றுள்ளான்மெய்த் தொழும்பர்தந்தலைக்குட்டேற்கு
நேயமுற்றருளற்கான றிசத்துகிரிகழ்த்தும்பாங்கும். (கசு)

பரிதிமண்டலத்திற்பெய்வம் பலவுமவாழ்வுறுமென்றோதும்
பெரியநான்மறையோர்முற்றும் பேணுசீர்பெற்றபின்னர்க்
கிரிதொறுநடிக்குஞ்செவ்வேள் கிளத்துசொற்கேட்டுப்போற்றா
மரியசொற்புலமைதன்னு லடைந்தவாக்கமுமல்லாமல். (கஎ)

மாயவெற்பதுதாளாக வாக்கினும்பொடித்ததாதி
யாயபல்விபனுமுன்னோ டளவிலாசறைந்துள்ளாரா
லேயவன்னவற்றையானு மியம்பிடன்மிகைசொன்னாலும்
பேயனாகிகழாசங்கன் பேசலும்வழக்கமென்றே.

(௧௮)

அன்றியும்பரிதிமுன்ன ரகலிலோர்தீபமேற்றி
நின்றிதுகாண்மினென்ன நிலத்தினர்க்குரைத்தல்போலும்
பொன்றிரள்கொடுப்பானார்வம் பொலிவுறவிளக்கவேண்டு
மென்றிதுவாக்கலன்றன் றென்கதந்தரமுமின்றே.

(௧௯)

வன்சினத்துருவாசப்பேர் மாமுனிவரன்றன்சொல்லான்.
முன்சிவன்றிருமால்வேதன் முதலினர்படும்பாடோர்ந்தாற்
றன்சிரமவனுஞ்சூட்டித் தாளுடைத்தலைவனுதித்
றென்கிகரியில்வாழ்கும்பன் றிறமைநன்கிலங்குமன்னோ.

(௨௦)

இல்வலன்வாதாவிப்பே ரிரண்டவுணருமுன்வேதன்
சொல்வலிமையினும்செய்த தூர்த்தவெந்தொழிலுமெண்ணில்
பல்வரமுனிவர்சாவுப் பரவையுண்டவன்வாய்ச்சொல்லா
லெல்லவரிற்பனிமாய்ந்தாற்போன் றிரிந்தவாறெவார்சொல்லாரே.

(௨௧)

காதிசேய்சிலையாற்சிந்துங் கணைவகைமுழுதுமுண்ட
திதில்சீரியோகதண்டத் தெருண்முனிவனுக்குமுந்திப்
போதினான்வத்தால்வந்த புனிதமாமுனிசொன்மாட்சி
யாதிசேடன்ருளோர்சற்றறைந்திடிவழையலாமே.

(௨௨)

இரதமும்வாளுமீச னீந்திடப்பெற்றேனுதி
யரதனமுடிபத்தேந்து மரக்கர்கோனழியத்தாக்குங்
கரதலற்கொருவில்லீந்து கனத்தபூகமுமுன்சொன்ன
சரதமாமுனிவன்சொற்சீர் தமியனேன்சாற்றற்பாற்றே.

(௨௩)

மந்திரவேள்விதாறு வாம்பரித்துணைகொண்டாற்றி
யிந்திரனாற்பாம்பா கிடச்செய்தோரிளநாய்தன்னைத்
தந்திரமியானுமின்றித் தவளவாரணத்துய்த்தான்றான்
சந்திரமோலியில்லாச் சூங்கரனென்பார்சூக்கோர்.

(௨௪)

காசிபன்சனகனுதித் கடவுண்மாமுனிவர்பல்லோ
ராசிலருள்ளாரியாரு மாசெனும்பெயர்பெற்றில்லார்
விசியதினாரீருண்டு விடுத்தவன்றனைவிண்ணோரும்
பேசினரவர்குழாத்திற் பெருந்தகையிவனென்மென்றே.

(௨௫)

சிவன்முதற்பகர்பல்கோடி தேவருமுனிவரியாரு,
முவகையங்கணங்களியாவு முத்தரகிசையிற்சேர்நா
ளவரெலாங்கடலில்விழா ததனெதிர்த்திசைபோயுற்ற
தவர்பிரான்மகிமைவேறு சாற்றவும்வேண்டும்கொல்லோ.

(௨௬)

தென்னிலக்கயிலைபோலுஞ் சிகரியின்செவன்போல்வான்மன்
பன்னிருமாணுக்கர்க்குட் பழுதினெல்காப்பியப்பேர்
துன்னினன்மிக்கோனென்னச் சொலுமொழிசெலரங்கேட்டே
ன்னனியனயிந்திரந்தேர் தவனெனச்செல்சொன்னாரே. (௨௭)

செல்பிண்குரவன்மன்பார் சினங்கொடுபிரிந்தோனென்றார்
புலமையிற்சிறந்தோரன்னோன் புகலுதல்புகையில்வண்ண
நலமிருபதுபாற்றென்கை நாடுபுகவிலக்கண்டே
மிலகுமுத்தமிழும்பாடார் கிலக்கணநிலைதோன்றாதே. (௨௮)

ஆபுதவெழுத்தொன்மென்ன தவர்களுமையுமெளவுந்
தோயுமாத்திரையிரண்டாச் சொல்பவர்களும்போன்றுள்ள
பேயுணர்வினரெல்லோரும் பெரும்புகழ்க்கும்பநாத
னாயுமுன்றமிழ்ச்சீரோர்ந்து நவின்றமைவினவிவாரே. (௨௯)

இன்முமாமுனிவர்கோமா நெண்ணின்மெய்யடியார்சிந்தை
யொன்றுறுங்கனவிற்பல்வா றுலவுதல்சரதமாரு
மன்றுளான்றிருமாலாதி வானவர்தம்மைக்கண்டா
ளன்றுறுநவன்றிற்றேன்றி நான்மறைப்பயனீவானே. (௩௦)

கணபதிமுருகனுதிக் கடவுளர்தம்மைச்சேடன்
பணமிசைநிலவும்பாரோர் பற்பலர்கனவிற்காண்பார்
தனவரும்பெருமைவாய்ந்த தமிழ்முனிவனைப்பார்க்கின்றோர்
பிணமெனவிழாதேகும் பெருங்கதியுறவேட்போரே. (௩௧)

கண்ணிகர்மெய்யுஞ்சென்னிக் கணமுறழிந்தினிகூறுந்
திண்ணியபுயங்குளேபோற் நிகழ்தருமுயிரும்வேறென்ன
றெண்ணிடற்கரியதாரு * மெஃகமுமியலிற்காட்டும்
புண்ணியமுனிக்கோன்செவ்வேல் பொற்பதத்தடிமைதானே. (௩௨)

தேவரிற்சிறந்தோர்தாமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கவிகள்பாடிப்
பாவலரானவாறு பாயிரத்தறைந்துள்ளேனா
லியாவர்நங்கும்பநாத னிசைவெறுத்திகழ்ந்திட்டாலுந்
திவழிநிரையந்துய்த்துச் சேரிநாயுருக்கொள்வாரே. (௩௩)

பத்தரிப்பலர்கும்பேசன் படிவமேகருதிப்போற்றிச்
சித்தராயவனேதானாத் திகழ்ந்தனவர்தாஞ்செய்த
முத்தமிழ்ப்பாடல்கோடி மூதுலகுரைப்பதுண்ணென்
டித்தகவுணரார்வெவ்வே றெண்ணியிக்கிழவாரன்றே. (௩௪)

ஓரகத்தியனோர்கோயி லுள்ளுறையிலிங்கமொன்றிற்
சீரகத்தியர்முக்கோடி திகழ்தரக்கண்டானென்று
லாரகத்தியனெவன்றண் டலமர்வேண்டாமாதிப்
பேரகத்தியனைக்கண்டார் பிறப்பிறப்பிலராவாரே. (௩௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சருக்கம். கன

தண்புனற்றெறிக்குங்கல்லாற் றருநிழற்ருவன்றானும்
விண்புரப்பவற்காமுந்நீர் வேலையுண்டவனுமொன்றெ
னெண்புகழ்த்தொனியொன்றுண்டென் னென்ற்துளார்பலர்சொல்கின்றார்
திண்புவிமகளும்வானிற் நிகழ்கலைமகளுஞ்சான்மே. (௩௯)

அருணையூர்க்கிளியின்காதை யவிர்தருகாவியத்திற்
பொருவில்சீர்க்கும்பநாதன் பொன்னடித்துணைக்கன்பான
வொருசிறுநாயின்மாட்சி யுரைத்துளேனந்தவண்ண
மிருநிலத்தவன்செலாட லெண்ணில்பல்கோடியாமே. (௩௯)

கன்னடவேதியற்கோர் காவியாற்கால்செய்திட்ட
தன்னசில்கதைசொன்னாலு மகிலமுற்றவர்கொள்வாரே
முன்னறைந்துள்ளவாய முறைகளின்பெரிதன்றேயென்
றென்னகருமாலவ்வா றிசைத்திடற்கிசைகிலேனே. (௩௮)

நால்வகைக்கதிகடோறு நாடுபல்பதங்கடோறுஞ்
சால்வளப்பொதியையாதித் தடமலைக்குகைகடோறு
மேல்வழிச்செல்வார்கிந்தை விராமலர்ப்பொருட்டுத்தோறு
மால்வயிற்றொருவேபோலு மகத்தியமுனியுள்ளானே. (௩௯)

அம்முனிக்கடுத்ததானத் தவிர்தரத்தக்கோனாரே
வெம்முனிவனைச்சொன்னாலு மிகன்றுளமிசையார்கில்லோர்
நம்முளத்திருக்குந்தெய்வ நடத்துமாறிசைக்கின்றாமோர்
மெய்ம்முதல்சமயவாத விகற்பமுற்றிகந்ததாமே. (௪௦)

வசிட்டனைச்சகனையாதி நாமுனிவரானேகர்
விசித்திரத்தினரும்றாலும் வியன்மழிப்புலமைமேவி
நசித்திடாக்ககியிற்சேர்ந்த ஞானசம்பந்தமூர்த்தி
புசித்தஞானத்தாற்பெற்ற புகழெடுத்துகாக்கின்றேனே. (௪௧)
அகத்தியமாமுனிவர் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம், ௧௨௪.

இரண்டாவது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சருக்கம்.

வெள்ளிமலைச் சிவன்றலத்துண் மிக்கமது ராபுரியிற்
றெள்ளியசெந் தமிழ்வளர்க்குந் தென்னவர்தந் திருமாபி
லொள்ளியகூன் பாண்டியனென் றொருவன்வாழ் வுநாநாளிற்
களளிவனம் போற்சமணக் களைமிகவுந் தழைத்ததுவே. (௪)

ஆனைமலை முதற்றலத்தோ றம்மணமா முனிவரது
சேனைமலிந் ததனாற்பல் சிவதலமுஞ் சேழிந்து
பூனைநிகர் வஞ்சகர்தம் பொய்வாதத் தினுக்கஞ்சி
யேனையராஞ் சைவரொலா மிகல்குன்றித் தளர்த்தாடிே. (௨)

அந்நாளிற் செந்தமிழ்காட் டமண்வாழை தெடுத்தருளுஞ்
செந்நாவின் வலிசாலோர் சிசுவெனக்கீர் தருளென்னக்
கைநகரக மலிகாழிக் கவுணியவே தியனெருவன்
பைந்நாகப் பணியாணப் பணிந்துதவ முயன்றானே. (௩)

அத்தவசு முற்றுதலு மவிர்கயிலை வறாமீது
சித்தர்களு மெச்சுநலந் திகழுமுரோ மசமுனிவ
னித்தனது சந்தியி னின்றந்த வந்தணனை
யொத்தமண ரியுமாப்பல் கொழிவதுவேட் டிரந்தானே. (௪)

எல்லாமுந் தர்ணைசெய் தியாதொன்றுந் செய்யாளும்
வல்லானம் முனிவானை மலர்க்கணரு ஞறப்பார்த்தப்
பொல்லாங்கு தீர்தாலோர் புத்திரனு நீதானே
செல்லாங்கென் றுரைத்திடலுந் திடுக்கமுற்று நனிசோர்ந்து. (௫)

நாரதன்சொல் வழிதேறி நடனமயிற் பரியூரும்
ஶீரவடி வேற்குகன்றாண் மிகப்பணிந்திவ் விதஞ்சொன்னான்
பாசகத்து மன்னவனாற் பருவார்பட் டாசவன்றன்
சீருமைப் புதல்வர்தமைச் சேர்ந்துசக முறல்போன்றே. (௬)

வேறு.

கலசமாமுனி யனையரே புணர்புகழ்க் கந்த
னலமிருந்தவம் முனிவனை நோக்கிமெய் யருளார்
குலவுகாழியிற் மவஞ்செயு மந்தணன் குருந்தா
புலகவாழை விளங்குமு னெருசிறி துழல்வாய். (௭)

அதற்பி னெந்தைகண் ணருள்வழி * யம்மைபா லருந்தி
முதற்க ணயமெய்து ஞானமுஞ் சித்தியு மூர்க்கர்
குதர்க்க வா தம்வெல் லாகமும் புலமையுங் கொண்டென்
பதத்த னுகிமுத் தியிற்புகு வாயெனப் பகர்ந்தான். (௮)

அந்தவாறுதித் துண்டொரு மூன்றுசென் றருமை
மைந்தன்மந்தைபின் போயவ்வூர்க் கோயிலுள் வாய்ந்த
பைந்தண்வாவியின் கரையினின் மழுந்தினம் பண்டு
கந்தனோதிய பால்குமுத் தளவறக் களித்தான். (௯)

கண்ணிசெயின்வாய்த் குறியினுற் றந்தைபால் கமழ்சோ
றுண்ணொன்னெனக் கருதியார் கொடுத்ததோ தென்ன
மண்டுக்கோபமுற் றுறுக்கின னுடனவன் மலர்வாய்
விண்ணுகைக்கொடு சுட்டி. † யோர் பதிகம் விண்டனனே. (௧௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனார் சருக்கம். ௧௯

அன்றுதந்தையு மற்றைய வேதியாரூந்
துன்றுசைவரு மெய்திய வுவுகையுஞ் சொல்பார்
மென்றுநானுரைக் கேனவன் ருதைதோ னேறிச்
சென்றுசெல்வ தலங்களிற் மயிழ்த்துதி செய்தான். (௧௯)

அன்னதோளும் மதுபுண ராயிழை வயிறு
மென்னமாதவஞ் செய்தனவோவென வெண்ணிப்
பன்னவல்லவ ரியாவரோ வவகானேர் பார்ப்பா
ரின்னலின்றிய சுகூட வீடத்தின்மூழ் குநரே. (௨௦)

திக்குமுற்றிலும் வதிதரு சைவசித் தாந்தர்
* சக்குநேர்சிவ பாதவி ருதையர்தந் தனையன்
கைக்குவேண்டுபொற் றுளமொன் றுதவினன் கவின்கெய்
மைக்குழம்புமற் று களத்தீனோர் தலத்தினின் வலிதே. (௨௧)

முத்துப்பந்தருஞ் சிவிகையுஞ் சின்னமு முறையோ
டொத்துச்சூழ்தரு பரிசனங் களுமொவோர் தலத்தி
னத்துமுன்னமே கொடுத்தனன் ஞானிக ஞ்ணருந்
தத்துவப்பொரு ளாநிகழ் சகளசங் கரனே. (௨௨)

அவ்வணந்திரு ஞானசம் பந்தனுக் களித்த
செவ்வணச்சிவன் வேறுபல் செழுந்தமிழ்ப் புலவோ
* ரெவ்வெய்தியிக் கேத்தினும் வேண்ட லீகில்லா
னிவ்வநீதமென் னெனவவற் கேட்பவ ரிணையே. (௨௩)

மன்னுமுத்தமிழ் விரகனென் றூர்சிலர் மகிமை
துன்னுபாலரா வாயனே யெனச்சிலர் சொன்னு
ரின்னுமெத்தனே யோபெயர் பற்பல ரிசைத்தார்
பன்னுயிப்புவி முழுதினும் புகழ்பரந் ததுவே. (௨௪)

பிஞ்சுவான்மதிச் சடைச்சிவ னருள்பெறும் பிள்ளைக்
கஞ்சுதான்வய தாடிய தந்தநா ளமணர்
நஞ்சுபோன்றடல் வழுதிதன் மனைவியா நங்கை
மிஞ்சவன்புகழ் பரர்சொலுந் தொறுந்தினம் வினவி. (௨௫)

அவனைக்கொண்டிடர் களைந்துத னரசனு தியரைச்
சிவபதத்திறம்பெறச்செயல் சிந்தனை செய்தான்
புலனிபோற்றிசை வளவன்மா தவந்தரு புதல்வி
தவளநீறுத னுச்சியின் மறைத்தணி தகையான். (௨௬)

அப்படிக்குலச் சிறையெனு மமைச்சனு மணித
லெப்படித்தெரிந் துள்ளுகொலோ வெழில்வளை யலம்புந்
கைப்படோலையொன் றவன்வழிக் காழியர் பெருமான்
றுப்படுத்த தண்டையம்பதத்திடச்செய்தாடு ணிந்தே. (௨௭)

செந்தகைத்திரு மதுரையின் கோயிலிற் நிகழுஞ்
சுந்தரோசர்கண் ணருளினும் சூதுசெய் திட்ட
வந்தமங்கையர்க் காசியு மமைச்சனு மரசன்
வெந்தழர்சினத் தொறுப் புறதுய்ந்தமை மெய்யே. (௨௦)

ஓலைகாண்டலு மொருவர்பாற் கேட்டுண ராதான்
சேலைவென்றகட் டிருவனுள் சீலமுந் தெளிவு
மாயைன்னமன் மருட்சியுங் குலச்சிறை மதியும்
பாலேநேர்வெணீற் நிகலவ ராக்கமும் பரப்பும். (௨௧)

தேறினானவண் செலும்படித் தளவெண் சிலிகை
யேறினாட னுவினுக்கரசனே முதலோ
ருறிநாளெனத் தடுத்ததாற் பதிகமொன் றுறாத்தான்
மாறிசீசன்மெய் யருளினும் வலியதின் றென்றே (௨௨)

அங்குசாரண ராற்றய ரடைந்துய முனியு
யிங்குபோயவர்ச் செறல்குறித் தெழுமிளங் குருந்தைத்
தங்குமாறுரை சாற்றிய சரதநன் றுணரார்
கங்குனீர்மனக் கசடுறு கடையவர் தாமே. (௨௩)

சூரனைக்கொலக் கந்தவேள் சென்றநா டிதிக்கை
வாரணத்தலைக் கணபதி துணைச்செலா வாறுஞ்
சாரணர்த்தெறத் தமிழ்விச கன்செனாள் சலதி
நீரதைக்கலாற் கடந்தவன் செலாமையு நேரே. (௨௪)

வளவனுமும் நிகந்தடல் வழுதிநாட் டிடைய்ப்புக்
களவில்காங்கடந் தணிசுளர் மதுரையை யடுத்துக்
களமதிந்கறை யுடையவர் கோழிலின் கண்ணீண்
டுளசிலகோபுரங் கண்டிடன் றெண்டனிட் டெவந்தா. (௨௫)

மங்கையர்க்கர சியுங்குலச் சிறையுமே வணங்கி
யங்கைகூப்பிடு மாலவா யிடுவென வமலை
கொங்கைபூறுபான் மணங்கமழ் தமிழ்க்கவி கொழித்தான்
சங்கைநீங்கிய புகழ்த்திரு ஞானசம் பந்தன். (௨௬)

வெண்ணிலாவுறழ் நீரணி வார்புடை மிடைய
வண்ணிலாவிய மதுரையூர் புகுதலும் வருந்தி
யெண்ணில்சாரண ருணவிலராயின ரிதன்நிக்
கண்ணிலானிக ரரசனுங் கேட்டுளங் கவன்றான். (௨௭)

நீதியஞ்சல னவரைமன் னீரிவண் வரவொண்
னாதுபோயினென் ற்றைந்திலன் றென்றுதொட் டவ்வூர்
நாதன்முக்கண னாதலி னவனரு ணட்ட
வாதென்செய்புவர்கொ லென்னவஞ் சிறிதுளின் மதித்தான். (௨௮)

சைவராக்கமுஞ் சமணர்தங் தியக்கமுந் தனிலேம்
கைவலார்புகழ் வழுதிதன் கவலையும் கலிக்கும்
பெய்வனைக்கைமங் கையர்க்கரசியின்களிப் பெருக்கு
முய்வமேயெனுங் குலச்சிறை செருக்குமோங் கினவே. (௨௯)

பரிந்துயாகிய பண்டிதன் பாதலத் தரசற்
கரியநாவலன் பான்மதுராபுரி யதனிற்
பெரியவாதமுண் டாந்தகை நிகழ்ந்தமை பேசப்
பிரியமோடுமெல் ளுடுப்பமேற் பெருங்கடல் புருந்தான். (௩௦)

வேறு.

அன்றிராவிடைச் சமணரிற்சிலர்தா மாணவக்கசட் டரீலறம்பிழைத்து
மன்றிலாடின ஈடியவர்வாழு மடத்திற்றீயைவைத் தாரதுபையச்
சென்றிலுரிறைக் காகுகவென்னச் செப்பினுனுமை பாணுகர்சிறுசேய்
கன்றிரின்றிமெங்கையர்க்கரசி கழுத்தின்மங்கலக் கவின்கெடாவனமே.

அக்கணங்கனற் சுரங்கொடுதவித்தா னருகுற்றார்களு மாற்றலரா
னார், மைக்கண்மாமயிற் பிலிகைக்கொண்டார் மரபிற்சீர்த்தவர் தமைவா
வழைத்தா, னக்களுளர்செய் திங்கிதென்றேன்ற நலமெலாமிக நடத்தி
நெஞ்சயர்ந்தார், செக்கர்வானிறச் சூட்டுடைச்சேவற் திரள்கூக்குவெ
னச் சிறகடித்தனவே. (௩௨)

தன்னைத்தம்மிறை முதல்விழியென்றே சாற்றுமாண்புடைச் சைவர்
தந்தவமும், பொன்னைத்தாழ்த்தரும் பொருளெனக்கொடுதான் போய
பின்னொரு புசிப்புமுண்கலராய், மன்னைக்கைவசப் படுத்துசாரணர்தம்
வலியுங்காண்பதில் வாஞ்சையுற்றேன்போன், முன்னைத்தெய்வமென்
றுலகுணர்பானு மூர்த்திகீழ்க்கடன் முகட்டினிலுதித்தான். (௩௩)

விடியற்காண்டலும் வெந்துயர்ஆகியா வேந்தன்மந்திரி தனைவினாந்
தழைத்துப், பொடிகொள்ளைசைவர்தங் தலைவனீண்டெய்தப் புரியென்றா
னநி புளகமுற்றேகி, யடிகடம்மைமிக் குபசரித்தழைத்தாங் கமர்வித்
தானா சனுக்கிருபாலங், கொடியசாரணக் கூட்டமுஞ்சைவக் குழுவு
நேர்த்தவண் குலவியவன்றே. (௩௪)

கண்மெங்கையர்க் கரசிபேருவகைக் கடலுநேர்பொருங் கவலைவா
ரிதியும், கொண்மெரின்றனன் சிவனருள்பெறுமிக் குழந்தைசீர்பலர் கூறி
டக்கேட்டுப், பண்பொல்கரந் தன்னெனச்சிலசில் பாவலார்தமிழ்ப் பனு
வலும்பகர்வ, துண்டுதானெடுத் தனைத்துமோர்தார்வ முறுதற்காந்தவ
முஞ்நிலாண் முனமே. (௩௫)

பானிலாமதிக் குலத்தரசனையும் பகைசெய்சாரணர் பலபாயுமதி
யா, தானினேற்றிளங் கன்றெனக்குலவு மந்தண்ச்சிக வவனைநேர்நோ
க்கி, மானினேர்விழி மாதராய்வருந்தேன் மதுநாநாயக னருளெனக்குள
தால், யானினீணருக் கெளியனல்லேனென் றினியபாடல்பத் திசையொ
டோதியதே. (௩௬)

வடிவதட்பமு மிசைத்தொனிப்பெருக்கும் வாய்ந்தசொற்பொருள் வண்மையுமிதத்துப், பிடியனுயர் தணிந்தனள்வேந்தன் பினியற்றுய் வமென் பிரியமிக்கடைந்து, நெடியமாதவத் திருவரிலொருவர் நேரொர் பாதிவெந் நெருப்பினுஞ்சாலக், கொடியதாஞ்சாரத் தவிர்க்குகொன்னக் கும்பிட்டான்பொதுக் குறிப்பிலங்கிடவே. (௩௭)

அவன்சொற்கேட்டலு மம்பிகைமுனைப்பா லருந்தும்வாய்மக வார் தமிழ்விசகன், சிவன்றன்சேவடி கருதிவெண்ணீறு செங்கையிற்கொ டோர் பதிகமுஞ்செப்பி, யுவந்தன்னோனரு குற்றொருபாதி யுடலிழ்ந் சின னுடனதுருளிர்ந்து, பவந்தர்பாதிபின் சூடுதானந்தப் பங்குஞ்சேர் ந்ததாப் பகரமிஞ்சியதே. (௩௮)

அந்தவாறா சுரைப்பவோர்ந்தன லமணரிற்சிறந் தார்சிலர்தங்கைப் பைந்தன் * பிவிபினுன்மிகத்தடவிப்படித்தமந்திரம்பலவுருச்செப்தார் வெந்தவாதனை குறையவுங்காணு வேந்தனத்தமிழ் விசகனைநாடி யிந்தப்பாதிபு துமமதேயென்று னிதுவினாவலு மிகன்றவர்புகல்வார். (௩௯)

கையிலுள்ளநீ றன்றிமற்றொன்றாற் கனற்சுரங்கெடக் காட்டினன் றென்றார், மையிலங்கிய கண்டர்தங்கோயின் மடைப்பளிக்கிடை வாய்ந் தநீறழைத்துப், பொய்யில்சேருட் புகலியர்பெருமான் பூசினுன்சுரம் போயதுமன்றி, மெய்யிலொன்றிய கூனூநீங்கியதான் மிகவுண்ணட்டல் விண்டுமொத்தானே. (௪௦)

இன்னவற்புகத் கண்டுமோர்மதலைக் கிப்பெருந்திற மேய்ந்தமை யோர்ந்து, முன்னமாயிரம் விதங்கள்செய்துளதம் மூலமந்திர மோசம தாயு, மன்னன்முன்னவ மானமெய்தியுயிம் மட்டினம்முயிர் வாழ்துமெ ன்றகலா, தன்னசாரணர் கழுமாச்சுவத மறைந்துதீயைநீ ரதைக்குறித் தாரே. (௪௧)

இருவரேட்டையு நெருப்பினிலிமீம்போ தினையனெடுமட் டெரிந் திடாதெழுந்த, தருகனன்பரே டெரிந்துபாழாய் தணிகொள்வையைநீ ரதிலிமீம்போதுந், திருநிலாவிய சைவனெடெதிர்த்துச் சென்றதேனைய திருங்கடல்சேர்ந்த, தருவமாரனை நிகர்நெடுமொற னுருத்துச்சாரண ருரி மைமுற்றொழிந்தான். (௪௨)

அவரெண்ணாயிரம் பேர்களுங்கழுவா லாவிவிட்டன ராமதைவிரி த்து, விவரமாச்சொல்வார் சிலரதுவினே வென்றிதோய்தமிழ் விசகனா ர்தமது, பவளவாய்கொடன் னவர்முனீரெம்மைப் பழித்திடாதுதம் பத த்தில்வாழ்மினென, வுயகையோகோத் ததுமதற்கவந்தா மொப்பிடர மையு முகையோதிடுமே. (௪௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சுருக்கம். ௨௩

மடத்திற்றீயிடல் கழுமாச்சுவதம் வலிதுதாம்பவருத் திடலெனுமிர ண்டெ, திடத்தசுரணர்க் காவதன்றதனற் நீங்கல்வாறடைந் தாரென் பர்சிலர்முன், னடத்திற்சீர்த்ததான் கருகியோர்பதிக நன்குகாழியூர் நா தனோவனேல், * வடத்திலன்றுபு நால்வர்போன்றவரும் வாழ்வொன் னும் வல்வழக்கருமுளரே. (சச)

ஒறுத்தலாற்சிறி தின்பமேயெய்து மூறுசெய்தவ ருளமிகாணப், பொறுத்தலேபெரும் புகழெனலுணர்ந்தும் புகழியூர்வரு புண்ணியன்ற ன்னை, வெறுத்தசாரண ருயும்படிபாடல் விளம்பச்செய்திலான் வெஞ் றத்தபாற்கடலின், கறுத்தநஞ்சமுண் லெகெலாமுய்யக் கர்த்துளான்செ யல் காணரிதம்மா. (சரு)

யாவும்வல்லல னெம்மதத்தினர்க்கு மிறைவனெங்கணு மென்றும் வாழொருமெய்த், தேவுளானவன் றன்மையாரறிவார் சிலைவாழ்வித் துச் சிலர்தமைக்கெடுப்பான், காவுளார்தமைத் தருவாரற்கலக்கிக் கரிய தானவர்க் கடவுளர்தம்மா, லோவுளானவன் பொதுவனேயன்றி யொரு வர்பங்கினி லுற்றவனன்றே. (சசு)

அந்தமன்னவ னுயும்படிப்பதினா றுயிரந்தவத் தாரொமெதுரை, வந்தகாழிமன் வென்றதாற்சமண வாதைமுற்றிலுமாய்ந்ததந் நாட்டுச், சொந்தமாகிய சைவமேநிறைந்து சுந்தரேசரா லயமுதற்சொல்லு, மெந் தவாலயங் களுமுனுட்சிறப்பிற் கெண்மடங்குமே லெனக்குலாவினவே. (சசு)

ஆதலான்மதக் குறும்பினர்தம்மை யடக்கல்வேட்டுளீ ருந்தவஞ் செய்து, நாதன்மெய்யருள் பெற்றிடநடமி னன்றுதிதென நவின்றுநாய்ச் சமர்போல், வாதமிட்டுமுன் றரசனாணையினன் மாழ்குமேனீமின்மெய் வத்துவுண்டெனற்கு, மேதமோருயிரீக் கியற்றொணுதெனற்கு மிசைப வாமத மியாவுநல்லனவே. (சஅ)

அலரியேமுதற் நிகழ்பலபொருளா லகிலஞ்செய்தனித் தழிக்குமோ ரமலன், சூலவுதன்னருள் பெற்றவாளவிற் கூடிக்கொள்பவ னென்பது குறித்தே, வலவர்வாததூர்ப் பலமலாற்சிறிது மதத்தின்மூர்ப்பல மின்றெ னவருத்தார், புலமையென்றசொற் பொருளுமோர்கில்லாப் புல்லர்சொ ல்வழிப் போமவர்பலரே. (சகூ)

இந்தநீதிகள் சிலசொலுமாற்றா லென்னேஞானசம் பந்தமூர்த்தியி ன்பா, லந்தரங்கநண் பில்லவனென்றே யறைஞுவாரினஞ் சைவர்களில் வேற், கந்தனையெனச் சொற்றுள்ளமுன்னாட் கழறிடுங்கவு மாநரும்பல ரே, † சொந்ததூல்பகர்சேக்கிழார் முதலாந் தெரிண்டர்தாமுமத் துணி வடைந்திலரே. (சுரு)

குவிபுங்கையிலர்ச் செறும்பாசமய கோளரிப்பெயர் குலவுறும்படி யே, சிவிகைமீதொருக் காலவர்தமையென் சிந்தையின்கன லுடுகண்டென் னே, னவிவுறாதருட் பேறுறினன்றா மாகம்விழ்வுறி னகிலமீதெவர்பாண், டெவிதஞ்சொல்லினு நிமித்தமின்றினியாங் கியன்றகாதைகளியம்புவன் றொருத்தித. (௫௧)

வேறு.

சிறிதுநா ளவ்வுர்வைகித் தெக்கணதிசைப்பாற் சென்று மறிமழு வணிர்தார்கோவில் வயின்றொறும் பதிகம்பாடிச் செறிதரு மூங்கிற்கீழ்வாழ் சிவன்றுதிசெய்த பின்னர்ப் பறிதலைச் சமணர்க்கோறல் பாவமென் நிரங்கினால். (௫௨)

தாருகம் செகுத்தபாவங் தனைத்தொடா நிமித்தஞ்சோனாட் டோருருச் சமைத்துச்செவ்வே ஞ்ஞற்றிய பூசையேபோற் பாரும்விண் ணுலகும்போற்றப் பருஞ்சிவ விங்கந்தாபித் தாருகல் விதழிவில்வ மாதியுமருச் சித்தானே. (௫௩)

தண்டமிழ் விசகன்பூசை தனிலரன் மகிழ்ந்தப்போதே வெண்டகை யிடபயிது விளங்கிரின் வினையெல்லாழு மெண்டரு மெனதென்றானவ் விவிங்கமூர்க்கிதைய யெல்லோருங் தொண்டர்க ணயினாரென்னச் சொல்லுபு தொழுகின்றாரே. (௫௪)

அன்னவன் வடக்குநோக்கி யருட்டிறு வாலவாயின் மன்னவன் றனுமுண்கண் மங்கையர்க் கரசியாரு நன்னலக் குலச்சிறைப்பேர் நம்பியும்பிறரும் போற்றப் புன்னகை யொன்றான்மூன்று புரமெரித்தாரைப் போற்றி. (௫௫)

தன்னுரித்தாற் சோனாடு தனைவிழைந் தேகுமாற்றின் மன்னுமாணவத் தேர்புத்தன் வலியவர் பலரோடெய்தி முன்னுவல் சின்னத்தோர்கண் மூகைபோன் றிடவதட்டி யென்னுடன் வாதுவென்றிட் டேகுதி யவனென்றானே. (௫௬)

அக்கணஞ் சிவிகைதொட்டே யருகினில் வருகின்றேனு முக்கணந் றுதித்தபாடன் முழுமையு மெழுதுவோனு மிக்கதா யுடன்வந்தோனும் வேதவேத்தி யனுமான தக்கவ * னசனியன்றோன் நலையிசை விழச்செய்தானே. (௫௭)

இரண்டொரு நாளிலநாட் டெய்தியே யளவிலாத வரன்பதி துதித்துச்சூழ்ந்தா னனக்கதை நிற்கபாண்டி நிரந்தரம் புகலுஞ்சீர்த்தி நின்றசீர் நெடுமாரன்றான் வரம்பெறு தனதுநாட்டு வளமெலாம்பார்த்தான் மாதோ. (௫௮)

நெல்லையிற் சென்றுதவ்வை நிருமல னடிமையாக்கு நல்லையுன் வணங்குந்தொண்டர் நாதனைக் கண்டபோதே யெல்லையில் பணியில்வூரில் யான்செய்வே நென்னச்சொல்லித் தொல்லையும் கீழின்கீழும்முர் தொண்டினிற் றுவக்கிக்கொண்டான். ()

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சுருக்கம். ௨௫

கோதில்கோ புரமுனாயிற் குலங்கிழ் மதிவாட
 ஶீதிமண்டப முழுஞ்சல் வியன்கலி யாணமாட
 லாதிசெய் வதற்காந்தான மனந்தழு மடைவேசெய்து
 மீதினி னிவந்துதோன்றோ ரிலிங்கமு முளைக்கவேண்டி. (௯௦)

வருந்துற வளர்ந்தலிங்க மாலிங்க மாருமென்னத்
 திருந்திய பெயருஞ்சாற்றித் திருவிழா பலவுநாட்டி.
 மருந்தெனத் துவக்குமவ்வூர்ப் பதிகமே வழுத்தியார்த்துக்
 கருந்தன முதலவேட்போர் களிப்பவே வழங்கியப்பால். (௯௧)

தொண்டர்க ணயினுருக்குஞ் சூழ்பணி பலவாச்செய்து
 விண்டலர் புகழமவ்வூர் மேற்கிலோர் வீதிதன்னிற்
 ரண்டமிழ்ப் புலவரேத்துஞ் சம்பந்தப் பெருமானுக்குங்
 கண்டவர் வியக்குங்கோயில் கவின்பெற வமைத்திட்டானே. (௯௨)

இந்தவான் கதையின்சார மிலங்கிழைப் பரவைகோனுஞ்
 சுந்தரமூர்த்தி தொண்டத் தொகையிடைச் சிறிதுதோன்றும்
 பிந்தவந்தவர் விரித்துப் பேசாமைக் கியானென்செய்வே
 னந்தவூரினிற் சென்றோர்கண் டறிந்துகொண் டாடலாமே. (௯௩)

பக்ருமிவ் வேந்தைப்பிள்ளைப் பாண்டிய னென்றுஞ்சில்லோ
 ரகல்கடற் புலியிற்சொல்வா ரகங்கரப் புலவர்தம்மைக்
 குகனயன் றனைச்செய்தாங்கு குட்டலுண் டென்னக்கம்ப
 னிகழுமோர் விருத்தப்பூவி னிகழ்த்தினு னிசங்கண்டரே. (௯௪)

அவனுமன்னவன் றோள்சேரு மவனாநல் லமைச்சன்றனு
 முவகையங் கடலின்மூழ்கி யுலகமுற் றுண்டவாறுந்
 தவபல மெனவேதோன்றுந் தனயனுக் கரசைநல்கிச்
 சிவபுத மடைந்தவாறுஞ் செப்புதால் செகத்திலுண்டே. (௯௫)

அங்குபாடிய சம்பந்த னருமறைக் கதவஞ்சாத்தக்
 கொங்குரா டதனில்வந்த கொடுஞ்சரம் ப்லர்தீர்த்துய்ய
 நொங்கு மாண்பனையிற்சாய்ப்ப நூலிடை யொருத்திவெந்த
 சங்குநே ரென்பிற்றேன்றத் தனக்கெனக் கிடைத்தகாசு. (௯௬)

வட்டம தொழியவன்னி மாங்கிணற் றெடுசொன்றாக
 னட்டயாழ்ப் பாணன்சின்தை நடுத்திக முகந்தைதீர
 விட்டமாம் படிவிதோத மின்னமு மனந்தமாக
 வட்டபாலொடு தேன்போலு மருந்தமிழ்க் கவியாற்செய்தான். (௯௭)

மாதையி லிவனுக்காக வளைச்செவிப் பெருமாஷ்செய்த
 காதையப் புராணந்தன்னிற் கழறிநிந் தலங்கடோரே
 தேதையோ சொல்கின்றார்க ளியாவையு முளைக்கவென்ற
 லாதைபாற் பொருததாம்பே ருரகமு மொல்குமன்றோ? (௯௮)

சென்றுபாடின வல்லாமம் செழித்தகே தாரமாதி
நன்றுடைத் தலங்கடம்மை நாடியும் பாடித்தீர்த்தான்
மன்றுளாடிய பொற்றாள்வாழ் மனத்தனந் தாதைவேள் விக்
கென்றுகேட் டதற்குஞ்செம்பொ னீசனும்பெற்றிட் டந்தான். (௬௯)

எவ்வகைப் பயனுந்கு மியற்சிசு வெய்தினுற்கு
மவ்வசடா யகன்மத் தாசைவர் துதித்ததானுற்
பௌவரீ ரனையமுன்னைப் பழவினையுடைய பார்ப்பார்
வெவ்வழல் வேள்விவேண்டல் வியப்பென விளம்பொணுதே. (௭௦)

அந்தநாள் வயதுபன்னு றமைந்ததா லமணர்கூற்றா
மைந்தனுக் கென்றோர்பெண்ணை வான்முறை மணஞ்செய்வித்தார்
வந்தவ ரிருந்தார்குழ மணவரை நீத்தப்போதே
பொந்தணி மாச்சுழாச்சா புரப்பெருங் கோயில்வாயில். (௭௧)

மேவினு னங்கோர்சோழி வெயிலவர் திரள்போற்றோன்றிற்
றாவிமற் றொருதாய்ப்பண்டி யநிழுகா தயில்வதாகு
நீவிரெல் லோருமுட்போய் நிசபத மடைமினென்றான்
றாவிவீரீர்ப் பரமனேபோற் றம்பதி யெனநின்றானே. (௭௨)

ஆங்குறு பலருமுட்போ யதிர்கலந் ததுவையானார்
வீங்குபூண் முலையாண்மாத விடாயின ளொருத்திவேட்கை
தாங்குறா திரங்கியன்னேன் சரண்பணிந்ததனைச் சொன்னு
ளேங்குறேல் பெருநெருப்பிற் கீரமின் றேகென்றேனே. (௭௩)

அன்னவர் புருத்தானு மனந்தமா தவமுன்செய்து
தன்னதங் கூரத்தாற்பற்றுந் தகைபெறுமவளோ மிற்றான்
பின்னரச் சோதியெங்கோ பெயர்ந்தது பிறையும்பாம்பு
மின்னவிர் சடையிழ்நூண்டோன் வியனருட் கயலதின்னே. (௭௪)

உலகினைப் பொருளாக்கொண்டோ ரொள்ளிழை யவடன்னேடு
சிலதின மின்பமார்ந்து சென்றில னென்னச்சொன்னார்
நலனுயர் முத்திவேட்டோர் நாழமக் குழுவிற்கூடி
நிலவில மென்னநாளு நினைத்துநெட் பெயிர்த்தாரனறே (௭௫)

தமிழ்மதுவாயின் முன்மாய்ந்த சமணமதக் குறும்பர்தங்க
ளமிழ்தொனிக் கடனோர்கூட்டத் திரட்டிமா தவர்மட்டென்ற
லமிழ்துறழ் சொல்லாரீறு மவர்குழாத் தளவியாதோ
சிமிழ்முலை யிடப்பாற்காட்டுஞ் சிவன்றிருவடி சேர்ந்தோரே. (௭௬)

அன்னவர்க் கொன்றபாவு மதையெடுத் தறைவார்தம்மு
னின்னவுர்க் கதியிற்சேர்த்த விசையெடுத் திசைப்பார்கிலலோர்
சொன்னவங் விரண்டுநெல்லைத் தொண்டர் கணயினர்சொல்லார்
பன்னரும் புகழ்ச்சீகாழிப் பனவனார் மதலைக்கின்றே. (௭௭)

கந்தநான் மலர்வெண்பீடங் கவின்றரு கலைமினோக்கா
 வீந்தமட்டினிற் சம்பந்த னிசையினை முடித்திட்டிப்பாற்
 செந்தழல் புரையும் பொல்லாத் தீயமண் குழிநீத்தன்பா
 லுயந்தநாவாசர் சீர்த்தி யுறத்திடத் துணர்ந்தேன்மாதோ. (எஅ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௦௨.

மு ன் ற வ து

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சருக்கம்.

திருநாவுக் கரசர்புகழ் சேக்கிழார் மிகச்சொன்னார்
 பெருமாண்பக் கதையினிடைப் பேசியதிற்குறித்திந்நான்
 கருவூல மெனப்புலவர்காணிதினுங் கலைவாணி
 தருமாறு சொல்கின்றேன் நவப்பயன்பெற் றயுவென்றே. (க)

கயிலைமலை யினைப்பெயர்த்த கடுங்கோபக் காரரக்க
 னுயிருயுநல் வாமெய்த வுபாயமுரைத் தமைநாடி
 மயிலனையா ளிடப்பாகன் வாசீச முனிவனுக்கன்
 நயிலவுரைத் துளசாப வறுக்கிரக முதிர்நாளில். (உ)

நோய்மூப்புத் தவிரந்தாரு துவல்புகழ்சா னடுநாட்டு
 வாய்மூரில் வேளாளன் மனையிலொரு மகவாகித்
 தூய்மூர விளங்கைமென் * ரோகையின்பின் வளர்ந்துபசங்
 காய்மூத்துப் பழுத்தாங்குகருணைமலி வடைந்தானே. (ஈ)

வேள்விகொடி தென்றிகழு மிக்கசைவ நெறியோர்சொற்
 கேள்வியின்றி யதுவுமொரு கிரியையெனு மிளஞ்சைவத்
 தேள்வினைஞர் பகைமீறிச் சினன்சமீபத் திடைப்புக்கு
 வந்ளவிதிர்த்தாங் கவிரகண்ணார் மயலறுமா முனியாகி. (ச)

தருமசே னப்பெயருந்தலைக்கொண்டச் சமயத்தோர்
 குருவெனப்போற் றிசைத்துமகிழ் கொள்கையொடு குலவுற்றுத்
 திருவெண்ணீ ரணிவார்முற் றிகுத்தரினோர் மூன்றுதின
 மொருபுசிப்பு மருந்தாம லுழலன்முத லவுந்தோய்த்தான். (ரு)

செப்பிவன்முற் றிறந்தாளாந் திலகவதி தன்மணத்தற்
 கொப்பியவ னிறந்தமையா லுலகவாழ் வினைவெறுத்திட்
 டிப்பிறப்பின் முத்தியடைந் திடுவேனென் றியாதொன்றுந்
 தப்பிலளாய்ச் சிவன்வாழும் தலந்தோறும் போய்வணங்கி. (சு)

அதிகைநகர்ப் பெருமார்தே யடிமையெனுந் துணர்வெய்தி
 மதிவளர்பொற் சடையாகி வனப்பெல்லா மிகநாடி
 விகிமுறையைந் தெழுத்தோகி மெய்த்தொண்டிஞ் செயுநாளிற்
 சதிசெயம ணரிந்கூடித் தம்பிகெடல் வினவுற்றான். (ஏ)

இவ்விருமக் களையிவ்வா றேகியதா லின்றோரா
மவ்விருவர் களுமேங்கி யவர்க்கிலைப் பதிசேர்ந்தார்
* நவ்விநிகர் விழித்தமக்கை நாடோறுந் தம்பியைத்தன்
செவ்வியதொன் னெறிசேர்ப்பான் சிவனருளைச் சிந்தித்தான். (அ)

இவன்செய்தவ முதிர்ந்தோறு மீன்தம் புக்குழலு
மவன்வயிற்றிற் சூலையெனு மருநோய்முற் றியதந்தோ
கவலைமலிந் துயிர்வெறுக்குங் கடுந்துயரக் கடலாழ்ந்து
ருவடனைய நெஞ்சினிலை சூலந்தழருங் குன்றினனே. (ஆ)

மானம்விட்டான் மிடிதீரு மருந்தின்வலிக் கடங்காத
வினவன்னோய் கொடிதேயென் றியம்புமொழி நிசமாயிற்
ருனதினத் ததிகையிற்றன் னன்னையிற்சீர்த் துறுந்தமக்கை
தானமக்கோர் தஞ்சமெனத் தன்னகத்திற் றுணிந்தானே. (க)

அத்தினத்தன் னவன்கனவி லதிகைநகர்ச் சிவபெருமான்
சத்தியுட னவற்குரிய தந்தையுந்தா யருமாகிப்
பத்திமலி திலகவதி பகர்நெறிச்செல் சுவையாகிற்
சித்திமுத்தி யடைவையிது திண்ணமெனச் செப்பினனே. (க)

அக்கணமே கைப்பிலி யணிபாய லுடனீத்து
மைக்கடுக்கு மிருட்போதே வழிக்கூடி நடந்தேகித்
திக்கறியப் புரமுன்றுஞ் செற்றபிரான் றிருவதிகை
புக்கருமைத் தமக்கையிரு பொன்னடிக்கீழ்ப் பணிந்தானே. (க)

வேறு.

பணிந்ததம்பி யின்னக்கையால் வாரித் தூக்கிப் பாசயிகை யாற்றழு
விப் பழுதில் வெண்ணீர், மணிந்துணையின் டழைத்தவப் பயனெந்நாளு
மழியாது வாழ்கவென்றென் மறைந்துள் என்பார், றுணிந்தானேத் துதி
செயெனச் சொன்னான் போற்றிச் சூலவியா தியுமனத்தின் றுயருந் தீர்
ந்தான், மணிந்தணிசெஞ் சடைக்காட்டெம் பெருமான் சிந்தை தனிற்
கிடக்கு நினைவறியத் தக்கதன்றே. (க)

அன்றுதொட்டுப் பதிகங்கள் பலவாப் பாடி யானந்த பரவசனு யரு
ட்பே ராக்கந், துன்றுதலுற் றஞ்சிறிது மாண்மை யின்றித் தோள்வருந்த
வுழவாரப் பணியுஞ் செய்தான், மன்றுணடிக் கும்பெருமான் வந்து
வந்து மன்னவெளியில் வினையாடி மகிமையாய், நன்றுலக மறிந்துகைக்கு
நிமித்தம் பொல்லா நலிவனைய விதஞ்சிறிது நடத்துவானே. (க)

அங்கமணர் தங்குமுவிற் றருமசேன னகன்றதுஞ்சென் றதுமுடன்
முற் றுநடலைபூக்குந், சங்கரங்கா ளானதும்பற் பலரார் கேட்டுத் தமதர
சற் குரைத்தாரத் தார்வேந்தோலை, செங்கரத்தால் வரைந்தொருது

தனைக்கொண் டெய்ததான் நிலகவதி யார்க்கினையான் மெரிந்துள்ளஞ்சிப்,
பொங்கரவம் பூண்டபிரா னருளார் தேறிப் போயினனும் கவன்கண்
கட் புலிபோந்தி. (௧௬)

கல்வியறி வுடையாய்நீ யிர்தவாறு கலங்கியதே னீயிதனும் கண்ட
தியாது, சொல்வினாந்தென் றுனதற்கம் முனிவன் பொல்லாச் சூலைநோ
ய்த் துயர்முதலிற் றொலைத்தே னுண்மை, யல்விசுவம் கண்டத்தான்
றிறமும் பைந்த ணசோகடிப்புத் தேணிலையு மறிந்தே னீயு, நல்விதி
யார் நேறவல்லா யாகிற் நேர்தி நான் பொய்சொன்னு லென்மனமே நகு
மென்றானே. (௧௭)

என்றமொழி வினவியும்ச் சமண மன்ன னியாதொன்றுங் கொல்ல
கூடா தெனலெண் ணனுய்க், குன்றதன்மேல் வைத்துருட்டல் விடப்
பாம்புற்ற குடத்தினுட்கை விடச்செய்தல் கோபவேழ, மொன்றரசு
செலுத்திடல்கற் சுண்ணந் தன்னே நெருநீற்றன் முதலியபல் லொறுப்புச்
செய்திட், டின்மறிழ்ப்பாட் டரன்மீது பாடி யன்னு னின்புறக்கண் டுனி
ச்செயலென் னெனச்சோர்ந்தானே. (௧௮)

கற்றானே டுவற்சேர்த்துக் கட்டி முந்நீர்க் கடலினிடைப் போடு
மெனக் கழறி னான்மெய்ச், சொற்றாய முனிவனிலன் றொண்டு செய்
தார் சுகம்பெறலா மெனவுணர்ந்து துணிந்தா னில்லை, யற்றார்த்த மதக்
குறும்ப ருளுக்கண் டாலு மவரவர்கொள் கையின்வழிச்சென் றழித
றிண்ண, மற்றாம கேதனயா ரந்த வாரே வங்கமிசைக் கொண்டிதளளி
வந்தா ரன்றே. (௧௯)

கடலிடைவீழ்த் தலுங்கருங்கன் மிதப்பக் கட்டிங் கபிறவிழ மிசை
யிருந்து களித்துச் செங்க, ணடல்விடையார் கருதியெழுத் தைத்தின்
மாட்சி யவிர்தருசெந் தமிழ்ப்பதிக மறைந்தா னநீர், தொடர்திருப்பா
திரிம்புலியூர்க் களாயிற் சேர்க்கச் சுகம்பெற்றான் றலந்தொறும்போய்த்
துதித்தான் சோராத், திடமுறுமா தவத்தோரும் புலமையோருந் திரு
நாவுக் கரசெனப்பேர் செப்பினாரே. (௨௦)

நடந்தகதை வினவியவன் மமக்கை யார்வ நனியடைந்து சிலநாளி
னக்கண் பொற்று, ளிடந்தினைத்தா ளவன்முன்னுள் சமண்புக் கெய்து
மிழுக்கொழிந்து புனிதமெய்த வீசன் றன்கைத், திடந்தருகு லப்படை
போல் விடைபோற் றோளிற் றிகழ்தருமுத் திரையமைக்குஞ் சீரும்பெ
றுன், * வடந்தைதரு கபிலைமலைச் சிறப்பெல் லாமும் வளமலிகைய யார்
றில்வயங் கிடவுங் கண்டான். (௨௦)

கவுரிமுலைப் பானுகர்ச்சம் பந்தப்பிள்ளை கலந்துகின்னு ளுடன்வகிக்
குங் களிப்பு முற்றான், மவுனசிவயோகரும்வேட் புறத்தென் சொல்லான்
மறைக்கதவந் திறந்தான்பொன் மன்றி லாடும், பவுரியிறை யவன்வரு

கென்றுரைப்ப தோர்த்தான் பழுதிலெண்ணு யிரமடியார் பரவ வாழ்ந்தான், வெவ்ரகந்தின் டியமதலைய்யச் செய்தான் வீழிநகர்ப்பொற்காசான் மேன்மைதோய்த்தான். (௨௧)

என்னப் பென்னைப்பா வென்னெந்தீச னியம்பியதா லப்பென்னே றே வீகமும்வாணும், பன்னப்பட்டானதன்றி யப்பூதிப்பேர்ப் பனவன்மட்டிற் பழிக்கருந்தொல் பரமேயானான், பின்னப்பால் வளைதரும்பொற்கோயின்மேய பெரும்புகலூர் தனிவிறப்பும் டிறப்புந் தீர்த்தான், முன்னப்பே றடையுமவன் கதையோர்சோழன் * முதலமைச்சன் விரித்து நன்றா மொழிந்துள்ளானே. (௨௨)

ஒருவன்விரித்துள்ள தொரு பயனைமற்று மொருபுலவன் மொழிபெயர்த்தாங் குறைக்கைசாலு, மருவருப்பா மாதவிளிக்கதையையிவ்வாறடக்கியுரைத்தே னினியன்னவன் பிற்றேளுன்றும், குருபரனாற் சுந்தரமூர்த்திப்பேராளன் கொற்றமுஞ் சற்றுநாக்கின்றேன் கூறுமஃதும், பொருவிவதாந் திருத்தொண்டர் புராணத்தாடு புகன்றுளதே யெனத்தேயின் புலனியோரே. (௨௩)

திருநாவுக்கரசநாயனார்சருக்க மூற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௨௫.

நா ன் கா வ து

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சருக்கம்.

கயிலைமலைக்கட் சிவபெருமானோர் கண்ணாடி வயினிலவுந்தன் சாயலேநேரே வருகென்ற னயீழறழ்கண் மாதுமையதிரண் டாலதுசெய்தான் பயிலவலார்மூ வருமவர்கோலப் படிவந்தார். (௧)

அவரவர்தங்கட் குரியவர்தந்தொண் டதுசெய்யுந் தவமுயலுற்றுச் சிற்சிலகாலத் தள்ளிப்பின் னவமலிந்தா வனமதிலோர்நா ணளிர்ஃபூவேள் கவலைவினைக்கப் பட்டவர்தம்மிற் காமுற்றார். (௨)

அத்தகையோர்ந்திட் டரனுமையன்னோர் தமைநாடிச் சித்தம்வெகுண்டார் போன்றுலகிடைநீர் சென்றும்முன் வைத்தவிருப்பப் தீர்க்கிவண்வருவீ ரொனவந்தப் பத்தன்வலிந்தாண் டருளெனவிழ்ந்து பணிந்தானே. (௩)

அப்படியேசெய் குதுமெனவிச னறைந்திட்டா னொப்பறுநாவ லூர்வளர்சிவனுக் குயர்பூசை தப்பறவெப்போ துஞ்செயுமரபின் சடையன்பாற் றப்பவிர்மேனிச் சுந்தரநாமச் சுதனுனான். (௪)

* முதலமைச்சன் - சேக்கிழார்.

ஒருமகளாரூர்க் கணிகைதன்மகளா முருவுற்ற
முருகிகம்மரோர் வனிதைதினோய்ப்போய்த் திருவொற்றி
யருகுறுமோரார் தனில்வளர்வேளா என்பெண்ணு
வருமுருவுற்றா ளிருவருமினிது வளர்ந்தாரே. (௮)

உரமிருநரசிங் கமுனையனென்னு மொருவேந்தன்
பரவுமொழிச்சுந் தானெனுகாமப் பனவச்சேய்க்
கரண்மனையிற்சேய் பெறுநலமெல்லா மமைவித்தான்
வரனருளுற்றாரெய்தரிதாய வாழ்வின்றே. (௯)

அம்மதலைக்கீ ரெண்வயதாயிற் றந்நாளின்
மைம்மலிகூந்தற் பெண்மயிலொன்றை வதுவைக்காச்
செம்மணவரையீ தொக்கவிருத்தித் தீமுன்னர்
மெய்ம்மறைசொல்லும் விதிவழிகிரியை விளைத்தாரே. (௧௦)

வேறு.

அவ்வமயத்தி லொருபெருங்கிழவ னந்தனர் குலத்தவதரித்தோன்
கைவ்வயிற்றடியும் பழையவேடொன்றுங் கவினுறக் கொண்டவன்கடிதுற்
றிவ்வகைமணியீன் டிவன்செயன்முறையன் றெமதுடன் பாடுபெற்றில்லா
னெவ்வநாமெதுசெய்யினுந்தரும்விலையேயிவன்மரடெமக்கெனவிசைத்தான்.

அம்மொழிவினவி மணமகனெழுந்தாங் கவன்கையேட் டினைக்கிழி
த்தழித்து, வெம்மொழிப் பித்தனிவனெனவிசுந்தான் வேறுளார் விட
லையைநோக்கி, யெம்மொழிகுறியா நிவ்வனஞ்செய்தா யிதுநின்மேற்
குற்றமென்றிசைத்தார், மெய்ம்மொழிக்கிழவ னத்தலாஸின்னும வேறொ
ரே னெதெனப்புகன்றான். (௧௧)

அதனையுங்கிழியா தடக்கியச்சபையோ ரன்போடு பார்த்திவனவர்
தம், பதமலர்க்கடிமை தானெனத்தீர்த்துப் பணிந்துபின் போம்படிவிடு
த்தா, ரிதமொழிக்கிழவன் றருமுறியதனி லிவன்றன்மு தாதைகையெழு
த்துநீ, சுதரெனத்தமைக் கொள்வார்கள் கைப்பொறியுந் தோய்தலின்
மறுத்திலாந்துணிந்தே. (௧௨)

கிழவன்வாஸிபன் றோண்மிசைத்தனதுடைமை கிளர்தாக்கொண்டு
போய்க்கேடி, லழகுடைத்தானவெண் னெய்நல்லூரி னாலையந்தனுட்பு
குந்தப்பான், மழவிடைப்பரிமேலுமை யொடுபலபல் வானவர்குழந்தாத்
திகழ்ந்தான், பழமைநன்கிலங்கலான் மிகப்பணிந்து பணித்தவாபணி
செய்வே னென்றான். (௧௩)

சுந்தரன்பகர்சொற் கேட்டுளமகிழ்ந்து சுடர்மணிப் * பணிபுனைதோ
ளான், செந்தமிழ்க்கவியாற்றுதி செயல்போலுஞ் சிறந்ததொண்டெமக்
கிலையென்று, னந்தவாறியற்ற வறிகிலேனெனலு டாதுயிற்பித்தனென்றி
சுழ்ந்தாய், வந்தவச்சொல்லே கொடுதுவக்கென்றான் வயங்கொருபுகிம்
வாய்த்ததுவே. (௧௪)

அன்றுதொட்டுள்ளசிவதலந்தொறும்போ யருந்தமிழ்ப்பதிகமிக்கறைத் தன் னுளார்வியக்கப்பெரிதுசஞ்சரித்து நான்சிலகழிந்தபினெருநாட் னன்றுருவாகிநமன்வரச்சிவனோர் காலியாவருந்திருவாருர்ச் சென்றுபோற்றிசைத்தத்தலத்தின்மிக்காசை செறிதரவசுத்தன்னே. ()

இரவிலிலவ்வூர்ச்சிவன்மனாலயத்துக் கியன்றதொல்பணிசெயப்பிறந்த பரவையென்பாளன்னவன்மனையாகப் பற்பலர்கனவினும்கர்ந்தான் வரகுலமகளைமணஞ்செயற்றவிர்த்து வரைவின்மின்னுள்வயிற்றுதித்தாட் டாமுறக்கொடுத்தான். நிருவருட்குறிப்புத் தெரிந்தரைப்பவர்க்கத்தியே. ()

அவண்மனையாய நாண்முதற்பொன்னே யரும்பொருளாய தன்ன வனுக், கெவளவோதலத்தி லெத்தனைபொன்னே வெய்தியுந்திருத்தியுற் றில்லான், குவடுமுழநெற்போர் குண்டையூர்ச்சிவனார் கொடுத்திடப்பெ ற்றதைக் கொணர்ந்தப், பவளவாயணங்கின் மனையிலுய்த்திடற்கும் பதி னமோகினன் மிகப்பரிந்தே. (கக)

பொந்துதோற்றத்தை கூவுமென்றதற்காப் பூம்புகலூரர் பொற்செங் கம், றந்துவிட்டதுவும் பழமலைநாதர் தருந்தனத்தினை நதியினிலிட், மெ் துசோரூர்க்குளத்தினி லெடுத்தவ் வொண்டொழிக் கொழிக்குதவியது, மைந்துதுதடந்தோட் சேரர்கோன்சிவன்சொல் வழிபொருண் மிகவழ ங்கியதும். (கக)

சங்கிலியனுமோர்தவப்பெணுனிகழ்ந்த சரித்திரவிசித்திரம்பலவுங் கொங்கினின்முருகன்பூண்டியூர்ச்சிவனார் கொள்ளையிட்டதுமவிநாசி தங்கியபனவமதலையமுதலை தானுகர்ந்தாண்டுமுன்றுகி மங்கியபீன்னர்வளர்ச்சியோமெலகில் வரவழைத்ததுமுதற்பிறவும். (கக)

இந்திரன்வியப்பத்திகழந்பாய னெனும்பெயர்ச்சோழனுக்கினிய மந்திரியுரைத்தகாவியந்தன்னில் வகைபடவிளங்குமானுலுஞ் சந்திரமவுலிச்சிவபிரான் * மீதை தன்னிடைவன்னியின்காயே யுந்தியமாற்றுப்பொன்னதாமாட லொப்பனசெப்பிடாதம்மா. (கக)

ஆதலாலவன்றன்சரிதமில்வள்வே யாமெனமுடிப்பவாரோ வேதமின்றியவற்புதங்களைத்தனைதா னெவரெவரெடுத்திசைத்தாலுஞ் சேநீர்க்குளத்துமுதலையுண்டழிந்த சேயையிட்டளித்ததற்கொப்பென் றோதம்ற்றொன்றுமுளதெனவருமோ வுணர்வினிற்கிறந்தவுத்தமரே. ()

அன்றுசோழிக்கவுணியமதலை யழலினில்வெந்தவெள்ளென்பைத் தன்றுபூணணிபெண்ணுக்கிடப்பதிகஞ் சொல்லியதருமையெயினினு மென்முமாதரவில்வெறுங்குளத்திடைப்போ யுதகமுமுதலையுமகவுந் தன்றுதித்தழிழாற்றம்பிரானேழுமன் றருதல்சற்றுயர்வெனத்தகுமே. ()

காமவேள்களையின்கதுமைசற்றேனுங் கதுவுறுக்கவுணியமதலை
யாமவனருட்பேறடைந்ததுவியப்போ வணங்குநரிருவர்தோளணந்து
நேமமுந்தவறியதன்பொருட்டிர்ண்டு நேத்திரங்களுமிழந்தடைந்தோன்
சோமசேகரணையவர்கள்பாவிதச்சொல் சொலும்படிவிடல்பெருவியப்பே.()

கந்தனையனையசுந்தரன்றவளக் களிற்றின்மேற்கயிலைவெற்படைநீதா
னந்தவேலையினிற்சேரமானுனு மருகொருபரியின்மேற்சென்று
னிந்தமட்டிவன்மன்சரிதையை முடித்திட்டினித்திருவாதவூரடிக
ணந்தலில்சரிதமுனைந்தமட்டன்பர் நலமுறும்படிநவின்றிடுவாம். (௨௨)
சுந்தரமூர்த்திகாயனார் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௪௭.

ஐ ந் தா வ து

திருவாதவூரடிகள் சருக்கம்.

வாதவூர் சரிதம்புவியில் வல்லோர்பலர் சொன்ன
ரேதமெய்துந் தமியேன்றானு டியம்புந்துணி வுற்றேன்
சீதமலிநீர்ச் சைவாசிரியத் திரனிற் றலையாய
நாதனென்னத் துதியார்பலரு நற்பாவல ரன்றே. (௧)

அட்டமூர்த்திநிலைமைசிறிது மறியாவிளஞ்சைவர்
சிட்டர்போற்றுந்திருவாசகத்தோன் சீலந்தெரிகில்லார்
நட்டநடுவேநிற்கும்பெரியோர் நன்கோர்ந்தனிகூர்வார்
வட்டநிலமின்முகநோப்பாண்டி வளநாடதனாடே. (௨)

வானோர்புகழ்சீருத்தரகோச மங்கைநகர்தன்னின்
மானோர்கையிற்கொள்ளாச்சிவனோர் வடிவத்தொருருரவன்
மீனோறெழ்கண்ணினர்மாலறவே வென்றபல்சீடரொடுந்
தானோர்துணையாவுற்றனனெனொட் டவமுற்றியபின்னர். (௩)

முத்திக்கிடையோ குவனினியென்றோர் மொழிகூறினனன்னோர்
பத்தித்துறையார் கெஞ்சினரியாம்போம் பரிசோதுதியென்ன
வித்திக்கினிலிக் குளநடுவொளியொன் றெய்திடுமதுளேகிற்
சித்தித்திடுமெய்க் கதியெனவோதித் தேகமறைத்தானே. (௪)

ஒதுமவாரேசின்னாள்சென்றம் குற்றதுபுக்குய்ந்தார்
பாதுகையேந்துந்தொண்டனொருத்தன் பயமிக்கணுகிலன்பு
போதுறுசோதிமறைந்ததுநொந்தே புண்பட்டனனுடல்போய்
மீதுயருலகிடையாருப்பத மேவிவிளங்கினனே. (௫)

எய்தியபதமிக் கினிதெனமகிழா தீசன்சந்தியிற்
கைகினமுங்குவி யப்பிறவாமெய்க் கதிதருகென்றோகி
நெய்திகழ்கொன்றை மலர்த்திரளாகிய நிறையக்கொழிதாளிற்
பெய்திருகண்புனல் சொரியப்பரிவிற் பெரிதுமூயன்றோனே. (௬)

அந்தநாளி லாமாத்தியரா மந்தணர்களின் மிக்கோன்
மைந்தன் வேண்டித் தவநனிசெய்தே வாதபுரிக் கிடாவேற்
கந்தன்னுதை யருளாலிவனைக் காண்முனையாப் பெற்றான்
வந்தன்னவனென் னென்கலேதேறி வாவிப திசையற்றான். (௭)

வேறு.

அன்னவற்பிரமராய னுமெனப்பகர்தாரில்லோ
ருன்னரும்புகழ்சால்வாத லூரென்னுரைத்தார்பல்லோர்
தென்னவனையன்மாட்சி தேயமுற்றுரைப்பக்கேட்டித்
தன்னமைச்சாதல்வேட்டத் தகைமையிலமையக்கொண்டான். (௮)

மந்திரித்தொழில்செய்போது மனத்திடையிரவேற்கை
யிந்திரன்வாழ்வுந்தாழ்வே யெனக்கருகிறுமாப்புந்தன்
சந்திரன்முடித்தவேணித் தலைவனேருருவாக்கண்முன்
வந்தினிதருள வேன்மெ வாஞ்சையும்வளர்த்துற்றானே. (௯)

ஈழிச்சீர்வசிட்டன்றன்ன லிராகவன்சபைவாழ்ந்தாற்போற்
கேழல்வேல்வமுதிமன்னன் கெழுவுமோலக்கம்பாண்டி
நாடியறவத்தான்முத்தி நலம்பெறவுகித்த * நாதன்
பிடியலமைச்சனாகப் பெற்றதாற்பிறங்கிற்றன்றே. (௧௦)

அத்தகையமைச்சன்றனை யளிமுரல்வேப்பந்தாரான்
புத்தநாட்டிவுளிகொள்ளப் போகியென்றனுப்பினானு
லெத்தனைநலனுற்றலு மிராசனைச்சாருமீனம்
வித்தகர்க்காகாதென்ன வெறுப்பதேமுறையாமம்மா. (௧௧)

பொன்னுடைப்பொதிகள்வேன்மெ புறத்துணைப்பரிவாங்க
மென்னுக்கிழக்குநோக்கித் துரிதமாச்சென்றானுங்கு
மன்னுமோர்காவிற்கெம்பொன் மூலர்சொரிசுருந்தின்பாங்கர்
மின்னுமீச்சுலக்காட்டோர் வேகியக்குருவாய்சன். (௧௨)

பற்பன்மெய்யடியார்சூழப் பரிந்துவீற்றிருப்பக்கண்டான்
பொற்பணம்புரவிவேட்கை புரவலனையாதி
யற்பமுமதியானு கியடிதொழுதிறைஞ்சினின்ற
னிற்பவன்றன்னேநோக்கி நின்மலனிகழ்த்தலுற்றான். (௧௩)

யாவனியிண்டேன்வந்தா யென்னைநீயிறைஞ்சலேனின்
னாவலனையானு மன்தனச்சிறுவன்யானோர்
காவலனையாலிக் கான்வழிவந் தேனின்னைத்
தேவதேவென்னகம்பித் தெண்டனிட்டிறைஞ்சினின்றேன். (௧௪)

என்னைநீயான்முகொண்டியா னிறந்துபோயின்னுமற்றோ
ரன்னதன்வயிற்றுண்மாதிகா தருள்செயவேன்மென்ற
னின்னைநின்னுடலையின்பா னிகழ்பலபொருளோடந்தாற்
பின்னைநின்விருப்பமுற்றுப் பெறும்படியுரிவேனென்ன. (௧௫)

சற்குருவுரைப்பக்கேட்டுத் தடையறக்கொடுத்தன்னோன்பா
னிர்குமெய்யடியார்பூண்டு நிலவுநல்வேடத்தோடு
சொற்குறியதுவும்பெற்றுத் துகளறுநிலையோனா
னெற்குமுன்பனிமாய்ந்தென்ன விகத்துமாவிரிந்ததன்றே. (௧௯)

அக்கணங்கூர்வன்கூட்டத் தவரொடுமறைந்ததாலே
முக்கணன்றானம்மெண்ண முற்றுப்புரிவானீண்டுத்
தெக்கணமுகத்தனாகித் திகழ்ந்தனனென்னத்தேர்ந்திட்
டெக்கணங்கருதினாறு மிதயமூடிலங்கப்பெற்றான். (௧௯)

அவ்வனத்தரசன்றந்த வருந்தனமூலமாகச்
செவ்வனப்பமையுங்கோயிற் நிருப்பணிதுவக்கிச்செய்வித்
தொவ்வருங்களிப்பனாகி யுறையுநாளையன்றாதன்
கைவ்வயினோலையேந்திக் கடுகிவந்ததனையிந்தான். (௧௮)

மந்திரிக்கெழுதுமோலை வாசகமுறையுமற்றோர்
தந்திரத்தொழுகுந்தன்மை சகஞ்சொலத்தெரிந்தவாறு
முந்தியபரிகடம்மோ மெருவிடிலொறுக்கும்பண்புஞ்
செந்திருமார்பன்போல்வான் நிருக்கையின்குறிப்போடோர்ந்தே. (௧௯)

முன்னமந்திரியாய்ப்பின்பு முனிவனுமார்த்தியென்றுந்
தன்னகத்தொளிர்கின்றோனாஞ் சற்குருபான்சொனம்பி
யன்னமார்வயல்கள் சூழ மணிகளர்மதுரைக்கேகித்
தென்னவன்றன்னக்கண்டு சினமுதற்செய்யேலென்றும். (௨௦)

இன்னநாள்பரிகணின்பா லெய்திடுமென்றுமியானின்
றன்னதாளென்கைமாறிச் சங்கரனடியார்க்காளா
நன்னலம்பெற்றேனென்று நவின்றனனகரிந்கண்டார்
பன்னலும்பிறவும்பாடிப் பாத்தொகைபெருக்கல்லிணே. (௨௧)

கடிமணஞ்செய்துற்றோரோ கருதியபயன்கைக்கொள்வா
னடிகடாமதுசெய்யாதற் றனர்கொலோவீறிகின்றில்லே
னெடியபாரிருவாறாய் நிகழ்த்திடுகிறையப்போர்த்த
பொடியொடுகிணங்காட்டிம் புதுப்பிறப்பானதுண்டே. (௨௨)

நசனேவிழிமுற்றேற்றி யீந்தமெய்வேடமாற்றி
யாசதாமுதல்வேடந்தொட் டடைந்தனனெனவஞ்சாமம்
பேசவுந்துணிந்தார்சில்லோர் பெருஞ்சினிமாசன்செய்தா
னாசமக்கணத்திலெய்து ஞாயநன்குணர்ந்திலாரே. (௨௩)

மன்னவன்சைவந்தாங்கு மாபனையிருந்தும்வந்த
வன்னமாமுனிவற்போற்றி யடிபணிந்நில்லானார்க்கும்
பொன்னவாவதுமேவிட்டார் புந்தியுநிலையுமாறு
மென்னமுதுணர்ந்தோர்சொல்லற் கிஃதுமோர்சான்றாழிற்றே. (௨௪)

வேடமுந்தொழிலுமாறும் விதம்பலர்விளம்பக்கேட்டுக்
கூடலம்பதிவாழ்கோமான் சூலைந்தமுற்கோலங்கண்டா
னாடறிதிருடனென்ன நவிலுமாறுணராங்கண்
பாடலும்பலசெய்துள்ள பாவமென்னெனச்சொல்வேனே. (௨௫)

அன்னவர்நாவின்மீதுற் றங்கனம்பகர்ந்தவாணி
யென்னதுநாவற்றிந்நா ளிங்கனமிசைக்கின்றாளாற்
பின்னவட்காண்போரன்பாற் பெரிதுன்மங்கலஞ்சான்ருச்சொ
லென்னநன்குறுத்திக்கேட்டா லிதனிசமறியலாமே. (௨௬)

பிரமணைநமணவேளைப் பெரும்பகையெனத்தேர்ந்தெள்ளும்
வாமுனியரசுற்கஞ்சி மற்றொருவேடமிட்டா
லரசனருள்வலிமைஞன்று மறிலையனைத்தும்பேருங்
கரவினனெனவிப்பாருங் ககனமுமிகழுமன்றே. (௨௭)

வயிணவர்களிற்சில்லோரு மாசுணபதியெயென்னப்
பயில்பெருங்குருமீதின்க பழிசுமத்திடலுண்டிள்ளே
ரயில்வலியினுமெங்கோன்மெய் யருள்வலியெளிதென்றெண்ணி
வெயிலினின்புழுப்போற்சோர்ந்து வினைப்பயனுக்கின்றாரே. (௨௮)

அறைந்தநாள்வருமட்டந்த வரசனம்முனிவன்றன்னை
மறைந்ததோரறையுள்வைத்து வலியா ராற்காவல்செய்தா
னிறைந்தபேரறிவுள்ளார்கு ரிட்டைவாய்த்ததுமற்றோராற்
குறைந்திடச்செயும்விகாதக் குழுமுழுதொழிந்ததாலே. (௨௯)

தீர்த்தனுக்காலயஞ்செய் திருப்பெருந்துறையின்வாழ்விற்
சீர்த்ததம்முனிவற்கந்தச் சிறைத்தனிக்கூடந்தீய
தூர்த்தமாணிடரோரார்கள் சுருத்சொனிலையினின்றோர்
மூர்த்தமேகுறியாப்பற்றி முயல்பவ்ருணர்தற்பாற்றே. (௩௦)

வேறு.

குறித்தவாவணிமு லத்திருநாளிற் குலநரிகளைப்பரி யாக்கி
மறித்தடங்கரத்தார் சேவகராஃ வானவர்தமைத்துணை யாக்கொண்
டெறித்தபொன்மதின்குழ் மதுரையின்கீழ்பா லெய்தியவாரவா ரத்தால்
வெறித்தகைதவிந்தாங் குவகைமேற்கொண்டவ்வினகாராளுமேல்வேந்தன்.

சிறையிலுற்றுளவோர் முனிவரன்முதலாஞ் சீரியருடனவ ணேகித்
தறையின்வாம்பரிக ளன்றிவைவானன் தனிலுளவேயென வியந்து
பிறைமறைத்தொருபொற் கலைபுனைதலையாற் பிரமையாற் கைகுவித்ததற்பின்
முறைபிறழ்ந்தனமென் றுளமிகநாணி முகமலர் குவியலின்றனனே. (1)

இவ்வயிற்சுதிரைக் குரத்துமென்றுகளி னெழுச்சியும்விளாழியின் பெருக்கும்
பெளவுநீர்த்திரைநேர் பாய்ச்சலுந்தொனியும் பணிப்பொலி வாதியபிறவு
நவ்வலந்தீவிற் புலவர்ப்பலர்முன் னவின்றவா நானுமோதிகுறுஞ்
செவ்வறிவுமையீ முதிர்வுறுக்கல்விச் சிறியவர்க் குவகையிந்திடுமே. (2)

நின்றமன்னவன்முன் னிகமவாம்பரிமே னிலவியதலைவனின் னமைச்சன்
பொன்றார்பொருட்டா லீங்கிவைகொணர்ந்தேம் போ துமட்டகுதங்கோடி
யுன்றனக்குவைமுற் றெருபரிவிலைக்கு மொவ்வறு நீயுன்குணர்வா
யென்றனவ்வா நீந்தனன்பிறவோ டேகினனெங்குமேயவனே. (௩௪)

அன்னவற்கொரு பீதரம்பரமளித்திட் டதைக்கசையாலவன் கொளான்
மன்னவன்கினந்தான் வஞ்சகவேட மந்திரிவழக்கமென் றிசைத்தா
னென்னவம்புகல் வாரியானதற் கிசையேனிரவின் பரியெலாநரியாய்
முன்னம்வாழ்காட்டிற் கேகியதந்தோ முதல்வனுட் டெனர்வரியதுவே.

அரண்மனைக்குதிரைத் திரளினைக்கொலைசெய் தகன்றவென்பாரதவம்பே
யுரனுடைப்பரிக ளானவாநெடுநா ஞ்றும்படி செய்யவும்வல்ல
பரமர்தார்த்தமது திருப்பணியினும்பல் பரிகொள னலமெனக்கருதும்
புரவன்மடமை குறித்ததார்பொய்மை பொய்மையாகிடப்புரிந்தனரே.

தந்திரக்கபட நரிகளைக்கூட்டித் தவளவா ரணப்பிடரேறு
மிந்திரன்மன்னார்ப் பரியினுஞ் சிறப்ப விறைசெயற் கண்டுபோயிரவி
மந்திரமறைக்கு மமைவுறாவடிவில் வழுகிகைப் பிரம்படிதாக்கச்
சந்திரமோலி மறைத்துவந்தாமிந் தகுதிகாண்பதன்பொருட் டித்தான்.

விடிந்ததுமிரவி னிகழ்ந்தவாறுணர்ந்து விசயனேயனையவேல் வே
ந்தன், கடிந்தசொற்சொரிந்தம் முனிவனைப்பிரம்போய்க் கண்ணெதிர்
கொடுவரக் கண்டு, படிந்தவிச்சாலமெங்கு கற்றனையோ பகர்தியென்று
றுக்குபுவையைப், பொடிந்ததுண்மணன்மே னிறுத்திமிக்கொறுத்துப்
புண்படப் புரிமினென் றுரைத்தான். (௩௫)

அரையனதுறவு மகண்டபூரணனா வமைதருமாதிகள் னுறவுந்,
தரையினிற்சதமன் றெனுமொழிக்கீதோர் சான்றென நிகழ்ந்ததத்தவன்
றன், றிரையறுகடனேர் சிந்தைத்தளிப்பச் செழுந்தமிழ்த்துதி சிலசெ
ய்தான், விரைவிலன்னவர்தாங் கொண்டோயாற்றின் வெம்மணற் குள்
றின்மேல் விடுத்தார். (௩௬)

நெற்றியிற்கல்லு நெடுவிரங்கிட்டி. நெருக்கமுமமைத்துநீ ணிலத்தின்
பற்றிலான்னை யொறுப்பதுநினைத்தார் பானருளாற்புனல் வெள்ள
முற்றிருகரையும் பிறழ்ந்ததுநீந்தி யுய்ந்தனருநிலை பெறுஞ்சீர்
பெற்றிடக்கருதி யாசனும்பிறரும் பேதுறுபீடையிஞ் சியதே. . (௪௦)

தெய்வமேதுணையென் றுணர்ந்தொருமூர்த்தித் தியானமுஞ் செ
யமுநன் கியற்றி, யுவதுகுறிக்கு முறுதிபெற்றுள்ளீ ரும்மதுகனவினிற்
பொறிக, னைவகையொடுங்கு றிட்டையிற்றேற்று மவைகளாலாண்மை
யெய்திடன்மின், சைவநாயகனைக் கண்டருள்பெற்றோன் றயங்குமாறு
ணர்ந்தடங்குமினே. (௪௧)

அக்கணம்மீச்சன் முனிவனைப்பண்டை யறையுறைய்த்திலந்தொறொவ்
வொன்றா, மக்களைக்கூட்டி மண்குமந்தாற்றின் வர்க்கரைதிரட்டலின்
முயன்றான், நிக்கதொன்றில்லாள் பிட்டுவிற்றுண்பா டிசைநரைக் கூனா
டலொருத்தி, சொக்கநாயகன்மு னெனக்கொராணமத்துத் துயரொழி
த்தருளெனத் தொழுதான். (சஉ)

கொடியகோல்செங்கோ லெனுமிரண்டேந்துத் கொற்றவ ராணையாற்குடைய
மடியவர்க்கிறைவ னருளலாற்றுணையின் றுநிசமவிர்தரும் பொருட்டா
னெடியமாலறியாப் பதத்தவன்றானே நேரிலோ ரானெனநிலவிப்
பொடியதாம்பிட்டு முழுதுமாங்கூலி புகன்றவ ளிசைந்தபின்போனான்.

இன்னவனவர்தம் கூட்டமுட்புகலு மியாவருமிவன்வழித் திரும்பி
யன்னவேலையின்மிக் குழைப்பதுதவிர்ந்தா ரடிக்கடி கூலிபெற்றளித்ததுத்
தின்னலும்பிறவு மேநனிசெய்தான் சேவகர்தெரிந்து * வேத் திரக்கை
மன்னனுக்குரைத்தா ரவன்விரைந்தோடி வந்தடித்தனன்சின மலிந்தே.

அவ்வடியடித்தோன் முதற்பலர்மீது மவ்வயிற்றாக்கியதன்றி
யெவ்வகிலத்தும் யாவர்தம்மீது மேய்ந்ததுதேவராஜியர்தான்
தெவ்வறக்களையும் கணைவிழைந்தான்கைச் சிலையடிபட்டவன்றன்னை
யிவ்வமையத்தில யாவனோவடித்தா னெனத்தெளித் தின்பமெய்தினரே. (சஇ)

அத்தகைக்கடவு ளியாவனோவவனே யகண்டபூரணப்பரப்பிரம
மெத்தகவினனென் றியாவரேத்தினுமாங் கிலங்குவோ னெண்ணிப்பல்வேத
வித்தகச்சமய புறச்சமயங்கள் விரும்புவோன் விகற்பமுற்றொழிந்தோன்
சுத்தநிர்ஞானமுஞ் சகுணமுமாகுந் தொல்பொருளென்பதுதானிலே. ()

அவனுருக்கரத்தவாறுமெல்லவர்க்கு மடித்துயர்மீறலுமறிந்து
தவளவாழ்நனத்தோன்மணிமுடிகளைந்தான் நன்மரபினில்வருந்தனயன்
சிவனடிகருதிச்சிறையில்வாழ்முனிவந் நெண்டனிட்டுத்திரீசெய்யுந்
தவநிலையன்மான்பபிகிலேனிழைத்த தவநெலம்பொறுத்தியென் நிரத்தே. ()

எப்பணியின்வாயிடினுமாங்கியற்றற் கெட்டுணைதவறிடேனெனக்கின்
றிப்படியரசுங்கசுத்தனன்னாளா லிறைநிலையெளிதுணர்ந்துய்ந்தே
னப்பரன்றன்னையடித்தவெம்பாவ மகலுமாறபிகிலேனெனலு
முப்பழச்சாரேயனையசெந்தமிழ்தேர் முனிவரன்மகிழ்ந்திதுமொழிவான். ()

என்னைமுற்றிலுமேற்றள்ளவனருளா லென்கதுக்கமுற்றியலு
முன்னைஎன்னெனவேனுனக்குமொர்செயலின் றுன்பொருளாற்செய்புண்ணியமுன்
நன்னையேசாருமெனக்கிகபடித்தின் சார்பினியின்றிதுசரத
முன்னாட்டவமிக்கிழைத்தனா யதனான் † முதலிருக்கானின்முற்றிகழ்ந்தான். (சஃ)

மற்றையவரசர்போன்மகபதியூர் வயிற்புருத்தவணரால்வருந்தாய்
பொற்றைவிற்சிவனுர்புருவையான்றுவக்கும் புதுத்திருப்பணிக்கூறாதிரு
முற்றைநீகண்டென்மகன்றலையிசைநின் முடிகவித்தருந்தவமுயலென்
நற்றையேமதரைவிடுத்திபுலப்போ டருட்டிருப்பெருத்தறைபடைத்தான். (இ0)

* வேத்திரம் - பிரம்பு. † முதலிருக்கு - முதன்மைபுள்ளவேதம்.

அன்னவாறரசன்சிறிதுநாளையிலாங் கப்பணிமுடிக்கைகண்டதற்பின்
வன்னமாளிகைகுழுத்தரகோச மங்கையுமுணையுங்கழுதே
யென்னமாதவர்வாழ்மலையுமாதியபார்த் தினியசொற்றொடைமிகவளைத்த
பொன்னதாற்சமைத்தவம்பலங்குலவும் புலிசையிற்செவ்வெனப்போனான். (௧௯)

அப்பதியினர்தன்பெருமையோர்சிறிது மறிந்திடாதன்னமேற்றறந்தி
வெப்பமார்தில்லைக்காட்டிடைவசுத்தே மிருதவம்விளைத்தன்னவிரும்பிச்
செப்பகப்பொருட்டோவையும்பிறபனுவற் சீருமேற்றவந்தருட்செழிப்பான்
மைப்படுகண்டரவற்குமாணிக்க வாசகனெனப்பெயர்வகுத்தார். (௨௦)

இட்டபேர்பெற்றோனொருவனையறிவா னின்னணமிருக்குநாளெநிரீர்
வட்டவாரிதித்தீவினில்வளர்பவுத்த மதப்பெருங்குரவர்முவெழுவர்
மட்டறுதிறற்றம்மன்னொற்றவ்வூர் மறையவர்தமைச்சயித்தீச
னட்டமாடிமங்கோயிலைத்தமதாக்க ணண்ணுபுநவின்றுமார்த்தனரே. (1)

அந்தணர்பலரிட்கருமமேதுணையென் றசக்கொலைவிழைவுருதவராய்ச்
செந்தகைவடிவங்கருதியைந்தெழுத்துஞ் செப்பிப்பவராஞ்சிலர்கனவில்
வந்தரனில்வூர்த்தில்லைமாவனத்தின் மாணிக்கவாசகப்பெயரோ
னுய்த்தருள்வலியோமீற்றுளானவனொ லொறுக்குதிரிவரையென்றுரைத்தான். (௨௪)

அம்மொழியுணர்ந்தங்கவர்புகுந்தப்பே ரறைந்தழைத்திடலுமம்முனிவ
னிம்மொழியுரைப்பாரியாவென்றதித்தா னீசனுத்தரமென்றருடன்போய்
வெம்மொழிப்பவத்தவாதிகட்சயித்து விளம்பருமுகைகளாக்கிச்
செம்மொழிவலத்தோடவிர்ந்தனனவர்க்காத் தேர்மிசைவந்தமன்செப்பும். (2)

என்மகனொருத்திபிறந்தநான் முதற்கொண்டியாதொருமொழியுமோதில்லான்
மன்மதன்சேனைத்தலைவிபோன்றுள்ளாள் வாய்திறந்துசெயச்செய்தா
னின்மதமுயர்வென்றதிற்புகுந்தெனது நிலத்துளார்பலரையும்புகுப்பே
னுண்மகத்துவமூன் றவலனுமொளிரு முண்மையீதென துணைந்துரைத்தான். (௨௬)

அப்படிச்செயற்கோர்தடையுமின்மெனச்சொற் றம்முனிவனையாங்கழைப்பித்
தெய்ப்பறக்குருந்தினடியில்வந்தாண்டா ரிருபதங்கருநிரீற்றிட்டுக்
கைப்பவர்போன்றுசிவசரித்திரத்தின் காரணம்பலவினவினன்செந்
துப்பவிரதாமலர்தரத்தமிழாற் றுகளின்மாறுத்தரஞ்சொன்னான். (௨௭)

இவ்வயினவடனெழிலுறுப்பமைதி யிணைக்கலைகன்முதலியவ
மவ்வயினவடாய்கண்டஊர்களவே யாகியசகுனங்கள்பலவும்
வெவ்வழன்மெழுகொத்துருகியாடவர்தா மெலிந்துபேசியபலவிதமும்
* பெளவமொத்தகலப்புகலினுஞ்சலியாப் பண்பினர்படியிசைப்பலரே.

மன்னவன்றனுங்குரவருமுதலின் மகளணிந்திட்டநீறணிந்து
பொன்னவிரக்கமாலைபுந்தரித்துப் புனிதன்வாய்ப்புகன்றவைந்தெழுத்துஞ்
சொன்னாவினராய்த்தமதுநாட்டேகித் துகளுறுபுலைமத்தமந்தூ
ரின்னவாறுணர்ந்தும்பிறசிலகுரவோ ரெதிர்ந்தவர்க்கொலையெலிழிவே. (௨௮)

செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டிஹையாகித் திகழ்ஞலசேகரன்பின்னா
டந்தகாவியமொன்றினிலிவன்பவுத்தத் தலைவரைக்கொலைசெய்தானென்று
னந்தநாள்பிட்டுக்கா கமண் சுமந்த வரனைமன்னவன்றனதாளா
மைத்தரினொருவ னடித்ததாத்துணித்தோர் வண்டமிழ்க்கவிஞானேனே, (௬௦)

வேறு.

புத்தர்களைவென்றுயர்மெய்ப் புகழ்முனிவர்மகிழாம
லத்தகையராகிகழ்ந்தே யறைந்தகவியாவையுமோர்
புத்தகத்திலவரைவிப்பான் பொருவறுசெந்தமிழ்நாட்டி
வித்தகனின்டொருவன்வா வேண்மெனவிழைவுற்றார். (௬௧)

காணாதபுத்தருவற் காண்டலுநின்காணியதா
மாணடியாதெனவினவும் வழக்கமொன்றும்வாய்ந்திட்டா
ராணுகிப்பெண்ணுகி யலியாகுமருட்பெருமான்
சேனாடர்நனியியப்பத் திருவுருவங்கொடுசென்றார். (௬௨)

கையதனில்வெள்ளேட்டுக் கனமுமெழுத்தாணியுங்கொண்
டியவந்தவிரத்தன்போன் றொளிரொருவற்காண்டரலு
மையமின்றியிவனந்நாட் டவனேயென்றறிவுற்றும்
பையவினயவனவாற் பாண்டிநாடெனல்கேட்டார். (௬௩)

என்பாடலுள்ளனநன் கெழுதவல்லாயோவெனலு
மன்பாரவொருக்காற்கேட் டங்ஙனமேவரைகிற்பேன்
பின்பார்த்துக்களிகூர்வாய் பேசெனக்கைப்பிடித்துற்றே
பின்பாரப்படிப்பாருக் கினையாராயெழுதினரால். (௬௪)

ஒருக்காற்கேட்டங்ஙனமே யூசினுற்பொறித்தல்வியங்
திருக்காண்மூக்காற்பார்த்து மியாதொன்றும்பிழைகாணர்
திருக்காலொன்றெடுத்திரான் ஷேயலிதெனத்தெளிந்தில்லா
ருருக்கார்வத்தமிழ்க்கவிதை யொருங்குரைத்துமுடித்தாரே. (௬௫)

சொல்லிடலோடெழுதினர்கைச் சுவடியொடுமறைந்திமைய
வல்லியெதிர்டமாடு மன்றகத்திலவைத்திட்டா
ரெல்லிடையித்தகையினர்பா லின்னணஞ்சூதியற்றியவ
ரல்லிவிளம்பக்குவரை யயர்வித்தல்வியப்பன்றே. (௬௬)

கைத்துரிதங்கண்மெயிவர் கண்ணுதலென்றுணராரா
யத்துவிதசித்தாந்தத் தவருமருண்டனராணற்
பித்துடையாரணையபிறர் பிரடனெதிர்வந்துறாலுஞ்
சித்துமிகச்செய்தாலுந் திருடனென்கைமுறைதானே. (௬௭)

எழுதியவர்மறைந்ததற்பி னியாக்கையொடுகதிசேரு
முழுவிதிபெற்றமைந்ததவ முனிவர்வியந்தளிகூர்ந்தார்
* தொழுஞலத்தாரவையிடையச் சுவடியைக்கண்டனேவோருங்
குழுமியவிழ்த்தாதியந்தங் குறிக்கொண்டிபார்த்தனரால். (௬௮)

வண்டமிழ்ச்சீர்மாணிக்க வாசகர்சொற்படிநீல
கண்டமுளானெட்டெழுத்தென் கைக்குறிப்போர்ந்ததிகழித்து
* விண்டவரைக்கண்டன்பான் மிகவுமுபசரித்தாங்குக்
கொண்டனைந்தனைக்காட்டிக் கூறுமிதன்பொருளுள்ளார். (௬௯)

ஆன்னவார்சொற்கேட்டவர்தா மளப்பருமார்வத்தினரா
யின்னதுதானிதன்பயனென் நியம்பியசொல்லுடனந்தப்
பொன்னவையினிடைப்புருந்தார் போனவரைக்காண்கில்லா
ரென்னவிதமுத்தியினு மிதுமேலென்றுணர்ந்தாரே. (௭௦)

அத்தகையமுத்திபெறு மருந்தவருமான்றனது
கைத்தலத்தால்வரைந்தேற்கும் கவிபாடும்புலவர்களு
மித்தரையிலின்றுவரை யிலையினிமேலெப்படியோ
வெத்தகவுஞ்செயவல்லா னிதயமறிந்திடுமன்றே. (௭௧)

சத்துவசற்குணராசிச் சமரசநிச்சயஞான
தத்துவந்தோய்தருசைவத் தலைவராமவர்பெருமை
சித்துடையபெரியோரிற் சிலர்தாமேயறிவொன்றும்
பைத்துறுபாம்புறழ்கோரப் பண்பினரோர்தார்ப்பாற்றே. (௭௨)

சேளநீர்ச்சடையாடத் திருநடஞ்செய்வானருளால்
வாதவூரடிகள்புகழ் வாரியிற்சம்முரைத்திட்டே
னேதமிழ்சீர்த்தில்லைநடத்திறை யருட்சீர்பெற்றுவந்த
மாதவத்துச்சேந்தனார் வண்மையெடுத்திசைப்பேனே. (௭௩)

திருவாதவூரடிகள்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௨௦.

ஆ ரு வ து

சேந்தநாயனார் சருக்கம்.

திருவெண்காடர்தம் மனைக்கணக்கெழுதுழோர் செய்கையிற்சிறந்தன்னார்
மருவுமெய்த்து வடைந்தநாளங்கர் மன்னவன்றைமேவி
யுருகுமன்புறு மனைவியாதியர்ப் பிரிந்துற்றிடுஞ்சேந்தன்றன்
னருமைமைந்தனவ் வடிகடம்மடியிசை யஞ்சலியுடன்விழ்ந்தான். (௧)

அஞ்சுதன்மையெய் தாதொருமதலைவந் தடிபணிந்திடக்கண்டு
பிஞ்சுவாண்மதிச் சடிலர்தம்மடியவர் பிரியழிக்கருள்கூர்ந்து
நெஞ்சுளார்வமுற் றெடுத்தருகிருத்திவெண் ணீரணிந்தியாரீநிற்
கெஞ்சுசொன்முறை யுளதெனில்விளம்புகி யெனவினாவினானே. (௨)

எந்தைநங்கணக் கெழுதியசேந்தனா மியானவற்றெரிசில்லே
னிந்தையோரர சன்னிறைச்சாலையி னிகளம்வாய்ந்துளனென்பார்
கந்தைகட்டிடுமென் னன்னையென்றருத்தலார் காலம்யான்கழித்துள்ளேன்
சிந்தையஞ்சலென் றவளெனைத்தேற்றலார் திருமுன்வந்தனனென்றான்.

* விண்டவர் - லெயிரானொழுதம்படி கவிசொல்லிவந்த திருவாதவூரடிகள்.

என்றவாசகங் கேட்டலுமவர்கிறி திருவிழிப்புனல்கிந்திக்
குன்றவார்கிலை யானொன்சினங்கொடு குழந்தையினுடனேகி
மன்றன்வாபிலி னின்றமத்தனையி னொத்துவக்கியபாட
லொன்றறைந்தனர் சேந்தனுக்கரசனிட் னெதனொொறுங்கிறே. (ச)

அதுகண்டச்சமிக் கரசன்விட்டனனவ னடிக்கடம்மடியாய
பதுமமேல்விழும் திறைஞ்சினனுடனவன் பாலகன்றனையேற்பித்
திதுமுள்ளுவினைப் பயனதுபவித்தனை யெனத்தெளித்தினிவேட்கை
யெதுகொண்டாலுநல் குவமெனநீறளித் திட்டனரவன்சொல்வான். (ரு)

மீதுலோகரும் வியந்தசெல்வத்தனை விட்டுமேதினிமாந்த
ரோதுநிந்தையேற் நியாதுகாரணத்தினு லுலவுகின்றீரோநீர்
திதிலாவதை யானுமவேட்டனனெனச் செப்பலுமெழுத்தைந்து
மோதுகென்றுதைத் துளமொடுங்கிடத்தரு முபாயமுமுனாத்தானே. (ர)

வேறு.

சற்குரவன்பகர்கவியாற் றனானீங்கியரண்மனையின் றலைவாயிற்க
ணிற்குமவன்றனைத்தொழுது தன்மகவுமுத்திபெறு நெறியும்பெற்ற
பொற்குவபெுரையும்னச் சேந்தனவன்மனைவியெதிர் போனாண்கண்டா
டெற்குடையானூர்புகுந்தார் திரும்பிவரப்பெற்றாரிற் றிருத்தியுற்றான். (ர)

கண்டவுடன் பலநாண்முன் பிரிந்துமுன்ற கொடுமையெண்ணிக்
கலுழவிலலை, தெண்டனிட்மின் றனையிழந்து பின்காணத்தவமுமுன்செய்
திருந்தேனென்றான், விண்டமொழி வினவியதான் மனமொருகூறுருக
லுற்று மெலிவுறாமற், றெண்டதிகத் தவம்புரியச் செல்கின்றேன் றுணை
யாநின் சுதற்கொளென்றான். (அ)

நின்றெய்வந்தனோக்கி நீதவஞ்செய்திடன்முறையே நின்னை
யன்றி, யென்றெய்வம்பிறிதிலையர் வினிப்பிரிந்தாலிறந்தொழிவே னிது
மெய்யென்றா, ளின்றென்பின்வருவாயே லேதேனும்பிழைசெயில்விட்
டிரிவேனென்றா, ளன்றென்றுதொடரலுற்று ளொருமூவர்களுந்நிலை
ககரிற்சேர்ந்தார். (சு)

சென்றவர்தாமிரந்தருந்த நாணமுற்று விறகெடுத்துத் தினமும்விற
றுக், குன்றலில்கேழ் வரகாதி யனவாங்கிப்பொதுத்தலத்திற் கூழே
செய்து, மன்றகத்தினடிப்பாணைக் கருதிநிலேதனம்புரிந்து மாந்திச்சற்
றுங், கன்றலுறா மனத்தினரா யைந்தெழுத்தி னுருவேற்றிக் களித்து
வாழ்ந்தார். (க)

தற்குரவன்சொன்னபடி சேந்தனடந்தானவன்சொற் றவறிடாம,
னன்குமனைவியுமகனு டடந்தார் மெய்த்தவம்பெருகி ஞானமீந்த, தென்
குறைதிரென்றிரப்பார் தமக்குமருள் சிவபெருமா னிவர்தம்மாட்சி, வன்
குணப் பொய்த்தவ ருணர்ந்து நாணமுற் செயச்சிறிது மனங்கொண்
டானே. (கக)

அந்நாளிற்சோழனொரு நிமித்தத்தானாறுகல வரிசியன்னம்
பைந்நாகப்பணியணிவான் சந்நதியிற்படைப்பித்தான் பனவர்கூடித்
தந்நாவான்மறைகூறித் தூபமிடத்துவக்குமுனச் சபையோர்கேட்கச்
செந்நாவார்சேந்தன்கு மெதுக்களிக்கின்றதெனுமொழி செப்பினுனே.()

அதுவினவிச்சிலநேரம் பொறுத்துநிவேதனம்புரிய லாகென்றுத்
றார், மதுகையிடவதைத்தடிந்தா னிகர்சோழன்சேந்தனெங்கு வாழ்கின்
றானே, வெதுவவாயன்னவற்காண திடைவேனோகாணும்விதி யில்லென்
றானே, சதுமுகனத்தகையனையும் படைத்தானேவெனக்கவன்று தளர்ந்
தானன்றே. (கக)

அப்பூசைமுடித்தமுது முழுமையும்பங்கிட்டதற்பி னாசன்சேந்த,
னிப்பூவிற்பலமெதனி விருந்தாலுமவற்றெரிந்தென் னிடஞ்சொல்வார்
க்கு, மெய்ப்பூணும்வியன்கலைபு நிதிக்குவையு மளிப்பனென்றான் விருப்
பாலன்றோன், செப்பூறுதவிர்மாற்ற மக்கணமுரவர்பலருந் தேர்த்தா
ரம்மா. (கச)

யாவர்களு முன்றுகட்டு விறகினனென் றுற்றெரிவா ரிப்போதே
றார், தேவர்பிரா னெனமேலத் திசைச்சங்கக் கணக்கினனுந் தெரிவா
னானும், காவலனானையின் வழிமுக் காசவன்பாற் பெற்றெழுதுங் கடமை
யொன்றான், * மாவருளன்னவற் றொடர்ந்து வினாந்தோடி யறிவனென
மன்பாற்சொன்னான். (ககு)

எப்பொழுதென் கண்காணச் செய்வாயென் றவனைவினா விடலு
நானே, யிப்பொழுதி லெனவிவரத் துடன்மொழிந்தா னதுகுறித்தவ்
விறைவந்தற்ற, வப்பொழுதவ் வாச்சரியஞ் சகியாராய்ப் பலர்கூண்டா
ரானையன்பான், முப்பொழுது முணர்சேந்தன் வழக்கம்போலீ வரும்
போது முன்னலானான். (கக)

எத்தனைநேரஞ் செலுமோ காசபெற்று நமையனுப்ப விற்கோர்
நானு, மித்தனைபே ரிவணீண்டக் கண்டிலமே மனையவரு மிளந்தைச்
சேயு, மத்தனைகூ ழுருந்தியவ ரெவ்வனஞ்சோர் வடைவாரோ வந்தோ
வென்று, நித்தனை நாடியமனத்தோ டம்முன்று சுமையினையு நிற்க
வைத்தான். (கஎ)

அத்தருணத்தக்கணக்க னவற்காட்டலாற்றுணிவுற் றாசனோடி, யுத்
தமசுற்றருபரனைச் சீடர்தொழல்போற்பணிந்திட் டியந்தேனென்றான்,
பித்தமிருந்திட்டதுவோ வெனவாங்குளார்பலரும் பேசலுற்றார், பத்த
சிகாமணியான சேந்தன் வெருண்டாங் கொதுங்கிப் பகர்வதானான். ()

அன்னையெனப் பல்லுயிருங் காத்தருளுந் திருமாலங் கிசத்தனாகீ,
யென்னே வணங்கிடத் தருமோ யானெடுநா ணின்றனையி னிடைப்பிட்

சுத

புலவர் புராணம்.

டெய்த்தேன், பின்னையொரு பிழைப்பின்று விறகெடுத்து விற்குமிடிப் பெருநோயுள்ளே, னுன்னையுல கிகழமுன்றோ வுசிதமிதன் மெனப்பலவா றுறாத்தானன்றே. (கக)

அவனுரை கேட்டச்சோழ னின்மகிமை யம்பலத்தி லாடல்செய் யுஞ், சிவனுரையாற் றெரிந்துள்ளேன் பலர்சாட்சி நின்னாமற் சேந்தனன் றோ, வுலகையுறத் தினந்தொறுங்கூ ழுவற்குநிவேதிப்பதின்னோ வுரை செயென்றான், மவறுரைக்க மாட்டாதா னென்செய்வா னருணமுத் தறி போனின்றான். (உ௦)

இன்றுதொட்டெ னாண்மனையி னீங்கள்வசித்திடவேண்டு மின்றே லுங்கட், கென்றுறையு ளமைக்கின்றே னன்றியுநீர் விரும்புவன வெல் லாஞ் செய்வே, னன்றுரைத்தென் பணியினைக்கைக் கொளவேண்டு மென்னுமன்ன னுணமெய்த, வொன்றுமுனதுபகார மெமக்காகாதெனத் துணிவுற் றுறாத்தானன்றே (உ௧)

முன்னாளி விருடியரு மாசருபகாரயிக முன்னிவாழ்ந்தார், பின்ன னைத் தவசிகண்மன் னிடஞ் சேவிப்போர்க்களையும் பேணக்கண்டே, மன் னுனங்னனுமுறைத் த வாச்சரியமாரறிவா ரானேதேர்வான், பொன்னுரை யுள்ளமட்டும் புவியிலருட் பேராண்மை பொருந்திடாதே. (உ௨)

சேந்தனுரைத் திடுங்கொடுஞ்சொற் சகியாமற்செம்பியன்றன் சிங் தைநொந்து, போந்தவென்றொண்டத்தனைதீங் கினதாகிலினியரசு புரிய மாட்டே, னுந்தகத்தாலுயிர்விடுவே னென்றிடலுமதைமறுத்து நாளுநா னிற், கீத்தகங்கத்திருவைக்கா சொருமுன்றுநின்கொடையாக் கெனச் சொன்னுனே. (உ௩)

அவ்வளவாயினுமிசைந்தா னெனக்களிகூர்ந்தவ்வணமே யாக்கியப் பா, வெவ்வளவிலுவிருவினையெனவினவியுரைத்தாங்கே யீர்த்திடமுடில், செவ்வழற்குன் மெனநடிப்பான் றிருக்கோயின் மடைப்பளியிற் சேர்ப்பி த்தென்று, மிவ்வணஞ்செய்வதிற்வறேன் மின்னெனவங்கிருப்பவருக் கிசைத்திட்டானே. (உ௪)

ஐதவண்விட்டரசாட்சி மண்டபம்புக்கிருந்துமுர சறைவார்தம் மான், மெய்தழைக்குந் தவச்சேந்தன் மகிமைமூர் முழுதறிய விளம்புவி த்தான், கைதவம்விட்டனையோரு மவனுலகை குறித்தொழுகுந் கட மைதோய்ந்தார், பொய்தவிர் பே மடைந்தோடொப் பதத்துறினுஞ் சுகத் தினொடு புகழ்கொள்வாரே. (உ௫)

அப்படிச்சின்னாங்கழியி லம்பலத்தினடம்புரிவா னருண்மேலீட்டா லெனப்பரியதிறுவுருவ முழுதுணங்கூழ்மிகைதோய்வுற் றெளிந்ததோர் னிப்பரிசேண்டியலவதற்குக் காரணம்ச்சேந்தனென்றே யெண்ணியவ்வூர் மெய்ப்பனவாரசனிட மறிவித்தார்பல்தாமும் வியந்துபார்த்தார். ()

மன்னனிடென் னரசியற்கைக் கடங்கியதன் நெனச்சொன்னான்
மறையோர்கூடி, யன்னவனைவாவழைத்திவ் வநாசாரநீவினைக்க லாமோ
வென்றா, ஞன்னதுநெஞ்சகமறிய விதனிமித்தமியான்முயன்ற தில்லை
யென்றா, னின்னதருட்செயலாகி லினிக்குறிக்கும் வினையாட்டு மியற்று
மென்று. (௨௭)

இம்மூர்த்திதனைத்தேரி லலங்கரித்துவைக்கின்றே மீர்ப்பாரின்றி
யெம்மூர்த்தியினுமேமெலன் றுலகறியத்தானேகூழ்ந் திடச்செய்வாயேன்
மெய்ம்மூர்த்தியாமறுபத் தொருமுவருடனுனையும் விளம்பச்செய்வேம்
பொய்ம்மூர்த்திபோன்றிருக்கிற் புன்மையுறத்தக்கதண்டம் புரிவேமென்றார்.

அதுவினவியம்பலவர் திருவுளப்பாங்கெத்தகைத்தோ வறியேனென்றான்
கதுமெனவாங்கதுசெய்திட்டார் கவித்தமிழாற்பல்லாண்டுகழறலுற்றான்
சதுமுகனோச்சிடமறைக ளாம்பரிகளீர்க்குமத்தேர் தானேபோன்று
பொதுநலந்தோய்புலியூரின் நெருநான்குஞ்சூழ்ந்துநிலை போந்ததம்மா.

அன்றுமுதற்பலருமவன் றனைச்சேந்தநாயனென்றே யறையலுற்றார்
ஞன்றுதொறுநடமாடுங் குகன்மீதுஞ்சிலகவிகள் கூறியப்பான்
மன்றுடையார்பதம்புகுந்தான் மலைமகடன்பதத்திலவன் மலையான்சேந்தநா
ணன்றுணருமவர்புதல்வன் * ஞாங்கர்புனைவேள்பதத்தி னண்ணினானே.

செந்தமிழ்ப்பே ரிலக்கியமாந் திவாகராஞ்செய் ததுமிவனுச் சிலர்
சொல்கின்றா, ரந்தநாலுரைத்தவன்வே நெருநவனெனச் சிற்சிலபேர
றைகின்றார்க, ளொந்தவிதமானாலும் பெயரொன்றே யெனற்கையமில்லை
யில்லை, யிந்தவழக்கினதுண்மை யெழிற்றவள மலர்வாணியியம்புவாளே.

சீரியபட்டினத்தடிக ளுபதேசம் பற்றியுய்ந்த சேந்தநாயன்
பேரியற்கைச்சரிதமொரு வாறுரைத்திட்டேனினி யூர்ப்பெற்றமேய்க்குங்
காரியற்கைப்பொதுவனுடற் புகுந்தவற்றைப் புரந்துமுயர்கருணைநாட்டு
மேரியற்கைத்திருமூலர் சரிதமுணர்ந்தள வினாரைத்திடவேன்மாதோ.

சேந்தநாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவீருத்தம் - ௩௭௨.

ஆதியாந்திரு மூலனோ வவன்பெரு மாபி
னீதியால்வரு மொருவனோ வறிகிலே னிலத்தி
லேதினாடுமும் ரொல்குறு மெழினலம் படைத்துத்
திதில்சீர்பெறு சோழநா டதனிடைச் சென்றான். (க)

சென்றவன்றிருவாவடு துறையினுக்கருகிற்
ருன்றலில்லதாம்பசுத்திரண் மேய்க்குமோர்கோன்றான்
பொன்றலெய்தியோர் புதரிடைவீழ்ந்ததாலாக்கள்
கன்றலுற்றவற்குழந்திரங் கிடுவதைக்கண்டான். (உ)

தன்னுடம்பினையொருவயின் மறைத்ததனிடைப்புக்
கின்னுரைத்தொனியுடனெழுந் தவற்றினையீட்டித்
துன்னுமத்திரள்போய்வழி தொடர்ந்துபோய்க்கரி
லுன்னுகன்றினமுறுமானை தொறும்புகவுய்த்து. (ஊ)

மாறித்தன்னுடல்குறித்தவண் போயினன்வைத்த
தூறிங்காண்கிலனென்செய்வான் மனமிகச்சோர்ந்தா
னூறில்சுத்திகளியாவுமெய் தினர்களுமூலகொத்
தீறிலானருட்செயலினை வென்றிடலரிதே. (ச)

அந்தவூரினின்போயறச் சாலையிலணையு
மைந்தர்தங்கனிலொருவனு மெனும்படிவசுத்தா
னந்தகோபனல் வினத்தராமவனுடனசையோர்
முந்தவந்தனருரவர் களும்பலர்மொய்த்தார். (ரு)

பெண்டிபிள்ளைகளாகிய சிலரையும்பிறராக்
கண்டிளன்பிலனாச்சில னைக்குறிகாட்டி.
யண்டுமேன்மினென் மகற்றினன்பித்தமிஞ்சியதா
விண்டுபோயின ரென்செய்வார்முற்றிலும்வெறுத்தார். (சு)

திருவருட்பெருஞ் சிறப்புடைச்சித்தனுட்புருந்த
பெருமையாலுடற்றளர்ச்சிபோய்த் தவத்தொளிபிறங்கும்
றிருமையுக்குறித்துழைப்பவர் பலருமீண்டிவனோ
சருமைமாதவனையெனத் தொழுதலாயினரே. (எ)

சிகைவெண்கோவுண நீறுகல்லாடையாதியவாம்
லுக்கைமுற்றேய்தலி னன்றுதானிழந்தவாளுடவின
மகைமைவாய்த்தது தவசிகாமணியெனத்தழைக்குந்
திகையிலுள்ளவு ரியாவரும்புகழ்தரத்திகழ்ந்தான். (அ)

விரசைமாநதிக்கப்புறத் * தயமுகன்விழையு
மாசையேநிகர்மாநிழ லொன்றிடையமர்ந்து
பாசைமாநொடுபரித்தவன் நிருவடிப்பதுமஞ்
சிரசைக்கண்களைச்சிந்தையைத் தொடத்தவஞ்செய்தான். (சு)

மூந்துநாளிலெண்ணியிர மாதியமுதுநா
றந்துளானிவன்றானெனத் தமிழ்வலாருணர
† வந்துகாப்பவர்க்காத்நிரு மந்திரமொவ்வொன்
றுந்துசீரினதாதுவன் றானெனுமுலகே. (சு0)

வருடமொன்றினுக் கொருவிசைமலர்விழிதிறக்கும்
பொருவினிட்டைமு வாயிரந்தாமவன்புரிந்து
தருவதாகுமத் தொகைக்கவியுளதனிப்பனுவ
லொருவொணுத்துணை யெனப்பெருஞ்சைவார்வைத்துள்ளார். (சுச)

அந்தநாலிடை யருமறையாகமசாரப்
பந்தமுத்திமாத் திரஞ்சொலவில்லைபலவிதமா
மெந்தவித்தையுஞ் சித்தியும்புத்தியுமியம்பு
மந்தபக்குவத் தினர்க்கதன்மகிமைதோன்றாதே. (சுஉ)

கௌவைவாரிதியேழுமிக் தவிர்தருகனின்றே
யிவ்வையத்திடை யெண்ணில்பன்னூலிருந்தாலுங்
கொவ்வையக்கலை மடந்தையங்கிசமெனக்குலவு
மௌவைபாடலிற் பகர்ந்தவாமவற்றுளஃதொன்றே. (சுஊ)

எங்கணையகனெனபீபல சித்தர்களியம்பச்
செங்கணையகன்போற்புரந் தவிர்திருமூலம்
கொங்கணதிரசுவர்தங் குரவர்தாங்கூழத்
தங்கணதனென்றிறைஞ்சிடல் சத்தியந்தானே. (சுச)

ஆலமுண்டவன்மனக்கிணை யெனுமகத்தியனைப்
போலமேம்படுபுனிதனு ரெனிற்பலபொருப்பிற்
சாலவுற்றுளசித்தரா தியபெருந்தவத்தோர்
மூலனையெனப்பகர்தன்முகக் காலுமெய்ம்மொழியே. (சுஞ)

பாவைசூழ்தருபார்மிசை யருணெறிபற்றிக்
குரவனேதுனையென்னநன் குணர்தருகுழாத்தோர்
மரபிரண்டலாற்பிறிதிலை யவற்றுளோர்வகைபோற்
றாசன்மூலனையென்னவன் னவர்முழுத்தறிவார். (சுசு)

நான்வணங்குதற்காதரை யாமெனநவின்றேன்
றான்வகுத்துளபாடலு மரபினைச்சாற்றும்
வான்வழிச்செலன் முதலியபயன்பெறவாஞ்சித்
தான்வரந்தெரிந்தடங்குந ரதனையெள்ளாரே (சுகள)

* அயமுகன் - அயக்கிரீவர் - அதாவது விட்டுணுவின் மூர்த்தபேதத் தொன்று.

† வந்த - பிரணவாபு.

அந்தமுலர்முன்றில்லையி லோருடலமைத்தார்
பைந்தண்டாருகாவனத்திலோர் மேனியைப்பதித்தார்
நொந்தவானிமுய்யவொன் றிகந்தனர் துவலு
மிந்தயாக்கையைென்செய்துள் ளார்கொலோவறியேன். (௧௮)

மலையில்வைத்தனரெனச்சிலர் சொல்லினர்வந்த
நிலையிற்சேர்த்தனரென்றனர் சிற்சிலர்நீங்கா
தலைவற்றுற்றதாம்பொதுத்தகைத் தெனச்சிலரறைந்தார்
கலைகற்றான்றமெய்யருளடைந் தவரையார்கணிப்பார். (௧௯)

புதரில்வைத்திழந்திட்டதோர் மேனியும்பொன்னூர்ச்
சதமகன்புராவார்திரு டிபுகொளுந்தகைத்தே
யதனையம்முனியறிலா னென்னநானறையேன்
மதனற்போற்றுநருடலென மாய்வதன்றன்றே. (௨௦)

ஈழல்சீர்த்திருமுலர்தஞ் சரித்திரமியாவும்
பாடிநின்றமெனக்கிலை யிங்கனம்பகர்ந்தேன்
பிழலங்கியகாக்கா லம்மையார்பெருஞ்சீர்
நாடியாய்ந்தளவுகாத்திடத் துணிந்தனனனியே. (௨௧)

திருமுலையனார்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௭௩.

எ ட் ட ா வ து

காரைக்காலம்மையார்சுருக்கம்.

சோழநாட்டிற் துலங்கெழிற்காரைக்கால்
வாழவந்த வணிகர்பல்லோருளோர்
வேழமன்னவன் வேட்டதொர்மெல்லிய
லாழநெஞ்சின ளன்பின்மிக்காளரோ. (௧)

கரவிலகற்பொடு காமநங்காமதால்
பரவத்தக்க ப்ருவமுமெய்தியு
மரனடித்தொழும் புளர்தந்தொண்டுசெய்
விரதமொன்று மிகமுயன்றுற்றனள். (௨)

அன்னள்கேள்வ னவளொடுதானுமே
நின்னல்வேட்டொர் தினத்திருமாங்கனி
தன்னதாள்வசந் தன்னிலனுப்பினான்
பின்னமில்லவள் பேணிவைத்திட்டபின். (௩)

அன்னமாதிய வட்டெதிர்தோக்கினு
ளென்னகாரண மோவவனெய்திலான்
பன்னகாபர ணன்பதம்பற்றுமோர்
நன்னர்போகிவந் தார்நரைக்கோலமாய். (௪)

வந்தவர்க்கமு தோடொருமாங்கனி
யந்தவேளை யறந்தவறுதிட்டான்
முந்தவுண்டு முனிவர்போயபின்
பைந்தகைத்தண் பரிகலமானதை. (டு)

தெருவிவிட்டனள் செட்டிகண்ணுற்றுவந்
தொருவன்வேறுள னோவெனுமையமுற்
றருவருப்புட னன்னமுண்டானது
புருடரிப்பல பேர்கொளும்புன்மையே. (சு)

யாருக்கிட்டனை யென்றவன்கேட்டிலா
னேருமாற்றை யவளுநிகழ்த்திலா
ளாருமோர்கனி யன்றிமற்றொன்றின்போக்
கோருமாறு கொணர்கெனவோதினான். (எ)

அந்தவேளையி லாயினுமம்முனி
வந்தருந்திய வாற்றினைச்சொல்லாஞ்
சிந்தனைக்கலப் பில்லளிற்செப்பிலா
ளிந்தநீர்மைபல் லேந்திழையாரதே. (அ)

அத்தகைக்கனி யாமவ்விரண்டுமுன்
வைத்ததாருமொர் மட்கலமுன்புபோய்
ரித்தன்மன்னை நினைத்துக்கைநீட்டியுள்
ஞய்த்தபோதங் கொருகனியெய்திற்றே. (க)

அதனையக்களை மந்தவணிகளு
மதனலிலை மணுளனுக்கிட்டனள்
புதமுதன்னவஃ துண்கையிற்றுவைபா
லிதன்மெய்சொல்லென் றிதழிக்கக்கூறினான். (க0)

நடந்தவண்ண நவின்றனளின்னுமக்
கடந்தனூடொர் கனிவரச்செய்கென்ற
னிடந்தனிற்பெ ணிசைத்தவற்போற்றியாங்
சூடன்பெற்றீந்தன ள்ச்சமிக்கோடினான். (கக)

வேறு.

ஓடியற்றையே சிலபொருட்கிழியுட னுததி * நாவாயேறிக்
கேடில்பாண்டுகாட் டிறங்கியாங்கினத்தொரு கிளிமொழிமடவானைப்
பிடியன்றிட மணந்திருந்தெழின்மிகப் பிறங்கொர்பெண் மகவீன்று
நாடினும்பயந் தருமுதன்மனைவித னன்பெயரிட்டானே. (கஉ)

முந்துசீர்மனை யாம்புனிதவதியம் முறைமுழுமையுங்கேட்டு
நொந்துசிற்சிலர் தம்மொடாங்குற்றது றுவன்றனுப்பினளன்னோன்
வந்துபின்மனை யொடுமகவொடுமவண் மலரடிபணிந்தேத்தி
யிந்துசேகர னருள்பெறுமுனையினி யான்றொடேனென்றானே. (கஃ)

என்றவாசகம் கேட்டலுநின்பொருட் டிவ்வுடற்கிக்கோலங்
துன்றவைத்திருந் தன்னினித்தகாதெனச் சொல்லியன்னவன்காண
வன்றூட்கனி யிரண்டளித்தவர்கிரு வருளைநாடினளங்கே
வன்றகைப்பெரும் பேயுருவனித்தனர் மனிதரஞ்சினர்மன்னோ. (கச)

அக்கணத்தினி லருந்தமிழ்ப்புலமையு மருள்வழியளித்திட்டார்
மிக்கசேர்ப்பதி கங்களந்தாதுகள் வேண்டியபடிபாடித்
தக்ககாக்காற் பேயெனுமுத்திரை தானுமவைத்தனளயார்க்கு
முக்கணதனைக் கருதிலெய்தரும்பயன் முவுலகினுமின்றே. (கரு)

பேயுருப்பெற லான்முதுகாட்டையே பெரிதுபோற்றினளம்மை
யாயுமுத்தமிழ்ப் புலவருமூலகரு மச்சமிக்குறவன்னி
யேயுமித்தொழில் செயவலார்மூவர்பி னிலங்குவரிம்மட்டு
நீயுரைத்தது போதுமென்றான்பத நீழலில்வைத்தானே. (கசு)

முந்திவந்தவ ரான்கொலோவலதவர் முண்டகப்பதம்பேணி
யந்தியும்பகற் பொழுதினும்வழிபடு மடியரோவறிகில்லே
னிந்திராதியர் தமக்குமெய்தருங்கனி யிரண்டவன்பெறுமாட்சி
தந்திசியவன் சரபநேர்புலமைதோய் தவத்தரோர்தரற்பாற்றே. (கஎ)

அம்மையென்றா னழைக்குமான படைந்ததோ ரரிவைதன்சரிதத்திற்
செம்மையாவினா வியவளவினிற்சொலித் தீர்த்தன னினித்திரா
மெய்ம்மைஞானமெய் தியபுகழ்ச்சேரமான் வியனரு ட்சரிதத்தி
லிம்மையோர்பலர் சொல்லிடக்கேட்டமட் டிசைத்திட நினைத்தேனே.

காக்காலம்மையார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - ௩௧௧.

ஒ ன் ப தா வ து

சேரமான்பெருமானாயனார் சருக்கம்.

ஆதியும்பகவனு மளித்தமக்களி
னீதிவேந்தாகியே நிலவுஞ்சேரமான்
பாதிவான்மதிபுனை பவளவார்சடைச்
சோதிதன்னடியவர் தொழும்பிற்சோர்விலான். (க)

உவரினம்ட்சுமையெடுத் துருமத்தேகலிற்
றவளநீற்றணிபெறு தனிவண்ணுன்றனைச்
சிவனடியாரொனத் தெண்டனிட்டன
*னிவனென்பார்முழு தியம்பலுண்டரோ. (உ)

ஆவினன்குழவள ரயிற்கைவானவன்
கோவிலுமதில்களுங் கோபுரங்களு
* மூவிதத்தியற்றுபு முற்றக்கண்டனன்
முயில்சீர்க்கேரளத் தலைமையெய்தலால்.

(௩)

அன்னவன்சைவனென் றறைகுவார்பலர்
பன்னகாதிபப்பெரும் பாயலிற்றுயின்
நின்னநீர்ந்துலகமுற் றேத்தக்காப்பவன்
றன்னடியவீனெனச் சாற்றுவார்சிலர்.

(௪)

நிசபரமாமொரு நிமலற்போற்றியெட்
பிசுருமுறாநெறி பேணினான்முகக்
குசவனார்சிருட்டியிற் குலவும்பல்லுயிர்
வசனமுந்தெரிதரு மாட்சிமேவினான்.

(௫)

மதுரையிப்பரமர்தம் மாட்டியாழ்ப்பயில்
சதுரனும்பாணனுட் சலனந்தீர்தரக்
கதுமெனவகாதரு கவிதையொன்றுபெற்
றதுமுதலவன்கலி யனைத்துமோவினான்.

(௬)

அண்டர்நாயகன்றிரு வருளினுற்றிருத்
தொண்டர்தந்தொகைத்துதி சொன்னசுந்தரன்
றண்டமிழ்ச்சுவைதெரி தகவிற்றானுமோர்
வண்டமிழக்கவிஞனும் வாழ்வுமவாய்ந்தனன்

(௭)

பரிப்பெருக்கினைப்புழைப் பாழியங்கைமால்
கரிக்குலத்தினைப்பல கவின்கெய்தேர்களை
யரித்திரளையகா லானையிண்டியான்
விரிப்பினுங்கேட்பவர் மிகவுள்ளார்களே.

(௮)

இராகவன்றருமனே ரியற்கையோனெனத்
தராதலம்போற்றிடத் தனிச்செங்கோலுகைத்
தராவணிவான்றிரு வருளைநாடுவார்
பராவுதற்காது முலாப் பனுவல்பாடினான்.

(௯)

பாடியதமிழ்ப்பிர பந்தந்தன்னையிற்.
நாடினிதுணர்ந்திட நவின்றிடாதுவிண்
ணாடிடபஞ்செல வுகைக்கின்றோன்மலை
மோடியலவையிடை மொழிதன்முன்னினான்.

(௧௦)

மூவிதம் - சரமம், பேதம், தானம். ஆகிய மூன்று. நான்காவதாகிய :
தண்டம் வேண்டவில்லையாயிற் மென்றபடி.

† உலா - திருக்கைல்ப ஞானவுலா.

முன்னியவாறருண் முடிக்கினன்றெனும்
வன்னினைப்பேயிக மருவப்பெற்றனன்
பன்னிருசமயமும் பாவத்தக்கதாத்
தென்னிலத்தரசுசெய் சேரமானரோ. (கக)

இரவலர்க்கன்னையா யெதிர்த்துப்போர்பொருங்
கரவினர்க்கியமனாய்க் காணுங்காட்சியான்
றாமறிந்துரைசெயிற் சரதசைவசற்
சூரவரிலொருவனாக் குலவத்தக்கவன். (கஉ)

விற்கொடிச்சேரலன் விரும்புநாட்டிடைப்
பொற்கொடியனையவர் போதவிற்புறன்
முற்கொடிவ்வுலகினர் முழுதுந்தேர்தர
மற்கொடியானுவலினு மலியும்பாடலே. (கங)

தூயமாக்களிற்றில்வன் றெண்டன்போம்பொழு
தேயவோரிவுளியிலிவனுஞ் சேர்ந்துடன்
போயரன்கயிலையிற் புதியபாடல்சொற்
றாயபின்சாத்தனா ரகிலத்துய்த்தனர். (கச)

அரியபொன்வண்ணத்தந் தாதியாதியாம்
பிரியநூலெத்தனை பேசினுன்கொலோ
தெரியகிற்கிலமவன் சிந்தைதன்னிடை
கரியதன்போர்த்துறுங் கடவுளோர்வளே. (கரு)

இவ்வுலகத்தினி லெடுத்தயாக்கையு
மவ்வுலகத்தின ரறிவுந்தோய்ந்தருட்
செவ்வுருவத்தரன் சிலம்பில்வாழ்கதி
யொவ்வுதவின்றியே யுயர்ச்சியுற்றதே. (ககூ)

கொற்றவர்துணரிந்துவெங் கோனடாத்திடு
மற்றமெய்திடுந்தொறு மறிஞராமவர்
நற்றகைச்சேரனை நாடிநீயிவ
ணுற்றமம்புரத்தியெங் றேதலுண்டரோ. (கஎ)

திருமலிகேரளத் தரசர்செல்லுநா
ளருகிருந்துரிமையேற் பவர்கடம்மிடம்
பொருவிச்சீர்க்கயிலையிற் போனசேரமான்
வரும்வவையெனச்சொலும் வழக்கம்வாய்ந்ததே. (கஅ)

நல்வரத்தினர்புகழ் ஞானச்சேரமான்
செவ்வதுகயிலையோ திருவைருந்தமோ
வொவ்வதெங்கடவுளுர்க் கென்றென்றுள்ளவாம்
பல்வகைச்சமயரும் பகர்கின்றார்களே. (ககூ)

சைவமும்வயிணவந் தானுமற்றுள
பொய்வழிமெய்வழிச் சமயப்பொங்குழந்
தெய்வமொன்றினைத் தொழுமென்னுந்தென்னிமை
கைவலிச்சேரர்கோன் கதியுணர்த்துமே. (௨௦)

சேரர்கோன்சரித்திரந் தெரிந்தமட்டினிற்
பாரகத்தொலிதரப் பகர்ந்திட்டேமினித்
தாரணிபோற்றிய தமிழநக்கீரத்தஞ்
சேருட்பெருந்திறஞ் சிறிதுசெப்புவாம். (௨௧)

சேரமான்பெருமானாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சகௌ.

பத்தாவது.

நக்கீரதேவர்சருக்கம்.

முத்தியடைந்திட்டானென் றுலகினிற்பற்பலர்தாழு மொழியவுண்மைப்
பத்திசெய்தோனொருவனலைப் பரவைசார்நெய்தலிலோர் பரவனில்லிற்
புத்தியுடைச்சேயானான் பாலப்பனெனநாமம் புனையப்பெற்றான்
சத்திரிபாதம்பதிந்த நிமித்தத்தாற்றுலமுறையிற் றடைப்பட்டில்லான்.

சங்கங்கையாலறுத்துச் சீர்படுத்திவிற்றுண்பான் றன்சேயாயு
மங்கந்தத்தொழின்முயலச் சம்மதியாதருந்தமிழ்தேர்ந் தறிஞனாகித்
துங்கஞ்சேர்துறவறமும் பூண்மெதுராபுரியிற் சொக்கரன்பார்
சங்கங்களைனக்குலவு கடைச்சங்கப்புலவர்நடுச் சேர்ந்தானன்றே. (௨)

தந்தைசெயுந் தொழிற்றுணையுந் தான்முயல்கைக் காந்துணையுந்
சங்கமான, விர்தைபெறுவான் பெயர்முற் பொருள்பெறவே கீரனென
விளம்பினார்பின், சிந்தைவலியுந்தெளிவுந் திகழ்தலினக் கீரனென்றுஞ்
செப்பலுற்றார், நந்தையணி செவிப்பெருமான் றிருவுளப்பாங்கறிந் தொ
ருவர் நவிலொண்ணுதே. (௩)

வல்லாண்மைபெறுங்கீர னொருபொருளையொப்புலனேல் வாழுஞ்சங்கக்
தெல்லாருமொப்பியது தானெனுமோர்பெரும்புகழு மிசையப்பெற்றான்
சொல்லாமலபிநயத்தாற் கலகந்தீர்த்திடும்வணிகச் சுதனுமன்றோ
பொல்லானென்றிகழாமற் களிகூர்த்தருநலமே புரிந்தான்மன்றே. (௪)

அவ்வணிகமகன்வரலு மரன்றருமிக்கருளியபாட் டதனையின்றோ
விவ்வகிலவறியவிகழந் தெதிரவன்றோற்றியுஞ்சிறிது மிசையாவாற்றா
லெவ்வமிகத்தளர்ந்ததுவுந் குறுமுனியாலிலக்கணந்தேர்ந் திலங்குமீறு
நெளவலந்தீவதன்முதம்போன்றவிர்*மதுரைப்புராணநன்குவிஹம்தோ.

* மதுரைப்புராணம் - திருவிளையாடற்புராணம்.

சிவன்கொடுத்தசாபத்தாம் கடைச்சங்கமிடைக்காட்டுச் சித்தனாலு
மவந்தவிர்மாதவப்பயனே வடிவாகிவினையாடு மௌவையாலு
நவம்பொலிதெய்வப்புலமை பெற்றதிறுவள்ளுவப்பேர் நாயனாலு
நிலந்தபுகழிழந்தழிந்த பின்னந்தப்புலவரொலா நிலத்திற்குழந்தார். (சு)

ஆயவரிற்றலையாய நக்கீரன்ருணமவ்வா றலையலுற்றான்
நாயகயிலையுங்காளத் தியுங்கலந்தோர்துதிப்பனாவல் சொல்லிப்பின்னு
மேயதமிழ்ப்பிரபந்தம் பலபாடிச்சிவதலந்தோ றினிதுகுழந்தான்
வேயனையதோளிபங்க னடியவர்க்கெங்கிருந்தாலு மேன்மைதானே. (1)

அந்நாளிற்றமிழியும் பெருமாளென்றொருமாதில் வகிலத்துண்டாய்ச்
செந்நாவலோர்பலரு நடுநடுக்கவிதுமாப்புச் செலுத்திவாழந்தான்
கைந்நாகம்புராசங்கப் புலவர்முதலோரவனைக் கணிக்கவில்லே
மெய்நாணத்தவிர்தான்போன் றொருதினஞ்சின்மகளிரொடு வீதிவந்தான். (அ)

அங்குவிறகுத்தலைய னொருவனதைச்சுவர்சார்த்தி யயர்ச்சியீறிக்க
கங்குல்பகன்மறந்துவா யியரிப்பக்கலைசோரக் கண்ணிற்பினை
பொங்குமத்தாங்குபுவிதிக்கும் போதவடன்புறங்காலாற் புழுதிமேலிட்
டிங்குகிடந்திமிதிதுமோர் புருட்சென்மமோவெனமிக்கிழந்துபோனான்.

அக்கணமேயவனந்த விறகுமறந்தவனாகி யகிலத்தாடு
புக்கவடன்னிலைமைமுழு மையும்விசாரித்தறிந்து புலமைச்சீரின்
மிக்கவனக்கீரனெனும் விதமுமவ்வாறுணர்ந்தவன்பாண் மேவிக்கீழ்விழ்ந்
திக்கடையென்றனைப்புரப்ப துன்கடன்கைவிடிவிரிவிடி டிடுவேனென்றான். (ஊ)

என்றபோதருட்கீர னேன்றநலஞ்செய்வனெழும் திருவென்றோதிக்க
குன்றவார்நிலையான நினந்துவெண்ணீ றளித்தவன்யாய்க் குறையெல்லாங்கேட்
டுன்றனாசைமுடி வுறச்செய்வேனெனத்தேற்றி யுலகிவியார்க்கு
நன்றதாம்விதிபிவற்கு வந்ததுபோல்வரலரிநிந் நாளென்றெண்ணி. (1)

வத்திராபரணமுத வியகோலநன்கமையும் வகைசெய்தப்பாற்
சத்தியோர்பாகமுளா னைந்தெழுத்துஞ்செவியினிடைச் சாற்றிக்கல்வி
யுத்தியாதியதோன்ற வுண்டபரிகலசேட முதவியாண்டி
பத்தியாலவன்செய்வழி பாடுமொருசிற்சிலநாள் பரிந்துகொண்டான். (2)

ஒருதினத்திற்கீரனவன் மன்னுடனம்மகண்மனையி லுற்றானென,
எருணையுடனடிபணிந்து தேவரீர்வருநிமித்த மறிகின்றில்லேன், மருவ
வெனைவிரும்புமிளம் புலவரநேககாச்சயித்து வயங்காநின்றேன், பொரு
விலுமைக்கண்டதன லினிநீர்சொல்லிடுநெறியிற்புருவேனென்றான். (3)

அன்னவர்தம்பெருமையறி யாதவர்தம்மொடும்வாதிட் டனளென்
றேசில், சின்னமதியோர்புகல்வார் தவவேடமிழந்துதனைச் சேர்வாரல்ல,
ரென்னவறிவாளதன்றி யாலவாய்ச்சிவன்சங்கத் தியம்போர்பாட்டான்,
முன்னடந்தகதைமுழுதும் பலராலுங்கேட்டுமுளான் முடியன்றே. (4)

அவளுரைத்தபாடல்களுஞ் சிற்சிலவிப்பூதலத்தி லவிர்வதுண்டின்
 டெவளவுபாவலர்களையோ வெதிர்த்தடக்கியவமதித்த வியற்பாவல்லி
 தவமொகெல்லியும்பொலியுங் கோண்காண்டலும்வணங்கித் தாழ்ந்தமென்மை
 சிவனுணர்வான்முழுப்புலமை யினருணர்வார்சிறியவர்க டோராரன்றே.

அந்தமட்டினக்கீர னளிகூர்ந்தக்கொடியிடைபா லம்மேயுன்றன்⁹
 செந்தகைமேனிப்பருவந் தனைவினிர்கழியேனிற் செயிப்பார்வேறிண்
 றிந்தமகனென்சீட னிவன்றனையேற்றறந்தவற் றிருந்துவாழ்தி
 சிந்தனையிலையமுற்ற லேதேனுமவனைவினாய்த் தெனிகியென்றான். (க௯)

விண்டமொழிசூறித்தவனை நோக்கியெழிலிளமைசூன்றா மேனிச்
 சீரு, மொண்டகையவுடைநடையா தியுமியல்பாத் தோன்றுதலு முணர்
 ர்ச்சியோர்வான், வெண்டனையில் வியப்பியாதென் றனளசைநான்கினைச்
 சிலகான் மேலோர்மூன்றாக், கொண்டறைதலெனச்சொன்ன னுடனி
 ணங்கிச்சிறிதுமுகங் கோட்டிநின்றான். (க௯)

இளைத்தழகுசூன்றியவ ருணவுடையாற்சீர்பெறற்கு மியாதுந்தோரா,
 துளைத்தமனச் சிறியவர்தாம் பெரியரைச்சேர்ந்திடினமுழுது முணர்ந்
 தோங் கற்குந், இளைத்தபுகழ்நக்கீரன் றன்சீடனொருசான்றாய்த் திகழ்வுந்
 றந்த, வளைத்தடங்கைத் தமிழறியும் பெருமாளாம் வனிதையினை மணந்
 தானன்றே. (க௮)

அவ்விருவர்களுமுதனு ளமளிமிசையுறும்போதே யவனப்பெண்
 பா, லிவ்விதநீ செயத்தெருவிற் கிடந்தவிறகுத் தலைய னியானேயென்
 றான், மைவிழிப்பாவையையனையா ளருட்செயலை நினைத்துமனம் வருந்
 திநாணி, பெவ்விதக்கும் றஞ்செயினும் பொறுப்பினி லின்கடனென்
 றிறைஞ்சித் தாழ்ந்தாள். (க௯)

அத்தகைய பேருணர்ச்சி யறிந்தனங்க வேளனையா னணங்கன்னுள்
 பாற், சித்தம்வருந்தேலுனது சேறடிமென்றுகொளனது சிரத்தில்வாய்ந்
 திட், டெத்தனையோ விதத்துயரும் விலக்கியிகசாதனமுந் நீந்ததியான்
 செய், மெய்த்தவப்பேறேநீயென் றுரைத்தவனெஞ்சருகவின்பம் வினை
 த்திட்டானே. (௨0)

அன்னவர்க்காசீர்வதித்திட் டவிர்புகழ்நக்கீரமுனி யகன்றுபோனான்
 பின்னவர்தாங்கல்வியின்பம் கலவியின்பத்துடனயின்றார் பிச்சையேற்கு
 நன்னலச்சீரெளவையொரு நாளவர்தம்மனையில்வந்தா ணன்னுபோற்றிப்
 பொன்னடியின்முடிபுனைந்திட் பெசரித்தாரவளவர்பாற் புகல்வதானான்.

ஓரரசன் மகன்கல்வி சிறிதுமிலான் யெளவனத்தோ டெடபூண் வா
 ய்ந்து, மாசனெனத் திகழ்கின்றான் கற்கினன்றி யரசுதவ மாட்டே னென்
 னுந், தீரகுணத் தந்தைசொல்லாற் றேசாந்தரம்போனான் செலுமோ
 ருர்க்கோன், சீரருமை மகன்குளிக்கு றீரோடு மோடையொன்று திகழக்
 கண்டான். (௨௨)

அப்புனலாற் பலர் வாசந் தம்முடற் கூட்டிடுதலும் பார்த் தாலோ
'சித்தித், டிப்புனலா ரோமுமுகி விட்டதென்றோர் ததைத்தாண்டி
யேகலுற்றான், மைப்புயல்போலும் குழலவ் வனிதைதன்மா ளிகையிருந்
தவ் வாற்றை நோக்கி, யிப்புருடன் றனையின்றே யினிதனைய வேண்டு
மெனு மெண்ணக் கொண்டு. (உ௬)

தோழிகையி லொருசீட்டுத் துணிந்தெழுதித் கொடுத்துவிட்டா
டோடார்ந்திந் திட்டாள், பாழிமதக் களிறனையா னதைப்படிக்குந் திறமில்
தோர் பள்ளிக் கூடத், தாழிதயத் தொடுகருங்குட் ட்முந்தோயு மொரு
வனிட மளித்தா னன்றோன், விழிதயத் தவள்விருப்போ டன்றிரவில்
வருந்தலமும் விளங்கத் தேர்ந்து. (உ௭)

குற்றமெது செய்தனையோ விக்கணமே மற்றோருந் குறுகில் வாழ்
வாய், நிற்கடிதற் குறித்துளதென் றலுமணநீர் தாண்டியதை நினைத்துப்
போன, னற்றமது தொட்டிமற்றோன் முழுகிமணத் திரவியத்தோ டா
டைபூண்டு, கற்றனிமண் டபமாமத் தலத்திருளி லவள்வரவு கருதியுற்
றான். (உ௮)

அவ்வணமக் கொடியாங்குற் றனங்கவேள் சமர்க்காற்றா தனைந்த
பின்ன, ரெவ்வகையா லோவிவனப் புருடனல னெனத்தேறி யார்நீயென்
றான், கைவ்வயிற்சீட் டெய்தன்முத னடந்தவித மத்தனையுங் கழறினுனப்,
"பெய்வனையக் கணமுயிர்விட் டத்தலத்தி லொருகொடும்பெண் பேயா
நின்றான். (உ௯)

அங்குவரு வார்பலரை பெற்றெற் றென்றப்பேய்தா னழித்த தியா
ன் போய்த், தங்குமிரா வினிற்சாமந் தோறுமென்பால் வந்தொருநாற்
றமிழ்ப்பாக் கேட்டிப், பொங்குதயர் தீர்த்துயந்த தவ்வுயிரும் வெருண்
டோடிப் போனான் றானு, மிங்குதாநீ ரிருவருமாப் பிறந்துள்ளீர் பழ
வினேதா னேய்ந்த தென்றான். (உ௧)

அவ்வுகைகேட் டெளவையினைப் பணிந்துமிக வுபசரித்தா ராருள்
செய்தன்னா, ளிவ்வுலகிற் பினும் வினையாட் டியற்றிடவேண்டியதலந்தோ
றேகலுற்றான், வெளவுமிரு வருமுதலிற் கொளும்விகற்ப சேடமும்
போய் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார், நவ்வுடையான் மனையருள்சேர் நக்கிரன்றல
ங்கடொறு நண்ணிச் சூழ்ந்தான். (உ௨)

வேறு.

சிவதலந்தொறுந் சென்றுதினந்தினந்
தவமுடிக்குந் தகவுடைக்கிரனுள்
னுவகையாற்பல் கனவிலொளிர்த்தனன்
சூடிதோறுந் சூலாவுக்குமாளே. (உ௩)

வந்துவந்து வயங்கியற்பாக்கொடென்
ஹந்துசீர்த்தி யுரையெனக்கேட்டலு
மிந்துசேகர னைப்புகழியானுனை
மைந்துளாயென வாழ்த்தல்செய்யேனென்றான். (௩௦)

அன்னகாலத் தரன்றிருப்பூசையிற்
பின்னநெஞ்சமுற் றேரையெல்லாம்பிழத்
தின்னலின்றிவைத் தாயிரராயபின்
றின்னவல்லதொர் பூதந்திரிந்ததே. (௩௧)

அதனைச்சிற்சில ரானெனச்சொல்லுவார்
மதனைவென்றவர் வாழருணைக்கேனார்
புதனில்வாழ்ந்த புலவன்பெண்பேயென்று
மிதமின்மாழுக மேய்ந்ததென்றுஞ்சொனான். (௩௨)

பருவதம்புரை பாரவுடம்பினஃ
தொருவனத்தொகைக் கின்மையிலுள்ளுடைந்
திருநிலத்தினி லீசனைப்பூசிப்பார்
மருவுதானந் தொறுஞ்சென்றுமாழ்கிறே. (௩௩)

பூவில்வேதன் புகனெறியாறுந்தன்
னையென்னு மணிப்பரங்குன்றுசார்
வாவினொன்றிடை வண்டமிழக்கீரன்றான்
மேவியத்தனோ வேட்டருச்சித்தனன். (௩௪)

அங்குதிரிந்த வரசிலையொன்றுநீர்ப்
பங்குபாதி கரையினிற்பாடியா
யுங்குமீனுட னோங்கியுமாகியே
யிங்குமங்கு மிழக்கைகண்டானரோ. (௩௫)

மரத்தின்றன்மையென் பார்சிலர்வைகொள்வேற்
கரத்தன்செய்த கபடமென்பார்சில
ருரத்தினீர்மைக் குவமையென்பாருமுண்
டரத்தநாட்டத் தலகைக்கதார்வமே. (௩௬)

கண்டிசிந்தை கலங்கலும்பேயவற்
கொண்டிசென்றக் குகையுளடைத்ததான்
மண்டிவார்பலர் தாழும்வருந்திரீ
தண்டிடைச்சமன் றுனெனத்திட்டினார். (௩௭)

இவன்வராவிழ லியாமிறவேமென
வவரெலோரு மழங்கலறிந்தவன்
சிவனைநாடினன் சிந்தையிற்றேன்றியென்
றவமகன்குகன் றன்றுதிசாற்றென்றான். (௩௮)

ஆயிரந்தவ ராகமுண்ணுங்கொடும்
பேயிங்கெய்துங் கொலென்னும்பெரும்பய
மேயியற்கவி யொன்றுவிண்போலவே
சேயின்வண்மை திகழ்தரச்செப்பினான். (௩௯)

மறியறுத்து வனசரமார்த்தர்தாம்
வெறியயர்ந்திட லும்பல்கிணைமுஞ்
செறியும்பாடலிற் சிந்தைமகிழ்ந்தனன்
சுறியுரைக்குங் குறக்கொடிக்கொண்கனே. (௪௦)

வேலையேவியவ் வெற்பிழத்தங்ஞளா
ரோலையாயிர மும்புரந்தானவா
வாலேநேரும்வாய்ப் பேயையடர்த்திட்டந்
நூலையாரு றுவலச்செய்தானரோ. (௪௧)

வேள்வியின்கொலை தன்னையுமிக்கிகழ்
வாள்விளங்கிசை வண்ணப்பெருக்குமாத்
தாள்விடைக்குருதிப் புனற்சாற்றுமக்
காள்வியன்கவிக்கொல்கல்கண்டானரோ. (௪௨)

வலிதினேரெழின் மங்கையர்த்தாழ்த்திமால்
சொலினுஞ்சீறிநிந் தூர்த்தமின்னார்கள்பால்
மலியுமன்புசெய் வார்களைப்போல்பவன்
குலிசர்போற்றுங் குமாரக்கடவுளே. (௪௩)

வீரவேற்கை விசாகன்விழைந்தபின்
கீரனன்று கிளத்திய * பாடலைப்
பாரகத்திற் பலபலர்போற்றியே
சீரனந்தம் பெறுவதுநின்னமே. (௪௪)

ஒருவன்கீர னுரைத்தசொற்பாடலா
லீருநிலத்தி லெதோபயனெய்தினே
னுருவம்வெந்தவெண் ணீரெர்மயானத்தி
லருளின்வாச மனைந்துகிடந்ததே. (௪௫)

அங்குபேய்துரத் தப்படொராதவன்
கங்குலாடு கலங்கியச்சாம்பர்மேற்
றங்கும்போதிலப் பேயதன்நன்மைசொற்
றிற்குவாசம் மென்க்கறுவிற்பரோ. (௪௬)

பேயும்பித்தரு மொன்றெனும்பெற்றியோர்ந்
தேயும்பொடி தன்னுடலெங்கணுந்
தோயுமாறணிந் தள்ளித்தூர்த்தினான்
வாயுவேகத்திலோடி மறைந்ததே. (௪௭)

இனையகாதைக ளெண்ணிலவாய்ந்ததா
மனையபாடலறைந்த நக்கிரன்றான்
வினையினால் வருமெய்க்குடனீங்கியே
முனைவனார்ப்பத முத்திபெற்றானரோ.

(சஅ)

கிரன்கீர்த்திப் பெருக்கினிற்கேட்டமட்
உரவண்டமிழா விசைத்தேனினி
யாரருட்கொள்கல் லாடத்திருப்பெயர்த்
திரன்மாட்சியிற் செப்புவன்சற்றரோ.

(சக)

நக்கிரதேவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - சகக.

பதினென்றாவது

கல்லாடனார் சருக்கம்.

செல்வச்செருக்காற்கனகநகர்த் தேவேந்திரன்சேழிந்ததெனக்
கல்விப்பெருக்கினிறுமாப்பார் கடைச்சங்கத்தோர்கனங்குலைவான்
பல்வற்பருமைப்புலவர்பலர் பாவைப்பழித்தார்பரவெளியி
லொல்லித்தகனாந்திருவாத லூரன்கவிக்குழுறுரைத்தார்.

(க)

ஆறுபுனைந்தசடைப்பெருமா னருமைக்கரத்தால்வரைந்தபெரும்
பேறுமதியாராயவன்றான் பேசங்கோவைப்பிரபந்தத்
தூறுபடுகின்றனவேயென் றொருசின்னாலின்வழிமயங்கி
தூறுகவிகட்களைந்திட்டார் நுலலாணவப்பேய்வலிகொடிதே.

(உ)

அவருளொருவன்றானு கி யமர்வுற்றிருந்தவொருபுலவ
னிவர்சொல்பிழைமுற்றறவொருவி யிவற்றைத்தாபித்திவெலெனச்
சிவனைவெருவாவுபாசித்துத் திகழாசிரியப்பெரும்பாவால்
விவரந்தெரியுமபடியந்த வியனாந்துறைநற்றையுமவிளக்கி.

(ஈ)

அந்நூற்றுனைக்கொண்டவரெதிரீ ரருளீசர்வாதலூரடிக
டந்நூற்கூறுபகர்த்துநந் தவறேயாகுஞ்சரதமென
விந்நூல்விளக்குமதற்கிவ்வு ரிலிங்கப்பெருமான்சாட்சியென்றான்
செந்நூற்புலவரனைவருமத் திருச்சந்தியிற்சென்றடைந்தார்.

(ச)

மன்னனமைச்சனுகியரும் வந்தங்கிருந்தார்வண்புலவ
னன்னசுவடிதனையவிழ்த்திட் டதனிலுளபூட்டொவ்வொன்றுஞ்
சொன்னபொழுதிலவ்வின்கஞ் சோம்பலின்றித்தலையசைத்த
தின்னவியன்கண்டவர்பலரு மிறுமாப்பொழிந்தாங்கிதஞ்சொன்னார்.

(ஞ)

மாமேருவையேநிகர்த்தபெரு மாட்சியடைந்தோர்தமைவெறுத்துப்
பூமேற்சிறியோரிகழுவாரேற் பொருவிலருண்மற்றொருவரைவிட்
டாமேதகைகாட்டிடல்விளங்கிற் றானாருவப்பாலவர்தலையைத்
தாமேயசைத்தாரொருநூறு தர்மென்றொருபாச்சமைந்ததுவே.

(ஈ)

முன்னமவனுக்கியைந்தபெயர் முழுதுமறைந்துகல்லாட
 'என்னப்புலவோர்களுமுலகு மியம்பும்புகழ்வாய்த்திடப்பெற்ற
 னன்னபெயரேயவனுற்கு மமைந்தவன்றன்சரிதமிகப்
 புன்னவிரும்புற்றுளளடந்த படிசொல்லிடக்கேட்டிலன்மாதோ. (௭)

சங்கப்புலவரெனவாழ்ந்தோர் தசையென்புதிர்மாதியவார்
 பூங்கப்படுஞ்சிப்பாட்டுரைத்தார் பழுதில்கல்லாடத்திருப்பேர்ச்
 சிங்கந்தசையுண்பவர்தவம்போற் றேய்த்திடைசேயிழைக்கென்ன
 வங்கப்பனுவலிடைபுரைத்தா னறிஞர்தாத்தேர்ந்தறிவாரோ. (௮)

மொழியுங்கவியொவ்வொன்றினுக்கு மூவாப்பரமன்முடியசைத்துக்
 எழியின்புறுசீரியற்றமிழார் கல்லாட்டுசொல்கவின்புலவ
 எழியுஞ்சடமும்பிறந்துழலு மான்மாவுந்தோய்த்தவனென்றார்
 பழியும்பவமுமானவமும் பறியுந்தவஞ்செய்பான்மையசே. (௯)

கல்லாடத்தின்பொருள்பலவுங் கருதித்தெளியுங்கருத்தினர்பான்
 மல்லாடுதெல்கூடாதெனவே வாரியுடைப்பார்வகுத்துரைக்குஞ்
 சொல்லாடுதலேதொழிலாகிச் சுழல்புன்கவிஞர்கவையறியார்
 நல்லாடகத்தின்மார்றுணரு நாட்டநிகர்ஞானமதரிதே. (௧௦)

பன்னுமருமைத்தமிழ்ப்புலமைப் பயன்றோர்புலவர் பலருமுள
 முன்னுஞ்சுவைசால்கல்லாட முரைத்தோன்றிருக்கண்ணப்பரிசை
 துன்னுமறமாதியபனுவல் சொற்றாளென்பாரவைமுழுது
 மென்னுள்விளக்கக்கலைமகளு மிறவாத்தவருமிசைந்திலரே. (௧௧)

கங்கையணிவானடியர்புகழ் கணியாதிசுழ்வார்தளையொறுக்குஞ்
 சங்கையறுசீர்க்கல்லாடன் மனதுபுலமைத்தகவுரைத்தேன்
 மங்கையுலாதிமூன்று வல்லேடணையுமறத்துறந்து
 செங்கையினிற்பேய்க்கரும்பேந்துந் திருவெண்காடர்செயலுரைப்பாம்.
 கல்லாடஞர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - சஎ௩.

பன்னிரண்டாவது

திருவெண்காடர் சருக்கம்.

இந்திரனேமுத லெண்டிசையாள்பவ ரெத்தனையோபலபேர்
 வந்திகழ்து பிறந்துதவஞ்செய்து மாசறும்வீழ்ந்து
 ரந்திரிற்சிவ னுக்குறலோனெனு மப்புகழொடுவடபான்
 முந்தியிருந்த * வொருத்தனவாழ்வற முத்தியின்விழைவானான். (௧)

சிவனுலகிற்சிவ காலம்வதிந்து தியானசெபஞ்செயலார்
 புலனினிற்றிகழ் + பொன்னிமகோததி புகழ்புகார்நகரிற்
 குவைநிதிசேர்தரு மொருவணிகன்றரு குழலியுருக்கொண்டு
 நவமுறுபெட்டினி பரவுமிணங்க நயந்துவளர்ந்தனனே. (௨)

* திருத்தன் - குபேசன். + பொன்னி - காவிரியாறு.

மரபினர்செய்திடு முறைவழியாய்மிசூ வாணிபமேமுயலுந்
நாதனமாதிய வாதுவலும்பொரு ளளவறுதொகைபெற்றான்
பரவையின்மீது கலங்கள்விடுப்பவர் பற்பலருந்தமதோர்
புரவலனென்று மதிப்பவிளங்குபு பொற்பொடுவாழ்ந்தனனே. (க).

மருதனெனும்பெயர் வாய்ந்தனனென்றுசின் மானிடருரைசெய்வா
ரொருசிலர்வெண்கா டப்பெயருற்றன நென்னவுரைத்திடுவார்
தருமுயர் தாதைய வன்றனெவனம்வரு தற்குமுன்வின்புக்கா
னருள்வடிவாகிய வுன்னையொருத்திய ருந்துணையாவற்றான். (சு)

உந்தியசெல்வ முளாரையயற்குல முற்றவருந்தமினத்
தந்தினராக வுரைப்பொனுஞ்சொ லதற்கொருசார்ராகப்
பிந்தியொர்சிற்சிலர் தொழில்வழிவணிகர் பிரானெனவுஞ்சொற்றார்
செந்திருவனையதோர் மகளைமணந்து திருத்தியுமெய்தினனே. (டு)

பாணர்குலத்தொர் வயோதிகனுசி பரித்திடுகைத்தொழிலோன்
மாணவிர்ஞான மடைந்துமிலத்தொரு மனையொடுவாழ்தகவோ
ணையிருத்தவ னண்ணனெனும்படி யநுதினமும்பழகுந்
றாணவிற்கொள லுங்கடனேயென வெர்த்துநடந்தனனே. (சு)

அன்னவனாலர னொயிராடிக முக்கரமைத்தும்வின
யுன்னருநல்லுணர் வெய்தியுநெஞ்சினு லோபமொழிக்கிலையப்
பொன்னதையேபொரு ளென்றுமதித்திவை போதுமெனக்களியா
தின்னமும்வேண்டு மெனப்பலவாமுய லின்னனுந்ந்தனனே. (எ)

நத்தியசெல்வம் வளர்ந்திடல்கண்டு நராதிபரும்புகழ்சீர்
துய்த்திகமீது மகிழ்ந்தனன்வாழ்வு துலக்கும்விளக்கினெநர்
புத்திரனில்குறை யாலொருவேளை புழுங்கலுமுண்டவனோர்
பத்தினிமட்டு நினைந்துபல்போது பதைத்துவருந்துவனே. (அ)

அத்தகவங்கு நிகழ்ந்திடுநாளையி லணிகிளரிடைமருதார்
நித்தனருச்சனை செய்பவருடதி நியுமுளா * நெருவன்
சித்தமனுமெனஞ் செயுமாசைசெறிந்து பெரானிலனாகி
யித்தளர்வோவுதி யென்றுதினந்தன திறையெதிர்சொலிவந்தான். (க)

ஒருதினமன்னவன் மனையின்முகப்பினி லுற்றவருந்துகையி
னிருமலனொருசிறு சேயுருவாகிமு னின்றமுகிடுகெனலு
மருமலியுக்குழல் வனிதையிலாவெறுமனையிதமணமுயலப்
பொருளிலைமருத னிடந்தினமீது புகன்றுளனென்றனனே. (க0)

இச்சையிருந்தவர் கன்மரமாதியிடத்தினு மோதுவார
லச்சைவனேரில் விளங்கியபாலனொ டதுசொல்லியுனன்றே
பிச்சையெடுப்பவர் கட்கரசாகிய பிள்ளையவன்றன்பார்
செச்சைமலர்க்கினை யதரமலர்த்தொரு திறமுரைசெயுமினிதே. (கக)

வேறு.

என்னை மிகவுவேண்டு மிச்சையுள்ளவர்க்கு விற்பப்
பொன்னையேற்றினத்திலோர்நற் பூவையையணத்தியென்ற
துன்னைநான்விற்புறப்பெற்ற ருறுகனெய்தாரோவென்ற
என்னையைத்தந்தைதன்னை யறிகிலேனெனச்சொல்லிற்றே. (௧௨)

ஆத்திரக்காரன்புத்தி யற்பமென்பதற்கோச்சார்புச்
சாத்திரமணந்தத்துள்ள தத்துவமுரைப்பக்கேட்டு
நேத்திரமூன்றுவாய்ந்த நிமலனென்றுணராதேற்கும்*
பாத்திரமறிந்தால்விற்புப் பைம்பொனியான்பெறுவேனென்றான். (௧௩)

பூம்புகார்நகரிலிந்நான் பொருட்பொலிவினர்பிக்குள்ளா
ரம்புக்குந்தறியென்ற தக்கணமமுதுநெய்யுந்
தீம்புளிக்கறியுஞ்சிலிற் றுண்டியுந்நிரிந்துவாங்கி
யோம்புதற்பொருட்டானல்கி யுவகைவாரியிலாழந்தான். (௧௪)

அன்றிராவிடியுமுன்ன மதனுடனவ்வூர்விட்டுச்
சென்றிரண்டொருநாடங்கிச் செப்புபட்டினத்துட்புக்குப்
பொன்றிரண்மிகையுமின்சொற் புதல்வரினமையுஞ்சேர்ந்துள்ள
தென்றியம்பினரார்தேறி யிசையுமம்மனையிடுபுக்கான். (௧௫)

வடதிசையரசநீங்கி * மழைவிரும்புநரிந்நோன்றிக்
கடன்மிசைப்பொருட்காச்செல்வார் கைத்தொழிற்கொண்டிமந்நோ
ருடல்பெருவிதியோடுற்ற வொருவனப்பனவற்பார்த்தென்
னிடமிநாண்மகவோடுற்ற தென்னெனவினிது கேட்டான். (௧௬)

இம்மகன்றன்னைவிற்பா னீண்விவந்துற்றேனுன்றன்
சம்மதமிருக்கில்வேண்டுந் தனந்தருகெனலுமன்னோ
னம்மகன்வயதைந்தாண்டி. எனவினுங்குறைதலோர்து
மெம்மனைக்குரியவேலை யாதுநீசெய்வாயென்றான். (௧௭)

அவன்வினாவிடலுமச்சே யக்கணமகிலத்துள்ளா
கொவ்செயுந்தொழிலுஞ்செய்த. லெனக்குமிக்கெளிதேயென்றுஞ்
சிவனெனவிருவர்தாமுந் தேர்ந்திலர்செட்டிற்சீர்த்தோ
லுவகையான்மணியொன்றிந்நீஃ துறும்விலையுரையென்றானே. (௧௮)

அம்மணிகலமுந்தீது மமைதருவிலையுங்கூறி
யெம்மணித்திறமுந்தேறு மியல்புதோற்றிடவும்பேசிற்
ற்றிம்மணிவிச்சேயார்க்கு மெய்தரிதென்றுளெண்ணிக்
கைம்மணிகவாங்கிக்கொண்டக் களிப்பினைக்காட்டானாகி. (௧௯)

மனைவிதன்வயிர்கொண்டிய்த்து மாழைவேட்டளவிலீந்தித்
தனையனைக்கோடனிற்றஞ் சம்மதந்தானேவென்று
னியைசொல்லினவும்போதே யின்றநாள்பிரிந்துகண்ட
வணியிவடானையென்ன வார்வமுற்றனைத்துமோந்தான். (௨௦)

ஆக்கதுகண்மெப்பூரித் தந்தணன்விரும்புமாறே
தாங்கருஞ்சுமையதாகத் தனங்கொடுத்தனுப்பினால்
பூக்கணைமாரற்செற்ற புனிதனைமகவாப்பெற்றா
ரோங்கனோர் தவத்தின்மாட்சி யுணர்ந்துநானுரைப்பதன்றே. (௨௧)

ஆப்பிராமணன்றனின்ன லாழிமுற்றறவேநீங்கித்
திப்பியவுவகையாய தினையறுகடலின்முழங்கி
கைப்பிடித்தவளோடன்ற காண்முனைத்திரளுமாகி
யிப்பிரப்பினிதென்றெண்ணி யிடைமருதூரில்வாழ்ந்தான். (௨௨)

எவ்வுயிரையுமுன்னீன்ற விறைவனைமகவேயென்ன
வெளவுமவ்விருவர்தாழு மலடரியாமெனமுன்வாடி
மவ்வுளத்துயர்தீர்த்தச்சே யாடலுந்திறலுநோக்கி
யொவ்வுவார்டமக்கினறேயென் றுயர்புகார்நகரில்வாழ்ந்தார். (௨௩)

யாவையும்வல்லேனியானென் றியம்புமவ்வெழிற்சேயீன்ற
பாவைபாற்பிறந்தபாலர் பயில்வனமுழுதுஞ்செய்தான்
றேவைமுற்றடிமைசெய்வார் திரள்பெறவழங்குந்தெய்வக்
கோவையும்வாருட்டிங் கொடுவினையிருந்ததம்மா. (௨௪)

பன்னிரண்டாண்டின்மேலாம் பருவம்வந்துறலுந்தாதை
தன்னிடத்துணாபெற்றான்ற சலதிமேற்கலத்திற்போய்ப்போய்ப்
பொன்னினையிட்டியிட்டிப் பொருப்பெனக்குவித்தன்னுனை
மன்னியகதியிற்சேர்க்கு மாறுமாருடல்செய்வான். (௨௫)

ஒருதுறைமுகத்திற்றாண்கொண் டெற்றகைப்பொருளுமாங்குப்
பெருகியுற்றனவும்போக்கிப் பிறர்கடன்வெருவாக்கொண்டு
வெருளுநெஞ்சகத்தனேபோல் வேடமுங்காட்டிவந்தா
னருகுறுமகன்மேற்றாதை யழற்பிழம்பெனக்கோபித்து. (௨௬)

முன்னளவிறந்தபைம்பொன் முறைமுறைக்கொணர்தல்சற்று
முன்னலனுகித்தன்விட் டிள்ளதோரறையுளாய்த்துக்
* கன்னலெந்தாறேழ்மட்டுங் காப்பொடுபூட்டுமிட்டா
ன்னன்பாங்கம்மைகேட்டங் கியாவருமறியாதேகி. (௨௭)

துயரமிக்கெய்திப்பூட்டைத் தொடுத்தலுந்திறந்ததாங்கு
நயனுறுபுதல்வற்காண ணரைவிடைப்பரிமேலீசன்
புயலுறுமுமையோர்பாகம் பொலிதரப்பயங்கணன்கும்
வியன்மறிமருவோடியாவும் விளங்கல்கண்விவகைபூத்தே. (௨௮)

அக்கணங்கணவற்கூவி யாங்குவந்தளன்னோனு
முக்கணற்கண்டான் காணுமுன்மறைந்ததுபோற்சென்றா
னெக்கணத்தினர்க்குந்தஞ்ச மெனவுளவிறைவற்கண்டு
தெக்கணம்புகாதுவிடு சேர்கைசிறித்திலானே. (௨௯)

அரண்மகவாகிநல்கு மார்வமுந்நிழந்தவழ்மை
யிரவொடுபகலுமெண்ணி யெண்ணிமிக்கேங்கியேங்கிக்
கரவினெஞ்சுகத்தினின்னன் கடலிடைப்பழந்தாளாகித்
திரமுறுகயிலைவெற்பிற் செவ்வையிற்சேர்ந்திட்டாளே. (௩௦)

அத்தகைமனைவிதன்னை யருந்திறற்சேயைநீத்த
சித்தநோய்மலிந்துஞ்செம்பொற் நிரண்மயக்கொழியவில்லை
யித்தகையினற்பெற்றாளு மிவன்றன்முற்பிறந்துள்ளாளு
முத்தமபலன்பெற்றாரா வுள்ளவப்புற்றாரன்றே. (௩௧)

அந்தமட்டினிலானாலு மரும்பொருள்வளர்க்குமாசைச்
சிந்தனைநீங்கிடாமற் நிரைகடற்கலமேற்சென்று
மைந்தனிற்றாளும்போன வயினொருதியமுமின்றி
நொந்ததிருட்டமெய்தி துடங்குபுயிண்டானன்றே. (௩௨)

அவனவூர்வயினில்லாநா ளருந்துணைப்பாணப்பத்தன்
சிவபதமடைதல்வேட்டான் நெரிந்தவன்மனைவிசெம்பொ
னெவளவோகடனீந்துள்ளார் கென்சொலிப்போதியென்றாள்
கவலைபுறுதல்வேண்டா மெனுமொழிகழறித்தேற்றி. (௩௩)

பட்டினைப்பரப்பித்தன்கைப் பலபல்காதற்றவூசி
கொட்டியிங்கிவையும்போங்காற் கூடவாராதென்றோர்சீட்
டிட்டிறுக்குபுதைத்தன்னு ளிடங்கொடுத்திதனையிந்த
மட்டினின்றயார்போமென்று மலர்க்கேணுக்கழுத்தைப்பால். (௩௪)

அன்னவனகண்டமான வதனுடனதுவாய்ப்போனான்
மன்னவன்கோடிசெம்பொன் வைத்துளார்மனையின்மீதோர்
பொன்னணிக்கலசம்வைக்கும் பொருட்டொருத்தரவுசெய்தா
னின்னநாளையிலவெண்காட னிலங்குதன்மனைவாயேயந்தான். (௩௫)

முன்னையாண்மகவாய்வந்த முதல்வனையடைத்தவாறு
தன்னையுடைத்துவைக்கத் தஞ்சுந்தகுமெனநொந்துற்ற
னன்னையாதியாரற்றேறி யகன்றபினூர்விசேட
மென்னையோவெனவினாவி யியன்றவாறிரண்டுமோர்ந்தான். (௩௬)

மற்றைநாளையன்றன்பால் வயங்குமாமணிக்கூட்டத்தி
லொற்றையெக்கொடுபோய்க்காட்டி யுளம்பிரமிக்கச்செய்திட்
டிற்றையென்பொருளின்கோடி யித்தனையெனநான்மேறேன்
சொற்றையெலவ்வாறில்லிற் சூட்டிவேன்சிகரமென்றான். (௩௭)

அம்மொழிவினவிமன்ன னவமதிப்படைந்துநாணி
வெழ்மொழிக்குறிப்புத்தோன்ற விளம்புதம்போதியென்றா
னிம்மொழிப்பயன்யாதென்றென் நெண்ணிவெண்காடனேகிச்
செம்மொழிப்பாணானு தேசிகன்மனையாட்கண்டு. (௩௮)

அண்ணனென்சொல்லிப்போந்தா ரறையினென்றிடலுமந்த
வெண்ணரைக் குழலாள் பெற்ற வியங்கிழியினையிட்டுட்டாள்
கண்ணதாற்பார்த்துக்கையா லவிழ்த்துட்கவின்சிட்டுடார்தான்
மண்ணகத்தாசைநெஞ்ச மறந்துமேல்வழிநோக்கிற்றே. (௮௯)

ஈசனைவிடைமேற்கண்டு மெய்திடாநூனமந்நா
ளாசகல்ருரவனுட்ட மமைந்ததோர்கிழிநல்கிற்றும்
பாசநோய்தவிர்த்துமுத்திப் பயன்பெறமுயல்வார்மட்டும்
நேசவிர்தெய்வந்தன்னிற் நேசிகன்சிறந்தோன்றானே (௯௦)
வேறு.

செம்புபொன்னுரு வாதலின்மயலறத் தெளிந்தசிந்தையனுகிப்
பம்புதன்மனைப் பொருளெலாமுலகில்வாழ் பலருமெய்திடச்சிந்திக்
* கம்புவார்செவிக் கணிந்தவனருள்வழிக் கதிபெறுந்துணிவெய்தி
நம்புமைந்தெழுத் தேதுணையெனக்கொடு நடுத்தெருவினிற்சென்றார்.

சித்தயிஞ்சிய தெனப்பலரிகழ்ந்தனர் பிறப்பறுத்திடுநூனஞ்
சித்தமுமிதித் திட்டதென்றன்பொடு சிற்சிலர்தொழுதிட்டா
ரத்தமேகல மெனச்சிலமனையிலேற் றமுதயின்றளிகூர்ந்து
சுத்தமாநில மேயணையெனக்கொடு துறவிகட்கரசானார். (௯௨)

அந்தவைபவம் வினவியசோழனங் கவொதிர்போய்நின்றே
னிந்தவம்புசெய் தனையிதாலென்பய செய்திணையெனக்கேட்ப
முந்தரீயிருந் திடினின்முனியானிற்கு முறைபிறழ்த்திடக்கண்டேன்
பிந்தயாதுநல் கிடங்கொழோபிறைச்சடைப் பிஞ்ஞகனெனச்சொற்றார்.

அதுவினாவலு மரசனவ்வயின்விடுத் தவர்மனையிடமேகிக
கதுவுபொன்மணி யாடகமாதியாக் கழறுவமுழுதும்போய்ப்
பொதுமையார்தரு சத்திரம்போனிகழ் புதுமைகண்டெனநொந்து
விதுவிளம்பிறை யனையதாய்நெஞ்சினுள் வெதும்பிவாய்விடக்கேட்டு. ()

அவனுளார்தமக் காமளவினிற்பொரு ளடக்கியவிதந்தேறித்
தவலரும்புகழ்ச் சேந்தனுங்கணக்கனைத் தநிக்கொடுவரச்செய்தின்
டெவளவாடக மாதியவிருந்தன வியம்புகென்றுறுத்தன்னை
விவரமோர்கில நென்றலுஞ்சிறைப்பட விரைந்துவல்லிலங்கிட்டான். ()

அரசனவ்வள வினிலதைமறந்துதன் னரண்மனையிடைவாழ்ந்தான்
பாவுசிருடைப் பட்டினத்தடிகளபஞ் சாக்கரசெபந்தானே
யிரவினும்பக வினும்புரிந்தருள்கிறி தியசாட்சியதாப்பெற்
றுசகூடண மின்றியகிவனென வருத்திகழ்தாச்சுழந்தார். (௯௬)

அடிகண்மாட்சியித் தகையினதாருமென் றறிகிலாரணவோரும்
படியிலியாவரு மதிக்கவாழ்ந்திருந்தரீ பலர்மனைதொறுமேற்றான்
டிடியையநோர்வசை கேட்டிவண்ணைவதென் னெனவினவிடுந்தோறும்,
குடியிருந்தவிட் டுனிர்கொள்ளிவைப்பது குறித்துளெனென்றோ. ()

சாதிமானம்விட் டிசுர்துணுங்கொடிதவர் தமக்கைதான்சகியாளாய்க்
காதியின்புறல் விழைந்தகடையிடவிடங் கலந்தழைத்துபசார
மோதியிந்தனன் வாங்கினரொடித்தன ருன்னுமுன்னதன்றிமை
யாதிராயக னருளுணர்த்தலிற்றெரிந் தக்கணமவன்பார்க்க. (௪௮)

தன்னைத்தன்வினை சுற்றிடும்பிறவினை தனதுகால்களைச்சுற்று
மென்னைக்கொல்லநீ யிட்டவோட்டப்பம்வீட் டினைச்சுடுமெனப்போட்
ரன்னைக்கன்றிட மளித்தவர்நகைப்பிலொன் னர்புரமெரிந்தாங்கே [டா
யின்னைப்போலிடை யவண்மனைப்பலர் வியப்பவெந்ததுமன்னே. ()

அதுமுதற்றிரு வருட்செயலவரிடத் தமைந்தமைபலரோர்ந்தார்
மதுவண்டமிழப் பாடலும்பலபல வகைபடத்தினஞ்சொன்னார்
முதுமையார்ந்தரு தாயிறந்தாவர் முறைப்படிசுகொட்டிற்
கதுமென்றிட்டிமீண் டமைதெரிந்தழலுடற் கதுவுமுன்னனைந்தாரோ. ()

அங்குசென்றழன் மூட்டியமூட்டம தனைப்பிரித்ததியாசை
தங்குமன்னைதன் னுடம்பினையெடுத்துளிற் ருபமிக்கழுதப்பாற்
பொங்குதிஞ்சுவைக் கவிகளுஞ்சிற்சில புகன்றுதிப்பகையென்ன
வெங்குளாருநன் கறிதரும்வாழையா மிந்தனமிசைவைத்து. (௫௧)

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்தெனுங்கவி மொழிந்துசொற்றீமூட்டி
யன்னைவெந்தபின் னறவினிற்ககைத்துமா டாமெய்ப்பவராகித்
தன்னைச்சூழ்ந்துநிற் பவர்களைநோக்கிநீர் சலிப்பின்றிச்சிலநேர
மென்னைப்போன்றுசெய் விரொன்றிச்சூலியிங் கீருவேனெனச்சொல்லி. ()

நின் றுமார்பினி லடிக்கடியடித்துவாய் நிராநினீதாயாரே
யென்றுசொல்லிடக் குதித்துவிழ்ந்தலறின றோனையர்களுஞ்செய்தார்
துன்றுமிண்ணெரு முட்டையாதியவற்றைச் சுண்டலாதிவவாக்கி
நன்றுநன்றெனுஞ் சுவையவாத்தினும்படி நல்கினரன்னார்க்கே. (௫௨)

அந்தநான்முத லெவனையாரிழப்பினு மங்நனஞ்செயும்பான்மை
செந்தமிழ்க்கலை பயில்பவர்வழக்கமாத் திகழ்ந்ததுசிலநாட்போ
யிந்தழர்த்திதான் சேந்தனுக்கரசனிட் டெதனையிறப்பாடிச்
சொந்தமாமுப தேசமுஞ்செய்தருட் சுகமுறப்புரிந்தாரோ. (௫௩)

அதன்பினன்னவ னடந்தவாற்றினையிவ. னறைவதுவிநிவாரு
மதன்னைப்பொடித் தாரருள்பெற்றவர் மன்னன்மேற்சினவாதே
யிதந்தரும்பெருங் கருணையாற்சென்றன டொட்டுணைச்சினஞ்செய்தார்
சுத்தரத்தனி யாண்மையும்குடமுந் துலமும்பாழாமே. (௫௪)

பேறுபெற்றமட் டினிற்களித்தளப்பரும் பெருமைகொண்டாடாராய்
வேறுவேறுள சிவதலந்தொறுந்தினம் வியன்றமிழ்த்துதிபாடி
யீதுமாதிபு யில்லதாங்கதிதர லெதுகொலோவெனநொந்தா
* ராறுகுடியோர் குரவனுப்பேய்க்கரும் பதனையங்கையினல்வி. (௫௫)

இதுதித்தித்திடுங் தலமெதோவதுவுனக் கிறப்பொடுபிறப்பில்லாப்
புதுமையார்கதி ல்லுமென்றுரைத்துடன் பொருக்கெனமறைவுற்று
னதுசற்றேனும்வா டாதுபூமிசைநின்றும் கவிர்ந்துநீழடக்கண்மீம்
பதுமனின்னமும் படைக்குமோவெனும்பெரும் பயங்கொடுதவித்தாரோ.

அற்பநெஞ்சுடைத் தவசிகள் பேறுசற் றடையுமுன்னிறமாந்து
தற்பரத்துவம் பெற்றதாநினைத்தெனில் சடமெடுத்தழல்வார்கள்
சிற்பரத்துடன் கலக்கவேபிறந்துள சீரியதவத்தோர்தா
முற்பரன்பல்காற் றிகுந்தரப்பெறினுநன் முயச்சியிற்றளாரோ. (௫௮)

ஆதலாலவ ரெத்தலத்தினுங்கரும் பதன்சுவைத்துணைக்கொண்டே
யீதறிந்துகொள் வோமெனுந்துணிவுறு தேன்றமட்டுபாசித்துச்
சேதநாண்மலர்க் கொன்றையொப்பாந்துதிச் செழுந்தமிழ்க்கவிபாழ
யாதரத்தொடு பணிந்தெழுந்ததற்பினே யறிந்துநீங்குவதானார். (௫௯)

தில்லையாகிய தலங்கொளவ்வொன்றினுஞ் சிற்சினுள்கழித்தப்பால்
வல்லேநேர்முலைப் பரவைகோன்வேட்டுள வாறெலாநனிகேட்ட
சொல்லைமாலிகை யாமெனப்பதங்களிற் றுதைந்தவர்வளர்நாகை
யெல்லேபுக்கிரந் தயிலுணவோர்நின மெய்திடாமையினுந்தே. (௬௦)

பசிக்குதையகோ நாயடியேனது பாழ்வயிற்றினைப்பற்றி
யிசிக்குதையகா ரோணரேயென்றொர்பாட் டுசைத்தொருவயிற்றுஞ்சு
நிசிக்கனாலயத் துள்ளபொற்பாத்திர நிவேதனத்தினைக்கொண்டாங்
கசிக்கணம்பிகை யருத்திடத்துய்த்தன ராங் * கதுற்றதுமாதோ. (௬௧)

விடியற்போதினி லாலயீத்தினரது வெளிப்படல்புகன்றிட்டார்
கடியசேவகர் பாத்திரத்துடனவர்க் கண்மென்னெதிரயுத்தார்
நெடியமாலனை யானவர்தமைக்கொடு நிலைக்கழுவிடச்சொன்னான்
கொடியநீர்க்கொலை யாளர்தாமவ்வயிற் றிகாண்டுசென்றனரம்மா. (௬௨)

எதிரினிற்கழுக் காண்டலுமென்செயலி யாதுயில்லென்றேயோ
ரதிரயக்கவி தெய்வமேயெனவிளித் தறைந்தனரப்போதே
சதிசெய்வாரிடங் கிடவருட்கனலதைத் தகித்ததுதரையாள்வோன்
மதியுணர்ந்திடப் பரைசெயலுணர்த்தினள் வணங்கிவாழ்த்தினனன்றே.

அன்றலூர்விடுத் தனந்தலூர்வழிநடந் தணீர்மலிமதுரைக்கட்
சென்றவண்ணில நாள்வசித்தாரொரு சேயிழைதிருப்போல்வாள்
குன்றவில்லிதன் னடியரென்றுணர்ந்தவர் குறுகிடுந்தொறுமன்பா
னன்றவாழுண வேமிகச்சொரிந்தன ணசையொமிண்டனரன்றே. (௬௩)

ஒருநினத்தின்முன் னிரவினிற்பசியின்மை யொத்தபொய்ம்மந்தத்தோ
டிருளுங்கூடலா லிரந்திடச்சென்றில ரிருந்தனர்கிருக்கோயி
லருகிலுள்ளமண் டபத்தினிலியாமமே லரும்பசிவரநொந்து
கருகிடுங்குடர் வாதனைமிகுதியாற் களப்புழுவுவனத்துள்ளி. (௬௫)

அங்கொர்காட்டினி லருந்துதற்கியாதுமற் றதிவெயிற்பொடிச்சூட்டா
லெங்கொழிந்தன னோசிவன்செத்தன னெனமிகச்சொலிப்போங்காற்
றங்கொரில்லமும் பந்தருயின்மொழித் தம்பதியொடுகண்டா
ரில்கொர்நாளிரு மெனவவரன்புட னினியலுணரிடவுண்டார். (அச)

அன்னம்பாற்குழம் பாதியவேண்டுமட் டருந்தலுமதிசோகந்
துன்னலுற்றது மலயவெற்புயிர்த்தகாற் றுணைக்கொடுதுயில்கூர்ந்தே
யின்னல்வெய்யிலுந் துயிலுநீங்கலினெழுந் திருந்ததம்பதியோடு
நன்னரில்லமும் பந்தருங்காண்கிலர் நக்கனாட்டெனத்தேர்ந்தார். (அரு)

அன்புளார்தம தகத்தினிற்கட்டுணு மான்றிருவருடன்னை
றுன்புமின்பமா மெனற்கிதோர்சான்மெனத் துணிபவர்கிலர்தாமே
பின்புமன்னவர்க் காநிகழ்ந்தனவெலாம் பேசுமாரறிகுல்லேன்
வன்புமாலயன் செயநடுகின்றதா மலையருகணைந்தாரோ. (அசு)

அம்மலைப்பெருங் கோயிலிற்பணிசெயு மரிவையர்களிற்சீர்த்துச்
செம்மலர்த்திரு வனையளாமொருத்திமேற் சிவன்செயலான்மோகித்
திம்மயற்பிணி தீர்த்துயவேண்டுமென் றியற்கவியிகப்பாடி
மைம்மதப்பயல் வரிச்சிலைக்கிளைத்துமா மாங்கொள்கச்சியிலேகி. (அஎ)

அங்குவாழ்சிவ னையுமிகத்துதிசெய்திட் டதனிலுந்தீராமற்
பொங்குசீர்த்திரு வநுணையின்மாரியும் போயவடனைக்கண்டு
நங்குபேசுவார்க் கொல்கிடாதீர்த்தவ ணடுங்கலில்விடுத்திட்டு
மங்குறாவருள் வளத்ததாஞ்சுக்கிலம் வழிந்ததைக்கரத்தேந்தி. (அஅ)

அரசினிற்பழுத் துதிர்ந்ததோரிலையிலவைத் தகமெலிவுறும்வேளை
கரவிறுய்மகட் கொண்வெந்தவளொடு கான்மலர்மிசைவிழ்ந்து
விசகமுள்ளவா றுள்கவென்றிரந்தனள் விரும்பல்லானலென்னோர்
சாதவாசகப் பாடல்சொற்றதனையே தன்கரங்கொடுசட்டி. (அக)

இனிவிரும்பிடே னெனுங்குறிப்புணர்த்தலு மேங்கிழைமகள்வாயிற்
கனியுமன்புட னுணும்படியநுத்தினள் கண்டவர்சிவன்மனை
நனிநினைந்திதோர் நற்சிசுவாம்படி நல்கெனவிரந்தப்பாற்
றநிநடந்துகா ளத்தியாதியபல தலங்களிற்சரித்தாரே. (க0)

எத்தகைப்பெரு வல்லவமுடையவ ரியாவரேயானாலு
மத்தனாரா ளாட்டியவண்ணமே யாடுவரொனுமுண்மைக்
கித்தனிச்சரித் திரமுதற்சாட்சிக ளின்னமெத்தனையோவாற்
பத்தர்சொற்படி தெய்வமேதுணையெனப் பற்றலிற்பழுதின்றே. (கக)

வேறு.

நற்றிருநீற் றணிசாலநான்றொளிர்கோவணஞ்சாத்திப்
பற்றியபேய்க் கரும்போடு பட்டினத்துப் பிள்ளையெனச்
சொற்றிடுமீழூர் கொண்டெலவுந் துதித்தமிழ்வா ரிதியுனையா
சொற்றிநகர்த் தலத்தினிற்போ யுமைகணவற் பணிந்தப்பால். (கஉ)

ஏன்றமட்டிற் றுதிபாடி யெத்தலத்தும் பார்த்தாற்போ
லான்புகழ்க் கரும்புருசி யதுபார்த்தா ரம்பகமோர்
மூன்றமைந்தான் நிருவருளான் முன்னிருந்த கைப்பொழிந்து
வான்றலத்துள் ளாரமுத மானுமினிப் பாகியதே.

(கூக)

உடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக மொற்றிநகர்க்
கடலருகே நிற்கின்ற கரும்பென்றோர் கவிபாடிப்
படர்தெருவிற் றிரிகின்றார் பதங்கனையு மவைதம்மைத்
தொடவணைந்தாங் குதிர்கின்ற துகளினையுந் துதித்தாரோ.

(கூச)

நாளோர் களிற்சிலர்பா னன்மொழியும் பலர்தம்பாற்
கோமொற் றமும்பேசுங் குணத்தினைவிட் டொழியாரா
யீடுசா லவ்வூரி லீணையில்களிப் பொடுவெயி
மாடுமேய்த் திடுஞ்சிறிய மக்களுட னுறவாடி.

(கூடு)

கடற்களையின் மணற்றோண்டிக் கண்ணுதலோ னருள்வடிவா
முடற்புதைக்கும் வினையாட லொவ்வொருக்காற் செய்தோர்நாண்
மிடற்றளவிற் புதைத்ததனை வேறொருவர் பாராமற்
நிடத்தமட்சால் கொடுமுடிச் சென்றுபின்னாள் வரச்சொன்னார்.

(கூசு)

அவ்வாறே யவர்செய்திட் டானினத்தி னுடனூர்புக்
கிவ்வாறு செய்துவந்தோ மெனப்பலருக் கிசைத்திடலாற்
செவ்வாக விடிந்திடலுந் திரண்டுசென்று பார்த்திடவே
றெவ்வாத சிவலிங்கத் துருவாகி யொளிர்ந்ததுவே.

(கூஎ)

அன்றுமுத லுலகத்தி லரபத்தி குருபத்தி
தன்னுமவ ரனைவோருந் தொழுதுபயங் மிகப்பெற்ற
ரின்றுகட லாமெறைந் திருக்கின்ற தென்பார்மற்
றென்றுபிர திட்டையுஞ்செய் துள்ளாரன் புடையோரோ.

(கூஅ)

பட்டினத்துப் பிள்ளையெனப் பாருலகம் பகர்நாமம்
தொட்டிருந்த பெரும்புலமைத் துறவிசரித் திரஞ்சொன்னேன்
மட்டில்புகழ் நானாயூர் வாரணமா முகனருளிற்
பட்டினசுகொ ணம்பியான் டார்நம்பி பரிசுரைப்பாம்.

(கூகூ)

திருவெண்காடர்சருக்க முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது
நம்பியாண்டார்நம்பிகள் சருக்கம்.

நறுமலர்ப் பொழிற்சோனாட்டி நாரையூர் தன்னில்வாழ்க்கை
புறுமெர்ரு சைவப்பார்ப்பா * நும்பன்மா முகனைப்போற்றல்
பெறுதொழி லாகக்கொண்டோன் பேதைமைப் பெருக்கத்தோடு
மறுவறு கற்பும்வாய்ந்த மனையொடு மகிழுகாளில். (க)

முக்கண்வெற் பனையவேழ முகப்பிரா னருளினாலே
தக்கதோர் புதல்வம்பெற்றுச் சடங்குகள் பலவுஞ்செய்து
நக்கனேர் பெரியோர்சொல்லா னம்பியாண் டானென்றோர்போர்
வைக்கவம் மகனோர்ப்பத்து வயதுடை யவனுஞ்ஞால். (உ)

அந்தநா ளவன்நன்றாதை யாங்கொர்கூத் திரப்பெண்மோகப்
பந்தமும் நதனாங்கோயிற் படிநிலே தனங்களுள்ளாஞ்
சொந்தமா யவளேபெற்றுச் சுகித்திடக் கொடுத்துவந்தான்
வந்தவன் வெறுமைநோக்கி மனையவள் வினாவினாள். (ஈ)

கேட்டிடு மவன்பாலாங்குக் கிளர்விநா யகப்பிரான்று
னீட்டிய வருண்மேலீட்டா லெதிரினிற் படைப்பவெல்லாங்
கோட்டிடைத்திகழங்கையாற் குழைவுற வாரிவாயிற்
போட்டினி துண்கின்றான்மெய் பொய்யெனக் கருதேலென்றான். (ச)

அம்மொழி வினவியந்த வருந்ததி யனையாண்முற்று
மெய்ம்மொழி யென்றேநம்பி வேண்டுவ மிகவேசெய்தாள்
பொய்ம்மொழிப் பனவனோர்நாட் புறத்தொர்கா ரியமாப்போனான்
கைம்மொழி யறியாடன்னோர் கான்முனைக் கிதுசொல்கின்றான். (ஐ)

அப்பரின் னப்பன்வந்திண் டடையவெந் நேரமாமோ
மெய்ப்பசிக் கடவுள்சற்று வெதும்பினுஞ் சுகிக்கொண்ணா
விப்பகன் முதற்காலத்தே யினிதுபூ சித்துவாவென்
றொப்பறு மமுதேயாதி யுபகா ணத்தோடியித்தாள் (஑)

சென்றவன் நெண்ணீராட்டித் திருவெண்ணீ ரலங்கல்சாத்தித்
தென்றலங் குன்றின்சந்தத் திலகமும் திருத்தியன்பாற்
றின்றல்யா வையுமுன்வைத்துத் தீபதுபங்கள் காட்டித்
தன்றகப் பன்பாற்கற்ற தாமருச் சனையுஞ்சாற்றி. (எ)

தெண்டனிட் டெழுந்துபார்த்தான் நிரள்பெருந் துதிக்கைதன்னாற்
பண்டமொன் றினையானாலும் பரிந்தெடுத்தருந்தக்காணு
னுண்டலுண் டென்னத்தன்றா யுரைத்தசொல் லுன்னியுன்னிக்
கண்டரு தாரைசோரக் கதறியிக் கழுதிட்டானே. (அ)

அழுதுரு ருண்மைநோக்கி யைங்கரத் தமலமுர்த்தி
பழுதில்சீர்க் கருணைபொங்கிப் படைத்தன முழுதுந்துய்த்தா
னெழுதுசில் பாடங்கற்பா னிளமகன் விரைந்துபோய்த்தான்
றொழுதகைத் தாய்பாலாங்கு நடந்தன சொற்றானன்றே. (கௌ)

அவளுமல் விடயங்கேட்டுள் எதிசயித் தில்லாளான்
தவன்முயல் கிரியையாதோ தவறிய நிமித்தஞ்சற்றால்
கிவனுட னுடல்செய்தா னெனநினைத் தனளவ்வேனோ
கவலுநெஞ் சினனாழ்முகித் கடுகியே கணவன்வந்து. (கௌ)

பூசனைக் கானநேரம் போனதாற் பொருக்கென்றின்னே
வாசமா நிவேதனங்கள் வழங்கென்றான் மனைவிரந்தம்
பாசமார் மகன்போயின்றப் பணியினை முடித்துவந்தா
னீசன்மா மகனுமுண்டி யினிதயின் றனனமென்றான். (கௌ)

அச்சிவப் பனவன்மன்னு எதிசயித் தார்வவாரி
யுச்சிமேற் கொள்ளச்சேய்வா யுரைப்பவும் வினவிநீயே
நச்சியப் பணிசெய்கென்ன நவின் றுநன் காரப்புல்லி
யிச்சிகுப் பெறமுன்செய்த தென்றவ மெனவெண்ணுற்றான். (கௌ)

மற்றைநாண் மகனோடேகி வழுவற நெருனற்செய்தான்
கிற்றையுஞ் செய்கென்றுற்றா னிவன்விழிப் புலங்காணாம
லற்றையு மந்தமூர்த்தி யமைத்துள நிவேதனத்து
ளொற்றையு மிகாதுதுய்த்தா னுலகமுற் றுணர்ந்தச்சீர். (கௌ)

பற்பலர் தம்மாலேன்ற பிடிநிவே தனங்களாங்குய்த்
தற்பக லச்சேய்தன்னு லருத்தியிக் குவகையார்த்தார்
சிற்பர்செய் மூர்த்தி * யிட்ட தின்றிடுங் தகைமைகேட்டு
மற்படு திண்டோட்சோழன் மனத்தினயிக் கையமெய்தி. (கௌ)

இன்னநா ணாரையூர்வா † நிபமுதற் குணவுநல்க
வென்னநாம் போதுதும்மா லேன்றன கொணர்மினென்னத்
தன்னது நாட்டிலுள்ள தருகியோர் பலர்க்குஞ்சாற்றி
மன்னன் நாளங்குற்றான் வந்தன சவருமாதோ. (கௌ)

பகடுடைச் சகடக்கூட்டிற் பருங்கரும் பிளநீர்தேங்காய்
திகழுமுக் கனிகளன்னந் தீஞ்சுவைப் பலபண்டங்க
ளகலமோர் காதஞ்சுற்ற வளவறப் பரப்பினாரப்
புகர்முகத் திறைபாலந்தப் புண்ணியச் சிறுவன்சொல்லான். (கௌ)

உன்னையு முனையேபூசித் துனதருட் செயலேநாடி
மென்னையுஞ் சோதித்தற்கா விங்கனஞ் செய்யுமிந்நாட்டு
மன்னைநெஞ் சுவக்கச்செய்ய வல்லையோ வென்றானப்போ
தன்னையிற் சிறந்தமூர்த்தி யறிதியோர் கணத்திலென்னு. (கௌ)

* இட்ட-அஃறிணைப்பன்மை-அதாவது-இடப்பட்ட நிவேதனங்கள். † இப்பா-பாண.

துதிக்கையி னுனியெல்லோர்க்குந் தோற்றிடக் காட்டியாண்டு
மதிக்கரி யனவாவைத்த வான்கவைப் பொருள்களியாவும்
பதிக்கண நாதனுண்டான் பரப்பவற் றொன்றுங்காண
மதிக்குடைச் செல்வன்போல்வான் மனமிக வருந்தினாணி. (௧௮)

நந்தலி னம்பியாண்டார் நம்பியென் தவன்பேர்சாற்றி
யந்தவே தியருமாசற் கடிமையே யாய்த்தனூர்போய்ச்
சொந்தமா முபகாசங்க டொகைபடச் செய்தானச்சேய்
தந்தமா முகன்கணைக்காற் றமிழ்ப்புல மையும்வாய்ந்தானே. (௧௯)

பெருமைசா லவன்சகாயம் பெற்றதாற் பிழைநீர் * சோழ
னிருமல னடியார்மூவர் நிகழ்த்துபல் பதிகத்தேடு
மருமலர்ப் பொழில்சூழ்திலலை மன்றினி லெடுத்ததாலே
திருமுறை கண்டானென்னச் சிறந்தபே ரொன்றும்பெற்றான். (௨௦)

அன்னபல் பதிகச்சீரு மருணம்பி யாண்டானேக்கிப்
பொன்னணிப் பரவைகேள்வன் புகறெண்டத் தொகையின்சார
மின்னவென் றோரந்தாதி யியம்பினு னதுகொண்டன்றோ
பின்னர்சேக் கிழார்புராணம் பேசினூர் பெருக்கிமாதோ. (௨௧)

நம்பந்த ரங்கப்பண்பா னலங்கொளப் பனவப்பாலன்
சம்பந்தப் பிள்ளையிது தமிழ்க்கவி வெருவாச்சொற்று
னம்பந்த விழியார்மோகத் தழுந்தியில் லறஞ்செய்தானே
வெம்பந்த மிகழ்ந்துற்றானே விவரமாத் தெரிவதின்றே. (௨௨)

முப்படி யினிலுற்றரு முதற்றொழும் புகழ்சேர்முன்னேன்
மெய்ப்படி வினையேநாடி வியன்பணி மிகச்செய்கின்றோ
செப்படி யிருந்திட்டாலு மிகபரங் கடந்தவீட்டி
லப்படிப் புருவாரென்கை யறிஞர்முற் றறிந்தவானே. (௨௩)

முற்செய்மா தவத்தின்மாண்பான் முதிர்ந்தரப் பருவத்தேயக்
கற்செய்விக்கிரகமான கணபதியருள்பெற்றுய்ந்தான்
சொற்செய்து விளமைத்தன்று தொல்புவிப் புலவர்பல்லோர்
மற்செய்வான் படைகள்போலும் வண்ணமும் கலந்ததாமே. (௨௪)

நல்லவர் பெரிதுபோற்று நம்பியாண்டார் நம்பிப்பேர்
வல்லவன்பகர்ந்த னாலின்வகை சொல்வார்சிலரோ யுள்ளார்
கல்லதாடருளின் றென்றுகடைப் படுமதத்தோர் தம்மை
வெல்ல வன்னவன்போல் வானாவிரும்புநர் பலருள்ளாரோ. (௨௫)

நாராயூர்ப் பிள்ளையாரானலம் பெறுபனவப் பாலன்
சீரையான் வினவுமட்டிற் செப்பினென்றிகழ் சோணுட்டோ
ராவாழநபாயன்ற னமண்மதம் புகாமற்காத்த
கானாரேர் சேக்கிழார் தங்கதையினிக் கழறுவேனே. (௨௬)

ஈம்பியாண்டார்ஈம்பிகன்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௧௮.

**பதினான்காவது
சேக்கிழார்நாயனார் சருக்கம்.**

தில்லை நகர்க்கிடை யானியிற் நிகழ்தர லாமொர் விழாவினிற்
ஞெல்லை நலம்பெறு தமிழ்வளந் தோய்தரு தேய மளிப்பதா
லெல்லையில் சீர்பெறு மன்னரீ ரிருவரு மேவின ரியாரொனில்
வில்லை யுயர்த்தவன் வழுகியார் வேயந்தவன் வேங்கட வெற்பனே. (க)

அன்னவர் நால்வரின் மூவர்மற் றந்நிய நாட்டின ராதலான்
மன்னந் பாயனெ னும்பெயர் வளவ னவர்க்குப் சாரமிக்
கின்னன மென்ன வியம்பொணு வியல்பினவாக வியற்றியே
தன்னர சாட்சிசெய் மண்டபந் தன்னிலிருக்கைசெய் தானரோ. (உ)

அவர்களொ ருப்பட லான்மகிழ்ந் தங்கொருநாவல னெனவையா
லிவருறு நாகுகொண் மாண்புகூ றிமொருபாட வியம்பினான்
கவளம தக்கரி வஞ்சியிற் காவிரிநாட்டிடைச் சோறுசெந்
துவர்புரையுந்தமிழ் பாண்டியிற் றெண்டைந னுட்டில்வலோரென்றே.

அக்கவி கேட்டலுந் தொண்டைநா டாள்பவ னன்றிய மூவரு
மிக்கவ ரன்னவ னுட்டிலே மேவின ரென்றசொ லால்வெள்கித்
திக்கறி யத்தரு சாட்சிநீ தேற்றுதி யென்றலு மென்செய்வான்
றக்கவு பாயம தாலுணர் தருகட னும்மதென் றுனரோ. (ச)

மலைகடன் ஞாலமென் மூன்றினும் வலியனநல்கவல் லான்றனைக்
தலைவர்க ளாயநால் வேந்தருஞ் சத்தியமா விழைந் தானொ
வுலைவறு மொற்றர்க னுடெலா மோடியுரைத்து சாவச்செய்தார்
நிலைபயன் காலமென் முன்மொழி நிகழொலிப் பாடலோர் மூன்றினே. (ஈ)

வள்ளுவன் சொன்முனூ லிடையெடா வருவுறு வண்ணமூன்றே ட்டமைத்
தொள்ளுடைப் பட்டினிற் கட்டியிக் குபசரித் தரசர்பா லுய்த்தனன்
புள்ளுலாம் பொழிலுடைக் குன்றையூர்ப் புனிதவே ளாளநற் புத்திரன்
றெள்ளுமெய்யுணர்வுடைக் கல்விதோய்சேக்கிழானென்பெயர்த்தீரனே.

அதுவரக் கண்மிக் கின்புறீஇ யதிசயித் தவையினுக் கதுசொ
லுஞ், சதுரரீற் சோழன்மற் றையர்கன்பாற் றுழதகைச் சொன்மிகச் சார்
றியின், டிதுவிடுத் தவனைநீர் விழையொணு தென்றிரந் தவர்கடம் மிசை
வெய்திக், கதுமெனச் சிவிகையுய்த் தவனைநேர் காணல்வேட்டமைசொ
லிக் கண்டபின். (ஏ)

வந்தவற் கினியசொற் சொல்லியே வளவன்மற் றையருநன் கறியநீ
யிந்தநாட் டின்றுதொட் டிற்றெனக் கினியமந் திரியெனக் குலவென்றான்
கந்தமார் சுவனையந் தாரினான் கழறுமென் சொற்கொளிந் கடவனென்
பந்தமார் தருமுடன் பாறெப் பண்ணியப் பாலியைந் தானரோ. (அ)

விழவு முடிந்தது வந்ததேர் வேந்தர் நாட்டிடை மேவினார்
தழல்விழி கொண்டவ ராடுபொற் சபையத னிற்பணி செய்வதாற்
பழமை குறித்திடு சோழனும் பழுதி லுணர்ச்சி யமைச்சனு
நிழறநு வெண்குடைமத்தியி னீர்மலி நாடளித் தார்களே. (க)

அவரவ ணம்புவி யாளுநா ளருக மதத்தவ ராஞ்சிலோ
ரிவரை வசஞ்செய வேண்டுமென் றேயவ ணெய்தி யினங்கலாற்
சிவபர நிந்தனை கொஞ்சமுஞ் சீவகனுதியர் சீலமு
நவரச சாரம் விராவிடே நன்றவின்மனார் நாளுமே. * (க)

அத்தக வோர்ந்தரி மர்த்தனற் கரனெதி ரச்செ யமைச்சனோர்
* வித்தகன் வளவனோ டுவரை வீழைத லொழித்திடுகென்னவே
சித்த முறுத்துரை செய்தலுஞ் செம்பொன் வழங்கி யனுப்பிவிட்
டுத்தம மாதவர் சரிதமியா னுணர வுணர்த்துக வென்றனன். (க)

பண்டுதென் மதுரையி லுற்றகூன் பாண்டிய னிக்கொடும் பாவிசன்
விண்ணு னால்வழிச் சென்றதால் வேதனை யுற்றன வாயிர
முண்டு தவிர்த்தனை யாலுனக் கொப்பல னன்னவ னென்றுசொற்
றெண்ணவர் வாயுமை பங்கன்மாண் போதி யுணர்ந்தத னுலுய்ந்தோர்.

பற்பல சன்னவர் சரிதமிப் பாரிலு ளார்கள் பகர்ந்திடல்
சொற்ப மவற்றை விரித்துநான் சொல்லிடு மாறு துணிந்துளேன்
சிப்பரன் மெய்யருள் வேண்டுமாற் றேட விடுக்குதி யென்றுபோய்ப்
பொற்பதி கங்கொள்பொ னம்பலம் போற்றினனைந்து பொறிக்கொடே.

மங்கிரி வேடம் விடுத்தான் மாதவ வேட மணிந்தேழிற்
செந்திரு நாயக னுடருந் திருவடி யேனனி சிந்தித்தா
னிந்திர னோசை பாயனென் றென்றென வேயெதிர் நோக்கினான்
சந்திர சேகர புங்கவன் மண்ணருள் வாரி தழைத்ததே. (க)

ஒருமொழி நீதரி னன்றியா னோதுகி லேனென வுன்னுமப்
பெருமதி யாளன்மு னுலகெலா மென்றோர்சொ லங்கு பிறந்ததா
லருளொலி யாமதை யேழுத லாவமைத் தம்பலத் தாடுவான்
நிருவடி வாழ்த்தி வணங்குவா மென்று முதற்கவி செப்பியே. (க)

சீர்திக முந்திரு நாரையூர்ச் சிந்துர மாமுக னருளினற்
போர்திகழ் நம்பியான் டானெனும் பிள்ளையந் தாகித் துணைக்கொடு
வார்திகழ் மென்முலை வாணித்தாய் வாக்கருள் வண்ணம் வகுத்தன
ஊர்திகழ் செஞ்சடை யண்ணலா ரடியர்புராண மவிர்ந்ததே. (க)

கந்தர னின்புறம் கீசனார் தூங்கைப் பரவைதன் வாயிலுக்
கந்தணன் வேடநீத் தேருமல் வவசரத் திறுலைக் கங்கைநீர்
சிந்தலு கைக்குமல் வேளையிற் சேக்கிழான் மன்செவி கேட்பநீ
யெந்தவி டத்திருந் தஃதுகண் டாயெனோ ரொலியெழுந் திட்டதே. ()

ஒப்புறச் சிற்சிலோர் தாம்வரைந் துட்பொருட் கேட்டுணர்ந் திட்டி
னப்புரா ணத்தினைத் தில்லையு ராலயத் தேயரங் கேற்றினார்
பப்புக்கட்டத்தொல் லாங்கொளப்பலவயிற் சொல்வதற் காகவே
யிப்புகழ் பெற்றதா லொன்றுமின் நீதுரைப் பார்ப்பலோ ரென்றுமே.

கன்னிமுன் விண்ணுளோர் காணுறக் காலெடுத்தாடுமக் கடவுளார்
சந்நிதிக்க கண்ணனு ரந்தணர் தாமுமா முனிவருந் தகவுடைச்
சென்னியா மன்னனுங் கேட்பவே சேக்கிழார் வாக்கினுற் செப்பினார்
பின்னிவர்க்குருவெனப் புரவலன் பேணிநு னென்பர்பல் பெரியரே. ()

அன்றுமு தற்பர சிவனிலா வாலய மெங்குமெ யடியர்தா
முன்றுதி செய்துயு மூவர்தம் முதிர்ந்தமி ழோடிதுமோதினார்
பின்றுக டுருமு மாபதிப் பெயர்முனி யப்புகழ் பேசினு
னின்றி தெரிந்தள விப்புரா ணத்திடை யோதினனி யானுமே. (உ0)

பாண்டுக ணுட்டிடை முன்னுறம் பழுதது சோழந் ணுட்டிணு
மீண்டில ராமுன மேதடுத் திட்டவராய்நிகழ் சேக்கிழார்
வேண்டிய முத்தி யடைந்தனர் வென்றிவை வேலநபாயனு
மேண்டிகு ழிந்திரர் நாணும்வீ டெய்தின னீச னருட்கொடே. (உ௧)

ஒருவராயே நிகழ் சேக்கிழா ரோர்சினுள் மன்னமைச்சாகிப்பின்
றிருவருட்சீர்விழைதருதவச் செல்வரா வாழ்ந்தமைதிகழுவே
மருவுமன் னவர்புகழ்ச் சொல்லுமிய் வயினமைந்துள்ளவோர் வகையபா
விருவகைப்படு நடைகாட்டுமா நெளிதினிற் நேர்வொழ்கினியரே. ()

அண்டர்நாயகரொலும் பவாமிட் டம்பலத்தாடுவாரருடருந்
தண்டமிழ்ப் புலமைசால் சேக்கிழார் தஞ்சரித்திரயிவண் சாற்றினேன்
கண்டகண்ணலிருட் கனையுமெய் கண்டதே சிகனருட்காதையும்.
புண்டரீகத்தயன் செய்தவிப் புவிபுளார்மிகிழ் வறப்புகல்வனே. (உ௨)
சேக்கிழார்நாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ நிருவீருத்தம் - ௧௨௬.

பதினைந்தாவது.

மெய்கண்டதேவநாயனார் சருக்கம்.

கச்சிநகர்தன்னிலுறை யொருவேளாளன்
கான்முனையிலலமையினுற் கலங்கிவாடி
கச்சிவெருசோதிடர்பார் கேட்டானந்தோ
நலமொருவனுனலு நவிலவில்லை
பச்செனுமேனிக்கவுரி பாலுண்டியந்தோன்
பகர்ந்ததிருவெண்காட்டுப் பதிகத்தீற்றின்
மெய்ச்சிசுவெய்திமொறு சென்னதோர்ந்தவ்
விதஞ்செயற்காமனைவிபொடி விரைந்துபோனான். (௧)

சென்றவனத்தலத்தினிடை யுள்ளவான
 திருக்குளமுன்றிடத்தினிலுந் தினமுமுழிக்
 குன்றவிலலார்சந்நதியி னின்றுபோற்றிக்
 குறித்தபடியேகுழந்தை பெற்றுக்கொள்வ
 தொன்றலதப்பதிகமொழி யினைப்பொய்யாக்க
 லொன்றெனவேதுணிந்து பெரிதுபாசித்துற்றான்
 மன்றன்மதிச்சடைப்பெருமா னுள்ளங்கொண்டு
 மதித்திட்டானடவாத வாரொன்றுண்டோ. (உ)

அப்புனிதற்கருமகவாய்க் கதிசேர்கென்ன
 வரன்கயிலைக்கிரியினில்வா முடிமையாமோர்
 மெய்ப்புலவற்குள்செய்திட்டா னவனவ்வாறே
 மேதருநானையிற்பிறந்து விளங்கலுற்றான்
 கைப்புதல்வனுடனவ ரவ்வூரில்வாழ்ந்து
 களிகூர்ந்தார்கண்டவரு மதிகயித்தார்
 தப்புரைத்தசோதிடர்பின் னுரியவைந்தார்
 தானத்தோன்றனைக்குருப்பார்த் தானென்றோ. (உ)

அன்னதவச்சேய்பிறந்தோ ராண்டின்பின்ன
 ரன்னையுடன்பிறந்தவனா மருமைமாமன்
 மன்னதுபேரன்பதனா லழைத்துச்சென்று
 தகைகொடிருவெண்ணெய்நல்லூர் சாரச்செய்து
 பன்னரியபெருஞ்சிறப்பி லமைத்துமேலாம்
 பரமானந்தக்கடலிற் படிந்துவாழ்ந்தான்
 கன்னலெனக்குதலொழி பயின்றேயந்தக்
 கான்முனைப்பலர்மனமுங் கவர்ந்ததம்மா. (ச)

அக்குழந்தைவயதொருமூன் றுகிமுன்றி
 லகத்தில்வினையாடிமும்போ தாகாயத்தின்
 மெய்க்குளிகைவலிகொடுபோ மொருசித்தன்பான்
 மேனாட்செய்தவத்தினழல் வீசக்கண்டு
 பக்குவமுற்றமையுமுணர்ந் திங்கியோர்சொற்
 பகர்ந்தாங்கோர்கணபதிதன் பாலுய்த்தைய
 மிக்ருருவாற்றெனியென்றிட்டவற்குந்தேற்ற
 வினியுனதுகடனெனச்சொற் மேகினானே. (ஊ)

அக்கணமச்சேய்விழிக்கம் மூர்த்திமெய்யா
 மாணமுகமாதியசீ ரவிரக்காட்டித்
 தக்கமொழிபலபேசின் நதனுலங்கே
 சந்ததமும்வசித்தரிய தவமேசெய்தான்

மக்களினமிகவியந்தா சவனைத்தேற்று

மாறுவெண்பாவெண்பதிறேரார் நான்குபாடிற்
றெக்கணமுஞ்சிவசொருபு மாகப்பெற்று

னியாவருமெய்கண்டானென் றியம்பினுரே. (௬)

சம்பந்தப்பிள்ளையன்றி மற்றேர்சேயுஞ்

சரிசொலற்கொவ்வாதெனவுஞ் சாற்றினார்கள்

கம்பந்தக்குழைச்செவியா தியசீர்தோற்றக்

கல்லாலின்கீழிருந்த கருணைமூர்த்தி
வெம்பந்தமறுத்தடியார்த் தேற்றக்கொள்ளும்

வீரார்ந்தசிவனான போதநூலைக்
கும்பந்தன்னிடையுதித்தோன் மயிழாற்செய்து
குருத்துவம்பெற்றிரவியெனக் குலவினானே. (௭)

பின்னுமவனெத்தனைபாட் டொத்திட்டானே

பிரமன்மனையவளறிவாள் பெருமைசால்

மன்னுதவமுற்செய்தார் பலர்வந்தன்னேன்

வழிபாட்டாற்சித்திமுத்தி வாய்ந்துய்ந்தார்கள்

பன்னுசகலாகமபண் டிதப்பேர்ருடும்

பனவகுருவவன்குலத்தோர் பலர்தம்பாலும்

பொன்னுரிமையாலடைந்தாங் கியன்றதாமப்

புதுமைவினாய்க்கண்டிசில போதுபோக்கி. (௮)

தாய்முலைப்பான்மணங்கமழ்பல் விழுந்துவேறு

தந்தமுலைப்பதன்முனச்சேய் சாற்றுகின்ற

வாய்மையுணர்ந்ததிசயிக்கும் போதோர்தொண்டன்

மனந்தேறவாணவமா மலத்தின்வெம்மை

வேய்முலைத்தோட்கவுரிபங்க னருளல்லாது

விலகிடாதெனலுமதை விளக்கிவெல்சீர்

தோய்மகிமைத்தாநெறியுங் காட்டுவாயோ

சொல்லுகவென்றப்பனவன் றுணிந்துகேட்டான். (௯)

கேட்டலுமஃதிங்ஙனந்தா னிருக்குமென்றக்

கேடலான்முகநோக்கிக் கிருனபசெய்தான்

வாட்டடங்கட்கவுரியையு நீத்துமேனான்

மலாவனான்முகத்துதித்தார் மகிழக்கல்லான்

மாட்டமர்ந்தான்றிருவுருவாய் வயங்கக்கண்டு

மனத்தகந்தீர்த்தப்பனவன் வணங்கினான்

நாட்டனதுநிலையவனுந் தோயுச்செய்து

நாமமருணந்தியென நவின்றிட்டானே. (௧௦)

அப்பனவ னந்தமுறை யவ்வூர் னோக்கி
 யவனார்விட் டேருகையி லடியார் சில்லோ
 ரொப்பயனும் வல்லானென் நிடுஞ்சொல் லோசை
 யினைவினவி யொருமடமா தெதிர்சென் றஞ்சா
 திப்படியி லெம்மினர்கெந் புழுங்க லாலாட்
 டிடும்பருவ மறிவானோ வென்னக் கேட்டுத்
 தப்பறையேன் மின்னென்றா னென்பா ரஃதே
 தடுத்தாள்வாற் காண்டரற்கோர் சகுனழாதோ. (கக)

தஞ்ஞாவன் மெய்கண்டா னென்னும் பாலன்
 மனக்கடிமை யாதல்கண்டு தந்தைதாயு
 மங்குளசுற் றத்தினரு மிவனை யன்னு
 னழவணங்கத் தருங்கொலென வயர்ச்சி கூர்ந்தார்
 கங்குல்விடிந் தனையமனத் தந்த னுளன்
 கருதுமவர் நினைவறிந்து கலங்க வேண்டா
 மெங்குலதே வனையனவன் பெருமை றுந்த
 மிதயத்தான் மதிப்பரிதென் றியம்பினானே. (கஉ)

ஆகமத்திற் சொன்னவிதிப் படியே யெல்லா
 வபிடேகங் களும்வகிக்கு மாதி சைவர்க்
 கேகமணி விளக்கனையா னருணந்திப்பே
 ரேயந்ததினந் தொட்டவர்தம் மினஞ்சே ராமல்
 யோகசமா தித்துறவோர் நிலைமை யெய்தி
 யுலப்பருஞ்சீர்த் தஞ்ஞாவ னுரைத்த னுலைப்
 பாகமுறச் சிவஞான சித்தி யென்னப்
 பாடியர னடியருய்யப் பரப்பி னானே. (ககஉ)

மெய்கண்ட தேசிகனாரு னாய்ந்த
 வெண்ணெய்நல்லூ ரிடத்திவிச்சை மிகக்கொண்டுற்றான்
 கைகண்ட சித்தியுட னவனு மன்னோன்
 கண்ணருளா லுய்ந்தோனுங் கவினு னாளின்
 மைகண்ட மிடற்றிறையென் றவரைப் போற்று
 மறைஞான சம்பந்தன் மாயை யென்னும்
 பொய்கண்ட கண்டபரம் பொருளுங் கண்டு
 புகார்நகர்வெண் காடனெனப் பொலிவுற் றானே. (ககச)

திருமலிமெய்கண்டபிரான் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
 சிந்துராமாகப் பெருமான் திருக்கண்ணோக்கார்
 பொருவரிய சிவஞானச் செல்வத்துடி
 'பொருந்தியடிய வரிதயப் பொக்கமாற்றிக்

கருவடையாக்கியினிடை யேகமாகக்

கலந்தனன்னவன் வடிவங்கவினுமாறு
பெருகியவாலயமமைத்து வணங்கிப் பல்லோர்
பிழையறுபேரின்ப நலம்பெறுகின்றாரே.

(கடு)

சூரியனுண் மற்றிரண்டு சுடருந்தோய்ந்து

துலங்குதல்போன் மெய்கண்டான் சொருபந் தன்னிற்
சீரியனா மருணந்தி தேவன் றானுந்

தெருளுமறை ஞானசம்பந் தப்பேரோனுங்
காரியமா யவன்றனைக்கா ரணமாக் கொண்டு
கவின்றதனும் பிரித்தவரைக் கழற வில்லை
நீரியல்வா ரிதியுமிக்கு முலகிரின்னு
நிலத்திலவர்கதை பலவாநிகழ்த்து வாரே.

(கசு)

மெய்கண்ட தேசிகனோடவன் கணைக்கம்

விரவுமருணந்திப்பேர் மிக்கோன்றானுங்
கைகண்டபேறவனா லடைந்து வாழ்ந்த
கடந்தைமறை ஞானசம்பந்தனு மாமின்னோர்
மைகண்டமிடற்றிறை வனருளாலுய்ந்த
வகையொருவாறுரைத்தேன் பின்மாயாபந்தப்
பொய்கண்டமனந் தெளிந்தவுமாபதிப்பேர்ப்
புனிதனதுபவத்திறமும் புகலுவேனே.

(கஎ)

மெய்கண்டதேவநாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - சுட.அ.

ப தி னு ரு வ து

உமாபதிதேவநாயனார் சருக்கம்.

தில்லையினடிக்குஞ் சிவனொடுசேர்த்துச் செப்புமு வாயிரத்தம்மி,
லெல்லையிலுணர்ச்சி பெறுமுமாயதிப்பே ரேயந்தவ னொருவன்வந்துதி
த்துத், தொல்லைவல்லினையைத் தொலைத்துமெய்யருட்சிர் தோயுமாரே
மிகக்கருதி, வல்லையாண்டருளத் தக்கசற்றுவன் வரவுபார்த்திருந்தன
ன்மன்னோ.

(க)

பக்குவமுதிர்ந்துங் கருமநாற்சடங்காற் பாதவிப் பாரொடுபழகித்,
திக்குமுற்றுணரு மாலயபூசைத் திருப்பணி யாதியுஞ்செய்து, விக்ரு
தொண்டையன்போற் பிறருடனின்த விதமெய்தித் துரைக்குமாரின்றி, யக்
கும்வெண்ணீறு மிகைபடப்புணர்த்தே யைந்தெழுத் துருச்செபித்தயர்ந்
தான்.

(உ)

அந்தாளதிவன் னுச்சிரமத்தேர் னுமறை னூர்னசம்பந்தன்
செந்தழன்மேனிச் சிவபிரானாயாற் றில்லையம் பதியினிற்சென்று
பைந்தமிழ்க்கவிக்காத் தேர்நடைதருசீர் பதிதரு தெருவினோர்பாங்க
ரிந்தமாதவவே தியன்வருமாறே யெண்ணுபு படுத்திருந்தனனே. (௩)

அன்றுதான்பூசை செயுமுறைவரலா லவனொரு சிவிகையிலருகு
துன்றுதீவட்டி முதலியசிறப்புத் துலங்கவந் தனன்பகற்குருடா
மொன்றுபட்டமாத் தேருகின்றதென வுலாத்தனன் முனியவனுருவ
மன்றுளாடினராத் தோற்றலினிற்கி மலரடி மிசைவிழுந்தனனே. (௪)

தொழுவியனெழுமுன் னவனெழுந்தோடத் தொடர்ந்திவ னொடின்குழம்
குழமினர்பலரீ தென்னெனவியந்தார் கூடவுஞ் சிற்சிலர்போனார்
பழுதிலம்முனிவன் சென்றுசெங்குந்தர் பாவடிக் கூழ்கையேற்றருந்த
நழுவுதன்முழங்கை வழியிவனயின்ற னாட்டினர் நக்கிகழ்ந்தனரே. (௫)

அற்றைநாட்பூசை யடுத்தநாண்முறையோ னுற்றின னவ்விருவோரு
மொற்றைபட்டொழுகிச் சிறிதுநாளையிற்றம் முளத்தது பூதியிலொத்தார்
மற்றையசரித மொன்றுமக்குரவன் மாட்சியென் றியான்வினவில்லேன்
பொற்றைவிற்பரமன் றிருவடிமலரிற் புருந்ததம் கையயின்றம்மா. (௬)

குரவனீங்கியபி னவனருட்டிறந்தோய் கோளரி யேறனுன்கோதி
வீரவலாகு முறைப்படிதவமே யிழைத்தன னவனுடலினத்தார்
பரவுபண்பினற்கித் தீங்கியன்றிடலென் பாவமென் றிரங்கினர்பணங்காட்
டரவுலாஞ்சடையார் விடைக்கொடித்திருநா ளுளனிமா தத்தணுகியதே.

அத்திருநாளின் முன்னாளிரவே யாங்குளார் பலர்கனவினும்போய்ச்
சத்திமுன்னடிப்பா ரியாந்திருக்கோயி றனிவிலே முமாபதிமுனிவ
னத்தியபூசைப் பெட்டகக்கோடி னண்ணுபு வசித்துளேமென்ற
ரித்திருமுணர்ந்துத் கொடியுயர்த்தினரால் கேறிடா திற்றுவிழ்ந்ததுவே.

அவ்வகியயங்கண் டரசனும்பிறரு மம்முனி யிருந்துழியடைந்து
செவ்வனக்கமலத் திருவடிபணிந்து சிவன்செய லனைத்தையுஞ்செப்பித்
தவ்வருங்கருணை புறுமவனுடன்போய்த் தன்மனைப்பெட்டகந்தருவித்
தெவ்வயில்கோயிற் கொடிமரத்தருகி வியாவருங்காணுறத்திறந்தான். (௭)

முன்றனோர்குருப்பின் போனாட்டரித்த முருளநாண் மலர்த்தி
ரண்முழுது, மன்றணிந்தனபோன் றிருக்கைகண்டியாரு மதியியப் பொடி
மிகமகித்தார், ஞன்றவிற்பெருமான் கொடியுமேறியது குலத்தினர் கரு
மிகமகிழ்ந்தார், மன்றலந்தடந்தோண் மன்னவன்பலகால் வனங்கியோர்
வேண்டுகோள்வகுப்பான். (௮)

உன்றவத்தருமை புலகமுற்றுணர்ந்த தென்னினு மொருமடாலயத்
தும்; நின்றமிழ்ப்புலவோர் கருந்தவத்தினரு மிறைஞ்சுமா நியற்றிட
வேண்டு, மென்றனனிசைவு கண்டிதான் கொற்றங்குடியிலே தியற்றியிந்
திட்டான், மன்றகத்திறைவ ருடரும்பயனை மாற்றிட யாவோவல்லார்.

அம்மடத்தவன்போய்ப் புருந்தினத்தரிதன் னரிவையுமயன்மனை யானூர்
தம்மலர்ப்பீட மாமெனவிழைந்து தாங்களு முடன்புருந்தனாரம்
செம்மணிக்கவினார் தானைமாதவரும் புலவரா தியர்களுஞ் செறிந்தார்
கைம்மணிப்புலமைக் காழியூர்ப்புதல்வன் கழகமே யெனக்கவினந்துவே.

கோயின்மான்மியமுஞ் சேக்கிழார்புகழும் குளிர்திரு முறைபெறுங்
கதையும், பாயிரத்தெழில்சேர் புராணமாச்செய்து பழுதில்லித்தாந்த
னல்பதினான், காயினவவற்றுட் சிவப்பிரகாச மருட்பயன்முதலிரு
நான்கு, வாயினுலையற்றிச் சைவதேகிகளு மாட்சியும்பெற்றனன்மன்னே.

குலையொடுபழுத்தாங் கனைவரும்வேள்விக் கொலைசெய்யுங் குலத்
தினிற் பிறந்தோ, நிலையிடெவார்க்கும் கதியைநல்கிடுந்தன் னிணையடிப்பெ
ருமைதேர்த்தெனைத்தும், புலையுருச்சைவா சிரியனாகிடவும் புரிந்தருள்
புராணபுங்கவன்றான், மலையணுவாக வணுமலையாகச் செய்யவும் வல்ல
வன்றானே. (கச)

மைந்தருந்தேவர் தாமுயிக்குவப்ப வயங்குகொற் றங்குடிமடத்தி,
லந்தமாமுனிவன் வாழுநாள்களக் வம்பலத் தாடல்கூரமலன், முந்த
வீடடைந்தோ ரொருவருஞ்செய்யா முறையவன் றனைக்கொடுமுடிப்
பான், கந்தனைப்பயந்த திருவுளந்தன்னிற் கருணையார் கருதினுள்ளே.

அத்தினமெந்த ஆரினிலிருந்தோ வந்தமுற் பிறப்பினிலரன்பார்
பத்திசெய்ததன்பின் பிறந்தவனுமோர் பஞ்சமன் பன்னிதன்னேடு
முத்திதானடையுரிமித்தமோர்மனத்தின் முதிர்புகழ்த் தில்லையிற்சேர்த்தா
னத்தியமனைவி யபக்குவியானு னாயகன் பின்வராளம்மா. (கச)

அவன்பெத்தான்சாம்பா னெனச்சொல்வாரவன்பே ரறைபவர்க்
காண்கிலன்னேனான், சிவன்பதங்கருது மாறவனுநருவ சிந்தனை யேய
வள்செய்தா, ஞவந்தசிலபணியா லுடல்புரந்தத்தம்பி னும்பரு முனிவரு
முலவுந், தவந்தழைத் திடுமெல் லுர்த்தெருவிளக்கித் தகைமலீசிகரிகை
தொழுதார். (கச)

இன்னனஞ்சிலநா ளியற்றலுமரிவாட் டாயனார் கழுத்தரித்திடு
மட், டின்னல்செய்தவர்தன் திருவுளமிரங்கி யிரவெலா மவன்மனக்கள
விற், பொன்னதாற்சமைந்த வம்பலமுதலாம் பொற்பெலாம் பொலிவு
றக்காட்டிப், பின்னரோர்தினத்திற் பிறைச்சடைமுதலா முறுப்பெலாம்
பிறங்கநேர்வந்தார். (கச)

அங்கியில்லிமுந்தார் கழுத்தறுத்திட்டா ரசலமேற் போய்நிலத்து
ருண்டார், பொங்கியகடனீ ரிடைப்புருந்திறந்தார் பொறியடக் குபுத
வஞ்செய்தார், தங்கிளைதுறந்தார் தமிழ்த்துதிசெய்தார் தாங்களுங் காண்
பரிதாய, செங்கிரியணையார் தில்லையிற்பெத்தான் சேவைசெய் திடலரு
மையதே. (கச)

காண்டலுமுருகிக் கண்கணீர்சொரியக் கரங்குவித் திறைஞ்சியேவி முந்தா, னீண்டவனறியாத் துணைப்பதத்தொருவ னின்னிருப் பியாதென வினவ, வீண்டயன்படையாப் பெருங்கதியுன்றி யாதும்வேட் டிலனெ னவிசைத்தா, னுண்டவணிரக்குந் தகைமையோராண்மா வடைகுருவதரி தரிதரிதே. (உ௦)

தலைகளையுடலைக்கனவிடையெரித்துந்தவளமால்விடைமிசைத்தகைசான் மலைமகன்முருகோ னு!-ஹர்ச்சகலவானவரிடையாற்கண்டு நிலைபெறுபயன்வேண் டாதழிந்திட்ட வுயிர்களு நிலத்திருந்தனவாற் புலையிறிப்பிறந்த வுயிரிதுகேட்ட புதுமையென் னென்புகல்வேவே. (1)

தேவர்தானவர்மா முனிவார் மனிதர் திரள்களிற் றவஞ்செய் தோர்க்கெல்லாஞ், சேவதன்முதுகிற் பலர்தனைச்சுழச் சேணிடைத் திகழ்தருமீச, வைவலத்திவிற் றில்லையிற்பெத்தா னனவினிற் றனிவரு மாட்சி, யாவையோறிவா ரவன்செயுந்தவத்தை யென்னென வியந்துரைப் பதுவே. (உ௨)

அவ்விதவரங்கேட் டலுமிகமகிழ்வுற் றரனிடக் கையினருக்கோலை, செவ்விதிற்பிடித்து வலக்கையினெழுத்தா னியையதிற்சேர்த்துமெய்ய டியார்க், கெவ்விதத்தினுமிக் கெளியவன்சிற்றம் பலவன்கொற் றங்குடி யாற்கு, வெளவியேயெழுது நீட்டிதென்னென்னின் மண்மிசை வறுபெத் தான்சாம்பான். (உ௩)

தனக்குநீபேத மறும்படிதீக்கை செய்துமுத் தியிற்றனிசேர்க்கை, யெனக்குறல்லுவகை தருமுறையென்றோர் வெண்கவி யெழுதியுன்னவற் கீந், தனக்குவீடவனே தருவனங்கேகென் றுரைத்துருக் கரந்தனனவன் போ, யினக்குறாம்வருந்தி யழைப்பினும்போகா தியன்மனை யொடுபணி செய்தான். (உ௪)

என்பணிசெய்தா ரெஹினுடோறு மிந்தனக் கட்டிரண்டெடுத் துப், பொன்பரிந்தளிப்பார்க் கொன்றுவிற்றுதர போசனஞ் செய்துமற் றென்றை, மின்படுஞ்சடையா னடியர்வாழ்மடத்தின் மெல்லெனப் பிற் புறத்திட்டா, ரன்பராயாங்குற் றவரதையெடுத்தே யடுவன முழுதுமார் றினரால். (உ௫)

ஒருதலைச்சுமையாம் விடகதன்விலையா லுண்பன முழுதுதவின னும், பெருமடத்தடுவ யாவும்ற்றென்றார் பிழையற நடக்கைகண்டவ னு, * யிருவர்கைக்காசொவ் வொன்றுபெற்றெண்ணு யிராமுற்றவர்க்கி ரட்டியருந், திருவொடுபொலியச் செய்தருள்கிவனுஞ் செட்டியென் றுணர்பவர்களோ. (உ௬)

மதுரையூர்மறுகில் விறகொடுபோயல் வருத்தமுற் றுணர்ந்தரும் வள்ள, லதுசகியாராய்த் தமதுகைத்திருச்சீட் டருமைகுன் றுபுகமாட தன்மீழ்ச், சிதறும்வேர்வையினும் றினநனைந்துலருஞ் சீர்த்தியுக் கருதுபு பேரார், மெதுவுமோர்மித்த மின்றியே வெள்ள மிருகரைப் பிறழல் செய்தனரே.

(உஎ)

அந்தநாளினில் விருவருமுணவே யயின்றிலர் மடத்தமுதவொ ரிந்தனமிலதாற் பொழுதுபோக்கினர்வே றியாவனெங் கோபுருந்திரந்து வந்தபின்புசை நடந்ததாற் றினமும் வரும்விதமி யாதெனவினவி [ரூர். லெந்தனாயத்தோ வீங்கொருபெருங்கட் டிருக்குமின் றின்றென்புகள் அத்திறங்கருதி நானையங்கதுவீ முமையமா ரெனவினவினவென் றுத்திசொற்றிருந்த வுமாபதிமுனிவ னுளத்தரன் சிலகுறிப்புணர்த்த நத்திரெஞ்சழிந்தா னங்ஙனநேர்கா னல்லவர் வியப்புறநடுவாப் பத்திரானத்தோ ரின்புறவிரித்துப் படிப்படி யுரைத்தனன்சாம்பான்.

அவ்வுரைபெற்றார் நிற்கவென்றவன்பா லறைந்துபோ யருண்முனிக்குரைத்தா, ரிவ்வுழிக்கொணர்மி னெனக்குலமுறைமுற்றிகந்தழைத் தன னவனேகிச், செவ்வுருச்சிவனே யிவனெனக்கருதித் தெண்டனிட்ட னித் தனன்சீட்டை, யெவ்வுலகத்தியார் பெற்றனரிப்பே மெனக்களித் திரு கரத்தேந்தி.

(உ௦)

கவுரிதன்வளைக்கை பற்றியதிருக்கைக் கவினெழுத் துணர்ந்துகண் சாத்தி, மவுனயோகியரும் பெறலரும்பேறு வறுங்குவான் றன்னெதிர் வைத்துத், தவுதலிலுணர்ச்சி பெற்றவார்களெந் தன்னரு கிருந்துபார்த் துவக்க, நவுமுதலெழுத்தோ னாந்துளானருளை நாடியன் னவன்றலை தொட்டான்.

(உ௧)

தொடுதலுமவன்றன் னுடனொடிப்பொழுதிற் சோதியாய் வெளியி னிற்கலந்த, தடுதொழிற்கூற்றை யடர்கழற்பெருமா னருட்டிற் மாறநி கிற்பார், நடுநடுங்கினரா யங்குளார்பலரு நன்கவன் பெருமையோர்ந்த மைந்தார், விடுபடுமிவினையாற் கக்குலத்துடலம் வேதிய னமைத்ததோர் வியனே.

(உ௨)

அன்றிவின்பேடொத் தவன்மனைவெகுவா யலமரற் மெரிந்துகிற் சிலரீபோய், நின்றிருக்கணவன் முத்திபெற்றுய்ந்தா னீயுமேன் றனசெய் தீண்டிருந்தாற், மென்றிசைச்சமன் றா துவர்தொடாநெறியிற் செல்லலா மென்றலுந்திருத்தி, யின்றியமனத்தாளாகியநாட்டி னிறையெதிர்போய் முறையிட்டான்.

(உ௩)

வெள்ளரீர்த்தடையா லொருதினங்கட்டு விறகிடாமித்தமென் கணவற், கொள்ளருமுறையான் மடத்தினுட்கொடுபோய்க் கொன்றன ரென்றவன்கூற, வள்ளனீர்ப்புவி லப்பெருநிந்தை யதிகரித் திடுதலி னரசன், வள்ளலந்தகைசா லம்முனிவசிக்கும் வயினடைந் தன்பொடு னங்கி.

(உ௪)

தினந்தினம்பணிதாஞ் செய்ததுமொருநாட் செய்திடப் பெற்றிலா
மையுஞ்சேர்த், தனந்தலற்றவடான் முறையிடுமோசை யளவறப்பரந்த
தாலடிக, ளினந்தனைப்புகாவார் களும்புறச்சமயத் தினரு நஞ்ஞனார்ந்
தஞ்ச, முனந்தருமுத்தி மற்றுமோருயிர்க்கும் வழங்கலே கடனென
மொழிந்தான். (௩௫)

இதுவுடம்பெருமான் றிருவருட்ருறிப்பே யிசைபெருக் கிடும்பொரு
ட்டென்றவ், வதுலமாமுனியோர்ந் ததுபெறத்தக்க வாருயி ரின்மையா
லவற்கே, மதுரமார்தருகாய் தினந்தருமுள்ளி வண்செடி யொன்றிருப்ப
துகண், துபெறக்கொடுக்கின் ருமுனுட்கருத்தின் படியென வுரைத்த
னன்மன்னே. (௩௬)

மன்னனக்கணமே பறையறைவித்து வரத்தக்கார் பலரையும்வருவித்
தன்னமாமுனிவ னடிதொழுவவன்போ யச்செடியருகிலவீற்றிருந்து
பொன்னதாற்சமைந்த வம்பலமுடையார் பூங்கழல் கருதியேபுரைதீர்
தன்னதுகரத்தார் றொட்டனனொளியாய்த் தனிவெளி யிடைக்கலத்தவே.

கண்டவர்பலரு மெய்மையாழுத்திக் காரணத் தெரிந்துளங்களித்தா
ரண்டருவரையே யவனிசைபரந்த தாருயி ரணையனையிழந்தான் [ண்டு
விண்டசொன்மறந்து முன்னெனத்தொண்டு விரைந்துசெய் திடுமுணவு
சண்டவாதனைதீர்ந் திந்திரனுலகோர் தமசொளத் தழுவவேகிளளே. ()

அந்தமாமுனியு மன்னனுமனையா ரகிலமீ தவிர்தருநாளிற்
கந்தநாண்மலரோன் வேதமுறுதற்கட் கடவுளா கம்பபெருங்கடலுஞ்
செந்தமிழ்ப்புலவோர் கழகமுமடவார் திரளுதங் கற்புமானினமு
மெந்தஞாயமுமோ ரிடருமெய்தாதே யிலங்குறு மென்கைசத்தியமே.

கற்றைவார்சடையார் கைத்திருச்சீட்டுக் காண்டலுங் காட்டினன்கருத்தொத்
தற்றையேமுத்தி யளித்தவன்றினிவீ டடைந்தது மறையவேண்வென்தோ
மற்றையோரறியா தடைபவர்தாமு மூலிலத் திற்பலராமா
லெற்றையுமழியாப் புகழ்நிறீஇக்கதிபெற் றிதேலே யேற்றமாமம்மா.

முள்ளியின்பெடியு மடைந்ததேயாமான் முத்திமாத் திரம்பெறலரிதன்
றெள்ளிடுங்கொடியோர்க் கிடர்மிகவிளைத்திட் டேத்துகர்க் கின்பயிற்றுளி
வள்ளிநாயகனே மாயனோவெனப்பார் மதிப்பவாழ்ந் ததன்பின்வீடடைத
றெள்ளிமையாமென் றுணர்ந்துழைக்குநருந் திராகடற் புவியிதுள்ளோ,
திண்புவித்தவரி லுயர்ச்சி மிக்கடைந்து செழுந்தமிழ்ப் புணையுஞ்செய்த
வண்புகழ்க்கட றோயுமாபதிமுனிவன் வான்கதை யுணர்ந்தவாவருத்தேன்
பண்புணர்தமிழான் மாயவண்புகழேபாடியு மாடியும்பணிந்து
தண்புவிமகளை மகவெனப்பயந்தான் சரிதமுஞ்செய்துரைப்பேனே. ()

உமாபதிதேவாபனூச்சுக்க முத்திந்து.

பதினேழாவது பெரியாழ்வார் சருக்கம்.

பாண்டிநாட் டினிற்சதுர கிரியருகில் வில்லிபுத்தூர்ப் பதியென் றொன்றுண், டேண்டுகழ்வே தியர்வசிக்கு மாண்பதுநா ராயணன்வாழில்லம்வாய்ந்த, தாண்டுகலோ கஞ்செய்தவப் பயனேபோன் றொருபெரியோ னவதாரஞ்செய், தீண்டியநான் மறைச்சடங்கொவ் வொன்றாக நடப்பவளர்ந் திலங்கினேன. (க)

பத்தியுளு னமுந்தவமும் பட்டர்பிரா னெனும்பெயரும் படைத் துநல்ல, சித்திமுத்தி தருந்துணையாந் திருவெழுத்தோ ரெட்டுநனி செபிப்போனாகி, மத்தியிற்றன் மரபினரால் வடமீனேர் மனைவவளும் வாய்க் கப்பெற்றிட், டித்திரமாம் குறுநாளிற் பாமாலைபூமாலையிரண்டுஞ்செய்து.

கரும்பார்தண் மிசைநடிக்கும் கமலமலர்ச் சேவடிக்கே கனிந்துசாத்தித் திரும்பாத வீடுபெறச் சிந்தித்து வருநாளார் திருநாளொன்றிற் பெரும்பார்மின் னொருசிறிய மகவாய்நந் தாவனத்தோர் பிருந்தைமீது வரும்பாறு வெனக்கிடந்து வாய்விடக்கண் டெடுத்தவத்த மனைபாலீந்தான்.

அம்மகளை யவள்கரத்தில் வாங்குதலு மிமயமலை யரசன்றேவி, மைம்மலையேர் கவுரியினைப் பெறுநாளின் மகிழ்ந்தாங்கு மகிழ்ந்தாள் கொங்கைச், செம்மணிக்ஞன் றருவியெனப் பால்சொரிந்த தருத்தியனை சேர்த்துப்போற்றி, யெமீமதுமா தவப்பயனே யிறும்பூதே யெனத்தா லாட் டிசைத்தாளன்றே. (ச)

பொற்றாம நாபியினுள் புணர்மனையாய் நான்முகவன் புதல்வியாய்ப் பொன், விறுங்கு புயத்தொருவன் விடுத்தோ யெண்டிசையின் மேவி யாளப், பெற்றாரை முனிவரரை மானிடரைச் சராசரத்தின் பெருக்கத் தன்னை, நற்றாயாய்ப் பெற்றவனை மகவெனக்கொண்டார்பெருமை நவில் வாரியாரே. (ஞ)

ஆண்டாளென் றொருபெயரு மணிந்துவளர்த் தார்வயதைந் தாறே மெட்டாய்த், தூண்டாத மணிவிளக்கொத் தவிர்வுற்றா ளருந்தமிழ்த்திஞ் சுவைநன்கோர்ந்தா, ணீண்டானுள் னுரிமைமனை யாட்டியெனல் விளங் குமுன்பே சிறையுமன்பு, பூண்டாராய்த் தந்தையுந்தா யருமகிழ்ந்தா ரறிஞ்செலாம் புகழ்ந்தார்மனே. (க)

அன்னனமாம் கியனாளி லணிக்கூட லம்பதிவா முரசர்கோமான், பொன்னமைந்த பெருங்கிழியொன் றினைத்தனரண் மனைவாயிற் புறத்திற் றாக்கி, யின்னதறச் சொலவல்லான் றொழுந்தேவே யென்றேவென் றிசைத்திட்டந்த, நன்னலமிவ் வுலகமுழு தொலிதரத்தோற் புறைச்சாற்று நடப்பித்தானுல். (எ)

அந்தவொலி யுணர்ந்தரிய தமிழ்ப்புலமைப் பட்டர்பிரா னுக்கும்
மெண்ணின், மைந்தருமன் னனும்பார்க்க வக்கிழியைச் சொற்கவியாம்
வாளாற்கொய்து, செந்தகைப்புட் பரிமிசைமால் பலதேவ ரொடுவானிற்
றிகழக்காட்டிப், பந்தமற்றோர்க் கேயினிதாம் பல்லாண்டுத் துகியுமன்
பிற் பாடினானே. (௮)

மன்னனுட னெட்டெழுத்துந் திருமண்ணு தியசீரும் வாய்க்கப்பெற்
றுத், தன்னகரத் தழகனுக்கா லயச்சிறப்பு மேன்மேலுந் தழையச்
செய்து, பொன்னினியா டைகண்முதலா வனபிறவு மவனடியார் போ
தும்போது, மென்னவளித் தான்கிழிகொய்தலின்பெரியாழ்வானெனப்பா
ரிசைத்ததன்றே. (௯)

தக்கபெரி யோர்பலரு மிவன்றிருப்பேர் விட்டுணுசித் தன்றானென்றார்
மிக்கசிறப் பொடுபோயவ் வேதியன்றன் வில்லிபுத்தூர் மேவிவாழ்ந்தா
னக்கனத்திற் றுழ்ச்சியென மறவாமற் றினந்தோறு மலர்நூமாலை
மைக்கருமா முகிலனைய மாயனுக்கு வளைந்தணிந்து வழிபட்டாளே. (10)

பாமாலை யினுமன்பி னொடுவெருவாக் கண்ணனிசை பயின்றான்
கேட்டுப், பூமாதி னங்கிசைமாம் புத்திரியு மவன்மோகம் பொலியக்கொ
ண்டா, டாமாவந் தெவனோனும் விழைந்தாலு மவர்பெறுக்கத் தருஞ்
சொற்சொன்னு, ளாமாறு தானுமவன் வைபவமா தியகவியி லமைத்திட்ட
டாளே. (௧௧)

அந்தமுள கூறையும்பொற் பணிமுதலா வனவுமெடுத்த னணிந்துதன்
முன், வந்தநெடு மாயனுக்கு மணஞ்சூட்டன் முதற்கனவு மலியக்கண்
டாள், சந்ததம்வந் தவன்றனைத்தொட்டணையுமின்பச் சுவைதெவிட்டித்
தளர்ச்சிதிர்ந்தான், முந்தவணைந் துய்ந்தவிடைச் சியருடல்வா சமும்
விழைந்து முதிசர்ப்பெற்றான். (௧௨)

அப்பருவந் தனிற்றனது தாதைநெடு மாற்கெனச்செய் யலங்கவியா
வுந், தப்பறத்தான் சூடியெழிற் றருப்பணத்திற் பார்த்தொருவர் தாமும்
பாரா, தொப்பறுஞ்சீர்க் சூடலையினுண் முன்னிருந்த வாறுதின முய்த்
துவந்தா, ளெப்பரிசா லோவொருநா ளிதுசெயச்சோம் பினளவற்றை
யிவன் கொண்டுய்த்தான். (௧௩)

அந்நாளின் மால்பலரு மறியவொரு மானிடன்மே லாவேசித்திட்,
டிந்நாளிம் மாலைகளி லொன்றுமுவர் திலனின்மக ளெனும்பூங்கோ
தை, பெய்நாளும் போற்குடிக் கொடுத்திலளா லெனச்சொன்னு னிது
தேர்ந்தந்த, மின்னாஞ் சூடியமலர்மா லிகைக்களைநா ரணன்முடிமேல்
வேய்ந்துவந்தான். (௧௪)

அன்றுதொட்டிந் நாளுமினி மேலுமெழில் வில்லிபுத்தூரான்டாள்
பூண்ட, மென்றுணர்மா லிகையினைக்கெழுந் டியாவனெவ்விட் டுணுதலத்
தின் மேவினுலு, நன்றுணர்பாகவதர்குழா நாண்மலரிற் சீர்த்ததென
நண்ணியேற்றுப், பொன்றுலங்கு மார்புடையான் புயநிறையின் மணிமு
டியிற் புனையும்மா. (கடு)

உத்தமதேவரிற்பெரிய மாயனிவணிமித்தமெண்ணி லுருவமெய்தி
பத்தமிசையம்படைகொண் டமரும்வெகு வானினக்கை யருமையன்றன்
றெத்தகவோர்களுமீய முடித்துதவதார்புனைத லேற்றமாகு
நெய்த்தமலராளிதனு னெட்டுயிர்த்துப் பலவாறு நினைக்கின்றாளே. (1)

அன்னநடைப் பூங்கோதை யாருமவர் தந்தையுந்தா யாருமாகு
மின்னவர்தஞ் சரித்திரங்க ளின்னம்வெகு வானிகழ்வற் றிருக்கலாகு
மென்னது காதுலகின்றபாற்கேட்டள விற்பகர்ந்துள்ளேனிவர்பின்னாளிற்
பன்னகத்திற் றுயில்கூரும் பகவனருட் டெருங்கடலிற் படிந்திட்டாரே.

விட்டுணுகித் தன்புகழ்க்கு மேதினியின் மகளாகி மேயதொன்று,
மட்டுறுவேப்பந்தொடையன் மன்னெதிர்பொற் றுழியறுத்த மாட்சி
யொன்று, நெட்டுருவ மாலருளால் விழிகளெனக் குலவுகின்ற நிசந்தேர்
ந்துள்ளீ, டொட்டுமறிவளவுகுல சேகரப்பேராழ்வான்கீ ரிசைக்கின்றேனே.

பெரியாழ்வார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - சுருஅ.

பதினேட்டாவது

குலசேகராழ்வார். சருக்கம்.

பூமகட்கொரு முகமெனத்திகழ்தரு புகழ்தோய்
மாமகத்துவ மிகுந்தமிழ்த்தேயத்தில் வீன்பாந்
தாமதக்குணத் தினரணுகரியது தகைசா
னாம நீர்க்குட கடலது கேரள நாடு. (க)

அத்தகைத்திரு நாட்டிடையவிர்பதி யனந்தத்
துத்தமச்சொலிப் புறுமரண்வளைவதா யுவகைப்
பத்தர்தாம்வரின் மகிழ்வதாய்ச்சதமகன் பரிவா
னத்துபேரெழி லுடையதுகொல்லிமா நகரம். (உ)

ஆயநன்னக ரதனிடையேதிய ரணிசா
றாயமாமறைத் துழனியுமகத்தின்வெண் மே
மேயமுழவற் சாழையுந்தருப்பையும் விளங்கிச்
சேயநான்முக னூரெனச்சிறந்துள தம்மா. (ஈ)

தேவர்தந்திகைப் பாற்றுவான்றினமும்வந் துள்ளத்
தாவலோடுறு மணிப்பசுழ்பொதும்பரு டலரும்
பூவழிந்ததே னாறுகள் பானையம் பூகக்
காவழிக்கொடு நடந்துபோய்ப்பணைதொறுங் கலக்கும். (ச)

மழைவளத்தினுன் மாதவர்முழக்கினால் வண்பூம்
குழைபுடைச்செவி மடந்தையர்நடம்புரி கோல
முழவினோசையார் முன்கொடிமானிகை முதலாத்
தழைவளங்களார் றலைமையதாகுமத் தனியூர். (ரு)

உரத்தமாநக ரிடைமதிக்குலத்தர சொருவன்
சிரத்தையோடுசெ யருந்தவப்பயனதாய்த் திருமால்
வரத்தினோருயி ரவன்மனைவயிற்றிடை வாய்ந்தே
தரத்தின்மேம்படு கும்பபூர்வத்துவா தசியில். (சு)

புகரின்வாராநற் புநர்வசுநாளினிற் புரைதி
சகலமீதுநா ரணன்புனைகவுத்துபா மிசனாச்
சகமதுடுதித் திட்டனனாதலிற் றவத்தோர்
நிகரில்சேய்ஞல சேகரனெனப்பெயர் நிகழ்த்த. (எ)

செயுஞ்சுடங்குக ளியாவையுமியற்றினர் சீரோ
டுயுந்திறம்பெறு சேய்வளர்ந்தருங்கலை யுணர்ந்தே
வயம்பொருந்துநல் யௌவனப்பருவம்வந் துறலும்
பயந்ததந்தைதாய் களிப்பெருவாரியிற் படிந்தார். (அ)

அவர்தமாற்புவி யரசுபெற்றறநெறி வழுலா
துவகையோடுகாத் திகலவர் புறங்கொடுத் தோடக்
கவளமாஸ்களி றுதிநாற்படைகொடு கடிந்தே
நவமதாஞ்செருக் கொடுகளித்திருந்திடு நாளில். (க)

பசுவும்வேங்கையு மொருதுறைப்பாங்கர்நீர் பருகி
விசுவமீதுவாழ்ந் துவந்திடும்பருந்துகண் மேலாம்
பசுநிறக்களிக் குழாத்தொடுகூடியே பழகு
மசுரர்வானவர் தாமுமுள்விசுப்பமற் றமைவார். (க௦)

யாவும்வல்லவ னாகியெங்கணுநிறைந் திருந்தந்
தேவராதியோர்க் கறிவரும்பொருளதாந் திருமா
லாவலோடவன் மனத்தவிர்ந்தருணிலை யறிவித்
தோவலற்றமெய்ஞ் ஞானமுமளித்துவிட் டொளித்தான். (க௧)

வேறு.

மாயனருட்சேவையினை வழங்கியருளீந்திடலுந்
துயருலசேகரப்போர் தோய்ந்தவிடியேறனையா
னையவரசாட்சியின்மீ தெள்ளளவுமாசையிலா
தாபுவ்வையன்போ டருந்தமிழாற்போற்றினுன். (க௨)

கம்பமதயானைக் கழுத்தகத்தின்மேலிருந்தே
யின்பமருஞ்செல்வமுட னியலரசுமவேண்டாளு
யெம்பெருமானவேங்கடத்தி லீடர்கற்றாணுஞ்
செம்பெருமைமுதலாகச் சிந்தையிற்றேற்றியவாரே. (கஉ)

ஆர்த்தியொடம்மலைக்குவடா யதனெறியாய்ப்படியாய்க்கோன்
றீர்த்தமதிற்புள்ளாகித் திகழ்மினுய்ச்செண்பகமா
யார்த்தபுனற்கான்யாறு யன்பின்வட்டிற்கொடுசெல்லுஞ்
சீர்த்தபணியினனுகிச் செறியுநிலையுறவேட்டான். (கச)

பூவுலகத்தரசாட்சிப் புகழ்னைத்தும்விண்ணுலகத்
தேவிளங்குசீரும்வெறுத் தெழின்மிகுமெய்யன்பினு
யேவுடையசிலைக்கரத்தெம் மிராகவன்றன்புகழ்பலவு
மோவருஞ்சொற்கவைத்தமிழா லொருபதிகத்திடையமைத்தான். ()

அன்னகதையினைப்பலப லறிவுடையோரார்சொலவைத்
தின்னலறவொருமனத்தோ டிருந்திவன்கேட்டுவந்தனனா
லீன்னபொழுதவர்வாயா லீராகவன்றன்னியோனைப்
பொன்னுறழ்சானகிக்கருகு புறத்துணையாவுறவைத்தே. (கச)

திரிசிரன் றாடணன்கரன்முற் றிகழீரேழ்சகத்திரரா
விரியுமிராக்கதருடன்போர் வினைப்பவெழுந்தனனென்னு
மருமொழிகாதுறக்கேட்ட வளவிலதிதுயரெய்துற்
றொருவர்துணையிலராலியா னுடன்செல்லக்கடவனென. (கஎ)

வில்லொடுவா ள்பலகைகதை மிக்ககணைத்தூணியெடுத்த
தெல்லொளிவீசியகழல்பூண் டோர்நாற்படைகளுடன்
பல்லியங்களார்ப்பவெளிப் படர்ந்தமைகண்டமைச்சரொரா
நல்லியற்பேரன்பனிவ னலந்தேரிந்தோர்விதஞ்செய்வார். (கஅ)

இகற்சிலைவீரருக்கரசா மிராகவன்றன்புயபலத்தா
லகப்பொலிவாரசர்க்கர்களை யழித்தகிசயங்கொண்டு
செகத்தினரின்புறுமாறு திரும்பினனென்றுரைத்திட்டார்
நிகழ்த்தரும்பேரின்பமுறு நெஞ்சினனாயுடன்மீண்டான். (கக)

அவ்வமைச்சர்தாங்குழுமி யரியடியருறவாலே
யிவ்வகையவுணர்ச்சிக்கே டெய்தினனாவிவனொடவ
ரெவ்வகைக்காரணத்தாலு மினங்காமலறுமாறு
செவ்வறிவாற்செயவேண்டு மெனநினைத்தார்திவினையார். (உ௦)

அவன்நினமும்பூசைசெயு மரிபூசைப்பெட்டகத்தி
னிவந்தமணிப்பணியொன்றை நெஞ்சிலுறும்வஞ்சகத்தாற்
கவர்ந்துமறைத்திறையெதிர்போய்க் கரியனடியவரிவ்வா
றுவந்துபுரிந்துள்ளாரென் னோத்தாரவ்விதநாடி. (உச)

நாரணனைவேண்டியங்கு நடந்தரிசத்தினைத்தேறி
யிரமிகுமனத்தினனா லின்னலுறவவர்த்தடியா
தோராவக்குடத்தினுட்கை யுய்த்தருளின்றிறங்காட்டி
மாரணப்பெற்றோளுடியார் மகிமையினைத்துலக்குதலும். (உஉ)

பாகவதர்பெருமையினைப் பாவியேமறியாது
சோகமுறுதிநெறியிற் சுழன்றேமென்றுள்ளதுசொற்
றாகம்வெயர்த்தவர்பணிந்தா ரப்பிழைக்குமவன்சினவாப்
பாகமுற்றதெண்ணிலருட் பாரந்தாமனருள்ளோ. (உஉ)

தெய்வநிலைதவத்தினிலை தெரியாவிச்சிதடருட
னைவனினித்தகுதியல நமக்கென்னுந்துணிவெய்தி
மெய்வழித்தன்றையன்மிசை மேதினியின்சுமைசார்த்தி
யுய்வழிச்செல்குவனியானென் றுதித்தமனத்துறவோடே. (உஉ)

திருநாமமெட்டெழுத்துந் தினஞ்செபிக்குஞ்சீரினரு
மொருபோதுந்தீநெறிப்பா லொழுகாநல்லுத்தமருங்
கருவூலத்தமிழ்ச்சுவைதேர் கவிஞர்களும்போற்றிசைப்பத்
தெருவூடேபுறஞ்சென்றுள் செந்நெறியின்றலைந்ருள். (உரு)

சென்றவன்பல்பதிவணங்கித் திருவரங்கப்பெருநகரிற்
பொன்றயங்குமாவணமேற் பூங்கொடியாரடிவருட
மன்றலம்பைந்துளவணிமைம் மலைபோல்வான்றுயில்கூருந்
தென்றயங்குமியோகநிலை தெரிசித்தான்றிருவழ்ஞன். (உரு)

செங்கைதலைமேற்குவியத் தேகமுரோமஞ்சிவிர்ப்ப
வங்ககெகிழ்ப்புறவிழிநீ ரருவியெனப்பொழியமுதிர்
கங்கைதருதாண்மலர்மேற் கனிதமிழ்வாய்கொடுபாடிச்
சங்கையில்பேரானந்தச் சலதியிடைப்படிந்தானால். (உரு)

அன்றுகுலசேகரப்பே ராழ்வானைப்பேழ்வாய்ப்பாம்
பொன்றணையாக்கொளும்பகவா னுரத்திலணிவுத்துபமா
யொன்றவமைத்தானவனன் குரைத்ததிருமொழியனைத்து
மின்றமிழ்மாமறைநாலா யிரத்தினிடையமைந்தனவே. (உரு)

அருண்மிகப்பெற்றுயர்பதவி யடைந்தகுலசேகரப்பேர்ப்
பெருமிதத்தோன்சரிதமிதிற் பேசினேன்கிறிபிப்பாற்
குருமொழிமெய்யெனமனத்திற் கொண்டசிவவாக்கியப்பேர்த்
திருமழிசையாழ்வான்மன் சீர்த்தியுஞ்சுற்றிசைப்பேனே. (உரு)

குலசேகராழ்வார்குருக்க முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது
திருமழிசையாழ்வார் சருக்கம்.

முற்பிறப்பின் ஞானசாத னந்துவக்கிமுற்றுறு
வெற்பிணைக்கருத்தனாமொர் மெய்யனிந்தமேகினி
நற்பிராமணக்குலத்தி னிற்பிறந்துநான் முகன்
பிற்பிறந்தவேளெனப் பிறங்கலுற்றுலாவினான். (க)

காசியாத்தினாக்கண்மிஞ்சு காதலாகியேகினு
னாசில்சீடன்வேண்டிமென் றவாவுஞானியானதோர்
தேசிகன்கடைக்குலத்தி னிற்பிறந்ததேகன்மிக்
கேசினூர்க்குமேத்தினூர்க்கு மின்சொலோதுகின்றவன். (உ)

செருப்பனந்தமாயவாறு செல்லுவவார்தமக்கெலாம்
விருப்பமோடுநில்குவோனவ் வேதியன்றைத்தெரிந்
திருப்பளித்தெனாதுதங்கை யீடில்கங்கையென்றல்கேட்
டருப்பநீடுபருவமுற்று மதைமறுத்ததைந்திலான். (ஈ)

ஒப்புநீர்மைகண்டுதோல்கொ மிங்குசெய்சில்காசளித்
தப்புருபமாமவட்கு னண்ணனல்கலென்றுநேர்
செப்புசொல்லொட்திபின்பு தின்னொணைதானபாழ்ங்
கைப்புநீடுபெய்ச்சுகாக் கனத்தகாயிதாடவே. (ச)

ஆட்டிபுமாடியஃதொ டைதிலிங்கணய்தென்றான்
கேட்டியைந்துமற்றொர்சொற் கிளத்திடாமலேகுமத்
தாட்டிகப்பிராமணன் றடங்கைநல்கல்கொள்ளநீர்
மாட்டிசண்மெஞ்சளங்கை வளைகளோடவிரந்தவே. (ஐ)

அதுகுறித்துமொருவியப் படைந்திலானவண்ணமே
ஈதுமெனக்கையிற்பிடித்த காயொடங்குமேவினா
னிதுசெயும்பொருட்டுமுன் னியம்பியேவுஞானிதன்
பொதுநிலைக்கியைந்ததாமொர் புதியசொற்சொல்வானரோ. (ஊ)

தோற்குழித்தனீ ருமாங்கு தோன்றுகங்கைதானதன்
பாற்கொடுத்தகாசைநீ பரிந்துகேளெனச்சொனா
னேற்குமோவெனத்தளா திரந்துபெற்றுநல்கலு
மாற்குளானொர்நால்வருக் கறைந்தவொன்மையருளினான். (எ)

கல்விசெல்வஞானமென்று கழறநின்றமுன்றுமுன்
னல்வினைப்பயன்கொடெய்தன் ஞாயமன்றிஞாலமேற்
பல்விதப்படச்சொன்மேன்மை பற்றியன்றுகன்றுளார்
சொல்விதிக்கடங்கிடாது சுத்தமானசோதியே. (அ)

கங்கையென்றனதுதங்கை காணெனப்பகர்ந்தவ
ளங்கையாலுணர்த்தினுனை யாயனென்றுகாக்கலாஞ்
சங்கையற்றஞானிகட்கொர் சாதிபேதமோதிடார்
மங்கைபங்குதியோரை மாணுமோனயோகரோ.

(௧௭)

வேறு.

சீரியசூரவனந்தவேதியற்குத் திகழருட்பொலிவுறத்திருத்திப்
பேரினமநந்தங்கொடுவளர்தெய்வப் பெரும்பொருளொன்றெனத்தேற்றி
நாரியோடிருக்கவேண்டுகின்றனையோ நரொலாந்தொழுவந்தவமுனியா
யூரிடத்தோறுமமுதிசுந்தருந்தி யுறுகதிவிழைதியோவென்றான். (௧௮)

குருமொழிவினவிச் சிறிதுநாணினிற் கொவ்வைவா யிதமுணக்
கொடுக்குக், திருவனார்கலவி யினிதெனக்கருதுஞ் சிறுமதிநீர்திலேனெ
னலும், பருமணலிருநா முயுவன்கொணரப் படுகனாக்காயுயிர் திவந்
தை, யருமையாற்சமைத்திட் டிடுமவடனைச்சேர்ந் ததுபவியெனவனுப்
பினனூல். (௧௯)

தன்குலத்துயர்வுமவன்குலத்திழிவுந் தவிடளவேனுமெண்ணும
னன்குதாழ்ந்திறைஞ்சிப்போயினன்கருத்தி னுட்டமிஞ்சிதெலினவைதி
ரின்குளம்போலுந்தமிழ்த்திருவாக்கு மெழுந்ததாலீசனைமாலை
வன்குணச்சமயமுறைப்படிபோற்றி வத்துவொன்றென்பதோர்த்தமைந்தான். (௨௦)

சைவர்தாஞ்சிவவாக்கியனெனப்பகர்ந்தார் தருக்குறும்வயிணவர்ப
லரு, மெய்வருமுறையான்மழிசையாழ்வானென் லீயன்பெயருகாத்த
னாவெருநான், கைவயிற்காயுமணலரிசியும்பல் ஁கன்னியர்தம்மிடங்காட்
டிச், செய்வதோர்கேலிக்கிலக்கெனப்புவியிற் றிரிந்தன்னசிர்தைதானறி
கைத்தே (௨௧)

கரும்பருந்திடுவோன்வேம்பின்பீதாசை கடுகனவெய்தினுமதனைப்
பெரும்பயனாகக்கருதலுமனம்போற் பெற்றலதமைவுருவாறும்
பொரும்பனித்திரைநீர்க்கடல்சுலாவுலகிற் புலவர்ப்பலர்புகன்ருளரா
லிரும்பதுபுகையுயின்பம்வேட்டம்பொ னேயுறழ்தவத்திவனினைத்தான்.

நால்வகைக்குலத்துச்சிறுமியர்பாலு நாட்டினிற்கேட்டலுத்தப்
பால், வேல்வலிக்குறவரினத்தொருபிரிவாய் வேய்பலவெட்டிநாருரித்
துச், சேல்வரிவிழியார்பெறுமுறஞ்சமைப்பார் சேரியுட்சென்றெருகுடி
லுட், பால்வழிந்தனையமொழியுநீடெழிலும் படைத்தொர்பெண்டனித்
தறப்பார்த்தான். (௨௨)

அங்கவடனித்துவசிக்கைகண்டெவந்து னன்னையெங்கப்பெனக்கெ
ன்றா, நெங்கன்றனரோவென்றனரிசி யிதுகனாக்காயிதுசமைத்தென்,
பொங்கழற்பசிதீர்த்திடும்படிபடைக்கிற் புண்ணியமுண்டெனப்புகன்ற
ன், சிங்கநேரிடையான்மற்றமங்கையர்போற் சிரித்திகழாதுகைக்கொண்
டான். (௨௩)

அவடனெஞ்சுகத்திலிதுவுமோர்தேசத் தரிசியென்றேற்றனளதுநல்
கிவனுளந்தளிலிப்பண்பினோர்களு மிகத்துதித்தனளெனவியந்தான்
றவபலனையவமுதொடுகுழம்புஞ் சமைத்தொருகணத்தினிற்படைத்தா
ருவகையோடுண்டாங்கிருந்தனன்போ துற்றனரவனையின்றுள்ளார். ()

இம்மகடன்னைநாங்கொளவிவனை யின்றுளாரீருவார்கொல்லோ *
வெம்மதுமாபிற்கேற்றிடாதென்பா ரோவெனவெண்ணியேயிருந்தா
னம்மகட்பயந்தாணுகமுன்கண்ணுற் றச்சமுற்றமிகடாமீண்டு
சம்மதப்பட்டுவருத்தியாமுனரச் சாற்றுவினொன்ச்சரண்பணிந்தார். ()

பணிந்தவர்தமைப்பார் தஞ்சன்மினென்பாற் பரிவொடுவம்மினெ
ன்றழைத்துத், துணிந்துமயினத்திற் சேர்ந்தனன்கண்மர் சோறுதம்
மனையிடைத்துய்த்தே, னினந்தசைதின்பா ராயினுநல்ல நெறியுளர்தம்
மையேமதிப்பேன், ற்ணிந்தணிசடையான் மாலைனுமிருவர் தமையு
மொன் றெனத்தெளிதகவேன். (௧௬)

என்றவமுதது தபையினுற்பெரிதி டேறிடவேண்மென்றிரந்தா
னன்றதெத்தகைத்தே யாயினுஞ்செய்வோ நாமெனவவரிசைந்ததற்பின்
மின்றனைப்புறாயும் வடிவொடுமனையின் மேவியமகளைநான்வேட்டே
னின்றளித்திடவே வேண்மென்றிட்டா னீவதிற்றடையிலையெனினும்.

எம்மதுசேரிக் குடிவிலெம்மினத்தோ டிசைந்துவாழ்வதுகடனென்றார்
சம்மதமெனலு மக்கணங்கலத்தைத் தட்டியேமணம்புரிவித்துத்
தம்மதுதொழிற்செய்கருவியுளித்தார் தவப்பிராமணன்மிகமகிழ்ந்தான்
மெய்மதாதித முணர்ந்துமோரிச்சை மேயதால்வினைந்ததிவ்வியே.

நச்சுவார்க்கரிய சற்குருவலிதி னண்ணலுங்கக்கைசெய்வமு
மச்சுனைக்காய்பச் செனநெடுநாளா யவிர்த்ததுமணலரிசியினுன் *
மெய்ச்சுரமுத மனையவென்சோறு வினைந்ததுமவிளம்புவாரில்லை
பொய்ச்சுக்மவிழைந்தோரந்தணன்றாவார் புன்குழிப்புக்கொனர்பலரே.

ஆகலின்மடவார் நலநினைத்திடினு மகத்தினிலருவருப்புண்டா
மாதவந்தாமே தனித்துறற்குரியார் வனப்புருவாகியகருதிப்
போதநோமனத்தா ரவரொடுகலந்தே புனிதமாதவஞ்செயலாகு
மீதவவறுதூர் சம்மதமெனினு மில்லறந்தவத்தினுக்கிடரே. (௨௩)

அன்றியோர்சரத மானரிமுதற்றே வந்தமுமாகுமதறிய
நின்றிசுத்தொளிர்வ தென்னெனின்மடவார் நேய்மவிட்டருந்தவமுயன்று
பொன்றிடாமுத்தி புருந்தவர்பலரே புகன்றசொற்றவறிடாமனையோ
டொன்றிமாதவஞ்செய் துய்ந்தவர்சிலரே யுடல்வராக்கதிருறியெனலே.

அத்தவப்பனவ னுக்குறுகுறவ ரறிதொழிற்கற்றதின்முயன்றிட்
மெய்த்தனனெடுநா னொருதினங்கானத் தொருபெருமூங்கிலைத்தறிக்கப்
பத்தரைமாற்றுப் பொன்கொடுசெய்த பணமிகச்சொரிந்திடப்பயந்து
மத்தகமுரித்தோற் கருதியோர்தமிழ்ப்பா மகிமயக்கேலெனவருத்தான்.

‘சொன்னவன்சிறிது நில்லபெறுதோடித் தூரநின்றும்புறோக்கிடலு
மென்னவென்றாங்கு வருமொருநாள்வ ரிவன்றனைவினாவினரியான்வெட்
டன்னமுகிலிலாட் கொல்லிதோன்றியதாலஞ்சினென்னெல்லமவர்தாம்
பொன்னதென்றுணர்ந்து நீயிவணிலேல்போவெனவனுப்பிவிட்டப்பால்.

இத்தனைபித்தன் றானுமிவ்வுலகத் திருப்பதென்னெனவியந்தருந்
றத்தமத்தனையு மொருமுடிப்பாக்கி யாதவன்மறைந்தபின்கொடுபோஞ்
சித்தமுற்றவரா யிருவரையாங்கத் திரவியங்காப்பவைத்திருவர்
நத்தமுற்றமுதுண் டவர்க்கதுகொணரு நலங்குறித்தேகினரன்றே. ()

போயினர்தாமு மிருந்தவர்தாமும் பொருக்கெனவிருபிரிவினரே
யாயினரவரையிவர்கொல்லுகுறித்தா ரவரிவர்தமைக்கொல்லவிழைந்தார்
பேயினுங்கற்போரணுத்துணையேனும் பிடித்திடாப்பெண்ணினும்பெருங்கான்
நீயினும்பொல்லாப் பொன்னிதுதிங்கே செயல்பெருவழக்கமாந்தினமே.

அன்னமுன்னயின்றார் பின்னருந்துநருக் காலமுங்கலந்துகொண்டணந்தா
ரின்னவரவரைக் காண்டலும்பசியா லினைத்துளேமிக்கினற்றிறங்கி
முன்னர்நீர்கொணர்மி னென்றனரவரம் மொழிவழியிறங்கலுமுன்னுங்
கன்னடுத்தலைமேற் போட்டிருவரையுங் காலனூர்க்கணுப்பினர்கடிதே. ()

அவரவூரிடம்போய்ச் சேரலுமிவரு மவ்வமுதயின்றவணடைந்தார்
தவசிகாமணியா மந்தவேதியன்சொற் சரதமாயிற்றெனத்தருவாழ்
சுவணபூமியினர் முதலினர்சொன்னார் சமைக்கிடைக்காடுவேறென்றும்
பவமிலப்பனவன்மற்றைநாளவண்போய்ப் பார்த்துளம்பதைத்தனென்றும்.

சிற்சிலர்சொலவுங் கேட்டுளேனதனும் நிருவருட்செயலையார்தணப்பார்
பிற்சிலர்போ யொருதினமவன்றான் பிழைக்கோபைக்கையாற்பிடித்தோர்
நற்சிலையுருப்போற் மன்னிலைகடி நளிர்பெருங்கானிடைநின்றான்
பொற்சிலைக்கரத்தா னனையகொங்கனன்விட் புலவழிபோயினனன்றே.

சூடவனெழுந்த தார்கடிதிறங்கிச் சொக்கியமனநிலைதிரும்ப
நாடலுற்றிருவர் தாமுமிக்குறவாய் நன்மொழிசிற்சிலபேசி
யேடலர்மலர்ப்பைங்குழன்யினொருத்தி யின்பம்பேட்டக்குறச்சேரிக்
காடதில்வசிப்ப துணர்ந்துரைபெற்றுக் ககனமேற்சென்றனன்களித்தே.

அத்தகைப்பெரியோன் மன்னையுமயக்கு மாகையாம்பேயினை வெ
ல்வா, ரெத்தகைத்தவரோ வவர்திறந்தெரிவா ரியாவரோ வன்றுதொட்
டொவொர்நாள், சித்தர்சேகரன மவனிவன்வசிக்குஞ் சிறுகுடிச்சேரலு
ண்டிவர்தாந், துய்த்தலுந்துணியும் பெறும்பொருட்டியற்றுந் தொழிற்று
யர் சகித்திடாதந்தோ. (௧௩௩)

ஒருதினமணற்சோ மட்டவட்டனிக்கண் மெற்றவக்கொங்கண னம்
மே, கருவிகளிரும்பார் சமைந்தனவுதவாக் கழிவெலாங்கொடுவருகென்
றான்; நிருவனுள்கொணர்ந்தா னுடனவையனைத்துஞ் செம்பொனாச்செய்த்
ளித்தகன்றான், வருதனாகன்பா லவற்றினைக்காட்டி வகைபடச்சொற்ற
னண்மன்றே. (௧௩௪)

உடனவனவற்றை யக்கணங்கொடுபோ யூர்ப்புறத்துள்ளபாழங்கிணற்றி
லீடவுரைத்திட்டான் விரைந்தவாறியற்றி யின்முகத்தோடுவந்திருந்தான்
கடலுடைப்புவிசி லத்தகைமடவாட் காதலியாப்பெறுமவர்தாந்
திடமனத்துறவாந் பலபலபிறப்பிற் செய்தவச்செறிவினராமால். (௧௫)

சாத்திரந்தகுதி பெரியவர்முறைமை சற்றுமோர்கிலரவன்றனது
மூத்திரப்புனலாந் பொன்செய்தானென்று மொழிருவாரம்மொழிநிசமே
லாத்திரமவளுக் குதித்திடாவண்ண மடக்கலாமறிவுளாரதியின்
பாத்திரமறியா ரொகனனஞ்சொலினும் பழங்கதையெனவினாவலரே. (1)

அவ்விருபெரியர் தங்களிலொருவந் காடகவேடணையிலை
செவ்விதழ்மடவா ரோடணையொருவன் சிந்தையிலில்லையித்திறத்தான்
முவ்விதவேட ணையுந்தவிர்த்துயர்ந்த முனிவருஞ்சிற்சிலரிருப்பா
ரொவ்விதப்பயனு மிறையருட்டிருநோக் கின்றெனிலெய்திடாததுவே. (2)

ஆனையான்படுக்கிற் குதினாயினுயர மாமெனும்பழமொழிப்படியே
யேனையவுனவுந் தினத்தகுருவ ரினஞ்செறிசேரியினிடையோர்
மாணவேட்டதன லவனிலைதவறி மாழ்கிலன்மற்றையர்சிலரு
முனைத்தேன்ற வனவினன்னடைதொட் டொழுமித்திருத்தினனுதைத்தே. (௩)

அப்படியிருந்துந் கருமமேபரமென் றலமருமந்தணர்பலரு
மிப்படியித்தாழ்ச்சி யடைந்தனனெனயிக் கிகழ்ந்ததாலிவன்பலகவியான்
மூப்படியினரு மறிதரவவர்தம் முறைமைமுற்றிகழ்ந்தனனவைதாஞ்
செப்படியித்தையையையொய்ச்சமயத் தினர்க்குவப்பளிப்பவாயினவே.

அம்மகளுடனின் பருவமோரோழு மகலுமட்டின்பமார்த்ததற்பின்
செம்மலர்த்தவிகின் றிருவுடனெழிலுஞ் சிவையுடன் கருணையுந்திறம்பா
மெய்யம்மறைத்தலையின்பொருளுடனுயிரும்விரயிடவிடுத்தகத்திறவோர்
தம்மதாசாரந் தலைக்கொடுசுகத்திற் றனியனுய்ச்சஞ்சரித்தனனே. (௪0)

வேறு.

வெண்ணீறு மிகப்பூசி வேணியான் றுதிசெய்வான்
மண்ணீடச் சாத்திநெடு மாலையொருக் காற்புகழ்வான்
றண்ணீருந் தீயுமவர் தஞ்சொருப மெனத்தேறார்
கண்ணீர்விட் டழவிரண்டும் கலந்தணிந்துந் களிகூர்வான். (௪௧)

மன்னர்முதற் சீரியர்தம் மனைதொறும்போய்ப் புருந்தவருக்
கின்னலுநல் வின்பமுமிக் கீவதுவே தொழிலானுன்
றன்னகத்தி விச்சையொரு தவிடளவு மில்லாணை
யின்னவித மியக்குவது மிறைவனருன் வினையாட்டே. (௪௨)

காமருபூம் பொழிற்கச்சிக் கணிவண்ண னுமொருவன்
பூமடந்தை களிகூரப் பொருவருசென் கோலோச்சு
நேமமுளா னெனக்கேட்டு நிகழ்சிவவாக் கியனென்னு
மாழிசை யாழ்வானும் மன்னனான் மனைப்புக்கான். (௪௩)

முந்தியொரு நாளமார் முதுஞ்சுவன் வரும்போதாங்
கிந்தினாக் கிடையூறு யியைந்தாற்போ விவன்சபையிற்
செந்திருவன் னார்நடிக்குஞ் சோட்டித் திகழ்ந்ததனாற்
புந்திமருண் டிவன்நனைப் போவென்னப் புகன்றானே.

(சச)

போவென்ற மொழிவினவிப் பொருவரிய சினங்கொண்டு
கூவென்ற மனைவியுறு கோவிந்தன் றனைக்கண்டு
வாவென்ற னுடனுன்றன் மாசுணப்பாய் சுருட்டென்றோர்
பாவென்று முலகுணர்ந்து பகர்தரத்திற் பகர்ந்தானே.

(சரு)

அப்பாடல் பகர்த்தேகு மவனுடனத் திருமாலும்
பைப்பாயு மனைவியரும் பறிந்ததனாற் பணிசெய்யு
மெய்ப்பார்ப்பா ரனைவருமல் வேந்திடம்போய் நடந்தவிதத்
தப்பாமற் புகன்றினிய தமிழ்ப்புலவன் றயைவழியே.

(சசு)

மாயவனை மீட்டுமுன்போல் வயங்குறக்காட் மதியின்றே
னீயறிய விக்கணமே நிராபடமாய் ருவமென்றா
ராயமொழி வினவுதலு மவனடுங்கி யப்புலவன்
போயவழி விரைந்தோடிப் புதைபொருட்காண் டலிற்கண்டான்.

(சஎ)

கண்டவன்றான் மலர்மீது கனகமணி முடிதோயத்
தெண்டனிட்டென் குற்றமுற்றந் திருவுளத்திற் பொறுத்தருள்செய்
மண்டலத்தென் னனையார்க்கிம் மடமையுநின் னனையவருட்
டொண்டர்கட்குப் பொறுமையதுஞ் சுயகுணமூன் றோவென்றும்.

(சஅ)

கோயிலின்மால் வாராமற் குலத்தொடுவே தியசென்முன்
மாயினுநா னுடலோடு வாழ்ந்திருக்கத் துணிவேனோ
வாயிரம்வாய்ப் பாம்பனையா னுள்ளெனநிற் றெரியாதுஞ்
சேயிழையார் மயலாலுஞ் செறிந்ததிப்பொல் லாங்கென்றும்.

(சக)

இத்தனைக்குங் காரணநின் னியற்றமிழ்ப்பாட் டொன்றென்று
மத்தனையு நீசகித்திட் டாலுமிந்த வகிலமவன்
சித்தமெனு முனதுபுகழ்ச் சிறப்பழியா தென்றுமிவ்வா
றுத்தமப்பன் பாயமொழி யுணர்ந்தழுது பலசொன்னான்.

(ரு0)

சீர்கிளர்செந் நாப்புலவ னெனச்சிலமா னிடருகாக்கும்
பேர்கிளரத் தவமுனிவன் பெருமனத்தி னிடையந்நா
ணீர்கிழிந்த வடுவேபோ னிலவுசினத் தகையாறிப்
பார்கிழிக்கு மருப்பேனப் படிவமுங்கொள் பவற்பார்த்து.

(ருக)

கணிவண்ணன் வாவென்றான் காமருபூங் கச்சிகர
மணிவண்ண றீபோக வாண்டாமுன் மன்னுமிடந்
துணிவுடனே சேர்குதியான் றுணைவருகின் றேனெனமுன்
னெணியிண்ட் பாடலத னேனைபுட விசைத்தானே.

(ருஉ)

திருமழிசையாழ்வார் சருக்கம்:

கூசு

கச்சிவிட்டு வரும்போது கவிஞன்பின் செலுமாய
னிச்சிறுபாக் கேட்டிடலு மியாவருக்கு முன்போன
னச்சிறுவிக்கிரகப்பி னருந்தவன்போ யினனவன்பி
னச்சியழைத் தவனான நரபதியா தியுழ்போனார்.

(௫௨)

அவ்வண்ணத் திருக்கோயி லணைதலுமாங் குள்ளவெலாஞ்
செவ்வண்ண மாயினவாற் றேர்வேந்தன் றவற்பணிந்திட்
டவ்வண்ண மியற்றினையா லியான்செயுமா நென்னுளநீ
யெவ்வண்ணஞ் செய்தாலு மிகபரத்திற் றகுமென்றே.

(௫௪)

செயத்தருநல் லுபசாரத் திரளனைத்துஞ் செய்ததற்பி
னுயத்தருமா றுரையெனலு மொண்டமிழ்ப்பா வல்லார்க்கு
நயத்தருணத் தவத்தோர்க்கு நல்லவனு நடந்தென்றும்
வயத்தருவ ரனையார்க்கோர் மறலியா கெனச்சொல்லி.

(௫௫)

அப்பதிவிட் டனையபதி யநந்தங்க டொறுமேகி
மெய்ப்பதிக முதற்பாடல் விளம்பியிக வினையாடி
யெப்பரமெய்ப் பரமோயா தின்னுமொரு தாய்வயிற்றி
லுய்ப்பதற்கொப் பாதுதுவோ வதனிடையுக் குறைந்தானே.

(௫௬)

* முப்பெயரு மொருபெயரா மொழிசுவா ரெதிர்முரணி
யப்பெயரொவ் வொன்றினரு மயலெனச்சொல் வாருமுளா
ரெப்பெயரு மெவ்வுருவி மேகனதா மெனுமறைகள்
பொய்ப்பெயர்ப்புன் மதக்குறும்பர் போராட்டம் பொல்லாதே.

(௫௭)

சைவவயி ணவப்பொதுவாஞ் சமயாதி தப்புலவ
னுய்வடைந்த சரித்திரமீண் டெணர்ந்தளவி லுரைத்திட்டேன்
மெய்வழியின் றுறைநின்று விண்ணின்மா யைத்திறத்தாற்
பொய்வழிச்சென் றதின்மீண்ட புண்ணியஞ்சீர் புகல்வேனே.

(௫௮)

திருமழிசையாழ்வார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவீருத்தம் - எ.அ.௫.

இ கு ப தா வ து

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் சருக்கம்.

மெய்ப்பிரகாசம டைந்தவரேயுணர் விண்ணெவெவெகுசென்மத்
தப்பிரமேயனெ னக்கருதித்தொழு மன்புடையோனெருவ
னெப்பிரமாவமி னிப்படையாநல மெய்துநிமித்தத்தால்
விப்பிரகாரா யணனெனுநாமம் விளங்கொருமகவாகி. (க)

பாரில்வளந்துந லெவ்வனமென்றுசொல் பக்குவமெய்திடலுஞ்
சீரியநந்தா வனமதுசெய்து செறிந்தபிருந்தைமுதற்
கூரியதூல்பக சப்படுப்பு குலங்களைலாமிகவைத்
தாரியனைத்தரு நாரணனன்ப ரவாவநல்கினனே. (உ)

அன்னவரன்புமி கக்கொடுதொண்ட ரடிப்பொடியென்றெருபேர்
பன்னவிளங்கினன் மங்கையர்மீதுறு பற்றணுவளவுமிலா
னின்னவிதந்தெரி வழற்றிதன்னொடி லக்குமிதேவியிநா
ளுன்னதுமாயைவி னோதமொர்சற்றிவ னென்றல்செயென்றனளால். (ஃ)

அன்னமுயர்த்தவ னைத்தருநாரண னங்கனமேசெயுமா
றுன்னலுமநக ரிக்கணிகைத்திர னுடொருமேதகையா
னின்னவனைப்புண ராதுயிர்வாழ்கல னென்றெருநுணரிவெய்தித்
தன்னதுகோலமெ லாமும்விடுத்தொரு தாதிபுருக்கொண்டாள். (ச)

பொன்மணிபட்டுடை யாதிபிகழ்ந்து புனத்துளவின்குறடா
நன்மணியுங்கம லத்துறுகொட்டையு நன்குதரித்துயினு
ரின்மணிபட்டிவ னொப்பவரின்மென வேகுலவிக் * குளம்
தொன்மணிசந்தர மாகவிரந்தமு துண்டுமுலாவீனனே. (ஊ)

கண்டவர்கிந்தைக வியாவுநெகிழ்ந்து கரைந்தனகாசமுமெய்த்
தொண்டாரடிப்பொடி நெஞ்சினுமன்பு சரந்ததுணர்நினிமால்
கொண்டனைவானென நம்பியமாதா குலாவவனந்தனின்மேய்த்
தெண்டனிழைத்தித னிற்பணிசெய்திடு சீர்தருகென்றிடலும். (சு)

இப்பணியென்னது சொந்தமதேமு னெவர்க்குமளித்திலனீ
செப்பணியேர்முலை மாதிலிற்சை செலுத்தறகாதென்றான்
றப்பணிதாவழி யேன்றனசெய்குவ றந்தருநையவெனத்
துப்பணிவாய்குழ றிக்கணினீர்சொரி யும்படிகெஞ்சினனே. (எ)

பெண்ணினலார்பய மோதிடில்வன்புறு பேயுமிரங்குமெனிற்
றண்ணியபேரரு னாரணனன்பர் தமாதுளமென்படுமோ
நண்ணியவாறுசெ யென்றனம்மொழி நல்வரமென்றளிகூர்ந்
தெண்ணில்பணிப்பொலி விற்கிலநாளு மியற்றினளின்புறவே. (அ)

எத்தனைவிரவை ராகமடைந்தவ ரென்னினுநாரணனார்
சித்தமயக்கரி னைத்திடினமையல் செறிந்துழல்வாரெனலா
லத்தனியன்பனு மம்மகனும்பழ கார்வமலிந்திடலு
நெய்த்தமலர்க்கணை யங்கசன்வந்து நெடுஞ்சுமர்செய்தனனே. (ஆ)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் சருக்கம். கர்க்க

அங்குறுமாதைவி ணூர்நசைவிட்டிவ னுல்வருவாளெனவே
யிங்குசொல்வாருமு ளாரவரோர்குடி லிழ்புகவேயொருநாள்
கங்குலுநீர்பொழி மங்குலும்வந்தன காமமயின்றிட்டார்
பைங்குதிரைச்சக டோன்வரல்கண்டு பதைத்துவருந்தினரே. (க0)

அன்றுமுதற்பக னந்தனவேலை யருக்கன்மறைந்திடலுங்
குன்றுதலின்றிய காமநல்வாரி குளித்திடும்வேலைசெய்தார்
மின்றுணையன்னவ ளன்னவனெஞ்சம் விலைப்படுமாறுதெரிந்
தின்றுமனைத்தலை போகுவனென்ன வியம்பியகன்றனளே. (க1)

மின்னையாளவள் வீடுபுகுந்து வெறுத்தனவெஃகியணிந்
தின்னவடன்றலை யேறியபித்த மிறங்கியதென்றறவோர்
பன்னவிருந்தன ளப்பனவன்பரி தாபமலிந்தினிநா
மென்னசெய்வோமென வன்றுபகற்பணி யாவுமியற்றிலனே. (க2)

அப்பகலோருக மாகிநிகழ்ந்த தருக்கன்மறைந்திடலுங்
துப்பவிர்வாயவ டன்னெதிர்சென்றுயர் தொண்டரடிப்பொடிதா
னிப்படியென்னை வெறுத்தனையேயென வேங்கினனாங்குவளோர்ந்
தொப்பறுநல்லுரை யோதியனைந்ததி யோகைவினைத்தாளே. (க3)

இன்னவிதத்திரு வோருந்நீதி லியாவருமோர்ந்திகழ்சொற்
பன்னல்வினைத்தன ரங்கவரஞ்சிலர் பைங்கிளிவாகனனாள்
மன்னையும்பொரு ளாமதியாதுயர் மாதவருங்கெடுவா
ரென்னலுமாதர்செ யுங்குடங்கொடி தென்னலுமன்னினவே. (க4)

தன்குலமாதை மணந்திடலுந்தவ சிற்றிடரொன்றுதணந்
தின்குணனாகி மலர்த்திரண்மாயவ னீரிருதோளொடுதா
ணன்குபுனைந்திட வேமுயலந்தண னஞ்சுறழ்வஞ்சகமார்
புன்குலமாது முயக்கமயக்கிடை புக்கதொரழ்புதமே. (க5)

வேசியெனத்தெரி வித்துமிடுத்தவ வேடம்விடுத்துமிகப்
பேசியுமன்புட னுசைவிடாதுபி ராமணன்வந்துபுணர்ந்
தாசியுரைப்பத றிந்தவள்பொன்றரி னன்றியிணங்குகிலே
னேசியடிப்பவர் சிற்சிலருற்றன ரென்றுமியம்பினளே. (க6)

முன்னுரிமைத்திற மெய்தவணங்கி முயங்கிமுதிர்ந்தமயற்
துன்னுறல்கண்டு வெறுத்தழலேநிகர் சொற்களுரைத்தவனைத்
தன்னுயிரென்றுணர் தொண்டரடிப்பொடி சாமவர்கோந்தளர்வுந்
றின்னுயிருய்வகை யின்றியொர்தன்குடி லேகிவிழுந்தனளே. (க7)

அன்றிரவிற்பிகழ் திங்களின்வெய்யி லுழற்றலுமாரமலைத்
தென்றிசைவாயு வடர்த்தலும்வேள்களை சிந்தலுமாகியவா
முன்றிகழ்காமவி காதநினைந்துமு டைந்தபல்பாடல்களியாள்
சொன்றிடினுஞ்சில ரென்ளுநர்க்கு ஆதிப்பவர்ப்பலரே. (க8)

எத்தனை தூரம் வெறுப்பினுமாத ரிடத்தநூராகமுறுஞ்
சித்தமமாதவ னுக்குமளித்த திருட்டரியோர்முதுமைப்
பத்தனிலம்மகள் கண்ணெதிரோகியோர் பைம்பொற்கலமதனை
யத்தவனல்கின னிற்கெனவன்பொ டளித்துமறைந்தனனே. (௧௯)

அக்கலமீநக ரத்துறுகோயில கத்தினதாதலினான்
மிக்கவருச்சக னுதுகனுவிலும் விண்வெதின்தலம்
புக்கதெனச்சொலி யேகினனவ்வழி புரவலனேவலர்போய்க்
கைக்களவோடுகொ ணர்ந்தனரம்மகள் காவலனெதிரீஞ்சி. (௨௦)

தொண்டரடிப்பொடி நல்கியதாவொரு தூயவயோதிகர்கைக்
கொண்டடியாளிட நல்கினொன்னமெய் கூறினளங்கவனைக்
கண்டதனுண்மைவி னுவினனியானது காரணமோதறியேன்
புண்டரிகக்கண் முராரிதனுணைமெய் பொய்யலவென்றனனே. (௨௧)

அனகனிகோதலு மாடகவட்டி லடைந்ததலந்தெரியுங்
கனவுபெறும்பன வன்றலையிற்கரி யோனுவேசமதா
யெனதருளாடலி தென்றனனங்குள ரியாவருமவ்விருவர்ப்
பனகவனைப்பர னடியவொன்று பணிந்துபராவினரே. (௨௨)

வஞ்சகவேசியெ னும்பெருநிந்தை மறைந்துயர்மாண்பினளா
யெஞ்சலில்சீர்கொள்வை குந்தமடைந்தன னேழையறிந்தொழிதா
நஞ்சனையாரெனி னுந்தவசிலர் நயந்தனையப்பெறினோர்
கொஞ்சமுமேம பயந்தொடராநெறி கூடுதறிண்ணமதே. (௨௩)

அத்தவவேதிய னுகியதொண்ட ரடிப்பொடியிதீரிதான்
வைத்தபொய்மாயைய நீக்கியருட்பெரு வாழ்வுநோக்கினு
லுத்தமயோகியர் தம்மதுபூதியொ ருங்குபொறுத்துலவா
முத்தமிழ்மலைக ளுந்துளவோடவன் மொய்ம்பிலணிந்தனனே. (௨௪)

தூயவனைச்சில நாள்விலைமாது தொடர்ச்சியின்மாழ்கவிடுத்
தேயநலஞ்செ யெனத்திருமங்கை யியம்பியவண்ணமநான்
மாயனியற்றலை யெண்ணிலவன்பெரு மாயையுமன்னவள்பாற்
பாயதிறத்துள டக்கமெனச்சில பக்குவார்செப்புலவோ. (௨௫)

ஆசறுசில மிகப்பெறுதொண்ட ரடிப்பொடியாழ்வானுள்
வாசமலர்ப்பிர மாவருளாயுள் வகுப்பினுமிஞ்சியநா
ணைசரனேக ருவப்புறுமாறு நிலத்திலிருந்தரிதாட்
பூசனையன்பர் மலிந்தவைகுந்த புரத்திலடைந்தனனே. (௨௬)

ஆன்றுள தொண்டரடிப்பொடி நாமமணிந்ததொரந்தணன்முன்
னேன்றுதவம் பலநாள்செய்து மாயனெழிற்பதமேவல்சொனேன்
மேன்றுளமல்கு மலர்ப்பொழில்குழ்தரு சீரங்கத்திடையோர்
பான்றுகிகூறுபு பாணுழவானுறு பரிசுதுபகர்வேனே. (௨௭)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்சுருக்க முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது திருப்பாணம்துவார் சருக்கம்.

எண்ணில்பல பிறவிகளி லெட்டெழுத்து மிகவோதும்
புண்ணியத்தோ டேதோவோர் புனையுமியற் றியவொருவன்
றிண்ணியநாற் குலத்தோருந் திண்டாவைந் தாங்குலத்தின்
மண்ணிலுயர் சோனாட்டோர் மகவாகி வளர்ந்தானே. (க)

அம்மகனைப் பெற்றார்த் மருந்தவமும் பெருந்தகவு
மீம்மணுல கிடத்தியாரு மியம்பிடக்கேட் டிலனியானென்
சம்மதத்தாற் சிலபுலவர் தமைப்போற்சொல் லவுமாட்டேன்
மைம்மலைநேர் நெடுமேனி மாயனறிந் தனவாமே. (உ)

மேற்குலத்திற் சிலர்நாக வேதனைப்பட் டிடல்போற்கீழ்ப்
பாற்குலத்திற் கதிபெறுஞ்சில் பக்குவரி லிவனொருவன்
மாற்குரிமை மிகவெய்தி மாமிசங்கள் ளருந்தானாய்
நோற்குநரி லொருவனென நுவனடைதொட் டொழுகினனே. (ஈ)

இளமையினிற் புனிதமிக வெய்தினனாய்த் தினந்தினமுந்
துளசிமுத லியவெடுத்துத் தூயபுனற் காவேரிக்
கிளர்மணலிற் கோயில்செய்து கிடந்தருள்வாற் பூசித்துத்
தளர்வொழிய முதற்கதியே தருகெனநன் கிரந்தானே. (ச)

அதுமுதிர வவனினத்தா ரணுகுதற்கு மச்சமுற்றார்
சதுவகைய குலத்தோரிற் றக்கவர்திக் குபசரித்தா
ரிதுதுணையாற் பிறமுயற்சி யாதொன்று மிலனானென்
பதுமன்முதற் றேவர்களும் பார்த்துமிக வியந்தாரே. (ஊ)

அந்நானைப் பலகனவி லரங்கநகர்ப் பெருங்கோயிற்
பைந்நாகத் துவணையிற் படுத்திருக்கும் பரந்தாமன்
மைந்நாகக் கிரிபோலும் வடிவுமிரு டடவாருஞ்
செந்நாவாற் றுதித்துய்ந்தார் திரள்களும்பார்த் துவந்தானே. (கூ)

அன்னதவத் தருட்பாண னங்கொருநாள் வழக்கம்போற்
றன்னதுகை யாற்பூசைச் சடங்கியற்றி யுறும்போது
பொன்னரங்கக் கோயிலுக்குப் புனல்கொணரப் போந்தவர்தா
மின்னல்வினைத் திகழ்த்துகல்லா லெறிந்துதரத் தினரன்றே. (எ)

அஞ்சியவ னோடுதலு மவர்புனற்கொண் டங்குமுற்றார்
நஞ்சியல்பாம் பணைக்கிடந்தா னற்கோயிற் கதவவர்தா
மிஞ்சியபல் பாடுபட்டும் விடுபட்டித் திறக்கவில்லை
கெஞ்சிமிகத் தொழுதெழுந்து கெட்டேமென் றிரங்கினரே. (அ)

ஈம்முரிமைத் தொழும்பனுக்கு நலிவுசெய்தி ராதலினிவ்
விம்முதய ருறப்பெற்றீர் வினாந்தவனைத் தொழுதழைத்தின்
நிம்முறைசெ யருச்சகன்மீ தேற்றிவரு விரென்ன
மெய்ம்முதலா மரங்கேசன் விளம்பொலியொன் மெழந்ததுவே. (௯)

அக்கணமே யுற்சவச்சீ ரவிர்தாவன் னவர்போயம்
மிக்கவனைத் தேடினாவ் வேனையவன் வெருவாய
துக்கமொழிந் திவர்வாராத் தூரத்தே கோயிலமைத்
திக்கனைப்பெற் றுள்ளுசை யினியற்றி யிருந்தானே. (௧௦)

தேடியவர் காணாமற் றியக்கமுற்றுச் சிறப்பனைத்துங்
கூடியவர் பலர்களுமக் குளிர்துறையி லுறநிறுவிப்
பீடியன்மெய் யறிஞர்சிலர் பெயர்ந்தவன்போம் வழியேபோய்
நாடியவ னோடாம னலம்புகன்று பணிந்தாரே. (௧௧)

பணிந்தவர்க டமைப்பார்த்துப் பாணுழ்வா னெனைக்கொல்லத்
துணிந்தடித்துத் தூரத்தியநீர் தொடர்ந்துதொழ லேனென்ற
னணிந்தபடைச் சங்காழி யரங்கனுனை யழைக்கின்றான்
விணிந்திராரா தியர்மதிக்கு மேதகவெய் தினையென்றார். (௧௨)

என்னைநீர் தொழத்தகுமோ யானங்கும் வரலாமோ
முன்னேநா ளயன்விதித்த முறைபிறழ்ந்த தோவென்னத்
தன்னையே தாழ்த்திடுமத் தவன்றனையன் னவர்தொட்டீர்த்
துன்னேநேர் வார்சகத்தி லொருவருயின் மெனக்கொணர்ந்தே. (௧௩)

ஆழியுளான் சொற்படியே யருச்சகன்றன் பிடரேற்றி
யேழினுசயாழ் முதற்கருவி யெல்லா மு யினிதொவிப்பப்
பாழிமதக் களிற்றினேர் பாகவதர் துதிபாட
வாழியதென் னாங்கககர் மறுகினிடை வரலுற்றார். (௧௪)

அருச்சகன்செஞ் சிறைப்புள்ளா வவன்மேற்கொள் பாணுழ்வான்
மருச்செறிபைந் துளவணியீ மாயவனாக் திகழ்வுறலும்
விருச்சிகநேர் கொடியோரு மிகவெருண்டு காங்குப்பிக்
கருச்சளந்தீர்த் தருள்சேவை கண்டனமென் றாடினாரே. (௧௫)

பூவிலெவ னோவொருவன் பொருவில்பெருந் தவஞ்செய்திட்
டாவிபுடைக் கலுழன்மிசை யனையமுருந் தனைக்காண்பான்
பாவிசுற மதுபெறலாற் பரம்பத மாங்கமென்றுங்
காவிரியே விரசையென்றுங் கணித்தறிந்தோர் சிலர்தாமே. (௧௬)

அவ்வண்ண மங்குள்ளவணி கிளர்ச்சந் நதிச்செல்காற்
செவ்வண்ணக் கதவங்க டிறந்திடலாற் சேவித்தா
ருய்வண்ணப் பாணுழ்வா னொருபதுபாட் டிகைத்திடலு
மைவண்ண மரலவனை வாய்மலரா லுட்கொண்டான். (௧௭)

விழுங்கிடலு மவன்காலின் விரலிரண்டுக் கடைவாயி
 லொழுங்குபடத் திகழ்ந்ததன லுருத்திராங் கிசம்போன்ற
 னழுங்குமனத் தினராடி யடியர்பல சலமந்தார்
 செழுங்கருணைக் கடற்பெருமான் நிருவுள்பாங் குணராதே. (௧௮)

போதநெடு நாட்சென்றிப் பூதலத்திற் புகழ்வாய்ந்த
 நாதமுனி யென்றொருவர் நலங்கிழவை ணவசமயத்
 தாதாமாய் விளங்குற்ற ரவரங்கக் தொழுநாளி
 லீதழகன் றுனக்கெனநன் கிறைஞ்சியபின் மறைத்தானே. (௧௯)

அண்டமுழு துண்டுமிழ்ந்த வலர்கமலத் திருவாயாற்
 பிண்டமொன்றை முற்றயின்றும் பெருவிரலோ ரிரண்டிமட்டுங்
 கண்டவர்தா மிகழுவெளிக் காட்டியுற்ற கருங்கன்வன்
 கொண்டவெண்ண மெவராலுங் குறித்துணரக் கூடாதே. (௨௦)

துன்றடியார் களைத்தனது சொருபத்தே கலந்துகொள்பண்
 பின்றரிக்கென் றேகருது மிளம்பருவ வயினவர்க்குத்
 தென்றமிழ்ப்பாட் டொருபத்தாற் நிருப்பாணு வானவனா
 டொன்றலுற்ற கதிசொன்ன லொருசிறிது மினியாதே. (௨௧)

பத்துப்பாட் டொத்ததிருப் பாணனைத்தன் கனிவாயாற்
 றுய்த்துக்காட் டியவரங்கன் றுதிக்கவியா யிரங்கேட்டு
 மெய்த்துப்பா ருலகினிடத் திடையவெனே விடுங்கொடுமை
 முத்துப்போன் றேதிகழு மூதறிஞ ருணர்வாரோ. (௨௨)

சேணுட ருணர்வினுக்குந் தெரிவருஞ்சீர் வாய்ந்ததிருப்
 பாணுவான் சரித்திரமிப்படி சொலக்கேட் டளவுகாததே
 னீணாகப் பாயலுளா னிசநெறியே கடைப்பிடித்த
 மாணர்ந்த பரகாலன் மாட்சியுஞ்சற் றுணர்ப்பேனே. (௨௩)

திருப்பாணுவார்சருக்க முற்றிற்று.

—
 ஆ. திருவருத்தம் - ௮௩௫.
 —

இருபத்திரண்டாவது

திருமங்கையாழ்வார் சருக்கம்.

கள்ளரியாமெனக் காசினியோரிடம்
விள்ளநாணமு றாவினார்குலத்
துள்ளமாதவ மோருருக்கொண்டென
மள்ளர்கூற்றறழ் மங்கைமன்றோன்றினான். (க)

பிறந்தவூருமப் பிள்ளையைப்பெற்றிடச்
சிறந்தமாதவஞ் செய்தவார்பேர்களு
மறந்தழைக்குமுற் சென்மமுமாதிய
பறந்தசெம்புட் பரியினன்றேர்வனே. (உ)

விண்டுபத்தி திரண்டொருமெய்யுருக்
கொண்டெவந்த ருணங்கொடுநீடியே
தன்மெக்கரம் வாள்விற்பரித்தநற்
றொண்டுகோயி றொறுஞ்செய்தெய்த் தானரோ. (ஈ)

கற்றிடாது வருங்களவுத்தொழில்
பற்றிநாளும் பயின்றுபொன்றேடியே
நெற்றியிற்றிரு மண்ணிடுநேயர்பா
லுற்றிறைஞ்சி யுதவுதலாற்றினான். (ச)

ஒருமனைப்பி னிராவிலொருத்திகை
திருகியேகலங் கொண்டனன்சேவைநே
ரிருகட்கொண்கனங் கியாரொனக்கேட்டலுங்
கருணைநாரண னென்னக்கழறினான். (ரு)

அச்சொற்கஞ்சி யவள்கையிற்கொண்டதும்
வைச்சிருந்ததில் பண்டமுமற்றவர்
துச்சுவக்கச் சொரிந்துவிட்டோடினா
னிச்சலிக்கதை நீணிலஞ்சொல்வதே. (௯)

சக்கரத்தினைத் தந்துழநாரினான்
மிக்கதாங்கத வித்தண்டினுல்வென்றே
புக்கவண்செறி பொற்றிரள்கொண்டபின்
பொக்கமின்றிய புண்ணியச்சிந்தையால். (௭)

சேங்கப்பணி செய்ததுஞ்சிற்சில
பேரங்கத்தைப் பெருநதியூடுதாழ்த்
தேரங்கக்கதி யீந்ததுமெண்ணில்பல்
லோரங்கங்குரைக் கின்றதுண்டென்றோ. (அ)

முட்டுப்பட்டறி யாவிவன்மூர்க்கத்தால்
வெட்டுப்பட்டவ றொத்தனையோ வியன்
கட்டுப்பட்டவ றொத்தனையோகையின்
குட்டுப்பட்டவ றொத்தனையோகையோ.

(௯)

அன்னவண்ண மடம்பரகாலன்ற
னின்னன்மாநிலத் திற்பலர்க்கீந்தவர்
பொன்னனைத்துங் கவர்ந்துசில்புண்ணிய
முன்னவின்ற முறையின்முயன்றனன்.

(௧௦)

வேறு.

வாட்களிய னெனவுலகோ ரச்சத்தா லிடம்பெயரும் வகித்துக்கொ
ண்டான், கோட்கலுழப் பரியுகைப்போ னடியரலார்க் கெமன்போலுங்
கொடுமைசெய்வான், வேட்கடுக்கும் பேரழகும் விசயனையே நிகராகும்
வென்றிப்பேருந், தோட்கமைந்த பலபடையுஞ் சுமந்துள்ளான் * முதன
மஞ் சொலச்சோம்பானே.

(௧௧)

மன்னர்மன்ன னெதிர்த்தாலு மவன்படையோ டறத்தடியும் வலி
மைவாய்ந்து, மின்னவய வீரனர சாட்சியினை யணுத்துணையு மிச்சித்தில்
லான், பொன்னருமை யெனச்சேர்ப்பார்க் கிடர்வினைத்து நாரணனைப்
போற்றுமன்ப, ரென்னவெளி வேடமட்டிற் நிகழ்வார்க்கு முவகைமிக
வியற்றினானே.

(௧௨)

எந்தவிதச் செயல்களுந்தன் னருள்வழியே செய்யுந்ருட னெனப்
பன்னாலுஞ், சந்ததமும் புகல்பகவன் நிருவுளத்திற் கருணையொரு சற்
றேதோன்றிற், நிந்தநிலத் தொருகளவு மிவன்றனக்கன் றெய்தாம லேக்
கற்றேகி, வெந்தநெருப் புறழ்கானில் வழிப்பறிவேட் டொருசெழக்கீழ்
வேங்கைபோன்றான்.

(௧௩)

உச்சியிற்ரு றியன்குலவு முருமத்தே தனிப்பரியூர்ந் தும்பர்தாமு,
நச்சிடற்காம் பணிபலபூண் டாடையும்பொன் னுலணிந்தோர் நானங்கு
ற்றா, னச்சிறுவன் றனைக்கண்டாற் பரியிரிய வுகைப்பானென் றடுத்தபோ
து, பச்சிறகார் சிறுபுட்போற் பாய்ந்துகடி வாளமதைப் பற்றினானே. (.)

பற்றிடலு உடுடுங்கி மணஞ்செயப்போ மெனைக்கொல்லேல் பாவம்
வேண்டல், பெற்றிவுளி யுடன்செலவிட் டுடிப்போது மெனக்குழறிப்
பேசலுற்றா, னெற்றியினிற் றணியவிர்ந்த தன்றிமண்பூ சியதமும்புநிலவி
னாலும், வெற்றிமலி சக்கரத்தா னடிமையெனத் தொழுதுதுணை மிகச்
செல்வானே.

(௧௪)

துணைச்செலுங்கா ரணமென்றோ வெனவினவிற் சொலக்கேண்
மின் றுணிந்துவெளவு, மிணைக்கையரார் தன்னினத்தா ரியாவருஞ்செவ்
வேளடிமை யேகதேசம், கணைக்கலந்த விசயனிடம் கலகமிட்ட வேடுவு
னைக் கருதுவாருண், டணைக்கடன்மேற் றுயின்றவன்ற னடிமையிவ னெ
னத்துயர்மிக் களிப்பாரென்றே. (க௯)

அன்றுகன காசுரன்செந் நீர்குழத்த வாயிரம்வாய் கருமொன்றா
கிக், குன்றமுத்தோ ணிரைக்கணியாக் குடர்கவர்கை கருமிரண்டாக்
குறுகிக்கோபந், துன்றுக துகர்பரியும் பிடிபடுமீச் சரியமென்வாய்
சொல்லற்பாற்றோ, மன்றுடையா னயன்மகவான் முதலியதேவரும்விவ
ந்து மதித்திட்டாரே. (க௯)

வேடமவ்வா நிதலருமை யன்றன்று நடுநடுங்கி வெயர்த் தென்னாவி
யோடனுப்ப வேண்டிமெனக் கெஞ்சியதே மிகவருமை யொருகனவிற்
பாடல்விழைந் தென்னிடத்துந் திருவல்லிக் கேணியிலப் பாசாங்கிட்டா
னாடரிய விளையாடச் சோம்புகின்றா னவன்மனமே நகைக்கு மன்றே. ()

மாவில்வந்து தன்கைவசப் பட்டமண மகனையந்த மறவர்கோமா,
னீவிசனப் படவேண்டா மாயுதங்கொண் டமர்செயினே நின்னைக்கொல்
வேன், பாவியலேன் பகவனடி யவர்தொழும்பிற் காத்திருநிடம் பண்பி
னேன்கா, னோவியம்போன் நிருத்தியெனத் தேற்றியவன் பணிசுழற்ற
லுற்றானன்றே. (க௯)

துப்பனைய திருவடியின் விரலணியைக் குறிப்பாகச் சூ* மொன்றன்றி
யெப்பணியு மொவ்வொன்றாக் கழற்றியவ னுத்தீரியத்தினிற்சேர்த்திட்டு
மப்பணியை விடமனமில் லாதவனுய்க் கடித்துநெகிழ்த் தானப்போதே
மெய்ப்பகவ னிவனெனலே முதலாய ஞானமெலாம் விளங்கிற்றம்மா. ()

நாரணனென் நிவனறிந்த வுடனவன்புள் ளரசின்மிசை நளினைபாகஞ்
சேரமணி முகிலேபோற் சிவனயனிற்குரன்முதலோர்செறிந்துபோற்றப்
பாரணங்கிற் காச்சுமக்கும் புடையைந்துந்தோணுக்கும்பதுமச்செங்கட்
சேவீர்மா முகமுமெழிற் நிருவடியா தியுந்தெரியத் திகழந்தானன்றே. ()

புறவெளியிற் கண்டபடி யகவெளியி னிலும்பெரிது பொலியப்பெ
ற்றான், மறமுமுதுந் தவிர்ந்தறமே வடிவானான் பழவடியார் மாபிற்சேர்
ந்தான், நிறமலிசெந் தமிழ்ப்பாடல் பலபலவந் துதித்தொலிக்குஞ் சிறப்
புந்தோய்ந்தான், றறவினரா சாரமொடு திருப்பதிதோ தேகியன்பிற்
றுதிசெய்தானே. (௨௨)

அலந்தருபோர்ப் புலவருய வகப்பொருளா தியவிளக்கி யவர்தம்வாயா
னலந்திகழ்நாந் கவிராசு நம்பியென்றோர் திருப்பெயருகவிஸப்பெற்றான்
சிலந்தியுணுங்குரங்கினமாந்தேவருக்குத்துணையானேன்றிருக்கணைக்கல்
கலந்தமனத் தினர்க்கரிய காரியமொன் றுள்ளதெனக் கழறொண்ணுதே.

அவன்பிறந்த தலமெனவுஞ் சிலர்பகர்ச்சி காழியிற்போ யமரோத்த
நிலந்தபுகழ்த் தாடாளன் சந்தியே தஞ்சமென நெடுநாளுற்றான்
சிவன்றனருட் பெற்றதிறு ஞானசம்பந் தனுமங்கு திகழ்ந்தானந்நா
ஞவந்திருவர் களுமொவ்வோர் காற்பரிதி மதிகலந்தாங்குறுவதுண்டே.

இத்தனைபா லப்பருவத் தீசனருள் பெற்றனனென் நிவன்வேட்டாங்கே
யத்தனைகோ ரந்தவிர்வுற் றரியருள்பெற் றமைகருதி யவனுமேவட்டான்
பித்தனெனத்திருடனெனப்பேசினுங்காத்தருள்வதொருபெருத்தெவென்னச்
சித்தர்முத லோர்ப்பகர்தல் சரதமெனி லவருரிமைத் திறமெய்யாமே. (1)

சிவனையிழி தேவதையாச் செப்புசிறு வயிணவருஞ் செங்கட்கார்போல்
பவனையொரு பகவென்றே பகருமிளஞ் சைவர்களும் பழுதில்காழித்
தவிரருவர் களுமுறவாய் நிகழ்ந்தனரென் றுற்சகியார் சண்டையிட்டுக்
கவலைமிகவொருவனைமற்றொருவன்வென்றானெனப்பகர்த்துகளிப்பாரன்றே

சதர்வேத சித்தாந்தந் தனிற்ருலவு சட்சமயத் தலைவர்தம்மு
ளிதுகாறுமொருவரைமற் றொருவர்பொரு தழித்தகதை யில்லையிலை
பொதுவாயபரஞான முதியாமு னிளம்பருவப் புதல்வர்போல்வா
ரதுதாழ்வென் றிதமெனென் றறிந்தனவிற் புகன் மசின் னு எயர்வதுண்டே. (உஎ)

மழவிடைமேற் சிவனெனினில் வரமுயலுஞ் சைவனுக்கும் வயினதேய
னழகியபொற் பிடரிலரி யவிர்தரவே கருதும்வயி ணவர்க்குந்தாங்கள்
பழகுதவ முகிர்தரவந் தெய்வமொன்றே யெனுஞான பலமுண்டாமேற்
கழல்கடித்தும் பால்முடித்து முயந்தவருட் பகைவருமோ கருதுவிரே. (1)

என்றெய்வம் பெரிதென்போன் கன்னியொப்பான் மெய்வமொன்
றேயெனத்தேர்ந்துள்ளோன், குன்றென்ன முலைபருத்துக் கொண்கனுக்
காம்பருவமுறுங் குமரிபோல்வா, னன்றென்ன லழிந்திடவு மாமெனலுண்
டாகவுஞ்செ யருள்வாய்ந்துள்ளோ, னென்றென்ன வுலகுபுகழ் மதலைபயந்
துளவனிதை யொப்பானன்றே. (உசு)

தெய்வமிரண் டென்னுமவர் பிறவாத முத்தியினிற் சேர்வதென்றும்
சைவருரு வாயகவு ணியன்மனத்திற் சிவன்வடிவே சங்கமுது
மைவனநா ரணன்வடிவும் வாட்களியன் மனத்திலரி வடிவந்தானே
நெய்வழிசூ லப்படையோன் வடிவுமெனல் குருவாணை நிசங்கண்டோ. (1)

நான்முகனு மகத்தியனே முதலாய முனிவாரு நகுவெண்டிங்
கள், போன்முகங்காட் டிடுமெளவை வள்ளுவனா தியராஞ்சில் புலவர்
தாமு, னான்முகத்துந் தெய்வமொன்றே யெனதுவன்றா ரொருசமயநோக்
கத்தின்தோர், மேன்முகப்பே றடைந்துமுதற் பிடித்தபிடி கடைப்பிடி
யாய் விளம்பினோ. (ஈக)

அருட்பேறு பெற்றவொச் செயல்செயினு மழகையா மஃதெய்தா
தார், பொருட்பேதஞ் சொற்பேத யிகவுணர்ந்தா பிரம்பனுவல் புகன்

றிட்டாலு, மிருட்பேயன் னிரிகழ்ச்சிக் கடல்கடக்க மாட்டாம லினைவா
சந்தோ, தெருட்பேற்றிவ் விருவர்களுஞ் சீகாழிப் பதிவிறிபோற் சிறக்
குநாளில். (௩௨)

தாடாளன் கோயிலிற்சில் பொருள்களைமு துணர்விலிளஞ் சைவர்
வெளவிக், காடாய வயிற்புதைப்பக் கண்பொ காலனவர்க் கட்டிக் கொண்
டாங், கேடாம தனைக்கனலி வீட்டெடுத்தான் முன்னருய்த்தா னிவன்
கைதன்னில், வாடாங்கி யிருந்துமவர்க் கொன்றில்லான் கருணைமிக வள
ர்ந்ததாலே. (௩௩)

மெய்ப்பிரம குலமக்ஷுங் குரவனவன் கருணையினை வியந்தந்நாளி
லப்பிழைசெய் தாடொதிர்தும் முயிர்பிழைத்த தாச்சரிய மாமென்றோதி
யொப்பில்சுவன் நிருவடிவி லவன்பாபியானவித முணரக்காட்டிக்
திப்பியநாரணன்பணியத்திருக்கோயிலிடஞ்செய்துயச் செய்வித்தானே.

அன்புமவன் பெருந்தகவு மறிந்துபர காலன்வியந் தார்வமெய்தி,
யென்புபெண்ணு கிடப்படித்த நின்வாயா லொருகவியெம் மிறைமேற்
பாடிப், பின்புனடி யவரறியும் படிசெய்யெனப் பெரிதிரந்தான் பேணுந்
தொண்டர், மன்புராவார் சம்மதத்தா லெம்மதமு நிலைபெறுஞ்சீர்வயங்
குமாறே. (௩௪)

இடங்கொண்ட நெஞ்சகத்துக் கிணங்குவன பள்ளிகொண்டா னிரு
தாளென்னத், தடங்கொண்ட தாமனாகுழ் தருகுடந்தைத் தலங்குறித்
துச் சாற்றலுற்றா, னடங்கொண்டான் நிருவடியைப் புகழெனச்சொற்
நிலனவனு நவிலவில்லை, கடங்கொண்ட கரப்பிடிமன் மனைவியுளக் குறிப்
புணர்தல் கழனமாதோ. (௩௫)

எத்தனையோ நாரணர்மான் மழுவணிந்தான் தனைத்தொழுவ மெழிற்சங்காழி
வைத்தகரத் தானையும் வாறுபல வருத்திரர்கள் வணங்குமாறுஞ்
சித்தமறி தரக்குரவன் நிருவடிசான் ருகவொவ்வுந் தெருட்சிவாய்ந்த
வித்தகரோ நான்முகனை வியாதன்முத வினையுறழ் விரகுள்ளோரோ. ()

வெண்ணீறிட் டோர்ப் பலருஞ் சிவனென்றுந் திருமணிட்டு விளங்கு
வோராம், வண்ணீர்மையோர்பலரு மாலென்றும் பெரியோர்சொல்வகை
நன்கோரார், புண்ணீடுமெனத்தினராய்ப் புலர்வதன்றி யின்பமொருபோது
மெய்தார், தண்ணீரு நெருப்புமவர் தங்கிடமென் றுணர்ந்தரிய தவஞ்
செய்யாரோ. (௩௬)

அந்தவண்ண மங்கைமன்னன் சரிதமுழுதறிந் துரைத்தற் கருகனல்லேன்
கந்தரநேர் நெடுமேனிக் காருத்தன்றிரு வடியிற் கலந்தேபோது
னிந்தமட்டி லிதைமுடித்துப் பொய்கையார் பூதத்தாடொழிற் பேயாடொன்
செந்தமிழ்ப் பாவலர்முவர் சீதானலுய்ந்த கதை செப்புவேனே. (௩௭)

திருமங்கையாழ்வார்சொக்க முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது மூன்றாழ்வார் சருக்கம்.

பொய்கையார்பூதத்தார் பேயாரென்னப்
புகலுமொருமூன்றுதமிழ்ப் புலவரன்னோர்
செய்கையாவனவந்த மிருக்கலாகுந்
தெளிந்துலகிலுள்ளவர்கள் செப்பவில்லை
யுய்கைமாத்திரம்பலமா வுரைக்கின்றார்
ளொவ்வொருவர்தாமுமொரு தூறுபாட
னைகைதீர்த்துயற்பொருட்டு முயந்தவாறு
நாரணனைத்துணைக்கொண்டே நவின்றுள்ளாரே. (க)

மன்னுதுவாபரயுகத்திற் பிறந்துவாழ்ந்த
மனிதர்களிற்சேர்ந்தவரா வகுக்கின்றார்கள்
முன்னும்வயிணவர் துதிக்கும் பதின்மர்தம்மின்
மூத்தவர்களிவர்களென்றே மொழியவேண்டும்
பொன்னுமடவாருமண்ணும் வெறுத்துநெஞ்சம்
புனிதமுறுந்துறவிகளே போதநூன
மென்னுமொருகடவினுக்கு வரம்பேயானு
ரிகபரசாதனங்குறித்த வீடுற்றோரே (உ)

மெல்லியலார்வயிற்றகத்திற் புகுந்திடாமல்
வேறுதலங்களிலுடல்கொண் மேலோரானார்
கல்விடத்தும்விண்ணிடத்து மலையுஞ்சித்தக்
கணங்களையோர்பொருளாகக் கருதிடாதார்
வல்லிருப்புத்தடிச்சமனு வருக்கொண்டோனு
மாயவனேயெனுந்துணிவின் மயக்குறாதார்
நல்லிதயத்தடியவருக் கடிமையாகி
நாட்டிலமுதிரந்தருந்து நசைவாய்ந்தோரே. (ங)

சோமசூரியருடனக் கினியுமான
சுடர்மூன்றுமனையவவர் சூழிக்கொண்ட
நாமநலத்தாற்பேயார் சாத்தனாகை
நற்பூதத்தார்கயிலை நாதனாகை
காமர்மலிபொய்கையார் கமலனாகை
கடுப்பெனக்கழறவல்லார் கழறலாகு
மாமவருக்கத்தகைவாய்ந் துள்ளவாறு
மறியாதாரிளம்புலமை யாள்தாமே. (ச)

பேயனைத்துமையனார் சேனையென்றும்
 பெரும்பூதமத்தனையும் பிளாகபாணித்
 தூயனதுசொந்தமென்றும் பொய்கையெல்லாந்
 தொல்பிரமதேவன்மனைத் துணையெயென்று
 ஞாயமெடுத்துகாத்தாலு மவர்க்கொப்பாக
 நயிலல்பிழையென்றிகலு நாரொல்லோருந்
 தீயவயோயவந்திருமா லகண்டனென்னத்
 தெனியாரேகண்டனென்ச் செப்புவாரே. (௫)

அத்தகவோர்மூவர்களு முறவோரல்ல
 ரவரவருந்தனித்தனியே யகிலஞ்சூழ்ந்து
 சித்தமதிற்றோற்றியவா னாடல்செய்து
 சீதரனலயந்தோறுந் திருப்பாட்டோதிக்
 கைத்தலங்கள் கூப்பியன்பிற் றெண்டனிட்டிக்
 களிகூருந்தகவோரே கரியமாய
 னுத்தமருத்திரதாரி யென்கைதோன்ற
 வொருகினத்திற்பிருக்கோவ லூர்சேர்ந்தாரே. (௬)

அன்றிரவிற்காற்றாமழை யிருளுங்கூடி
 யதனாலவ்லுசாரு மலமந்திட்டார்
 சென்றிடுமுவரிலொருவ ரங்கோர்சின்னத்
 திண்ணையிற்போய்ப்படுத்தார்பின் சென்றோர்தொண்ட
 ரென்றியக்கந்தீர்தரச்சற் றிடநல்கென்றா
 ரிருவருமுட்கார்தலுமற் றிவர்போல்வாரு
 நின்றிடுமொறங்கணந்தார் மூவர்தாமு
 நெடியபிரானருள்கருதி நிலைபெற்றாரே. (௭)

ஒருவர்படுத்திடற்காகு மிருவரானு
 லுட்காரத்தஞ்மூவ நுறலானின்றே
 திருநெடுமொலருட்டிப மேற்றுமாறு
 செப்பினுர்தனித்தனியத் திருடன்றாறு
 மருவுமவரிடம்வினவா தவர்கள்போலும்
 வழுவெடுத்தங்குடன்கலந்தான் வருத்தயிஞ்சிற்
 றுருவொருநான்காய்தென்னென் றுசாவும்போதி
 லுங்களைச்சேர்ந்தவன்றன்னென் றெனின்திட்டாளே. (௮)

அக்கணமம்மூவர்களுந் தம்மைத்தேறி
 யடிபணிந்துவந்தொளித்தோ னரியென்றோர்ந்து
 முக்கனியுங்கலந்தாற்போற் கசிந்துநொந்தார்
 முருத்தனுளத்தருள்காந்து முனைசான்முக்குஞ்

மூன்றாழ்வார் சருக்கம்.

ககங்

செக்கர்நிறச்சிறைத்துணையுங் கொள்ளும்புள்ளிற்
 நிருமகனூந்தறைமகனூஞ் சேர்ச்சேவை
 மைக்கடுக்குமிருளொளியா மாறுநல்கி
 மனக்கவலையத்தனையு மாற்றினுனே

(க)

ஒருவரிருவரைவணங்கும் தன்மையாங்கும்
 றுள்ளவராமூவர்களு முற்றபின்னர்
 வருநெடுமடலவராடிப் பாடிவிழந்து
 வசமிழப்பக்கண்மெலர் வனசம்போலுந்
 திருவிழியாற்றேற்றிதுந்தம் வேட்கையாது
 செப்புமென்றானவரினியோர் தேகம்வாராப்
 பெருநெறியேயெனச்சொன்னு ருடன்றன்றாளிற்
 பேதமறக்கலந்துகொண்டு பெயர்ந்தானன்றே.

(க௦)

அன்னவர்தஞ்சரிதமளப் பிலவேயாகு
 மச்சாவதாரமென வரிதன்கோயிற்
 றன்னலுறுமாழ்வாரின் மூவராகித்
 துலங்குகின்றாரதீதநிலை தோய்ந்துய்ந்தோரா
 ளின்னம்வெருவாயவர்தம் பெருமைசொல்ல
 வெனக்காசைவிவரமொன்று மெய்தவிலலை
 யென்னதுகற்பனையாச்சில்புலவரோபோன்
 நியம்பிடுதலென்றகுதிக்கேற்றதன்றே.

(க௧)

மருக்கோகனகமலர்ச்செந் திருவைமார்பில்
 வைத்தபிரானுலகளந்த வடிவங்காட்டிந்
 திருக்கோவலூரதனி லாழ்வார்மூவர்
 திரும்பாதபரமபதஞ் சேர்கைசொன்னேன்
 பெருக்கோதக்கடல்புடைசூ முலகமேத்தும்
 பெருமைமிகுவாணுமா மலையிற்றோன்றித்
 பெருக்கோலத்திருக்குருகூர்ப் புளிக்கீழ்ப்புக்க
 செய்யசடகோபனிசை செப்புவேனே.

(க௨)

மூன்றாழ்வார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - அ.அ.ச.

இருபத்தான்காவது சடகோபாழ்வார் சருக்கம்.

பாண்டிநாட்டிடைப் பைந்தமிழ்க்குன்றின்
ரீண்டியோடு மெழிற்பொருநாநதி
தாண்டித்தென்றிசை யிற்றனிக்காரிமன்
னாண்டிருந்த வணிகரொன்றேரோ. (க)

* மேழியங்கொடி மேயதுவெண்டினா
யாழியிறுதியில் வான்றலத்தான்றது
தாழிபோலும் தயிலக்கினற்றது
கீழினத்தர் கெழுவரிதாயது. (உ)

† வாணுமாமலைப் பேர்கொளம்மாநகர்ப்
பூணுறழ்ந்து பொலியும்புரவலன்
மாணுறங்கொடை வள்ளன்மைவாய்ந்துளான்
ருணுமாலயன் ருடொழுகன்மையான். (ங)

நங்கைதன்னொடு நன்மகப்பேறுவேட்
டங்கைகூப்பி யருந்தவஞ்செய்ததாற்
கங்கைதோன்றிய காலுடைக்கார்முகில்
சங்கையின்றிய தண்ணருட்பெய்ததே. (ச)

அன்னவன்மனை யாள்வயிற்றாடவ
னென்னமேம்படொ ராருயிரேயந்தது
மன்னர்மாட்சித் துவாபரமாயுகத்
தின்னதீற்றுறு மாண்டிடையெப்பரால். (ரு)

பத்துமாதம்ப பாவைநல்லாள்வயிற்
றத்தவிக்கிர கத்துருவாயபின்
னித்தரைக்கண் வரத்துணரிந்திட்ட போ
துத்தமிட்ட தொருசடமாயையே. (சு)

சுகனுமஞ்சுமத் தொல்பகையைத்தனுண்
மிகரிமைந்து விளங்குமெந்நூனத்தா
லகலநோக்கி யழன்றனனக்கணங்
ககனவாழ்க்கைக் கடவுளராதியோர். (ஏ)

கூறினார்சட கோபனென்றோர்பெயர்
பேறிதென்னப் பெருந்தகையன்னையு
மீறில்கீர்த்திகொ ளப்பனுமின்புற
மாறில்கீர்கொடு வந்தனன்மண்மிசை. (அ)

* அக்கரரசன் வேளாளதைலின் - மேழியங்கொடி மேயதாயிற்று.

† வாணுமாமலை - என்பது காங்குனேரியென வழங்குவது.

அந்தநாள் கவி யாழ்

னிந்துமுற்றி விசாகத்திலேய்ந்ததாற்
செந்தகைச்சிவன் நீக்கட் * புலிங்கமாக்
கந்தவேள்வரு காலமுமாயதே.

(௯)

மற்றமைந்தரில் வாய்விடுத்தேங்கிலான்
பெற்றதாய்முலைப் பாலுணவும்பெருன்
வற்றலாகி மடிந்திலனாட்டுநான்
முற்றலெய்தி முகமலர்ந்தானரோ.

(௧௦)

கண்டுதாய்முத லோசரிகண்ணரு
ளுண்டுநீடுறு முண்மையுணர்ந்திலார்
மண்டுதற்குல மக்கள்பண்பெய்துவான்
றொண்டுநீகாபி றொறுஞ்செய்தெய்தார்களே.

(௧௧)

தவழும்பக்குவ மெய்தியுந்தந்தவர்
கவலையெய்தல்முன் கண்ணனைப்பெற்றவ
ரவளவற்புதங் கண்மெவுணரா
லிவனிறுங்கொலென் றேங்கியதொத்ததே.

(௧௨)

வேறு.

விசைபோலவட கரையிலோவைகுந்த மேவியபொருதைத்தென்
கரையிலுள்ளது கழனியுஞ்சோலையுங் காரும்பொலிவுற்ற
தரசனாகும் மாதிராதப்பிரா னுவதுபணிக்கோமான்
புரையில்பூம்புளி யாயுறங்காதுதும் புகழதுருகூரே.

(௧௩)

நெடியமாயவ னேபரமென்பவர் நிறைவதுநிகமாந்த
மடியொய்திடக் கொடுப்பதுசித்தர்வந் தாடிடச்சலியாத
திடிவினாவுபாம் பினமெனப்புறநெறி யினநடுக்கிமொண்ப
தொடிவிலசித்தியு முத்தியும்வேட்பவர்க் குதவுதென்குருகூரே.

(௧௪)

நான்மறைப்பொருட் பதரலாதனவெலா நறுந்தமிழிடைப்புக்க
தான்மகோடிக னேபரமென்பவ ரணுகரியதுபைங்கண்
வான்மயூரமுங் கிள்ளையுங்குயிலுநீர் வளதருதொனிரால்வ
தான்மகஞ்செயற் கிசைவுறவேதிய ருறைநிறுக்குருகூரே.

(௧௫)

அத்தகைத்திரு நகர்ப்பெருங்கோயிலி லணிமுகிலெனவாமும்
வித்தகத்திரு மால்செயுமாடலின் வியன்பலர்சொலக்கேட்டு
நெய்த்தழும் + சுவ னைத்தொடைக்காரிமன் னேரிழையொடுஞ்சாறு
மெய்த்தவல்சிச வொடும்பலர்தம்மொடும் விரைந்தவண்ணடைந்தானே. ()

சென்றநாளில்லை கானசவாகமஞ் செப்பியமுறைசற்றங்
குன்றலின்றிய வாறபிடேகமுங் குலவுதிபமுமேலோர்
கின்றலேயெனத் தருநிலேதனங்களுஞ் சிறப்புமிக்குறச்செய்து
தன்மவப்பய னுமகற்களுஞ்செய்த் ததியிதென்றிரந்தானே.

(௧௬)

* புலிங்கம்-திப்பொரி, + சுவனைத்தொடை-நிலோற்பலமாக-வேளாளர்க்குரியது.

அக்கணத்திலக் குழந்தைபோ * யரவா சாம்புளியதன்பொந்திற்
புக்கதோர்ந்திலர் கண்டனரியாவரும் பூரணமதியொன்று
தெக்கணத்திசை நோக்கமும்வலக்கையிற் றிகழ்சின்முத்தினாயுங்கீழ்க்
கைக்கவானுமே தகுபதுமாதனக் கவினுமுற்றதுபோன்றே. (கஅ)

தந்தைதாயெனு மிருவருமீதுந் தனயனன்றொருதெய்வம்
விந்தையாதுசெய் வதன்பொருட்டோவிவண் மேயதென்றார்சென்றார்
பந்தைநேர்முலைப் பாலுணுமதலைபின் பயந்தனரோவின்னோ
நிந்தைநீர்துமுக் காலமுமறிந்தவர் நிகழ்த்திடத்தகும்ன்றே. (கஆ)

ஆனைமாழுக மைந்துகைத்தலக்களோ டமைந்துபல்வயின்மேவிச்
சேனைமாழுக வியெனவைஞர்தம்வாழ் சிறப்புடைப்பெருந்தேவன்
வானைவையகத் துடனளந்தவன் சொலால் வஞ்ஞமாஸிகைஞட்டி
யேனையோருண ராவொருமந்தன மிசைத்துருக்கரந்தானே. (உ௦)

கண்டபேர்சில ரவனிவனென்றனர் காமனென்றனர்சில்லோர்
புண்டரீகனென் றனர்சிலர்மாலெனப் புகன்றனர்சிலராக் கீழ்த்
தொண்டர்சூழ்குரு வென்றனர்சிலர்சிலர் 'தோகைவாகனென்றார்
விண்டபேருமற் றையருமீங்கிவனென விழைந்தனர்சிலர்மாதோ. (உ௧)

முன்னினைப்பவ ரிடர்கெடுத்தலிர்கரி மொய்த்தொடையலின்மான்
பன்னிடுஞ்சொலிற் பிரமன்வாழ்தலத்தின்மால் பழுதில்கைக்குறிதன்னல்
வன்னிநேத்திரச் சிவன்பிறந்திட்டநாள் வாய்ப்பினில்வடிவேலா
னென்னியற்கைகொள் குழந்தைமா முனிவனென்கியாவுமாங்குரவோனே.

அந்தவாறவ னைசவறவிருப்பதோர்ந் தகிலமீதினில்வாழ
மைந்தநிற்பலர் வந்துவந்திறைஞ்சு பு மனத்தினண்ணியவாழ்வுந்
நிந்தமாதவ னிதயமேமாயன்வா ழிடமெனுந்தெளிவுற்ற
சந்தவான்கதை பற்பலவவற்றினுட் டலைமையாயதுசொல்வாம். (உ௩)

வேறு.

இமையமலை யடிவாரத் தியற்றமிழ்வா சனைசிறிது
மமைவுரிய தாங்குலத்தோ ரந்தனன்மெய் யறிவுள்ளோன்
சிமையநெடுங் குடையானத் தேசிகனு வருகென்று
கமைமுதற்சொல் ஞானங்கள் கொடு கடினவுபா சனைசெய்தான். (உ௪)

தமொரு நிலைநின்று தவஞ்செயுமத் தக்கோற்கு
நெருகாட்சென் றொருகனவி னீண்டபிரா னெதிர்தோன்றித்
தொடீர்ப்பா ரினருணராச் சோதியொன்று காணுமத
ஞெடுபோதி நின்குறைமும் றொழியுமென வுரைசெய்தான். (உ௫)

* அர-சாம்புளி - ஆதிசேடனுடைய புளியமரம், அத நிருக்குகூர்ச்
கோயிலிலுள்ள தலவிரூட்சம்.

அக்கனவு கண்டுவிழித் தலுமொளிகேதோம் நியதமகிழ்ந்
தொக்கநடந் தன்னதுபோ யுயர்புகழ்த்தென் குருகூரிந்
சக்கரத்தோ னருட்கடலின் றண்ணமுதத் திரளையான்
புக்கவுறந் காப்புளியின் பொந்தகத்திற் புகுந்ததுவே. (உ௬)

அங்குபோய்க் குருபரன்ற னணிவதனங் காண்டாலும்
பொங்குதமிழ்ச் சுவையமுதப் புணரிநிலை விளங்கியது
பைங்குவளைத் தார்க்காரி பாலனென வருமவனு
மிங்குவரு கென்பான்போ விருவிழியுங் கொடுபார்த்தான். (உ௭)

மெய்த்திருநோக் கிருள்கெடுக்கும் வீறுணர்ந்தும் வேதியன்றான்
சித்தினது வயிற்றகத்திற் சிறிதுபிறந் திடுமொகி
லெத்தினைத்தின் றெங்குகிடந் திடுமென்றா னதற்குவிடை
யத்தினைத்தின் றங்குகிடந் திடுமென்ன வறைந்தானே. (உ௮)

அம்மொழிகேட் டடிபணிந்தா னுயிரம்பாட் டந்தாதிச்
செம்மொழிப்பா மாலையொன்றுஞ் செப்பிடக்கேட் டெழுதிவைத்தான்
மெய்ம்மொழிப்பா வலர்தன்சீர் மிக்குணர்வார் வெள்ளறிவார்
கைம்மொழியென் றிகழ்கின்றோர் கடையர்களிற் கடையோரே. (உ௯)

மாலடிமை யெனுந்தகவு * மாறன்னுட் டுவன்போலுஞ்
சீலரினா மாட்சிமையும் தெரிந்துசிலர் மாறனென்றார்
சாலவிகந் பித்திகலுஞ் சமயபாயு மீர்த்துத்தன்
பாலடக்கும் பண்புணர்ந்தோர் பராங்குசனென் றுரைத்தாரே. (௩௦)

அப்படிச்சின் னுள்கழித்திட் டடிமைபுகு மந்தணன்றா
னிப்பரம குருவன்றி யினியொருதே வறியனெனு
மெய்ப்பதிகஞ் சூட்டியதால் வியன்மதூர கவியெனும்பேர்
தப்பறமா டிலமுமுதுஞ் சாற்றுதல்கேட் டெவப்பெய்தி. (௩௧)

தன்னுருவங் கரப்பதெண்ணுந் ததியினிற்றா மோதரன்றான்
மன்னுதிரு வைகுந்தம் வாழ்வுறுமோர் வயிணவனாய்
முன்னுதித்தெம் பெருமான்றன் மூதுலகில் வருகென்றா
னென்னுமொழி வினவுதலு மெழிற்றிருவாய் மொழிமாரன். (௩௨)

வைகுந்த மன்றியொரு வயினறியேன் வான்பாழும்
பொய்குன்றா மாயையுமாம் பூரணன்மா லெனத்தேர்ந்தேன்
மெய்குன்றப் பகர்ந்தனையே வேறோநீ யெனலுமவ
னுய்கும்ப லுன்னுயர்ச்சி யுணர்வுறச்செய் தேனென்றான். (௩௩)

என்றலுமாய் கொருசோதி யிலங்கியதஃ தோடதுவா
யொன்றலுற்றா னிவற்கந்த வுணர்ச்சியுற்ற தருமையல
கொன்றருந்தும் வல்லவுணக் குலக்கனகன் மகற்குமன்றோ
துன்றலுற்ற தருட்பெருமை சொல்லிலடங் குவதன்றே. (௩௪)

அப்பாலம் மதுரகவி யாழ்வானம் மாழ்வானென்
றிப்பாரின் மிகப்பேசி யெம்மதமுந் தம்மதமா
மொப்பாரி நிறுவினன்முன் னோரைந்து சமயிகளுந்
கைப்பாமென் வயிணவமோர் கதிரவன்போற் பிறங்கியதே. (௩௫)

களம்படுஞ்சினன் முதலாங் கடவுளரைப் பழித்தோது
மிளம்பருவ வயிணவருக்கியற் றமிழ்ச்சீர்க் குருகூரான்
விளம்புமொழி யினியாது விண்ணுவையோர் கண்டமெனச்
சளம்படுவா ரித்தகைய சரதமளப் பிலவாமே. (௩௬)

இந்தமட்டிற் சடகோப னெழிற்சரித முடித்திட்டுப்
பிந்தவருந் தேசிகனும் பெருமணவா ளனுமாகு
மந்தவயி ணவக்குரவ ரதுபெருமை தெரிந்தளவிற்
செந்தமிழாற் சொல்கின்றேன் நெளிஞருவப் புறுமாறே. (௩௭)

சடகோபாழ்வார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - ௧௨௩.

இருபத்தைந்தாவது இரட்டைக்குரவர் சருக்கம்

அண்டகோடிகளையெல்லா மலர்ந்தசெங்குமுதவாயா
லுண்டளித்தருளுமாய னுந்தியாங்கமலப்போதிற்
பண்டளவிறந்தவாய படைப்பினுமழியாவேதங்
கொண்டயனெனுநர்சென்னிக் குரவன்வந்துகித்தான்மாதோ. (௧)

அவனுவன்மறைகணன்கா லறுவகைநெறியுண்டாகிச்
சிவனுமைபரிதியான்ச் சென்னியோன்செவ்வேளென்றிட்
டுவகைகூர்சமயமைந்து மொன்றுபட்டொழுகவோது
மிவனைநல்கரியென்றேத்து மேகமுந்தனித்ததம்மா. (௨)

பிரணவங்கருணைசுத்தம் பெற்றத்தாற்செய்யும்பெற்றி
யரணமாக்கொள்ளுமேன்மை யாறுமுள்ளவானாலுஞ்
சரணடைந்தவரைத்தெய்வந் தனுட்கொளுமெனுமல்வவந்துங்
கரணவாதனைதீர்த்தாண்டு காக்குமென்றிமம்நென்றே. (௩)

ஐந்துடனெறியொன்றேனு மணுகுறுதவற்றினாடு
நொந்துறுபலருமற்று நுவல்பலசமயத்தோரு
மிந்த் தவிதயத்தண்ண வியற்றுநற்றிதியேவேட்டுப்
பைந்துணராகியிட்டிப் பல்விதத்திறைஞ்சுவாரே. (௪)

பொய்வழிச்சூனியச்சொற் புல்லராகியசில்லோருந்
தெய்வமேயானென்றோதச் சிறிதுநாணுருமல்லா
ரெவ்வகைச்சமயத்தோர்க ளென்னினுமிலங்குமாழிக்
கைவலாங்கருணைவேட்டுக் கசுதருகருத்திஔோ. (௫)

மூவலிப்பரத்தின்செய்கை மூன்றினுள்ளினியதான
காவலேவடிவமான கமலநாண்மலர்க்கண்மூர்த்தி
யாவலேக்குறிக்கொண்டிந்தோ ராடகன்மகன்முன்னாகப்
பாவலர்ப்பனுவல்கூறப் படுமவர்பலபல்லோரே. (க)

நாரணன்பரமென்றோர்ந்து நாடொறும்வணங்கிப்போற்றி
யாரணம்பகர்ந்தமுத்தி யடைந்தவர்பலரானாலும்
பாரணங்குறியப்பொல்லாப் பறிதலையினரோடுள்ளார்
போரணங்கொழியவென்ற புகழ்க்குருவொருவன்றானே. (எ)

அக்குருப்பெருமைகோடி யறைபவரறைவாரன்னேன்
றிக்குமுற்றுணர்வியாசன் செய்தகூத்திரங்கனெல்லா
மைக்குமப்பனையமேனரி மாயன்மாட்சிமையெய்னன்
பக்குவமுள்ளார்தேறப் பரிந்துதாபித்தானம்மா. (அ)

வடமொழிப்புலமைவாய்ந்தும் வயிறுநொத்தின்வவன்னை
குடமுலைப்பாலுமுண்ணக் குருபரன்முதலோர்கூறும்
திடமுறுதென்சொற்பாடற் சிறிதுமெள்ளாதகிந்தை
புடனவிர்ந்தவனேமுற்று முடையவனொனும்பேருற்றான். (க)

ஆதலாலவன்றன்சீட ராகியக்கரமோரெட்டான்
மாதவன்றனைநாடும் வயிணவப்பெருங்குழாத்தோர்
வேதநூல்க்கின்றாரும் வியன்றமிழ்த்துதிசுப்பாரும்
பேதமொன்றின்றியொன்றாக் கூடுபுழிங்கினாரே. (க0)

வடகலையில்கின்றாரும் வயங்குதென்கலைகப்பாரு
மிடம்வலமாகம்மாட் டிருநினென்றொருக்காற்சொன்ன
னடன்மிகும்வயிரச்சிந்தை யவர்களாலந்நாட்டொட்டிப்
புடவியிற்றயத்தாரே போன்றிருபகுப்பானாரே. (கக)

ஒவ்வொருவருமற்றென்றி னுரிமைசுற்றுறவேவேண்டு
மிவ்வொருகலையேகற்பே மெனச்சொலங்கிட்மேயில்லை
வெளவொருகலேமென்னும் வழக்கிருவருங்கைக்கொண்டார்
தெவ்வொருங்குமொன்மூர்த்தத் திரள்களைப்பிரித்திலாரே. (கஉ)

பெண்கொளல்கொடுத்தல்செய்தும் பேச்சிகல்வினைத்தார்சின்ன
னண்கையுங்கலப்பிலாரா புயர்பகையுற்றாற்பின்ன
னெண்கும்வன்றார்கூந்தன்றெண் டியுற்றவுந்திருத்தமம்மாள்
கண்களையனையாரன்னே ரெனச்சொல்வார்கறையற்றாரே. (கக)

வடகலைக்குரவனாகி வந்ததேசிகனுமற்றோர்
திடகலைக்குரவனென்னத் திகழ்மணவாளன்றானும்
புடவியில்லறமுரீத்துப் போந்துறவறமுங்காட்டி
யிடரின்மெய்யருட்பேறெய்தி யெம்பிரானடிசேர்த்தோரே! (கச)

ஒருவர்தம்மரபினோர்மற் றொருவரையிகழ்ந்தாஸல்லோ
 ரருவருத்திடத்தாழ்கின்ற ரவருளார்சிறியரோனும்
 கருமுகிலனையகோலங் கனவினுங்காணமாட்டா
 திருள்படுமனத்தோராகு மிவரினுமிழிந்தோரன்றே.

(கடு)

அவர்கடம்பகையாற்செய்த வநீதிகளாந்தமாகும்
 விவரமாச்சொலின்முற்றுவே மீனொடுகமடமாகி
 யுவரியிழ்ப்புகுந்தும்விண்ணோர்க் குதவிசெய்தவனன்புற்றோ
 ரெவர்களானுலுமன்னோர்க் கெளியராய்வனங்கனன்றே.

(க௯)

தண்டமிழக்குருகூரண்ணல் சாதிரான்கினுங்கீழாகக்
 கண்டசண்டாளரோனும் கருமணிவண்ணன்றொண்டர்
 தொண்டர் தந்தொண்டரேலியாந் தொழத்தகுபுடவுளென்ன
 விண்டசொற்கருத்தக்கார் மெய்யடியவராவாரே.

(க௯)

இருகலைக்குரவர்தாழு மேற்றமுற்றவரேயென்னத்
 திருவருளறியமெய்யாச் சிந்தனைசெயவல்லாரைக்
 கருமுகிலனையமேனிக் காகுத்தனறிவானன்னோர்க்
 கொருகனவினிலானு முறுதிசொற்றருள்வானம்மா.

(க௮)

இருகலைப்பாடலன்னோ ரிருவருமிசைத்துள்ளாரா
 லொருகலைக்குரவரேயென் றுரைக்கையெங்கனமெய்யாமோ
 மருமவிதுளவத்திண்டோண் மாயனேகுருவாத்தோன்றும்
 பெருமைநன்குணரமாட்டாப் பேயரைத்திருத்தொண்ணுதே.

(க௯)

தேசிகனென்னுமாசான் நெளிவொடுபொறுமைச்சீரும்
 வீசியகடனீர்ப்பாரில் வினைத்தபல்வினோதக்கூட்டிம்
 பேசிடவல்லாராரோரோ பெருந்தகையயக்கிரீவன்
 மாசின்மெய்யருட்பேறெய்தி வடகலைபுரந்தான்மன்னோ.

(௨௦)

மாமுனியென்னுந்தன்மை வாய்ந்தவிர்மணவாளன்றூன்
 காமுறுசுந்தைமுற்றுங் கரியவன்கழற்கேயாக்கிப்
 பாமுதிர்சுவையவாகப் பலபலவிதத்திற்பாடித்
 தீமுகக்கருமம்வேண்டாத் தென்கலைபுரந்தானன்றே.

(௨௧)

தென்கலைக்குரவனென்றே செகத்தினிற்பலருஞ்சொல்சீர்
 நன்கமைதரப்பெற்றோனு நான்மறைபிறந்ததாய
 வின்கலைப்பனுவற்கூட்டு மியம்பினென்றேசொல்வார்
 வன்கணர்க்கென்சொன்னுலு மகிழ்சமரசம்வாராதே.

(௨௨)

இருகலைக்குரவர்தாழு மியற்றமிழ்ப்பனவரில்லி
 னருமகவாய்வந்தோரோ யவருபநயனத்தோதும்
 பெருமுறைதானும்பின்னர்ப் பெறுமட்டாக்கரமும்பேசுந்
 திருமலிவடநுற்சொல்லே யெனுசினந்தெரிந்துயிரோ.

(௨௩)

நாசனற்கழமையானே னளிர்வடகலைசெய்திட்டான்
சீரவிரிக்கன்புள்ளான் நென்கலைசெய்தானென்கை
பாசுவர்பலருந்தேர்வார் பகரிவற்றெதுமேல்கீழோ
வாசம்வைத்தளிக்கும்வெள்ளை மலர்மகளறிவாளன்றே. (உச)

அணிகுறிப்பேதமாகி யாயசம்பிரதாயங்க
ளெணியவைகலையின்பேத மென்பவரிளமையோரோ
கணிசமாழுகினேர்வண்ணக் கண்ணனேபரமென்றோதுந்
துணிவினர்செய்கையாவந் தூயவேயாகுமாதோ. (உரு)

இத்தனைவிதத்திலியானின் டிருகலைக்குரவார்மாட்சி
வித்தகரினங்கொண்டாட விளம்பிடல்விபுதர்நாணு
மத்தகையவனானே யயலெனமதித்தெள்ளாமன்
மெய்த்தவத்தரிதன்மெருண்டர் விகற்பமற்றிறைஞ்சுமாதே. (உசு)

அவர்பிறந்ததுவுங்கல்வி யறிவடைந்ததுவுரப்பார்
சிவனயன்முதலோராயுந் திகழ்தருசெங்கண்மாய
னுவமையிலருள்பெற்றொன்னு ரொருங்கறச்செருத்தவாறு
மிவரிவர்பெரியாரமென் திகல்பவரிசைக்கின்றாரோ. (உசு)

ஒருகுருமாரபினோர்மற் றொருவனுமுலப்பில்சீர்ச்சற்
குருவெனவிடினுந்தம்போல் பவனெனக்கொளினுநன்றே
பெருமைசாலடியார்பல்லோர் பேணிட்டுறநிந்துமனினே
யருவருத்திகழந்திமை யளப்பரும்வியப்பாமந்தோ. (உசி)

இருகலைப்பகுப்புமொப்பி யிவையுண்டாவதன்முனுள்ள
வொருகலைத்தகையுங்கைக்கொண் டொழுகுதொண்டனைக்கண்டாலு
மருவருத்தொருதன்கூட்டத் தவனையேமதிக்கும்மந்தப்
பருவமுற்றவரோயிர்தப் பார்மிசைப்பலருள்ளாரோ. (உசு)

தன்னுடைக்கடவுட்குண்டு தனிப்பரத்துவமென்கின்றோ
னென்னுடையவனானு மினமெனத்தழுவும்பெற்றி
மன்னுமெய்ஞ்ஞானையோகி மனிதனையெனினுமன்னோ
னன்னுதற்றிருமனான னல்குநான்முகனன்னுனே. (உசு)

ஆகியிற்கவுமாரத்தி லமுந்துபுகிடந்துபின்னர்
வேதியன்விதித்தவாறு விதநெறிப்பொதுவனாகி
யேதில்புன்னெறியோரோனு மிரங்குநெஞ்சினரோலன்னோ
ரோதிடுந்தேவுநந்தே வருவெனவுணர்ந்திட்டேனே. (உசு)

குருபத்தருமைதேறிக் கொண்டன்மேனியன்றாள்போலு
மிருகலைக்குரவார்தாழு மியற்றமிழ்ப்புலமைவாயந்த
பெருமைநன்கிலங்கச் சொன்னேன்பிடியலெனவையார்த
மருமையாஞ்சரிதந்தன்னு ளறிந்தனசிலசொல்வேனே. (உசு)

இரட்டைக்குரவார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ககக,

திருபந்தாருவது ஒளவையார் சருக்கம்.

மும்படப் பிறந்த வெளவை முதுகதை யினைச் சேரற்குப்
பிற்படப் பகரு மென்மேற் பிழைவருத் திகழ வேண்டா
மற்படு களத்தான் வெற்பிற் கவனொடா ஞரான் முற்போஞ்
சொற்படர் வதனா லன்னோர் தோல்வி நன்கிலங்கு முரே (க)

பிரமனங் கிசத்தோ னான பிராமணப் பகவன் றானுங்
காவில்சீ ராதி யென்னுங் கலையினங் கிசத்தி னானு
மிரவொடு பகலு மோடி யினிதுசேர்ந் திடமொவ் வொன்றிற்
நாவரு மகவோ சேழிற் றலைமக ளெளவை தானே. (உ)

ஆண்மகார் மூவர் பெண்மை யடைந்தவர் நால்வ ரந்த
மாண்மக வேழம் பாரில் வரலும்வெண் டனைப்பாட் டொவ்வொன்
றேண்மலி யீசன் றன்மை யிலங்கிடப் பகர்ந்த வேயாம்
பாண்மக ளெனப்போ மெளவை பண்படைந் தவர்வே றின்றே. (ங)

வள்ளுவன் கபிலன் சேர மானெனு மூவர் தாழு
மொள்ளுடைப் புலமைத் தன்மை யுலகினில் விளங்கச் செய்தார்
விள்ளுமற் றையரா மூன்று மெல்லிய லாரு மப்பன்
பெள்ளுரு வனைத்துங் காட்டா திருந்துபோ யினொன்பாரோ. (ச)

பாணரு ளொருவன் கையிற் பழம்பொரு ளெனச்சே ளெளவை
யாணவா வருவ மெய்தி யவிரந்தவா றென்றுங் கேளேன்
வேண்பே றனைத்து நல்கும் விநாயக மூர்த்தி பொற்றாட்
பேணலுற் றுயந்தா ளென்கை பெரிதுகேட் டிள்ளே னம்மா. (ரு)

அங்கையி னெல்லி யேபோ லருட்பிர சாதம் பெற்று
நங்கையர் குலதே வாகு நல்கிக் கெளவை தன்னைச்
செங்கையாற் றொட்டுப் புல்வான் செகத்திருந் திருப்பானாகிற்
கங்கையு மதியுஞ் சூடுங் கவின்சடைச் சிவன்போல் வானே. (ஊ)

ஒளவையை மணஞ்செய் தார்வ மடைந்துநல் லின்ப மார்ந்தன்
றிவ்வையந் தனிலுற் றேன்முன் னிறந்துபேர் மறைந்தா ளென்னிற்
செவ்வையா முணர்வுற் றோர்கள் சிறிதுமொப் பார்கள் செம்பொற்
கொவ்வையா யுமை மணுளன் கொடுத்தபே றதும்பொய் யாமே. (எ)

காயும்வல் லிரும்பு நாணக் கவின்றரு சிவன்பா லோர்பெண்
பேயுருப் பெற்றாங் கிந்தப் பெருந்தகை யெளவை தானு
மேயுமுன் னவனைப் போற்றி யிளமையிற் றானே மூப்புத்
தேயுருப் பெற்றா ளென்னச் சொல்வது துணிவா மன்றே. (அ)

ஆதலி னன்றோ வென்று மவடனைக் கிழவி யென்றிப்
பூதலத் துள்ளோ ரொல்லாம் புகன்றிடம் கிசைவுற் றார்கள்
காதலோர் சிறிது மின்றிக் கவித்தமிழ் கொடுசித் தாழ்
யேதமென்ன ணிலர்க்குத் தீர்த்திட் டிரந்தயின் றுலவி னானே. (௯)

ஒவ்வொரு தினத்து மிந்த வுலகின் ருய்ய வேண்டி
யௌவைசெய் திட்ட வாட லனைத்துமோர்ந் தறைவா னாரோ
பௌவநீர்த் திகைகள் போலும் பலபல பலவே யாமாற்
செவ்விதா வினவு டட்டிற் சிலவிதஞ் செப்பு வேனே. (௧௦)

பாண்டியன் சேரன் சோழன் பழுதிலா தொண்டை மன்ன
னாண்டிமும் பாகநான்கா யமைதரு தமிழ்த்தே யத்தி
னீண்டிய தவமே போல்வா ளியம்பிடு மிவற்றெவ் வொன்றைத்
தாண்டியே போய்வந் தெண்ணில் சரித்திர நடவி னானே. (௧௧)

சதுமுகப் பிரமன் றானுந் தவளவா ணியுநன் கோர்ந்து
கதுமென வியந்து பேசக் கனிதமிழ்ச் சருக்கச் சொல்லாற்
பொதுவெனச் சிறப்பென் றுள்ள புண்ணிய முதலா நான்கு
மதுலமு தறிஞர் கண்ணென் றகிலயீ தமைத்தா ளம்மா (௧௨)

பாரியென் றொருபேர் தாங்கிப் பாண்டிநாட் டிறைக்கீழ் வாழுஞ்
சீரியல் சிறிய வேந்தன் றிருக்கிள ரௌவை யார்தன்
னூரிலில் வருந்தோ றன்பா லுபசரித் தொண்பொன் னாதி
வாரியிக் குதவி வன்னச் சிவிகைமேல் வயங்க வைப்பான். (௧௩)

முன்றிலி னின்று கண்டு முழுமதி தன்னை யாண்டுஞ்
சென்றிடே லென்று வேண்டுஞ் சிறுமதிச் சிறுர்போ லென்றுந்
தன்றிரு நகரில் வைகித் தமிழ்மறை பொழியென் றேத்திக்
கன்றின்மிக் குரிமை யெய்திக் கழறொழிச் சிறிதுஞ் சோம்பான். (௧௪)

அவனகர் விடுத்து மற்றோ ரணிககர்க் கேகு நாளி
லிவளிடங் கொடுத்த வெல்லா மேவலாற் பறித்துக் கொள்வா
னவநவ மாயவ் வாறு நடந்தமைக் களவின் றேனு
முவகையோ டாங்குப் போத லொழித்திலா னுணர்வின் மிக்கான். (1)

அண்டமுந் தம்பொ னாக வவனொரு கவிசொன்னாலும்
விண்டபோ தாமாற் சற்றும் வெதும்புறு மனத்தோ டேகித்
தொண்டவன் செயலுந் தன்னூர்த் துணையென விரும்ப வாவுங்
கண்டபோ தளிகூர் பண்புங் கருதியே வருவான் மாதோ. (௧௬)

பழையனார் தன்னிற் புன்செய்ப் பசிரிடுங் குடிவே ளானன்
* கழைதரு சாறு போற்சொற் கழறிடுங் காரி யென்பா
னுழையிவ ளிரந்த நாளி லொருகளைக் கோலை நல்கித்
தழைபுலா தியநீப் பித்துத் தானுகர் கூழ்வார்த் தானால். (௧௭)

இந்திரன் குறித்தோர் பாட வியம்பிடி லமுத மீண்டுத்
தந்தினி துபசு ரீக்கத் தகுபெரு வாழ்வுற் றுஞஞ்
சிந்திய வேர்வை யாளாச் சிறியவர் பணிசெய் தப்பா
ஞெந்திடுங் கூழன் றுண்கை துண்ணிய ருணர்தற் பாற்றே. (கஅ)

வல்லிடைப் புரையுஞ் சாயன் மடந்தைய ரினத்து ளான்ற்
நல்லிய லெளவை யிந்த நானிலத் தினர்க்கும் வானிற்
புல்லினர் தமக்கு மெய்தாப் புதுமைதோய்ந் துள்ள தாய
நெல்லியங் கனியொன் றுண்ட தாச்சிலர் நிகழ்த்துவாரோ. (கக)

அக்கனி யெய்து மாறு மயின்றதா லடைந்த தாய
மிக்கசீர்ப் பயனும் பற்பல் விதம்பட வுலகோர் சொல்வார்
முக்கண்வெற் பனைய வேழ முகப்பிரா னருட்பே நென்றே
திக்கறி தருபே ராண்மைச் சீரியர் சிலர்சொல் வாரோ. (க௦)

அன்னவன் றனையோர் கண்ணுற் றளவில்பே ரார்வ மெய்தற்
கென்னமா தவஞ்செய் தாளோ வெனப்பல ரேங்கி வாடி
யின்னம்வெந் துயர வாரி யிடைக்கிடந் துழைக்கின் றூர்கண்
முன்னவ னருள்சற் றில்லார் முயலினும் பயனெய் தாரோ. (க௧)

சேரர்கோ னவையி லெளவை செலுந்தொறுஞ் சிறிது நெஞ்சில்
வாரமில் லவன்போ லோர்சொல் வாவென்று மழைத்தி டாமற்
றுரணி வியக்குஞ் சிங்கா தனத்தைவிட் டிறங்கித் தன்னோர்
மாரத கைய மெய்த மகளிர்வாழ் வயிற்செல் வானே. (க௨)

இவனையோ முபசு ரித்தற் கேற்றபாத் திரமன் றென்ன
வவனுள நானிப் போமா றவையினி லறிவா ரில்லை
தவசிகா மணியா மம்மை தனையவ மதித்தா னென்னக்
கவலுநெஞ் சினராத் தம்முட் கசுக்கிசென் றுனாசெய் வாரோ. (க௩)

முன்னையாய்ப் புலமைச் சீரின் முதல்வியா யுலகோர்க் கெல்லா
மன்னையாய்த் திகழ்வா டன்னை யடிபணிக் தன்பாற் போற்றி
யென்னையான் செயற்பாற் றென்ன விதமொழி பகர லாகுந்
தன்னையோர் பரம னன்னோன் றனையவா றசைத்தி லானே. (க௪)

மின்பிறங் கியவே லேந்தி விற்கொடி புரக்கும் வேந்த
னன்பிலா னன்றே பாண னுதிய ரளவி லார்க்கு
வன்பிணித் திரளிற் பொல்லா வறுமைநோய் தவிர்த்தோ னேனோ
முன்பிறந் தாட்கிவ் வாறு முறைப்பிழை செய்திட் டானே. (க௫)

மன்மன மதிக்கு மாற்றான் மனையினி லுளபல் லோரு
நன்முனத் துபசா ரங்க ணடவல்கண் டெவகை பூத்தா
னென்மனக் குறிப்பி தென்றங் கியாரொடு மிசைத்தி லானுற்
கன்முனக் கெட்டியோ னென்னக் கருதலுஞ் சிலர் செய்தாரோ. (க௬)

கரிமலி தானைச் சேரன் கருத்தினுண் மதிப்ப தாய
வரிசையும் விழைவா ளாங்கு வந்துசின் னொன்ற மன்னேம்
சூரியகே ரளத்தை நீங்கி யொண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின்
பிரியமும் மேருங் கானிற் பெருமழை நனைப்புற் றுளே. (௨௭)

நனைதலு மவனை யாங்கோர் நல்விடைச் சிறுமி யப்ப
னனையிலா ளண்ணன் பன்னி யானையாற் றுயர்மிக்கார் வாண்
மனையில்லா விபர்கள் காணின் மதிமருள் வனப்பு வாய்ந்தா
டினை * யிறுங் கிட்ட புன்செய்ச் சிறுபரண் வசிப்பாள் கண்டாள். (௨௮)

கண்டழைத் துபச ரித்துன் காழக முலர்த்திக் கட்டிக்
கொண்டல தேகொ ணதிக் குடிவிடை மறைந்தென் றானே
விண்டளித் திடுவே னென்றாள் வெயிலுமக் கணந்தோன் றிற்றுத்
தண்டமிழ்க் கிழவி யப்பெண் டருங்கலை யினைக்கை தாங்கி (௨௯)

பாரிதன் பறியு மன்று பழையனூர்க் காரி தந்த
கூரிய களைக்கோ லொன்றுங் குடகுநா டளிக்குஞ் சேர
னேரிலென் றனைவா வென்று ஈழ்த்திடா வரிசை தானுங்
காரியல் புறமித் தானை கடுக்குமென் றொருபாச் சொன்னாள். (௩௦)

சொன்னபின் னவ்வா றுற்றித் தூங்கைக் குமரி தானை
யன்னவட் குதவி யம்மை யளவில்பே ருவகை யெய்தி
யின்னவட் கினிய வாழ்வீண் டியற்றியே போதல் வேண்டு
மென்னவுட் கருதி யாங்குப் நினைதுசெய் தமைசொல் வேனே. (௩௧)
வேறு.

எழுத்தாணி யெடுத்தொருமுச் சீட்டெழுதி யக்கானத் தியல்
வோர் கூடி, வழுத்தார்வத் தேவதைகைக் கொடுத்திடலு மதுகொடி
போய் வழுதி பாலு, மழுத்தாங்கு வானணிதார் புனைவளவன் மன்பாலு
மயினேர் மாதர், குழுத்தான்மே லெனத்திகழ்நாட் டிறைபாலு மதிவி
ளைவிற் கொடுத்ததம்மா. (௩௨)

அவர்மூவர் களுமதுபெற் றம்மைகைச்சீட் டெனத்தெரிந்தக் கண
மே தம்மூர், விவகா ர நீத்தொருநாற் படைகளுஞ்சூழ் தரத்தேரின் யிசை
யங் குற்றுப், பவவேலைப் புணையாய பதம்பணிந்தா ரவளவளைப் பார்த்
தும் மங்கைக், கிவனேயென் விழிகாண மணஞ்செய்விக்க வேண்டுமெ
ன வியம்பினுளே. (௩௩)

மூவர்களுந் தனித்தனியே முழுப்பனையா தியவான்முப் பந்த ரிட்
டுத், தேவர்களும் வியந்தோதச் சிங்காரம் பெரிதமைத்தச் சிறுமி கொ
ண்க, னவைதற்காந் தவமுடையான் றனைக்கொணர்ந்தம் மரபினருக்கார்
வம் பொங்கத், தாவறுதூல் விதியுணர்ந்த வேதியர்முன் மங்கலநூற்றிப்
பித் தாரோ. (௩௪)

அப்பந்தர் ஈடுவேயக் குலமுறையிற் பசுவாடா தியவு மன்றி
யொப்பந்தம்பொன்வெள்ளிவெண்கலத்தாற்செய்தனவுமுதவித்தீர்தார்
முப்பந்த ஓனும்பெயரக் காட்டினுக்கிங் நாளுமிக மொழிவா ராங்குச்
செப்பந்த முலையுடைப்பெண்டேவதையொன்றும்பெரிதுகிழுமாதோ.

அனையமண முடிந்ததற்பி னரசரொரு மூவர்களு மெளவை பொற்
றாள், புனைமருடத் தினராகித் தொழுதெழுந்து விடைகேட்கும் பொழு
தங்குள்ள, பனையினொரு சிறுதுண்டைப் பார்த்தொருசெந் தமிழ்ப்பா
டல் பகர்ந்தாளஃதோர், தினையளவு பொழுதின்முழுப் பனையாய்முப்
பழமுதிர்ந்துத் திகழ்ந்த தம்மா. (க௬)

அப்பாட லைந்தடியென் றுறாப்பர்சிலர் நான்கடியென் றறைவர்
சில்லோ, சொப்பான்மைத் தாயினுநன் றிவர்க்கொவொரு பழங்கொடுத்
திட் டேகச் சொன்ன, ளிப்பாரும் வானகமும் பாதலமும் பெற்றிடலு
மெளிதே யாகு, மெய்ப்பாரச் திருவருளால் வினேதருமக் கனிப்பெரு
மை விளம்பொ னாதே. (க௭)

அளக்காத பெரும்புகழ்ச்சீ ரொளவையார் திருவாக்கி னடலு மான்ற
வளக்காளிற் கவணைந்திப் பயிர்காத்த சிறுமிதவ வலியு மாசி
லுளக்கா ராம்வழுதி வளவனெனு மிருவேந்த ருதாரப் பண்பும்
விளக்காது வைத்திருந்த சேரர்பிரா னுள்ளன்பு மிளிர்ந்த வன்றே. (க)

முந்தவருள் பெற்றசில பெரும்புலவர் தங்கருத்து முற்றுவிப்பான்
றந்தமது கடவுளதைத் துதித்ததுவு மெளவையொரு தாலத் துண்டி
கந்தமலி தருகனியிந் திடற்கதையே கேட்டதுவுந் கருத்தா னாடி
யிந்தநிலை யந்தநிலை யிரண்டுமதித் தறிதகைமை யெளிதன் றம்மா. (க)

அணுத்திரண காட்டமுதற் றெய்வவடி வாவிளங்கி யதனூன்றோ,
கணுப்பொலிவார் பனந்துண்டைப் பழந்தருகென் றெளவையந்நார் கழ
றிப்பெற்ற, டிணுக்கமுறும் வன்னெஞ்சச் சிறுவருமிப் பெருந்தகைமை
தெரிதற்பாற்றோ, துணுக்கமுறு பேரறிஞ ருணர்வரவர் பலபிறப்பி னோ
ற்றுள்ளோரோ. (ச௦)

தொண்டைநாட் டினிலொருபெண் வதுவைமுடிந் திடுமியித்தந்
துணிவுற் றெளவை, பண்டைநாள் பெண்ணைநன்னீர் பாயியிர்நெய் யா
மாரும் பகர்ந்தா னென்பார், மண்டையோட் டரனிரந்த வாறுமரி காடு
றைந்த வாறுந் கூறுந், கண்டைவா யுறுமவளியாண் டெதுசொலினு
நடக்கு மென்கை கடமைதானே. (ச௧)

பாண்டிநாட் டினிவிதித்து மலைநாட்டைக் குறித்தேரும் பாதை
யொன்றி, லீண்டியவா ரியன்காவி னருகிவிரண் டெயினர்குடி லீட்டு
வாழ்ந்தா, ரேண்டிகழ்வா ருடன்பிறந்தோர் மூத்தவன்பெண் டேயுடை
யோ னினையோ னேழெட், ணேடிற்ற்சேய் களுமுடையான் பொதுவி
னிற்பல் கனிகாய்நல் கொருபலாவும். (ச௨)

சிறுபுன்செ யொன்றுமுளா ரம்மாத்தி லுள்ளவற்றைத் தினம்பங்
கிட்டுப், பெறுபண்பா ரொருநாண்முன் னவனிடம்பின் னேன்றுணிந்து
பிள்ளைகட்கா, வறுமுன்பங் கினிற்சிறிது வழங்கிழற் றகாதோபின் னுன
க்குஞ் சால, மறுகுந்தன் புடைத்தளர்ச்சி வரிலுதவ லவையன்றோ மதி
யென் றானே. (சஉ)

என்றமொழி வினவலுந்தான் மகப்பேறெய் தாமெருறித் திகழ்ந்
தா னென்னக், குன்றனைய சினங்கொண்டன் னவன்பாகத் தையுமறந்து
கொடுவா னேந்தி, 'நின்றமாத் தினைவெட்டி நிலமிசைவீழ்த் தினனுல
கோர் நெடுநா ளாக, வின்றகைப்பண் பொருக்காலு மலடருரு ரெனுந்
சரத மிலங்கிற் றன்றே. (சச)

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்த்தொப் பாகுமெனு ஞானமிலா ரெவரா னுலு
மில்வுலகின் மகப்பேறு மெய்திலரே வீரக்கமுறு ரென்கை திண்ணம்
வெவ்வுரக நிகர்சினத்தவ் வேடுவன்றன் றம்பியினு மெலிந்தா னன்னோன்
வெளவுகிழங் காதியிற்சற் றெவ்வொருக்கா லண்ணனுண வழங்கினுனே.

தம்பிமனத் துயர்ச்சியுந்தன் மனத்திழிவு முணர்ந்ததனாற் றானே
தன்னுள், வெம்பியமும் வேடன்முத லங்குள்ளா ரனைவோரும் வியன்ப
லாப்போம், வம்பினையே நினைத்துநினைத் தலமருநா னையிலொருநாள்
வானோ ரேத்தாந், தும்பிமுகப் பெருமான்ற னருள்வடிவா மௌவையங்
குத் தோன்றி னானே. (சசு)

வந்தகிழ வியைவணங்கி நீயாரிங் கேன்வந்தாய் வாஞ்சை யாதென்,
றந்தவன சார்வினவ வருட்புலமைத் திறத்தினளியா னயில்வேற் சேர
ன், செந்தகைநா டதுகுறித்திவ் வழிவந்தே நென்விருப்பஞ் சிறிது னென
ன்றா, எரிந்தமரத் தழைவுறப்பா டிடிவியாம்வைத் துளதினைவித் தீவோ
மென்றார். (சஎ)

கூரியவா ளாற்குறைத்த கூன்பலா வெனத்துவக்கிக் குலவு முன்
னைச், சீரினிற்க வெனமுடித்தோர் கவிசொன்னு ளக்கணமே திகழ்ந்த
தாங்கே, தூரினுங்கொம் பினும்பலபல் கனிகாய்பிஞ் சுறக்கண்டார்
சொன்ன வாறே, பாரில்விதைத் திடத்தாம்வைத் திருந்ததினை விதை
முழுதும் பரிந்திந் தாரோ. (சஅ)

அத்தினைமு வழக்காழாக் கையும்பாறை நிலையுரவி லானைக் கொம்
பாற், குத்தியட்டுண் டாளவட்கே னந்தவிதி நான்முகத்தோன் குறித்
திட் டானோ, வித்திறமுள் ளார்க்கிதுதா னெழுதுவா னவனெனும்பாங்
கில்லை யில்லை, சித்தி* முத்தி யடைந்தாலும் விதிவழியே மதிபோத
றிண்ணந் தானே. (சக)

தினையளவுத் தழைத்தபலாக் கூழையெனும் விவரமுஞ்சிற் சிலசிற்
றுரிந், நனையறியா ரிடம்போயுப் பினைப்புளியை விரும்பியுஞ்செந் தமிழ்
ப்பாட்டோடும், வினைவலியுந் திகழ்தரவோர் கவிசோழன் செவிகே
ட்ப விளம்பி னான், வளைபெருமை யாசறிவா ரருட்பேறு விழைந்து
ழைப்போ ரறிய லாமே. (௧௦)

ஒருமனைமுன் றிலிற்போமுன் னதற்குரியான் சினந்திகழ்ந்திட்
டோடிவந்தான், வெருவினன்போல் வெளிப்பட்டா ளாவன்றொழின்மேற்
போயதற்பின் விரும்பி யன்னோன், மருவுமனை யாளிவனைக் கண்டுதொழு
துபசரித்து மாறில் லாத, வருமைமொழி பலகூறி யன்னமுத லாமுணவு
மளித்திட டாளால். (௧௧)

வற்றன்மா மனையாற்கிம் மானைவருத் திட்டதனான் மலரோற் கந்நா
ளற்றதலை போகவமைந் துள்ளதலை நான்கிணையு மலறப் பேர்த்துச்
செற்றமொழிப் பேனவனைக் காணுறிலென் றொருகவிதை செப்பி னான்
கொற்றமுடை யானையுமோர் கிழவியென வலகுரைக்கைகொடுமெயம்மா.

ஒருசிறிய னீட்டின்முற்போ யமுதெனக்கேட் டானுடனங் கொரு
த்தி கும்பிட், டருமைமொழி பலபேசி வஞ்சமின்றி யுள்ள * புற்கை யரு
த்தி யென்முன், வருமுன்னமா னிடவடிவென் றெண்ணுகிலென் றெய்வ
மென்றே மதிக்கின் றேனென், பெருமிடதீர்ந் தேற்பவர்க்கிட் டினும்
பயனல் கொருவிரதம் பேசென்றானே. (௧௨)

அம்மொழிகேட் டதிவியப்போ வெகையுமுற் றெளவையென்பா
ளவனை நோக்கி, யிம்மொழிசொல் விடுமுணர்ச்சி யுனக்களித்த விதிப்ப
யன்மிக் கேற்ற மேயாம், பொய்ம்மொழிவஞ் சனைமுதலாந் தீயகுண மத்
தனையும் போக்கி யன்பாற், செம்மொழிப்பா வலர்பரவுஞ் சிந்தூரமா
முதத்தானைச் செவ்வாய் நாளில். (௧௩)

ஆடவர்சம் பந்தமொரு சிறிதுமுற வண்ணமின்ன வடையா ளங்கள்
கூடகிலே தனங்களுயிவ் வாறமைத்துப் பூசைசெய்தாற் குறித்த செல்வ
நாடறிய விம்மைபிற்றா னேகிடைக்கு மெனவிரித்து நவின்னு போனா
ளேடலர்பூவ் குழற்பாவை யங்ஙனஞ்செய் துன்னியபே மெய்தி னானே.

அன்றுதொட்டிந் நாளுமினி வருகாளுஞ் சிலநாட்டி லெளவை
பூசை, யென்றுசின்னுட் டினிற்செவ்வாய்ப் பின்னையார் பூசையென விய
ங்கு மந்நோன், பொன்றுமெளி தன்றன்று சிலபுருட ரதற்கிடைபூறுநுற்
றிக் கண்போய்த், துன்றுமிடி யொடுநோயுந் துய்த்துநா கடைவதுவுந்
தொன்மைதானே. (௧௪)

எங்கெங்கே நடத்திடுமோ விருத்திடுமோ கிடத்திடுமோ வீசனார்
தந், துங்கஞ்சே ஈருளெனுமோர் கவிவகுத்தன் முதற்கதைக லெங்க
வில்லை, யங்கந்தோய் படைவேந்த ரொருநான்கு நாட்டியர்ச்சி யனைத்
துந் தேறிப், பொங்கஞ்சால் பொழிற்பொதியைத் தமிழ்க்கவியான்மிகப்
பாடிப் பொறித்திட்டாளே. (௫௭)

உருவம்விழைந் துணர்வுவெறுத் துயிர்விடுத்தோர் பெண்பேயா
யொருகாட்டுள்ள, விருண்மடத்திற் றங்குநகைக் கொன்றிடுந்தீய் கறும்
படியீ ரிரண்டு பாடற், றருகதையா தியவுலகிற் பலருணர்வார் விரித்தா
லுந் தாலத் துண்டாங், கொருகணத்திற் கனிமூன்றன் றுதவுதலிற் பெரி
தாகா துணர்வுள்ளோர்க்கே. (௫௮)

வேறு.

வேழ முள்ளது கேரள மிக்கசோ றுளது
சோழ நாடுசெந் தமிழது பாண்டியன் றென்னு
டாழ நெஞ்சின ரதுதொண்டை மண்டல மெனும்பாட்
டீழ ருய்ந்தலூர் மதிட்புறத் தெழுதின ளிவளே. (௫௯)

அன்ன வாறுபல் கோழித் தாடிய வெளவை
முன்ன வன்றனைப் பூசைசெய் திருக்கையின் முருகோ
னென்ன வாழுமா ருரனுஞ் சேரனு மீசன்
றன்ன தாந்திருக் கயிலேவேட் டேகலோர்ந் தனளால். (௬௦)

வினாந்து பச்சிலை யாதியிட் டனனைந்தாம் வேதம்
வரைந்த கைப்பிரான் மெல்லெனச் செய்தியவ் வராமேற்
றினாந்த மேல்கொணீ முந்துறச் சேர்க்குது மெனலுங்
கனாந்த நெஞ்சொடோ ரகவலுங் கழறினள் களித்தே. (௬௧)

அக்க ணத்திலச் சிகரிமேற் றுதிக்கையா லமைத்தான்
முக்க ணாயகன் சந்திச் சென்றுபன் முனிவோர்
தொக்க பேரவை வியப்பமுன் னீட்டின மினைத்தான்
மைக்கண் மானிக ருமையவண் மனம்வருந் தியதே. (௬௨)

அதனை நன்குணர்ந் தானுமை யவனோநேர் நோக்கி
யெதனைச் செய்யினு மவனொடு வாய்க்கொடே லென்று
மதன வேட்டுவில் லொடுகனை யளித்தவள் வாய்விண்
முதனை நீசெயன் முறைமைகொ லெனவினி திசைத்தாள். (௬௩)

பொங்கு பேரருட் சிவைமொழி வினவிமெய்ப் புலமை
தங்கு மெளவைதா னெழுந்துபன் முறையிகத் தாழ்ந்து
கங்கு லும்பகற் பொழுதுமென் கண்முனிச் காட்சி
யெங்குங் காண்டளி ளிப்பிழை விளைந்ததிண் டென்றாள். (௬௪)

அதுவி னுவலு முமைசிறி தொல்கின ளகத்தா
லிதுசெய் தில்லளிக் கிழவியென் றியாவரு முணர்ந்தார்
மதுர வாணிதன் னங்கிச மாமவன் வசிப்ப
விதுவு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன் வேறிடம் வகுத்தான். (௯௫)

அந்த வேளையி லணிதிகழ் நாவலா ரானுங்
குந்த வேற்கரத் தினர்புகழ் கேரளக் கோவுங்
கந்த மாமதக் களிற்றினிற் கந்துகந் தன்னில்
வந்தங் குற்றவட் கண்ணெ னாணுபு மதித்தார். (௯௬)

அவர்க டன்னேநத் தாதுபோ யதில்வருஞ் சலிப்பும்
பவள யானைதான் முந்துறச் செய்ததாற் படரு
முவகை வாரியுஞ் சிவனிலு மவன்மகா ருயருந்
தவவி சேடமுந் தோற்றவோர் கவிதைசாற் றினளால். (௯௭)

மதுர வாசகத் துமையவ ஞாதவிய மசன்றன்
பதும நாண்மலர்ப் பதநினை பவர்க்குமொன் றரிதோ
கதுமென் றேகிமெங் குதினாக்குங் கிழவிக்குங் காத
மிதுநன் கோர்திமன் னேயெனு மஃதிகத் துளதே. (௯௮)

இந்த மட்டினி லெளவைதன் சரிதமுந் றியது
பிந்த வோர்மக ளவளருட் பேறுபெற் றதனு
லந்த வெளவையே யிவளென வுலகமுந் றறையச்
செந்த மிழக்கவி யாற்பல சித்தியற் றினளால். (௯௯)

வாணி யக்குல மகளடல் வளவனுட் டினிலோ
ராணி முத்தெனப் பிறந்தவள் பாலியத் தெளவை
தாணி னேந்துமுத் தமிழ்ச்சுவை முதற்பயன் பெற்று
வாணி லாங்கிழத் தனம்வரும் வரைமறைந் திருந்தாள். (௧௦௦)

தக்க சீர்ப்புகழேந்தியு மொட்டக்கூத் தனுநே
ரொக்க வந்திடி லொருபத மடக்கிமுன் னுரைத்தான்
பக்க லெய்திடி லிரண்டையு மடக்கிப்பின் பகர்ந்தார்
கெக்க ணத்தினு மிரண்டுநீட் டியமக ளிவளே. (௧௦௧)

அவடன் மேனியின் பருவமே முங்கடந் தளகந்
தவள மாயபின் கம்பனென் பவன்றலை யெடுத்தா
னிவனொ ராயிரம் பொன்பெறிற் பாடலொன் றிசைத்துக்
கவள வேழமூர் சோழனோர் கண்ணெனக் கவின்றான். (௧௦௨)

அந்த நாளில் நாட்டிடை வைகுமோ ரரிவை
யெந்த ஞாயத்தி னுற்றனித் தனள்கொலோ வறியேன்
சொந்த மாயதோர் பெயர்நிலை நிறுவிடத் துணிவுந்
றிந்த வாஞ்சைமுற் றறலெவா நெளவிசா ரித்தாள். (௧௦௩)

புவிபி லியார்பெறுங் கீர்த்தியுஞ் செந்தமிழ்ப் புலவர்
கவிகொள் வார்புகழ்க் கொவ்வுறு தெனவலோர் கழறு
மவீர்சொற் கொண்டுளந் தேறியக் கம்பன்முன் னணுகி
யிவித நீசெய வேண்டு மென்றிரந்தன ளினிதே.

(எச)

குறித்த பொன்றிற் பாடுவே நென்மனன் குடிவீழ்
செறித்த சொத்தெலாந் திரட்டினள் பாதியே தேறிற்
நெறித்த பாடலு மவ்வள வினில்வரைந் தீந்தான்
வெறித்த நெஞ்சொடு கொட்டைநூற் மனள்பொருள் விழைந்தே. (எடு)

அங்கு ளாளுது முயல்கையி லெளவையென் மகில
மெங்கு மோதிசைக் கிழவியூர் தொறுமிரந் தருந்திப்
பொங்கும் வெந்துயர்ச் சிலம்பியா மவண்மனை புருந்து
பங்குள் பாணியின் கூழிலெற் குதவெனப் பகர்ந்தாள்.

(எக)

எற்கு மன்னவட் பார்த்திவ ளீகுவே னிந்நா
னுற்கு மாத்திர மிதுவென வகைபட நுவன்றூர்
பாற்கு நேரகைக் கவியினைக் கிழவிதான் பார்த்துக்
கோற்கு நீர்க்குமண் ணினுக்குமோ தினன்பொருள் கொடுத்தும். (எள)

உனக்கென் றேற்றசொலு முரைத்தில னின்பெய ரோங்கக்
கனக்குங் கீர்த்திநாட் டிடவலே னியானென்றாள் கம்பன்
றனக்குஞ் சம்மத மாங்கொலோ வென்றனள் சலிக்கு
மனக்கொம் பேரிகர் சிலம்பியன் னவட்கிது வகுப்பாள்.

(எஅ)

அவனென் பாடலை யொப்புமு னின்மனை யகலே
னுவகை கூர்தியென் றுளுட னிராட்டினத் துறுக
ணிவள வேயென விடுத்தவ ளெழுந்துபோ யின்சொற்
பவள வாயுப சாரமொ மிணவுணப் படைத்தாள்.

(எக)

உண்ட பாட்டியக் கணத்தரைப் பாட்டின்வெள் ளோலைத்
துண்ட திற்பெணே கேளம்பொற் சிலம்பிழை துணைத்தாள்
கொண்ட பொற்சிலம் பேசிலம் பென்றரை கூட்டி
யண்ட ராதியர் விபுப்புற வரைந்துரைத் தளித்தாள்.

(அ0)

அதுபெற் றுளுட னருந்தமிழ்க் கம்பன்மாட் டணுகி
யிதுநின் பாட்டின்முற் றுணர்ந்துசொல் லென்றுகைக் கொடுத்தான்
மதூ மிக்கதே யாவர்சொற் றுொன வான்வாழ்
விதுவின் கன்றெனக் கூனுமோர் விருத்தையென் மனளால்.

(அக)

அன்ன வட்குமென் றனக்குமோர் வழக்கிதுண் டாக்கிற்
அன்ன தாவன்முற் றியதென்றான் சிலம்பிசற் றுறுத்தென்
பொன்ன டைந்துநீ யெனைப்புகன் றிலையவள் புற்கைக்
கென்ன தாம்பெயர் முவிசை யுணர்த்தன ளென்றாள்.

(அட)

சொல்லின் சாரமு மறிகிலாட் கிப்பெருந் துணிவு
புல்லி மும்படி கொடுத்ததோர் தெய்வமே புவிமும்
ஹெல்லி மீந்தனி யரசுசெய் பவர்சிலர்க் குதவாக்
கல்லி ரும்புநெர் மனக்கய மையும்வழங் கிடமே.

(அக)

சிலம்பி யென்பவ ளக்கவி பெற்றபின் செல்வர்
நலம்பி நங்கிடச் சமைத்தகோ புரமுத னவில்வ
நிலம்பி ளந்ததாற் குலங்கலா னெருப்பொடோ துவவாற்
நலம்பி ரித்துணைத் திடற்குயில் லாதொழிந் தனவே.

(அச)

அச்சி லம்பிதன் மனையிலுந் நெளவையா மவனை
மெச்சி யன்பொடு தெண்டனிட் டியன்றன விளம்பி
நச்சி னுடனோ டுறும்படி பாரிமன் னனைப்போற்
சிக்கி யோர்வயிற் குடியிரோ னென்றவன் சென்றான்.

(அதி)

பூண மங்கலம் பூட்டினன் புகன்றசொற் பொருட்டா
லாண மின்றியோ ரரிவைதா னசனமிட் டதனைக்
காணக் கண்கள்கூ சியதுமன் ளிடவுணக் கைவாய்
நாண முற்றதூந் துலங்கவோர் கவிநவின் நனளே.

(அசு)

காண்செய் நாண்மலர்த் தார்புனை வளவனைக் காண்பான்
நேன்செய் பாடலாள் செலும்வழி யினிற்சில தீயோர்
யாண்செய் தேனெனுஞ் சீட்டொடு மலமுமிட் டிருந்தா
ரோன்செய் தாரொளிற் கம்பனா லெனப்பல ரிசைப்பார்.

(அஎ)

சீட்டி னைக்கையா லெடுத்தனள் படித்தனள் சிலர்போய்ப்
பாட்டி, நீசெயி லெடுத்தியென் நனருடன் படலுந்
தாட்டி கச்சில ரெடுத்திட விடுத்திலர் தடுத்தார்
நாட்டி னல்லவர்க் கிடர்வரி லிவணமு விடுமே.

(அஅ)

கண்ண கன்றபார் மிசைப்பல புருடர்கண் டொல்க
வெண்ண றும்படி கற்றெழுத் தறப்படித் திடினும்
பெண்ண தாப்பிறந் தவர்மதி பீயினைத் தூக்குந்
திண்ண மென்றொர்சொற் செப்பு சென்றன ளன்றே.

(அக)

கற்றைத் தாழ்குழ லெளவையைக் கண்டொர்நாள் கம்ப
னொற்றைக் காலினா லீலைப்பந்த லடியென வுணத்தான்
பற்றைப் போக்கின ருறுங்கதி பெறுந்திறம் படைத்து
மற்றைத் தீயரி லவயிருத் தடையவந் தவனூல்.

(கூ)

அதுவி னுவலு மாராய டாசொனா யட்டா
விதுசொ ளீயவ லட்சண மெருமையா ணமுதி
மதுர மற்றமாவ் காயிடி கவர்மனை மூத்தான்
சுதுழி வாகந் மெனுமொரு கவிசடி துணத்தான்.

(கூஉ)

அந்தப் பாடல்கேட் டஞ்சின னினியொருக் காலு
மிந்தப் பாட்டியோ டுகலொணு தென்மெணிப் போனான்
பிந்தப் பார்புரப் பவம்பெருங் காட்டினிற் பிரிய
முந்தப் பாவல னுமவ னுடனுறு மொருநாள்.

(கூஉ)

சொல்லி டாவணந் தொடர்ந்துபோ யிலையுதிர்ந் தவனோர்
நெல்லி நிற்பதே னெனவினு வனாக்கவி நிகழ்த்திப்
புல்லி மிம்பொருள் கொடுப்பவர் பொய்வழக் கோங்க
வெல்லி யற்கையோர் கிளைக்கினை யெனுமரை விடையாய்.

(கூகூ)

பெற்று நின்கவி யரையையோர் பெண்மக ணியித்த
முற்று றச்செய்தே னெனமுனி வறலொழிக் குதியான்
கற்று ளார்தமை வினவனாக் கவியைநீ முடியச்
சொற்று ளாயித னுலெனத் துணிந்துசொல் வினளால்.

(கூசு)

மன்னன் மந்திரி யாதிபர் வியந்துள மகிழ்ந்தா
ரன்ன கம்பனு நாணமுற் றின்சொன்மிக் கறைந்தா
னின்ன பாட்டிசெய் திருவினை யாடலெத் தனையோ
பன்ன ரும்பல வுணர்ந்தமட் டிகபரஞ் சொலுமே.

(கூரு)

கம்ப னும்பினுள் கனிந்துரை கூறலிற் கடல்கு
ழிம்ப சார்பல ரிவனொரு தெய்வமே யென்றார்
நம்ப வல்லநன் னார்துயர் கெடுப்பதே தொழிலாக்
கும்பன் மெய்த்தவப் பயனதாந் தமிழ்க்கவி கொழித்தாள்.

(கூசு)

ஒருநி னத்தடல் வளவனே ரும்பன்மேற் கொண்டு
தெருவி லெண்ணிலா டம்பரப் பொலிவொடு திகழ்ந்தா
னருகு சென்றுபார்த் தவர்பலர் தம்முளோ ரரிவை
பொருவில் பாழ்மிடிக் கனம்பெருஞ் சூட்டிடைப் புலர்வாள்.

(கூஎ)

உலக்கை யேதுனை யெனக்கொடு முயன்றுயி ருய்வாள்
குலக்கொ முந்துறழ் மதலையொன் றிடுப்பினிற் கொண்டா
ளலக்க ணோர்வரு மச்சிசு வரசன்மேற் போர்த்த
விலக்கம் பொன்பெறு தானேவேட் டிரங்கிய தன்றே.

(கூஅ)

அந்த வேளையி லெளவையங் கவனேநேர் கண்டின்
சொந்த மாமக வெனின்முலை யருத்துதிருழு
மைந்தர் தம்மையெண் ணுபுமன நாணிடேன் மகப்பே
றெந்த மாதடை யினுமிது சகசமென் றிசைத்தாள்.

(கூகூ)

அன்ன வாசகங் கேட்டவ ளம்மைபா லன்போ
டின்ன வாஞ்சையிக் கீதழு கின்றதென் றுழ்வு
மன்னன் மாட்சியுட் வகுத்துரைக் கினுந்தெரி யாதா
லென்ன காரணத் தாலினித் தேற்றலா மென்றாள்.

*(கூஊ)

எனது மெளவைதன் நிருவுளத் தருள்சுரம் தியானை
யினது மேல்வரு மன்னனை நிற்பியென் நிசைத்துத்
தனது கைக்குறி காட்டின டொனியறத் தயிர்த்து
மனநு கெங்கின னுவப்பறும் படியிது வகுப்பாள். (க0க)

அம்பொ னூற்றுப்பத் தாயிரம் பெறினுநு லாடை
வம்பொன் தேபல தேறெனக் கிழியுமென் வாய்ப்பாட்
டெம்பொ னும்பொனென் நிகலபவர் பற்பல நிறந்துஞ்
செம்பொன் மேருவிற் பொறியெனத் திகழுறுங் கண்டாய். (க0உ)

அுகளங் காவெனும் பொருளுறு பாடலொன் றறைந்தா
ணிகள் நீப்பவ னொனமகிழ்ந் திட்டன னேர்ந்த
மகளங் கைச்சிறு மகர்களித் துவகையை வளர்த்தாள்
சுகன சித்தியில் லார்க்கிது செயலரும் தகைத்தே. (க0ங)

இந்த மட்டினிற் போயதென் றிறைமன மகிழ்ந்தா
னந்த மாதுதன் மிடிக்கன லவிந்துயப் பெற்றாள்
வந்த மானிடக் குழுமுழு மையும்பல வாறும்
தந்தம் புந்தியி னிகழ்ந்தமை பேசினர் தாமே. (க0ச)

சோர நாயகன் விருப்பினுற் சொந்தநா யகனை
யிரம் போற்பலுக் கிதத்தரு கலலும்வெற் பின க்த
னூர லர்த்தொகை யொவ்வொன்றின் முப்பது மளித்தி
வீர னீயெனினி லென்றொரு மெல்லியல் விடுத்தாள். (க0ரு)

அவன்செ லத்தின மெளவையைக் கண்டன னம்மே
யிவண் சொனாண்மனை யாண்டவை யெய்துமோ தென்ற
னுவந்தென் சொற்படி கேட்டியென் றவனையாங் குடனோர்
நிவந்த கூடையின் மறைத்தெழுத தவன்வரு நெறியே. (க0சு)

கொண்டு போயிருள் செறியிராப் பொழுதிலக் கொடியா
ளுண்டு சற்றிட மென்றிட வயமொழி யுரைத்திட்
டண்டு கூடையொ டுமனைத் திண்ணையி லமர்ந்தாள்
வண்டு லாங்குழ லவனினி யவனொடு மகிழ்ந்து. (க0ள)

தெய்வ மொன்றினுக் கேன்றநி வேதனஞ் செறித்து
மெய்வ ரன்செல வுடனவன் மரணமும் விரும்பும்
பொய்வ ழிப்புரு டன்றனோ மெய்ப்பதும் புகன்று
கைவ லீக்கொடு கும்மியு மடித்தனள் களித்தே. (க0அ)

பாட்டுக் கூறிய பயன்வெளி றுதலிற் பாட்டி
சாட்டுக் கூடையை விளித்தொரு கரத்தினுற் றட்டிக்
கேட்டுக் கொள்ளென விருவிசை கிளத்தினள் கேட்டு
மாட்டுப் புத்திபோய் மனிதர்த முணர்ச்சிவாய்ந் தனனாள். (க0க)

கொன்றி டாதுதம் துறந்தமை நினைத்தவட் கொல்லா
தன்றி முந்தாரித் தினனொடு போம்படி யகற்றித்
தன்றி யக்கறத் தேற்றிய தாய்ப்பதம் பணிந்து
நன்றி கத்தொடு பரத்தினு மடைந்தன னனியே.

(௧௧௦)

கிழவி யன்னவம் கூடையிற் கொடுவரல் கேட்டி
தழகெ வறவள் சுமப்பளென் றையுறு மஞர்காள்
கழகர் கைதொழுங் கடவுளா மவளுளிற் கருதின்
மழவி டைச்சிவன் மலைகொடு வரவுமவல் லவளே.

(௧௧௧)

பருப்ப தத்தலை கணபதி விடச்செலும் பழையான்
விருப்ப முற்றலி னவளுரு வாயவள் வியன்சால்
செருப்பை யூரிலோர் சிற்றா சனையனிற் சென்றா
ளிருப்ப ளித்துப் சரித்தவன் மனைவிதன் னிடம்போய்.

(௧௧௨)

தானி ருந்தவ ளளகம துணைநனி திருத்திப்
பேனி னங்களைத் தொருவிருந் தென்னுமுன் பேய்போன்
றேனி தென்னொடு பகர்ந்தனை யெனமுற மெடுத்த
மேனிந் தித்தடித் தோட்டினண் மனமிக வெறுத்தே.

(௧௧௩)

முன்னும் பின்னுமத் தகையபெண் கொண்டவர் முந்நீர்
மன்னும் பாரிலி ராரெனச் சொலத்தரு மதுரன்
துன்னு பாப்பொழி கிழவியு மதிசயன் துளும்பப்
பன்னு வார்மலி வீதியிற் கடுக்கெனப் பறிந்தான்.

(௧௧௪)

அங்கு போயவன் மயக்கமுந் தியக்கமு மழியப்
பொங்கு பேரருட் கண்கொடு பார்த்திரு புதுப்பாட்
டெங்கு ளார்களுந் தினந்தினஞ் சொலும்படி யிசைத்தா
ளிங்கு நீநெருப் பினையள்ளிக் கட்டிக்கொள் ளெனவே.

(௧௧௫)

அக்க வித்தொனி முற்றலு மவனுளந் துணிந்து
மிக்க மாதவ வேடமிட் டரன்றிரு வேணி
புக்க நீர்வரு கங்கையாற் றருகினிற் போயுற்
றிக்கன் கூற்றயன் வழக்கிலா ரினத்திலேயந் தனளே.

(௧௧௬)

தாட கைக்குஞ்சுர்ப் பங்கிக்கு மினையெனத் தமிழாற்
பாட வெளவைமுற் பதியினை யொறுத்தவப் பாவி
நாட நிந்திட வுடனிறை புழுச்சொரி நவைதோயந்
தீட றைந்திடற் கரியதி நாகிலெய் தினளே.

(௧௧௭)

வேறு.

தென்பாண்டி நாட்டினிடைத் திகழ்முல்லை நிலக்கானி
லன்பாளர்க் கொருதுணையா மெளவையா ரொருநாட்போய்
வன்பார்வன் பசிக்கொடுமை மாற்றிடவோ ராட்டிடையன்
றன்பாளின் னுணவுண்ணத் தருகெனநன் கிரந்தாளே.

(௧௧௮)

அவ்விடைய னுட்டுப்பா லதுகலந்த கூழருத்திச்
செவ்வியதா முபசாரந் தெரிந்தளவிற் சிலசெய்தா
னிவ்விதமான் கியன்றிடலு மீழிலருட் பிடுகையாள்
வெளவிரிலத் தினர்பேசு மாட்சில்க மனங்கொண்டு. (௧௧௯)

நின்பெயிரியா தெனக்கேட்டா னெனநாளை யயதியென்று
னுன்பிறப்பிற் கிடமாய ளூர்ப்பெயரென் னெனக்கேட்டா
டன்பெயரை மறந்திட்டோன் றலத்தின்பே ரறிவானே
வன்பியன்முள் ளுடைக்கருவேன் மரமைந்து வாய்ந்ததென்றான். ()

அயதியெனும் பெயர்மறதிக் கறைந்ததனு லவன்றன்னை
வயமலிபாண் டியனுட்டு மனிதனெனத் தெரிந்துகாத்தே
னியலிசைநா டகப்புலவீ ரீனமதென் றெள்ளேன்மி
னயமதுரச் சொற்பலவர் நாட்டுவழக் கினிலுளவே. (௧௨௧)

அவன்றனடை யாளமைவே லயதியெனக் குறிக்கொண்டு
சிவந்தசொலா லகப்பொருட்சீர் திகழ்கோவை செப்பியப்பாற்
றவந்தழைக்குந் தென்புலியூர்ச் சபையினிடை யரங்கேற்றி
புலந்தபள்ளிக் கூடமுறு மூர்தோறும் பரப்பினளால். (௧௨௨)

அவ்வுயிர்தா னென்னபய னந்தரத்தி லடைந்ததுவோ
விவ்வுலக முழுதுமிநா ளியம்புதல்சேட் டிருக்கின்றோம்
வெளவுமற கியவேலால் வயங்குமைகா ரத்ததிதே
வொவ்வுமெனக் கவுமாச ரொருசிலரீண் டென்னுவரே. (௧௨௩)

ஐந்துபடைக் கலமேந்தி யழகதிகம் பெறுமாலென்
றுந்துழி வுடைச்சில்லோ ருரைப்பதற்கு ஞாயமுண்ணென்
டிந்துமுடித் தவன்முதலோர்க் கியம்புநரு மிருப்பாரே
தந்துணர்வா ரமைத்துகாக்கத் தக்கபொரு டணவரிதே. (௧௨௪)

பந்தனுக்கோ ரந்தாதி பகரன்முத் வியசரித
மிந்தவுல கினிற்பல்லோ ரீயம்புவா ரியானறியே
னந்தவெளவை யிந்தவெளவை யாமிருவ ரென்துத
மைந்தரனை வருங்கால மதிப்பறியா மனத்தினரே. (௧௨௫)

முன்னெளவை கலிவருட முன்றாவ தாயிரத்தாள்
பின்னெளவை நாலாவ தாயிரத்திற் பிறந்திட்டா
ளன்னவடன் றிருவடியி லடுத்தவன்போய்க் கலந்ததனு
லின்னவரைப் பிரிக்காம லேகமென்றார் பலர்தாமே. (௧௨௬)

விக்கிரமார் கன்புவிபின் மேவுமுன்னு ளொருத்தியுற்ற
ஞக்கிரஞ மவற்கொன்று னுற்றவெண்ணூற் றேழாண்டின்
மிக்கிலும் கம்பனிடம் வேதனைப்பட் டாளொருத்தி
யக்கிரமாம் புத்தியுள்ள ரறிந்துகொளத் தக்கதம்மா. (௧௨௭)

இவ்வையத் தொவொனு மியற்றுதவப் பயன்போலு
மொளவைசரித் திரப் பெருக்க டறிந்தளவிற் பகர்ந்திட்டேன்
கவ்வைதீர்ந் துலகுய்யக் கவிபகரு மிடைக்காடர்
செவ்வையுறு சரித்திரத்திற் சிறிதுரைக்கத் துணிந்தேனே. (௧௨௮)

ஒளவையார்சருக்க முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது

இடைக்காடர் சருக்கம்.

தென்பாண்டிநாட்டிலுயர் திருமதுரைப்பதிக்கீழ்பா
லின்பார்செந்திருவாழ் மிடைக்காடென்றிலங்குடின்
முன்பாயர்மனையினிடை முருந்தனுதித்திமொறே
வன்பார்முற்றவத்தினொரு மகனுதித்துவளர்ந்தானே. (௧)

வளர்ந்தவனும்ற்றையொடு மாதாவுங்களித்தினத்திற்
கிளர்ந்தமுறைப்படியாட்டுக் கிடைபுரக்கவிடுத்திட்டா
ரிளந்தையெனும்பருவம்போ யெவ்வனந்தோன்றியநாளிற்
களந்தறுருநஞ்சுடையான் கடுக்குமொர்சித்தனைக்கண்டான். (௨)

அக்காட்டிலவற்கண்ணுற் றுன்றவிதிப்பயன்வலியான்
யிக்காட்டுப்பாலருத்தி வேண்டியவாறேவலுஞ்செய்
தெக்காட்டுக்குங்கடவு ளெனுநெடுமாலங்கிசனாத்
திக்காட்சியினர்தாமுஞ் செப்புசித்தனாய்த்திகழ்ந்தான். (௩)

அத்தனைபேறடைந்திருந்து மகங்கரத்தின்முழுகாமற்
பித்தனெனத்தன்றொழிவிற் பெரிதுமுயன்றளிகூர்ந்தான்
சித்தர்சூழாத்திடையந்நா டிருநெடுமால்செய்துள்ள
பத்தவதாரத்துளெது பலத்ததென்வாதுதித்ததுவே. (௪)

அவ்வழக்குத்திராம லகந்தமலைதொறும்போப்ப்போ
யொவ்வரியபலத்ததென வொவ்வொன்றுந்கிழ்தரவே
பெளவங்கரவர்பேசிப் பலநாட்சென்றதன்பின்னர்த்
தவ்வருஞ்சீர்ப்பொதுவவரைத் தவராசற்கறிவித்தார். (௫)

அன்றுமுறைப்படிவணங்கு மவரைப்பார்த்தம்முனிவ
னின்னுபாண்டியனுட்டி லிடைக்காடெனுஞ்சித்தன்
அன்றுபலவாட்டினொடு சூழ்கானிற்றிரிகின்றான்
குன்றுருடையெனவெடுத்த கோவலவனையனையான். (௬)

அன்னவன்பாற்போய்க்கேண்மி னக்கணமேயவன்சொல்வான்
சொன்னமொழியினைநம்பிச் சூழ்கலகமறத்தீர்மி
னென்னதுசம்மதமுமதே யானுரைக்கொண்ணுதவனைச்
சின்னவனென்றெண்ணேன்மின் மெளிஞர்சிகாமணியென்றான். (௭)

வாழையடிபெனத்தொடர்ந்து வருகுசுவர்மரபினரா
பூழைவென்றோராமவர்தா மொருங்குபோயவற்கேட்டா
ரோழையேயிடையனே யிளிச்சவாயினனேயிக்
கோழைமதியேனெனல்போன் மதனுறுதிகூறினனே. (அ)

ஈழலன்போன்றிரங்கியதா லேழையிராகவென்றும்
காடியைந்துவாழ்ந்ததனும் கண்ணனேயிடையனென்றும்
பிடியலாடகற்கின்றோன் பிறங்கிளிச்சவாயனென்று
நாடிபுணர்ந்தவொல்லா நகந்தொறும்போயமர்ந்தாரே. (ஆ)

மன்னியசீரிடைக்காடன் மாநிலத்தின்பாவத்தாற்
பன்னிரண்டாண்டளவிலொரு பஞ்சம்வரும்விதந்தேறித்
தன்னிடத்தாட்டினங்களுக்குச் சமுத்திரத்தின்றண்ணீரு
முன்னிவளருமுரியிலை புணவுமுணும்படிபழக்கி. (க௦)

வரகொடுமன்கலந்துசுவர் வைத்தொருகோட்டையுஞ்சமைத்திட்
டுமொவொழ்ந்தாட்டினங்க ளுரைந்துரைந்துசுவாடியிற்
மரவருநல்லரிசியினேத் தனிப்பாவிடைநுந்திக்
கரவில்சிலையோகத்தாற் கண்மியின்றங்கனிகூர்ந்தான். (க௧)

பொறிபுலன்களாகியவாப் புகல்பலபல்பொருள்களையுஞ்
செறிதருமாட்டினமாகச் செய்தனனென்பார்கிலேப
ரறிவரியதத்துவமா மகண்டபரத்தருள்பெற்றோர்
சூறிவழிமுற்றாதபயன் சுவலயத்துளொன்றுமின்றே. (க௨)

அப்படியப்பஞ்சமதி ளளவிறந்தகோடியுயிர்
துய்ப்பதற்காதாரமின்றிச் சோர்ந்திறந்துசிற்சிலுயி
பொப்படியோவுய்ந்துநா ளிரவியாகியகோட்கண்
மெய்ப்பரதேசிகளவழவா மேதினியினிடைவந்து. (க௩)

பார்த்திடைக்காடன்கிரிதும் பதையாதுகளிகூர்ந்து
சீர்த்திருக்கும்விதந்தேர்ந்து சென்றிரந்தாரவன்றேறி
யார்த்தியுடனமுதருத்தி யவரவர்க்கொவ்வொருகட்டில்
சேர்த்திவற்றிற்றுமினமினெனச் செப்பிமிகவுபசரித்தான். (க௪)

வைத்துளவாங்கட்டில்களை வானினிலைப்படியமைத்துப்
பொய்த்துயில்கூர்ந்தனாவர்க்காப் புரதகனனருணடி
மெய்த்துயில்வந்திமொறு வேண்டினவ்வாறே
யத்துயில்வந்தவர்கிடந்தா ரவற்றைநேர்படச்சேர்த்தான். (க௫)

சேர்தலும்பூதலமுமுதுந் திருமலியமழைபெய்து
நீர்தழைத்ததெவ்வுயிர்க்கு நிரப்பெனுநோய்நீங்கியது
நேர்தவிரன்னவொழுந்து நின்னருட்பேறுயர்வென்ற
* ரார்தாநுந்தடையின்றி யருண்மினெனவழிபணிந்து. (க௬)

விடம்போலுமக்கொடுமை மேதினியிற்பின்வாரா
வுடன்பாடுபெற்றவர்த முறைப்படியொவ்வோராண்டின்
றிடந்தானுமுகையிச் சீரியவெண்பாவறுப
திடம்பாடிவிரித்திட்டா னின்றமந்துலுளதம்மா. (௧௭)

முன்னிவிதப்பஞ்சமது மூதுலகிற்படராமற்
றன்னிகர்வெஞ்சனிக்கோள்பாற் றயாதன்போய்ச்சமரிட்டான்
பின்னிடைக்காடன்கிரகப் பிணக்கமுற்றுநேர்செய்தா
னென்னிலெவனுயர்ந்தோனோ வினிதுணர்வார்சொலற்பாற்றே. (௧௮)

தெக்கணநாட்டியல்வழுதி செய்யுப்பிழைக்காத்திருமதுரை
முக்கணன்றன்கோயில்விட்டு முனிவொடுபோம்படிபாடி
யக்கணமேயவன்றொழும்பா லகமிளகியாங்குறவோர்
வக்கணைப்பாட்டிடைக்காடன் வகுத்தகதைமறைவன்றே. (௧௯)

அக்கதையின்விரிவதனை யாலவாய்ப்புராணந்தான்
றிக்கறியநாடோறுஞ் செப்பிடலுண்டல்லாமற்
றக்கபுகழ்வள்ளுவன்றான் றமிழ்வேதந்தாபிப்பப்
புக்கதினந்துணையாகிப் போங்கதையுமொன்றுண்டே. (௨௦)

இன்னமிடைக்காடன்ற னியற்சரிதமெத்தனையோ
பன்னவலார்பன்னிடுவார் பரகதியிற்புகலுண்மை
யென்னவின்றிடலாகு மியாக்கையொடுமலைக்குகையி
லன்னவர்வாழ்ந்துள்ளாரொன் றறைவாரும்பலர்தாமே. (௨௧)

சித்தர்களிற்சொற்கவைதேர் தேரையார்முதலாகு
மெத்தனையோபேர்கவிக ளிசைத்துள்ளாரானு
மித்தரையோர்கண்காண வியற்புலமைநடத்திலா
லத்தகவோர்களையிந்து லறைந்திடுதல்வழக்கன்றே. (௨௨)

புள்ளுகைத்தாருயிர்முழுதும் புரந்தருண்மால்வகிசுமா
விள்ளுமிடைக்காடன்றன் வியன்சரிதஞ்சிறிதுரைத்தேன்
றெள்ளுதமிழ்த்திருவாக்குத் திகழ்தெய்வப்புலமைபெறும்
வள்ளுவனார்சரித்திரமும் வந்தமட்டில்வகுப்பேனே. (௨௩)

இடைக்காடர்சருக்க முற்றிற்று.

இருபத்தேட்டாவது

திருவள்ளுவநாயனார் சருக்கம்.

மன்னுபேரருட்சீரெய்தி வாழ்ந்தவன் ஞவருந்பத்தி
முன்னுதித்துய்ந்தவெளவை முதுசரித்திரத்திற்குற்றும்
பின்னுதித்திட்டவேழாம் பின்னையையொருவேளாளன்
றன்னுடைத்தவப்பேறென்னத் தனியெடுத்தகம்புக்கானே. (க)

புக்கவன்மனைபாலீந்தான் பொருக்கெனவவன்கைக்கொண்டு
மிக்கபால்சுரந்துகொங்கை விம்மலால்வியப்புற்றாட்டி
பிக்கவின்சேயையிந்நா ளெளிதினினைமக்குநல்கண்
முக்கணுனருளேயென்ன முடிவில்பேருவகைபூத்தார். (உ)

பாலமுதாட்டலாதி பயந்தசேயினுக்குமேலாய்ச்
சாலவுநடத்திப்பாலத் தன்மைபோய்க்குமரானகி
வாலறிவினனும்நாள் வாக்கியெனுமோர்பெண்ணை
நூலணிமணஞ்செய்வித்து நுவலருமுவகையார்த்தார். (ங)

முன்னயகைத்தோன்றி முண்டகப்பொருட்டில்வாழ்ந்து
பின்னரிவ்வுருவம்பெற்ற பின்னையார்பெரிதின்புற்ற
வன்னவரிருவர்தாமு மானடித்துணையிற்சேர்ந்தா
ரின்னவன்மனைவிதன்னோ டிருடியர்மதிப்பவாழ்ந்தான். (ச)

மாசறுதவத்தின்மிக்க வசிட்டமாமுனிக்குவாய்த்த
தேசவீரவடமீன்சீர்த்தி செப்புவார்செப்புந்தோறும்
வாசநான்மலர்ப்புத்தேளாம் வன்ஞவன்மனைதன்மாட்சி
பேசலுமுலகிலென்றும் பெருவழக்காயிற்றம்மா. (ஊ)

எள்ளுபுன்மதத்தோர்நாண வெலும்பொர்பெண்ணுருவாமுரி
லுள்ளுளாரொடுவாழாம லூர்ப்புறச்சேரிசார்ந்து
தெள்ளுசொற்புலமைவாய்ந்து சேலைநெய்திருந்தவாற்றால்
வன்ஞவனென்றார்பல்லோர் வளமையோனெனலோராரோ. (சு)

பாதிவான்மதிவாழ்சென்னிப் பரமனேபரமென்றோர்ந்து
சோதிடமாதிலுக் யேனவாகச்சொல்லி
நீதிமுற்றுணர்த்தும்பெட்பா னிகமமேயிதுவாமென்னத்
திதின்மெய்யறிஞர்போற்றத் திருக்குறணுலுஞ்செய்தான். (ஏ)

அந்தநாள்பாண்டிநாட்டி லவிர்கடைச்சங்கத்துற்றார்
செந்தமிழ்ப்புலவர்பல்லோர் திகெஞ்ருக்கொடுமைசெய்து
சுந்தரோசார்த்தம்பாட்டுந் துகளினதெனப்போராடி
வெந்தவாணவமேற்கொண்டு மிகைபடும்வினைசெய்தாரோ. (அ)

என்னபாட்டெவர்சொன்னாலு மிதுபழம்பாடலென்னப்
பன்னலுமெழுதிக்காட்டும் படிமாதியகைக்கொண்டு
நன்னலப்புலமைத்தேற்ற நம்மதேயாகுநம்மோ
முன்னவாதனத்திலவைகு மீட்டினிலொன்றூர்த்தார்.

(௯)

உத்தமப்புலமைதன்ன லுறுதிபெற்றுள்ளமேலோ
ரெத்தனேபேர்வந்தாலு மிடங் கொடுத்திடுமப்பீட
மத்தர்தாமமைத்ததாதி யாகியகதையகேகஞ்
சித்தராயவர்வந்தாடல் செயுகர்ப்புராணஞ்செப்பும்.

(௧௦)

அக்கடைச்சங்கத்தன்கு யழிப்பதுகருதியான்ற
முக்கணனருளைநாடி மொழிந்துளமுப்பானுலைக்
கைக்கணைநுணையாக்கொண்டு கவின்றிருமயிலேங்கித்
தெக்கணதிகையைநோக்கிச் செறிபெருங்கானிற்சென்றான்.

(௧௧)

ஆங்குறுமழைகண்டஞ்சி யாலடிதனிற்போய்நின்றான்
பாங்குறுபுளிக்கீழ்நின்று பரிந்திடைக்காடனன்னோற்
றங்குபுத்தகத்துப்பேயா தயங்குசுற்றிலைக்கீழ்வாவென்
றோங்குபேரொலியாற்கூவ வுடனவணுற்றுறோந்தே.

(௧௨)

அற்றமம்மழைசின்னோர மங்குபெய்தகன்றின்னர்
மற்றவன்றனைவினாவி மனக்குறிப்பறிந்துன்கையி
லுற்றநூலிடைசொற்றுள்ள வொண்பொருள்வகைசொல்லென்று
முற்றயாவையுஞ்சொற்றுள்ளே னெனுமொழிமுதியோன்கேட்டு.

(௧௩)

ஆட்டிமைருந்தியுய்ய வடைபறித்துவுமல்கைத்
காட்டியீதினுக்கும்பாடல் கழறியுள்ளாயோவென்றான்
கேட்டிமைகொட்டுமுன்னங் கிளருநென்னுநல்ல
தோட்டியாற்பொறிகளாய தும்பிகளைந்துங்காப்போன்.

(௧௪)

வரனெனும்வைப்புக்கோர்வித் தெனுங்கவிமகிழ்விற்சொன்னான்
பிரமனேரவற்குமால்போல் பெரியவன்றுணையாச்சேர்ந்தான்
கரவினெஞ்சுகத்தளான காதலிதனைக்காட்டிற்
பரவுமாட்டினத்தையாவர் பாதுகாப்பினில்வைத்தாரோ.

(௧௫)

தக்கவர்வசஞ்சேர்த்தன்றித் தமிழ்த்திருமதுகானோக்கி
யக்கவிப்புலவர்போகா ரதன்வகைதுலங்கவிலலை
மிக்கதாங்காட்டுத்தியின் மேற்றிசைக்காற்றுஞ்சேர்வ
தொக்கவேயெளவைதானு மொருதுணையாகிச்சேர்ந்தான்.

(௧௬)

முவரும்வினாந்தங்கேகி முகிர்தமிழ்ச்சங்கத்தார்மு
னியாவருமறியநின்ற ரெந்தலுரெனலுமன்னோர்
பாவலசென்னத்தேர்வான் பகைத்தவள்ளுவனோர்வெண்பாத்
தேவரியாவருக்கும்வித்தாத் திகழ்பெரும்பாழுசென்றான்.

(௧௭)

விள்ளுநீயாவனென்ன வெறுப்பொடுவினவலோர்ந்து
வள்ளுவனென லுஞ்சற்று மதிப்பின்றிக்குலைக்குந்தன்மை
கொள்ளுகொல்லோவென்றார் குலைக்கவேவந்தேனென்றான்
மெள்ளமுதுணர்வுற்றார்க்குந் தீவினைப்பயன்பொல்லாதே. (கஅ)

அவளவிடிகைக்காடன்றா னுற்றங்கையிலென்றோர்பாட்
டெவர்களுமெழுதொணச்சொ லியைதரும்படிசொற்றிட்டா
னவமிதென்றொப்புக்கொண்டார் நாரியரினத்தினுள்ள
தவமுடையவளாமெளவை சைகைகளிசெய்திட்டான். (கஆ)

அவற்றினைமதவேட்காற்றா வங்கனைக்கமைத்துச்சொன்னார்
தவத்தினுக்கமைத்துச்சொல்லித் தாழ்ச்சிகண்டொல்கச்செய்தா
ளிவர்க்குளங்கியன்றகாதை யின்னமெத்தனையோசொல்வா
ருவப்பொடம்புவர்ப்போற்றம் குளமவரிசையாதுற்றார். (க௦)

அத்ததியறிந்துமுன்னு ளயனுருவாகிவாழ்ந்த
வித்தகப்புலவன்றன்கை மேவியவியனாரோடல்
வுத்தமப்பலகைமீதி லுறும்படிவைத்தானுங்கு
வைத்தலுமவளவேயாய் மற்றையர்த்தள்ளிற்றன்றே. (கக)

ஆணவக்கோனாதி யனைவரும்புனலில்வீழ்ந்து
நாணமுந்துயருமெய்தி நளிரொடுகை சேர்ந்துய்ந்தார்
சேணகத்தொருசொலுமைச் செட்டியாஞ்செவ்வேள்போலு
மாணவனின்னாற்சொன்ன வள்ளுவனென்றதன்றே. (கஉ)

வண்டமிழ்ப்பலகையென்றோர் வடிவெடுத்துள்ளவாணி
மண்டலம்புகழுஞ்செங்கோல் வழுகியவிலித்தென்வாக்கே
பண்டயன்பகர்ந்ததாலும் பராசரன்மகன்சொனாலும்
விண்டவள்ளுவன்சொனாலு மெனுங்கவிவிளம்பினாளே. (கக)

கள்ளினுமினிப்பதாகிக் கவின்றருதமிழ்ச்சீரோர்ந்த
வொள்ளியபுலவர்நாற்பத் தொன்பதுபேருமன்பாற்
மெள்ளியதெய்வத்தன்மை செறிந்தவள்ளுவனைப்போற்றி
நள்ளியொவ்வொருபாட்டோதி நலமிகப்பொறுத்தாசம்மா. (கச)

சங்கநாலொல்லோருந் தனித்தனிப்பிரிந்துபோனா
ரங்கவரகஞ்செற்றாரு மவரவர்தொழின்மேற்சென்றார்
மங்கலின்மதுரைப்பொற்றா மரைப்பெருவாவிளீரிந்
துங்கமார்பலகையொன்றுந் தோற்றிடாதமிழ்ந்ததன்றே. (க௫)

மூவரினிருவர்காதை முன்னுரைத்துள்ளேன்மற்றோர்
தேவனையவன்றாபித்த திருக்குறளென்னுஞ்சீர்தால்
பூவகத்துறைவான்சொன்ன புனிதநான்மறையினுண்மைச்
சேவனென்பொருள்களியாவுஞ் செகத்தினர்க்குணர்த்திற்றன்றே. (க௬)

நால்வர்கொச்சைவர்கேத நளிர்குருகூர்சொல்லும்
போல்வலார்சிலர்தஞ்சொல்லும் பொருவிப்பாகவதர்வேதம்
வால்வனையுலவும்விதி மயிலைவள்ளுவன்சொலியார்க்கு
மேல்வழியுணர்த்திக்கீழ்மை விலக்குநல்வேதமாமே. (௨௭)

இந்திரப்பதவிகேற்று மிவுளியாகமும்பொல்லாதென்
றுந்தியகருணைவாய்ந்தோர்க் குறுதியுண்டாகத்தேற்றுஞ்
சந்திரவதனத்தாதி தருமகாரொழுவர்தம்மிற்
பிந்திவள்ளுவப்பேர்தாங்கும் பெரியவன்பேசுநாலே. (௨௮)

அத்தனிதாலாள்மாட்சி யகிலமுற்றவிரப்பெற்று
மத்தகவேழமுரு மன்னராதியராற்பொன்கொண்
டொத்தபல்போகமார்தா துரியமுற்றொழிலேசெய்திட்
டுத்தமமனைவிதன்னே டிலப்பிலில்லறமுய்த்தானே. (௨௯)

நல்லறந்தானென்றெளவை நவின்றுவற்புறுத்தலான
வில்லறமென்னும்பொன்னுக் கியலுரையாணியென்னச்
சொல்லறமுயலுநாளிற் சுரரெலாம்பார்க்கவிச
னல்லறலனையகூந்த லம்மையோடாடலுற்றான். (௩௦)

ஆடவிலவள்வெல்வாள்போன் றவிர்தருதருணத்தன்னே
னாடகத்தாளி லொன்றை நருக்கெனத்தூக்கிநந்தத்
தோடதைக்கழற்றிமுன்போற் றுலங்கிடத்தரித்தான்காதிற்
சூடகக்கையாணணித் தோல்வியேற்றவளாரின்றான். (௩௧)

நந்திமத்தளமுமஞ்சு நடனமுற்றியதானக்கள்
வந்திருந்துவகையார்த வானவர்தம்மைநோக்கி
முந்திவென்றவராருண்மை மொழிசூதிரென்றானன்னோர்
புந்திசொரந்தவசமானேம் புகலுமாறறியேமென்றார். (௩௨)

நாணமற்றதுசொன்னார்க்கு நடனநாயகன்றன்பாரின்
மாணமுமயிலையூர்ப்பால் வள்ளுவனொருவனுள்ளா
னணமோடவன்பாற்போய்க்கேட் டறிந்துகொண்டதன்பினன்ற
சேணகத்துமதூர்தோற்றுஞ் சென்மினென்றிசைத்தான்மன்னே. (௩௩)

வேறு.

அதுவினாவது மமரெல்லோர்களு மகமளவறவொல்கிக்
கதுமென்றங்குதம் முருக்கரந்தேகினர் கண்ணுதனடங்கண்டாற்
கிதுவிளங்கிடா தெனரினைத்திட்டதென் னெனச்சொல்வேனென்றானு
மதுவுமாயிச மும்புலேவேள்வியின் மாந்துபுன்மதிப்பண்பே. (௩௪)

அவர்வந்துற்றவா றுணர்ந்துவள்ளுவப்பெய ரமைந்தவந்தணன்முன்னுட்
டவளமுரனீ ருடனரிமனைவிபாற் றழலெனச்சகடுமில்லு [ட்டான்
ணைவனமுண்பனியா னென்றனன்விசிறியொன் றெடுத்துவந்தசைத்தி
சிவகிவாவதி லாவிபுண்டாயது திகழ்ந்திலார் வியந்தாரே. (௩௫)

அன்னமுண்டபின் கயிற்றொடுதோண்டியங் கமைதருகினற்றிட்டம்
மின்னனா தன் பாதியிற் புனல்கொணர் வேனையிலழைத்திட்டா
னென்னவோவென வவளவில்லிடுத்துவந் தெய்தினளாதுநின்ற
தின்னவற்புதங் காண்டலுமறைந்தவ ணிருந்தவரிலங்குற்றார். (௩௬)

யாகஞ்செய்ப்பவர் முதலினர்க்கிந்திர னிசைக்குநாளளவுந்தம்
போகமீர்திட லேதொழிலாநிகழ் பொதுமடந்தையாத்தம்பொற்
றேகந்தோய்த்திடு தேவர்கள்வாசுகித் திருப்பெயர்மகள் கற்பின்
பாகங்காண்டலு நடுகெடுக்கினர்தும் பரனுணர்த்தலின்மாதோ. (௩௭)

தமிழினுண்மறைப் பொருள்செய்தோனும்பர்க டமக்குநல்லுபசார
மமிழ்தின்மிக்கசொல் லொடுதகச்செய்தன னவர்களுமவன்றன்னைத்
திமிசமெள்ள லேனுமில் கற்புடைச் சேயிழையொவொழ்க்தி
யெய்தியத்தவா வுற்றிவண்வந்தவா றின்னதென்றிசைத்தாரே. (௩௮)

அவளங்குற்றவர் வந்திராபரணமுன் னுயகீர்குறித்தேனு
யிவர்களியாவவென் நவனிடம்வினவில் ளித்தகைமனைவாய்க்குந்
தவமுளானிழை நக்கிடுமேழையேன் றுனறிகுவன்கொல்லோ
சிவன்றன்றார்கொடு குழைகவர்கூத்தெனோர் சிறுகவியுரைத்தானே. (39)

அந்தமட்டினி லையமற்றுண்மையோர்ந் தவர்தழர்வயிற்சென்றார்
சந்தைசைக் குறுமுனிவரன்றரு தமிழ்க்கொருபெரும்பேறு
வந்தவள்ளுவ னிகபரத்தியாவரு மதிக்குமேதகவார்த்தா
னெந்தமாட்சியுங் கற்புடைமனைத்தொடர் பெய்தினர்க்கரிதன்றே. (௪0)

மட்டில்பேரருட் கடற்பயனுகர்த்துறும் வள்ளுவன்றனக்காளா
யெட்டிநேர்வினைத் தொடர்பறக்களையவே லேலசிக்கப்பேர்கொள்
செட்டிவாஞ்சையுந் தடுத்தனன்றடுத்ததிற்நிரும்பிலான் செகத்தியார்க்கு
மொட்டிடாதசில் சோதனையினுமன முடைந்திடாதுற்றானே. (௪௧)

ஒருமரத்தினி லேறவிட்டிருகையு மொருங்குவிட்டிடச்சொன்னான்
குருபதந்துணை யெனவிடுத்தவன்மனை குடங்கிணற்றிடைநின்றான்
கருவமாம்வெளி தாங்கிடநின்றன னுன்றபக்குவநோங்கித்
திருவருட்பயன் பெறுநெறியினைவலச் செவியிடையுரைத்தானே. (௪௨)

அன்றுதொட்டவன் வாசுகிப்பெயர்மனை யவளொடுபிறந்தான்போ
னன்றுதேனல் கருதிடாதுரைப்படி நடந்துவந்தான்சின்னிட்
சென்றலோகமும் றொருபெரும்பஞ்சநோய் செறித்ததன்வன்றன்பார்
குன்றுபோலநெல் லாதியதானியக் குவைகளுற்றனமன்றே. (௪௩)

அவற்றினைப்பண மில்லவர்க்கற்றையு ணளவினிலளந்தேனோர்க்
குவப்பிடுமெநீ கொண்டதற்கொருபடி யுயர்த்திவிலைனச்சொன்னான்
நவத்தின்முற்றினிற் பிறந்தவனாதலிற் நவநிடாததுசெய்தான்
அவர்க்குபஞ்சமும் றொழிந்ததக்குவையினர் தொலைத்திலவளர்வுற்றே. (44)

விற்றபொற்பணத் திரளதிபூதிய வியப்பொடுகிழந்திட்ட
தற்றம்பொனை யொருபெருஞ்சுதுரமா வமைத்ததிற்பெயர்திட்டி.
வற்றலில்லதாங் கடவிடையிட்டிவண் வருகனக்குருச்சொன்னான்
சொற்றவாறுசெய் தணுத்துணைச் சோர்வுமில் சுழுகனாமெனவாழ்ந்தான்

அன்னசீடன்முன் மாமிசத்துணவின னுதலினுலோர்கா
லின்னசற்குரு வதனைமுற்றொழித்தியென் றியம்பலாமயனாள் [ராத்
சொன்னதாலின்முன் வேள்வியிற்றினல்சொலித்தொடாமையின் சொலுநீ
சின்னவாயிரந் தினுதுசெத்துளபெருஞ் சேல்கொளென்றிசைத்தானால்.

அந்தவாரொரு நாள்கொஞ்ஞ்சேல்வயிற் றுடகச்சுதுரத்தைச்
சொந்தவாளர்கண் டதிற்படர்பாசியாற் றுய்த்தகல்லெனவெண்ணிச்
சந்தவாயிலிற் போட்டனர்செட்டிதன் றுஞ்ஞாத்திமிமாற்றால்
வந்தவாறுணர்ந் ததனையக்கணங்குரு வள் ளுவற்குரைத்தானே. (சஎ)

அதனைக்கேட்டலுமற வினைப்பொருளெவா நகற்றினுமகலாதென்
றுதகத்தின்பின் னினலுநீத்துயர்ந்துளா ருண்பவேயுணச்செய்தா
னிதனைத்தேர்ந்துல கன்றுதொட்டின்றுமே லேலகிங்கத்தின்பொன்
பதனஞ்செய்யவும் வேண்டுமோவெனச்சொலும் பழக்கமெய்தியதம்மா.

சிறந்தமேலவர் தீவினையொருவரைச் செய்யம்படியுரைத்தாலு
மறந்தழைத்ததோர் ஞாயமங்கதனிலுண் டாவதற்கிதுசான்றும்
பறந்தவோகிம்பு புள்ளிறையாகியர் பகர்ந்தசொற்குறித்தேனு
மிறந்தலுனுமுண் பதுதகாதென்பதே யியற் * நமிழ்மறைக்கோளே. ()

மகிதலம்புகழ் வள்ளுவன்மனைவியை மலைச்சிலைக்கரன்றேவி
சகிகளோடுவைத் தின்புறவிழைந்ததிற் றடைசிறிதுறக்கண்டவ்
† வெகினமன்னனை யேனெனவினவின னியானமுதிடுந்தோறு
மெகினல்லாசியு நீரும்வைத்திடும்படி யியம்பியதேனென்றான். (இ0)

அன்னஞ்சிந்திடி லதனிடைக்கோத்தெடுத் தலம்பியுண்பதுநாடிச்
சொன்னதுண்டவ னியலவிந்நாள்வரை சோர்ந்திலையெனச்சொன்னான்
பன்னல்கேட்டலும் பனாயருகேகினள் பாரிடைவாழ்மாந்த
ொன்னஞானமெய் தினுமினியவர்ப்பிரிந் திடிற்றயருறுமாறே. (இக)

அடிசிலுக்கினி யாய்முதிரன்புடை யாய்சொல்சொற்றவறுதாய்
நெடிதுதாள்வரு டிப்பினேனுங்கிழு னேயெழுந்திடும்பாவாய்
கடிதுபோகுதி யோவினியிரவிலென் கண்டியில்லுறுங்கொல்லோ
விடியற்காண்டன்மிக் கரிதெனும்பொருள்கொளோர் வெண்கலியுரைத்தானே.(இஉ)

தன்னுடைச்சரீ ராங்கிசத்துதித்திடு தனையிரிற்சிறந்தோன்ற
னென்னுமாண்கொளே லேலகிங்கப்பெய ரிசைந்ததோர்வணிகன்பா
லின்னுஞ்சிற்சில பொழுதினிலியானுமங் கேருவலெனலாலே
லின்னுயிர்க்குடி லரீமுடற்செயும்வித நிகழ்த்துதியெனக்கேட்டான் ()

* தமிழ்மறை - திருக்குறள். † எகினம் - அன்னம்.

கேட்டுநின்றவன் பாலிருகாலினும் கிளர்வைக்கோற்புரிசுட்டி.
மாட்டுமானிடர் பலர்சொலவிர்த்திவூர் வடபுறத்துறுகாட்டிற்
போட்டுவந்திருந் திடுகவென்றலுமவன் பொருவறுந்தையொய்தி
நாட்டுளார்முறை மறந்திதுவினியது நம்பிழையெனத்தேர்ந்தான். (௧௪)

அந்தவள்ளுவ னொருதினம்பற்பல ரறிதரவுடல்வீழ்த்திச்
சொந்தகன்னிலை சேர்ந்தனனுடனவன் றொழும்பனாகியசெட்டி.
நொந்தயர்ந்தழு தேங்கியங்குளசிலர் துவன்மொழிவழிதேறிக்
கந்தநீர்முழுக் காட்டின்கியதறகு கவின்பெறப்பூசித்து. (௧௫)

விரசைவநன் னெறிப்படிநிவேதனம் வேண்டுகொடுதுய்த்துத்
தேரமைக்குமுன் னவ்வுருவியித்துநான் செப்பியபடிசெய்யு
மீரமின்றியே னிதுசெய்தாயென்றலு மென்செய்வா னிசைவுற்றான்
பாரசணக்கொரு பஞ்சணையாயினள் பகர்ந்தவாழுடித்தானே. (௧௬)

அவ்வுடற்றொடுங் காகமாதியவெலா மக்கணமமரோசர்
வெளவுசீர்விமா னத்தினிற்கயிலைமால் வரைத்தலைபோய்ச்சேர்ந்த
விவ்வுலோகமா னிடரினுமங்ஙன மேகினர்பலரிற்றி
லொவ்வுசெட்டிபோய்த் தேடிநொத்தென்பார் சிற்றழுத்தனவினிற்கண்டான். (1)

அதனைநீரினி லுரைத்தினியவருட னருந்தியாங்குறப்பெற்று
னிதனைகன்னுணர்ந் திடுமுழுப்புலவர்க ளியாவருமெந்நானு
மதனைவென்றவ னருள்பெறுமேலவர் மனத்தினிற்குறியாக
வெதனையெண்ணினு மங்ஙனமுடிவதே யியற்கையென்றிசைத்தாரோ. (2)

அச்சிரத்தான் முத்திபெற்றவர்தொகை யதிகமோமதனுடற்
றுச்சமென்றெணித் தமிழ்விரகன்பெறு சோதியிற்புருந்துய்த்தோர்
மிச்சமோவறி கின்றிலேனதனிசம் வேதனாகியரோர்வா
ரிச்சரித்திர மாதொண்டைமண்டலத் திறைபலர்சொலக்கேட்டு. (௧௭)

கச்சிவிட்டலை கடற்றுறைமயிலையிற் கடுக்கெனப்புருந்தாங்கு
கச்சிவாழொரு சிப்பனல்வள்ளுவ நாயனாருருச்செய்த
மெய்ச்சிவன்றரு மாகமவிதிப்படி மேவுமவ்வயின்றாபித்
திச்சியாகனி பூசைசெய்துயும்படி யிலிங்கதாரணர்க்கீர்தான். (௧௮)

அந்தவிக்கிர கத்தினதமைதியு மதன்யிசையலங்கார
மித்தநாளினுஞ் செயுமவர்பழக்கமு மென்னெனயான்சொல்வேன்
கந்தநான்மல ரோனுமேலேலசிக் கழும்வியந்திடக்கூட்டுஞ்
சொந்தவாய்கொடு தொழுமவருணர்மொழி சொல்லினுஞ்சொலலாமே.

இன்றுமத்திருக் கோயிலங்குளதுமெ யெண்ணிலாவடியார்கள்
சென்றுபோற்றுபு வணங்குகின்றார்களிச் சிறியவனேனுமபோய்
நன்றுளார்பலர் மகிழுவோர்பதிகமு நவின்றுகைதொழுதுள்ளேன்
கொன்றுகின்பதே கொடிதெனுந்தெளிஞரக் குரவுன்மாண்பறிவாரோ. (3)

இல்லறத்துறு ஞானிகட்கிறையென விகபரத்தினரியாரூஞ்
சொல்லவாழ்ந்தவன் ஞவாரூட் புலமையைச்சருக்கமாச்சொலித்தீர்த்தே
னல்லேன்றிய துறவறத்தினர்க்கர சாமெனுமபுகழ்தாங்க
வல்லபத்திரகிரி யருட்பெருந்திறம் வந்தமட்டுரைப்பேனே. (கூஉ)

திருவள்ளுவநாயனார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ நிருவீருத்தம் - கககக.

இருபத்தொன்பதாவது
பத்திரகிரியார் சருக்கம்.

வேதியனொருவன்வேத வித்துறழ்மேன்மையெய்தித்
திதின்மந்திரத்தாற்செய்தில் சித்தியும்பெற்றேனாகி
யாதிவாழ்காசிக்கங்கை யதனிடையாடியாய்ந்தோ
ரோதிமும்வடநாட்டோரு ருடையமன்னவனைக்கண்டான். (க)

அன்னவன்வித்தையாலவ் வரசனோரன்பனாகித்
தன்னதுமகனையிந்தான் றனிப்புகழமைச்சன்றானும்
பொன்னதாலளகையானேப் போலுமோர்வணிகன்றானு
மின்னனூரினத்திற்கீர்த்த வேசியுமதுவேசெய்தார். (உ)

* மாண்மகனையபார்ப்பான் மதிக்கருமுவகையெய்தி
நான்மகளினாயும்வேட்டு நலதுகர்ந்திருக்குநாளில்
வேன்மகிபனையேபோலும் விக்கிரமார்க்கன்றனைப்
பான்மதிப்புதல்வற்கொப்பாம் பட்டியென்பவனையென்னால். (கூ)

தெரிவரும்பெயருற்றேனாத் திகழுமோர்செட்டிதன்னைப்
பரிநிறேரீர்த்திவாய்ந்த பத்திரகிரியைப்பெற்றா
ரரிவையர்நால்வர்தாமு மாண்மகார்ப்பயந்ததோர்ந்து
விரிதருபுவனத்துள்ளார் மிகைபடவியந்திட்டாரோ. (ச)

அச்சிறுநால்வர்தம்மி லரசனோடமைச்சன்பெண்க
ண்ச்சியபுதல்வர்கூடி நாரணியருள்சற்றெய்தி
யுச்சினிநகரத்தன்னி லுயரரசாட்செய்து
ருச்சிதம்பலரும்பேசக் குசமகவொன்றான்மாய்ந்தார். (கி)

செட்டிதன்மகளங்கீன்ற செல்வனுமொருவன்செம்பொன்
வட்டியைப்பெருக்கியிகை மறந்துநாட்கழித்தான்போலு
மொட்டியமுமவர்கீர்த்தி யுலகமுற்றொளிரும்பண்பிற்
கெட்டிலொன்றேனுமன்னு னிசைநலமிலங்கலின்றே. (கூ)

சொற்றமுவருக்கும்பிந்துந் தோன்றலாத்துணர்மென்கூந்தற்
பொற்றனிமயில்போலால்வாள் புத்திரியயந்தபாலன்
பற்றலர்கடுங்கத்தாக்கும் பனைப்புயமுதற்பல்சீர்தோய்
சிற்றரசாகித்தென்பாற் செந்தமிழ்த்தேயஞ்சேர்ந்தான். (எ)

பத்திரகிரியேயன்னேன் பரித்தலுன்கின்றரு
நத்தினமுலவுஞ்சா னாகபட்டினமென்பாரு
மெத்திசையினிலெவ்வூரோ வெனச்சொல்கின்றருமாகு
முத்திரத்தொகுதியோரிம் முதுலகினிலுள்ளாரே.

(அ)

வடமொழித்திறமைவாய்ந்து மதாரமும்விதியுமாறத்
திடமுறுநாரோர்பாகந் திகழமுன்றுரைத்தானென்றுஞ்
சடமதைப்பயந்தோன்சொன்ன சத்தியந்தவருனாகிப்
புடவியின்மகளிர்ச்சேர்த்தும் புத்திரர்ப்பயவாதற்றான்.

(ஆ)

மன்னவனாகிவேண்டு மகளிர் தோண்மருவப்பெற்றும்
வன்னமெல்லிதழ்வாய்ச்செல்வ மக்களைப்பயவாதற்ற
வின்னலிள்கொடுமைதன்னை யாவயோறியவல்லார்
பன்னகத்தோடுநாளும் பழகரனரியல்லாதே.

(க)

ஆதலின்முத்திவிட்டி லடைதலேகடமையென்னும்
போதயிக்கெய்தியென்றும் புனிதசற்குருவைத்தேடி
மேதமேதலையாப்பெற்று மிராச்சியபாரந்தாங்கி
மாதராதியரோடாடும் வழக்கமுநடத்திவந்தான்.

(கக)

திருவருட்பரணைநாடிச் சிந்தைதத்தளித்துத்தன்முன்
குருவரக்காணுவாற்றாற் கோரமுந்துயருமெய்தி
யிருநிலத்திடைநந்தீட ரிருக்கின்றார்குருவின்றென்ன
வொருபறையறையச்செய்வித் துயிர்வனாவெறுத்தங்குற்றான்.

(கஉ)

அப்பறையறைவான்ன்பா லாங்கொருவீதியின்கட்
பப்பருட்டிறமைவாய்ந்த பட்டினத்தடிகளன்பா
லிப்படியரசன்சொல்ல வில்லைநற்குரவனுள்ளான்
றப்பறவொழுஞ்சீடன் றுனிலையென்றானென்றார்.

(ககஉ)

ஆதனைன்கவனுமாராய்ந் தாகுமாமென்னத்தேறி
யிதமுறுமந்தவாரே யிசைத்துவந்திறைமுன்னின்றான்
யிதமுணர்ந்திங்கன்மாறி விளம்பலேனெனலும்வேர்த்துப்
பதமுதலுடலமுற்றும் பதறிடப்பணிந்துபோற்றி.

(ககச)

ஐயநீபுரைத்தவாரே யறைந்துபோயினனியானன்கோர்
துய்யநீறணிந்தமேனித் தொண்டர்வந்தினைச்சொல்லி
மெய்யறிவதனைமாற்றும் விஞ்சையும்விளைத்தார்கெட்டே
துய்யவிட்டிடுதல்வேண்டு மொறுத்திடேலென்றானோர்த்தே.

(ககி)

மன்னனங்கேகியந்த மாமுனிவரானோர்க்கி
யின்னதேனுரைத்தொன்று னியானுளேனுன்குலேவண்டு
நன்னுமுழுதுஞ்செய்ய நவையில்பக்குவமெய்தில்லா
யென்னன்குறுத்திச்சொன்னு றின்னலுங்களிப்புமெய்த்தே.

(ககச)

என்றிளிப்பருவமியானெய் திடுவனென்றிரங்கிச்சோர்ந்தான்
பொன்றிரளனைத்துமள்ளிப் புறத்துளரீர்க்கிறைத்தவள்ளல்
கன்றிடேல்வாரமொன்றிற் கவின்றருங்காண்பாய்வேறுர்ச்
சென்றிடேனுன்னைக்கொண்டே செல்லுவேனென்னச்சொன்னார். (௧௭)

நவினயவசனங்கேட்டு நாளொருயுகமாத்நோற்றக்
குவிதருகரத்தனாகிக் கோயிலுட்ருறுகிவாழ்ந்தான்
செவியணிவளையானன்பர் செப்புநாளதன்முன்னொரி
லவிர்தருகதிரோன்மேற்றிக் கலைக்கடலமிழந்தபின்னர். (௧௮)

அரண்மனைவிலாசமெங்கு மலகிடுமொருத்தியண்டர்
பரவுசீருடையதாய பளிக்கறைப்பள்ளிக்கட்டில்
விசவுபூவணையின்மேவி விரைந்தெழல்விரும்பியுற்ற
கரவுதான்பொய்த்துமெய்யாய்க் கண்டியிலடைந்தாளந்தோ. (௧௯)

அப்பிழையறிந்துமன்ன னவட்சிறைச்சாலையுத்துத்
திப்பியத்துயில்கூர்ந்திட்டுத் தினகரனுதித்தபின்னர்க்
கொப்பியல்புளிவளாறு கொண்டுவந்தழக்கச்செய்தான்
செப்பினைத்தனத்தப்பாவை சிரித்துமிக்களிகூர்ந்தாளே. (௨௦)

அதுதெரிந்தழியைநீக்கி யம்மகடன்னைநோக்கி
யிதாருறித்தழாதுநீமிக் கின்புறலென்னேவென்றான்
பொதுமுதலாகுமீசன் பொற்பதத்தருச்சித்தற்கா
மதுமலர்விந்தபாயல் வாயனாக்கழகையுற்றேன். (௨௧)

பாவமித்துயிரீந்திட்டாற் பலதினமடவார்தம்மோ
டாவலுற்றதனிற்றுஞ்சு மரசனையந்தநாட்டிற்
நேவதுதுவொத்துன்பஞ் செய்வரோவெனச்சிந்தித்தே
னேவரும்வியப்பதாகு மிச்சிரிப்பெழுந்ததென்றான். (௨௨)

என்றலுங்குரவனந்நா ளியம்புநாளிதுவென்றோர்ந்து
மன்றனதாள்கைமுற்று மறந்துகைவிடுத்துத்தற்சேர்
மின்றனையனையார்தம்மை வெருளுறவிலக்கித்தண்ட
மொன்றணிந்துரிமைநாயொன் றுடன்றொடர்தாச்சென்றானே. (௨௩)

சென்றுபேய்க்கரும்பொன்றேந்துந் தேசிகன்றிருமுன்னிழந்திட்
டின்றுனதழிமையாளே னிகத்துமாலிழந்தேனித்தண்
டொன்றுமென்னவையவத்தோ டொத்ததாலொழித்திட்டில்லே
னன்றுபின்றொடருயிந்நாய் நசையுமாற்றறியேனென்றான். (௨௪)

ஆனையும்பரியுந்தேரு மரிவையர்குழாமுமம்பொற்
றானையும்பணியுமற்றுஞ் சாற்றுவமுழுதுநீத்த
கோனையவ்வளவிலேற்றுக் கூட்டியோர்காட்டிற்றொண்டிய்த்
தேனையர்வாரத்தானத் திண்டிநிலலென்னச்சொல்லி. (௨௫)

போயினான்றுமுற்றும் புலர்ந்தவணின் றுன்வந்த
நாயிவன்மன்னவிட்டு நழுவிடாதயர்ந்ததன்பா
லாயிரம்வினையுந்தீர்க்கு மன்னமட்கலத்திலேந்தித்
தாயினுயினியர்வந்தார் தவபலம்பெற்றுன்போன்றான்.

(௨௬)

அங்குறுகுளத்திலாட்டி யரியவெண்ணீறுகிச்
செங்குணத்தருமைகாட்டிச் சேந்தனுக்குகாத்ததோகிப்
பொங்குதிப்பசிகோய்தீர்ப் புசிப்பளித்துடனாகெய்து
மங்குறுத்தவந்தோய்நாய்க்கு மகிழ்வுடனிட்டாரன்றே.

(௨௭)

ஐயமுற்றொழியத்தேற்றி யரசனென்றருமையாருஞ்
செய்யமாட்டாதவேற்றார்த் தெருவினிலிவனைக்காட்டிக்
கையடகாக்கொள்வார்க்கோர் காசுபெற்றளிப்பேனென்றார்
பையரவணையவல்குற் பரத்தையாமொருத்திவேட்டாள்.

(௨௮)

அவளிடங்காசொன்றேற்றிட்டன்னவன்மன்னேநோக்கி
யிவன்பணிசெயலிற்சோரோ வியாஞ்சிலநாளின்மீட்பேஞ்
சிவனருட்செயலேயென்னச் செப்புபுசென்றாரஃதே
தவமெனமுயன்றங்குற்றான் மனயனிலவனைச்சார்ந்தே

(௨௯)

கணவனுத்தரவின்மாறாக் கன்னியிற்கருணைப்பான்மை
யணவுசற்குருசொற்றள்ளா வறிவுடைச்சீடனானேன்
றணவறுமுலகைவாய்ந்து சரதசித்திகளுந்தோய்ந்து
பிணமெனவீழாவீமீம் பெறுமெனல்பிரான்சொல்லாமால்.

(௩௦)

அங்கவன்பணியுமோரைத் தக்கரஞ்செயிக்கும்பண்பு
மங்கலிறவமாக்கொண்டான் வாழ்வுமிஞ்சிடலினன்னான்
பொங்கமார்தரநல்கன்னம் புசித்துநாயினுக்குமிட்டான்
சங்கரனருளுண்டாங்காற் றடைசெய்வாரொருவரின்னே.

(௩௧)

தடியொசெவானந்தானுந் தன்றுணையாகக்கொண்டார்
கடிகடாமுதலிலன்ன மளித்தபாத்திரமுஞ்சேர்ந்த
திடிவிருவரவொத்தேங்கா திருப்பினுந்தன்னையந்தக்
கொடியுளுடகாக்கொண்ட கோதறக்குறிப்பதுண்டே.

(௩௨)

ஒருகினத்திருளிராவி லுண்கலங்கமுவுநீரைப்
பெருநலத்தன்னோனுற்றப் பிறையெனவெனாத்துக்கூனன்
மருவுதாய்க்கிழவியீது வாய்ந்ததான்மகளிர்சீர்த்த
திருவுருப்பெற்றுமூப்புத் தீர்ந்திளமையினுளானான்.

(௩௩)

அவ்வியப்புணர்ந்தபோதே யவண்மகண்முதம்பல்லோரு
மில்விளம்பருவமின்னோ நெச்சிலாலியன்றதென்று
லெவ்விதஞ்செய்யமாட்டா நெனக்குறித்திறைஞ்சினாச்
செவ்வியனெல்லாநான தேசிகன்றிருக்கத்தென்றான்.

(௩௪)

அன்றிராமுமுதலிங்கி யருக்கன்வந்துதிக்கும்போது
கன்றினேரித்துப்போன காலினேர்கருணையாசான்
முன்றில்வந்தவனைக்கூவி முன்னவடருங்காசீர்த்திட்
டுன்றிருப்பணிசெய்தான்கொ லுறிலாதென்னக்கேட்டார். (௧௫)

இத்தகைத்தவனென்றோரா தியான்பணிகொண்டேனென்றப்
புத்தமுதனையசொல்லாள் புலர்ந்துதாழ்ந்திறைஞ்சினொந்தா
ளத்தவரிருவர்தாமு மருமைவாசகங்கள்பேசிச்
சித்தர்தம்பெருமானுஞ் திருவிடைமருதூர்சேர்த்தார். (௧௬)

குருவெனத்திகழ்வார்மேலக் கோபுரவாயிலுற்றார்
தெருளுடைச்சீடனாசான் செப்புசொற்படியேகீழ்பான்
மருவுகோபுரத்தின்வாயில் வைகினுன்மருதன்செய்த
திருவினையாடல்கோடித் தெரிந்தவர்செப்புவாரே. (௧௭)

மன்னனாயிருந்தோன்கம்பில் வனிதைபாலடகதாங்ச்
சொன்னகும்மேவல்செய்த துயரதோதொகைசொல்லொண்ணப்
பொன்னழித்தவரோர்காசு புரந்தவெந்துயரோமேலென்
றுன்னவல்லவருஞ்சில்லோ ருலகினிலிருக்கலாமே. (௧௮)

வேறு.

ஓரிரவின்போ துமைகணவன்று னுடையுமி லவனுசிச்
சிரியமேலச் சிகரியுளார்பாற் சென்றமு திடுகென்று
ஹாரிலீர்த்துண்டாலு மெனனாவா யொருகோ வணமுளதா
னேரிலெனைக்கண் டேற்றதுதகுமே ரீயென வினிதோதி. (௧௯)

என்னினுமிக்கோ னொருசமுசாரி யியல்கீழ்ச்சிகரி
தன்னிலுளானன் னவனிடமேற்கிற் றரலா மமுதென்று
ரன்னியமில்லா னவனுமிரக்கின் றதுசொல வாங்குள்ளா
னுன்னிலையிவ்வா றென்றனெனவெய் தோதி மறைந்தானே. (௨௦)

பற்குனனையார் புதழிசையிகழ்சீர்ப் பத்திர கிரியுண்மைச்
சற்குரவன்சொற் சாரமறிந்தே தடியாற் றன்னருகே
நிற்குநனைய யடித்தனனுயிர்போய் நீட்டி நிமிர்ந்ததுடன்
மெற்குடையானைச் செறுமவனருளைச் சிந்தைசெய் துளநொந்தான். (௨௧)

தடியையொடித்துத் தளர்கிழவிக்குத் தமரிய நகர்மடவார்
வடிவருளுங்கைக் கலமுமுடைத்து வண்பொடி யறுபையுங்
குடியிலீர்த்தற் காதரமாகுங் கோவண மூங்கொண்டே
யடியவர்முறையிற் மமிழ்கொடுபாட லநேக மொழிந்தானே. (௨௨)

இன்னிசையுஞ்சுவை யும்பொருளும்பொலி யெக்கா லக்கண்ணி
பன்னினனுகிரி யன்பமுதின்றிய பக்குவ னெனமகிழ்சீர்
துன்னினனென்னினு நாய்தனதோரடி துய்த்துயிர் விட்டிடுதிங்
குன்னிவருந்திடு சோகமுநெஞ்சிடை யோர்வயி னுற்றதுவே. (௨௩)

தனையின்மிக்ஞயர் நாயுயிரொவ்வழி தட்டழி வுற்றதுவோ
வினையிலகப்படு மோநமனாரிடை மேவிடு மோபிரமர்
வனையவுடற்றா நோவுறுமோவென வரனரு ளினைநாடி
யெனையிகநம்பு மதைக்கைவிடேலென வென்று மிரந்தானே. (௪௪)

பத்தினிமந்திரி யாகியராநிகழ் பற்பலர் கருமெய்தா
மெய்த்திடபத்தி யுடன்றொடர் நாயதன் மேதகை யாறறிவார்
முத்தியுடுத்தத னுலதுசோர்வறு முதுணர் வெய்தியதோ
ரத்தியுரித்தவர் கண்ணருளெய்திடி லார்க்கி யடையாரே. (௪௫)

வேறு.

அந்தநாயுயிர்போய்த் தொண்டைமண்டலத்தி னணிகிளர்மங்கல
மென்னுஞ், செந்தகைநகரிற் பொருண்மிகைபெறுமோர் செட்டிதன்ம
களைஎச்செனித்து, நந்தவிலெழிலு முணர்வுமிக்கடைந்து நாளொருமே
னியாவளார்ந்து, ஞந்தவேனிகர்கட் பார்வையும்பொலிவுக் கொண்டுந்ப
ருவமெய்தியதால். (௪௬)

அத்தனிப்பருவம் வருதலுமருத னருட்டிருநோக்கிலுன்னுள்
சித்தமதனிற்பத் திரகிரியார்தந் திருவுருவாகியசிறப்பு
ரித்தமுடந்த கதைகளுநாயாய் நிகழுடனேயமிக்கான்றன்
கைத்தடியடியாற் பிரிந்ததுமாங்குக் கவினுடற்பெற்றதுந்தோன்ற. ()

அவற்றைமற்றொருவ ரொடுமுதைத்திலலா எவள்குலத்தினர்மணம்
பேசத், துவக்குதோற்சையா மொழியிகச்சொன்னுள் சோகமுற்றன்னை
தந்தையர்தா, முவக்குமாறுனக்கியா தெனவிரந்திட்டா ருளசிவதலந்தொ
றுமேகீப், பலப்பெருக்கொழிக்க வேண்மென்றுதைத்தாள் பழுதிலா
நலமெனமகிழ்தே. (௪௭)

தாங்களுந்துணையா மகளொடுகூடிச் சகடமேற்பலபொருள்களுங்கொண்
டாங்கனபரிவா ரங்கள்சூழ்தரவே யருணையாமாதையாகியவா
வோங்கருட்டலங்க டோறுமொவ்வொன்றி லொவ்வொருதினமிறுந்தொருவி
யேங்கலுற்றவடா னெண்ணிமீந்தலமா மிடைமருதாரினிலேயந்தார். ()

அங்குவந்திடலு மம்மகடன்னூ ராமெனுமுணர்ச்சியளாகி
யிங்குநின்றிமெி னெனவனைவையு மிகந்துதான்னித்தினிதேகித்
தங்குபேரன்பார் பத்திரகிரியார் சரணநான்மலர்மிசைப்பணிந்தார்
பைங்குழற்சிகிநே ரவளைநேர்பார்த்துப் பரிந்துநீயார்பகொன்றார். (௫௦)

ஐயநின்பிறகோர்சனியெனத்தொடர்ந்தன்றருந்துயர்வினைத்தநாயடியாள்
கையதாலெனக்கவ்வுடலொழித்தனையி்க்கவினுடற்கொடுவந்தேனெனலு
மெய்யறிவடைந்த வியனினைந்துவகை மேவியும்விட்டிலுய்க்காமல்
வைபுமேற்பிறப்பே னளித்தனென்ன மருதன்மேற்சென்தடனெழுந்தார்.

அவள்வலக்கையை வினாந்துதான்பற்றி யத்திருக்கோயிலுட்பு
கலு, முவகைதீர்த்தவரா யவருடன்வந்தா ரொருங்குநொத்தணுகினரப்
பெண், சிவனீவனெனவே கருதியிண்டியலுஞ் செயலினைத்தெரியினென்
றனண்மெய்த், தவசிகாமணியா மவன்மகாலிங்கந் தன்னெதிர்சென்று
தாட்டிகமாய். (இஉ)

பிச்சைச்சோற்றிற்கும்பிறப்புண்டோமருதாபேசெனக்கேட்டனதனாக்
கச்சைவனெதிரித் தகவுலகெல்லா மறிதரச்செய்தனனென்றப்
பச்சைமாமயினேர் மகனையங்கியாரும் பார்த்திடவிழுங்கினவனக்
கொச்சைநெஞ்சுடையா ரறிதரப்பழமை கூறியக்கோபுரஞ்சேர்ந்தான். ()

வாருணங்கரத்தான் மங்கலந்தரித்த மகளையுமருந்துமவ்விவிகங்க
கரவறுஞானக் கனிநிகரவனைக் களிப்புடன்விழுங்கலோர்வியப்பன்
றானருட்செயலோர்ந் தவளினத்தவர்தா மகன்றனாவர்தமுரருட்சீர்
விரவுநாயடியாண் மங்கலமெனும்பேர் மேயதுதொண்டர்களசொலவே.

அன்னவூரருண சலத்தினுத்தரத்தி லவிர்வதாமன்னதோனாந்து
வன்னமேநாடு மரனடியவர்தாம் வரின்மிகமகிழ்வதம்மங்கை
முன்னம்விடைந்த துன்னுவாருணர்வின் முதலடியவரினுமவர்தம்
பின்னடியவர்தம் மடியவர்மேலாம் பெருமைநன்கிலங்கிடுமாதோ. (இஇ)

அவ்விடைமருது ரினிற்சிலநாட்போ யருள்கிளர்பத்திரகிரியுந்
திவ்வியுரவன் றிருவுளக்குறிப்பார் சிவசொருபத்தினிற்கலந்தா
னிவ்விரண்டியிர்க்குமுதற்பெருந்துணையா யிலங்கிசைப்பட்டினத்தடிகள்
வவ்விவிடைந்த சரித்திரமவர்க்கா வகுத்துளசருக்கமோதிடுமே. ()

அத்தியிருரிபோர்த் தவர்திருவருளு மருந்தமிழ்ப்புலமையுமைந்த
பத்திரகிரியு மவற்றொடர்நாயும் பரகதியடைந்தவாறுதாதே
னத்தியபொய்யா மொழிப்பெயர்புனைந்த நாவலன்றனதகநாணச்
சத்திவேற்குமான் மடுத்தினிதாண்ட சரித்திரஞ்சாற்றுவன்சிறிதே. ()

பத்திரகிரியார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௨௨௬.

முப்பதாவது

பொய்யாமொழிப்புலவர் சருக்கம்.

செய்யாளருணீமும்புகழ்த் தென்பாண்டிநாட்டிழ்
பொய்யாமொழியுருடொரு புலவன்பிறந்திட்டான்
மையான்மகிழ்நாலாங்குலம் வாழ்வார் தவமனையான்
மெய்யாலவனுர்ப்பேர்தலை மிசையேறமிளிர்ந்தான். (௧)

அவன்வாலிபதிசையின்கைத் யகிலஞ்சொலவில்லை
சிவனேசமுமருமைத்தமிழ் தேறும்பெருந்திறலு
நவமார்பணிபலபூண்பவர் நானுங்கவின்மனையு
முலமானமின்மியின்னொடர் போவாமையுமுற்றான். (௨)

தினமுஞ்சிலர்புலன்பொடு சென்றிற்றமிழ்பாடித்
தனமேனுநென்முதலாகித் தருதானியமேனு
மனம்வந்தவர்தரலைச்சிவன் மகிழ்வாலிடலெனவேற்
றனநேர்மனையவன்பாரிடு மதுவேதொழிலானான். (க)

அவனுபெல்கனவிற்திக முயில்வேல்புனைமுருகோன்
றுவர்போலொளிர் தருவண்கவி சொல்லென்மிசையெனலுஞ்
சிவனுகியகோழிக்கொரு சிறுகுஞ்சனையாய்நித்
கெவணம்புகல்வேனீயவ னிசையின்கிளையென்றான். (ச)

அதுசொல்லியுமவனப்புல வன்பாலொருகனவி
லிதுமுன்புகல்கீரன்பட லேனோர்கிலையென்றும்
விதுவார்சடையாலல்லது வேறோர்கடவுளின்மேன்
மதாரம்பொலிகவிபாடிட மாட்டேனெனநின்றான். (ஞ)

மனிதத்திரண்மீதுங்கவி வளையுந்துணிவுற்றோன்
பனிவெட்புடையாள்கைச்சிறு பால்வ்பலகால்வந்
தெனிசைத்தமிழ்பாடென்று மிணங்காவிதமெண்ணிற்
றனிமைப்பரநிலையோர்ந்தவர் தாமுஞ்சகியாரே. (கூ)

தஞ்சைப்பதியினிலோர்தரு ானேநேர்தகைவாணன்
விஞ்சைத்திறன்மன்னர்க்கொரு வேந்தாமெனவாழ்ந்தா
னஞ்சைப்பொருமிழ்தீர்வது நாடிப்புலவன்போய்
மஞ்சைப்பொருவேயன்னவன் வண்மைக்கவி பெய்தான். (கௌ)

பொருவாதுயர்சுவைதோயகப் பொருட்கோவைசொலிடலு
மொருபாடலுக்கம்பொன்னொரு தேங்காயவ வொப்பப்
பெருகார்வமொடுதவிப்பிடு பொருளும்பலபெய்தா
னருகோர்துணையில்லானவை கொடுவிகுயனைநதான். (கௌ)

அங்குள்ளபன்மியுடையாரு மவனைத்தொடர்ந்தேற்றா
ரெங்குள்ளவர்கீரென்றும் விலுவாதுவிரங்கித்
தங்குங்கலிதருவாதனை தனையுங்குறியாமற்
பொங்குங்களியொடுந்குபுபோதப்புகழ்பூண்டான். (கௌ)

மன்னுவனிவனுக்கிட லொருவண்மையதன்றன்
றின்னானிரவலருக்கிட லேமிக்குயர்வென்னைச்
சொன்னுர்பலரிவனிட்டது துதியின்விலையன்றான்
முன்னுளிருந்தாங்கேகலி மொய்க்கும்படியுற்றான். (கௌ)

அருளில்லவர்பொருண்மிக்கடைந் தாலுங்கொடுக்கறியார்
பொருளில்லவாருநற்றிழம் போதக்கொடைபுரிவார்
தெருளின்பமுளாரோயிது தேர்வார்பிறர்தேறார்
முருளில்புலவன்றற்கென வைக்காதிடல்வியனே. (கௌ)

நிதமுஞ்செயுமுயல்வின்படி. நேரோர்சிறுநகரு
முதமின்சொலு கைத்துச்சில ரீயப்பெறுகம்போ
தெகம்பெயுலைக்காரிகை யுறுதன்மனையுன்னி
மிதமின்றியநடையோடழல் வெம்பாலையில் வந்தான். (௧௨)

அருமைத்தமிழ்மிகைநல்கியு மழனேர்கொடுமிடியா
லொருபொற்கொடியொடுநாடொறு முழலச்செயுமொருவன்
பருவப்பிரிவொடுகுத்தரு பலமக்களையுதவித்
தெருள்கெட்டுளமறுகும்படி செய்யாமையொர்நலமே. (௧௩)

வேறு.

வெய்யில்வாதனை யதுஞ்சகியாதவன் விராந்துபோந்தருணத்திற்
கையில்வேன்முத லீயபடைசிலகொடு கருமுகிலெனத்தோற்றும் [வேன்
பொய்யில்வேட்டுவக் குமரனுமுருக்கொடு பொருப்பெலாமுடைச்செவ்
பையில்பாம்புறழ் சினத்தனாநிலைபைப் பகர்ந்தெதிர்திகழ்ந்தானே. (௧௪)

கண்மினெஞ்சகங் கலங்குபுநடுங்கினன் கம்பினைக்கவரந்தேகைக்
கொண்டுபோங்கொலென்றெண்ணினென்செய்வா ன்குமரவேட்டுவமூர்த்தி
யன்மிதன்மைய னாகியாரொன வதட்டலுமயர்ந்தாராப்
புண்மிலங்குபாழ் மிடிச்சுளத்தழுங்குறு புலவனென்றிசைத்தானே. (௧௫)

புலவனென்றசொற் கேட்டவனக்கெழிற் பொதியமால்வனாக்கோமா
னலதுநீயுமோர் புலவனுவினர்குத லதிசயமெனவள்ளோன்
கலகவேட்டுவக் குலத்திவன்கல்விநூற் கணக்கறிபவனுற்சொல்
னலமுணர்ந்துயி ரொடும்பொருளொடும்பிடு நமையெனமதித்தானே. (1)

மதித்ததன்றியத் தகவினுக்கியைந்ததாம் வார்த்தையொன்றுமாயாமற்
கதித்ததோர்தறி யேயெனநின்றமை கண்மிறிகாரவேடன்
விதித்ததால்வழி செந்தமிழ்ப்பாடனி விளம்பலுண்டோ வென்னக்
கொதித்தநீர்க்கட லுடைப்புவிபுணர்கவி கோடிசொற்றுளனென்றான். (2)

ஆயினென்பெயர் முட்டையாமென்மிசை யருந்தமிழ்க்கவியொன்று
தியினுங்கொடி தாயவிப்பாலையின் றிறத்தொழிபகரன்றான்
வாயியம்புமுன் பொன்புகைகளளியின் வண்பொறியுகானிற்
போயினுள்ளிறு பேதைவேன்முட்டையைப் பேற்றலாநொனவந்தோ. (3)

வேலமுள்ளதிற் றைக்குமேயென்றொரு வெண்கவியுரைத்திட்டான்
பாலலோசனத் தந்தையோர்வேடனுப் பார்த்தன்முற்போமந்நாள்
சிலவேடிச்சி யானதாய்தோட்சுமைச் சிறியவேணையிற்றுஞ்சங்
கோலங்கொண்டவன் வினவியிப்பாடலிற் குற்றமொன்றுளதென்றான்.

விலலுக்குங்கதிர் வேற்குநின்றோட்டுநான் வெருள்வதுண் டியதோ
துஞ், சொல்லுக்கஞ்சிடே னெனச்சொலிப்புலவனியான் சோர்ந்தவா
றுமையென்றான், கல்லுக்கோரிறை யாமவன்களளியிற் கனல்படுந்தான
த்தே, பொல்லும்வேலமுன் வெந்திடாதிருக்குமோ வுணர்ந்துசொல்லெ
னக்கேட்டான். (௨0)

குஞ்சின்மேற்கவி பாடினேன்றதிற் குறியமுட்டையைப்பாடற்
கொஞ்சிலானது கேட்டுளநாணிமற் றொருவரின்மையையுன்னி
நெஞ்சினாடுசற் றுவப்புமுற்றிச்சிறு நீலவேடுவோர்மைக்
கெஞ்சினேமென வருந்தலுமவனின்பே ரென்னெனவிவன்றன்பால். (1)

வினவிச்சொன்னபி னம்பரத்தேநின்று விழுந்தளிலேமென்றுங்
கனலிற்றோயினு மெழுந்துதற்சுடுமென்றுங் கருதுபுகார்மேகம்
புனல்பெய்யாச்சுரத்தென்மகள்போதல்பொய்யாமொழிப்புலவோனுக்
கினமல்லாப்பகை வரின்செல்வொக்குமென் றெயொர்வெண்கவிசொன்னான். (22)

வேடன்பாடல்கேட் டப்பெரும்புலவன்றான் வெட்கமிக்குறும்வேளை
யாடன்மாமயிற் பரியிற்றன்கோலமா யரிவையரிருவோரும்
கூடவைகுறத் தேவர்கள்சூழ்தரக் குலவுசேவையதீந்தான்
பாடலாயிரம் பலசொல்வார்க்கதுநல்காப்பண்புமன்னவன்பாற்றே. (1)

கனலிற்காண்டொறு மிகமும்புலவன்றான் கண்ணெதிர்பகற்போதி
னனவிற்காண்டலு மளப்பறுமுவப்பன நன்னுதருள்வேண்டா
வெனதுமிதுனக் கித்தையயுற்றவா றென்னெனவியந்தோதி
யனகமாதவப் பயனெனத்தேறிவிழந் தழுதுகைதொழுதானே. (23)

இருட்பெருங்கட லனையதன்சிந்தையி னேதழுற்றநீங்கி
யருட்பெருந்திரு வாக்குமெய்திடப்பெற்ற னெதருள்குமரேசன்
மருட்பெருக்கறு மாதவரிதையத்தோ மறைமுடிவினிற்றானே
பொருட்பெருக்குறு மலைக்குகைதோறுமோ புருந்துருக்கார்தானே. (1)

புதுநலம்பெறு புலவன்றன்மனையினிற் போய்மனையவடன்பா
விதுசொலாதிரண் டொருதினங்கழிக்கையி லின்மொழிக்கிளிபோல்வா
னெதுகொலோவொரு பேறுபெற்றுளாய்முகத் திலங்குகின்றதெனென்றான்
மதுரைமன்னனைப் பார்த்துவந்ததன்றிறம்வகுத்துநிற்குரைசெய்வேன்.

என்றுசென்றவன் சொக்கநாயகற்றொழற் கேகும்வீதியிற்கண்டு
குன்றுமுற்றுளா னருள்பெறுபுலவனியான் குறித்துனரெனச் சொல்கா
லன்றுவாழ்ந்தவ ராயமெய்ப்புலவரை யனையைகொலெனவஞ்சா
வன்றுனைக்கைமால் களிற்றினையேநிகர் வழிதிமன்னுரைத்தானே. (24)

அக்கணத்தினிற் சங்கநாலலர்குழாத் தணியுருச்சிலையாய்ந்த
மிக்கதானமெய் தினருடன்புலவனவ் வியனுருக்களேநோக்கி
யொக்கவுக்களோ டியானுறந்தமிழொடெ னுரையுமாமெனிலோரத்
தக்கசாட்சிமன் னனுக்குரைத்திடுமென்றோர் தனிக்கவிபகார்தானே. (1)

அந்தவெண்கவி யொலித்தலுமவைமுழு தாகுமாமெனச்சொல்லித்
தந்தஞ்சென்னிழற் றசைத்தனமன்னவன் றுன்மருண்டிடன்றழா
தித்தவாரொரு வித்தைசெய்தனன்கொலென் றெண்ணினனெல்லோரும்
பைத்தணர்மீலி தருபொற்றாமரைத்தடப் பக்கல்வந்தனர்மாதோ. (1)

வரலுமன்னனை நில்லெனச்சொல்லியவ் வண்டமிழ்ப்புலவன்றான்
புரவலத்திரள் களின்முனாநிருந்தவர்ப் போல்பவரிலரென்றுங்
காவில்கற்புடைப் புலவர்வாழ்குவரெனல் கட்டுரையாமாகிற்
பாவுசீர்ச்சங்கப் பலகைநீமிதவெனப் பகர்ந்தனனொருபாட்டே. (௬௦)

அதுவிளம்பலு மனைவருங்காணுற வம்மனைமிதந்திட்ட
திதுதெரிந்துடன் மன்னனென்பிழைபொறுத் திகுவென்றவன்றாளிற்
கதுமெனாவிழும் திறைஞ்சினனதனையும் கணித்திலனெனிலோர்ப்பா
மதுரைமாநக ரிருந்ததோர்கதையென மறையவும்பகர்வானே. (௬௧)

அந்தமட்டிலம் மன்னன்புலவனை யறிந்ததுமாராயிற்
சுந்தரேசுரர் கருளையேயாமெனச் சொல்லிடத்தருங்கண்டிர்
மந்தபக்குவ மன்னர்தம்படையற மாய்த்தணிமனைமாரைச்
சொந்தமாக்கொடு தமைச்சிறைப்படுத்திநர் தோனைமட்டறிவாரே. ()

தமிழ்வளர்த்தவர் மரபினனென்றசொற் றவறிடாநிமித்தத்தே
யமிழ்தமன்னசொற் புலவனைச்சிவிகைவைத் தரசன்றான்முற்கொம்புந்
சிமிழ்குலாமுலை மனைவிபிற்கொம்புமாச் சிலர்துணைக்கொடுதாங்கி
யிமிழ்கடற்றொகை யேழுமோர்வாவியா மெழினகர்வலம்வந்து. (௬௩)

வேண்டுகின்றபல் செல்வமும்புலவன்றன் வெறுமனையிடஞ்சேர்த்திட்
டாண்டுவாகனத் தவனையுமுய்த்தன னங்ஙனஞ்செய்யாம
லீண்டுமெய்ப்புகழ் வாணனிற்கொடுத்திடி லேற்பவர்களுக்கீகீதிட்
டியாண்டுகம்புகேழ் வரகளிப்பவருளா ரெனமுன்போற்றிரிவானே. ()

கனகமாதிய மிகைபடமனையினிற் காண்டலும்புலவோன்ற
னனகபத்தினி கனவுகொலோவிதென் றையமும்றனானனோன்
பனகபூடணன் விழிதருசேயருட் பயனெனச்சொலத்தேறி
யினநல்வாழ்வுமிப் பிறப்பினின்பெறும்கிதி யிருந்ததென்றளிகூர்ந்தாள்.

அன்னவாழ்வயின் றறம்பலபெருக்கிம் றையரிடமலைந்தேற்கு
மின்னன்முற்றொழிந் திருவருமொருமனத் தினரெனவுலகோது
நன்னலம்பொறுத் தறுமுகக்குருபர னுட்டுறுகதிசேர்த்தார்
சொன்னபாடலின் படியரசரினலோர் தோற்றரிதாயிற்றே. (௬௬)

போனகம்பெற வேமுயன் றுழன்றபொய் யாமொழிப்புலவோனை
ஞானவேள்வலி தினிற்றடித்தாண்டரு ணலந்தரு கதைசொன்னேன்
பானலார்வய லருணையிலொருபெரும் பாவலன் கிளியாகித்
தேனளாவிய நீபமாலிகைப்புயஞ் சேர்ந்தவாறுரைப்பேனே. (௬௭)

பொய்யாமொழிப்புலவர்சருக்க மும்பிறு.

**மும்புத்தோன்றாவது
அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சருக்கம்.**

அருணகிரி நாதற்கென் றன்றொருகா வியஞ்சொற்றேன்
மெருளுறுமிப் புராணத்துஞ் சிறிதொருவா றுரைக்கின்றேன்
பொருளதனிற் தேர்மினெனப் புகன்றிட்டாற் புலவர்புக
ழிருளபடுமென் றஞ்சியதா ழிஃதுணர்வார் களுமுளரோ. (க)

பட்டினத்துப் பிள்ளையொரு பாவைநல்லாண் மோகத்தால்
விட்டிடுஞ்சுக் கிலத்தையவன் விழுங்கியது வரையவர்தம்
மட்டில்புகழ்ச் சருக்கத்தால் வயங்குமதா லவளஞ்சூலா
யெட்டினுட னிருமகியு மிகுந்தொருசேய் பயந்தாளே. (உ)

பெற்றவனா மவடாயும் பெரிதுவக்கும் விதங்கண்டு
முற்றவிலை மகளிரொலா மகட்பெறலபோன் மகிழ்வதென்னென்
ற்றம்மதி வியப்புற்றா ரம்மகவு மதன்முத்த
நற்றகைய பெண்மகவு நாடோறும் வளர்ந்தனவே. (ங)

அம்மகள்போர் தெரிந்தில்லே னருந்தவர்பே ருவருமச்
செம்மகனுக் கருணகிரி, திருநாமம் புனைந்தி டா
ரிம்மகன்றன் வயதொருமூன் றெய்திடலும் பாட்டி யென்பாண்
மைம்மருவு கண்டத்தார் வாழ்கயிலே மலைசேர்த்தா ர (ச)

அவன்போயாண் டாயதற்பி னவ்வூர்க்கோ யிலில்வா முஞ்
சிவனார்தம் மங்கலமச் சிறுமிதனக் கணிந்திட்டா
ரிவனேழாண் டெடச்சேயா யிணங்குகையி லெழிற்றாயுந்
தவர்மேன்மை நன்குணர்தன் ருய்போன வழிநோக்கி. (ஞ)

தன்மகட்டுத் தான்பெற்ற தவபலத்தின் வகைகூறி
கண்மகன்சொற் றட்டாது ஈடப்பதே நன்குறுத்திப்
பன்மறைக்கு மேலாய பரத்துவம்பெற் றிருந்துமொரு
வின்மலையாக் கொண்டபிரான் வியனுலகின் மேவலுற்றான். (க)

தாய்போன துயர்சிறிதுந் தம்பிமனத் துதியாம
லாய்போதத் தினளாகி யக்காண்மிக் காதரித்தான்
சேய்போலு மெழில்வாய்ப்பத் திகழ்பருவம் பெற்றிடலும்
போய்போலு மனத்தினனாய்ப் பெருங்காமக் கடல்வீழ்ந்தான். (எ)

தன்மக்கை சலியாமற் றரும்பொருளைத் துணைக்கொண்டு
யின்றனையே றிடையல்லார் வீடுதொறும் போய்ப்புணர்ந்து
குன்றலின்றி வளர்கூட்டாற் குட்டனோய்த் தொடர்புற்றும்
பொன்றனையே விழைகின்றார் புணர்ச்சியொழிந் திலன்மன்றோ. (அ)

அப்பருவர் தனிற்றமக்கை யாபரணங் களும்வீடுங்
கைப்பலபண் டமும்விற்துக் கனங்கூல்து மிடிமீறி
பெர்ப்பவளா மற்றொருத்தி யுறுமனையின் சிறுஞ்சி
லெப்படியோ வமுதுசமைத் திவன்றனக்கோர் ஈரளிட்டாள். (௯)

அன்றுமவன் வழக்கம்போ லாடகநல் கெனக்கேட்டா
னின்றமுத லெனைச்சேர்வா யானுமவ ரினத்தினளே
யென்றுரைத்தா ளக்கணமே யாக்கையின்மேல் வெறுப்பெய்திக்
குன்றுறழ்கோ புரத்தேறிக் கூசாமற் குறித்தானே. (௧௦)

குறித்தவன்முன் னங்கமருங் குமரனொரு குருவாகு
மெதித்தலைவ னெனமுழுநீற் றெழிலாகி யனகாட்டி
விதித்திறத்தா லுயர்தனையில் விதஞ்செய்தன் முறையன்றென்
றுதித்தபகல் போலிமொத்தி லுணர்வுண்டாம் படிநோக்கி. (௧௧)

தக்கபுகழ்க் கவுமார சடாக்கரத்தின் முறைகூறி
மிக்கநாட்டித் திடுவாயேல் வேற்பெருமான் மயின்மீது
பக்கலுறு மிருவரொடுங் பரிந்தெதிர்வந் தருள்வானென்
றக்கணமே யாங்கிலங்கு மணியுருவிற் கார்தானே. (௧௨)

குருவாகி வந்ததுமக் குமரனே யெனத்தேறி
யொருவாம விரவுபக லுருச்செய்துத் தியானித்தான்
பெருநோய்தீர்ந் தவிர்நாளிற் பின்னுமொரு தவனாய்வந்
தருளார்மெய்த் திருவேட மளித்துமறைந் தனனம்மா. (௧௩)

கனவிரண்டி னனவிரண்டிற் கண்டவறு பவமெல்லா
மனதறிந்த களிப்பளித்து மற்பையவர் கண்காண
வனகவினா யாட்டியபற்று மதுகிடையா மையினேங்கித்
தினமும்வெகு வாமுயன்று செழுந்நிழாற் றுதிசெய்தான். (௧௪)

நோய்மாறி யெழின்மலிந்து நோக்குநொல் லாம்விழைசீர்
வாய்மார னெனத்திகழ்ந்தான் மாட்டனுகிபீ பலகான்முன்
றோய்மாதர் செயுநயத்திற் சேராரமெய்த் துணிவுற்றான்
பாய்மாவு னசைவெறுத்துப் பசும்புணுகர்ந் துயல்போன்றே. (௧௫)

எவ்விரதங் களுமரிதன் தேந்திழையின் னூர்வலிதில்
வெளவிரிது மருளாமை மாவிரத மெனச்சொல்வா
ரவ்விரத்தி பெருங்காமத் தருணகிரிக் கமைந்தெண்ணிற்
செவ்வியவேற் படையேந்துஞ் சிகிப்பரிவேள் செயலாமே. (௧௬)

வெய்யின்மலி தருநாளின் மேகமழை பெய்தார்போ
னெய்யிடுதி யனையுதுயர் நெடிதுறுமத் தவன்காணத்
தொய்யின்மென்றோ ளிருவரொடு தோகைமயிற்பரிமீது
கையிலணி வேன்முருகன் காட்சியினி தளித்தானே. (௧௭)

காண்டலுந்தன் றயர்முழுதுங் கண்டில்லான் கருணைமலிங்
தாண்டருள வந்ததெண்ணி யளப்பரும்பே ருவப்பார்தான்
வேண்டன்முழு மையும்பெறலால் விண்ணவரின் மேன்மையுற்று
நீண்டவனான் முகன்முதலோர் நிகழ்த்துகழ் பொறுத்தானே. (கஅ)

தானேயெய் யருள்வாசஞ் சகமுழுதுங் கமழ்ந்ததுசெந்
தேனேயென் றினித்தமொழித் திருப்புகழா தியபனுவல்
வேனேயற் கணிந்திட்டான் மெய்ப்புலவர் வெள்ளைநிற
மானேர்வா ளாருள்சான்ற மதித்துணர்ந்து பகர்வனவே. (கக)

நோயினருங் குறையினரு னாறுநா றுச்சிகரிச்
சேயினெதி ரிவன்சான்றாத் தெண்டனிட்டுப் பயனெய்திக்
காயிகத்தொண் டியற்றுநருங் கனகமுத லியகொணர்ந்து
வாயிலினிற் குவிப்பாரு மலிந்துபணி வாய்ந்ததுவே. (உ௦)

கோபுரத்தை யொட்டியொரு கோயிலுண்டா யதுகுன்ற
லாபுரப்பா னங்கிசரா மரசர்களு மதித்திட்டார்
நாபுரப்ப தருமையென நவிலுநால் பிழையாதம்
மாபுரத்திற் சிலர்கணிகை மகனெனவெள வாருமுற்றார். (உ௧)

அரியதமிழ்ப் பெருஞ்சந்தத் தருணகிரி தனைப்போற்றும்
பிரியமுளார்க் கானந்தப் பேறும்வசை பேசுமிகம்
குரியவருக் கெந்நாளு மோவாத வுறுகண்ணுங்
கிரியயாயன் மகளீன்ற கேகயவேள் கொடுத்தானே. (உ௨)

அந்நாளத் தவன்றமக்கை யகத்துயர்முற் றறநீங்கிச்
செந்நாவூற் றுப்பகர்சொற் றிறமென்னுங் தெளிவெய்திக்
கைந்நாகத் துரிபோர்த்தார் கயிலைமலைத் தலைசேர்ந்தான்
வெந்நாக் குணத்தோரும் வியந்துமிகப் புகழ்ந்தாரே. (உ௩)

ஆன்மலிலை வத்துநிலை யகிலநிலை முழுதுணர்ந்தும்
பான்மணக்குஞ் சொற்றமக்கை பரகதிசேர்ந் ததிற்களித்தும்
வேன்மருவு தடந்தோட்சேய் வியனருட்சீர் மேவுமவன்
முன்மனிதக் குலமுறையிற் சற்றழுது தேறினனே. (உ௪)

அங்குநடந் தனவாய வகிசயமெல் லாமறிந்து
பங்குபங்கா விரித்தோதும் பக்குவமுள் ளாரெவரோ
கொங்குநாட் டிறைபுகவுங் கொடுவாட்கை யினனுளத்திற்
றங்குமா ணவக்கசதி தவிர்த்துய்கை சாற்றுதுமால். (உ௫)

வேறு.

ஒங்குகச்சிபூர் வயிணவவேதிய னெருவன்
நீங்குதிர்நெடு மால்வளர்தலந்தொறுஞ் செல்வான்
முங்குசுக்கர கிரியெனவருணைய தனிற்போ
யாங்குகோபுரத் தமர்புலவனையுநன் கறிந்து. (உ௬)

பித்தன்மன்சிறு மகன்பெருமாளெனப் பேசும்
வித்தகத்திருப் புகழ்சிலவின்வலால் வெதும்புஞ்
சித்தமெய்துபு தென்றிசைவழிக்கொடு சென்று
பத்தர்போற்றிய பலதலங்களிற்சில பார்த்து. (௨௭)

பூமுடித்தரிக் குதவினுள்விலிபுத் தூர்புக்
கேழுருதவை கானசவிதிப்படி யிறைஞ்சிப்
பாழுமக்குநாச் சக்கரவர்த்தியாம் பனவன்
மாழுகப்பிரா னெனக்குலாவிடல்வினாய் மகிழ்ந்து. (௨௮)

தானங்குற்றரு ணையிலறிந்திட்டமை சாற்றிக்
கூனல்வால்வளை யுலவுதென்குருகையா தியவா
மானமார்தலத் தாவன்மேலிட்டதால் வணங்கிப்
போனபின்னவன் தன்னுளத்தாணவம் பொங்கி. (௨௯)

விருதுவாகனம் வேண்டியபரிசன மிகக்கொண்
டெருதுபோரினுக் கெழுதல்போன்றருணையி லெய்திக்
கருதுமெண்ணை தனையவூர்மன்னிடங் கழறி
யிருதரத்தரு மொருதலத்தெய்தின ரன்றே. (௩௦)

எண்ணில்பாவலர் செவியறுத்திட்டவே தியனுங்
தண்ணிலாமதிச் சமுலர்சேயருள்பெறுந் தவனும்
விண்ணினீடிய சிகரிவாய்வாதிமும் விதத்தைக்
கண்ணியாங்குவந் துற்றனர்கணிக்கரும் பலரே. (௩௧)

அந்தணன்றனைக் காண்டலுமருணையின் தவநேர்
மைந்தன்கைகுவித் திட்டிமொசீர்வதி யாமல்
வெந்தசின்தைய னுயவன்விரைந்துநீ தொடுத்த
சந்தவான்கவி களிலொன்றுசாற்றுதி யென்றான். (௩௨)

உடனன்னோன்சிறு மதிப்புலவோருரைக் கரிதாக்
கடலேநேர்விரி வுள்ளதாக்கழறினன் கருத்திற்
றிடநினைத்ததி சயித்தும்வெற்றிலைச்சுரு டனவெற்
கிடவந்துள்ளவ னிறுபுகன் றிடுவெனன் றிசைத்தான். (௩௩)

அச்சொற்கேட்டலு மறுமுகக்குருபர னடிமை
யிச்சொற்பேசுநீ யெங்ஙனங்கவிபுகன் றிடுவாய்
பொய்ச்சொற்புல்லனென் றிகழ்ந்தனன்புரவல னெழுந்து
மெய்ச்சொற்சீவரா நீரிவண்பொரல்விதி யன்றால். (௩௪)

தூறுபாடன்மட் டொருவர்முன்னுலலமற் றொருவர்
தேறுசெம்பொருள் விவரமாச்செப்பிடல் வேண்டு
யீறுவார்கையான் மெலிபவர்செவிகளை. விரைவிற்
கீழ்த்தற்றுணை யாகுவெனெனக்கிளத் தினனே. (௩௫)

கழறல்கேட்டலு மியமகவந்தாதி யாங் கவினான்
மழவறாக்குகள் மிசைத்தவன் றுவக்கினன் வந்தோ
னழகிதென்னுநல் லுரைகவிசொ லுந்தொறு மறைந்தான்
பழகுந்தேற்றமன் றிரண்டுமெய்யருட் பெரும் பண்பே. (கக)

பாதிதீர்த்துமேற் பிரபந்தடக்கையிற் பகைத்த
வாதிதான்செயம் பெறுங்கொலென்றஞ்சுபு மற்றோன்
சோதிவேலனைக் கருதலும்வேறோர் தொந் தமிழ்நித்
தாதிசுழந்தோர் கவிதையங்குதித்தொலித் ததுவே. (க௭)

அதன்பொருட்சொலுந் திறமிலனாகியந் தணன்றான்
மதந்தவிர்த்துதோற் றேனெனவாய்கொடு பகர்ந்தா
னிதன்பெருந்தகை யெதிர்த்தவன்மட்டறித் திட்டான்
க்தங்கொடங்குளார் செவியறுப்பதுகட னென்றார். (க௮)

ஒதல்கேட்டருந் தவனென்பாற்றோல்வியுந் றிடுமேற்
காதறுப்பவ னேயவனாயினுங் களைந்திட்
டேதநல்கிடே னியாவருமறிதர யானின்
றீதலாகியன் னவன்செவிவாழ்கவென் றிசைத்து. (க௯)

வானைவாங்கிமன் னவனிடங்கொடுத்தனன் மாற்றார்
தோனைச்சென்னியைத் துணித்திடுமவன்மிகத் துதித்தான்
வேளைநம்பின னக்கவிப்பொருளையும் விளம்பி
நானையென்றிடா ததன்குறைக்கவிகளு நவின்ருள். (௪௦)

இவற்றிற்குந்தரு முரைசொலியிசைத்தவா நெழுதித்
தவற்கொர்பேரரு ணேசனென்றமைத்தவன் றமிழ்ப்பாட்
டெவற்றிற்கும்பெரி தென்றொருகவிதைநன் கியம்பிக்
கவற்றிடாதுயிர்க் கிதஞ்செய்வோனாகியக் கவிக்கோன். (௪௧)

சிறிதுநாளவண் வசித்தருணேசனுஞ் செங்கை
மறியுளாற்றொழும் பீரபுடதேவமன் னவனுஞ்
செறியுமன்பின ராயபின்றன்னகர்ச் சென்று
பொறிஞலாமணி மார்பனைப்போற்றிசைத் திருந்தான். (௪௨)

ஒன்றுமாய்ப்பல பொருளுமாய்பரத்தரு ளறினுந்
துன்றுகாருணி யத்தளவேவலி தோயு
மென்றுசொல்வதற் கெழிலருணைச்சிக ரியின்முன்
னன்றுவாதிடு மிருகவிப்புலவர்கான் ருமே. (௪௩)

மன்னர்போற்றிய வண்டமிழ்ப்புலவனைச் செயித்தா
னென்னவேந்தனு மேனையமானிடர் பலரு
நன்னலத்தரு ணேசனைத்துநிசெய னாடி
யின்னலோடமுக் காறுமிக்கெய்தினர் சிலரே. (௪௪)

அருணையூர்விதித் தவன்பலதலந்தொறு மணந்து
பொருணயம்பெறு சிற்சிலகவிகளாம் போற்றித்
தெருண்மனந்தரு செந்திலிற்றிருப்புகழ் முழுதும்
கருணைநீர்மலி கந்தவேள்களிப்புறப் படித்தான்.

(சடு)

அவன்களிப்புணர்ந் தடியனென்பகரிவை யனைத்து
மெவன்சொனாலுமன் னவற்கென்பேறிகெவன் நிரந்தான்
சிவந்தவேலனங் கனஞ்செய்வே னெனச்சொலாதிருக்க
வுவந்திலானெனக் கடலிலேருவியிட டனனே.

(சௌ)

அங்குவிட்டன பற்பலர்கொண்டன ரருட்சீர்
தங்குமேற்றிசை யிலஞ்சியிற்குகற்றொழு தழுதா
னெங்குபோயினு மினியொர்காற் சேருமென் றிடலும்
பொங்குமார்வமுற் றவன்றனூர்புகுந்தன னடந்தே.

(சஎ)

வரவுகாண்டலும் பற்பலர்மகிழ்ந்தனர் சில்லோ
ரரவினேர்படு தேரையின்கூட்டமொத் தயர்ந்தா
ரிரவினும்பகற் பொழுதினும்பழமலை யிடம்போய்க்
கரவிலியோகஞ்செய் தானெனக்கழறுந ருளரே.

(சஅ)

வேறு.

அந்நாளிலருணகிரிக் கரசன்முதலினர் தாமு மருமைகூறிச்
செந்நாவாற்சொன்னபடி நடக்கும்விதஞ்சகியாமற் சிந்தைநொந்து
பைந்நாகம்புனைதியோன் சம்பந்தாண்டானெனும்பேர் படைத்தபாவி
மைந்நாகமலைபோல்வான் மலைமகளைத்தினங்கருதும் வழிபாடுள்ளான். ()

மன்னவன்பாற்றினந்தினமு மருணகிரிதனையிகழ்ந்து மதியாவண்ணஞ்
சொன்னதன்றியுமையவளை நீகாணச்செய்வனென்றுஞ் சொல்லியீவ்வா
றன்னவன்கந்தனைக்காட்ட வல்லான்கொலோவினவி யறிதியென்றா
னின்னவிதஞ்சிற்சிலகாற் கழறியுமாங்கவன்முயலா திருந்தானன்றே. ()

கலைப்பார்தாங்கலைக்கும்வண நாடோறுஞ்சலியாமற் கலைப்பாராகின்
முலைப்பாலும்வேம்பாகு மென்றபழமொழிப்பீடியே மூவாவென்றிச்
சிலைப்பார்த்தனையனைய பிரபுடதேவனுக்கன்னுன் செப்புஞ்சொல்லான்
மலைப்பாவைதனைமுருகோன் றனைவிழிநேர்காணுமிச்சை வாய்ந்ததாலே.

மந்திரியைக்கோபுரத்துக் கங்குளமாதவனுமந்த வாற்றிற்கொப்புங் [றி
தந்திரஞ்செய்திடவிதித்தா னவன்போய்த்தவனுக்கீழ்த் தாழ்ந்துபோற்
முந்தியுமையவளையெகிர் காட்டுவதற்கவனிசைதன் மொழிந்துவேண்டப்
பிந்திமுருகோனையுநான் காட்டுகின்றேனெனவொருசொற் பேசினானே.

அந்தவாறரசனுணர்ந் தானந்தக்கடற்படிந்திட டவனேநோக்கி
முந்தநீயுரைத்தபடியுமையவட்காட்டுதியென்றான் முயன்றுபார்த்துக்
கந்தவேளாடலினும் மடைப்பட்டானென்னிசைக் கழறிச்சோர்ந்தா,
னீந்தவாரேயவன்மே லெனஞ்சான்றாமெனப்பலரு மியம்பினாரே. (இட).

மற்றைநாளருணகிரி யங்குளதோர்மண்டபத்தின் வடகீழ்த்தாணி
விறையேவரவேண்டு மெனக்குகனைப்பூசித்தா னிமயவல்லி
யற்றைவேண்டிமெவற்காத் தடைசெய்தாண்மயிற்பரியா லதனைக்கிக்
கற்றையாங்கிரணங்க ளேழ்திரையுந்துளைத்தொளிரக் கண்டானன்றே. (௭)

கண்டவுடன் வெளிவந்தம் மன்னனைக்கொண் டொருகண்ணற் கா
னீயென்றான், விண்டமொழி குறியாம விரண்டாலும் பார்த்திழந்தான்
வேற்கை வேளைத், தண்டமிழ்ச்சீ ரருணகிரி யிரந்தவைபெற் றிடக்கொ
டுத்தான் சுகத்திரக்கார், மண்டபமா தியபணிகள் செயற்குடன்பா
டுற்றரசன் வணங்கினானே. (௭௭)

அக்கணமே யங்குள்ளா ரனைவோருந் துணிந்துசம்பந் தாண்டான்
றன்னைப், பொக்கனெனப் பழித்திட்டார் மலேச்சாயைக் கப்புறத்திற்
போவேனென்ற, மிக்கசுவதப்படிபோ வதற்கிசைந்து மவன்சிகரி மே
யான் றன்பாற், றக்கபல ரறிதரப்போய்க் கற்பகத்தண் மலர்கொணர்
றவன்றா னென்றான். (௭௮)

அன்னவன்சொற்கேட்டதனுக் கியாதொன்றுமருணகிரி யறையானுகி
மன்னனைப்பார்த்தம்மலர்நின் றிருப்பணிமுற்றறுநாளில்வழங்குவேன்கா
ணின்னவனையிக்கணமே வெளிப்படுத்தியிவ்வசுத்த விடத்தோர்வாவி
நன்னயத்தாற்செய்தநீ ராற்குகனுக்கபிடேக நடத்தென்றானே. (௭௯)

அனியாய மாவலிநற் பகைத்துயர்ச்சி யிழந்தசம்பந் தாண்டானப்
போ, தினிநாளிங் கிருக்கும்வண மிரந்தாலுஞ் சம்மதியே னிவன்போய்
விண்ணூர்த், தனிவாச மலர்கொணர்நான் வந்துபோம் படியொருசொற்
றகுதியென்றான், முனிவோன்சம் மதந்தெரிந்தே மன்னிசைந்தா னவன்
போனான் முகச்சோர்வுற்றே. (௮௦)

அப்பணிசின்னாளினிறை வேறியதாலம்முனிவ னளியுண்டாடாச்
செப்பணிமாமலர்கொணர்நா ளின்னதெனத்தெரிவித்தான் செகமுற்றார்
தெப்படியுமிடர்செயவே குறித்தவிகலவனுளனென் றெண்ணிடாம [ந்த
லொப்பறுபைங்கிளியுடற்புக் குள்ளவுடல்சிகரியில்வைத் தோடினானே.

போனவிதமாங்குறுசம் பந்தாண்டான்றான்வணங்கும் புவனையாற்றோந்
தினமுற்றானருணகிரி யெனப்பல்ருமறிதரச்சொற் றிறைமுன்னேகி
வானமலர்தருதுமென்றோன் வல்விடந்தின் றிறந்தானவ் வஞ்சப்பாவி
பூனதுகோபுரத்தின்மிசைக் கிடப்பதனாக்கோயிலிறீட் டெற்றதென்றும்.

அத்திறமென்கில்லையெனச் சொலநாணியவமதிப்புற் றழிந்தானென்றுஞ்
சித்திமுற்றும்பெற்றான்போற் செய்தகிருட்டின றுந் திகழந்ததென்
பத்திபுளாரறியநிச மரணமுற்றிற்சமாதிசெயப் படுவானென்றுந் [றும்
தத்திரமாச்சுடுவதுவே தருமமென்றும்பலவாறு சாற்றினால். (௮௧)

பேயுலகமென்கைமெய்யாப் பலர்தாமுவன்வாய்ச்சொற் பெரிதுநம்பித்
தியுளந்தவுடலையிட்டுத் தகித்திட்டார்கிளியானேன் செம்பொனூரின்
மேயுரைக்குந்தமிழ்மொழியால் வியந்தமரரிந்திரன்பால் விளம்பவன்னேன்
வாயுபசாரம்பலசொற் ததன்விருப்பப்படியேயோர் மலரிந்தானே. (கஉ)

அம்மலர்கொண்டதுதிரும்பும்போதேதான்வைத்தவுட லழிந்தேதார்த்த
கைம்மலைமாமுகங்கிளையான் றிருவுளப்பாங்கெனத்தேறிக் கவலைநீங்கிச்
செம்மலைச்சாரலினருணை நகராளுமன்னனிட்டுந் தேர்ந்திட்டப்பா
லிம்மலர்தானிமையாரூர்த்தருமலொன்கடன்றீர்த்ததெனச்சொல்லிற்றே.

சொன்னவுடனவனிந்த வுடற்புகுந்துபோனவிதம் துலங்கியந்த
மன்னன்வெகுவாவருந்தி வானெடுத்தக் * கொடியவனை மாய்க்கப்போன
ன்னவனைக்கிளியழைத்து நீபதறேனடப்பவெலா மறிதியானின்
றின்னவுடலிடைவசிப்பக் காண்பதுவுங்குகளருளே யென்றதன்றே. ()

அவ்வசனங்கேட்டரச னுன்றனக்குமென்றனக்கு மானநேய
மிவ்வளவுகாணுவென் றிரங்கினதற்கதுதா னின்னஞ்சின்ன [யுன்பா
ளொவ்வருஞ்சீர்க்கோபுரத்திவ் வுடலினத்தோமுருப்பேனம் குறுந்தோ
லெவ்வயில்சொற்பகர்வேனென் றிசைத்துடன்கிளியென வாங்குகிறம்மா. (கரு)

அங்கிறந்துகிடந்துயிர்த்துப் பறந்தோமொகவலி துடைந்தென்னப்
பைங்கிளியெல்லாங்களித்துப் பழகுகலுமவற்றினது பகர்ச்சியாவுஞ்
செங்கிரிநேர்குமரகுரு பரனருளாற்றேறிமிகுந் திருத்திசெய்தா
னெங்கிருந்திட்டாலுமருட் பேறுடையாரானந்த மெய்தன்மெய்யே. ()

தென்னருணைக்கோபுரத்துக் கிளி ன்ருடனென்றாகித் திகழமன்னேன்
றன்னருமையறிந்தபெருந் தவர்வரினுமன்வரினுந் தனதுவாயாற் [ற்றே
சொன்னகவியெழுதிருவன் றுணரவல்லார்வரினுமின்சொற் றெல்லிம
ரின்னதெனத்தெரியாத வாறிருந்தானடந்தகதைக் கெண்ணின்றமே. ()

பாகசாதனனகர்போய்க் கண்மெதில்வாழும்சிச்சை படைத்திடாமற்
சீகரநீர்ப்புவித்தலையாந் திருவருணைக்கோபுரத்திற் நிகழ்பைங்கிளை
தேகமதேயான்மாவென் றுணருமதத்தினர்க்கர்சொற் றிருட்டின் கூற்றாய்க்
காகமெனக்கலந்துவக்கும் புலவோர்தங்கண்மணியாய்க் கவின்றதன்றே.

அச்சமணனில்வளவிற் பகைதீர்த்ததென்றமுகிழந் தமைந்திராமற்
பச்சணிக்கிளையையரசாம் பிரபுடதேவனைப்பிணுந்தற் பழிச்சின்றேரை
ரிச்சலுமச்சுறுத்திவனங் காவிறுந்கொல்லுதல்குறித்து நீலக்காளி
நச்சரவப்பணியாதி யொடுதோன்றத்தகுமுயற்சி நடத்தினானே. (கக)

சீரியர்தாஞ்சிறிதுமொவ்வாந் தீமைகளுமவன் றுணிந்து செயுமநாளிற்
கூரியவேற்குகன்றனது கிளியிடமென்றாய்துதிநீ கூறுகென்ற
னூரியமாதியுமொழிகள் பலகலந்திட்டவள்பெருமை யறைந்தப்பரால்
நாரிதருபாலனாற் முகப்பெருமாளென்றோர்கவி நவின்றதன்றே. (எடு)

ஆயிரஞ்சென்னிகளிரண்டா யிரங்கரங்கொளிகளானி யாண்டான்ன்பால்
வாயிடிபோற்றொனிராவத் ததட்டுதலுந்திடுக்கமுற்றான்மடியக்கொன்று
போயினடன்வினைதனையே சுற்றுமெனும்பழமொழிதான் பொய்யாமெய்யே
யாயினதென்றுலகிலுறு நல்லோரெல்லோருமகிழ் வடைந்தாரம்மா. ()

ஆறாறயிரீந்திருப்பு கழும்வகுப்பெண்ணுஞ்ஞடனம் தாதியொன்றும்
வீரார்வேல்சேவன்மயில் களைப்புநுந்தவிருத்தமுமுன் விளம்பிமேனி
வேறாயின்புகந்த னலங்காரமழகுதி விளக்கிச்சிஸ்பாட்
ரோமதின்றிவன்முகக் கால்வரைந்ததாயுமுல குரைக்குமன்றோ. (௭௨)

தந்திமுகனைக்குனை யெனவாத்நாள்முத்தியெனச் சமயநோக்கி
வந்திடும்பாடலும்பலவே வான்மலர்குடியமகுட மன்னனவி
யிந்திரனூர்புக்கதற்பி னவன்மகன்றனரசாட்சி யினுஞ்சின்னாள்போய்ப்
பந்திபடுமினத்தோடு வடதிசைநோக்குபுகழிற் பறந்ததன்றே. (௭௩)

சென்றுகயிலாயவெற்பின் மேற்றிசையிற்கந்தகிரிச் சிகரத்துற்றுப்
பொன்றுதலுறமுனிவோர் பலர்வினவஞானம் பூதிபாடிற் [ண்டா
றன்றுகுவேளழைத்துத் தனதுவலத்தோளின்மிசை யமைத்துக்கொ
னின்றமவ்வாறிருக்கின்ற தெனவுலகின்பலர்தாழு மிசைக்கின்றோரே.

அத்தகையவருணகிரி தனைக்குறித்து முருகோனென்னறிவுசான்று
வெத்தனையோதாமொருசொ லிசைத்தன்னானதைப் பலபாட்டிடத்திற்சற்றுஞ்
சித்தமொல்காதுரைத்துள்ளே னின்றவரை சந்தேகந்தீரவில்லை
பொய்த்தமொழியஞ்சாமற் புகலுமவெவரேனும் புலையர்தாமே. (௭௪)

வாக்கிலுயர்ந்தோனருண கிரியேயென்றொருபுலவன் வகுத்துச்சென்னுள்
றேக்கியிரீந்திருப்புகழைக் கேட்கின்றசெவித்திறமோர் தெளிஞ்செய்யு
ளாக்கியவன்பகர்பாவென் றறிவில்லார்பலருரைப்ப வதனிற்சேர்த்தா
ளுக்கிழத்திமகிழ்வண்ணப் புலமையுளாரன்றருணர்ந்து நவிலற்பாற்றே.

பூவிலெவனோவொருமந் திரவாநிகந்தனதுபூதிநூலைத்
தாவில்பெருமந்திரமென் றுணர்ந்துகவிக்கெல்லாஞ்சக் காரந்தாபித்தா
னவதனலதைபுருவேற் றிடுமொர்மிடன்றிருமதுரை நகரின்பாங்கர்
மேவிடுமொர்மிதூர்க்கு வெற்றிலைதின்றக்கவிகள் விளம்பிப்போனான். ()

போமவன்றன்பொன்னுணிப் பணிகளும்பட்டாடையுக்கொள் பொலிவையோர்ந்
நிமணத்தத்திருடர்செருத் திடத்தனைபட்டுருவ விடுஞ்செவ்வெனவென் [து
றாமவொலியுடனெறிவெற் றிலைக்காம்பாலுரம்பிளப்புற் றவர்கண்மாய்ந்
நாமவெடுக்கடற்புலியி லிக்கதையைத்தினவவினு நார்பல்லோரே. [தார்

சுவகாசியூரிலொரு பரதேசியருணகிரி செஞ்சொற்பாடற்
மகேயத்தொழித்திப்போன் மனைபடுத்தோனொருவனுய்த் தகுஞ்சொற்சொன்னு
னவனுதுருளுருவந் தவன்சிகைநீப்பதினமுயன்ற னவ்வாறாற்றிற்
சவமாவாயென்றவன்சொல் லியுமுயன்றக்கணயிந்தான் சரதமாதோ. ()

பூதவேதாளவகுப் பிணைமிகச்சொல்சங்கரப்பேர்ப் புனிதன் சோனாட்
டேதமில்வேளா ளளமடி யவர்க்கடிமைத்திறஞ்செய்கோ னெழிறசெந்நூர்க்கூப்
போதருபாதையின்மயங்கூந் ததியிலைந்தாண்டிடைப்பனவப் புதல்வனாகி
யாதாஞ்செய்தவ்வூர்போந் துணைவரலுமுருக்காரந்தா னயில்வேலானே.

இன்னனஞ்செந்தமிழ்ச்சந்தக் கிளிப்புலவன்கவித்துணைகொண் டுகத்திப்பல்லோர்
நன்னலமுற்றமைமுழுது நவின்றுமுடிப்பதற்கறியே னானுங்கோடி
யன்னவண்ணநடத்து கொண்டேயிருக்குமதனான் முருகோனருள்கூட்டுள்ளீ
ரொன்னபட்டாணலுமவற்றொன்றேனும்பிழையறச்சொற்றிறைஞ்சுவீரே.

கந்தனதுபுயமீழி லருணகிரிகிளியான கதையுமன்னோன்
செந்தமிழாலிவ்வுலகிற் சிற்சிலர்பேறடைந்ததுவுஞ் சிறிதுசொன்னேன்
மந்தருணத்திறுமாப்பு மலிபுலவர்க்கெமனேபோல் வயங்குஞ்சீர்த்தி
சொந்தமெனக்கொண் டியில் விபுத்தர்வாழ்த்திருந்தவன் சீர்சொல்லுவேனே. (அஉ)

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கௌசகி.

முப்பத்திரண்டாவது
வில்லிபுத்தூரார் சருக்கம்.

செய்யசீர்ப் பெண்ணைநாட்டிற் றிருமலிசனியூர் தன்னில்
வையமா மகன்புரிந்த மாதவப் பயனையாகிப்
பையர வணையான்மனைப் பணியுமோர் பனவனில்லிற்
பொய்யறு புலமைதாங்கும் புண்ணியத் தொருசெய்யூத்தான். (க)

அன்னவன் வில்லிபுத்தூ ரடைந்துவாழ்ந் திருக்கப்பெற்றான்
பின்னவனுடனேதோன்றிப் பிறங்கின னொருவனென்பா
ரின்னவர் தம்மிற்பின்னோற் கியல்கதை யொன்றேயாகு
முன்னவன் பங்கேமுற்றைச் சரித்திர முழுதுமாமே. (உ)

அண்ணனுக் கடங்கியன்னோ னவயவத் தொன்றுபோன்று
கின்னமா ருரிமைபூண்டு சீரிய தம்பிவாழ்ந்தா
னெண்ண மிக்குலகத்துள்ளாரி யாவரும் வியந்துசொல்ல
வண்ணவான் புலமைப்பண்பின் மடங்கிலே றனையராணர். (ஈ)

எழுத்தொரெட் டொத்துநாடி யாவையும் புரப்போன்றஞ்சீர்
வழுத்தலாற் செல்வப்பேறும் வளம்படப் பெற்றோராணர்
பழுத்தமெய்ப் புலமைப்பாங்கும் பரித்ததாற் பரிவொன்றில்லார்
கழுத்தணி மடவாரோடுங் கலந்துவாழ்ந் திருக்குநாளில். (ச)

கொங்குநா டளிக்குமன்னுங் குவளையந் தொடையன்மாற்பன்
பொங்கும்வா ரிடையேபோலும் பொலிவுறு பாரதத்தை
நங்குறு முனிமுன்னல்கு நறுந்தமிழ்க் கவிகளாக்கற்
கிங்குவல் லவராரோவென் றிச்சையால் வினவலானான். (இ)

பற்பல வறிஞர்தாமும் பாண்டியின் வில்லிபுத்தூர்
விற்பனப் பனவர்தாமே விளம்பிட வல்லாரவேண்டும்.
பொற்பண மிகுதியுள்ளார் புரவல நுறவுவேண்டா
ரற்பமும் பிணக்கமில்லா ராமிரு துணைவரென்றார். (சு)

அதனைநன் குணர்த்திட்டன்னே னவர்குல முதியாளாமோர்
விதவையை யழைத்தாங்கன்னேர் மேவுமில் விடத்திற்சார்த்துற்
றிதமறு கலகமுண்டாக் கிடுதனின் கடமையென்னப்
பதமலர் தொழுதற்கேற்றம் பதின்மடங் குபசரித்து. (எ)

வேண்டிய பொருளுநல்லி விடுத்தனன் வினாவினிலேகி
யாண்டியன் நின்பொற்பண்பா லவருடன் கலந்துகொண்டான்
மூண்டிமும் பகையுண்டாக்க முயன்றமன் மதுரைக்கேகிப்
பாண்டியன் நன்பாற்சின்னான் பழகுபு தனித்தவேளை. (அ)

இத்திற முழுதுஞ்சொற்றவ் விருவர்தம் வழக்குவந்தா
லெத்திறத் தேனுமென்பா லியன்றிட வனுப்புக்கென்றேற்
றத்திறம் பெற்றுமீண்டா னவன்பெய ராண்டான்பின்னை
செத்திற வாதகீர்த்திச் சீரிய னென்பார்சில்லோர். (க)

சேரந்தவக் கிழவியாங்கு சிறியவன் மனைவிதன்பா
லாரந்தபல் விகற்பமுட்டி யவடனோ ரகத்தியோடு
நேர்ந்தொற் பேசச்செய்து நிகழ்த்தரும் பகையுண்டாக்கிச்
சாரந்தவர் கொழுந்தத்தம் வசஞ்செய்ச் சமர்த்துஞ் செய்தான். (கௌ)

இருதிருத் தினருநல்லா னெனச்சொலப் பொதுவேயாகி
யொருவூரோ டொருவர்கூடா வுட்பகை வினைத்தபாட்டி.
தருநிக ராண்டான்பின்னை தவமுமித் தகாத்துன்பிரு
மருளுடைக் கரியமாய னுணையு மனையாளன்றே. (கக)

ஒருமனைப் பிறந்தபால ரொன்றுபட் டொழுதிடாம
லிருநிலத்திடை வெவ்வேறு யிகல்வதனேது வெண்ணிற்
றிருவில்லி புத்தூரார்தஞ் சீர்மனைத் திறத்தாற்செப்பும்
பருவமோ ரோழுந்தாண்டும் பாவையு மாகுவாளே. (கஉ)

அந்தண நிருவர்தாமு மவர்பொருட் பாகஞ்செய்வான்
முந்தவே கொங்குமன்னன் முயன்றவா நவன்பாள்வந்தா
ரிந்தநா னேனன்னுள்ளன் றியம்பரு முவகையூத்து
வந்தவர்க் குபசாரங்கள் வளம்பட நடத்தியப்பால். (கங)

பாரதந் தனையிரண்டு பாகமாப் பிரித்துநல்லி
நீரருந் தமிழ்ப்பாட்டாக்கி நிகழ்த்திய பின்னர்துந்தஞ்
சோதைப் பாகத்திவேன் நிண்ணமென் றிசைத்தானேற்று
நாரணன் பணியேயாடமா னலமெனக் களிகூர்ந்தாரே. (கச)

அப்படிச் சிறிதுநாளங் கவன்வசத் திரைவாகி
முப்பழச் சாறும்பாகு முதிரவே யட்டபாலு
மொப்பவே வண்ணப்பாட்டு முடனுடன் கலந்துபாடி
யெய்ப்பறு கவிகளாறு பிரமெனமுடித் திட்டாரே. (கடு)

காவியப் புலமைவாய்ந்தோர் கணக்கில்பற் பலரானாலுந்
தாவில்சீர் வில்லிபுத்தூர்த் தமிழ்ப்புல வரையொவ்வாரே
தேவினத் தெதுவானாலுந் தேசிகன் றனக்கொப்பாமோ
வாவியை யுடவிலுள்ள வவையவத் திரள்போலாவே. (கசு)

இருந்ததற் கொருபாட்டப்பா லெழுந்ததற் கொருபாட்டோதிப்
பெருந்தொகைப் படுத்துவாளைப் பேதையர் வியந்துகொள்வார்
மருந்துறழ் கவியொன்றாற்பல் வான்பொரு டெளிவாச்சொல்லுந்
திருந்தியற் பாரதச்சீர் தெரிபவர் சிலர்தாமன்றே. (கஎ)

தொடைச்சிதை வோசைமோனைச் சோர்வுறச் சொல்லும்பெட்பாற்
கடைப்படு புலவர்தங்கள் காவியப் பகுதியெல்லா
மடைத்தலைக் குருகைவானே மருட்டுசீர் வில்லிபுத்தூ
ருடைப்பெரும் புலவர்பாடற் கொப்பெனச் செப்பொண்ணுவே. (கஅ)

ஆமையுந் தவனையாதி யனவுமே யனையவாகிப்
போமையக் காவியங்கள் புவியினி லெந்தமுள்ள
திமைதீர் மகவான்விண்ணிற் செலுத்துமவெண் பரிபோற்செல்லும்
பாமைய லறக்கொள்கின்ற பாரத முதற்சிணுலே. (கக)

திண்ணமுந் தெளிவுமோசைச் செறிவுமார் தருபாச்சீலம்
வண்ணவாய்ப் புலவரோர்வார் மன்றைய ரறியமாட்டார்
வெண்ணகை மடவார்தானே வேள்புரை யாண்டான்பிள்ளை
யெண்ணமுந் றியதாலார்வ மெனுங்கடற் குளித்திட்டப்பால். (உ௦)

அவ்விரு பனவர்தம்பா லவர்குலக் கிழவிதன்னால்
வெவ்வினை விளைத்ததாதி விதமெலாம் விளம்பிக்கூட்டி
யிவ்வித மிசைத்திட்டென்னு ளிச்சைதீர்த் தீரானீர்தா
மெவ்விழை வடைந்திட்டாலு மியான்முடித் திடுவேனென்றான். (உ௧)

அந்தமன் னுகாகேட்டண்ண னருந்தமிழ் முனிக்கோன்சொற்போற்
சந்தமோ திடுதற்கொப்பித் தவறினோர் செவிகள்கொய்வா
டந்தனுப் புதியென்றான்பின் றம்பியென் றனக்கென்றியாதுந்
சொந்தமின் மெனலுமார்வங் தேய்ந்துபல் விருதோடந்தான். (உ௨)

அவ்வள வினிலன்னோர்தா மவர்தமு ரடைந்தாராகு
வெவ்வழற் பகைமுன்முட்டும் விதவையாம் பாட்டிதானு
மெவ்வள வோரூயங்க ளியம்பிமா தகையுமுன்போன்
ரோவ்வவே கூட்டிவைத்தா னுரைத்திரம் பெரிதாமன்றே. (உ௩)

முால்வாய் மயினேர்மாதர் மொட்டைச்சி யொருத்தியாலே
பாரத முடிந்ததென்னப் பழமையாப் பகரலுற்றார்
வாரள கத்தாடன்னால் வயங்கிய வதுதானந்தோ
நேரதன் விரோதமாக நிகழ்த்தவும் பட்டதம்மா.

(௨௪)

முத்தவன் புலவர்கோவா முரணிய புலவர்காதைக்
கோத்தசில் பணிகளோடு கொய்வதே செய்வதானு
னேத்தடற் புலமைவாய்ந்து மிளையவ னென்றுமெல்லாங்
காத்தருள் கமலக்கண்ணுள் கருணையே கருதிவாழ்ந்தான்.

(௨௫)

புராதவிர் கவிதாசார்வ பூமனென் றொருபேர்பெற்றுத்
தராயில்வாழ் புலவருள்ளத் தருக்கெலா முருக்குந்தக்கோன்
கராயில்பே ருவகையெய்திக் களிக்குநாள் கவிசொன்மாண்பா
லரையர்பற் பலர்கொண்டாட வனந்தனென் றொருவன்வந்தான்.

(௨௬)

அன்னவன் பாற்போய்வந்திட் டதற்கெலா நிலைப்பக்கண்டு
பன்னருந் தகையதாய பருங்குழிப் பெடுத்தநல்கிச்
சொன்னதிற் பிழைகண்டார்த்துத் தோற்செவி யறுக்கப்போங்கா
லென்னது பெயர்கொள்சேடற் கிலையிதாய்ந் தியற்றுகென்றான்.

(௨௭)

அம்மொழி வினவிக் கொய்தா லவனொடொப் பாதலோர்ந்து
செம்மொழி சமயங்கண்டு செப்பலுக் குவகையெய்தி
யிம்மொழி விலைப்பேரூநிற் கீந்தனன் செவியென்றிட்டான்
மெய்ம்மொழிப் புலவர்தம்முள் விகற்பமும் வியப்பாமன்றே.

(௨௮)

பொருப்புறந் பெருமையோனுப் பொருவில்சீ ருணைக்கேகித்
திருப்புகழ் நாதன் என்பார் நீர்வருஞ் சிநேகனு
நெருப்புநேர் கோரலீங்கி நெடியமா லடியார்போற்றும்
விரூப்புறு தவமேற்கொண்டு மீண்டிதன் னூரில்வந்தான்.

(௨௯)

காளிகாட் தேறியாதி களைபுபா சித்தானாலுந்
தேனினிற் றுயர்செய்வானாச் செகம்பெரும் டுலவரென்னும்
வானினுற் புலவர்பல்லோர் வார்செவியரிந்து வாழ்ந்த
வானினேர் பனவன்மாட்சி யறிந்தவர் சிலர்தாமம்மா.

(௩௦)

வகாதொறு நடஞ்செய்வானை வழிபடு மருணைநாதன்
கராயில்சித் திரமாச்சொல்லுந் கந்தனன் தாகிப்பாடற்
ருகாபுட னவன்சொன்மாட்சி யொண்டமிழ்ப் புலவரோர்வார்
திரையுறு கரியசிந்தைச் சிறியவர் தேறிடாரே.

(௩௧)

செயமலி ராமன்காதைத் திருப்புகழ் செப்பியப்பா
னையருணப் பெரியோனென்ன நாடெலாஞ் சொல்லவாழ்த்திட்
டபலறக் கலந்தசிந்தை யண்ணன்முன் றம்பிபின்புப்
புய்ந்துறந் மேனியான்வாழ் புனிதவை குந்தஞ்சேர்ந்தார்.

(௩௨)

வில்வலி தனிலிராமன் விளங்கிலக் குமிணன்போலுஞ்
சொல்வலி யிருவர்காதை சுருக்கமாச் சொல்லித்தீர்த்தே
னல்வலி தவிரிடட்டை யாரொனும் துணைவர்காதை
கல்வலிச் சிந்தையோரும் களிவுறவருக் கின்றேனே.

(௩௩)

வில்லிபுத்தூரார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௩௭௮.

முப்பத்துமன்றாவது
இரட்டைப்புலவர் சருக்கம்.

பைந்தமிழ்வளம்பெருகு பாண்டுவளநாட்டி.
னந்தலில்சுதூர்த்துர்களி னல்லவனெருத்தன்
கந்தமலியுங்குழல்கொள் காரிகைதனோடு
மைந்தர்பெறவேண்டுமென மாதவமுயன்றான்.

(௧)

உருகலமறந்தரு ஞ்ணர்ச்சியுயர்கல்வி
யொருமைபிரியாமைமுத லொத்தபல் ருணத்தோ
டிருபுதல்வர்கல்குதி யெனப்பெரிதிரந்து
நிருமலனடித்துணையை நெஞ்சினிடைபுள்ளி.

(௨)

தொண்டர்பணியேபெரிது தொட்டினிகிழைத்தா
ரண்டர்தொழுமிசனுமை யாதியரைந்தீதோர்
தண்டணியையோதிக தவத்தரெனவந்துண்
டுண்டமிகையம்மக ஞ்ணும்புகொடுத்தார்.

(௩)

அவ்வுணவருந்துதலு மன்றுமுதலாவச்
செவ்வுருவமாதினது சீரியவயிற்றில்
வெளவுகருமுற்றியிரு மக்கள் குருடுங்கா
லொவ்வுதலிலாதது மெனக்கடிதுதித்த.

(௪)

ஆண்மகவிரண்டொரு கருப்பமதிலாயுஞ்
சூண்மருவலாள்மிகு துயர்க்கடலிலாழந்தார்
வாண்மதனைநீற்றினர் மனத்தினிடையெண்ணுங்
கோண்மனிதராமவர் குறித்தறிவதேயோ.

(௫)

வாளெனவிளங்குகண் மடந்தையொ ரிரட்டைக்
கோளெனவளித்தமகர் கோதடைதல்குன்று
வேளெறுழ்துறந்தருள் விளக்கமுறுமேலோர்
சூளெனநினைந்துயிர் துடித்துநனி சோர்ந்தார்.

(௬)

சூனுறுமுடற்கொளிரு தோன்றல்பெறலின்முன்
போனுவலவாழ்மலடு போதலமென்று
மானுடையர்தொண்டாரு ளும்பரிகலத்தா
லேனுறுகணுற்றதுகொ ளென்றுமனநொந்தார்.

(௭)

அவ்வினோர்தங்கனவி லாயிழையொர்ப்பர்கர்
செவ்வியகலாடைபுனை தேசிகரின்மேவி
யிவ்விருமகாருமிக லோகபரலோகத்
தொவ்வினரிலாதுயரு மொண்டகையரென்றார். (அ)

ஒண்ணிழைகலுள்ளமக வொன்றுதவழ்தோறுங்
கண்ணிலதுவுந்தொடர்தல் கண்டுகளிகூர்ந்தார்
திண்ணியபிழைனடை திறப்படலுமுன்னே
னண்ணியபுயத்துட னலைத்திடலுமாய்ந்தார். (ஆ)

எத்தகையவாச்சரிய மோசெயவினோர்தா
மித்தரையில்வந்துளரெனப் பெறுநர்தம்மோ
முத்தமரெலோருநனி யோதியுணர்நாளின்
முத்தமிழ்நறுங்கவி மொழிந்திடன்முயன்றார். (க0)

முன்னவன்விழித்துணையு மொய்ம்புமலிபின்னே
றன்னதுபதத்துணையு மென்றுகவிநானு
மன்னவர்பொதுப்பட வறைந்தளரநேக
நன்னலமுடன்பிறவு ஞாலமுறுமாறே. (கக)

தோளிலுறுமண்ணன்வழி சொன்னபழிகூழ்த்
தாளின்வலியாலினிது தம்பிசெல்லகாண்பார்
வேளினையளித்தவரி வீயரசிலேறுங்
கோளினேநினைந்துகளி கூர்வர்பெரிதம்மா (கஉ)

நொண்டிருருடெனவசை நுவன்றுகெடுவாரும்
பெண்டிருவருட்பொலியும் வித்தகர்களென்னக்
கண்டினிதுதொண்டிசெய்து காதலடைவாரும்
தெண்டிரைவளைந்தபுவி யிற்சிலர்களன்றே. (கங)

நச்சுரகபூடணனை நாடொறுநினைந்து
பச்சுருவமாதருள் படைத்தபெரியோர்கண்
மெய்ச்சுரரின்மிக்கபத மேவிவரைமுன்னை
யச்சுவினிதேவதைக ளென்றுமறைவாரே. (கச)

செவ்வையதமிழ்க்கவிகள் செப்பியெணில் சித்தி
யிவ்வையமதிற்செயு மிரட்டையரை நாடி
யெளவைதருபாலர்கொ லெனுவதரசியித்துக்
கொவ்வையிதழ்வாய்மகளிர் கூறுதலுமுண்டே. (கடு)

அன்னமிவர்வான்மனைவி யங்கணருளெய்திச்
சொன்னபடியேநடவு தாயரிருவர்க்குந்
துன்னல்கொடிதென்னுமிரு ருணுறவிழைத்த
தின்னவினையாமென வியம்புமவரின்றே. (கஈ)

காலமொருமுன்றுமுணர் வர்களைவினாவிச்
சீலமிகுமன்னவர் செயற்றொருதிசெப்பின்
மாலகிலமானிடஞர் வந்த * கதையொன்று
போலவிரிவாகுமெனல் பொய்ம்மையறுமெய்யே. (௧௭)

தம்மையருமாதவ முயன்றுதவுதக்கோ
ரிம்மையினர்முன்னிகழ் விசைத்தமொழியாலாம்
வெம்மைமிகுதண்மைபுற மேதகுமுவப்பா
யம்மையிலான்பத மடைந்தகடன்முற்றி. (௧௮)

நீரொருமையெய்தியவர் நித்தமுலகத்தூ
டோரொருவர்பாலொவொர் பணங்கொடுகளித்துச்
சீரொருவரல்லிணும்வெஃகாத்திடம்ல்கி
பூரொருதினம்புவி யுலாவருதலுற்றார். (௧௯)

சோழனதுநாட்டினிடை துன்னினரநாளி
லாழறிஞ்ஞமவனொ ராச்சரியங்கண்டு
வேழமுறழ்பாவலவர் விள்ளல்கடனென்று
கேழவிர்பொருட்பொதி கிழிப்பயனமைத்தான். (௨௦)

அக்கிழிபெறத்தரு மவாவினிடமூழ்கி
மிக்கியலுணர்ந்தபலர் வெஃகிமனநொந்தா
ரிக்கின்கிர்த்தசொ விரட்டையர்களாங்கும்
றுக்கிளருமன்சபையி னோரமதினின்றார். (௨௧)

நின்றவரையங்குறு செடுத்தகையரியாரு
மன்றவருகெய்திடன் மதித்தும்வினவில்லா;
பொன்றருகடுக்கெனாடு பொற்புமலிதானே
யொன்றலுறின்வம்மினொன வோதுமவந்தாமே. (௨௨)

கோரகுருடன்றன்மிசை கோதுபடுதாளா
னாரல்கொடிதாருமென வுன்னியொருவில்லா
ரீரமுடனின்சொலிசை யாவிடினுமிஃதே
யோரருமையாகுமென வுன்னருமாதோ. (௨௩)

வேறு.

ஆனபொழுதினையவனியா னடந்துவந்ததூரமறக் கொடிதேயென்றன்
கானலங்குன்றியதெனும்பாட் டரைசொன்னுவன்றோளிற் கவினுமுன்
றேனசைக்கனத்தைகொளஞ் திருநாடாவிங்கணிநுத்தேனுக்கெக்கே [ஆன்
தானமெனப்பின்னரைப்பா டலும்பகர்த்தான்வளவனதி சயத்தனகி. (]

அக்கணமேயரியணைவிட் டெழுந்துபோயவர்திருத்தா ளருகில்விழ்ந்து
மெய்க்கடவுட்புலமைகொணீ ரிங்ஙனமீண்டெய்தியதேவியனென்றோதி
பக்கலினுதனத்திருத்தி யவையறியவயற்சென்றெந் பயிரிறுற்றே [ப்
னுக்கதனைந்தையுணக்கண்மெவந்தேனதனைபிவருரைத்தநீரொன்றான். (]

என்றமொழிவினவலுமாவ் குற்றவர்களுல்லோருமிறைஞ்சலானுர்த் தாமன்றனதேவலரதற்காச் செய்துளபொற்கிழியையவர் வயின்கொண்டிய்
ரின்றமிழ்வாணரின்றமுத்தோனெருபணமாத் திரங்கரத்தாலெடுத்தக்கொண்டு
குன்றவில்லார்திருக்கோவிற்பணியிலவற்றினைச்சேர்க்கக்கூறினானே. (1)

அத்தகுதியீறிந்தவர்தா மிவர்மனிதரலர்க்கனத் தமாரோமெய்ச்
சித்தர்களோதிகழவேட நிசமோபொய்யோவெனவுஞ் சிந்தித்தாராய்
வித்தகர்தாமரசனிடம் விடைகேட்டாரவனன்பால விரும்பும்வண்ண
மெத்தனையோபகர்த்தானென் றினுக்குமிசையாதமறுத் தேகினாரே. (2)

மன்னவன்பொற்சிலைகமணிப் பணித்திரன்பட்டாடைவகை வழங்கப்பெற்றிட்
டன்னவனுட்டினிப்பலர்குற் றேவல்செயவாமூல மதையெண்ணாராய்
முன்னடந்தவாறொருவர் மிசையொருவரிவர்த்தேரு முறையேவேட்டா
ரென்னவிதமோவவர்தந் திருவுளப்பாங்கரனடியா ரெளிதோர்வாரே. (3)

அத்தினத்தோர்களுக்கரையி லரசடிவிநாயகன்பா லண்ணன்கை
யில், வைத்திருந்தபணமுதலா வனவமயமுழக்காடி வந்துபார்த்துச், சத்
தியமாய்த்தம்பியைக்கூய்ப் பணங்கானேனெனச்சொன்னான் சலிப்போ
டன்றோ, னித்திருட்டிப்பகற்பொழுதிற் கண்ணுளநீயறியாதியா ரிழைத்
தாரென்றான். (உ௬)

தந்திமுக்கணபதிமுன் வைத்ததுண்டுமற்றொருவர் தாமுமிண்டு,
வந்திடக்கண்டிலனெனவே தமையனுரைத்தலுமவன்கை வழிப்பின்னோ
ன்போய்த், தொந்திமுதலியவுறுப்பு முழுமையுந்தன்கைகனிதற் றொட்
டெப்பார்த்து, முந்தியதேவாமிவனே திருடிவைத்துள்ளானிதுவுமயம் மொ
ழியென்றப்பால். (௩௦)

தம்பியோபெண்டிருடி தாயினுடன்பிறந்தவனுஞ்சண்டி மாமன்
கொம்பியலாய்ச்சியர்குலைய நெய்திருடினோனுனது குலத்துக்குள்ள
வம்பிதெனநானறிவே னீயுமெந்தம்பணந்திருடல் வழக்கோவென்று
தம்பிமுகப் மெருமான்றன் மடிபிடித்தோர் முழுப்பாட்டுஞ் சொன்னானேதே. (௩௧)

அக்கவிக்கோர்பணமுமுன்றா னெடுத்ததொருபணமுமிரண் டாக
வங்கு, முக்கணுடைக்கணபதிதன் றுதிக்கையிற் கொடுத்திடலு முன்
னோன்பார்த்து, மிக்கவியப்படைந்துதம்பி யினைத்தழுவிநினைக்கண்ணோ
மெய்க்கண்ணாகும், பொய்க்கணமுகந்தொறும்பலர்க்கு மிருந்தெனென்ப
பலவாறு புகழ்ந்தானம்மா. (௩௨)

அப்புசுழ்ச்சியார்களிகூர்ந்தாணவப்போழியினி லமிழந்திடாமன்,
மெய்ப்புலமைத்துணைவண்ணன் றனைத்தொழுதுகடம்புரியும் விமலன்
றுட்டே, பொப்புரைக்கத்தருமுன்தான் கமந்தபயனேயிதுவா முண்மை
யென்று, நெப்புனிதரிவர்போன்றென் றாய்ப்பிறந்திட்டாலுயிப்பன்
பெய்திடாரே. (௩௩)

அன்னவீர்தாமப்பணத்தா லன்னமமைத்தருந்திமுன்போ லருங்கா
னீந்திப், பன்னரும்பல்பதிகளின்போ யொவ்வொருவர்பாலோரோர்பண
மேகொண்டு, நன்னலமாயிரம்விளைத்தோர் குயப்பிரபுகொடைத்திறமை
நாடிச்சேர்ந்தா, நின்னவரையவன்மதியா தீன்றசிறுமகட்கிதஞ்செய்திரு
ந்தானன்றே. (௧௪)

ஆங்காட்டுக்குருகுமவன் விழிகாணத்திகழ்வாரி லண்ணனிந்த
மாங்காட்டுவேளான்றன் மகளைமருமகன்றன்பால் வதுவைசெய்து
போங்காட்டியின்பமிகப் புசித்தானென்றரைப்பாடல் புகன்றான்றம்பி
திங்காட்டந்தொனிக்ருமகைத் திருக்குறண்மேற்கோள்காட்டித் திருத்திசெய்கான்.

மக்கண்மெய்திண்டலுடற் கின்பமாமவர்மழலை வாய்ச்சொற்கேட்டன்
மிக்கசெவிக்கின்பங்கா னெனுங்கவிசொள்ளுனுடனவ் வேளானஞ்சித்
தக்கபுலவோரொனத்தேர்ந் திலனாரோவென்றிருந்தேன் றவறென்மீதே
யக்கணநீராரொனக்கேட் பதுகடன்றானென்றவந்தம் மடியில்வீழ்ந்தே. (1)

ஆதனத்திலிருவரையு மிருத்திமிகுமுகமனாரை பறைந்தானன்றோர்
நீதரவேண்டுவதொர்பணந் தானெனப்பெற்றவனைவிட்டு நீங்கிப்போனார்
பேர்தவுணர்விலாகி லங்கனஞ்செய்யானவரும் பேரயங்கெய்தார்
சீதமலர்க்கற்புகழும் பெறவல்லாரிவணலைதல் சிவன் கூத்தாமே. (௧௭)

கல்வியில்கண்ணுக்கினியா னேனையசீர்பெறுதிருவேங் கடத்தானெ
ன்னுஞ், சொல்லிவங்குமிருதுணைவ ரொருவளவிற்குடியிருப்பார் தொந்
தந்திரந்தார், நல்வினைஞர்க்கா காதான் மூத்தவன்பின்னோனவர்மே னசை
மிக்குள்ளான் பல்விதத்தாலினையவன்பேர் வினவியிந்தப்புலவரவர் பதி
சேர்ந்தாரே. (௧௮)

அங்கவர்வாழ்மனைமுகப்பிற் போதலுமூத்தவன்றன்கண் டதட்டிச்சீற்ற
புங்கவறிற்சீரியரா மவர்வெருண்டார்போனமுகிப் போகலுற்றார் [ன்
செங்கனெடுமாலனைய வினையவன்கண்டுன்வணங்கித் தினமுநாயே
னுங்கள்புகழ்வினவியெதிர் காணுறச்செய்தவப்பயனாவற்றீ ரென்று. (1)

பேரன்பாலழைத்திடலு மறுக்கிலராய்மகிழ்ந்தவன்றன் பிறகிற்சென்றார்
வாரமுறுமனைவியுமக் களுமவர்தாடொழுவித்து மணம்விராவஞ்
சீரதயிலமுநீரு முழுகாட்டியுணவருத்திச் செம்பொற்கட்டில்
சாரவைத்தப்பணிபலவுஞ் செய்தனன்னவர்குலத்தோன் ருனென்பாரே. (௨0)

தேன்பொழிந்தவாய்த்திருவேங் கடத்தான்முன்வேம்புறம்பொற்சொற்செ
ப்பும்வாயோ, தேன்பிறந்தானேகண்ணுக் கினியானென்றனன்மூத்தோ
னினையோன்மேனான், மான்புரைகட்டிவருவருபார் கடலிடைமுன்மூதே
விவரலேனென்றான், வான்பரவுபுகழிசட்டை யார்கவியென்றின்மறுமது
வழங்கலுண்டே. (௨௧)

கல்லாலயமுந்தேவு மாகுமல்ம்பன்றியுண்கைக் காமென்றும்போற்
பொல்லாதபொருள்களைச்சொற் றவற்றையுநல்லணவாகப் புகழ்ந்திட்டென்று
மெல்லாரும்வெருளுகண் ணுக்கினியானிழிவிவினை யில்லானென்னச்
சொல்லாயேபேசினரச் சொற்களுமோர்கவியாகித் துலங்கிற்றம்மா. ()

வெம்பியொருகவியுரைத்தா லவன்றலைப்பலதுண்டா வெடித்தேவிழூந்
தம்பிகுணசிலதவ நோக்கத்தாற்பிழைத்துநடைச் சவம்போன்றுற்றான்
கம்பிதமெய்காதுயிர்கட் கிதஞ்செய்திருவேங்கட் த்தா நெனுங்காராளன்
செம்பியன்பாண்டியன்சேரன் முதலினரிலொருவனிகர் சீர்பெற்றானே.

அவனிடத்துமொருபணம்பெற் றகன்றிரட்டைப்புலவோர்தா மந
ந்தமூரிற், சிவனறிந்தவினையாடல் பலசெய்தருண்புரியிற்சென்றங்குள்ள,
நவமலிவாழ்வினனெனக்கேட் டொருசுமணன்கண்ணெதிர்போய் நகை
ப்பரின்று, ரிவரைமதியாதுவெறுத் தியாரொன்றாற்றமிழ்ப்புலவ ரொன்
சொன்னாரே. (சச)

சொன்னவரைப்பார்த்துமுன்பினின்னசொற்களியைதரப்பாத்தொடு
மினென்று, என்னவர்தாமுடன்மன்னுமருணைநகர்வாழ்சம்பந் தாண்டா
னுக்கீண், டென்னவித்ததினுக்காகத் தலைச்சவரம்பண்ணுகின்ற தென்று
மின்னார், வன்னவளைக்கார்தளங்கை கொடுகுட்டாமலுக்கென்றும் வகுத்
திட்டாரே. (சரு)

தானுரைத்தசமத்தியினிற் பெருநகையிரசங்கலந்து சாற்றக்கேட்டும்
வேனுடன்ச்சமுஞ்சிறிது கொள்ளாதுகண்களினுல்வெகுண்டானன்னேர்
பாணுள்ளமட்டிமூர்ப் பழிசுமப்பாயெனச்சினத்தார் பகர்ந்துபோயேற்
ருணுகைக்குஞ்சிவபெருமா னருள்வழிசித்தாடினில் வகிலத்தம்மா. ()

தில்லைநகர்க்கலம்பகமும் கச்சியூர்க்கலம்பகமுஞ் சீருலாவு
மெல்லையிலப்பஹலங்களிடை யெப்பிரபந்தங்களுமோ வியம்பியாவுந் [ளி
தொல்லையெனுந்துணிவெய்தி முத்திபெறுங்கருத்தினரா த் துயிலோர்நா
லல்லையிர்க்கண்டத்தா ராமாத்தூர்க்கேகுமினென் றறைந்திட்டாரே. ()

அக்கனவுகாணன்முத லாயவிதம்விரித்துநன்றா யல்லுர்க்காகு
மிக்கபுராணத்தினிடை விளம்பியுளதவராங்கு மேலும்போதே
யிக்கனையமதாரமுறு மிசைத்தமிழாற்கலம்பகமொன் றியம்பித்தீர்த்தார்
புக்கவரையரசன்முத லினர்தாமுஞ்சிவனுரையாற் போற்றினாரே. (சஅ)

அச்சுததேவப்பெயர்கொ ளரசன்முதற்ப்பலரு மருகிற்றமு
நச்சுரகப்பணியுமணி தருமபிராமேசர்முன்பி னவிலும்போது
மெச்சபுகழ்ப்பம்பைநதி மேற்கரையிற்கோயிலென்றார் வேந்தனுதி
கச்சுறுமென்முலைகளிர் வரையாருமிதுபொயெனக் கழறினாரே. (சஈ)

அந்தமட்டிலிதன்முடிவு தெரிந்தபின்னான்குறையுமான் கேற்றலாமென்
றுந்தருட்பாவலரிருவர் களுமெருந்தாராசன்மனை யுணவுநீத்துச்
சிந்தனையிற்கொதிப்புமிஞ் தக்கோயிற்சந்நதியிற் நியாணித்துற்றார்
பைந்தண்முகிலன்றிரவின் மழைமிகப்பெய்தவ்வாறே பண்ணிற்றம்மா.

ஆதவன்வந்துதித்தலுமல் குள்ளவரெல்லோர்களுங்கண் டத்சயித்து
வேதன்முதற்சேவர்களி லிவரிருவருடற்சுகமபொய் வேடமென்றார்
மீதமுளபாடல்களும் படித்துமுடித்ததற்பின்ந்த வேந்தனாழ்ந்து
போதவுநீர்புகன்றபடி புரிவலென்றனவரவன்பாற் புகல்வதானார். (௫௧)

வருமுனெமைக்குறித்தொர்க்கைக் கண்டிலையேலணுத்துணையு மதிக்கமா
யருமைமிகுகவிகேட்டு நதிபிறழாவிடிலிகழு மவரிற்சேர்வாய் [ட்டா
நிருமலனெம்விருப்பளிக்கைக் கிருக்கின்றனையருட்சீர் நேடிவாடும்
பெருமையுறுதவர்புலவ ரன்றியிரவலர்தமையும் பேனென்றாரே. (௫௨)

இன்றுமந்தநதியவ்வா ரொழுதுதலும்பெருவெள்ள மெய்துமாயின்
முன்றுலங்குவழியினும்போய்மாதைநகர்ச்சூழ்தர லுமுறையிற்காண்மின்
குன்றுறமுமாணவங்கொண் டிகலுமிளம்புலவீர்காள் கோடிகோடி
யென்றுபஞ்சாக்கரஞ்செபித்தா யினுமரன்பாணுன்பெறலே யேற்றாமோ.)

ஏதினெறிக்குரியாரும் வியந்தபுலவர் பாராட்டிப்புலமை யிரட்டையார்தா
மாதிரத்திற்றிரிதருமா லறத்துறந்துநின்றுபுலவர்தாதுராளு
நீதிமன்செய்தவபலமாச் சிலநாளுற்றொருவர்கண் ணேறிற்றேற்றுஞ்
சோதியினிற்கலந்தேபோயயனியமென்னுமவர்கைத்தொடர்பற்றாரே.

இத்தகையகவிக்குரிய ரின்னொன்றொருபாட லிசைத்தோனாரோ
கைத்தலிச்சேர்க்கலம்பகத்துக் கிரட்டையர்களைனத்துணிந்து கழறினுன்மெய்
யெத்தனைமாதிரியமொடு சாதிரியமியைதரப்பாட் டிசைத்திட்டாலு
முத்தமப்பேறாயவருட் செயலிலையேலுகமுழு தொப்பாதன்றே. ()

எப்பிறப்பின்றவத்தானோ வருட்பெரும்பெற்றுடன்பிறந்த விரட்டையார்தம்
மெய்ப்பிரதாபக்கடலிற் சிறிதறிந்தமட்டுரைத்தேன் விண்டுவிவாடி
திப்பியநான்மறைப்பிரமன் தேமெலைக்குகையி னிடைசேர்ந்துவாழ்ந்த
தப்பிதமில்லாதகுகை நமசிவாயன்பெருமை சாற்றுவேனே. (௫௬)

இரட்டைப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம் - ௧௪௩௪.

முப்பத்துநான்காவது
குகைநமசிவாயசுவாமிகள் சருக்கம்.

முன்னமாதவர் பலர் முக்கணனரு
ணன்னலமிகப்பெறு நந்திதன்னொடு
துன்னலாற்பெரும்புகழ் தோய்ந்துவாழ்வது
கன்னடதேயமாவ் கவின்கொள்புமியே. (க)

அந்தநாட்டிடையிலோ ரரியமாதவ
னெந்தமாதாபிதா வீன்றசேய்கொலோ
சொந்தமாகுருவெனத் தொடர்ந்ததாயோ
செந்தகைச்சிவனருட் சீர்பெற்றானரோ. (உ)

அருட்பெரும்பேறுபெற் றவனையன்பினு
வீருட்கருங்களப்பிரா னியற்றமிழ்த்தனித்
தெருட்புனைதேயத்திற் றிருவண்ணுமலைப்
பொருட்சொலுங்குருவெனப் போதிரீயென்றான். (ங)

அக்கணமன்னவ னடல்விடைப்பரி
தெக்கணத்திக்கினிற் செலுத்தினானது
மிக்கவீராகம தவத்தின்மேம்படு
தக்கவருந்தரு தருமந்தானரோ. (ச)

இடைவழிதன்னிலோ ருரிலேய்தலு
மடைவுடன்மணஞ்செய்விட் டதிபனய்மலர்த்
தொடைமுதலியகொடு தொழுதுபோற்றித்த
முடையநாயகனென வுன்னிக்கொண்டுபோய். (ஞ)

மனையினிலுள்ளவர் வந்துற்றொலு
மனைவருமவன்கைநீ றணியச்செய்தபின்
புனைமலர்ப்பந்தரும் பொருளெலா முழுந்
வினைவலியாலழல் வேவச்சுட்டதே. (ஈ)

அத்தனைகாண்டலு மாங்குள்ளார்பல
ரித்தவனீற்றினு லெரிந்தவென்றனர்
சித்தநொந்தவன்பர சிவனைத்தீர்வரும்
பத்தமோடுன்னுபு படைத்திட்டானரோ. (எ)

வெந்தனமுழுமையு மீண்டுமுன்னென
வந்தனகாண்டலும் வைதமாந்தரே
யிந்தமாதவன்சிவ னேயென்றேத்தினு
ரந்தமான்மியத்தள வறியொண்ணுததே. (அ)

வருமவர்நெஞ்சக மகிழநானினி
யொருவர்தம்மனையினு முறுகிலேனெனும்
பெருவிரதத்தொடம் முனிவன்பேர்த்துபோய்த்
திருவருணையினிடஞ் சேர்த்திட்டானரோ.

(௯)

சென்றவண்வைகியுந் திருப்பொற்கோயிலின்
குன்றவில்லியைக்கரங் குவித்திடாதுநீ
நன்றடைந்திருத்தியோ வென்றுநாடொறுந்
தன்றடங்கையொன்றாம் சைகைசெய்குவான்.

(௧௦)

அங்கவன்செய்திட லகமன்றாசறு
துங்கவீராகமந் தமர்களுழ்ருரு
புங்கவனாவரு புராரியல்லனைச்
செங்கரங்குவிக்கொணு தென்றுசெப்பிற்றீ.

(௧௧)

குருவிங்கசங்கம மெனுமுக்கூறலா
லொருபொருட்டொழுவொணு தெனுஞ்சொலுற்றுணர்ந்
திருளறவணங்கலா மிலிங்கந்தன்னுர
மருவலொன்றேயென மதிக்கைவம்பரோ.

(௧௨)

அந்தமாதவத்தின னான்சொலாலவண்
வந்தவாறுணர்கிலர் வருந்தினாவன்
செந்தமிழ்த்திஞ்சுவைத் தெருட்சிமிஞ்சலாற்
பந்தமார்தருவெண்பாப் பகர்பண்பெய்தினான்.

(௧௩)

கன்னடமல்லதோர் கலையுங்கற்றிலா
வன்னவன்றமிழுணர்ந் தாரிற்சீரியர்
பன்னலாந்தகைகொள்வெண் பாச்சொலச்செய்தா
னென்னான்செய்திடா னிதயத்தெண்ணினே.

(௧௪)

அக்கினிகிரிப்பிராற் கன்பிலானெனக்
கைக்குறிகாட்டலைக் கண்டொர்நாளதி
யுக்கிரச்சிவாக்கிர யோகிவேத்திர
மெய்க்கிடர்தரும்படி வீசினுனரோ.

(௧௫)

இல்லறந்தறந்தவ னெதிர்த்தெள்ளாதனை
நல்லசற்குரவனாய் நாதன்மோதீடல்
கொல்லவன்றுள்ளதிக் குணங்கள்போக்கவென்
றொல்லருந்தரத்தொரு கவிதையோதியே.

(௧௬)

போயினன்போதலும் பொருவிவியோகியத்
தியுறழ்தவனினை தெரிந்திலேனென
வாயினுலகைத்துள மாழ்கினுன்றவன்
கோயிலுட்போய்த்தொழல் குணமென்றுன்னினான்.

(௧௭)

அப்பொழுத்தவ னருகிலாதிநான்
மெய்ப்பொருளோகிய விகிதசற்குரு
துப்பொளிர்க்கலைத் தொண்டர்குழந்தா
வெய்ப்பொருங்கொருவமு தென்னவெய்தினன். (௧௮)

கண்டினவறக் கசிந்துதாழ்தலு
மொண்டவர்வாய்மலர்ந் துரிமைபேசியே
கொண்டிபோயத்திருக் கோயினோக்கலா
லுண்டிமுற்குருத்துவ மென்னவுன்னியே. (௧௯)

கோயிலுட்போனசற் குருவுக்கூட்டமா
மேயினசீடரும் விழவிழந்தெழ
லாயினவேனாயங் கவரைக்கண்டிலான்
சேயினைத்தருங்கண்ணா செயலென்றோர்த்தான் (௨௦)

வம்பிடுமொழி சொல்ல வலக்கூறுக்குநாங்
கும்பிடுவலங்குறித் தடித்தசற்குரு
தெம்பிடுஞ்சிலையினற் சிரத்தின்மொத்தினுற்
கம்பிடுமரனரு ளாமென்றன்புற்றான். (௨௧)

அன்றுகைப்பிரம்பிடு லடித்தயோகியுட்
குன்றுவிலலாமெனக் குனித்தகொற்றவன்
சென்றுநீயடித்தலுஞ் செழுந்தமிழ்க்கவி
யொன்றுரைத்தானென துருவன்றானென்றான். (௨௨)

பொருவருந்திருவருட் போதமெய்தலா
விருவருமெத்தலத் தெதிர்ப்பட்டாலுமாங்
கொருவரையொருவர்தா முறவணங்கினார்
மருளின்மெய்யடியவர் வழக்கிதென்னவே. (௨௩)

ஆலயத்துட்புகுந் தரனைக்கைதொழுஞ்
சீலமார்தவசியுஞ் சிணாகமப்பெரு
நூலறியோகியு மடியர்நோன்மையைச்
சாலவுற்றார்தமுட் டவறுநீங்கியே. (௨௪)

அத்தனியோகியெங் ககன்றிட்டான்கொலோ
வித்தவனருணைவிட் டேகிடாதுற்றான்
மத்தகமுரித்தவன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்துதன்
பத்தனென்றுலகெலாம் பகரச்செய்தான். (௨௫)

ஊரினும்வனத்தினு முலவினுன்றனைப்
பாரியமலைநடு வசிக்கப்பண்ணலாற்
சீரியகுகைநமச் சிவாயனென்றொரு
பேரிகமெங்கணும் பிறங்கக்கண்டனன். (௨௬)

அங்கிருக்கின்றவற் காகவேண்முவ
வெங்கிருந்தியாவரா லேனுமென்றென்றும்
பொங்கியபெருங்களி பூப்பப்பூப்பவெண்
சங்கியல்காதின்ன றருவித்தானரோ.

(௨௭)

ஈறுதீர்மெய்ப்புக ழியைந்தபோகற்கு
மாறுதீர்கொங்கணன் வாய்த்தவாறெனத்
தேறுமேலவர்குழாந் தினமுமன்பொடி
கூறுமோர்சீடனைக் கூட்டினுன்னேற.

(௨௮)

அப்பெருஞ்சித்தனன் றடைந்தவாசையே
யிப்பெருந்தவனுமெய் தவினிச்சீடனு
மெப்பெருநகரினு மேகிவந்தவன்
கைப்பெருஞ்சித்தியாற் காமமூட்டினான்.

(௨௯)

தினந்தொறும்புதுப்பரு வத்துச்சேயிறை
மனந்தொடனைந்துமுன் றுயின்றவாயெழுந்
தினந்தமர்பாற்கன வினைத்தென்றேறாதிட
வனந்தரஞ்செய்தன னருள்கொண்டையகோ.

(௩௦)

எம்பிரானருள்பெறு மீளாரெணில்
வம்பிவாறியற்றினு மகிதலத்துளார்
தம்பிரார்த்தனையுமா தவமுமாகுமா
னம்பியேயதுபெற னலத்தின்மிக்கதே.

(௩௧)

இத்தகைவஞ்சக விர்பமார்ந்திடு
மெய்த்தவரிருவர்தா மவரைவெஞ்சம
னுய்த்ததூதுவர்களு மோதிமத்தினான்
கைத்தலங்களுந்தொட வில்லைகாணமினே.

(௩௨)

அப்படிநடக்கையி லரனுக்கீந்துள்
மெய்ப்படிவத்தவன் விரகத்தாற்புணர்
செப்படித்துணைமுலைச் சிறுமியாமவ
ளிப்படிமானிடத் திலையொர்நாளிலே.

(௩௩)

கொங்கணனெங்கணுங் குளிகையாற்சென்ற
ளங்கவனெத்திறத் தறிந்திட்டாற்கொலோ
சங்கரன்றிருவுளத் தயைபெற்றோர்களுக்
கிங்கரிதாயதொன் றிருக்குமென்பரோ.

(௩௪)

ஒருதினந்தக்கதா யொருத்தியின்மையா
லருணையின்வடபுலத் தமருந்துர்க்கையை
வருதியென்றழைத்தது மனிதமங்கையாய்க்
குருவளங்கிசம்புலைக் குகையிற்சேர்ந்தனள்.

(௩௫)

சேர்ந்தவட்புணர்தலுஞ் சிறிதுங்காமநீ
 ரார்த்தவருநுகில ளதுகண்டத்தவ
 னேர்ந்தநீயார்கொன்மெய் நிகழ்த்துகென்னவே
 யீர்ந்தயையுடன்வினா விடலுஞ்செப்பினான். (௩௬)

ஆக்கணமகளிர்மா லறவிட்டோடின
 னிக்கதைத்துணையென விலங்கும்போகன்றான்
 றிக்கறிதரப்பெருஞ் சீனாட்டிடைப்
 புக்கனன்பலமினார் போகம்வேண்டியே. (௩௭)

கல்லுருவனிதையைக் கருதிநீயெவள்
 சொல்லுகியெனவினா வாவுந்தொல்கதை
 புல்லுதல்பற்றியே பொதுவிற்கூறினே ,
 னல்லுணர்வினரதை நவையென்னார்களே. (௩௮)

முந்துகல்வினவுகான் மூகைபோன்றது
 பிந்துகற்றன்பெயர் பேசிப்போயதா
 விந்துவாழ்சடைப்பிரா னியாவன்மீதரு
 ளுந்துறவைத்துளா னோன்கோர்மினே. (௩௯)

ஒருசிலைந்திர மொன்றுமில்லதொள்
 றருளுடைப்பனவரா ராதித்திட்டதா
 லிருதிறமங்கன மிலங்கலுற்றன
 மருண்மலிபுன்றவர் மதிக்கொண்ணாதவே. (௪௦)

இருநிலத்திக்குலத் தின்னவாவரு
 மருமகனெனத்தெரி வருமச்சீடன்றான்
 குருபதம்வருமீமோ ரிரவிற்கூறையை
 வெருவரலொடுமிகக் கசக்கிவிட்டனாள். (௪௧)

ஆங்கியன்றமைதெரிந் தருட்பெருங்குரு
 விங்கிதேன்செய்தனை யெனலுந்தில்லையி
 லோங்கியசபைத்திறை யோரந்திக்கெழீஇ
 வேங்கிளர்ச்சியதற விலக்கினென்னான். (௪௨)

அருகிருந்தவன்றனை யுணைத்தென்றன்குருப்
 பெருமைபெற்றனையெனப் பேசினுனதைத்
 திருவருளாற்சகந் தெரிந்திச்சீடன்பேர்
 குருநமச்சியாயனென் றினிதுகூறிற்றே. (௪௩)

ஒருமாத்நிருகளி ரூர்த்ததொக்குநா
 மிருவருமொருதலத் திருக்கையென்னவக்
 குருவவன்றன்னேநீ குறித்ததில்லையின்
 மருவுகியெனமகிழ்த் தனுப்பினுன்மன்னே. (௪௪)

வேறு.

கோதிலாவருணைமலையிலுள்ளகுகை நமசிவாயமுனிசூன்றவிற்
சோதிமீதுபலவெண்டனைக்கவிகள் சொல்லியேதனிவசித்தனன்
போதினனையபுலவரும்பழுவில் புனிதமாதவரும்வந்துவந்
திதிவாரெனவுணர்ந்துபோயினர்க ளெண்ணிலார்தினமுமென்புரே. (1)

அம்மலைக்கருகமைந்தமாநகரி லந்தநாளின்முசுருந்தனாற்
செம்மல்சேனையதிபர்க்குமக்களென வந்துவாழ்மரபர்திராநுநீஇத்
தம்மகத்துவமுணர்ந்திடாமலிழி சாகியோர்க்கண்டைதழுவல்கண்
டிம்மகாமுனிவனன்னடைத்திற மியைந்திடப்பெரிதியம்பினான். (சௌ)

செப்புமம்மொழிவினுவியோர்சிலர் திருந்தினர்பலர்சினத்தராய்
வெப்புரைத்தொகைமொழித்திகழ்த்தனரொ ரிடையன்மாய்த்தனைமேடத்தோ
டொப்புடைக்குருளையோரிரண்டிதனுளுள்ளகொண்மினெனவோதியே
பப்புபாநிலைநுத்தியங்குலவு பலருன்கறியநிலவினான். (சௌ)

அவர்கடம்மிலொரிடக்கனித்தசை யருந்துமாசையிலமுந்துமோர்
தவசியிம்மலையினடுவுறுங்குகை தனிற்றனித்துளனெனச்சொனா
னுவகையோடுநிசமென்றுசென்றவ னுரைத்தலுந்தவனுறுத்திடா
தெவளவென்றுவிலைவினவிநானைவரு கீதுமென்றினிதனுப்பியே. (சௌ)

'கற்றைவாரசுடிவநாதனைப்பெரிது கருதியன்பொடுகசிந்துநீ [ர்
யிற்றையென்னிடமிதுய்த்ததேனெனவொ ரினியபாடல்சொலிநீற்றிலோ
சற்றையிட்டனெனமுந்திரண்மிகுரு னையுமளித்ததுசுணத்திலப்
பொற்றையிற்றழைகொய்திட்மெங்கது புரத்தன்னபொருவில்பொறுமையான்.

அன்றுபோய்மறுதினத்தவாயனவ ணடைதலுந்தனதொராதிதான்
கன்றுபெற்றுநிலைநிற்கைகண்டளவில் களியிடுகுமெய்யனடையலீ [நிற்
பொன்றுமெஃதுகொளுமுனிகென்னல்பகர் பொருள்கொலோவிகைகொல்வேட்கை
கென்றுகேட்டலும்வணங்கியன்னவைகொ டேகினுன்மலையிறங்கியே. (1)

போமவன்பழையதெருவிவற்றுது புகன்றனுப்பினையெள்ளியத்
திமகன்சொல்வழியூதியம்பெறுத நேற்றமேயெனினுமத்தவந்
சாமயந்தினுமொர்னென்றமொழி தழுவெனச்சகுவெதென்றமும்
மாமயேசன்முனியிப்பல்கோடியிடர் வந்துகுமுனிசமென்றுமேல். (ருக)

அருணையிசனவனன்றியில்லையிலை யென்றுமாயிரவிதத்தவாம்
பொருணயம்படுசொலோதியோரிரு புயத்தினுந்துவன் புனிற்றினங்
குருளையேந்திமுதனாள்சுமந்தவது கூடவேயினிதுகய்வரச்
சுருள்முற்றன்மனையாதியோருவகை தன்னவேமனையினண்ணினான். (1)

அன்றனுப்புகையினுந்தடாதசில ரங்குகூடியொருமைத்தனை
யின்றமாமுனியெழுப்புவானெனி லெழுந்திரேலெனவொர்ப்பாடையிற்
அன்றவைத்தவன்முனையிப்பிண மெழுந்துபேசவருளென்றலும்
பொன்றலுற்றவுயிர்போயதென்றன னவாறுபோயதெமபுரமரோ. (ருக)

பொய்ப்பிணந்திருவனுமலைக்கடவுள் பொற்பதம்பரவுபுனிதனான் [ய்த்
மெய்ப்பிணக்கையடைந்தபோததொட வீணராமவர்வெருண்டோ
தப்பிதஞ்செயன்மொழிந்துவாடினர் தமர்க்குளுள்ளசிலதகுதியோ
ரிப்பிழைப்பயனெவாறுமுற்றுறுவ தோவெனப்பெரிதிடைந்தனர். (௫௪)

கோளர்வைஞுகர்கொல்லினும்புகல் கேட்டிடாதகர்கோரவெங்
கானையாகுமவர்கதறுமூர்நெழுது கனபழிச்சுமைசுமக்குமூர்
தேனேநேர்பதகர்வாமுமுரெனுகை செப்பியேழியுமுரென
தாளுநாதனடநாணுளெனெனவி லழிவுறாதருணைமலையென. (௫௫)

ஒருதமிழ்க்கவியுரைத்தமாமுனிவ னுள்ளெழுந்தசினமொருவினான்
மருவுபன்னிருசகத்திரங்குடி வளங்கொளக்குலவுமனிதர்தாம்
பெருமிதக்கலியுநோயுமெய்தியதி பேதவாதவல்லிகாதராய்ப்
பருவரங்குமைகொடேகிஞரளவில் பலபலூர்தொறுமவசிப்பவே. (௫௬)

ஊருடன் குலமுமதமுமங்ஙன முரைத்திமப்பலபல்கூட்டமுஞ்
சேருமோர்புருடனுல்விளங்குமொரு தீயனுலழியுமென்றசொற்
பாரும்வானமுமுரைக்கைமெய்ப்படவொர் பதிதனப்பரமமுனியிடங்
காருடற்பொதுவன்மாய்த்தவாட்டின்விலை கழறுமாறுவிடல்காட்டுமே. (௫௭)

சேணிடத்திரதகுளிகையாலுலவு சித்தரும்பெரிதுசுந்தியா
நாணிடைச்செயனடத்தியுற்றகுகை நமசிவாயமுனிபிசையினால்
வாணிலாவருணைநனிவிளங்கியது வம்புசெய்தகலுமரபினிற்
பேணியோர்சிலரஹ்நனர் பிறந்தமாட்சிமைபிறங்கவே. (௫௮)

ஒருதினத்தினிலொரிடையனூறுபசு வோடவெற்பருகிலுற்றபோ
தருகையிக்குறுமவற்றுளொன்றையடல் வேங்கைபற்றியகலத்தெரிந்
திருமருப்பமுமுதலவுஞ்சொலி யிரங்கியேயவன்னிரைந்துபோய்த்
திருவருட்கட லையனையவம்முனி செவிப்படச்சொலியிறைஞ்சினான். (௫௯)

ஆயன்வந்துதனோடோதன்மட்டுமொ ரரைக்கவிக்கிடையறைந்துபின்
மாயவன்விழிசுமங்கிஞ்செழு மலர்ப்பதங்கொளருணைசனைக்
கூயதைக்கடிதுபார்பழிச்சுமை கொளெனவையுமோதினான்
நியவெம்புலிகொணர்ந்துவிட்டது திரும்பிவந்தவழிசென்றதே. (௬௦)

அப்புலிக்கடியினுலுக்குருதி யடைபடப்பொடியினுலடைத்
திப்புன்வாதனைசெயாதினேயுலந் மேனையோர்சொல்வழிமூன்றுநாள்
பொய்ப்புலிக்கெலிகொலாதவாறென நினைந்துசிலபுரிங்கிடே
றப்புறாதிவணளித்தனாணைநினை யென்றனன்பொருவிறவசியே. (௬௧)

ஆயனங்கதுவினாவிபுன்னையல தறிகிலேனொருவர்தம்மையென்
றேயவோதுபுணைங்கியப்பசுவொ டேகியங்கதைநினைந்தமும்
வாயகன்றமுதருந்தவூட்டியதன் வகைபலர்க்குரைசெய்துற்றனன்
சேயுசோணகிரிநாதன்மெய்யருள் செறிந்தவர்க்கரியதில்லையே. (௬௨)

கச்சிமாநகர்விடுத்தொர்தாதருரு கனகதண்டுகையிலேறியே
நச்சியுத்தரதிசைக்கொடேருகையி * இகன்மைந்தன்விழிநண்ணியான்
மெய்ச்சிவன்குமரிதெரிந்ததிங்கிதென் விழிப்படா துமறையின்னென்றான்
றைச்சிடுங்கலைகளால்விளங்கும்விறு தான்மறைத்தனர்கடாசரே. (கக)

அதுநடந்ததுபல்காததாரமதி லருணையின்ருகையுளமர்வலோன்
கதுமெனாகைசெய்தொருதமிழ்க்கவி கனற்பிழம்பெனவிளம்பினான்
விதுவணிந்தசடைநம்பனைப்பரவும் விரகிலாதுகெடும்விண்ணென்
றிதுபிறந்திடலுமவன்விழிக்கணெளி யிற்றதெட்டுணையுமின்றியே. (கச)

உரகவெற்பிலவனுற்றதுக்கரிய னுக்கியைந்தபணிசெய்தது
மரணையம்மலையினின்றுதித்தியென வன்னவன்சொலியனுப்பலுங்
கரவில்சிற்தையுடனூந்தரத்தில்வெரு கவிசொலிக்கணினைபெற்றதும்
பரவையாடையுனைபாரின்மீதுபகர் பற்பன்மானிடருளார்களே. (கரு)

பின்னுமங்கனமநந்தமாடல்கள் பிறங்கிடும்படிசெய்துற்றனன்
மன்னுதென்னருணையீசர்தம்மருள் வசத்தனாகுமொருமன்னனாற்
பொன்னுடன்பன்மணியணிதருஞ்சிவிகை புலியெலாமறியவீந்துதன்
முன்னுகைக்கவுமியம்பினர்வயது முறையினூறுநிறைவாயதே. (கக)

பிரமனிட்டபொதுவாயுண்முற்றியது பின்னுமிங்குறுதல்பிழையெனத்
தரமதற்குரியவாறுசெய்ததொர் சமாதியின்ருழியிறங்கலும்
பரமன்விண்ணினிடைநின்றவந்துளவர் பற்பலோர்களும்கிணுவவே
புரமொழின்னமுமவளவுநாளுலகி லுறுகவென்றுரைசெய்தானரோ. (க)

வேதன்னெழுதும்விதிபிறழ்ந்ததுபல் வெற்பிலுற்றபலசித்தருந்
தாதனைத்தசிலகற்பமேவயது தருவதென்றமொழிதப்பிய
தாதவன்சசியொடங்கியுங்கணெனு மருணைநாதர் திருவருளினு
லேதடைத்திடினுமடையலாகுமென விகமும்வானமுமிசைத்தவே. (க)

வெளியில்வந்துமுனமொத்திருக்கையின் மிலேச்சமன்னவனெருத்தன்வெங்
களிறுபோல்பவனகித்தெனும்பெயர்கொள் கண்டகன்பொருவிலகாதக
றளிர்நிறத்துமடமாதரைப்பலபல் சாதியிற்கவர்தருக்கினான் [ன்
வளியெனச்செல்பலபரியினுலகை வாட்டினுன்கலியன்மகிழுவே. (க)

தண்டமிழ்ப்பெரியதேயமெங்குமொரு சமயமிஞ்சையுறவுஞ்செய்தான்
வண்டனாமவனியற்கையாவையும் வகுத்துரைப்பதிழிவாகுமத்
துண்டரீகனழிகாலம்வந்ததுயர் சோணவெற்புருவமாகுவார்
கொண்டகோயிலினிடம்புகுந்துபல கோரணித்தொழினடத்தினான். (க)

அக்கெடும்பிழைசகித்திடாதுகுகை யதனிவ்வாமுமுனியவனுடன்
றொக்கசேனையுமெரிந்துவிழ்தரவொர் சொற்சொலாதுதிரிகுடர்களா
முக்கணைதன்மிகைநெறியுற்றகணு முடிவினித்திரையடைந்ததோ
கைக்கணிச்சிபரிபோயதோவெனவொர் கவிபுரைத்தனனிரங்கியே. (க)

* நாகன்மைந்தன் - கண்ணப்பநாயனார், † கிரி - திருக்காளத்திமலை.

அன்றிராவிடகிதின் கனுவின்னிடையருணையீசரோருதவசியாச்
சென்றிலங்குபடையொன்றினுள்முது கிடத்திலோர்சிறிதருத்தினார்
வென்றியீர்துலகாலமாவன் விழித்தனன்சிறிதுவேர்க்குரு
வென்றியம்பரியலுறலோடவ னெழுந்ததோர்கொடியபிளவையே (௭௨)

அதுதெரிந்துமனமஞ்சினவனொ டங்குவந்தசிலபெரியர்பா
லீதுவிளம்பினனிவாலயத்தினி லிருக்கொணுதெனலுமேகினுள்
சதுமுகப்பிரமனையவேதியர் சடங்குபற்பலவியற்றியே
விதுவிருந்தசடையீசர்பூசைவிதி விலகிடாதுநிறுவினரரோ. (௭௩)

பேயவன்பிளவையிகவளர்ந்துபல் புழுக்கள்பற்களுளவாமரீஇ
யேயதுன்பமொருகோடிநல்கிடலுமி யாக்கைபூனவையருந்திடா
தாயருலுடையமகளிரைக்கொலைசெய் தவாரசிசுக்களையெடுத்திற்
றேயவைத்தனனெனச்சொல்வார்பலர் துடித்திறந்தனனொரிரவிலே. ()

அவனிறந்ததினமுலகிராவணனி ரணியனாகியரழிந்தநா
ளெவளவார்வமருவுற்றதோவவள வெய்தலுற்றதிமெய்மையே
தவளவாரணமுகைத்துளானகர் தனிற்சுலாவமர்தாமுயிக்
குவகைவாரியிலமுந்தினுரிவை யொருங்கியற்றலரனொருவனே. (௭௫)

முன்னேநூறுவயதுங்கழிந்தபடி முக்கணுவலுநூறுமற்
றன்னேதந்தைகுருதெய்வமாமலையி லன்றுசெய்குழியினிடையுருந்
தென்னையிவ்வுடலெனச்சொலேன்மினென வேயியம்பியருவெய்தினுள்
பின்னையுள்ளவரிலிங்கம்பைத்தினிது பேணியுய்ந்தனர்பெருக்கவே. ()

இந்தமாமுனிவன்வெண்டனேக்கவிக ளெண்ணிலாதபலசொல்லினு
மந்தமாதொடர்பாடல்சோணகிரி யாதிமீதுசொலனுறுதான்
முந்தவிப்பெரியன்வந்துபோகின்முத லாகுமக்கவியின்முதியனென்
றெந்தநாலவலனும்புகழ்ச்சிபெற வில்லையீதறிவள்வாணியே. (௭௭)

அந்திவானையவருணைநாதர்கிரு வருள்வளக்கடலின் மூழ்கலா
னந்தியன்னுகைநமசிவாயர்கைநா நானறிந்தளவி லோதினென்
பிந்தியன்னவர்தமடிமையாய்க்குரவ னோவெனாவவாசொல் பெருமைபெ
றுந்திசைப்புலிசை நகரிலேகினரீத முயர்வுகூறுவனொர்சிறிதரோ. [ற்

குகைநமசிவாயசுவாமிகன்சருக்க முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது
குருநமசிவாயசுவாமிகள் சருக்கம்.

நலஞ்சேரருணைக்குகைவாழு நமச்சிவாயர்
பொலம்போல்பதநாடலிற்சற்குரு போதம்வாய்ந்தோ
னலந்தேதில்லைக்கேகையிலம்மலை யாறமாகப்
பலஞ்சாலும்வெண்பாவொருநாறு பகர்ந்திட்டானே. (க)

அவனுங்குருவேயெனவெண்கவி யன்றொர்பாவுஞ்
சிவனன்றிமற்றைச்சிறுதெய்வமுஞ் சிந்தியான்றான்
புவனம்புகழ்தில்லையிற்போய்ப்புவி யோடிபாம்புந்
தவமுன்செயற்காநடஞ்செய்சபை தன்னைக்கண்டான். (உ)

அங்குற்றபொன்விக்கிரகத்துரு வாயமூர்த்தி
தங்குற்றதன்னன்புடைச்சற்குரு வாகித்தோற்றிற்
றங்குற்றதனற்பிழையின்றென வெண்ணித்தேறி
யெங்குற்றதுமோர்பொருளென்றுண ரீமுவாயந்தான். (ங)

ஒருக்காலெனக்காவின்னுமாட லுஞ்நெருண்ணுதோ
விருக்காலுவலும்பர்முன்கண்ட தெனக்கொப்பாமோ
மருக்காலிதழித்தொடையாயென்றொர் வண்டமிழ்ப்பாத்
திருக்கால்குனித்தாடினன்மீதங்கு செப்பினானே. (ச)

அப்பாடலுரைத்தலுமவ்வம் பலத்தின்முன்னர்ச்
செப்பாலுருவஞ்சமைத்துற்ற சிவன்கலீரென்
றிப்பாருலகிப்பலர்காணுற வேநடித்தான்
பொய்ப்பாசமற்றார்கவியாது புரிந்திடாதே. (ரு)

அதுகண்டிவப்பாம்பெருஞ்சாகரத் தாழ்ந்துஞான
மதுவுண்டவண்டாமெனத்தன்னை மறந்துவானின்
விதுவொன்றுசடைப்பெருமானுள் வென்றிதுன்றிப்
பொதுவென்றிலைத்தலைன்றுளம் பூரித்தானே. (ஈ)

மனிதத்திரனும்பலதேவரு மற்றையோருங்
கனிவிற்றுதிக்குந்திருத்தில்லையிற் காத்திருந்தான்
பனிவெற்புடையான்மணவாளன் பகர்ச்சிதன்னாற்
புனிதத்தலம்பற்பலகண்டன்பிற் போற்றப்போனான். (ஏ)

போருந்தலந்தோறுடந்த புதுமைகோடி
யாகும்பகர்த்தற்கறியேனறை வாகுங்காணென்
பாகும்பழிக்கப்படுசெந் தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டில்
வாகும்புகழுங்கொடுகீடு மதுகாபூரில். (அ)

போனான்பலவிட்டினுமன்னம் புசிக்கைவேட்டுத்
தானாப்புருந்தேற்றுமொர்சற்றுந் தரப்பெற்றில்லான்
மேனாளசாட்சிபெற்றெண்டிக்கும் வென்றமீண்ட
மீனும்பிகைசந்திதன்னில் விரைந்துசேர்ந்தான். (க௯)

ஆலம்புரையுங்கறுப்பாரங் கயற்கணம்மே
காலிங்கழியும்புகல்சொற்கழி யாதுகண்டாய்
சாலப்பசித்தார்க்குமின்பாலமு தந்துய்த்தார்க்கும்
போலப்பொழுதேகுமென்பாடல் புகன்றிட்டானே. (க௧௦)

அப்பாடலுரைத்தலுமப்பரை யாருங்காண
மெய்ப்பார்ப்பனப்பெண்ணுருக்கொண்டு விளங்கிவிண்ணோர்
துய்ப்பாமமுதம்புரைபாலும்வெண் சோறுமீந்து
மைப்பாற்றுவலஞ்சிறுமின்னின் மறைந்திட்டானே. (க௧௧)

மீனக்கொழிக்காவலன்செய்ததொர் வேள்வீவந்தா
டானன்னமிடம்படியெண்ணிய தன்மையாலே
மானம்மதுரைப்பதிவைகிய மாதரெல்லா
ஞானம்முனிக்கில்லையென்றோத நடாத்தினானே. (க௧௨)

எந்தத்தலமுந்திருத்தில்லை யிடத்திற்காணு
மந்தச்சபையுள்ளமைந்துள்ளன வாமென்றோர்ந்து
முந்தக்கூராவன்பகர்ந்திட்ட முறைவழாமல்
வந்தங்கமைந்துற்றனன்சிந்தை மகிழ்ச்சிகூர்ந்தே. (க௧௩)

ஞானப்பெருங்கூத்தினன்பாதங்க ணண்ணலாலென்
னினக்கொடுங்கூத்துகளியாவு மிழந்துவிட்டேன்
வானத்தவரிந்திரன்மாலய னாகியோராம்
யானப்புதமீதென்றொர்பாட்டு மிசைத்திட்டானே. (க௧௪)

குருவாய்குருவோவெனச்சொல்பயன் கொண்டதொண்டன்
பெருவாய்மைமுற்றிப்பிரமாதியர் பேசிக்கொள்ள
மருவார்மலர்க்கொன்றையன்பொன்னடி வாய்ப்புருந்தான்
கருவாதனையென்றுசொலேழு கடலுநீத்தே. (க௧௫)

திடமிஞ்சியபத்தியுளார்பலர் சேர்ந்துசீர்சால்
மடமுந்திருக்கோயிலுஞ்செய்து வணங்கலுற்றார்
நடனம்புரிபூங்கழற்போற்றநர் நாசமில்லா
ருடலும்பரமாயதென்றோதினு மொக்குமன்றே. (க௧௬)

சிரத்திற்குருநாமங்கிழந்த நமச்சிவாயன்
வரத்திற்புவிசொல்லிடக்கேட்டன மட்டுஞ்சொன்னேன்
றரத்திற்பெரிதோங்கியதத்துவராய மூர்த்தி
சரத்திற்குருக்கப்படமேளினிச் சாற்றுவேனே. (க௧௭)

குருமெசிவாபசுவாமிகன்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௮௨௧.

மருமமதா } என்பன இசைபற்றி மகரமிசுத்த வத்தன.
ஞானமுனி }

முப்பத்தாறுவது
தத்துவராயசுவாமிகள் சருக்கம்.

சோழநாட்டிரு வைதிகவேதியர் சொருபரிச்சயந்தன்னை
விழவல்லவ னொருவன்மத்துவத்தையே விழைபவனொருவன்ரும்
வாழ்வந்ததோர் சாதியின்முறைப்படி மாமனுமருகோனு
மாழநெஞ்சகத் தாற்பெரிதுழைத்துமெய் யருளடைந்திலர்மன்னே. (க)

சூரவன்மன்னருள்பெறினன்றியாதுங்கை கூட்டாதெனத்தேறிப்
பரவைஞாலமேற் றெற்கினும்வடக்கினும் பறிந்தனரிருவோரு
முரமொடப்பய னொருவனுக்கெய்கின்மற் றொருவனுக்குப்பதேசங்
காவினாதுசொற் றிடுதலேகடனெனுங் கட்டுரைசூறிக்கொண்டே. (உ)

இருவர்தாமுமஃ தெய்கினுமெய்திடா திடையினும்வழக்கின்றென்
றொருவர்சொல்லவும் வேண்டிமோதென்றிசை யுறுஞ்சொருபானந்தன்
மருவுஞாழலங் காட்டிடையொருபெரு மாதவன்றனைக்கண்டு
திருவருட்செய லடைந்துபோயினவழி திரும்பிவந்தனன்மன்னே. (ங)

மற்றைத்தத்துவ ராயன்வேங்கடம்வரை வருந்துபுநடந்தேகி
யொற்றைநாளினுந் தனைத்தடுத்தான்பவ னொருவனைக்காணா
வற்றைநாள்பிரிந் திமெவயினடைதலு மவனொருமுனியாகிக்
கற்றைவார்சடைத் தம்பிரானெனத்திகழ் காட்சிகண்டடிவீழ்ந்தான். (ச)

அம்மலைக்குமுத் தரத்தினுமவன்செலா மையினிமித்தமதோதிற்
றம்மதன்றிய கலையினம்பயில்லுறு தானமென்றிடலோர்ந்தே
செம்மவாவறத் துறந்தமாமுனிவனத் திறமியனையுஞ்சேரக்
கைம்மலர்ச்சிசரத்தமைத்தொருமொழிசொலிக்கடாட்சமுஞ்செய்தானே.

சொருபனுகிய குருபரனதுபவந் துகளிறத்துவராய
னிருதயத்தினு நிகழ்ந்ததாலுவகைவா ரிதியின்மூழ்கினரானார்
சருவகாரண மானமனோலயந் தனைக்குறித்திலராகி
யருமைதூல்வழி பிதற்றும்வாய்ஞானிகட் கத்தனைபாடின்றே. (சு)

சீடனுமவன் செந்தமிழ்ப்பெருங்கடற் சீர்முழுதறிந்துற்றும்
பாடல்விட்டன னிராப்பகலதுபவப் பழக்கமேசெயலானா
னீடறிந்தில ரவனையத்துவிதியே யென்னினுங்குருபத்திப்
பீட்டிணந்தமை யுணர்ந்தவர்சமரசப் பிடிப்பெனன்றிசைப்பாரே. (ஊ)

சூரவன்பத்தியிற் சீரியரளவிலார் சுவலயத்தவிர்தாலுங்
காவினெஞ்சடைத் தத்துவராயனைக் கடுப்பவரிலர்மெய்யே
யாநுமாயனு மயனுமற்றையவினோ ரனைவருமவனெயென்
றியமுற்றோனது வேமறைத்துணிபுமாஞ் சிறியவருணராரே. (அ)

அத்தகைப்பெருஞ் சீடனாவன்முன ளறிந்துவப்படைந்திட்ட
முத்தமிழ்ப்பயன் வீண்படாநிமித்தமே முதிரஞ்வுவடிவான
வுத்தமக்குரு வவன்றன்மேற்சினஞ்செய வுன்னினிடங்காணன்
சித்தமுற்றொருப் படுமவர்தம்மிசைத் தீங்கெவர்தெரிவாரே. (க)

கருமவாதிக டருப்பணஞ்செயத்தரு காலமத்தனையுள்ள
மருமையாமமா வாசையிற்றயிலமிட் டாடல்வேட்டனனான
வருகனினிது வெனச்சொலத்துவக்கிய மாவெனச்சொலினிட்டான்
றருமயிராஞ்சொலன் முறையலவெனுமதி ததியில்வந்ததனலே. (க)

கழறுமம்மொழி வினவலுங்காலமுங் கருமமுங்கடந்தேன்பால்
விழலேநேரவற் றினைக்குறித்தரைமொழி விளம்பினேநின் றானத்
தழகுநன்றுநன் றினியென்முனிற்கொணு தகன்றுபோகுதியென்னத்
தழலேநேர்கொடுஞ் சினத்தர்போற்பேசினன் சற்குருபரன்மாதோ. (க)

சீடர்தஞ்சிகா மணியதுவினவியுந் தெண்டனிட்டென்கிப்
பாடனெஞ்சுதா தாம்வகைதொடுத்தலைப் பரவையில்விழப்போனன்
கூடவுற்றவர் களிலொருவனைவிடத் தருட்குருவவன்றேகம்
வீடலெய்துமு னியாமழைத்தனமென விளம்பிநீட்டுதியென்றான். (க)

அவன்சென்றழியி லிறங்கிரீர்கழுத்தள வாம்வரைபொறுத்தன்னே
னுவந்துன்றேசிக னுனையழைத்தானென வோதலுமுடன்பீண்டு
கவன்றுபெண்மட லேறுவதாப்புதுக் கவித்தொடைதொடுத்தேகிச்
சிவன்றனைப்புரைந் தமர்சொருபானந்தன் சேவடிபணிந்தானே. (க)

பணிந்தசீடனைக் குருபரனைத்தானின் பாடல்கள்பாழ்ந்துக்
கணிந்தபூணெனத் திகழ்தரும்பொருட்டுனை யலக்கழித்தன்கண்டாய்
துணர்ந்தநீயினுஞ் சிலகவிப்பனுவல்கள் சொலிமுடிக்குதியென்றான்
றணிந்தசிந்தையோ டவனுனதானையிற் றவறிடேனெனச்சொல்லி. (க)

பரணியோரிரன் டொடுபலவிதம்படு பாடுதுறையுநல்ல
பிரமகீதையா தியசிலநூல்களும் பேசுபுமுடித்திட்டா
னரவநேர்சில புலவராயிரங்களி றடுந்திறமையுமுன்றன்
குரவனுமெதி யுளன்கொலோபரணியென் கூறினையெனக்கேட்டார். (க)

கேட்டபாவலர்க் கம்முனியென்குரு கிளர்களிற்றினங்கொல்லார்
வேட்டநெஞ்சக மாமதமாப்பல் விழிமலர்கொடுகொல்வான்
வாட்டடங்கைவீ ரரிக்கடையெயென மதிக்குநீரவண்வந்தாற்
கூட்டமோடியர் நிருவிதப்பப்பதங் கொளச்செய்வானிசமென்றான். (க)

அன்னவாசகங் கேட்டலுமதுநிச மாமெனிற்கொலலாகு
மென்னவக்குழாத் தினரவனுடனெழும் தேகினரங்கேகு
முன்னமக்குரு வுணர்ந்தவர்தம்மிசை முண்டக்கட்பார்வை
துன்னநோக்கின ஜோக்கலுஞ்சீடன்வாய் சொன்னவாறிருந்தாரே. (க)

எழுதுசித்திரக் கூட்டமொத்தங்கவ நிருந்ததாலவர்ச்சேர்ந்தோ
ரமுதுநெட்டுயிர்த் திறந்தனரோவென வையுறீஇத்துயர்ப்பட்டார்
பழுதுறுத்தவ மெத்தனைபிறப்பினிற் பரிந்துசெய்தனர்கொல்லோ
முழுதுமாகியொன் றேனுமாகாநிலை முன்னுமுனடைந்தாரே. (கஅ)

எந்தச்சித்தியு மிதயமதனையடக் கிடுதலிற்கடையென்ன
முந்தச்சிற்சிலர் நூல்சொலுமவ்வழி முயல்பவர்களுமோர்வார்
மந்தப்பக்குவ ரறிந்திடார் தத்துவ ராயனவ்வலியோடு
சந்தப்பாவரை தெளிதருபுலமையுந் தலைக்கொடுகிழந்தானே. (கக)

தனதுசற்குரு வாஞ்சொருபனையவன் றன்குருவொடுபாடி
யனகமெய்ப்புக ழுறச்செய்தானவன்பக ரருந்தமிழ்க்கவியின்றேற்
பனகபூபதி தலைச் சுனாமாநெடுந் பாரினிப்பல்தாழு
மினதன்மைக்குரி யாரென்றவ்விருவரோ டிவனையுமியம்பாரே. (உ௦)

மகர்க்குப்பேரிடு வார்பலருலகினில் வழுவிறத்துவராயன்
றகப்பனோர்குரு தந்தையாநிகழுந் தாடைக்குப்பெயரிட்டா
னுகப்பவேமுதற் சிவப்பிரகாசனென் றுள்ளவாறுணராதார்
சகத்திற்பின்றமிழ்ப் புலவனுநிகழ்ந்தவன் ருனெனமருள்வாரே. (உ௧)

முந்துநாள்சொரு பானந்தனுய்வுற மொப்த்தஞாழலினின்று
வந்துபோயவன் குலமுறையாதிய வகுத்துரைப்பவரின்றே
யிந்துசேகரன் மாலயனாதி யரினத்தொருவன்றானே
வைந்துவெம்புல னடக்கியுய்ந்தவரினத் தொருவனேவருள்சான்றே. ()

சொருபன்றன்றிரு வருளினுல்விசுப்பமில் சுகபதமடைந்தோரைப்
பொருவிலாச்சக சநிலையில்வரும்படி பொருந்தினனேமீட்டா
னொருசில்லோர்துற வடைந்தனரொருசில ருலர்புளிப்பழமொத்தார்
நிருபர்தம்மினு ஞானிகண்மேலெனு நிசம்விளங்கியதன்றே (உ௨)

பத்திவேறுமெய்ஞ் ஞானம்வேறெனப்பகர் படிந்துரைப்பலமுடர்க்
கித்திறத்துயர் தத்துவராயன்ற னியற்புலமையுமோன
சித்திரல்குசுப் குருவிசுவாசமுந் தெளிவுமெய்தரிதேயா
மெத்திறத்தெது மாயையான்பிரமமென் றியம்பன்மிக்கெளிதாமே. ()

யான்பரம்பொரு ளென்றுசொல்லினுங்கூதி யெய்தலாமெனுதூலக்
டான்பயின்றிலன் போலுமத்தத்துவ ராயனந்தவசீலன்
கான்படர்ந்தகொன் றைத்தொடைச்சிவனிகர் கருணையங்குருமுர்த்தி
வேன்படுஞ்சினஞ் செயல்பொருதலைக்கடல் வீழ்ந்திடச்சென்றானே. ()

சொருபன்போல்பவ னல்லனையென்னினுந் தொடர்த்தொருசொற்சொன்ன
குருவைத்தெய்வமென் றுணர்பவனெண்ணங்கள் குறைவறநிறைவேறு
மருவமேபர மெனத்துணிவார்கட்கு மதுபெருந்துணையேயாம்
பருவமெய்துமுன் பிஞ்சினிற்பழுத்துப்பாழ் படுமவர்பலரம்மா. (உ௩)

துவிதமத்துவி தமெனப்போராடுந் தூயமெய்யுணர்வில்லா
ரெவிதத்தாயினுஞ் சித்தியுமுத்தியு மெய்தலேசுறியர்கு
மவிதத்தன்னவன், நன்னையத்துவிதியென் மறைபவர்பலரோனுந்
தவிதத்தீர்தரு குருபத்திமிசூதியார் சமாசியானுனே (உஎ)

பண்ணனிமந்தநான் மறைப்பொருட்டுரியபார்ப் பனக்குலமகவாகித்
தண்ணனிச்சொரு பானத்தற்கடிமையார் தத்துவராயன்றா
னெண்ணமிக்கவே தாந்தசித்தாந்தவாழ் வெய்தியதரிதன்று
வண்ணநாவலர் தங்கனிலொருவனும் வாழ்வறல்வியப்பாமே. (உஅ)

சொருபனென்றசற் குருபான்கழிக்கருந் தொம்பதங்கடந்தப்பா
லருவமம்பரத் திடைக்கலந்திட்டதுண் டதன்வகைவினவில்லேன்
பொருவிற்றுவ ராயனாகியதமிழ்ப் புலமைசான்முனிவீட்டின்
மருவலுற்றநா எவனுடல்சமாகியில் வாய்ந்ததாப்பகர்வாரே. (உக)

தண்டமிழ்ப்பெருந் தகவுடைத்தத்துவராயனுந் குரவோனு
மண்டகோடியுண் டவிர்தருமகண்டமு டடைந்தவாறுதாத்திட்டேன்
மெண்டனிட்டதொண் டருக்கெலாம்வீட்டு முருச்சிற்றம்பலநாடி
கொண்டதாஞ்சரித் திரமுங்கேட்டளவினிற் கூறிடத்துணிந்தேனே. ()

தத்துவராயசுவாமிகள்கருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - கடுகெ.

முப்பத்தேழாவது

திருச்சிற்றம்பலநாடிகள் சருக்கம்.

வளனாட்டொரு சைவவேளாளன் மகத்துவம்பெறு குருத்துவம்வா
யந்தோ, னுளதன்பன்னியோ டருந்தவமுயன்றிட் டோரிசண்பொ லகர்
தமைப்பயந்தான், பளபளீரென வெயினிலவெறிக்கும் பரிதியும்பனி
மதியமும்போல்வார், களவின்றானமுஞ் சித்தியுமெய்தும் காரணந்த
னைக் கருதினொந்தனரே. (க)

சீர்த்தநாடிகழ் முயற்சியாதென்னிற் நெய்வசிந்தனை யேயெனத்தே
றிக், கூர்த்தவேலனை மூத்தவன்கருதிக் குறிக்கொண்டானிளங் கோக்க
ளிறனையான், ழூர்த்தநாகிய சாரணர்க்கெமனாத் தோன்றியெபெருஞ்
சோதியிற் கலந்த, * மூர்த்தநாடுபு நனிமுயன்றிட்டான் மொழியுபாசனை
முதிர்ச்சியெய்தினான். (உ)

செந்தின்மாமகர்க் கேகினன்முன்னேன் நேசிகோத்தம னாக்குகள்
விழிமுன், வந்தியைந்தமெய் யருட்பயனளித்தான் மகிதலத்தரும் வான
நாட்டினருஞ், சிந்தியாவொரு நாமமன்னவற்குத் திருச்சிற்றம்பல நாடி
யென்றளித்தார், முந்தியன்னையுந் தந்தையுமிடம்பேர் மொழியக்கேட்டி
லன் மூதுலகினரே. (உ)

* மூர்த்தம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

இனியன்கண்ணெதிர் காழியர்பெருமா னெழிலுருக்கவர் திட்ட
செஞ்சோதி, வளைஞலாஞ்செவிக் கோலரீத்தந்த மைந்தன்மன்னுரு வே
கொடுவயங்கித், தனையையன்மம் மையநிலையாவுந் தணந்துத்தவா
தீதமாஞான, வினைவுங்கண்ணுடை வள்ளலென்பெயரு மேவநல்கலின்
மிகமகிழ்தானே. (ச)

அந்தஞானசம் பந்தர்தங்கூட்டத் தவரிலுற்றவ னிவனென்பாரது
பொய், பிந்தவந்துபா சித்தவன்றானே பேசுமன்னவன் பிரியனலொன்
றுட், பந்தமற்றபட் டினத்தடிகளையும் பழுதில்பத்திர கிரியையும்பகர்
தா, னிந்தஞானன் குற்றுணர்வார்க்கே யென்சொன்மெய்ப்படு மேனை
யர்பலரே. (இ)

சமணரைக்கழு வேற்றுரீரென்னச் சாற்றுமபட்டினத் தடிகளையத்
ற்கா, விமலனைத்துதித் தாரின்முந்தினரா விளம்புவார்மொழி யதுவுமெய்
யாமோ, தமயன்றம்பியென் றிருந்தவவ்விருவர் தம்பின்மூத்தவன் மன்
னிடமினையோன், சமயவில்லினன் சமயமாஞ்சைவ தீட்சைபெற்றதாற்
மெளந்ததுண்டம்மா. (ஈ)

அருள்பெற்றுற்றவ ரிருவரின்முன்னே னடுத்ததொண்டருக் கவா
வரடையும், பருவங்கண்டுப தேசஞ்செய்திருந்தான் பகருமற்றையன்
பழையசாதனமும், றெருவிஞானமொன் றேயுரைத்தளவி லுறுகணீந்
தன னுணர்ந்துமுன்னவன்பின், வருமவன்றனைத் திருத்தியுமவனவ் வம்
புசெய்திடன் மறந்திலனன்றே. (ஏ)

அதுகண்டென்னெதி ரினிவரேலென்ன வண்ணன்சீறின னவனு
முட்சினங்கொண், டுதுநின்றீட்சையின் குறியினிவேண்டே னெனக்கை
ப்புண்டரங் களிற்சிலவழித்துக், கதுமென்றேருபு காவிரியாறு கடிந்திட்
டானுடன் கண்ணுதற்பெருமான், விதுவொன்றுஞ்சடை விட்டிழிந்தாங்
கே வெள்ளமங்கதி மேற்பார்த்ததுவே. (அ)

வெள்ளங்காண்டலுந் தன்னதான்மார்த்த விமலன்மேயபெட் டக
த்தின்மேல்விழைவுந், றுள்ளொந்துபோற் றிசைத்தனனதுதா னூர்ந்து
நீந்தியங் குற்றதுகண்டோர், வள்ளனீர்மையித் தகைத்தெனவண்ணன்
மாட்டுரைத்தலு மற்றவன்வியவா, தெள்ளநீரவைந் தொழிற்செயும்பரம
னிதுசெய்திட்டதோ ரேற்றமன்மென்றான். (ஈ)

சரியையாகிய சாதனமூன்றுந் தவறுஞானதத் துவநிலையொன்றே,
யுரியதென்றுதன் றெண்டர்கட்கெல்லா முரைக்கின்றோன்சில லிங்க
மொன்றிடத்திப், பிரியமுற்றவா மென்னெனவியந்து பேசினுர்பலர் சிலர்
பெரியோனே, யரியசற்குரு ளாதனென்றடைந்தா ளவண்ணுமலைக் கரு
குபோயினனே. (ஊ)

உற்றகண்ணுடை வள்ளலங்கொழிவி லொடுக்கமென்றோர் லு
கார்த்தனனுது, முற்றமைந்தவர்க் கினியதேதவத்தின் முயல்கின்றோ

ரிசுத் முழுவிசுரோதமதே, சொற்றமெய்ப்பொருள் சமாசமெனினுங் துவி
தகண்டனர் துணைக்கொளுந்தகைத்தே, செற்றமிக்கவ னழித்தவெண்
னீற்றின் சீரும்பாரினிற் சிலர்தழுவினரே. (கக)

அவன்றனதுதொன் மாபினுக்குரிய வங்கமாயிருந் தடைந்தனன
கஞ், சிவந்ததில்லெவந் தேயொழிந்திருக்குந் திருச்சிற்றம்பல நாடியென்
பவன்றா, னுவந்தெண்ணெமரோ டையமேற்றருந்தி யுடலிறந்தொழிந்
திடிற்றொடற்குலகோர், கவன்றிடாதிழுத் தெறிந்திடக்காலிற் கயிறுங்
கட்டுபு களித்துலாவினனே. (கஉ)

ஞாவன்றன்னொடக் குழுவினர்தம்மைக் கூட்டித்தம்மனைக் கொண்
டுபோயொருவர், பரவியன்னமிட் டிடினொருங்கயில்வார் பலதினத்தது
பலிப்பதின்றாமா, லானிலோடுகொண் டுலந்தொறுமேற்றேற் றயில்வ
தேதொழி லாயினரொருநாள், கரவிலாவொரு வன்பெருமுயற்சி கைவந்
தன்னவன் கடிமனைபுகுந்தார். (ககஉ)

பாதபூசைசெய தரம்பைபெட்டிலைகள் பரப்பியுப்புழம் பகர்பலநி
றைத்துச், சாதமுந்தவ ரையினதுபருப்புந் தக்கவாறிட்டுத் தனைமறநத
வனாப், போதவெய்யென வேம்பதன்றயிலம் பொருக்கெனப்படைத் தா
ன்மனைப்பூவை, யீதமைந்ததா னத்ததுமதுவைத் திருந்ததானத்தி விது
வுமவைத்தலினே. (கச)

வஞ்சமொன்றறி யாளவன்செங்கை மாற்றிவைத்தது மான்றிருவரு
ளா, லெஞ்சல்கூடுத லின்றியேசமமா யிலங்கிடுங்கல சங்களுமாகி, லுஞ்
சல்போன்றசை தாக்கயிற்றாற்செ யுறியின்மாறுத லொருவியப்பன்றே,
நஞ்சமுண்டவ னடியரீதுண்கை நவையன்றென்றுசொனாருமுள்ளாரே.

அன்னமுண்பவர் களிற்சிலர்சிறிது மறிந்திடாதுற்றா ரருள்வசத்தி
னரா, யின்னவாநடந் திட்டதென்றுணர்ந்து மியம்பொண்ணுதென வே
சிலரயின்றா, ரென்னனொரு பக்குவக்குறைவோ னீதுவேயென விசை
த்தடங்கினனா, பின்னரவ்வித மிட்டவாறிந்து பெரிதுவாடலே பேச
ருங்கொடிதே. (கக)

ஒற்றைக்காலினிற் பழதைகட்டினரா வுலவுமாறுபத் தோடொரா
ந்தவரு, மற்றைப்போதொரு குழலிர்கூண்டுற் றதுபவத்திற மவையுசா
வியபி, னிறையங்குவே யென்றவன்வருகென் றிணையில்சற்றரு வியம்
பலும்பணிந்தான், பொற்றைவில்லிதன் றில்லையிலவசிக்கப் போதியெம்
மிடைப் புகறகாதென்றும். (கக)

ஆலயத்தினிற் பத்திசெய்தற்கே யருகனென்றுமங் னனஞ்சினுள்
செய்தார், சீலமெய்துவை யென்றுநன்கோதித் திருவெணீரளித் தனுப்
பினன்சென்றான், பாலருத்துதாய் நீத்தலின்மேய்வான் பகம்புற்காட்டு
தும் பசுவின்கன்றொத்தான், கோலமாதிய வொன்றுநீக்கானுக் குருவுந்
தெய்வமு மொன்றெனக்குறித்தான். (கக)

அகத்தின்பாவனை யேயெனப்பலவா மறுபவங்கள் கண் டார்வமிக் கடைந்துஞ், சகத்தின்மானிட ரியாவருங்காணத் தக்கசற்குரு சந்தியி டஞ்சேர்ந், துகப்பதேபய நெனவிழைந்துழைத்தா னுண்மைக்குண்மை யுண் டெனுமுறைப்படியே, தகப்பன்றாய்புரை யுரித்துறுமவனுந் தனது நெஞ்சினோர் சார்நினைந்திருந்தான். (கக)

அத்தகைத்திருச் சிற்றம்பலப்பே ரடிகளோர்நின மறுபத்துமூன் று, பத்தர்தம்முடன் விழியெதிர்கண்டார் பலருங்கைதொழும் படியினி தேகிச், சித்தகாட்டுறு மொருசெல்வன்றன்பாற் சேரயாமெலாஞ் சிவகதி யடைவே, மித்தரைக்கணெண் ணெண்ணுழியமைத்திட் டிவிங்கத்தாபன மியற்றுகென்றானே. (உ௦)

அவனவாறவ ணிசைத்தலின்முதனு ளம்பலத்தா னத்தனித்தொ ண்டற், கிவணமாங்கியல் கின்றதுபோகென் றிசைத்திட்டானவ னெழி னடைகொண்டா, னுவகையார்தரக் குருமற்றோர்தம்மை யொவ்வொரு த்தரா வொவ்வொருகுழியுய்த், தெவளவேற்றந்தாழ் விருப்பினுஞ்சமஞ் செய் தேகமாகத்த னிடங்கலந்தானே. (உ௧)

தனித்தசற்குரு வுள்ளதோர்குழியிற் றானிருந்துமூன் மன்சொலாற் றில்லை, யினிற்சென்றோனையும் கூட்டிலமிந்நா ளிவர்க்கெலாந்தரு மிதஞ் .செய்தேற்றனமே, தொனித்தவார்கடற் புவிபிகழாதோ தொண்டுகொ ண்டொர்சொற் சொன்னதுண்டன்றோ, வரித்தங்காட்டநம் முறைப்படி பழுதை யணிந்ததும்பொயோ வெனவழுங்கினனே. (உ௨)

அக்கணத்தவ னங்குவந்திறைஞ்சி யாண்டசற்குரு வாஞ்சிற்றம்பல வா, மிக்கநீயடி யேனொருவனுக்கா மீண்டமீண்டெழும் தருளவேண்டா வோ, சக்கராயுத னுன்முகனறியாச் சச்சிதானந்த சாகரநீதினிற், புக்க தோடது வாயெனைவையாப் போதென்றோர்தமிழ்ப்புதுக்கவிபுசன்றான்.

அதுவினாவலும் வருகெனவழைத்தன் னவனைத்தன்றுடை யாம்வ யினிருத்திக், கதுமென்றேயவ னுவிபுந்தன்னுட் கலப்பக்கொண்டதெண் கங்கையுக்கவின்றோய், விதுவுஞ்சுடின னருளிடைத்தான்போய் விரவ லுற்றனன் விண்ணவர்தாமுஞ், சதுமுகத்தயன் மரபாரமுனிவோர் தா முமவ்வியன் சாற்றினானே. (உ௩)

குற்றவாளியென் நகற்றிடப்பட்டூன் குறித்தபாட்டின் கூறினன னுன், மற்றமாதவர் கல்வியின்பெருமை வகுக்கவேண்டிங்கொ லோவ கையறியேன், பற்றறுத்துவிட் டெச்செயுதல்கள் பலசொன்னொனப் பார்சொலும்பாச, மற்றஞானசிற் றம்பலநாடி யகவலொன்றுமிக் கவிர் தாலுளதே. (உ௪)

ஒன்றுக்குற்றஞ்செய் திலருடலெல்லா மொவ்வொர்தானத்திற் மனி த்தனியுறலு, மன்றுக்குற்றஞ்செய் தவனுடலாசா னுகநீதன்னுட னனைந் துறும்வியனு, நன்றுடைத்தவ ரேயறிகிற்பார் நானுனர்ந்தமை நவின்நி

டவேண்டின், மன்றுடைப்பிரா னருள்பெறுமவர்க்கெவ் வாழ்வும்வந்து
அம் வழியெளிதாமே. (உ௬)

பஞ்சகிர்த்திய நடம்புரிகின்ற பரமன்மெய்யருட் பயன்கொண்மேல
வர்க்குத், தஞ்சமத்துவத் துயிர்களின்கரும சாலந்தீர்தாத் தமிழ்கலந்த
வன்றன், ஈஞ்சநாண்மலர்ப் பதத்தபேதமதாக் கலக்கும்வண்மையுங் கை
வருமாகி, லஞ்சன்வேள்சம னாதியர்ச்செகுப்ப தருமையாகுமென் றார்
பகர்வாரோ. (உ௭)

செந்திலான்குரு வாதலிற்றெளிந்த திருச்சிற்றம்பல நாடிகள்சரிதம்,
புந்தியாற்பெரி யாருணர்ந்துவக்கப் புலியிற்கேட்ட வாபுகன்றனினி
மேன், மந்திரேரிளம்புலவருக் கெமன்போல் வயங்குமாண் புடைச்சிவப்
பிரகாசன், றந்தியிருரி யான்றிருவருளார் றவம்பெற்றுய்ந்தமை சாற்ற
ஹற்றேனே. (உ௮)

திருச்சிற்றம்பலநாடிகள்கருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - க௮௮௭.

முப்பத்தெட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சருக்கம்.

செந்தமிழ்த்தேயத்தினிடைத் திகழ்தருப்பலகூரி
லெந்தகரத்தினிடை யிருந்தோவோர்வேளாளன்
முந்தவயனரிசெயும்போர் முடிவுபெறச்சிவன்மலையா
வந்தவருணையின்சேவை வாஞ்சைகொடுபுறப்பட்டான். (க)

பரிசனங்கள்சிலசூழப் பண்டியிற்பல்பண்டங்கள்
விரிவெனக்கொண்டென்பல விடுக்தொறுமிருந்தேகிப்
பிரியமுறுதலங்காணப் பெறுந்தினத்திறன்பூசைக்
கூரியசிலவில்கமுறு மொருபெட்டியினைக்காணன். (உ)

அங்கிருந்துமுன்னிரவி லமர்விடுதிக்காளனுப்பி
யிங்கியலப்பெற்றிலனை விவ்வுடலிலென்னுவி
தங்கிடவாழ்கிலனென்னுந் தனிவிரதக்கொடுநொந்து
சங்கியல்காதுடைப்பெருமான் றண்ணருளால்வரப்பெற்றான். (உ)

அன்றுபுசிப்பிலதாலு மான்மார்த்தமிழந்ததனம்
அன்றுபெருஞ்சோர்வாலுந் துலமுதிர்ச்சியினாலும்
பொன்றுநிறங்கிடந்துருண்ட புண்பாடுதெரியாதார்
சென்றுதிரும்பாதாளேன் செல்லவிட்டானென்பாரோ. (ச)

போனவுயிர்பீண்டாங்குப் பூசனைப்பெட்டகம்பெற்றோன்
ருனடைந்தகத்தசைவத் தன்மையினைத்தணந்தப்பான்
மாணமலிவிரகைவ மார்த்தமேவவிதாமென்
நினைவுந்கமுத்தினினைவ் விலிங்கமதையணிந்தாளே. (௮)

சுத்தசைவமுற்றியதாற் றடியாயவீரசைவத்
தெத்தனையோமேலோர்புக் கீடேறினாரென்பா
ரத்தகையநெறிநீங்கி லாசாரவீனர்களாய்ப்
புத்தர்முதலினர்போலப் புலைத்தன்மையடைவாரே. (சு)

பெட்டகத்திலிங்கமதைப் பேணியணிந்திடன்மேன்மை
கட்டலவிழ்த்தோரிலங்ஙன் காத்தவர்களிலரேயாந்
துட்டர்பலர்தரித்தனைத் துறந்துசமன் றாதர்களா
னட்டமிகத்தோய்ந்தெரிவாய் நாகில்விழுவதுமமா. (எ)

அச்சைவனன்றுமுத லடல்வீராகமியாகி
மெய்ச்சைவசித்தாந்தர் வியந்திறைஞ்சும்வீரெய்திப்
பொய்ச்சைவரருவருப்போர் பூணாகப்புனைந்தவிர்தா
னெச்சைவர்களுநீறக் கிழிங்கமுடையவர்தாமே. (அ)

தன்னினத்திற்சிலர்தன்னைச் சார்ந்திலிங்கதாரணராய்
மன்னிடவும்பெறுமந்த மாபுருடனில்லறத்திற்
றுன்னிமகிழ்ந்திடொளிற் றுலங்குசிவப்பிரகாச
னென்னியற்பேருறுபுதல்வ னியானையெனப்பிறந்தானே. (க)

பின்னுமிருமகர்கருணைப் பிரகாசனென்றுமெழின்
மன்னுபுகழ்வேலனென்றும் வந்துபிறந்தனரப்பாற்
பொன்னுறமுநலம்வாய்ந்த பூவையொருத்தியும்பிறந்தா
ளின்னுரையார்நால்வர்களு மினிதுவளர்ந்திடொளில். (க0)

தந்தைசிவகதிசேர்ந்தான் றுயருநான்மக்களுமோர்
நிந்தையிலலவாழ்க்கையராய் நிலவுகையின்முதன்மைந்தன்
சிந்தையிடங்கோயில்கொளுஞ் சிவனருளாற்செழுந்தமிழில்
விந்தைமலிகவிபாடும் விரகினனுமிளிர்தானே. (கக)

கைத்தலத்துமார்பகத்துங் கவின்றத்துகதிசேர்க்கு
மத்தனெனுமிட்டலிங்கத் தட்டேகமாலேமுதற்
சித்தமதிற்றேற்றியவா சிலபனுவல்வனைந்திட்டான்
புத்தமிழ்தொப்பாஞ்சுவையும் பொருட்பொலிவுமுறும்படியே. (கஉ)

அழுக்காறுமலிகவிஞ ராம்பலர்நெஞ்சஞ்சாராய்
வழுக்காண்பார்போற்பெரிது வாதுசெயுந்தயர்தீர்
முழுக்காதலுற்றதனான் முதுதூல்சொல்விதிசுறு
மொழுக்காளர்களிற்சீர்த்தோ னுளனெனக்கேட்டுணர்ந்தேகி. (ககஉ)

திருநெல்வேலியின்பீழ்பாற் சிந்துபூந்துறைமடத்தின்
மருவும்வெள்ளியம்புலவா ணப்பெயரோன்வார்சடையா
னருன்பெறுவார்கொறுந்தா னறைபாக்கீன்கலந்தது
விருநிலத்தோர்வெள்ளியென வியம்புமடையாளமுற்றேன். (ககச)

இலக்கண நூற்றிந்தருவா னெனநம்பியவனிலிங்க
மலர்க்காத்திற்கொளும்போது வணங்கினான் மற்வன்றான்
கலக்கமுறேனின்னெறியே கடைப்பிடித்துக்கோடியென்று
துலக்கமுறச்சொல்லியவன் சூழ்ச்சிமுற்றுமுணர்ந்தப்பால். (கடு)

உவறு.

தன்ன தனதன தனதன தனதன.

சூரமுதலொடு கடையினு மமையவொர் குறியுவிபக ரொனவவ
னுவலலு, நிகரிப்பரிதியி னெயிறுகொள் பவனட னெடியனெனுமொரு
* கிரியையி றணிபவ, னிகழ்விவ்வட திசை புருவளி யிரதன திகலனவன
கர் புலிசைந லுடையதன், ககனமிசையினும் வருபரி விடையெனொர்
கவிதைதனைவலி யொடுகமு றினனரோ. (க௯)

கழறுமதுவின வலுமதி மகிழ்வொடு கலச்முனிவன தடியரின் முத
ன்மைய, னழகுபெறமொழி தருவிதி முழுமையு மமையவுதவின னவை
கவர் தலுமுள, பழமையினரறி வரியன சிலப்பாருள் பகர்தலிசைதலி
னவன்வியன் முழுதினன், மழலைமொழிபகர் மதலைத னிலுமுயர் மதி
யெய்தலின்மகிழ் வுறமர னிகரவே. (க௯)

அரனொருவனை யடும்வகை முருகனொ டறைதல்புளையவ னவ
னும மகனுட, னுரமொடனையிக்கு தருமொரு கவிபுள னுவனுளமழி
வுறுதல்செய் தகல்கென, வரதனடிதொழு தவனது தினமுறும் வயினெ
துறையென வவனலை யெறிநகர், மாகதமலையை நிகர்மயி னடவுநன் மரு
வுதலவகை களில்வலி தெனலுமே. (க௮)

உடனவியல்வல னவனிட மணுகியெ னுடனினூவலி யுளவனா
யிகலுதி, திடமல்கிடமொரு பனுவலும் வன்குதி சிறிதெனிலைதெரி தர
வனை குவனென, நடனமயிலுட னயில்கொளு மவன்மிசை நகுமதர
முயல் வணுவன வுமிலது, படபடெனவிறு பதொடொரு பதுகவி பக
ரும்வினாவினி லவன்மிக வெருவியே. (க௯)

உனதுவலியள வெனதிட மிலையில யுகாசெய்திடும்வழி நடைகொ
ள்வ னெனலும், வனகனெனதொரு குருவுள னவனினை யடிகண்முடி
மிசை யனிகுதி யவன்மிசை, முனமெய்தியபகை யொழிகுதி யெனது
வன் முறையிலொழுதினன் முனிகளி கெட்டினி, மனதுகுளிர்ந்த விடை
யுத வினனை மகரொடுறும்வயின் மருவினன் விரைவிலே. (உ௦)

உவறு.

கல்வியின்பொலிவார்சிவப்பிரகாசன்கவிமறைபொழிதருகார்போற்
பல்விதத்தலங்கடொறும்பலபலவாம்பனுவல்கள் பாடிபுடித்து
கல்வினைத்துணைவராமிருவருக்குநாறந்தமிழ்ச்சுவையுறக்கொடுத்துச்
செல்விநேரினையாட்சாந்தலிங்கப்பேர்ச்சீரியன்மனை வியாச்செய்தே. (1)

சிறிசினுள்கழித்துத்தாய்சிவாதிபிற்சேர்ந்ததற்காவனசெய்து
நற்சிறுதுணைவரிருவர்தம்மோடுநாடெலாமுலவினவையெதிர் [யு
பொற்சிலைக்கரத்தானையவேமனன்றன்புகழ்க்குலத்தணியெனப்பொலி
யிற்சிறப்பினனன்னுமலைப்பெயரோனிவர்கண்முவவாயுமிச்சித்து. ()

தன்னுடைச்சுமைக ளாமெனவகித்துத் தமிழ்வலாராமவர்தமக்கு
மின்னுறழ்மருங்கும் சிறுமியர்தம்மை விதிவழிமணம்புரிவிப்பா
னுன்னுபுகிறிதன் னவருளாக்குறிப்பு முணர்தரவுசாவினவருண் [ன்.
முன்னுதித்தவனா முத்தியேசுறிக்கு மொய்ப்புடைக்களிறுன்மொழிவா

சேய்கொண்டசுவர்க்கத் திறைவனுங்கமலச் செம்மலுஞ்சிறுபையா
வப், பாய்கொண்டமாலும் பரவுசீர்ப்பட்டிச் சுரத்தரனேபல வாய,
நோய்கொண்டிட்டாலுங் கொள்ளலாநூறூண் டளவினுடங்கரிதாம்
வன், பேய்கொண்டிட்டாலுங் கொள்ளலம்பெண்கொண் டிடவொண
தென்றொர்பாட் டிசைத்தான். (உச)

அக்கவியினிற்பட் டிச்சுரத்தரனை யறைந்ததன்காரணமவ்வூர்ப்
பக்கலிலந்நா ளிருந்தனர்கொல்லோ பாவையர்மயலற்பார்க்கத்
தக்கவனந்த மூர்த்திதானென்றோ தம்மிடமம்மொழிவினவு
மிக்கவனபிமா னத்தலமதுவோ விதமிதென்றுலகர்விண்டிலோ. (உரு)

அன்னவனப்பாட் டிரைத்திடலுணர்ந்து மவனுதித்திமெகட்டவற்குப்
பின்னரவந்தவரா மிருவருமட வார் பெயருரைத்திடினுமால்பெருகு
மென்னலையவருக் கிசைந்ததற்பனையோ டிருக்கியி த்திசைத்திட்டார்
மன்னனையனையா னவர்தமண முடித்துமற்றவன்பந்தமாற்றனனே. (உசு)

வெங்கையூர்க்கோவைபழமலையந்தாதிமுதலாம்வியன்கொணூல்பலவுஞ்
சங்கையில்புகழ்தோய்ந்தொலிதருசோணசயிலமாலையுமல்லமன்றா [யுங்
னங்கையாயையவென்றடியர்பற்பலர்க்குநலஞ்செய்கா வியமுநன்மெறி
கங்கையாற்றொழுகும்வெள்ள மேயென்னக்கழறுபுதிநிதருநாளில். (உஎ)

நானதத்தன நானந் தய்யதன.

பாலையப்பெயர்கொ டேசிகன்சின்னிதரு
பால்குடித்துமகிழ் கூர்பவன்கையில்வடி
வேலைவைத்தவனு பாசகன்சைவர்களுள்
வீரர்கட்கொரர சாயவன்பொய்யர்சிலர்
மாலையிட்டமனை லோடுவெண்கல்லடையு
மாருடத்தினிடை சீனிகண்டொல்வகைசெய்
தோலைபெற்றவர்கெய் வேலையுங்கொள்ளுமுனி
யோதிவிட்டனனொர் பாவலங்கல்விழைவே. (உஅ)

தன்னதானதன் தன்னதன தானதன்.
அதுவினாவுதலு மனிதர்மிசைபாடுகில
னரீனமாதரியை யவர்தருமாரர்களை
மதுரமார்களிகள் கொடுதுதிசெய்வேனெனமுன்
வருமவாள்வெருள வுரைசெய்தனனேழியவ
னிதுசொனானிகலு மவர்கடலிலோர்கிலையொ
ழிமநாண் ஈமயில மலையில்வருஞானமுனி
சுதாரீமீதுமொழி தருபுலவன்மீதிலொரு
தவிடுகோர்சினமெய் துபுருகளைநாடினனே.

(௨௯)

தானதானதன் தந்ததன தந்ததன.

போதன்வாய்விடத் தண்டனைசெயுங்கடவுள்
பூவுநாரும் தங்கொடவனெஞ்சினிடை
பாதசாரியிற் சென்றெனதுதொண்டன்மிசை
பாடலாகுமிக் கின்பம்வருமென்சொலிசை
யாதகோரநிற் கொன்றிலிவைகொண்டொருந
லாரமேனுவந் தும்படிவனைந்திடென
வோதலால்விழித் தங்கவனிடந்தன்மன
மோடவேதுதித் தொஞ்சுபுநடந்தனனே.

(௩0)

தந்ததந்தன் தாத்ததன தானதன்.

சென்றுதெண்டனிட் டேத்துதலுமாசுதவிர்
திங்களஞ்சடைக் கூத்தனிகர்பாயைனு
நன்றுன்னுனட் பேற்றனமெனாவுவகை
நன்கடைந்தருட் பேற்றியலுமாதருளி
யொன்றுதொண்டருட் சீர்த்தபதமீகுதலு
முய்ந்தவிந்தையைப் பாத்தொடைகளாலுரைசெய்
தென்றுறழ்ந்தமெய்க் கீர்த்திகொடுமாதவசி
யென்றிகஞ்சொலத் தாட்சிகஞ்மேவினனே.

(௩௧)

வேறு.

ஒருரினமடமொன்றிலுநாளிலவ்வுருடைக்காளிதன்
சேருர்விழாவந்துதேருருமமையஞ்செறிந்தோர்மடத்
தேருர்முருங்கைக்கிளைக்கொய்தடங்காதிசைத்திட்டதாற்
காருர்களத்தான்மெயருனாழியொருபாடல்சுடிதோதினான்.

(௩௨)

தேர்வெந்ததிற்றுற்றவுருவெந்துகோயிற்றிறற்கூரைவெந்
தூர்வெந்துருத்தோதுமவர்காவும்வெந்திட்டவுருமாரவேள்
சீர்வெந்திடச்செற்றவிழிநம்பனருள்பெற்றதெய்விகர்தந்
கீர்வெந்தொர்சொற்சொல்லிலயனாதிதோரோனூர்ரூவரே.

(௩௩)

மற்றோர்க்கர்க்கணவையொன்றிலாங்குள்ளமாஞ்சோலைவா
புற்றோர்பழங்கிழவழக்கண்டெடுத்துத்தனா மேனவாழ்
புற்றோலுடைத்தம்பிராற்காருமென்றெண்ணுபோதோர்பொலா
னெற்றோன்றுமுன்வந்ததிருடாவெனச்சொற்றெழுந்தானரோ. (௨௪)

வந்தான்மடிக்கட்கையிட்டிப்பிடித்தீர்த்துவைதானிதைத்
தந்தாலும்விடுகில்லென்னுள்வெனீறுத்திராக்கந்தவச்
செந்தானைகிவலிங்கமுடனிட்டமுனியென்றுசிறிதெண்ணிலா
னந்தாமரைத்தேவன்விதிமுற்றிடத்தோதொடையாளமே. (௨௫)

அடுத்திட்டதொண்டன்றனக்காகவன்றந்தகற்றாளினாற்
றடுத்திட்டதுண்டென்னினின்பூசைவைவேதனத்திற்குநா
னெடுத்திட்டவிம்மாங்குளிக்காவென்மடிதொட்டவிப்பாவியைப்
படுத்திட்டபின்னென்றுவரவேண்டுமென்றங்கொர்பாட்டோதியே. ()

அத்திங்குளின்குரியன்கன்னியிற்காணலுஞ்சொன்னபின்
மெய்த்திங்குள்குடுஞ்சடைக்கற்றையான்றன்னைமிகநாடலுங்
கைத்திண்முற்றண்டமணியேமன்விதொதர்கணமங்குவந்
தெய்த்திஞ்சையுறமோதியவனுவினையக்கொண்டிரிந்தார்களே. (௨௬)

இவ்வாறவன்செய்தவினையாடல்பலவாமெனச்சொல்லரியா
னவ்வாறனைத்துந்தெரிந்தோதிடற்கானவறிவெய்திலே
னெவ்வாறுமமர்சென்னியானன்பினுலுயர்ந்திந்தொண்டரோ
வெளவாறுசமயத்துளாருக்குமேலென்னுமாவிரரால். (௨௭)

ஏகத்துவர்க்காகும்வேதாந்தருடாமணியுமோர்மையிற்
காகத்தினிமென்னவாழ்வார்தம்வீராகமத்துன்மையுஞ்
சோகப்பெருக்கியுமதவாதமுஞ்சொல்லலலங்காரமுந்
தாகத்துடன்பாமெவனைத்தெரிந்தோதுதவரியாவரே. (௨௮)

அவனோடுதனைவந்தவிருவோர்களுங்கூடியாமுலருஞ்
சிவன்மேவுகயிலைக்குளிகரானகாளத்தியின்மாண்மியந்
தவசிலரோடுவல்லபுலவோருமார்வந்தலைக்கொள்ளல்
லுவமானமுலமேயமுதலாயசீரோடுரைத்தார்களே. (௨௯)

தன்றம்பிமாருக்குமவர்பின்னரேவந்ததங்கைக்குளோ
னென்றங்கியைந்தாற்குமற்றம்பலோருக்குயிவனைந்தெழுத்
தொன்றந்தரங்கத்தொடியர்வண்டமிழ்ச்சிலமுரைசெய்யினுங்
குன்றன்னிலைநின்றொருத்தன்பெரும்பேறுகொண்டானரோ. (௩௦)

அவனத்துவிதமோதினானென்றுகளியிக்கடைந்தேதலோர்
புலனத்தின்முயல்வார்களவனிற்றமிழ்ப்பாடல்புகல்வன்மையுஞ்
சிவனைப்பணிந்தன்புசெயுந்ருமொன்னூர்ச்செயுந்தீரமுந்
தவசிற்பெறும்பேறெனத்தேறியதனுசொரர்களே. (௩௧)

ஏற்றுருயிறைவன்றனருள் வில்வமுள்ளாகியெழிலாகுநல்
லாற்றாரிலவனைப்பதஞ்சீர்த்ததாச்சொல்வாவ்வாவியைக்
கூற்றுறுதொடராதுகதியாதுபெற்றுக்குளிர்ந்தான் கொலோ
பாற்றாயாவன்மேனியதனைத்தமுறையிற்பணிந்தார்களே.

(ச௨)

திரகாமருடையாரைநிகராகுமெய்யன்பர்தேருஞ்சிவப்
பிரகாசமுனிவன்புகழ்ச்சீலமொருவாறுபேசுற்றனன்
வரசாந்தலிங்கப்பெயர்ச்சீலனவனோதும்வழிசென்றதாற்
பரசாபுதத்தண்ணல்பதநீழலுறுமாறுபகர்வேனரோ.

(ச௩)

சிவப்பிரகாசவாயிகள்கருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௬௧௧.

முப்பத்தொன்பதாவது

சாந்தலிங்கசுவாயிகள்சருக்கம்.

செந்தமிழ்ச்சீர்மன்னுஞ் சிவப்பிரகாசப்பெயரோன்
வந்தவயிற்றினிற்பின் வந்தாண்மணவாள
னெந்தவிதத்தாலோ வில்லறச்சீர்முற்றலுற்றுச்
சொந்தவுணர்வாற் றறவறத்திற்றேய்ந்தானே.

(௧)

நற்குலத்தோர்தம்முறையி னுரிதருமைத்துனனுஞ்
சொற்குறிப்பெல்லாமுணருந் தூயபுகழ்ப்பாவலனு
நிற்குநிலைசோரா சிசத்துறவோர்சேகரனுஞ்
சற்குருவுமானான் றனைச்சார்ந்தொழுகினனே.

(௨)

சின்னாளுடன்வசித்துச் செந்தமிழ்ப்பாச்செய்திறமும்
பைந்நாகம்பூண்ட பரமனருட்பாங்குந்
துன்னுமகிழ்கூருந் தோற்றமுணர்ந்தக்குரவ
னுன்னுசைக்கேற்றதல மொன்றிடைவாழ்கென்றானே.

(௩)

சாலக்கருணை தழைத்தகுருதாள்பணிந்து
கூலப்பொலிவாரும் கொங்குவளநாட்டினிடை
மேலச்சிதம்பரமா மிக்கபுகழ்ப்பேரையினிற்
சீலத்தர்போற்றத் திருமடஞ்செய்துற்றானே.

(௪)

தன்குரவன்போலத் தலந்தோறலையாம
வின்குணத்துத்தொண்ட ரினஞ்சுழுவாங்கிருந்து
நன்குமுத்திவிட்டிலுறு ளான்குபெருவாயில்களே
யென்குணங்கட்போற்றிடுநா லீரிரண்டுசெய்தானே.

(௫)

கூசலறக்கருணை கூட்டுங்கொலைமறுப்பு
மீசனதுபத்திக் கினிதாஞ்சதகமும்பொய்ப்
பாசமுழுதும் பறித்தெறியுந்தீபமுநெஞ்
ஞ்சனிகரட்டொழிக்கு முந்தியுமானப்பெயரே.

(௬)

அந்நூல்கடோன்றியபி னுன்றதறவோர்பலரு
மெய்ந்நூல்களென்றவற்றை வேண்டுவெழக்குண்டாயிற்
றெந்நூல்கடாமு மிரக்கமுதனுன்கினுக்காச்
செய்ந்நூல்களென்னத் தெளிகின்றோர் தின்னியரே. (எ)

கொல்லாமைநாட்டக் குறித்தமுதனூலிடத்திற்
பொல்லார்களிற்றலையாம் பூருவமீமாஞ்செந்நி
யொல்லாதென்னுதுசிறி தொப்பினன்போற்செப்பியதால்
வல்லார்சிலர்தா மனத்தாபமெய்தினரே. (அ)

வேள்விப்பெரும்பகையாம் வீரசைவசித்தாந்தக்
கோள்விட்டிடாத குருவாமவனூலில்
வாள்விப்பிரர்செய்கொலை மட்டுமொப்பலென்னுங்
கேள்விக்கெதிர்த்தொற் கிளத்துமாரோர்ந்திலனே. (சு)

வண்டமகஞ்செய்பனவர் வாஞ்சையிடைமுற்றூர்
தண்டமிழ்த்தேயத்துச் சனங்கன்பலவாதவினூல்
விண்டதன் னூன்மாயா விதங்கருகிமிதிலொப்பிக்
கொண்டனென்றெவ்வொருக்காற் கூறலன்றிவேறிலையே. (க0)

யாகக்கொலைநலமென் றெண்ணுகின்றோனுமொருவன்
போகத்தயக்கமற்றுப் போய்ப்புகுந்தொல்விட்டினிலுஞ்
சாகக்கொலைசகியாத் தண்ணருநற்றோருருவ
னுகத்துடன்வீ ழுளறுயர்வென்பாருளரே. (கக)

பெற்றதைக்கீழாக்கிப் பெருததனைமேலாக்குங்
குற்றமுயிரின் குணமென்றோர்பாகரத்திற்
சொற்றனனவ்வாறுபல சொற்களுலகத்தனையும்
விற்பளித்திட்டாலும் விலைமேவாவின்டனனே. (கஉ)

எம்மதத்திலுள்ளவர்க ளெந்நிட்டைசொன்னாலுஞ்
சம்மதமேயாமெனக்குத் தற்போதமாயிலெனப்
பொய்ம்மதத்தோர்நாணப் புகன்றருநுமப்புனிதன்
மும்மதமாப்போலு முழுஞானவீரனம்மா. (கஉ)

கற்புடையமாதர்நிகர் காதலுடைத்தொண்டருண
ரற்புதச்சீர்ச்சித்தி யநந்தமாச்செய்திட்டான்
புற்புதநீர்வாரிபுனை பூயியிலுள்ளோர்பலர்க்கும்
வெற்புயர்தீம்போல் விளங்குகித்திசெய்திலனே. (கச)

கன்னடதேயத் * திறைவன் கைதொழுதுபோற்றிடலுங்
தன்னடைமேற்கொண்டொழுஞ் சந்தாசியாக்கியவ
னின்னவற்றேற்றென்றோ ரியற்றமிழ் வல்லாற்கொணர்கா
லன்னவற்காளாமா நருள்புரிந்துய்விட்டானே. (கடு)

ஏறும்விடைபுரப்போ னேடுகைக்கொண்டேபடிப்போன்
சோறுசமைப்போன் றுகிப்பணிசெய்வோன்முதலாத்
தேறுநிமித்தம் திருத்தொண்டிசெய்பவராக்

கூறுமடியார் குழாஞ்சிறிதுங்கொண்டானே.

(க௬)

அங்குவசிப்போர்வந் தன்புசெய்துபோவதற்காத்
தங்குமவரென்னச் சாற்றுமிருபாற்றவர்க்கு
மெங்குமிருந்துவிழை வெல்லாமுமெய்துவித்தான்
கங்குல்புரையும் கழுத்துடையகாரணனே.

(க௭)

ஆனந்தமென்னு மலையில்பெருஞ்சாகரத்தி
லினந்தவிரந்தே யிருந்துபலநாட்கழித்துத்
தானந்தமாதி தவிர்பதத்துற்றானவன்ற
னானந்தவருக் கொருகோயினல்கியதே.

(க௮)

பாந்தணிகர்கோரம் பலரிடத்துங்காட்டாத
சாந்தலிங்கமூர்த்தி சரித்திரத்திற்சென்றுரைத்தேன்
காந்தமூக்காறில்லவர்வாழ் கன்னடதேயம்புரந்த
வேந்தனருள்பெற்ற விதஞ்சிறிதுவிள்ளுவனே.

(க௯)

சாந்தலிங்கவாய்கள்கருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - ௧௬௫௦.

நாற்பதாவது

குமாரதேவசுவாமிகள் சருக்கம்.

கருநாடதேய முழுதும்புரந்து கனவண்மை யுற்றவரசன்
பொருவாதவீர சைவத்துளார்கள் போற்றச் சிறந்தபுனிதன்
நிருவாரகுமார தேவப்பெயர்ச்ச சிலன் சிவன்றனருளா
லொருதாய்வயிற்று ணுழையாதமுத்தி யுறுமாறு நாடினனரோ.

(௧)

அத்தேயம்விட்மேனையாடியாகுமவர்தம்மைநீங்கியகழு
மத்தேசமானபடிநற்குருக்களுறல்பேரையென்னவினவா
முத்தேவுமானசிவலிங்கமுற்றமொயம்போடுசென்பெணியா
மெய்த்தேவதேவனிலையெனாவுள்ளிழைவோமெதொண்டிசெயுகாள்.

()

அவிர்சாந்தலிங்கமுனியென்றநமமணியுந்திறங்கொளாசான்
றவிசேறுமன்னர்பலர்போற்றும்வாழ்வதனை விட்டுவந்தமகனைச்
செவிதோறுமிட்டவனையார்பதங்கள்சிந்தித்திடச்சொலியதாற்
கவிபாடும்வண்மையொடுசிற்சிவந்தினைவந்திடச்செய்தனனே.

(௩)

அத்தன்மைகண்டுருவன்றனைத்தனானனுப்புமுறையின்
மெய்த்தன்மையன்பர்பணியக்குலாவும்கிமலன்றலங்கன்பலவந்
றெத்தன்மைபுற்றபதியிக்கெதன்றுனியந்தயந்தெரிந்திடினுமங்
கித்தன்மைஞன்நிடாவண்ணம்வைகெனச்சொற்றனுப்பினனரோ.

(௪)

வெதுவாயுணர்ந்தகுரலோர்களிந்தவியன்மேதினிக்கண்முறையிற்
மருசீடர்தம்மையனையார்களாயதருணத்தின்மற்றொருநகரிற்
புகுமாறுசர்க்கைகண்டேனிதென்னபுதுமைக்குணங்கொலறியேன்
மிகுதொண்டரோடுபுகுவிப்பிரானில்விட்டுச்செல்வார்கள்கிலரோ. (௫)

அத்தேசிகன்சொல்வழுவாதவண்ணமருள்சேர்குமாரதேவ
னெத்தேயமுற்றசிவனையத்துமேகிப்பணிந்துவருநாள்
சித்தேதவாடினானவ்விதங்கள்செப்பத்தெரிந்திலேன்வெண்
முத்தேயெனும்பலாண்முன்புதுதுமுக்கண்ணனேருநகர்வாய். (௬)

எவ்வூரிலுற்றதேருக்குமேலெனிரத்திலிசனாறுநா
ளவ்வூரின்பமாந்தர்பலர்கண்கள்காணவங்கேகிரின்றுதொழலும்
வெளவூற்றொர்மைந்தனிதுவீரசைவமருளென்றுநேரில்வைதான்
செவ்வூகுமுற்றுளாருக்குநிந்தைதீயொக்குமென்கைதிறமால். (௭)

நின்வீரசைவமருளாகிலிந்நெடுந்தேர்நடக்கவருளே
லென்வீரமியார்செய்திடினுஞ்செலாமலேநிற்கவென்னவிசையா
வுன்வீரநெஞ்சமவேவஞ்சினங்கொடொருநன்மடத்திலுற்றான்
முன்வீரச்சென்னியமுதுங்கவாளுமுடியுந்தறந்தமுனியே. (௮)

முன்னுளிமுத்தமனிதத்திரட்டுமுப்பங்கிமுத்துமசையா
தினனாவளிக்குமத்தேர்விழாவினீறெய்துமுன்னமியாதுந்
தினனாகதஞ்சைமன்னுதியோரொர்தெய்வீகமீதெனுணர்வுந்
நென்னுர்செய்தார்வொலோசொன்மினென்றவீட்டத்தினுரைவினவா
ஒருசுற்சிலோர்தமொழியானடந்தவுண்மைத்திறந்தெரிதலுந்
தெருள்புத்தியோரொடம்மன்னனங்குசென்றந்தமுனிவனடிவீழ்ந்
திருள்பட்டநெஞ்சன்வசவைக்குறிக்கொடிவ்வாறயற்றியதனால்
வருபத்தர்ப்பலோராவிமாயும்வம்புற்றதென்றனனரோ. (௯0)

அரசன்சொன்னண்ணிபம்மாதவத்தனந்தக்கணத்திலவனுந்
நிரத்தந்தனிற்சுலாவுந்தியாகவெனநிர்நின்னுன்வீரசைவஞ்
சாதம்புணர்ந்தவருளேன்முனேறுதானத்திலேகுருவரு
முரணென்றுதீயமருளாகினிற்கவெனமுற்சொன்மாற்றிடலுமே. (௯௧)

சேந்தன்கவிக்குநை—தந்தநானதில்லைத்தலத்திரதமொத்
தாய்தந்தந்தமாந்தர்களும்கண்ணுளோரும்தியார்வமுற்றுமொழியப்
போந்தன்றுதற்கவேவங்கித்தலத்தொர்வொன்மேருவென்னவுறலால்
வேந்தன்றுதித்தமுனியைத்தொட்டிண்மிகவைகுமாறுதொழுதான். (௯௨)

அம்மன்னனுக்கின்மொழிகூறிடாமலாணெண்ணமுற்றுமென்றான்
செம்மன்னையன்னகுருமேனிகொண்மிசுந்தைக்கனவினிடையுந்
நிம்மண்ணின்மிக்கமுதுகுன்றுடத்திலேகென்றியம்பிடலுமப்
பொய்மன்னனுக்கவிதமுஞ்சொலாதுபோனவிடிந்தபொழுதே. (௯௩)

வழியிற்றிகழ்த்தலமொன்றினூடும்வழிபாடுசெய்யதுழையா
தொழிவற்றபத்தியா லொவ்வொர்கும்பிடுதவிக்குறித்தபதிபோய்
மொழிதற்கடங்கிடாமேன்மைதுன்றுமுத்தாநதிகுணமுழ்கி
விழிபுற்றநெற்றியார்கோயில்புக்குவெற்டன்டெனோடுதொழுதான். (கச)

அங்குற்றளப்பில்செபமுந்தியானமதுவுஞ்செய்திட்டவவன்மேற்
சங்குற்றகாதரினுமிக்கவன்புதாயாமவிருத்தைகொளலாற்
பெங்குற்றசாசமுறுபாடல்கொண்டுபுனையென்றவட்சொலுபுமற்
நெற்குற்றவர்க்குமினிதாயதூல்களீரெட்டியம்பிடுனே. (கடு)

கழறுந்தொகைக்குறையர்க்குத்தசாதகமெனக்குலாவுமொருநான்
மழமைந்தர்நூனவழிகட்கொவாதுமாயோகசாதனையினிற்
கிழமென்றிலங்குமவரேகொள்வார்கள்கீழ்முத்திரம்புமவரைத்
தழலின்கணுற்றபுழுவென்னவாட்டுதகவுற்றதென்கைநிசமே. (கசு)

பந்தக்குழிக்குள்வீழாமலுயந்தபலமாதவர்க்குறையர்வா
மந்தக்குமாசுதேவன்றனிட்டையதிநீட்சியென்றமமலை
வந் * தத்தவட்டிலிந்கோயில்வைத்தவண்பாலளித்ததாயு
மிந்தக்கடற்றனுலகின்பன்மார்தரின்றுஞ்சொல்கின்றதுளதே. (கஎ)

கற்பாரமொன்றுமேலேறிடாதுகனவாதையெயிலதுசெய்
கிற்பான்வணங்குதலுந்நுகொண்டிக்குவிட்டுமேலெய்திடல்செய்
தற்பாவுகண்டனதுகோயில்வாயிலருகில்கலாகமுடனே
நிற்பார்செய்தார்களைநன்னிலேதனஞ்செய்யநேர்சொலினனே. (கஅ)

அன்றந்தவிக்கிரகமோரிசண்டினடல்கூர்புறத்திலக்கற்
குற்றன்னபாசமுறலாலுறைந்தகுறிகண்டபேர்கள்பலரென்
நென்றம்புவிக்கணுவல்வாரனேகரிசன்றனெஞ்சிலெய்தத்
துன்றன்பொடம்பையருளச்சிறந்ததொண்டந்திதாற்றலெளிதே. (கக)

அவ்வூர்வடக்கிலமர்தூர்க்கைதன்னையருமந்திரத்தனொருவன்
வெவ்வுறுசெய்யவரலஞ்சியந்தமேலோனிடத்திலிவளப்போ
யிவ்வுறொழித்தியெனநின்றிரப்பவேதோவவன்செய்திடலும்
வெளவூகமற்றுவிழிகெட்டுவந்தவழிதேடியோடினனரோ. (உ௦)

இவ்வாறவன்செய்வியோடலியாவுமியாரேயுணர்ந்துபகர்வார்
செவ்வானமேனியுறுசேயையன்னென்றேதுவார்கள்சிலர்மற்
றவ்வானவன்றனதுபேர்கொண்மேன்மையறியாதபேருநரரோ
வெவ்வாள்விழிப்பெரியநாயகிப்பெண்வெண்பாலளிக்கைபொதுவே. ()

ஒருபாவலோனமுனிதாள்வணங்கியுபதேசமோதுகெனலு
மருளார்தனதுருமுன்னருய்த்தனவலேனுதிஞ்சொலதுபெற்
றிருகருஞானவழிகுறினுனெனையார்தமுள்ளிலிசையு
மருண்மாயுமுன்னம்பெருமுடருக்கும்வலிதோகிடத்தினிவரோ. (உஉ)

திடமொன்றுநானசித்திக்குமாரதேவன்றனுதுசிந்தை
விடமொன்றுமிட்டலிங்கத்தொடியாவுமொன்றினுடெய்தியயின்
முடமொன்றுமாடலார்வைகுமந்தண்முதுகுன்றிலவனதடியார்
மடமொன்றுமன்னர்முதலாயசெல்வர்கிழ்வார்விளங்கியதுவே. (௨௩)

முதுகுன்றிலவகுமுதியோன்மணந்தமுதியாடன்முதருளினான்
மதுரங்கொள்பாடல்பொழியுங்குமாரதேவன்றன்வண்மையிவைமேற்
கதுமென்றவன்றனருள்பெற்றகங்கொள்கவிவாணருங்கைதொழுவா
முதுலன்சிதம்பரப்பேர்கொண்மூர்த்தியதுவண்மையுஞ்சொலுவனே. ()
குமாரதேவசுவாமிகள்சருக்க முற்றிற்று.

ஆடூ திருவிருத்தம் - ௧௬௭௪.

நாற்பத்தொன்றுவது சிதம்பரசுவாமிகள் சருக்கம்.

மன்னனென்றான் றுனுமம்பிகை மாதுமோதும்வை வேலனு
முன்னவிரந்தருண் மாட்சிதன்னொடு முத்தமிழ்ப்பெருக் குங்குலாந்
தென்னனுட்டுறு மேழியங்கொடிச் செல்வர்தங்குலஞ் செய்தவ
மன்னபாலன்சி தம்பரப்பெய ரப்பன்வாயிடச் சூழினான். (௧)

கல்விகேள்வியிற்சீர்த்துமான்மலிகாணையம்பருவங்கழித்
தல்விராவுளத்தர்வாழ்திருவாலயத்தலந்தோறும்போய்
கல்வினைப்பயனுனசித்தியுஞானமும்பெறுமாசையா
லொல்விசேடருளார்கொலென்னவுசாவலேதொழிலாயினான். (௨)

கன்னிநாட்டொடுசோழநாடுகடந்துகொங்குநன்னுடும்பார்த்
தின்னிசைத்தமிழ்மெழவைவசான்றவரேயந்தநாடெ னுந்தொண்டைநாட்
டன்னிபந்தவிர்த்துற்றதாநடுகாட்டிழ்காசிக்கதிசுமாத்
தன்னிபற்கைகுலாவுசீர்விருத்தாசலத்தலமேவினான். (௩)

அங்குபோயரனுரொடும்பிகையாளையுந்கொழுதந்கர்
தங்குவாரிடமாதவத்தருளார்கொலென்னவினாவது
மிங்குநேரில்குமாரதேவனிடுக்கின்ருளிலிங்கம்புனை
மங்குல்போல்பவனிட்டையின்பெருவண்மையாளனெனச்சொனார். (௪)

சென்றுதெண்டனிட்டேத்தியன்னவன்சேலங்கண்மிக்காசித்தா
னன்றுவந்தவன்கல்வியாதியறிந்தன்னோனுமன்பா கினான்
குன்றுவில்லெனக்கொண்டொளரருள் கூட்டுதற்குலைப்பாருண்டோ
நன்றுபெற்றனமென்றுவந்திருகாவலோருஞ்சின்னானுற்றார். (௫)

தென்னாட்டினன்கன்னடப்பெருந்தேயநீத்தவன்றன்னிடத்
தென்னகத்தருட்சீர்குலாவலசெய்தேற்றுக்கொள்ளெனச்சாற்றலு
மன்னவன்றையந்தமாமுனியாண்டசற்றருசுந்தி
முன்னருய்த்திடவேண்டிமென்றுளின்முன்னியையழைத்தேகினான். (௬)

நீசாச்சென்னியில்வைத்துளாசாநினைத்துநீறணிவார் *ள்வா
மூகாத்தம்மடைப்பள்ளியாவிழைந்துண்டிற்சிவநாளினிற்
பேரைத்தொல்பதிகண்டங்குற்றபெருந்தைக்குரவன்பணிச்
சேரத்தாங்கிவசிக்கூராளிற்முமாசுதேவனோக்கியே. (௭)

பித்தவந்தவனியாவனியவற்பேணினின்றொகூட்டியேன்
வந்ததென்றுயர்சாந்தலிங்கவரோதயன்றனிகேட்டலு
மித்தாநாநி...எல்லபாவலனின்னவற்குள்செய்துநின்
கந்தநாண்மலர்த்தாள்எஞ்சுட்டிலவேண்டென்னக்கழறினான். (௮)

அச்சொற்கேட்டலுமெற்றூரீயுளையாதலாலுன்கியான்சொலு
மெய்ச்சொற்சொற்றுவின்கிடனக்குதியென்றுநல்விடையிந்தன
னிச்சொற்பெற்றுவணங்கித்தாமுனிருந்ததோர்தலத்தெய்கியே
பொய்ச்சொற்றீர்த்தசிதம்பரப்பெயர்ப்புண்ணியன்றவனுகினான். (௯)

கோதில்சற்குருநாதனென்றமுமாசுதேவருணையன்
மீதிலன்புமிசூந்துநெஞ்சுவிடுக்குந்துதுவிளம்பியத்
திதிலாங்குருச்சொன்னவாகித்திசுழந்தலாலொருநாங்கிற்கு
மாதிரம்புகழ்கின்றமாட்சிவளர்ந்தபேருரையுஞ்செய்தான். (௧௦)

தேசிகோத்தமரானமேலவர்கிற்சிலோர்முறையின்படி
யாசிவிண்டுதொழும்புசெய்துமெய்யன்புநத்தனிச்சீடனை
யேசிலாத்தலமியாதிசேனுமுற்றேன்றமாதவஞ்செய்கெனப்
பேசினீறனித்தேவினான்பிரிந்தேகினானவன்பேதற்றே. (௧௧)

ஆலவாய்ப்பகிதன்னிலேகியங்குற்றவம்பிகைபொற்பதஞ்
சாலநாடிவணங்கியேன்றுதவஞ்செய்தானவடண்ணருட்
கோலமெய்திமுன்வந்துபோரியிற்கோயில்கொண்டவிற்கொற்றவை
வேலனுலையேண்டிநீயவண்மேவுகென்னவிளம்பினான். (௧௨)

அந்தவாறவனக்குபோதலுமாமொமயிலுரும்வேல்
கந்தாயகன்றன்னையாண்டருள்காரணக்குருக்கோலமாய்
வந்தகங்களிகூர்த்தாத்தரும்வாசகஞ்சிலகூறின
னிந்தமூர்த்தியுமந்தமூர்த்தியுமேகமாயியவிரிந்தவே. (௧௩)

பேருமொன்றுபட்டுற்றதாலணுப்பேதமுந்தவிரிந்தின்புற்ற
ஹாருளோற்றயின்றற்கொர்திண்ணையிலுற்றுநங்கொரியானிற்
கூருறுங்கதிர்வேலன்றானபுனைகூறையாலுடற்போர்த்தியே
யாரும்என்னவன்றன்மைநன்குணர்ந்தேத்தாமாறுசெய்தானரோ. (௧௪)

புண்ணியத்தினவாவுளார்பலர்போற்றியேதருபொன்கொடு
திண்ணியோர்டுள்பராவுகோயிற்றிருப்பணித்திரள்செய்கையி
னண்ணித்தஞ்சையின்மன்னனுங்குற்றநூல்குமாயிரம்பொன்னினும்
பெண்ணினல்லணல்கோர்பணம்பெரித்தென்றுபேசினனாமரோ. (௧௫)

மன்னனைப்பொருட்கல்லஞ்சுண்ணமும்வாங்குதற்குபயோகித்தா
னன்னமன்னவன்கொட்டைதூற்றதனுலளித்தபணத்தினை
மின்னனேர்கடர்வேற்பிரான்றிருமேனித்தொண்டினிற்சேர்த்திட்டா
னின்னரூயத்தினுலென்றோர்ந்தவரோகதேசமிருப்பதோ. (௧௭)

மற்றுளோரைவருத்திச்சேர்ப்பவர்மாழையாயிரத்தூந்தமேற்
சற்றுவேர்வைசுந்தச்செய்பாட்டினர்தங்கள்காசொன்றுமேற்றமே
கற்றுளார்தவத்தோர்களுன்னுங்கணத்திற்சீர்த்தவனுதலாற்
சொற்றுக்காட்டினனந்தவாதிருத்தொண்டியாவுமுடிந்தவே. (௧௭)

கண்ணுடைப்பெருவள்ளலன்றுகணித்துக்கூறிநொலினுக்
கெண்ணுடைப்பொருடோன்றுமாறெழுதென்னவேசிலசேற்றனர் [௧
விண்ணுடைப்புலவேர்கள்வாழ்வையும்விண்ணென்றென்னுமெய்ஞ்ஞானி
டண்ணுடைக்கருத்தின்பமார்தரத்தக்கவாச்சமைத்தானரோ. (௧௮)

முந்துபாட்டிற் * களாசமென்னமொழிந்ததோர்மொழியின்பயன்
வந்துதோற்றமிலாமையாலுளமாழ்கிவேலனைநாடின
லிந்துநேர்நரைக்கோலமாமுன்னிலங்கிவேத்திரமொன்றுகைத்
தந்துகொள்ளுதியென்றப்பேர்சொலித்தன்னுருக்கார்தானன்றோ. (௧௯)

தறையில்வாழ்புலவர்க்குநல்லமுதந்தனைப்புரைசந்தி
முறையென்றோர்கவிமாலைபோரியின்முருகன்மீதுமொழிந்திட்டோ
ரிறையுந்தீங்கிப்பஞ்சுவதிகாரவிளக்கமென்றொருநன்னூலுநான்
மறையுமாகமக்குமுடிந்தோய்ந்தருண்மகவெனுவருத்தான்மன்னோ. (௨௦)

அன்னவன்றிருமுலனூலுக்கருத்தஞ்செய்யவுத்தேசித்தான்
பொன்னவாவினொத்தொண்டன்றன்னெண்ணமுற்றுமென்றுளம்பூரித்தா
னின்னதூற்றுகரையெனானுதெனவெஃகவேலன்மறுத்திட்டான்
பின்னப்பொன்மயங்காரனொந்தபெருந்துயர்க்களவின்றம்மா. (௨௧)

அவன்வருத்தமுணர்ந்துதன்னருகா கக்கூவியொர்செப்புக்கா
சுவகையாற்றருகென்றுவாங்கியுறுத்திப்பார்த்துப்பொன்னுக்கியே
தவபலம்பெரிதாருமீனிற்றயங்கிடேலெனச்சாற்றினு
னிவணமன்னவன்செய்தவாடல்களெண்ணிலாதனவென்பதோ. (௨௨)

மண்ணிலெத்தனைபேர்கட்கோவவன்வாய்திறந்துபதேசித்தான்
றிண்ணிமைக்கருத்தோர்களாய்ச்சரிதஞ்சொலும்படிதேறிலார்
வண்ணிலா வியபண்பளாமொர்வண்ணாப்பெண்புகழ்மாத்திரம்
புண்ணியத்தினர்சிற்சிலோருணர்ந்தோதிடப்பொலிவுற்றதே. (௨௩)

இட்டலிங்கமலாதொர்தெய்வருமேற்றிடாமதத்தெய்தியுந்
துட்டலிக்கிரகஞ்செய்வேல்புனைதோள்வலான்றிருத்தொண்ணுஞ்செய்
சிட்டலூலுரைக்காரரிற்சிறந்தோன்சிதம்பரப்பேர்முனி
† கட்டமுத்தியிற்சேர்த்திட்டானுடனற்சமாதியிலுற்றதே. (௨௪)

* களாசம் வேத்திரம், என்பன பிரம்பு. † கட்டமுத்தி - விரும்பியமுத்தி.

சீரியோர்புகழ்பாண்டிநாட்டிற் செனித்துமாதவச்செல்வனுப்
போரிமாநகர்க்கந்தன்னுளிற்புகுந்தவன்புகழ்போற்றினே
னீரின்மிக்குயர்சோலையப்பெயர்நின்மலத்தவயோகிதன்
பேரியற்கைவினாவுமாறினிப்பேசிடத்துணிந்தேனரோ. (உரு)

சிதம்பரசுவாமிகள்கள்சூக்க மூற்றிற்று.

ஆதிருவீருத்தம் - ககககக.

நாற்பத்திரண்டாவது

சோலையசுவாமிகள் சருக்கம்.

மலயமால்வரைச் சாரலிற்சூலாம் வளமைதோயுநாட்தனில்வைகிவா
ழலகின்மார்த்தத்தஞ் சாதிபேதத்து டனுப்பொன்றபே ராளர்தம்மனைக்
சூலவுபாலன வந்தபுண்ணியன் குடிவளத்தினிற் குறைவிட்பேறுளா
னிலவுகல்வியுந் தவமுநல்குநன் னோயனுக்கொரா னெனநிலாவினான். (க)

சோலையப்பெயர்ச்சுமென்னவற்றெண்டனெனக்கொண்டதேரிகன்
பாலையொக்கவேமுடிவெழுத்தபின்பருவமாதொருத்தியைமணந்தன்ன
சேலையன்னகண்ணவடன்வாழிபந்திருமுன்னுற்றைமலீந்ததா
லோலைபற்றுக்கைத்தாதீநேர்வொன்றுன்னியோர்சொன்னவனொடோ துவான். (உ)

இன்னநாளிலியான்விண்ணிலேகுவேனெனதுபள்ளிக்கூட்டத்தைநீவகித்
துன்னதன்னையோடிவளையும்புரந்தொழுகவேண்டுமென்றோதியேகி
னன்னசொற்புரந்திடலுமூரிவற்றார்கள்கொன்னசொல்லறையலாவதோ
தன்னதன்னையப்பனுமுடன்பிறந்தாருமச்சொலைத்தழுவினாரோ. (ங)

கல்விநிலகின்னப்பன்னியென்றுளிர்கருதிலாயிதென்காரணங்கொலோ
நல்வினைத்தொடர்ச்சியினர்போலுநீரகவாதனைத்தொழில்செய்கிற்பதே
வல்வினைத்துகைவிதியென்றோரேவாய்ப்படச்சொனார்மனமெரிந்துபோ
யல்விடங்குடித்தவனைநம்புகென்றவனொடோநிமெலலடிவணங்கியே. (ப)

உன்னையென்னனைக் கெண்மடங்குமே லுபசரிக்கவே யுன்னினேன
தற், கெண்ணைபாவமோ தடைச்செய்திட்டதியா னிலியிலுநிலை கேண்
னச்சொலித், தன்னையாதிதோர் தம்மத்தெண்ணமே தவறென்றுன்னிடத்
தவசியாகியே, பொன்னைமாநரைப் புவிசையெள்ளுமெய்ப் போதமெய்
தியேபோயினாரோ. (ரு)

போனமாதவன்பலபலூரினும்புக்கிரந்துணும்பொருவிநீரமுந்
நீனியின்றியேபகலிராவுமோரெண்ணமேகுறிக்கொடுமுயன்றனன்
மேனளவுசொற்குரவனாதுபத்தினியையங்குளார்தெண்டனிட்டுகின்
மானமோர்தன்னஞ்சிஞ்முறேலெனாவலிதியன்றயாவையும்வழங்கினார். (ர)

அவனையோர்தினம் பொருநகைநாநகிக் கருகிலுற்றநெல் லையிலொ
ரானிடகை, குவலயம்புகழ் வடமலைப்பெயர்க் கொற்றவன்பசங் குவளை

மாலையான், சிவனெனக்குறித் தடிவணங்கியிச் செல்வத்தோடருட் செல்வமும்பெறம், சுவகையாலொர்சொற் சொல்லெனவிசர் தோதலிற் செபித்துறுதியெய்தினன். (எ)

அந்தமன்னனார் செந்தின்மூர்த்திகா ராழிவிட்டுமீண் டதுவுமாங்கனோர், வெந்தகைப்பொலா வயிணவன்பல்பா விண்டநாள்செகீடை மிகவழங்கலுங், கந்தவார்குழற் கவுரிநெல்லையிற் கனவிரண்டொர்காற் காட்டியாண்டது, மிந்தவாறியன் றிட்டகாதையா யிரமுமீண்டியம்பிட வெணாதவே. (அ)

சோலையப்பெயர்ப் பரமயோகிதான் சொன்னபாடலின்றொகையநந்தமா வேலைதொட்டுமா மலயமட்டுமே நிகவுலாவுநீர் மேவினொன்றாட் [ம் காலையிற்றிருக் குருகையூரினிற் கரியனன்பர்நேர் கருமவேதியர் மாலேவீதிவா யொருமனைத்தலை வாயிலிற்சிவா வெனவிருந்தனன். (க)

அதுவினாவியம் மனையிலுற்றதோ ரந்தணன்கொதித் தருகுவந்தநீ கதுமெனவெழும் தேருகென்னவே கடுகித்தனன் கண்டதொண்டர்தம் பொதுவனமுதற் கடிவுளேபலோர் போற்றுமாறுருப்புனையுமுண்மைதே சதுரன்னுறான் நெனவவ்வூர்மயா னந்தனிற்புகுந் தானவினாந்தரோ. [ர்

வெந்தநீறுடன் முழுநணுந்துவெள் ளென்புமாலேதோண்மீதிவிட்டுவெங் கந்தமாருமு மத்தெருக்கலர் கவிஞ்சுடியே கைக்கபாலத்தோ டந்தகற்செருத் திட்டமூர்த்திபோன் றந்தவூரினந் தணர்தம்வீதிவாய் வந்தனன்சிலோ ரோடினாச்சிலோர் வாழுந்தம்மனை வாயின்புடினார். ()

அந்தமட்டில்விட்டேகிடாதவூராலயத்தினுட்போதல்வேட்ட னன் பைந்தகைப்பிராண்டியரின்பலோர்பயமெய்திக்கபாடங்கள்சாத்தினார் சிந்தமோதிடக்கருதுமூர் க்குமுற்றியபேய்கள்பூதங்கள்காவலா வந்தவாறுதோற்றியதவ்வேளையிலவா மலைப்பெயர்மன்வந்தானரோ. ()

அருள்வினோதத்தான் மன்னங்கெய்தல்கண் டந்தனனாரோ தோதி னரவன், நெருளுமம்முனிச் கடிமையாதலிற் நெண்டனிட்டிதேன் செய்தியென்றபோ, திருஞாயிற்பவத் திவரநெறிக்கணுற் றியானிசைத்தநா லிதனுள்வைத்துளான், பொருளின்மிக்கதா மதையெடுத்திடப் போதல் வேட்டனன் பொய்யன்றேயென்றான். (கக)

அற்புத்தத்தா மச்சொற்கேட்டபோ தங்குளார்மனத் தையமெய்தியிச் சொற்பொயாகிலெம்முயிர்ப்பிடுக்குவஞ்சொ ன்னவண்ணமச்சுவடிநல்கி னிற்பணிந்துநீ யேமயேசனா ரிசமுள்வேமென்றார் நிருபனோடக்கோ யிற்புகுந்தொர்கற் கீழொர்பெட்டகத் திட்டவாறெடுத்திந்திட்டானரோ.

அந்தனாவின்பேரறியகிற்கிலேனகிலமீதறிந்தார்களியுடவரோ வந்தமன்னனாஞ்சிந்தைநொந்தபல்வணவக்குழாத்தினருமின்புற்றார் கந்தன்னுதைபோனின்றமாதவன்கடிதும்நெருநர்வயினடைந்தனன் பிந்தவன்னவன்செய்தவாடல்கள்பேசுவார்களப்பெரியர்தாழுமே. ()

நீடுளவன் டிரியுமா முனி நிகமவாகமச் சமாசம்பெறப்
பாடுச்சிதா னந்தமாலைபின் பாடன்முப்பதிப் படியிலுள்ளன [சித்
வேடும்வாசியைக் கொடுமுயன்றெலா வுலகமுந்தனுள்ளொளிர் தரப்பல்
தாவொர்கடம் மரபிலுள்ளவர்க் கார்வமிக்களித் திடுபவாகியே. (கௌ)

அனனதாமுடற் போனவாறிதென் றறியொணுதெனப் பலர்சொல்
வார்சிலோர், தவவிசேடநிட் டையிலிருக்கையிற் றழலிடைப்பொலார்
தாமமுத்தலாம், சுவமெனக் கழுத்தளவும்வெந்துந் தலைபறந்துபோய்த்
தன்னொர்சீடன்முன், னுவகையோடுசிற் சிலமொழிந்துபே ரொளியிலு
ற்றதென் றேறுவார்களே. (கௌ)

உள்ளதாயவப் பணுவலொன்றுமுன் னுடலொழிற்றபோ தோதலெ
ன்றுமபின், னெள்ளநீர்தரத் தலைதனித்தபோ தியம்பலென்றுமோ துந
ருமிங்குளார், வள்ளலாமான் றிருவருட்பெரு வாழ்வுஞ்செந்தமிழ் வள
முந் தோய்த்ததிற், கள்ளமின்மையா விதனிலத்தவன் கதையுரைத்த
தாங் கண்டுகொண்மினே. (கௌ)

ஆயும்வண்புகழ்ச் சோலையன்றித் தடியனேனறிந் திட்டமட்டினிற்
ரோயும்வண்கவைக் கவினொலிவண் சொல்லினேனினிச் சுரமினார்வனப்
பேயுமாதரண் மனையிளிற் புணர்ந் திடுதனட்டபோ திசைவுறுதுபோந்
தாயுமானவன் சரிதயிச்சகந் தனிலுணர்ந்தவா சாற்றுவேனரோ. (கௌ)
சோலையசுவாயிகள்கருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கௌகௌ.

காற்பத்துமன்றுவது

தாயுமானசுவாமிகள் சருக்கம்.

சோழநாட்டிற்குமுடிகொள் வேளாளர்மரபினிற் சுத்தசை வாகமத்தி,
ஞமுமுறுபத்தியொடு வாழுமொருவன்செய்தவ மதனில்வரு புதல்வன
டல்கூர், வேழமனையன்றாயு மானவனெனும்பெயர்மி லைத்தவன் கல்வி
கேள்வி, பூழதன்வழிக்கொடுமி கப்பொறுத்துப்பருவ முறுபுருட னாகி
னனரோ. (க)

இருமாதரின்பமும் கவுரிகுலமன்னவனி டங்கணக்கெழுது தொழிலுந்
திருமுலர்மரபில்வரு மவுனகுருதேசிகன் செப்புமுபதேசநியை
மொருபூநிமித்தமண் மாரிப்பய்சித்தசை னுற்றசொகிரிவாசமும்
பொருவாதகெம்பிர வற்சாகமுங்கொண்டு பூரித்திலங்கினானே. (உ)

இனையாடனைத்தனது பணிசெயுமொர்வாஸிபனு ளிச்சித்தினைத்த
தோர்ந்து, வனையார்கரத்தவனொ டதுசொலியவற்கூவிமகிழ்வி லதபவி
யென்றதுந், வினையோடுசெய்வரு மென்றஞ்சியவாழ்க் கிழிவிழ்ந்தெழுந்
தெனினாவால், வினையாவல்க்கியுய் வேனெனக்காசியைவி ரும்புபுடந்
தானரோ. (உ)

இக்காதையான்வணங் கத்தருமொர்பெரியவரி யம்பிடக்கேட்டது ண்டென், டக்காரணம்புவிபு ளார்சொல்லவில்லைசி மாங்கொலோபொய் தான்கொலோ, மெய்க்காமரசமுஞ்சி னுளதுபவித்ததால் வீறுமகனொரு வனுண்டா, யெக்காலமுங்குலவ வகவலொன்றோதினெனெ னச்சொல் வார்பலருளாரோ. (ச)

அத்தாயுமானவனெ னும்பெயர்த்தவசீல னருளாட்சியெய்தியணிகூர் வித்தாரகவிபாடன் முதலாயவண்மைகளை விசையரங்கையனெனுமன் னித்தாரணியின்மார்தர் பலராலும்வினவும் மெனக்குநீபணிசெயற்க வெத்தாகமெய்தினுநல் குவனுனதுநிலையினில்வை கெனவினிதியம்பினுனே. (ரு)

அதுமுதன்மனைத்தலைபி லவனுதவிகொண்டிறு மானந்தரிட்டை கூழிப், பொதுமுதலினைச்சமர சந்திகழ்தரப்பெரிது போற்றலேதொழி லாகினான், விதுவணிதருஞ்சுழல ரடியவனெனும்பெருமை மேன்மேலு மிஞ்சுதலினும், கதுமெனக்காண்பவர்க ளிற்பலர்வணங்கிடுங் கழல்கொடு நிலாவினனரோ. (சு)

அந்நாளினின்பயிரின் விளைவுகுறைவாதலினி வகிலமெலிவடைதல் சகியா, மைந்நாககிகர்மன்ன னவனிருந்துழிசென்றுள் மகிமையுலகறியும் வண்ண, மிந்நாளின்மழையொன்று பெய்திடச்செய்கெனவி ரந்தன னிசைந்தவன்றான், பைந்நாகமணிதருப ரன்றனைநினைந்தொர்க்கி பாடி டல்விழைந்தானரோ. (எ)

சைவசமயஞ்சமய மென்னிலதிலுறுதெய்வந் தண்பிறைமுடித்த தென்னி, லைவரையும்வென்றுகளி கூர்வதேமுத்தியெனி லறம்வளர்த்த வளைகிரா, மைவனப்புக்கொண்டல் காள்பெய்மின்மழையெனவொர் வண்கவியுரைத்திடலுமே, செய்வரம்பிற்புனல்வ ழிந்திடும்படியுதிக சிக் கிரம்பெய்ததம்மா. (அ)

அவ்வற்புதந்திகழ்த லான்மகிமைமுன்னையிலு மதிகமானதுசினுள் போய்த், தெவ்வர்க்கெமன்புரையு மன்னன்பொனுலகிடை தேவரெதிர் கொளவேகினான், மௌவற்றொடைப்புதல்வ னிதமகிதமறியாத மதலை யம்பருவமுறலா, னௌவற்பெருந்தருவி னிழல்கொள்பார்முழுதுமவ னுரியரசாகியதரோ. (க)

அம்மாததருணியம் பருவத்தளாதலின டற்கருப்புச்சிலைக்கைப் பொய்ம்மாரனிரவுபகல் போராடலானொந்து புல்லியரிணக்கமொல்கி மெய்ம்மாதவத்தாயு மானவனைவெஃகிவெகு விதமாகவுபசரித்துள்ளில், கைம்மாநிலாவுமுதல் வாயிலுடையரண்மனைக் கண்வரவழைத்தொர்நா

தன்குறிப்புத்திகழ வனுகினன்றித்தத்த போகிதிமுனிந்திடாம [யேகி னிள்குறிப்பின்படிசெய் குவன்விரையல்சிறிதுபொறு நீயெனச்சொல்லி யிள்குணத்தரிவையரொ ளேபந்தயியர்வையுமி கழந்திராவேநடந்து வன்குரப்பியநிகர் வழுதிநாட்டுள்ளதொர்வ னத்திடைமறைந்தானரோ.

அத்தவனுரைத்தமொழி சத்தியமெனக்கருது மம்மகளிடத்தொரவுணன்
செத்தடீனவன்ன்மனை யானெனொண்மருவு சீதரன்விழைந்தவடிவே
யொத்ததுதினங்கலவி செய்திமகிழ்ச்சியிலு றும்படிபு ரிந்தன்னிதா
வித்தரையிகழ்ச்சிமுத லாயபலதீமைகளி லாதியலலோர்பெருமையே.

அச்சுக்கமாதநப வித்திலனென்றாயு மானவனறைந்தவார்த்தை,
பொய்ச்சொழியநீதியொன் றும்புவிபுரந்துவளர் புண்ணியரிடத்திலென்
றும், பச்சுருவமால்கலையி ருக்குமெனும்வேதமொழி பழுதுபடுபாவமொ
ன்று, மெய்ச்சுடரிசண்டெனவெ றிக்குமன்றேவிதன்வி தந்தெரிருவார்
கள்கிலரே. (கக)

பொய்ம்மையும்புரைதீர்ந்த நன்மைதருமாகிப்பொ ருந்துபெருவாய்
மையென்னு, மெய்ம்மறைப்படியந்த மாதிடத்தப்பொய்சொலி விலகிய
துமேம்பாடதே, கைம்மலையனையபலத் தொருவனைத்தேடாது கல்வி
யொடுஞானமெய்து, மெய்ம்மகந்துவபுருட னொருவனைவிரும்பியதும்
விபசாரமாகிடாதே. (கச)

மன்னவன்றேவியையு மாதவனையுஞ்சேர்த்து மனலையிலியக்கிப்,
பன்னியநிந்தையுல கஞ்சொலக்கேளாத பரதெய்வநெடிதுவாழி, நன்ன
யச்சொற்குவையு டன்சமரசப்பொருளு நளிர்சீவகாருணியமுந், துன்ன
வெகுபாடல்பகர் வான்புகும்வனத்தொருவர் தொடர்பின்றியுலவினானே.

அந்கரிலுள்ளவர்க ளெங்குபோயினனேவை நிந்திலேமெனநினைந்தார்
செந்நலமுடைக்கவுரி குலதீபமனையன்மனை சித்தவிலையான்மறைந்து
மெய்நசைமலிந்துதன் னுயிரொடுகலந்தேமி ளிர்ந்துளா னெனமகிழ்ந்தா
ளெந்நலையுமின்பமா மீசனருளெய்திடிவெ னற்கிதோர்சான்றானதே. (க)

அவ்வனத் துற்றதவ னங்குளகி ழங்குகனி யாதியபுகித்தான்கொ
லோ, வெவ்வமென்றொல்காது கொட்டின்மலிபட்டிதொறு மிரவிலேற்
றுண்டான்கொலோ, வெளவரியசுவயோக சாதனையிலாநிவரு மதியமு
தருந்தினானே, தெவ்வரிவருமவரிவ ரெனும்விகற்பந்தவிர்சி றப்பொடு
கிகழ்ந்தானரோ. (கஎ)

ஒருதினத்தொருமரத் தடியின்புதாரினிடை யுலகொடுதனையுமறந்த
நிருவிகற்பசமாதி யோகத்திருந்தான றிட்டையின்பெருமையெளிதோ
வருபகக்கூட்டம்பு ரக்கின்றமைந்தர்சிலர் மாய்ந்தபிணமிதெனமதியா
வருகுறுமொருநிலவளர் சிற்றரசனுக்கிந்த வதிகையமுரைத்தார்களே. (க)

அப்பாதகன்சிறிது மெண்ணுதுபாராத ழற்கிடையிடப்புகன்ற
னிப்பாரிலுள்ளவறி வாளனொருவன்செவியி லேனுமதுறுதழையவில்லை
முப்பாலதாகிநிகழ் காலமுந்தெரிகின்ற முனிவோர்களுஞ்சகித்தார்
மைப்புரவைபாடினுஞ் சம்மதித்தனனந்த வாரியற்றினரையகோ. (கசு)

பாதிபுடல்வெந்திட்ட பின்னிட்டைதவறிப்ப டுத்தலையுணர்ச்சிவந்தித்
திதிழைத்தவன்வங்கி சங்கெடுகவென்றொர்சொற் செப்புமுறைந்தானெ
வோதிமெயிலகமல் வரசுதத்துப்புதல்வ ருழிநின்றுபொலிவிழந்த [இ
தாதின்னலுரென்று ரைப்பாருமுளரென்மன மவ்வளவுமிகையவிலையே.

நான்கும்பிடும்போத ரைக்கும்பிடாதலா னுன்புசைசெய்தன்முறை
யோ, வேன்கும்பிடுந்தொண்டு செய்குவேனென்னுமொழி யின்பயனதா
குமுலகீர், வான்கும்பிடும்பேறு பெற்றலுமீசனைவ ணங்குமவரடியாடி
யார், தான்கும்பிடுந்தெய்வ மென்னுமடிமைத்திறந் தலையிசைக்கொள்
ளல்கடனே. (உக)

எப்பொருளுமீசன்வடி வேயெனுமறைத்துணிவி னைக்குறித்தந்த
வண்ண, மப்பொருளுரைத்தந்த நிலைநின்றவன்றன்னை யான்றசமுரவ
னென்றுங், கைப்பொருளெனக்காக்கும் விதிவேண்டுமாயாத காயசித்தி
யுமதற்கா, மெய்ப்பொருட்மீனையுமிக வேண்டுமுலகிற்றனிசெல் விரதி
கட்காகாததே. (உஉ)

அங்கியுமதிற்றகித் திடுமாறுசொன்னவனு மவ்வுடலுமற்றியாவு [தே
மெங்கினுமிருக்குமெய்ப் பொருள்வடிவமேயாமெ னிற்சிறிதுமீனமின்
சங்கியல்குழைக்காது முதலியகுறிக்கொளிற் றுனிதிதழற்செற்றையு
மங்கியொழியொண்ணுது சமணர்முற்சம்பந்த மதலையிடுகவடிசான்றே.

அனகவிரதங்கருணை யாதியநலம்பலகொ டவிர்தாயுமானவள்ளுள்
பனகமணியும்பா னு ருக்கருதிடாவெறும் பாசாண்டனல்லாடி
மனநிலைபெறும்பொழுதி லதனைக்கரைத்தெங்கு மருவுநிட்களநாட்டமுற்
துனலரியமுந்தியே கருதிமுயலுற்றனனி வுண்மையுணர்வதுமருமையே.

முள்ளொன்றுதைத்திடினு முயிர்பதைக்கச்செயுடன் மூட்டியநெ
ருப்பிலிட்டி, மெள்ளொன்றினளவுமசை யாதுநெடுநேரம்வெந்திடநின்ற
நிலையப்பமோ, கள்ளொன்றுமதுரக்க வித்திறமுபாசனைக் கண்ணிலார்
ஞமடைவரோ, விள்ளொன்றுதுவிதவத் துவிதமெனிரண்டுமெனும் விர
கடைவதருமையாமே. (உரு)

முன்னியன்றனவுநினி மேனடப்பனவுமொரு முனிவன்வந்துரை
செய்தாலுங், கன்னியின்றிரண்முனொரு தருணமதலையின் காரணமு
ரைக்கைபோலு, மென்னிலிவ்வளவுரைத் ததுவுமிகையேயாமி கத்தொடு
பரத்துமியாது, மந்ரியந்திருவருட் சேயலினுக்கிலையென்ப தமிழறுஞ்
சரதமாறே. (உசு)

காவையம்பிகைவரைசொல் சகுணபேதமுநிட்ட எப்பொருளுமேக
மென்னும், பாவையிகவறுரையு மானவன்சரிதமிப் படியிலுணரளவுரைத்
தேன், கோவையங்கனிவாய்த்த டாதகையுமரனுங்கு மாசனுமளித்தநாட்
டும், சிவையுந்தப்பதியில் வருகுமாரகுருபரன் றிறமினிச்செப்புவேனே.

தாயுமானசுவாமிகள்சரூக்கம்முற்றிற்ற.

காற்பத்துநான்காவது
குமரகுருபரசுவாமிகள் சருக்கம்.

பொருளைந்திவடகரையிற் புருடோத்தமக்கடவுள்
பெருமைமலிதருகள்ளப் பிரானென்னவாமூரி
லருண்மிகுமோர்வேளாள னருந்தவத்தின்பயனாகி
யொருபுதல்வனெழின்மிக்கா னுமையாய்ப்பிறந்தானே. (க)

ஐந்துவயதாமளவு மவனென்றும்பேசிலனாம்
றந்துளதாய்தந்தையர்தந் தனையனொடுகுணிந்தேகிச்
சிந்துமுழங்கியவோசைச் சீரார்ந்தசென்தூரின்
மைந்துறம்பேற்படைகொடுவாழ் வானவன்பொற்றாள்வணங்கி. (உ)

இம்மகனோர்மண்டலத்தி லினியசொற்பேசிடவேண்டு
மெம்மதவாவவ்ஐனமே யெளிதுமுடித்திலையாகின்
மைம்மகராலயப்புனலின் மாய்ந்தொழிவோமெனும்விரதத்
தம்மதொருமையிற்கொண்டு தக்கவண்ணமுயற்சித்தார். (ஈ)

உப்பிலாவெற்றன்ன மொருபோதுண்டிறங்காராய்த்
திப்பியசெந்தமிழ்வண்ணத் திருப்புக்கூறியபோற்றி
பெய்ப்பினிலுமுயிர்விடுத லேற்றமெனுந்தேற்றமொடு
செப்பியநாற்பதிற்பறைந்தார் தினமுதிப்பக்கண்டனரே. (ச)

அன்றுபகற்பூசைமுற்றி யருக்கன்மறைந்ததற்பின்ன
ரின்றுபயன்கைவருமோ விறப்புவருமோவென்னச்
சென்றுதிருச்சந்தியிற் சேயினொடுகைதொழுது
நின்றுருகுமவ்வேனே நீலமயிலோனருளால். (ஐ)

அருச்சகன்மீதாவேச மாகியங்கைவேலெடுத்த
மருச்செறிபூமாலையொன்றம் மதலைகழுத்தினிவிட்டுக்
கருச்சளந்தீர்த்தருணீறுங் கமண்டலதீர்த்தமும்பெய்து
விருச்சிகம்போற்றொடர்பண்டை வினைத்திறந்தீர்தரநோக்கி. (ஊ)

பூவென்னப்புகன்றானப் புத்திரகும்மொழிபற்றிப்
பாவென்னுயினத்துயரும் பஃறொடைவெண்பாப்பகர்தா
னுவென்னவங்குற்றா ரனைவோருமதிகையித்தார்
தேவென்னத்திகழ்பொருளாற் செயத்தகாதனவின்றே. (எ)

வாய்மையாற்றவம்புரிந்த மாதாவுந்தந்தையுந்தஞ்
சேய்மையலறுமாற்றஞ் செவிமடுத்தத்திருத்தியுற்றா
ருமையாய்ப்பிறந்தது லுருத்திரசனமன்கொலெனத்
தாய்மையோர்பலர்துதித்துத் தொழுதெழவுத்துணிர்தாரே. (அ)

முன்னமோருமையையு முடவனையுந்திருத்தியவா
பின்னரோருமையையும் பேசுவித்தானெனஞ்சீர்த்தி
கன்னல்வேய்போல்வளருங் கழனிமலிதருச்செந்தூர்
மன்னுமுருகேசன் மாட்சியிடைவாய்த்ததுவே. (க)

அமரர்களும்வியந்தோது மச்சிசுவின்றிருநாமங்
குமரகுருபரனென்றே கூறியதிவ்வுலகெல்லாஞ்
சமரநெடுந்தனிவேற்கைச் சண்முகவன்சம்மதத்தை
யெமரபினர்மாற்றுபுவே றிசைத்திடற்ருவல்லாரே. (க0)

அக்குமரகுருபரனே டருந்தவத்தோர்பலர்தாமு
மிக்குணர்ந்தபாவலரும் வேட்கையொகூட்டமிட்டார்
தொக்குமடாலயந்தோறுஞ் சுவைத்தமிழ்ப்போவைதோறும்
புக்குபசாரங்கள்பெற்றுப் புலியேறொத்துவினனே. (கக)

ஓதாமலுணர்ந்தானென் றுசிதகுணத்தினரெல்லாம்
பாதாவிந்தத்திற் பணிந்தவன்சொற்பணிசெய்தார்
தாதார்பூம்பொழின்மலியுந் தருமபுரமடத்ததிபன்
மாதாவிர்கருணைமலி மாசிலாமணிக்குரவன். (கஉ)

இன்னவன்வந்துறுமாறோர்ந் தினியபரிகலமெடுத்துத்
தொன்னையிலவைத்திருமினெனச் சொல்லியெழுந்ததற்பின்ன
ரன்னவன்வந்தம்முனியே யருட்செந்தூராசானுத்
தன்னதுகண்களிறோற்றச் சாட்டாங்கமாத்தொழுதான். (கஉ)

கடல்விண்டமடைபோல்வான் கண்டுதெண்டனிட்டதுணர்ந்
துடன்வந்தோரகிசயித்தா ருவனுமவன்றைத்தழவி
நடனஞ்செய்திருவடியி னன்னிலைமையுணர்வித்துத்
கிடமிஞ்சப்பரிகலத்தைச் சிவவேடத்துடனீந்தான். (கச)

தன்மெருடையாளர்களாச் சாதுசங்கப்பேரரசாச்
தொண்டர்குழாம்போற்றிசைப்பச் சுகித்தாலுந்தொல்லுலகி
லுண்ணெத்தனானிகளென் றுரைத்தமொழிநிசமாயிற்
மண்டர்களும்பெறலரும்பே ரானந்தமடைந்தானே. (கடு)

நூனகுருபரன்மகிமை நன்குணரமாட்டீதாதார்
போனவனைத்திருத்தொண்டர் புராணத்தின்கவியொன்றா
லேழுமச்செயித்தாண்டா னெனச்சொல்வாரிவனந்தத்
தானமதற்கொருபெரும்பொற் சாளிகையாயவிரந்தானே. (கன)

சின்னஞ்சென்றக்குரவன் றிருவாக்கின்வழிதேறிப்
பன்னுமெலைத்துழலும் பருவான்முற்றறநீங்கி
முன்னுனகாசியினை முன்னினுந்நாளின்
மின்னுணுதன்மருங்குன் மீனாட்சிவிழைந்ததனல். (கன)

கார்கொண்டவென்றெடுத்துக் கவின்பிள்ளைக்கவிபாடிச்
சீர்கொண்டமதுரைகர்த்திருமலைநாயகனெனுமன்
னேர்கொண்டவாண்மனைவா யிலிற்சென்றானங்குற்றார்
கூர்கொண்டமதியிலராய்க் கொடுஞ்சொற்கள்கூறினரே. (௧௮)

அவ்வளவுலவன்றுணைக்கொண் டாங்கேற்றுமாசையொழித்
திவ்வளவுஞ்செய்யாதா னென்செய்வானெனுஞ்சினங்கொண்
டொவ்வருமவ்வூர்க்கோட்டை யுத்தரவாயிலிற்றுயின்றான்
றெவ்வடர்வேல்வழுதிதரு திருமகண்மெய்யருள் கூர்ந்து. (௧௯)

வேறு.

அந்தமன்னவன்கனவினின்முதற்குலத் தரிவைதன்னுருவாய்ப்போய்
வந்தமாதவன்சென்றதுந்நயில்வதும் வாரசடையொடுசேர்த்துச்
செந்தமிழ்க்கவிவடிவமாந்தனைக்கொடு செலநினைத்ததுஞ்சொல்லி
யிந்தமாநகருபும்படியழைத்தரங் கேற்றுவித்திடுகென்று. (௨௦)

சிறிதுறுத்துரைத்தக்கணம்முனி சிந்தையின்களவூடும்
பொறிநிலாவுமார்பினனனுவருந்திறம் புகன்றனளவிழித்திட்டார்
செறியுமன்பொடுமன்னனுவந்தவன்றனைத் தெண்டனிட்டழைத்தேகி
யறிஞர்கண்டுகண்டின்புறத்தக்கவா டம்பரம்பலகாட்டி. (௨௧)

சடையிற்கட்டுண்டுவிடப்பதார்தன்னொரு சக்களத்தியின்றன்மை
யடையும்பிகைவடிவமாம்பிரபந்த மதனையத்தனைக்கி
மிடைதரும்பலபுலவருந்தவத்தரும் வேதியர்களுஞ்சூழப்
படைகொண்மன்னனுமின்புறச்சந்தி யினிற்படித்தனன்மன்னே. (௨௨)

அந்தப்புத்தகந்தாங்கியூர்வலம்வரு மானையாதியின்சீருஞ்
சந்தக்கோகிலமனையமினும்பிகை சந்தகிச்சிறப்புஞ்சேர்த்
திந்தத்தானத்தினாறுபாட்டியம்பினு மினிதெனக்கொடுபேசு
மந்தப்பக்குவர்பலருளாரங்நன்ம் வகுப்பதென்னிசைவன்றே. (௨௩)

காப்புமுற்பகர்பருவமோரைந்தையுங் கடந்தபின்வாரானைப்
பாப்புகன்றிடத்துவக்கலுமம்பிகை பட்டர்தம்மகளாகி
மாப்புரந்தரனையமன்மடியிசை வந்திருந்ததுமுற்றிற்
போய்ப்புகுந்துழியறிவுருவண்ணமே பொருக்கெனமறைந்தாளே. (௨௪)

மறையும்புக்கணம்வந்துபோயினமகண் மானிடமலளென்ன
நிறையும்பினர்சிலரயிர்த்துசாவலு நிசம்படவியந்தார்த்தா
நிறையும்பித்தனைபேறுநான்பெற்றவா றென்னெனக்களிகூர்ந்தான்
குறையுஞ்சொற்றுமுற்றியதவன்றவபலங் கூறிநீத்தகைத்தன்றே. (௨௫)

ஆணமிக்குமன்னத்தவற்கம்பொனு மாதையுமணிக்கூட்டுங்
தோணல்கியென்னாலியன்றனவெனச் சொல்லுபுதொழுதேத்தி
நாணலோர்ந்துமலயத்துவசனைநிகர் நலமடைந்தனையென்றிட்
டேனருட்குரு சந்தகிசேர்வனென் றியம்புகுடந்தாளே. (௨௬)

நடந்துசோழமண்டலத்தின்வேளூரினை நண்ணுபுகமாதக்
கிடந்தரும்பெருமானடிதொழுதபி னென்கவேற்குமான்றான்
ரெட்டாந்தேன்துதித்தேகுதியென்றலுஞ் சாருணுமமுதென்னத்
கிடந்தருஞ்சுவைத்தாயபிள்ளைக்கவித் தெரியல்செய்தணிந்தானே. (௨௭)

முன்னும்பின்னுமெத்தனைதலமோவிதி முறைப்படிதொழுதிட்டான்
றன்னுடைக்கவிவிழைபவர்க்கேதுதி சாற்றுதன்மையன்போலு
மன்னுதில்லையித்போப்ச்செய்யுட்கோவையென் வண்டமிழ்த்தொடைசாத்திப்
பன்னுகாசிகண்டாரன்பதத்தொருகலம் பகத்தொடைபுனைந்தானே. ()

நீதிநன்னெறிவிளக்கமுந்தவளநன் னிறக்கலைமகண்மாலே
யாதியாஞ்சிலபனுவலும்பகர்ந்தன னதன்றொகைமுந்நான்கென்
றேறுதினார்பலர்வகைதெரிந்தோர்பல ருரைப்பரப்பெருந்தேயத்
தேதின்மாற்றமுந்தருமயில்லாமையு மிலங்கல்கண்ணெனொந்தே. (௨௯)

இந்துத்தானிநாட்டினிலருந்தமிழ்நிறு விதென்மிக்கரிதேயா
முந்துநல்லறநடப்பதுமருமையோ வென்னமுன்னுபுமுன்னுண்
மைந்துயங்குருகுலத்தர்வாழ்ந்திருந்தமா நகரிலந்நான்வைகி
வெந்துவீரசேகரனெனத்திகழ்தரு மிலேச்சமன்னனைக்கண்டான். (௩௦)

கண்டமன்னனீயாரெனவினாவலும் கடற்புவிமுழுதுஞ்செ
ய்ண்டர்நாயகனடிமையென்றனுட னவனுனெனப்போற்றுந்
தொண்டரியாவர்க்கும்பொதுவனுவென்றன் றுணிந்தவனுமென்ன
வுண்டலெம்மொடுசெயற்கிசைவாய்கொலென் றுகிதயில்விஞ்ச்செய்தான்.

அவர்களுண்பனுகேட்டறிந்தேனமட் டருந்திடாதேனென்றான்
றவலரும்புகழ்க்குருசொலவிலையெனச் சாற்றலுமவ்வாறே
சிவனெனுங்குருவெமக்குமாமிசந்தினச் செப்பிடவிலையென்ற
வுவகையோடுதெய்வீகமொன்றேனுமீண் டென்றதுதியெனச்சொன்னான்.

இன்றிராவினின்றெய்வமேயெனைத்தெரித் திடுமெனப்புகன்றோர்பால்
வென்றிலேலனைக்கருதினொந்திருந்தனன் வேறுபல்குருவாயு
நின்றிலக்கமினெறிசெயுமவனவ னிதந்தொழங்குருவாகிச்
சென்றிற்குற்றவன்விருப்பமீந்தனுப்புதி சீக்கிரமென்றானே. (௩௩)

அக்கனாப்பெறுமன்னவன்விடியமுன் ஷம்முனிவனைக்கண்டெம்
மக்கதேசிகன்மொழியினுனின்பெரு மான்மியமறிந்துற்றேன்
றக்கவாறுநினைவேட்கைமுற்றறச்செய்வேன் சாற்றுதியெனப்போற்ற
நக்கன்மேயகாசியின்மடமறுபத்து நான்குசெய்கிடவேண்மெ. (௩௪) /

அதற்குவேண்டியநிலம்பொலமாதிபு மாட்சகாயமுநல்கென்
றித்ததொடோதினானவனமீதலு மெளிதினின்முடித்திட்டிக்
கதத்தராகுமத்தேயத்தார்நாணுறக் கமலநான்முகனூல்சொல்
வித்தவாமறமுமுமையுஞ்செய்தனன் விண்ணவர்வியந்தாரே. (௩௫)

துட்டகம்பகமேடமாதிபல வயிர்வதைத்தானுண்ணுந்
துட்டர்கைப்பொருட்டுவைகொடுபுலவருந் துயமாதவத்தோரு
மிட்டமாந்தருமங்கண்மிக்கியற்றின னெறிகடலுவர்நீரால்
வட்டமாநிலமுய்யநன்னீர்பெயு மழைமுகிலுறழ்ந்தானே. (௩௬)

அங்குசிந்நிலநாள்வசித்துரைக்கரு மருந்தவநனியாற்றி
மங்குலார்பொழிற்காசியூர்புரந்தருள் வயிரவப்பெருமானுட்
பொங்குகங்கையிற்சிறியகாற்புனல்புகல் போற்கலந்தொன்றானு
னிங்குமற்றொருபிறப்பவற்கெய்திடா தெனுமொழிதிருந்தானே. (௩௭)

கனியுமின்சுவைச்சந்தமோகிமீம்படிக்க காசெனுமொருதொண்ட
னனியவன்பணிசெய்தனனெனச்சிலர் நவில்வரன்னவன்சாதி
தனிலவந்தோனென்பார்களிலர்செங்குந்தர் தம்மனைச்சிகவென்பார்
பனிலர்ப்பொழிற்களந்தையிற்பிறந்ததாப் பகர்தன்மாற்றிலர்மன்தோ.

தில்லையம்பதிச்சிவன்படிக்காசளித் திட்டதாச்சிலர்சொல்வா
ரெல்லையின்றியலுந்தொறுமல்திரந் தனெனன்பார்களின்தோன்
சொல்லவேட்டரானளித்திழற்காயலுர்த் துலுக்கனுகியர்ப்பாடுந்
தொல்லையன்னவற்றொடர்வுருதெனத்தெளி துயவார்களிர்தாமே. (௩௯)

தய்யச்சந்தமேமிகைபடப்பாடுமத் தமிழ்ப்புலவனைவினே
வையச்சம்மதமெனக்கிலையவன்குரு மான்மியத்துடன்சேர்த்துப்
பையக்கேட்டமட்டுரைத்ததுமுவகைமேற் படுத்தகவெனத்தேர்மின்
செய்யசொற்கவையுணர்ந்தவரவன்றனைச் சிறிதுமெள்ளாரம்மா. (௪0)

கந்தவேள்பணிவயித்தியநாதர்தங் கலம்பகத்துடன்செஞ்சில்
சந்தவார்கவியன்னவன்சொன்னவாச் சகத்தினிற்கண்டேன்மற்
றெந்தவெந்தலுர்க்கெப்பிரபந்தங்க ளிசைத்துளனோவன்னோன்
சொந்தமேனியுமுயிருமெய்தியகதி சொல்பவர்க்கானேனே. (௪௧)

செந்திலானற்றுவருளினாலுமைவாய் திறத்தலுங்கவிபாடுந்
தந்தியன்னவன்சரிதமுமவனடி சார்ந்தவன்றன்மாண்பும்
வந்திலங்கியமட்டுரைத்தேனினி மாவலியரசாட்சி
முந்தியுற்றலுராறுமா முகப்பெயர் மூர்த்திகீர்மொழிவேனே. (௪௨)

குமாருருபாசவாமிகன்சருக்க முற்றிற்று.

நாற்பத்தந்தாவது ஆறுமுகசுவாமிகள் சருக்கம்.

ஓங்கும்பெருமைத்திருக்கோவ லூரிற்குடி கொளொருமுனிவ
னாங்குப்பிறந்துவளர்ந்தோனோ வலதோருர்விட்டுவந்தோனோ
தாங்குமிலிங்கதாரணத்தோன் நவத்தாலருட்பேறடைந்துய்ந்தோன்
நிங்குதவிர்த்தன்னவங்கருண்முன் செய்தகுருப்பேர்தெரிந்திலனே. (க)

தந்தக்கரித்தோற்பரன்வீர சைவாகமத்தோர்தலைவனென்பார்
கந்தக்கடவுளுபாசனையின் கனத்தோனென்பார்கவுமார
ரொந்தப்பொருளுமொன்றெனத்தேர்ந் திமீமவேதாந்தியென்பர்சில
ரார்த்தப்புருடனுண்மைநிலை யறிந்தோராரோவருள்சான்மே. (உ)

அல்லலொழிக்குமுதலாசா னாறுமுகப்பேரணந்தவிர்த்து
நல்லபுலமைத்தொழில்வாய்ந்து நறுஞ்சொற்றமிழ்ப்பாப்பலபாடி
யில்லந்துறந்துமடமாத ரிச்சைக்கடனீந்தினரல்லார்
புல்லருணராநிட்டாது பூதித்தனிநூல்புகன்றானே. (ஈ)

இடமும்பொருளுமேவலும்பெற் றேனோரமுக்காறெய்திடுஞ்சீ
ருடன்வைதிகவாழ்வுறுநாளி லுரஞ்சேர்வீரபத்திரப்பேர்க்
கடகுஞ்சரநேரொருதொண்டன் கருணைக்குருவேபரமென்னுந்
திடமொன்றினையேகுறிக்கொண்டு செய்யும்பணியிற்றிறம்பாதான். (ச)

எடுத்தவுடலின்வினைமுடிவுற் றேகுந்ததிநேர்கிட்டமையா
லடுத்தகுருவின்முகநோக்கி யமுதானவனெனெனக்கேட்பத்
தொடுத்தவுனதுபணியேட்கை தொலையாமையினுலென்றிடலுந்
தடுத்தவுடலோடியச்செய்திலான் றையையோடுவகைத்தகைமலிந்து. (ரு)

வருந்தேலுனதாருயிரினையோர் மாதாவயிற்றின்மகவாக்கித்
திருந்தாதரவாலெடுத்தாண்டு தேற்றியருள்வேனெனச்சொல்லிப்
பொருந்தோர்கணத்திலதுதனது போதவெளியிற்புகக்கவார்த்தப்
பருந்துலத்தைப்பிறரெடுத்துப் படியிற்புதைக்கும்படிசெய்தான். (சு)

காணவுயிரைக்கண்டுதனுட் கலக்குந்திறமைபெறுமொருவன்
வாணாளித்தவ்வுடலினையேன் வாழ்வித்தில்லானெனமறுத்து
விணங்கதையென்றிடமாட்டார் விரியார்த்துவெள்விடையுகைத்து
நீணாகப்பூணணிபரம னியமமதுவென்றுணர்ந்தோரே. (ஏ)

ஈண்டுமகப்பேற்றிச்சையினு விளைத்தபுனிதரெனையிரக்க
வேண்டுமென்னத்திருவருளை வெகுவாநினீந்தான்மெய்த்தவத்தாற்
றாண்டுமயிலோனையனைத் தன்மையாராந்தம்பதிக
ளாண்டுபணிந்தவ்வுளமொருநா ளிரந்தாரவர்பாலறைகின்றான். (அ)

உமக்காண்மகவோரினடுதிக்கி லவற்றுண்முத்ததனையுரித்தோ
டெமக்கேசொந்தமாக்கொடுத்தற் கிசைவீர்கொல்லோவெனக்கேட்டா
னிமக்கார்வரையின்னொடுகிவனே யெனமுன்னின்றரிசைவுற்றார்
தமக்கேடறுமம்முனிகரத்தார் நவனத்திருநீறளித்தானே. (க)

அந்தமதியிற்சூலுண்டா யதற்குப்பத்தாமதிமுடிவிற்
சந்தமதலையொன்றுபெற்றாள் சார்த்துலத்தின்கள்மெனவே
மைத்தனவனையம்முனிவன் மனத்துளிருந்தவுயிரென்பார்
பிந்தமுன்றானடாயவுடன் பிறந்ததோராண்பிள்ளையதே. (க)

முனிசொற்பலிதமுணர்ந்தவர்தா மொழிந்தபடியேமுதன்மகவைத்
தனியேகொடுபாயவண்விடுத்தத் தவன்பொற்கமலச்சரண்பணிந்திட்
டினியெங்கரத்துமதலையிட ரெய்தாதனிக்கைகடனென்றார்
துனியுற்றதுமாய்ந்திடிவீந்தச் சுதனைத்தருவேனெனச்சொன்னான். (க)

சொன்னமொழிகேட்டுளநடுங்கித் தொழுதுபுகழ்ந்துதரிசுடையே
மென்னவறியாமையிற்புகன்றே மெனிணும்பொறுப்பதுனக்கியல்பா
முன்னதருட்சொற்பலிதமுணர்ந் திருந்துமயங்கேமெனவோதி
யன்னதாயுந்தந்தையும்போ யதற்பினறவோனம்மகவை. (க)

சண்முகமெனும்பெயரிலிங்கந் தவனத்திருநீறக்கமணிந்
துண்முகமுநெக்குருகுவெடுத்தி துச்சிமுகந்துமெய்தழுவித்
தண்முகவனைநனைநினைத்துத் தயங்காவண்ணந்தான்பழகி
விண்முகவமுதறமுணவும் வேறுட்டாதேயுடனருத்தி. (க)

மின்னனிகர்வேற்படைநிறுவி விழியாலிதுபார்த்திருவென்ன
நன்னம்மொழியாற்றியானமதும் பழக்குவித்தானுமெவ
னென்னதவஞ்செய்தனன் கொல்லோ யானின்பணிவேட்டனெனென்
றன்னகுரவன்றன்பணியா மருமைசெயப்பெற்றனன்மன்னே. [சொற்

ஐவ்வாற்றவன்பக்குவமெய்தியெவனப்பருவமதுமடைந்திட்
டொவ்வாமதுரத்தந்தாதி யொன்றுமுருகற்குரைத்தணிந்தா
னவ்வாறாயகாலத்தே யாறுமுகப்பேரருட் குரவன்
செவ்வானனையபெருஞ்சோதிச் சிவன்சேவடியிற்புகுந்தானே. (க)

அச்சண்முகப்பேர்முனிவரனை டுங்குமுழுதுஞானியென
மிச்சம்படவேசொல்லியது விருத்திவிரியாதொடுங்கியென்று
மெச்சங்கத்துமமுந்தாம லேகநிலையிற்றேயுந்தவ
னச்சலெதுவாயினுஞ்சிறிது நமுவாவண்ணநடந்தனவே. (க)

கும்பிட்டிறைஞ்சாரிடத்தொருசொற் கூறநிலையுங்கொடுகிழந்தான்
மெம்பிற்பிறிருப்பாகிரிப்புவிபூர்ச் சோர்மடமுஞ்செய்தாண்டா
னம்பித்தனைச்சூழ்பவறிய நவின்னதினத்தந்தாழிகையிற்
கம்பிட்டவிற்காதுடைப்பெருமான் கழற்றாண்மலிர்கலந்தானே. (க)

ஆறுமுகப்பேர்முனிபுகழு மடுத்தபிறப்பிலவனருளாற்
 தேறுமகிமைச்சண்முகப்பேர்த் தெளிஞன்செயலுஞ்சிறிதுரைத்தேன்
 சாறுமலிதில்லையின்முத்துத் தாண்டவன்னுன்றமிழ்ப்பாடல்
 கூறுநலத்தாலரியகனிகொளுமா றுரைக்கக்குறித்தேனே.

(கஅ).

ஆறுமுகசுவாமிகள் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கஅ௦௮.

நாற்பத்தாறுவது

முத்துத்தாண்டவர் சருக்கம்.

ஆழியானறி யாமலர்த்தாளுளான்
 வாழிடங்களுண் மாமலரோன்றொழுங்
 காழியூரிற் கணிகையரியாவரும்
 வீழியத்தொர் விடலையுற்றானரோ.

(க)

இட்டமங்கைய ரெண்ணிலர்ச்சேர்ந்ததாற்
 குட்டநோயடைந் தான்விரங்கூட்டமுன்
 னட்டமாடுந் ரின்புறநல்லியங்
 கொட்டநீர்ந்து குழிப்புண்கள்கொண்டவே.

(உ)

இச்சித்தார்க ளெதிர்வர்க்காணினுஞ்
 சிச்சியென்றிடச் சேழிந்தானொர்நாள்
 பச்சிளங்குயி லன்னபராபரை
 நச்சிடாமுன்க னுவிஷ்வந்தாளரோ.

(ஈ)

காண்டலுந்தொழு தான்கலுந்தானெனால்
 வேண்டலியாதறி வாயெனவிண்டனன்
 றுண்டவப்பெயர் தாய்தந்தையிட்டிடப்
 பூண்டவிர்த்துபின் புண்பட்டுளானன்றே.

(ச)

கட்டுத்தாண்டவ னென்னக்கழறினோர்
 முட்டுத்தாண்டவ னென்றுமொழிதரப்
 பட்டுத்தாபமுற் றேருனவட்பார்த்தவ
 நட்மீத்தாழ்குண முற்றவநல்கலே.

(ஓ)

அன்னவன்மிசை யம்பிகையார்வமாய்ப்
 பொன்னதாற்செயு மம்பலம்போற்றினு
 லுன்னதின்ன லொருங்கொழிந்துய்குவா
 யென்னவோகிமறைந்தனளியாமத்தே.

(கௌ)

அன்றுதொட்டவ னைந்தொழினுடகந்
துன்றுதில்லையிற் போய்த்தொழச்சோம்பிலான்
ருன்றுவில்லெனக் கொண்டவரன்னவன்
கன்றுநெஞ்சினுங் காண்டரலாயினார்.

(எ)

அந்தணை ரதைதருமாற்றமே
முந்தவுற்றிட வைத்துமுறைப்படிச்
செந்தமிழ்த்துதி செய்யெனச்செப்பவஞ்
சிந்தநேகந் தினஞ்சொலிப்போற்றினான்.

(அ)

எய்த்துத்தாழ்வுற வேயந்தவிரும்பினிக்
கொத்துத்தீர்த்து குலாவெழிலெய்தலுந்
தத்துத்தோய்முடத் தாண்டவனென்புலி
முத்துத்தாண்டவ னென்னமொழிந்ததே.

(க)

வரும்வழிக்கனொர் மாசுணந்தீண்டலா
லருமருந்தென் றணிகிளர்கீர்த்தனை
பொருவிறில்லையிற் புண்ணியன்மேற்சொலி
மருளுறுதுயிர் வாழ்க்கைபெற்றானரோ.

(க0)

கொள்ளிடங்கரை கொள்ளரிதாயநீர்
வெள்ளம்வந்து தடுத்ததனும்மிக
வுள்ளுடைந்தொரு கீர்த்தனையோதினான்
கொள்ளைக்காலங் கழித்தற்குறித்தரோ.

(கக)

உடனநீர்வறந் திட்டதங்குற்றுயிர்
நடனநாயக னல்லருட்சோதியிற்
கடமதோடு கலந்துகொள்வேனெனுந்
திடமிலங்க வெருகவிசெப்பினான்.

(கஉ)

இன்னவண்ணந் தினந்தினமேத்தலோர்ந்
தன்னவாகனத் தார்தலைமாலையா
னின்னலின்றி யவனுய்தற்கேற்றபைம்
பொன்னளித்தன னென்றும்புகல்வரோ.

(கஃ)

கரந்தமாயைக் கடல்கடந்தப்புறஞ்
சுரந்தவின்னருட் டோற்றமிக்கெய்தலா
னிசந்தரந்தனை நீங்கலனுகிவா
முரன்றனதெனொ ராதினாராளிலே.

(கச)

மாறுதீர்புகழ் மாணிக்கவாசகர்
பேறுநல்குதி யென்றொர்பெருங்கவி
கூறுமக்கணங் கூட்டொடுசோதியி
லுறுதீர்கதி பெற்றுவந்தானரோ.

(கஃ)

முன்னடைந்தபன் முத்தர்தம்முத்தியு
டின்னமுத்தி யினிதினிடென்னவே
பன்னவல்லமெய்ப் பாவலர்செய்கிலோர்
நன்னர்நான்முகத் தோனையார்களே.

(கக)

சிந்தனேகஞ்சொல் சீர்முத்துத்தாண்டவ
னந்தமுத்தி யடைந்தமைகூறினேன்
கந்தனாடற் கவிசொலக்கச்சியூர்
வந்தவேதியன் மாண்புரைப்பேனரோ.

(கஎ)

முத்துத்தாண்டவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௮௨௨.

நாற்பத்தேழாவது
கச்சியப்பசிவாசாரியர் சருக்கம்.

கவினூர்தொண்டைநாட்டிற் கணக்கினகரிற்றலையென்
றவிர்சீர்க்காஞ்சிப்பதியி லமையுங்குமரகோட்டம்
புவியோர்பலரும்போற்றும் புகழ்வாய்ந்திடச்செய்புனித
னவினாகமவேதியர்த ளல்லகுடியிற்பிறந்தோன்.

(க)

கச்சியப்பக்குருக்க ளென்னும்பெயர்தோய்காளை
பச்சிலையும்பல்பூவு முருகோன்பதத்திலிடுவோ
னச்சியவன்செயாட லனைத்துநறியதமிழான்
மெச்சிக்கொளுஞ்சொற்கவியாற் சொலவேமிகவும்விரும்பி.

(உ)

ஓராறெழுத்தாற்றினமு முருவேற்றியுபாசித்தான்
சீரார்கலபக்குடைஞந் சிசிவாகனத்துச்செவ்வே
ணேராவருதல்போன்றே றிட்டையதனிற்றோற்றித்
தாராளமதாவாக்குத் தந்தேம்பகரொன்றனனே.

(உ)

அன்றுமுதலாக்காந்தத் தவிர்சங்கரசங்கிதையிற்
றுன்றுகதையைக்கவியாச் சொல்லத்துவக்கிக்கொண்டா
னன்றுதவறாதயில்வே னாளுந்திருத்திவந்தா
னென்றுமுலகிற்பல்லோ ரிசைக்குமொழிகேட்டுளனே.

(ச)

அத்தன்மையதாவிடத்து மருள்சேர்வியாதமுனிவன்
சித்தமறியவருத்த சிலவற்றினைமாற்றியதா
வித்தரையின்மானிடர்தா மியம்பலுளதேயெனின்மற்
றெத்தகையபாவலரோ விகழீர்புகழெய்துகரோ.

(இ)

தாரகன்றூன்கந்தன் றன்பாலுரைத்தற்குறைத்தான்
வாரமுடையாசெருபெண் மகனாக்கமுனைவளர்த்தா
னீரமிலருள்சமைக்கு மிழிவைப்பெருக்கியிசைத்தா
னாமலையோனருள்பெற் றதனைக்குறுக்கியறைந்தான்.

(ஈ)

என்னச் சிலர் சொற்றிடுவோ ரிதனாலெவரெப்பனாவந்
சொன்ன பொழுதமதனைத் துதிப்பார்சிலருமிகழ்ந்து
பன்னவலர்சிற்பிலரும் படியிலிருப்பார்கருதி
என்னவகைஞாயமுமா மல்லாதனவுமாமே. (௭)

பொருளினியிகையோர்செய்தல் புகழேயெனினுமிகழ்வே
யருளின்வலியோராரற்ற லழிவேயெனினுமறமே
தெருளின்முதியோருணர்வார் சிறியோரறியார்கித்தை
மருள்கொண்டெகிற்பலர்பால் வாதிட்டுழல்வார்மன்னே. (௮)

அந்தத்திறத்தாலந்த வாதிசைவப்பனவன்
கந்தக்கடவுள்சரிதக் கவியொர்பதினாயிரமாச்
சொந்தக்கரத்தால்வரைந்து தொகுத்தான்முடிவாயதம்பி
னிந்தப்புவியிலரங்கேற் றிடுதற்கிடம்பார்த்தனனே. (௯)

எந்தச்சபையுங்கச்சி யிருபானுன்கோட்டத்
திந்தச்சபைக்கொவ்வாதென் றேற்றகாலங்குறித்து
முந்தப்பலர்க்குஞ்சாற்றி முதியோரவைகூடியபின்
பந்தச்சுவடியவிழ்த்துப் படித்தான்முதற்பாட்டினையே. (௧௦)

சிறப்புமகரந்தகரஞ் சேர்ந்துடகரமான
மறப்புமுதற்சீரிடமே வந்தகொடுமையெண்ணிப்
பிறப்புமிறப்புந்தவிர்க்கும் பெரும்புண்ணியகாவியத்தைத்
தூறப்புமுனியோரிகழ்ச் சொல்லிக்கெடுத்தாயென்றும். (௧௧)

புகன்றதுவுங்கேட்டதுவும் போதும்போதுமென்று
மகன்றுபோதியென்று மழலிற்கொடுஞ்சொல்லறைந்தா
ரிகன்றுளாருமன்றே யென்றென்றெண்ணியேங்கிக்
குகன்றனருளைநாடிக் கும்பிட்டாசக்குருக்கள். (௧௨)

வேறு.

அக்கணந்தலைப் பாகையுங்கடுக்கனு மவிரப்
பொக்கணத்துறு சுவடிகள் புறத்தினுந் தோன்றத்
தெக்கணத்திசைப் புலவனுத்திருவுருக் கொண்டு
மிக்கபாவல சவைநடுப்புருத்தனன் வேலோன். (௧௩)

வந்துதம்முட னிருந்தவன்றன்னையம் மதியோர்
முந்துபாவலர் போல்பவனேயென முன்னு
வுந்துகாவியக் கொடுவருமவன்பக ருறும்
வெந்துதாஞ்சொலுங் கொடுஞ்சொலின்விவரமும் விண்டார். (௧௪)

* அவனுந்தானுபா சித்ததங்குமரகோட் டத்தா
னவமதாவருள் செய்ததுகவின்முற் றியது
மிவர்தம்பால்விரித் தொருகவிபகர்முனென் னியதும் .
விவரமாப்புகள் றுனுடன்வந்தவன் விளவான். (௧௫)

இருவர்மீதினுங் குற்றமின்றிவ்விதி யருமை
பருவமில்லவ ருணர்சிலர்முதலுறப் படாதே
பொருளை யாறளித் திட்டவற் கறுமுகன்புகன்ற
வொருதொல்லேட் * டிலக் கணமுளதென்றுரைத் தெடுத்தான். (௧௯)

எடுத்தவேட்டிடை யிதுமுதலியசில ஞாய
மடுத்தெத்துரைத் திடவொணாதருந்தகைப் புலவோர்
கடுத்தமாஞ்சில தானத்திற்கழறலா மென்றேற்
படுத்தப்பட்டுள சூத்திரம்பார்த்தனர் பலரும். (௨௦)

நூறுநூறுபாப் பாடிதந்தமைமிக நம்பித்
தேறுவீரென மகிழ்வுடன்செப்புமன் னவனைக்
கூறுகென்றுசில் கவியளவினுஞ்செவி கொடாமன்
மாறுமுற்சொலிற் சொல்லகொடிதென்னவும் வகுத்தான். (௨௧)

இந்தநாவல னாஞ்சிவப்பனவன்வா யேத்துங்
கந்தனாதரு ளேயெனையிவ்வயிற் காட்டிற்
றந்தவேளையி லவ்வனமுறுத்தநீ ரடித்துச்
சொந்தவேட்டினா ருற்றிலீரென்னவுஞ் சொன்னான். (௨௨)

கந்தன்சம்மதந் தன்னையார்கடக்கலா மென்றிட்
டந்தவேளையி லவ்வனமேயுருக் கரந்தா
னின்தமூர்த்தியே யவனெனத்தெரிந்தவ னரியாரு
நந்தனின்றிலல் லானந்தவாரியி னனைந்தார். (௨௩)

அதற்பினன்னவன் வாயறைதாச்சினான் வினவி
முதற்சொலவ்வன மமைத்ததுமுருகனென் றுணர்ந்திட்
டிதத்தவாமுப சாரமிகியற்றியேத் தெடுத்தார்
மதத்தவாரண மனையவன்களிப்புடன் வாழ்ந்தான். (௨௪)

அவன்பினெய்திய வதுபவங்களுமவன் றன்மாண்
புவந்துலோகமும் றுரைத்திறைஞ்சியதும்வீட் றெலுஞ்
சிவன்றதைழற் கண்வழிவந்துஞ்ச் செருத்துக்
கவன்றவானவர் சிறைவிடுங்கடவுளோர் ருவனே. (௨௫)

செந்திலாதிய தலந்தொறுந்தினஞ்செயும் பூசை
யந்தியத்திலப் புராணத்தின்கவிகளு மறைந்தார்
மந்திபாய்பொழி லீழநாட்டினாதன் மாண்பா
லுந்திவிழ்பிணித் தொடர்பொழிந்தனரெனு முலகே. (௨௬)

தந்தகச்சியூர்ச் சைவவேதியன்றக வுரைத்தேன்
செந்தமிழ்க்கவி பாடெனக்குகன்சொலச் சிறந்த
பைந்தமிழ்த்தொடைப் பகழிக்கூத்தன்றிறம் பகர்வாம். (௨௭)

கச்சியப்பசிவாசாரியர்சருக்க முந்திற்று.

ஆட நிருவிருத்தம் - ௨௮௪௩.

* இலக்கணம் - வீரசோழியம்.

**நாற்பத்தேட்டாவது
பகழிக்கூத்தர் சருக்கம்.**

—o—o—o—

தமிழ்வளர்ந்ததென் மதுரையினருகிலோர் தனியூர்ச்
சிமிழன்றனிமனைப் பாலனுப்பிறந்தவன் சேணி
னமிழ்தருந்துமின் னூர்விழைதருதிண்டோ ளார்செ
யிமிழ்தொனிச்சமர்க் கேற்றவாளிகள்சமைத் தீவோன். (க)

பகழிக்கூத்தனென் றொருபெயரியாவரும் பகர
நிகழ்வுற்றேன்முனை நாட்புரிதவத்தினு னிரம்பித்
திகழ்சொற்சாரமார் செந்தமிழ்ப்புலமைதற் சேர்ந்தும்
புகழ்நட்டோர்கவி யாயினும்புகன்றிடா திருந்தான். (உ)

பாடுகின்றிலன் றவஞ்செய்வேனினியெனப் பலகா
னாடுகின்றசில் புலவரைவலிதெதிர் நண்ணிக்
கூடுகென்றமின் னாளெனப்பலகவி கூறி
யேடுகொண்டெழு தவஞ்செய்வாளெனன்பொறுத் தனளே. (ஈ)

எந்தத்தெய்வமுத் தமிழ்க்கவியிச்சையில் கதுவோ
வந்தத்தெய்வம்வந் தென்றுதியறைகெனி லரிய
சந்தச்செய்யுளுங் கலந்துசாற்றுவலெனத் தருக்கிச்
சொந்தச்சிந்தையி னினைந்துகிற்றிலரொடுஞ் சொன்னான். (ச)

வாக்குநன்கமை தருமுனந்தேவரை வாழ்த்தி
நோக்குபான்மையெய் தாதுளதுடங்கினர் பல்லோர்
தேக்குசெந்தமிழ்ப் புலமைமுற்றியுமிதென் றேவென்
றாக்குபாடலா ரவனிலோதாதிருந் தனரே. (ஊ)

காவின்கூந்தர மூர்த்திசொல்லியதமிழ்க் கவிக்காப்
பரவைதன்மனைத் தூதுசெல்சிவனுமோர் பத்த
னூரகப்பாய்சுருட் டென்றவஞ்சுருட்டிமா யோனும்
விரதமாங்கவன் செயல்குறித்தேன்விழைந் திலரே. (சு)

முழுதுணர்ந்தமெய்ப் புலவனாச்செந்தில்வாழ் முருகோன்
கழுதுங்கண்படு மொருநிசிப்பொழுதவன் கனவிற்
றொழுதகைத்திரி சுதந்தரப்பனவனாத் தோற்றி
யெழுதுசீட்டொன்று மிலைத்திருநீறுமீந் தனளே. (ஏ)

கொழுந்துவிட்டெழு மாணவப்பகழிக்கூத் தன்று
னமுந்துறித்திரை தவிர்ந்துவப்புடன்வியப் படையா
வெழுந்துபார்த்தலு மிரண்டுமாங்கிருக்கைகண் டவற்றை
விழுந்துதெண்டனிட் டெடுத்துவெண்ணீறணிந் ததற்பின். (அ)

சீர்த்தசீட்டிற்று மாதபோற்றிமீம்புகழ்ப் பகழிக்
கூத்தரின் கவி கேட்பதற்கியாம்பற்றேங் கொல்லோ
வார்த்தினல்கறி யேங்கொலோகூற்று வ ன டாமற்
காத்திடற்கறி யேங்கொலோவெனுங்கவி கண்டான். (௯)

கண் டிரான் முகக் கடவுளைக் குட்டிய கவின்கை
கொண் டிசண் முகன் வரைகவிவலிதினிற் கொடுத்தான்
விண் டிமெச்சுசீ ரவனருட் செயல்பெற மெய்ம்மைத்
தொண் டிமுன்னமே செய்திலேமெனமிகச் சோர்ந்தான். (௧௦)

வலிதுவேண்டுதெய் வாணெனாந்தழும்படி வாட்கட்
புலியிற்சீறிமீங் குறமகட்பணியும் புத்தே
ளொலிகொள்பாப்பல புகன்றவர்த்துயர்செய்திட் டிரையாக்
கெலிகொள்பாவலர்ப் பர்டிபுகெஞ்சுதன் முறையே. (௧௧)

அவன் சொல்பாடலின் முதற்சொலேமுதலுற வமைத்துச்
சிவந்ததிஞ்சுவைப் பேரொலிச்சொற்களே சேர்த்துப்
பவங்கொல்செந்திலம் பதிப்புகழிடை யிடைப் பரப்
புலந்தவாறுபிள் ளைக்கவிப்பனுவலோர்ந் துரைத்தான். (௧௨)

ஆன்றமுப்பொறி மங்கலங்கடைதிரிந் ததுவுங்
கோன்றனூர்ப்பெயர்க் கமைதருபொருத்தத்தின் கொடிதும்
வான்றனைப்புரந் தானருளாற்றமிழ் வண்ண
மேன்றவண்கவை யான்மிகவினியவா யினவே. (௧௩)

பொருத்தமாகிய சிலவகைமறையெனப் பொழியுந்
திருத்தமின்றிய வாய்க்கும்வண்கவைபுகாச் செவிக்கும்
வருத்தமுங்களிப் புந்தருமென * வறு வகைய
வருத்தமாரிலக் கணஞ்சொலந்தோர்சான் றுமே. (௧௪)

வாணிகேட்டுணர் தரத்தினம்பல்விதி வகுக்கு
மேணிலாவிய முழுதுணர்புலவன்மே லெழில்வேற்
றோணிறம்பெறத் தொடுத்தணிகடம்பலர்த் தொடைநேர்
மாணிறைந்தவப் பனுவலோடவனசெந்தூர் வயிற்போய். (௧௫)

முருகன்றனையுந் தம்முடனொருவனு முன்னும்
பெருமைசான்றமுக் காணியரெனும்பெயுர்ப் பனவ
ரிருசுகத்திரர் தம்மொடுமவந்தவா றிசைத்தா
னொருவராயினு மவன்றனைமதித்திலா ருணர்ந்தே. (௧௬)

கம்மியக்குலத் தினனெனத்தெரிந்தகா ரணத்தார்
றம்மினத்தினர் களைமகியாத்தவ நெண்ணி
யிம்மிடுக்கவன் பெறத்தகாதென்னவு மிகழந்தார்
செம்மிடுக்கனூற் றிலுதுருகனருட் செயலே. (௧௭)

* அறுவகையிலக்கணம் - இத்தாலாசிரியராக், எழுத்தமுதலித்தான்
புலனமயிலக்கணமுஞ் சேர்த்தியற்றப்பட்ட தால்.

உண்டியாதியா லுரைக்கருந்துயரடைந் துழன்று
கண்டிடுங்குந் திறநினைத்திடுந்தொறுங் களித்துத்
தெண்டிரைச்சர வணன்றன்மேற்சிறிஸ்காற் சினமுங்
கொண்டிகழ்ந்துமும் மதியவ்வூர்க்குடியிருந் தனனே. (௧௮)

தெய்வசோதியிற் சேர்ந்ததெஃதாயினுஞ் செறிவார்
வைவதாற்றிப்பின் னருள்செயும்வழக்கமு நம்பு
மெய்வழக்கினர் துயருறில்லீரமே லீட்டார்
செய்வதோர்ந்திடா தொழுகலுந்திகழ்தரும் பொருட்டே. (௧௯)

குன்றமேநிக ருரனுடைப்பகழிக்குத் தனொர்நா
ளின்றருட்செய லிலங்கிடாவிழற்குந் கெனச்சொல்
வன்றமிழ்க்கவி மாணையக்கிழித்தெறி குவனியா
னென்றங்கோர்புறந் திண்ணையிற்றுயின்றன னீரவே. (௨௦)

சீட்டுத்தந்ததொன் முறைப்படிசெந்திலா னவன்றன்
மாட்டுச்சென்றவ்வூர்க் கோயிலில்வாய்த்தோர் பதக்க
மீட்டுக்கென்றளித் தின்னதானத்திலவை குதியின்
பாட்டுக்காமுறும் பரிசுகாட்டுதுமெனப் பகர்ந்தான். (௨௧)

அன்னதோர்வியன் காண்டலுமருந்துயர் முழுதுஞ்
சின்னபின்னமாச் சிதறலிற்செருக்கொடு சென்று
சொன்னதான * வாற் றாரி† னுற்றாரயற் றேரயந்தான்
மின்னனேர்வடி வேலவனவ்விர வினிலே. (௨௨)

நன்னிலைக்குல சேகரபட்டின நகரந்
தன்னின்மேவுகாத் தபெருமாண் மூப்பனென் றவன்பான்
முன்னியன்றன யாவையுமொழிந்துபின் னவன்றான்
பொன்னினுஞ்செய வேண்டியவிவரமும் புகன்றான். (௨௩)

விடியற்காண்டலு மவனொர்வேந்தெனச்சிவி கையிற்போய்க்
கடிகொள்செந்திலின் கோயிலிற்பதக்கத்தின் கலக
நெடிதுவிஞ்சுமுன் குகனடத்தியவித நிகழ்த்தித்
துடிகெடாப்புல வேள்வயிற்றுரிதமாச் சென்றான். (௨௪)

செந்தின்மநகர்த் தானிகரிருசகத் திரரும்
வந்தியாவரு பாவலன்றன்மைடா மதியா
துந்திடுந்துயர் வினைத்தனமெனப்பெரி தொல்கித்
தந்திநாணுறு மாணவந்தணந்தெநிர் நடந்தார். (௨௫)

சீலமிக்கபுண் ணியத்தினன்சிவிகைவிட் டுறங்கி
யாலடிக்கண்வை கியபுலவோனடி பணிந்து
வேலனித்தனை கருணைநின்மேற்செயப் பெறலார்
சாலவிட்புலர் பகர்தவத்தினையெனச் சாற்ற. (௨௬)

* ஆந்தர் - திருச்செந்துருக்குதியுள்ள வொருவூர்.

† ஆந்தர், ஆல் தர் - அதாவது ஆஸமர்த்தடி.

அவன்கண்ஓன்பெருஞ் செல்வமேசெல்வமா மந்நான்
சிவன்செய்மாதவத் தால்வருகுமாவேன் சிந்தை
யுவந்துன்பாவிது செயச்சொலலருமை யென்றுரைத்தா
னாவர்ந்தயானமோ டிருவருஞ்செந்திசூக் கினரே. (௨௭)

பகைத்தசெந்திரு வாகியமாயியும் பாடன்
மிகைத்தவாணியா மருமகடானுமெய் புறவாய்த்
தகைத்தண்டாமரை யொன்றில்வீற்றிருந்தனர் போலு
முகைத்தயானத்தவ் விருவருமொழுதும்ப் பொழுதே. (௨௮)

செந்தின்மாநகர்க் கடுத்தலுஞ்சிவிகைநீத் தாங்கண்
வந்திதஞ்சொல்வே தியருடன்கலந்துபோய் மதநீர்த்
தந்திமீதிலச் சுவடிவைத்தினிதுசூழ்ந் ததற்பி
னீந்திரற்கருள் செய்தசேய்ச்நந்தி யெய்தி. (௨௯)

பொங்குமின்சுவைப் பனுவலைக்குறுங்கழல் புனைவித்
தங்குசெய்யவேண் மிவவெலாங்குறைவற வாற்றி
வெங்குரோதமற் றந்தனருவகைமேற் கொள்ளத்
தங்குசீர்கொளம் மூப்பன்றம்சம்மதப் படியே. (௩௦)

பகழிக்கூத்தனும் பாவலன்படித்துரை விரித்தான்
குணங்கெய்திய வுலகையின்சூறிப்பெனக் கூடி
நிகழுமப்பெருஞ் சபையிலோர்புலவன்றா னிகரில்
புகழெந்நாளுங்காத் திடத்தகுமொருகவி புகன்றான். (௩௧)

செந்தமிழ்க்குவாய்த் ததுதிருச்செந்திலப் பதியின்
கந்தனுக்குப்பிள் ளைக்கவிசெய்தனன் கமலை
தொந்தமார்பன்றேர்ப் பாகன்சேய்தருபெருந் தொழின்மால்
பந்தமீர்தரு பகழிக்கூத்தனெனும்வெண் பாவே. (௩௨)

அதனிற்குக்குடம் வெண்ணிறத்தினதென வறைந்த
விதமெல்லோர்களு மறிகிலார்மிக்கமெய்த்ஞ் ஞானப்
பதம்விழைந்துசற் சூருமொழிப்படியுபா சனைசெய்
திதம்விளைத்திடத் தருகவுமார்த்தம் மியல்பே. (௩௩)

வண்ணப்பாவலர் களும்பலராயினு மயிலோன்
றிண்ணத்தோட்கினி வில்லிபுத்தூரனென் றிறலோர்
நண்ணப்பேசுநர் பகழிக்கூத்தனைப்புரை சிலரே
யெண்ணப்பாடினு மோசையுநிறமுமெய் தரிதே. (௩௪)

உறியிற்பாறயிர் கவர்ந்துண்டான்பருவங்க ஞன்னிச்
சிறியபாக்களாற் * கோதைதன்றாதைசெப் பியபின்
சூறிசொல்வாள்புணர் கொண்கனைப்பகழிக்கூத் தன்றா
னறியவண்ணமும் கலந்துசெந்திலிலைவ நவின்றான். (௩௫)

அதற்பினாமவாய் திறந்தபாவலனவை யறைந்தான்
புதற்கொப்பாஞ்சில புலவர்பின்னருமவை புகன்ற
ரிதற்குத்தக்கவண் ணத்திறமில்புல வோரு
மதத்தினாற்றுணிந் துரைத்துமாட்சிமைகுறைந் தனரே.

(௩௬)

அத்தளைப்பனு வலையரங்கேற்றலு மன்னோன்
சித்தமின்புறப் பொன்கொடுத்தவனிடஞ் செவ்வே
னாய்த்ததாம்பதக் கத்தினை மீட்டிருந் துழித்தான்
வைத்தனன்குல சேகரபட்டின வாணன்.

(௩௭)

பாப்பகார்த்தன் பயன்பெறுபகழிக்குத் தனுமக்
கோப்பநந்தமுங் குமாவேனாரைப்படி செய்யும்
மூப்பனுங்கதி பெற்றதுமொழியவேண் டெவ்வோ
மீப்பமெடுபு மூனையவெத்தனைகொலோ மிலைந்தார்.

(௩௮)

அந்தப்பாவலன் மயைவழிமெய்யரு ளடைந்தோ
னெந்தப்பாவல னோவகக்கிரகமென் றவற்றின்
சொந்தப்பான்மைசொன் மந்திரகக்கிசத் தொன்னூற்
சந்தப்பாயிரத் தவன்றுதிசாற்றிவைத் தனனே.

(௩௯)

திசுழிக்கோன்புகழ் செந்திலான்விழைதரு செஞ்சொற்
பகழிக்குத்தன்மன் சரித்திரமிங்கனன் பகர்ந்தே
னகழிக்கார்க்கட லகிலமீதிருவயி ணவர்தா
மிகழிற்போற்றுமா றறுமுகனாண்டசீ ரிசைப்பாம்.

(௪௦)

பகழிக்குத்தர்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவருத்தம் - ௧௮௮௬.

நாற்பத்தொன்பதாவது

இருவயிணவரசருக்கம்.

தென்குருகைப்பதியினிலோர் வயிணவவேதியன்றமிழ்ச்சொற் சீலமெ
நன்குணர்ந்தோனவ்வுரி னுதிநாதனையலது நண்ணப்பண்போன் [ல்லா
புன்குலத்தோராணலும் பாகவதர்க்கடியவரேற் போற்றநாணன்
வன்குரங்குநாணமுறப் பிடிவாதந்தவிராத வயிரநெஞ்சான்.

(௧)

சடகோபன்முதலினர்பன் மூர்த்திகளைப்போற்றியதுந் தவறென்கின்
றோன், விடமார்கண்டனுமயனுந் தனைப்போல்வாரெனத்துணிந்து விளம்
பற்கஞ்சான், கடமாவிற்பொன்னகரி வலம்வருவான்முதலினரைக் கணித்
திடாதான், படநாகத்தினுங்கொடியா னெனவுலகிப்பலர்தாமும் பழிக்க
வாழ்ந்தான்.

(௨)

முந்நான்குராமமிட்டுத் துளசிமணிவடம்பூண்டு முடித்தருஞ்சி
பின்னாலப்பஞ்சகச்சச் சோமனுடனுத்தரியம் பிறங்குக்கட்டிக்
கைந்நான்கோடக்கோயிற் கருப்பகிரகத்தினிற்றற் கருதலன்றி
நெய்த்நாறுகூத்தனிரா கவன்முதலோரையுஞ்சிறிது நினையானான்.

(௩)

அத்தனையோன்றன்களின் முருகேசன்செந்துரார் தனனாய்த்
தோற்றிக், கொத்தல்பூமுடித்தவிர்முன் குமியும்வெண்ணீறுமலர் குமு
தவாயுந், சித்தமறிதரக்காட்டி நீயெமதுர்க்குகன்யீது செஞ்சொற்பா
டல், புத்தமுதமெனப்புகன்று புனைவாயேற்பயனநந்தம் பொருந்து
மென்றான். (ச)

அக்களவுகாண்டலுமக் கொடியவயிணவப்பனவ னழலினூடு
புக்கபுழுவெனத்துடித்து விழித்துலகிற்றனைமணந்த புருடனன்றி
யொக்கவவனுடன் பிறந்தா ரையுமதியாக்கம்பினை யொருவாற்றாறுந்
தக்கவனல்லாவொருவன் பிடித்திழுத்தால்வருந்துதல்போற் றயக்கினுனே.

மென்றுபிழஞ்செய்யாதல் விரவுமுழுமையுங்கழித்தான் விடிந்த
பின்னுங், கன்றுதலுற்றுத்தனது கடவுளெதிர்போய்ச்சிறிதும் கருணை
யின்றே, குன்றுறும்வேடுவர்வணங்கும் குறந்தேவுமெனையாளக் குறித்த
தென்னென், நென்றுமுந்தானவனடைந்த துயர்வகையென்னையாரா
லியம்பொண்ணுவே. (சு)

அப்பகல்போய்வருமிரவி லாலயத்தின்பூசைமுடிந் ததற்பிணங்கும்
றெய்ப்பறநாரணங்கருதி யினிதுதுயின்றானெருவ னெஃகவேலோர்
கைப்பதுமத்தேந்திமற்றோர் காமலிளாழிகொடு கழுதுதோன்றி
யிப்படிவம்பார்த்தனையோ வெழிற்சென்னுர்த்ததிசெயலா மெனச்சொன்னுனே. (ஃ)

முன்னிரவிற்பெறுந்துயரார் தழனறுநெய்சொரிந்தாங்கு முதிர்ந்து
வேவ, வென்னினிச்செய்திடலாமென் றிடைத்துமறுநாளிரவி லியாவு
முண்டோன், சந்நிதியையடித்தருத்த மண்டபத்திற்போய்த்துயின்றான்
சடகோபன்சொ, வின்னிசைச்செந்தமிழ்மறையா லேகபரத்துவந்தேறு
வினமையோனே. (அ)

அன்றிரவிலாழியுஞ்சங் கமுமபயவரதமுந்தோய்ச் தவிர்நாற்றேரு
முன்றிகழ்பேரருட்கமல விழித்துணையாதியருலவு முகமுமுந்நான்
கென்றிணையுஞ்சேர்த்தருக்கிச் சமைத்தனையமருடமுத லியபல்பூணும்
வென்றிகொன்புள்ளரிவர்த்த கோலமுங்காணுறத்திருமால் விளங்குனே. (க)

காண்டலுங்கொழுதுருகிக் கண்கலுழந்துன்றிருவடியே கருது
மென்னைத், தாண்டலம்பேயுடனுஞ் சகீகரன்சேயடிமைகொள்ளத் தக்
காண்கொல்லோ, வேண்டருகின்னுழிபுட னவன்வேலுங்கொண்டுவந்தோ
னெவனெனவ்வா, றுண்டவுனையன்றிமற்றோர் தெய்வமுநான்துதியே
னென் றறைந்தானம்மா. (கஃ)

சத்தேசித்தாகியதே யானந்தமயமாகுந் தகைதேறுன்பார்
புத்தேனிரக்கிதம்புரித்து புனைத்தருவர்குடிசெடுக்கும் புனிதமுர்த்தி
யெத்தேவுமென்வடிவ மன்றியிழைமுக்காலு மிதமெய்நீதா
னித்தேந்திதுருறித்தாயத்தேகத்ததுருறித்தா யென்றிட்டப்பார். (க௃)

அந்தவாசனைக்கரும சேடமுனக்கிருக்கின்ற தாற்றித்தீர்த்தி
கந்தவேண்முற்றிலுமென் னங்கிசமேயுலகினிலுங் கற்றோர்சொல்வா
ரெந்தமுர்த்தியுமெனத் திசந்திருவங்கிசமெனச்சொ ளிருபாற்றேயாஞ்
சொந்தவாணவத்தொடர்பார் றுயரடையேலெனவிரிவாச் சொல்லிப்போனான். (1)

உடனெழீந்தப்பனவனெடு மாலுரைத்தபயன்சிறிது முணரானாகி [க்
யிடரொழிக்குநங்குலதே விறந்தகிங்குற்றதமயிற்றே வேயென்றெண்ணி
கடலுலகிலினியுடல்வைத்திருக்கொண்ணாதிருப்பதுவே கடமையென்னுந்
கிடமருவிவிடிந்திடலு மதுசெயற்காமாறுமிகச் சிந்தித்துற்றான். (க௭)

பன்னிருதொண்டரும்பினும்பற் பலர்தாமுமடைந்தவருட் பதமக்
கண்ணன், சொன்னிசமங்கவனளவிற் றாதுளங்காயென்றுமுலைத் தோற்
றமெய்தாக், கன்னிவினுவியகாம சாரமெனக்கழிந்தமந்தக் கணமக்கோ
யிற், சந்திரியிலுயிரிவித நருமமன்றென்றுணர்ந்தகதி சயந்தானம்மா. (1)

அவ்விரவிறென்பாண்டி யாளும்வடமலையப்ப னுனமன்ன
னெவ்விதத்தினாலோவவ் ளுரினில்வந்துறங்குநன்பா லெழில்வேளேகி
யில்விவரமுழுதோதி விடிதலுமவ்வேதியன்போ யிறவாவண்ணன்
திவ்வியவெள்ளியில்விவங்குசமைத்தணிந்துபுரத்தியெனச்செப்பினானே,

பலதாற்றுநாற்பதந்த விலங்கினிறையதுங்குகவேள் பகர்ந்ததென்றிந்
நிலமீதிற்கிலர்சொல்வார் கம்மியரான்மன்னவனந் நிகிரீங்காமுன்
னிலவார்திங்கனையருக்கிச் சமைத்தாங்கேயமைத்ததற்பி னீதிருன்றாக்
குலவீரரெண்மரையுய்த் தவணையிவண்கொணர்மினெனக் கூறினானே. (1)

* மற்றவர்போய்மால்கோயில் வாயிலேற்காத்திருந்தவன்றான். வரக்
கண்டுன்னக், கொற்றவன்கூவினன்வருகென் றழைத்திட்டா ரதற்கவ
னிக் குவலயத்திற், குற்றமொன்றுஞ்செய்தில்லே னெனையழைப்பானே
னதற்கிக் கூட்டமேனென், நெற்றநினைத்துக்காலைக் கிரியைமுதலேயசில
சாக் கியம்பினானே. (க௭)

மலசலவாதனையொழிக்கு மவ்வளவிற்கம்மநித்து மாழ்நிப்பின்றன்
குலமுறைச்சிசுடங்கியற்று மளவுமனம்பொருதலராய்க் கொண்டுபோய்
குலமுறழ்தோட்புரவலன்முன் னுய்த்திட்டாரவனிவந் டென்கைகூப்பி
ந்லம்வினைக்கின்றானெனவின் புறத்தருமாதனத்திருத்தி டடாத்துகின்றான். (1)

புள்ளியிப்பரியூர்து பொருப்பினந்தோறுலவுபிரான் புகன்றா
மில், வெள்ளிலிலங்கினைத்தரித்துக் கொளவேண்டுமீரமயேந் திரத்தில்
விண்ணோர், கொள்ளியெறும்பெனக்குலையா வண்ணமவர்விலங்கனைத்
துங் கொய்தோன்மேனா, டெள்ளியநான்மறைப்பிரமற் களித்ததளித்தி
டத்தவநீ செய்தாயென்று. (க௭)

சொல்லியனிலித்தனன்றான் மறுக்கின் முடியாமையெண்ணித் துத்தித் தற்ற
வல்லியின்னபால்வீர ரொண்மரையுமறையவரெண் மரையுஞ்சேர்த்தா
னல்லியற்கையாநியமந் தவறாமலுணவாநி நடத்துதற்கும்
கல்லின்முட்டிமாய்தன்முத லியநடவாவணமவற்காத் திடற்குமாபோ. (1)

அத்தனையுஞ்செய்ததற்பி னுங்குறுமீரெண்மரையு மழுத்திப்பார்த்
திவ், வித்தகவேதியன்றனைநீங் கிமெளவும்புரப்பதறும் மீதாம்பாரஞ்,
செத்தனனேலும்மையுங்கொன்றியானுமிற்பேனெனுன்னொற் செப்பிச்
செங்கோ, லுய்த்தநெல்லைக்கேகாம லங்கிருந்தேயா சாட்சியுநற்றினுனே.

கடவுளர்தஞ்சிறைவிடுத்தோன் கட்டுமரையுமுதனித்துக் காத்தோ
ன்சொல்லுந், திடமெனநம்பாதிசுழந்து சிந்தையகஞ்செலுத்திமெத்திரான்
றன்றை, வடமலைப்பயன்றனையிட டானெனுஞ்சொன்னன்குணர்ந்து மதிக்க
கின்றோர்க்கத், தடமெனவத்தண்டனையும் பொதுவேயாமெனல்விளங்
குஞ்சரத்தானே. (௨௨)

சின்னாச்சிறைத்துயரும் றுமுன்றதனலதற்கிசையத் திருமாறனுஞ்,
சொன்னானெயெனத்தளர்ந்திங் கனமுயலுங்குகன் றுகிராஞ் சொல்லித்
தீர்த்தா, லென்னுங்கொலென்னுமையம் பிறந்துமுழுத்துணிவுமுண்டா
யெழிற்செந்தூர்க்கு, நன்னாகரிகப்பதிற்புப் பத்தந்தாதிப்பனுவ னவில
லுற்றான். (௨௩)

ஒருபுதுபாட்டாவதன்மு னெருகயிரிற்செய்வதொன்று முணரேன்
வைவேன், முருகவேன்றன்வன்றனெகொய் தாண்டருளவேண்டமென
மொழிந்தானப்போ, தருகிருப்பார்நடுங்குறப்ப டிரெனவேயிரட்டொலி
யிட டதுவேறாயிற், றுருமதனேர்வடமலையப் பன்கனவிற்கெய்வேள்
சென் றுரைக்கலுற்றான். (௨௪)

அப்பனவனமதடிமை யாய்த்துதிசெய்கின்றானன் றவன்றாட்டூட்டின்
கைப்பருவல்லிலங்கியைத் தறித்தவிட்டோமுடனிருத்தோர் கழறக்கேட்பாய்
மெய்ப்பனுவன்முற்றலுந் செந்திலிற்கொண்டாங்கேற்றி வேலைகுமு
மிப்படியிலுள்ளவாய்க் கதிரையிக்கத்தரும்பரிசி குதியென்றானே. (௨௫)

முக்கண்ணசேயிதுரைப்ப வெழுந்துமகிழ்மன்னன்முனம் முரட்
பார்ப்பானே, யெக்கணமுங்காத்தலுத்தோர் களிவிருவரோடிவந்தாங்கிய
ல்கைசொன்ன, ரக்கணமேபோயவன்ற னடிதொழுதுவேண்டமுப சார
மாற்றித், தெக்கணமுற்றறியவரங் கேற்றிடற்காந்தினங்குறித்துத் திரும்
பினுனே. (௨௬)

காவல்புரிந்தோராய் ரொண்மரையும்வரவழைத்துக் களியிக்கார்த்தள்
ளாவலடங்கிமெளவும் பொருள்கொடுத்தும்முயிருமென தாவிதானுஞ்
சேவலங்கைக்குகன்றன லுய்த்தவெனச்சொல்லிமனத் திருத்தியுற்றப்
புரவலுந்தானுமற்றும் பலர்குமுத்திருச்செந்திற் பதிபுக்கானே. (௨௭)

முன்குறித்ததினத்தின்மன்னன் செயத்தகுமாடம்பாக்கன் முழு
தஞ்செய்து, வன்குணத்தோரையுந்தடுத்தான் குகன்றனெதிர்கவிமுழு
தும் வாசித்தாய், பின்குறித்தபலுவுக்குச் சிறைவிடந்தாதிபெனுமொ
ரு பெயருஞ்சூட்டிப், பொன்குவையுமணிப்பணியும் புரவிமுதலியவுமந்
தப் புலவழ்கீந்தான். (௨௮)

அப்புலவன்பெயராரு மறைந்திலரியா னுந்துணிந்தொன் றமைக்கவில்லை
முப்புரஞ்சுட்டான்மகனன் கவன்கவிவேட்டவ்வளவு முயன்றதேனோ
வெய்ப்புமுமுமைபுந்தவிர்த்து ஞானமுற்றவாரவன்பாட் டுனத்திற்றேற்ற
மைப்புயனேர்மன்னுமவன் றுனுமவருர்கனிப்போய் வாழ்ந்தாரன்றே. ()

குருகைக்கர்வேதியு நெல்லைக்கர்வேளாளர் குலத்துவெந்தும்
பொருவிறிருச்செந்தாராற் கப்பலுவுஞ்சூட்டியமெய்ப் புகழ்கேட்டியானு
மொருகவிவிடந்தாதி பாடினேனதன்பயனெய் துறத்தத்தில்லா [மே-
னருளினுக்கும்வஞ்சமுண்டேன் மற்றையர்மேற்குற்றமெங்க னறையலா

தன்மனைவிமார்பலர்மிக் கலங்காஞ்செய்தருகித் தனியிழந்தொஞ்
சி,மன்மதனாற்றுயர்ப்படுத லுணர்காணேபிறன்மனைதோள்வாஞ்சைவிஞ்சி,
வன்மனஞ்சீர்படமுயன்றார்கெத்தனையோதொண்டர்தனை வழுத்தலோ
ர்த்தும், புன்மறவார்தேவென்றான் கவிவிழைந்தங்ஙனமுயன்றான் புனை
வேற்சேயே. (௩௧)

சுற்றுசடைச்சிவன்றழங்கட் சுதனருணகிரிமுதலாக் தொண்டர்பல்
லோர், சொற்றுளவண்ணக்கவியா தியவெருவாப்புனைந்திருந்தான் துதி
யேனென்ற, வெற்றுரைப்பாவலனொருவற் குருகையிற்போய்த்தடுத்தா
ண்டவினோதஞ்சொன்னேன், மற்றுமவன்போலொருவன் கவிவிரும்பி
வினையோடும் வகைசொல்வேனே. (௩௨)

வேறு.

தாமரைத்தடங்கண்மேக மென்றுதண்கடற்குலா
மாமன்மக்களாயிரண்டு மாதரைப்புணர்ந்தசேய்
காமனொத்துவேதனொத்த வன்கழற்பணிந்துவாழ்
நேமமிக்ஞாரொடாடு நேயமுற்றுளானோ. (௩௩)

செம்புமரநதிக்கடுத்த சீனைசூத்தமென்னுமூர்ப்
பைம்புயற்புரைத்தமால் பதம்பாவுபத்தரு
டம்புராசியன்னகல்வி யானனொருத்தன்வெண்
கம்புலாவுகங்கைதன் குலத்துதித்தகாணியே. (௩௪)

கும்பனன்றனித்தமுத் தமிழ்ச்சொலுங்குவிர்ந்தபா
ரம்பாங்கமழ்த்தாளி னன்புமன்றியொன்றிலான்
கம்புணிந்தகாதினன் கழற்பாவுவரச்மனைச்
செம்புமரநதாசுக்குமாரி சேகவிலைநன்குசெய்தான். (௩௫)

அந்தமாதுகொண்களுத கக்குறிப்பின்வண்ணமே
கந்தணிந்தகைத்தலத்து காரணற்பணிந்துநீர்
றிந்தவிர்த்தநெற்றியூழி லங்குராமமிட்டும்வேற்
கந்தனாநாதையன்பி னைக்கழித்திலாளரோ.

(௨௯)

உற்றவூரினிற்றனக்கு மொண்டொடிக்குமுண்டியுஞ்
கற்றவாடையுந்தகக்கி டைத்திடாமையிற்றுணிந்
தெற்றனைப்பழித்தவிர்த்தி கம்பரம்புரக்குமோர்
கொற்றவாழியானுறுங் குறுங்குடிக்கண்மேலினார்.

(௩௭)

எங்குளாருமெச்சுமாம யேந்திராசலத்தின்மூற்
றங்குமத்தலத்திலித் தமிழ்ச்சொல்வாணன்மேவலும்
பொங்குசெல்வமெய்தில்ல புத்திரப்பெற்றற்குறித்
துங்குநெஞ்சழிந்துகன் முயற்சியிக்குறும்றினார்.

(௩௮)

செத்தின்மாநகர்க்கண்மேய சேயமாதுகிந்தையுள்
வந்தியற்றமிழ்க்கொடுன் மணாளனெற்றுதிப்பனேற்
றந்தியன்னபாலனுந் தாத்தினுக்கியைந்ததா
விந்திராதியோருமெச்ச விசுவேனெனச்சொனான்.

(௩௯)

அந்தவுண்மையைத்தனாப கற்குரைத்தபோதவன்
சிந்தனைக்கண்மிக்கெழுஞ் சினத்தனுகியிவ்வுடன்
மைத்தனின்றிமாயினும்பல் பேயொடாடுமையலான்
றந்தகந்தன்மீதுபாடல் சாற்றிடேனெனச்சொனான்.

(௪௦)

அன்றுதொட்டுநெஞ்சமுங்கி யம்மடந்தைசிறிமினான்
குன்றிழந்தநெஞ்சினக் குருசனோர்களுயில்வேன்
சென்றுநானையின்னவேனை வெய்யிலஞ்சியோர்கிலோ
கொன்றுமின்னவாலடிக்க ணுற்றுசாவுகென்றனன்.

(௪௧)

அதுகுறித்தவ்வேனையங் கடைத்துசாவிலங்குற்றா
ரிதுவெமக்குவேலுனல்கி மிக்குழந்தையிதய்வான்
சதுமுதற்புடைத்தவன்ன வன்றனாதுசெத்தின்மேய்ப்
பதுமமொத்ததன்டையம் பதம்பணிந்துயிண்டுனெம்.

(௪௨)

இன்றிவ்வுரில்வைகிநான யெம்பதிக்கனோருவே
மென்றியம்பவன்னவற் கிரண்டுசாட்சியாலுமன்
பொன்றிநம்மனைக்கண்வம்மி நென்றழைத்தங்குய்த்தலங்
கன்றியங்கிருந்தமாத நிந்துகாதன்மிக்குற்றான்.

(௪௩)

எத்திறத்தாடினுந்த மிச்சைபோனவண்ணமே
யொத்திருந்துகமனிக்கு மொண்டொடிக்கைமாதாரத்
கத்திடற்கிசைத்திடாதி ரார்கனென்றோயமொன்
றித்திருச்சரித்திராதி னுலகன்னைக்கவே.

(௪௪)

மனைவியின்புறத்தனாது மனங்கைத்திடாதுறத்
தனயனிச்சையிஞ்சலிற் றனாதுமாயனங்கிகத்
தினையவேலாறுயினானை னச்சொனூல்வழிக்கொடே
புனையுயின்சொன்மாலெய்து போற்றனண்ணினாரோ. (சடு)

மகாசூண்டலாதிபா வயங்குபூணினங்களைச்
சிகரவெற்பினுடலைச் சிவன்பராவநிற்றலைத்
தகரவார்குழற்பன்மாதர் தம்மொடாடுதன்மையைப்
பகரலுற்றன்னறனாது பற்றினுக்குமொக்கவே. (சக)

அப்படிப்பகர்ந்தமாத மேயவன்றனாவியோ
டொப்பவட்குமாதமாத முற்றதூரநிற்றலாற்
றுப்பதைப்பழிக்குமேனி யைத்தொடுங்கைவேலினைக்
கைப்பகட்டுடன்றகர்க்க டாவலாதியைச்சொனான். (சஎ)

பத்துமாதமுங்கருப்ப முற்றலோடுபத்தியு
மொத்துநீடலுற்றதா லுவந்தபாக்களுஞ்சொனான்
மைத்துன்னகுசேசனென்ற வாய்மையுங்கடந்துபோய்ச்
சத்துமுற்சொன்முன்றுமான தாரகேசனென்றான். (சஅ)

அந்தநாளிலன்னவர்க்கொ ராண்குழந்தைதோற்றலாற்
கந்தவேள்கடாட்சமே கடாட்சமென்றுதுள்ளினான்
மைந்தர்தம்முறைப்படிக்கொர் மூன்றுமாதமாயின்
சந்தனாசலத்தின்மீது சலதிமோதுசெந்திலில். (சக)

போய்வணங்கம்தலையேந்து புனிதமாதொடுந்தனோர்
வாய்வழங்குபாடல்வாய்ந்த சுவடியோடுமேகினை
காய்வணங்கடந்துதன் கடற்றுறைக்கண்மேவுமுற்
சேய்வரங்கொடுத்தவுண்மை திகழுமாறுசெய்குவான். (சு)

கங்குலிற்சிலோர்களுக்கண்ட கனவின்வண்மைகருதியே
யங்குவந்துதொண்டிசெய்யு மரசனன்னவொருவனுந்
தங்கும்வேதியக்குழாத் தரிப்பலோருமெதிர்சென்றே
கங்குபேசும்வயிணவற்கிங் கலம்வினைந்ததென்னெனா. (சு)

அதிசயித்தழைத்தவன்கொ டாழியாடலாதிபாம்
விதிமுடித்துமுருகவேள்வி யன்கொள்சந்திக்கனோ
பதிகமாதியாவவன்ப கர்த்தபாடலியாவையுந்
துதிசெய்திட்டபின்னரங்கொர் தொண்டன்வந்துதோற்றியே. (ச)

ஆலயத்தினுக்கெனக்கொ ணர்ந்தவம்பொனாயிரம்
வேலனிற்கனித்திடச்சொ னுனெனாவிளம்பியே
சேர்ப்பற்பலோர்களுந் தெரிந்திடக்கொடுத்தலுந்
ஆலவன்னவன்பயந்து சந்திக்கனோதுவான். (சு)

உன்னையாந்றுதித்ததற் குலப்பில்சேயளித்துளாய்
பொன்னையுக்கொடிப்பதே நெனப்புகன்றபொருமினா
னன்னையாயவேலுளான ருச்சகன்றன்மீதுவந்
தென்னையாந்றுதிப்பினுக்கொ டேகன்றாயமாகுமால். (௫௪)

உன்றனாதுசேயினுக்கொ ருறும்வந்துருதுமெய்
யென்றதைந்துபச்சிலைக்க ணிட்டநீறுமீந்தனன்
சென்றவன்றனாரினின்பல் செல்வர்மெச்சவாழ்ந்துபின்
கன்றனீன்றிநாடுறுங் கதிக்கணெய்தினுனரோ. (௫௫)

குருகையுளின்வேதியக் குலத்துதித்தகோரனுந்
திருவைகுந்தமேழியாள ரிம்பிறந்ததீரனு
முருவேன்பதத்திலோ முருந்தனாற்பதத்திலோ
மருவென்னவையெய்து மாந்தரெண்ணிலார்களே. (௫௬)

அயிலவன்றொடர்ந்திழுக்க வவன்வசத்தராகிவாழ்
வயிணவத்தரிருவருய்ந்த மாட்சியிவ்வணஞ்சொனேன்
கயிலையாளியருள்கொடியிந்த கருவைமேயகாவலன்
பயிலும்வண்மையுலகரா லுணர்ந்தவாறுபகர்வனே. (௫௭)

இருவயிணவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - ௧௧௪௩.

ஐ ம் ப தா வ து

வரதுங்கபாண்டியர் சருக்கம்.

வழுதிதன்மரபூடே வரதுங்கனெனுமன்னன்
முழுமதியெனவந்தான் முன்னாவன்பின்னே
யெழுதெழிலதிவீர ராமனெனுந்தம்பி
விழுமியபுகழ்சால்வில் வேளெனவந்தானே. (௧)

அன்னவர்தென்மதுரை யாளசாட்சியுளான்
பின்னவனொமொருவன் பெற்றிடுபாலகரான்
முன்னவனைக்கருவை முதுபதியிற்பினவற்
கன்னல்வளம்பொலிதென் காசியில்வைத்தனரே. (௨)

அங்கவர்தம்மரகு டாறிலொர்கூறுகொடப்
பங்கதிலம்முறையே பாகம்வகுத்ததனைத்
தங்கன்குலத்ததிபன் ருனுறுமாமதுரைக்
கெங்கடமைத்திறையி தென்னவனுப்புநரே. (௩)

வரதுங்கன்மனையோடு மாதவமேமுயலுந்
நரனன்பர்பணியேசெய் தடலையொட்க்கமணிக்
திரதங்கொல்கரிபாய்மா வெல்குமனில்வெல்காமே
புரமிஞ்சுபால்வண்ணே டொட்ப்புணையத்தொழுநான். (௪)

அவன்றம்பியெனத்தோந்து மதிவிராமன்ற
ஹவந்தம்பொன்னிமாரு ருள்ளருகக்கவின்செய்
தெவன்பகைத்திட்டாலு மெமனுலகிடையேயி
யவங்களுஞ்சிலகாற்செய் தார்வமடைந்தானே. (௫)

அத்தகையிருவோரு மலர்தருவெண்கமலத்
துத்தமிகண்ணருளா லொண்டமிழுணர்வுமுறிப்
பத்தர்விருப்புறவும் பாவலர்மெச்சிடவுந்
தத்தமதியல்பளவிற் சாற்றினர்பாடல்களே. (௬)

நந்திமுதலியோர்முன் னவிறருமுன்றான
கிங்கிரன்முதலோர்மெச் சிதெயிமுருகல்வி
யந்திமதிச்சடையா ரதுபிரமோத்தரமுந்
தந்திகனடையென்னத் தருகவியாக்கிமுனோன். (௭)

தன்னதுநகர்மேவுந் தவளநிறச்சிவனுக்
கின்னமுதுறழ்வெண்பா விற்பனியந்தாதி
சொன்னபினாறுகலித் துறைநிகழதுபாடி.
நன்னலமுணர்மனைபா னவிலுபுகிழ்நாளில். (௮)

தம்பிகளன்சரிதந் தன்னைநுந்தமிழிற்
பம்பியகாவியமாப் பாடிமுடிப்பதன்முற்
றும்பிமுகத்தனோநர் துணைவன்வியப்பனோ
நம்பியதைக்கொடுபோய் காணிலதோதனனே. (௯)

அங்கதுவினவலுந் மனையனையெனவின்றாய்
சங்கமணிர்தருழைச் சங்கரனைத்துதியா
நிங்கழிவின்றவர்சீ ரோத்துமிளக்கவிஞர்
பங்கவளந்துமுல்வா ரென்கவிபாடினனே. (௧௦)

அரனருள்வேட்கையினு லாண்டுகள்போலுறுமப்
புரவலனுந்தமையன் புகல்கவிகேட்டலுநெஞ்
கரமதுருன்றுபுபோ யோதுமக்காவியத்தை
பிரதமினோத்திடவே யெளிதுமுடித்தனனே. (௧௧)

வேறு.

அப்படிக்குமுற் றறச்செய்தோனவளவி லமைதிபெற்றிருக்காம
லொப்பறந்தனோர் தமையன்றன்மனைவியா ருந்துழிக்கொடுகாட்டிச்
செப்புமிக்கவிக்க வாயமுந்துநீர் திருக்கனோக்குதிரென்றித் [னே.
டெய்ப்பறத்தமிழ்ச் சுவைநுகர்ந்தண்ணனோ டிராண்டொர்நாளிருந்தா

மங்கலத்தொடு மஞ்சளூத்துகமே வாய்த்தவண்மணிப்பூண்கள்
பங்கமென்றிழ் கணவனோடதுதினம் பகந்தமிழ்ச்சுவையார்வாள்
சங்கரன்புகழ்க் கூர்மபுராணத்தைத் தமிழ்செய்தாடனிகோக்கிச்
செஞ்சுண்மாளின் யான்பொடுத்ததைப்பொரு ளிதூகைப்புடனீக்தான். (௧)

வாங்கினுனிதன் மருதிதும்வாயினால் வகுப்பதென்விழைவென்று [ய்
 னோங்கிடுந்தகைத் தெனச்சொனல்விகாதமின் முண்மைபாழையாளா
 வேங்கிராதர்தம் வேட்டையோர்தொறும் விசையொழுந்நீர்க்கு
 மேங்கிப்பின்னினைத் திடுமவருந்தொறுமதை யிணையுமென்றனம்மா.()

அந்தமாற்றம்வெந்தீச்சுசெலாகையி லணிச்செவிபுகச்சிந்தை
 னொந்தழற்பொறிவிழிகள்சிந்திடத்தனார் நோக்குபுலிரந்தேகி
 முந்தன்குபாடாதவன்கெடுத்தனன் மொய்குழலிவடானம்
 பிந்தவிக்கொடுஞ்சொற்சொனன்னவே பெருகியசினங்கொண்டு. ()

தேருமானையும்பரிகளுமாட்களுஞ் செறிதருபடைகூட்டிப் [ன்
 போருஞ்நிறியண்ணைத்தழுகுவனெனப் புறப்பட்டான்பொய்த்தன்னோ
 பேருகாவணமாங்கவற்க்கீருணம் பிரமன்றானமைத்தானோ
 வாரும்ஞ்சுறத்தானுமோர் தேருகைத் தவன்றனாரணுகுற்றே. (கசு)

செயிர்செய்துன்னுயிர்குழத்துவின்மனைவிதன் செருக்கழித்திடவேண்டி
 யயில்கொள்வேலுடன்வந்துளென்சமர்க்கெழுந் தருஞ் செனவாள்விட்டா
 பயிர்செய்வாரிடமாறினோர்பாகமும் பரிந்துகொள்கலனாகி [ன்
 யுயிருய்கைக்குந்தானிடுந்திறைக்கும்பொரு ளுதவுமாறிரப்போன்பால்.

வில்லைத்தாழ்த்திடற்காத்தமையனைக்கொல விரைந்தனன்விசையன்றன்
 சொல்லைத்தாழ்த்திடற்காவதுசெய்திடத் துணிந்தனனநிவிரன்
 கல்லைத்தாழ்த்திடத்தக்கவன்னெஞ்சுடைக் கானையரிவரென்று
 லல்லைத்தாழ்த்திடத்தகுமுற்கலைமக ளனையவரிசைவாரே. (கஅ)

அவன்றனண்ணன்வின்கொடுசமர்தானுமாற் றுதுமாதவம்வேட்டா
 னிவன்றனண்ணன்சொலனுப்பியேதாள்பணிந் திடும்படிபணிகொண்டா
 னெவன்றனண்ணன்மேதகையனோவேல்புனைந் தெக்கலைகளுந் கோர்
 பவன்றனண்ணனையனையமுதுணர்வுடைப் பண்டிதாரிவாரே. (கக)

வந்ததுதுவன்பால்வரதுங்கன்வெண் பாவொன்றின்மார்த்தாண்டன்
 மைந்தன்றன்னையுமில்லக்கவிடணனையு மாறில்பஞ்சவர்தம்மிற்
 பைந்தகைக்கொடும்பார்த்தன்றன்னையுமெனேல் பாதராகவரென்னுஞ்
 சொந்தரன்பினைப்பாரெனவமைத்தவிர் தாயசீட்டுய்த்தானே. (உ௦)

தம்பிசெய்தவெங்கொடுமையைச்சகித்தநீர் மருமனையனையானோ
 பம்பிடுங்கருணையின்பெரியவன்கொலோ பழுதின்மேலவரோர்வார்
 கம்பிலங்குகையனையன்னுநடுகின்ற கலப்பித்திட்டதுமின்றே
 வெம்பியோர்கவியுரைப்பனேலுடனவன் வெந்தூற்றுவானே. (உ௧)

தமையன்சொல்கவிமுமுமையுமருட்கட மனிலெழுமமுதொப்பாஞ்
 சிமையநேர்புயத்தினையவன்செய்கவி சீவதந்தியோகத்
 தமைதிபெற்றனவாயிவற்றுண்மைநன் கறிதன்மிக்கெளிதாரு
 முமைமனனானுதியர்களிலொருவரை யுபாசனைபுரிவோர்க்கே. (உ௨)

சீட்டுமம்முனல்கினனெனப்போய்வரு தீரனல்கிடவாங்கிப்
பாட்டுளொன்றியபயனுணர்ந்தினையவன் பதைத்துமுன்றான்கொண்ட
கேட்டுநீர்மைமுற்றொழிந்துபால்வண்ணர்தங் கிருபைபெற்றவன்முற்போய்த்
தாட்டுணைக்கண்விழ்ந்தழுதியானுயும்வகை சாற்றுகென்றிரந்தானே. (1)

இகத்தினிற்சிலர்வரதுங்கராமனென் றியம்பவுந்திகழ்கின்ற
மகத்துவத்தவமுனியனுன்றன்னடி வணங்குதம்பியைநோக்கி
நகத்தினைக்குனித்தவன்செயலல்லது நஞ்செயலிலைகண்டாய்
சகத்திவாறுமோர்கதைதொனிரவவன்முன்செயலென்றப்பால் (உச)

ஆசியான்மெய்யுணர்வுமுன்னும்பய னனைத்துமெய்திடக்கூறிக்
காசிகாண்டமென்றுளவடமொழித்தொனூல் கவித்தமிழருவாகப்
பேசினிங்குநின்பிழையெலாமென்றலும் பெரிதுவப்புற்றினெஞ்சங்
கூசுமாண்புறுமண்ணியார்முன்முடி சுவலயந்தொடவிழ்ந்தான். (உரு)

எழுகவென்றமிக்கொலிபடவருத்தமிக்கியம்பல்கேட்டெழுந்தியான்செய்
வழுவெல்லாம்பொறுத்தருள்கைறுங்கடனென மலர்க்கணீர்சொரிந்திட்
பழுதில்கம்புடையருந்ததியனையள்வெம் பாவமாகியகோபங் [டான்
கொழுவலானிகழ்செய்கைறுஞ்சொந்தமாக் கூறிடப்பட்டாதென்றும். (1)

அன்றுவந்ததக்கணமரைக்கச்சையி லார்த்தவாளுறைநீத்தெற்
கொன்றுஞானமேகுறிக்கொசினகனிற் குலவுமண்ணைமாய்த்திட்
டென்றுமீள்கலாநகினுக்காட்செயா தித்திறஞ்செயுங்கோப
நன்றுதானெனநவின்மனுப்பினடனூர் நண்ணியந்துலச்செய்து. (உஎ)

நீதினலொன்றுமவெற்றிவேற்கையென நிலஞ்சொலும்படிசெய்து
போதினுன்முகன்படைத்தபாருளவரைப் பொன்றிடாப்புகழ்வாய்ந்தா
நீதினமாட்சியுளானொழிந்ததாற் றிருந்தியுயிந்தனன்கோப [ன்
மாகியாஞ்சிலகுணஞ்சுதந்தரமற வழிப்பதற்கிதொர்சான்றே. (உஅ)

சிகையுமுப்புரிதுலுநன்மனைவியுந் தியவேயெனநீத்துத்
தகைமலிந்தகல்லாடையுப்புனைந்தவர் தமைநிகர்தமையன்மேற் [த
பகைமுதிர்ந்துபோர்க்கெனப்படையெடுக்கவுஞ் செயுஞ்சினப்பண்பெந்
வகைசொரியாதிந்தவுலகினிலெனவற மாய்ப்பாநன்மதியோரே. (உக)

அனையதிக்குணமுழுதற்ச்செறிந்தவத் தாசனும்வரதுங்கன்
பனைநெடுங்கைமாவுரித்தபால்வண்ணர்மேற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி [ம்
நனைமலர்த்தொடைக்கொன்றைபோற்புனைந்துகின் னாட்கழித்துடனல்கு
வினையிரண்மொய்ந்திடுஞ்சிவகதிபெறு விரைந்தனனவ்வேலை. (உஉ)

அவன்றன்பத்தினியாமதிபக்குவத் தணங்கனும்மனநோவா
துவந்துன்சிந்தனையெங்ஙனமுள்ளதென் றுசாவினனாகத்தா
னவந்தரும்பணியணிதருகாமுத னல்லுறுப்பெலாங்கொண்டு
சிவனைபுருந்துளிலிருப்பதாற்பயமெமைச் சேருமோவென்றானே. (உக)

புகன்றவாசகமவன்செவிப்புருதலும் பொருக்கென்றோர்குருவேபோன்
றகண்டபூணசச்சிதானந்தமா மநிலையறிவித்தா
ளுகந்தவ்வாறுசின்தித்திறப்பொடுபிறப் பொழிந்தமெய்க்கதிசேர்ந்தா
னிகழ்ந்தவாறிதென்றுலகினிறப்பற்பலர் நிகழ்த்தல்சத்தியமாதோ, (௩௨)

அவ்விரண்டதுபவங்களுமிருகவி யாவுருக்கொண்டன்னோன்
செவ்வியார் தரப்பகருமந்தாதியிற் சேர்ந்தனவெனச்சொல்வா
ரிவ்விதத்தொருபத்தினிதானும்விட் டுணுக்கிடரொனச்சொல்வா
னெவ்விராமெய்தியதவனானு மிளம்பருவத்தே, (௩௩)

அந்தமாதுமக்கதியடைந்திட்டன ளவன்பகர்ந்தனவாய்
செந்தகைக்கவியினங்களைமூவர் முன் செப்பியதேவாரங்
தந்தவாங்குறும்பலமெனப்பகர்தரு தகவினர்சிலர்க்கண்டேன்
பைந்தமிழ்க்கலைபிறந்துநீற்றதென் பாண்டிநாட்டிடைமாதோ, (௩௪)

அந்தப்பாண்டியனும்வரதுங்களை யனையசீரடைந்தார்மற்
றெந்தப்பாண்டியர்களுமில்லையென வியம்பிடத்தகுங்கண்டிர்
முந்தப்பாண்டியனாத்தடாதகைமுலை முயங்கியசிவன்ருனுஞ்
சொந்தப்பாண்டிநாடாள்பவர்முறைப்படி துலங்குருச்சமைந்தானே, ()

சிவன்றன்மாமதிக்குலத்திலோர்பெண்கொளச் செம்பொருபாணாதி
யுவந்துபூண்டமைகருதியேவரதுங்க னெனும்பெயருறுமன்ன
னவன்றாதருள்பெறும்பொருட்டக்கமா தியவணியணிந்துற்ற
னிவன்கொண்டுற்றதுமேதகையவன்கொள விழிதகையெனலாமே, ()

சேண்டியங்குமீ னக்கொடியொடுகுல சேகரனெனும்பேர்கொள்
பாண்டியன்றனா ரம்பிகைமாலையும் பத்தினுரையர்வான
வேண்டிகழ்ந்ததா மிலிங்கபுராணமு மாதியவிசைத்திட்டான்
பூண்டிடும்பணிகளுமிகழ்ந்தருந்தவம் புரிந்திலனிவன்போன்றே, (௩௭)

மாயவல்லினைத்தொடக்கறுத்தருள்பெறும் வரதுங்கராமன்றன்
றாயமேன்மையும்வன்மனைநன்மையுந் துணைவனுண்மையுஞ்சொன்னேன்
வேயளாவியதோளுடைக்கவரிதன் வியன்மகளுருக்கொண்மாண்
பேயசீர்க்கவிராஜபண்டிதன்புக மேன்மூட்டிசைப்பேனே, (௩௮)

வரதுங்கபாண்டியர்சருக்க முற்றிற்று.

**ஐம்பத்தொன்றாவது
கவிராசபண்டிதர் சருக்கம்.**

சீர்மலிபாண்டியி னிற்றிகழ்வேம்பத்
தூர்மறையோர்தமி மொண்கவையோர்ந்தோ
ரார்மதுரைச்சிவ னுடலுமழகன்
கார்மலையின்புக முஞ்சொல்கருத்தோர்.

(க)

எண்டிசையும்புக மெண்ணெண்மராகித்
தண்டிகையிற்றிரி யுந்தகவுற்றோர்
பண்டிதர்தம்மொடு பாவலராவா
மொண்டிகழ்வாரெழி லூர்த்துவகிகையோர்.

(உ)

அன்னவர்தம்முளொ ரந்தணனன்பிற்
றன்னதுபத்தினி யோடுசெய்தவசாற்
கன்னல்விலேன்றிய கைக்கவுமாரி
யின்னருணல்குமொ ராண்மகவீன்றான்.

(ஈ)

நாசனனுபியி னுன்முகவன்சொல்
லாசனவேதிய ருக்கரசனையான்
பூரணவன்பொடு போற்றும்விதத்தால்
வாசனமீனிய கன்றில்வளர்ந்தான்.

(ச)

அம்மகனேன்றள விற்கலைகற்று
மைம்மலையின்குல மன்னருண்மங்கை
செம்மலரேநிகர் கிருவடிநல்கு
மெய்ம்மறையாலுரு வேற்றிமெலிந்தான்.

(ரு)

அட்சரலட்சம தாதலுமவளுட்
பட்சமலிந்தது பைந்தமிழ்வாரிக்
குட்சலியாதுல வுந்திறலுற்று
னெட்சணியாகிய வேவல்செய்தனவே.

(சு)

வெண்டிருநோக்க மிருந்தவிதத்தான்
மண்டியகற்றம் வகுத்ததொர்பேர்போ
யெண்டிசையோரு மியற்கவிராச
பண்டிதனென்கை படைத்தன்னம்மா.

(எ)

தேவர்முதற்சிலர் சிந்தையுவுத்தம்
காவகிலத்துறு மந்தணர்சொற்போற்
ருவறுபேரெழி லுந்தகவுஞ்சேர்
மாவனையானை மணந்தன்னமன்கூ.

(அ)

விண்மடவாரும் வியக்குமமாதோ
டெண்மதனாகம் வின்பமயின்றான்
பெண்மகவொன்று பிறந்துகினுள்போ
யுண்மலியாசை யுரந்தளர்வாராள்.

(க)

அன்னவட்ன்மக ளாசையும்விட்டுப்
பொன்னகருடி புகுந்தனள்ளேன்
மின்னனையார்பல ரும்பனிலெற்பின்
மன்னருள்வாளெனு மாதவமுற்றான்.

(க0)

சத்திமதத்திடை சங்கரமுனிலோ
னத்தியதாநெறி யேநடவாமற்
பைத்திடுமாகண நேர்பலராமன்
புத்திசொனூல்வழி பூசைசெய்தானே.

(கக)

வாமநெறிக்கண் மருண்டும்வெண்மலர்வாழ்
நாடகண்மேரு நனந்தலைதிட்டுங்
காமவிலேநதிய கைப்பரைதன்சீர்
தேமலிசெந்தமி ழிற்கவிசெய்தான்.

(கஉ)

ஆயசவுந்தர லகரியலாமற்
றாயசொலானந்த லகரியுஞ்சொல்லிச்
சேயவராகிதன் மாலேசெய்தப்பான்
மாயமிலானந்த மாலேவனைந்தான்.

(கஉ)

ஒதுமவற்றிடை யோர்கவிதன்னிற்
காதுமராவுறழ் கடிதடமதனின்
மீதுறுசீரும் விளம்பினனங்கப்
போதுகினந்தன் போன்றுமைசொல்வாள்.

(கச)

பெண்ணுடனேபிற வாதவர்போன்றிப்
பண்ணுறுபாடல் பகர்ந்தனையெனலும்
விண்ணுடன்மண்ணும் வெறுப்பினுமென்வாய்
நண்ணுறுமாறு நவின்றிடுமென்றான்.

(கடு)

அச்சமிலாமல வாறுசொல்வானைப்
பச்சணியெய்து பராபரைநாடித்
துச்சமெனக்கரு துந்தகைநீங்க
நச்சரவம்புரை நாவைமறைத்தான்.

(கஈ)

நாவுமறைத்தது நாணுடனச்ச
மேவுதலெய்தி விரைக்கழல்கும்பிட்
டியாவுமுஞ்ஞா ளின்செயலன்றோ
வோவுதலெய்த வொறேலெனவுன்னி.

(கௌ)

ஐம்பத்தொன்றாவது
கவிராசபண்டிதர் சருக்கம்.

சீர்மலிபாண்டியி னிற்றிகழ்வேம்பத்
தூர்மறையோர்தமி மொண்கவையோர்ந்தோ
ரார்மதுரைச்சிவ னாடலுமழகன்
கார்மலையின்புக முஞ்சொல்கருத்தோர். (க)

எண்டிசையும்புக மெண்ணெண்மராகித்
தண்டிகையிற்றிரி யுந்தகவுற்றோர்
பண்டிதர்தம்மொடு பாவலராவ
மொண்டிகழ்வாரெழி லூர்த்துவசிகையோர். (உ)

அன்னவர்தம்முனொ ரந்தணனன்பிற்
றன்னதுபத்தினி யோடுசெய்தவசாற்
கன்னல்விலேந்திய கைக்கவுமாரி
யின்னருணல்குமொ ராணா களின்ருன். (ங)

நாரணனுபியி னான்முகவன் சொல்
லாரணவேதிய ருக்கரசனையான்
பூரணவன்பொடு போற்றும்விதத்தால்
வாரணமீனிய கன்றில்வளர்ந்தான். (ச)

அம்மகனேன்றள விற்கலைகற்று
மைம்மலையின்குல மன்னருண்மங்கை
செம்மலோடுநிகர் திருவடிநல்கு
மெய்ம்மறையாலுரு வேற்றிவெளிந்தான். (ரு)

அட்சரலட்சம தாதலுமவனாட்
பட்சமலிந்தது பைந்தமிழ்வாரிக்
குட்சலியாதுல வுந்திறலுற்றா
னெட்சணியாதிய வேவல்செய்தனவே. (சு)

வெண்டிருநோக்க மிருந்தவிதத்தால்
மண்டியசுற்றம் வகுத்ததொர்பேர்போ
யெண்டிசையோரு மியற்கவிராச
பண்டிதனென்கை படைத்தனன்மமா. (எ)

தேவர்முதற்சிலர் சிந்தையுலத்தற்
காவகிலத்துறு மந்தணர்சொற்போற்
றாவறுபேரெழி லுந்தகவுஞ்சேர்
மாவனையானே மணந்தனன்மன்னோ. (அ)

விண்மடவாரும் வியக்குமமாதோ
டெண்மதனாகம் வின்பமயின்றான்
பெண்மகவொன்று பிறந்துகிணுள்போ
யுண்மவியாசை யுரந்தளர்வாநாள்.

(க)

அன்னவடின்மக ளாசையும்விட்டுப்
பொன்னகருடு புகுந்தனன்னேன
மின்னையார்பல ரும்பனிவெற்பின்
மன்னருள்வாளெனு மாதவமுற்றான்.

(க0)

சத்திமதத்திடை சங்கர முனிவோ
னத்தியதாநெறி யேநடவாமழ்
பைத்திமொசுண நேர்பலராமன்
புத்திசொனூல்வழி பூசைசெய்தானே.

(கக)

வாமநெறிக்கண் மருண்டும்வெண்பாலர்வாழ்
நாமகண்மேரு நனந்தலைதிட்டுங்
காமவிலேநதிய கைப்பரைதன்சீர்
தேமவிசெந்தமி ழிற்கவிசெய்தான்.

(கஉ)

ஆயசவுந்தர லகரியலாமற்
றாயசொலானந்த லகரியுஞ்சொல்விச்
சேயவராமிதன் மாலைசெய்தப்பான்
மாயமிலானந்த மாலைவனைந்தான்.

(கஊ)

ஒதுமவற்றிடை யோர்கவிதன்னிற்
காதுமராவுறழ் கடிதடமதனின்
மீதுறுசீரும் விளம்பினனங்கப்
போதுகினந்தனள் போன்றுமைசொல்வாள்.

(கச)

பெண்ணுடனேபிற வாதவர்போன்றிப்
பண்ணுறுபாடல் பகர்ந்தனையெனலும்
விண்ணுடன்மன்னும் வெறுப்பினுமென்வாய்
நண்ணுறுமாறு நவின்றிடுமென்றான்.

(கடு)

அச்சமிலாமல வாறுசொல்வானைப்
பச்சணியெய்து பராபரைநாடித்
துச்சமெனக்கரு துந்தகைநீங்க
நச்சரவம்புரை நாவைமறைத்தாள்.

(கசு)

நாவுமறைந்தது நானுடனச்ச
மேவுதலெய்தி விரைக்கழல்கும்பிட்
டியாவுமுன்தரு ளின்செயலன்றோ
வோவுதலெய்த வொதேலெனவுன்னி.

(கசு)

வேறு.

தானதான தானதான தானதான தானதான தானதான.

வேதன்மாறிகை யாளராதியர் வீதலாயின ரீசனார்
சாதன்மேவில ரேதினாலுனெர் தாவிநான்வலி யாலலோ
நீதயாநிதி யோகபூரணி நீலிதானெனல் பாவமா
மாதலாலருள் கூரேனோடுகவி யாசையானில் மீதிலே. (௧௮)

தனனதான தனனதான தனனதான தனனதான தனனதான.

எழுதினனுட னுவகையாய்முனி வியல்கொணவினை யுதவியே
வழுவினாதுயர் தமிழினுலவன் வனைப்பாடலு மிரவிலே
கழுதொடாடிய பரமனொருநீர் கழறியேயிவ னுவலுமோர்
விழுமியோலுற வெதுசெய்தானலம் விரைவினோதுக வெனலுமே. ()

தானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன தானதான.

ஆறுதிங்களு றுதுசெங்கையி னானலுண்டிசெய் தீதலே
வீறுறும்பரி சாரும்ன்றிவெ வேறுசுந்தைசெ யேலென
நீறுறுந்திரு மேனியம்பர னேர்விளம்பின னாதலா
னாறுபங்கய மாதர்தொனலெகா னாரிநெஞ்சக நாணினார். (௨௦)

தத்தனாதன தத்தனாதன தத்தனாதன தத்தனாதன.

அத்தனோதுசொ லைத்தளாமல வற்கவாறு()ச யச்சமா
சித்தமாகின னொப்பிலாவவ திட்டவ. என்ம னைக்கனே
முத்தவானகை யத்திபோலவளர் முச்சிலாள்வய தற்றைநாள்
பத்தனானுண வுக்குவேணப டிக்கெலாமும மைககுமே. (௨௧)

தந்தனாதன தந்தனாதன தந்தனாதன தந்தனாதன.

அந்தவேதிய னெஞ்சகாசிய டைந்துமாசறு கங்கையான்
முந்தநேகசென் மங்கள். லுமு திர்த்ததீவினை சிந்துமா
றுந்தவாவது கொண்டதாலவ னென்றிவாழ்வுறு தங்கைபா
லிந்தமாமக ளிங்குவ. முகவெ னுஞ்சொனீடவி யம்பியே. (௨௨)

தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதான.

அவளிடத்தருமை மகளைவிட்டுவெளி யகலுமப்பனவன் மனதுளே
சிவனுயிர்ந்துணைய தெனவசிக்கமுமை செயல்வினைக்குப தி யுரிமையா
லிவள்வசத்துறுதன் முறையலக்கொடுசெ லினுநலத்ததெனு நினைவுறு
விவசமித்தனையெ னளவறக்கருதி விரிநிழற்றருவை கினனரோ. (௨௩)

தனனதந்தன தனனதந்தன தனனதந்தன தனனதான.

அவணிருந்ததொரு பனவன்வந்தவழி யதனிடங்கனெனி விடலுநேர்
தவமுதிர்த்துபெறு மகண்மருங்கிலொரு தவலையுஞ்சிறித ரிசியுமோர்
கவளகுஞ்சரமெ னடையும்ம்கொருகை யுறுகறண்டியுமோர் சுமைபுளே
கவமுறும்பல்பொருண் முடிவதும்கொடுந னகைமலர்ந்தருகு நிலவினார்.

தந்தத்தந்தன தந்தத்தந்தன தந்தத்தந்தன தந்தனா.
வந்தபைங்கிளியெ ஹஞ்சவுந்தரிய மண்டெனடிதல்வி புந்திதா
னிந்தவிந்தைபெற லென்கொலென்றுமெணி லன்றுணிந்துவர வந்தினு
ணந்தணிந்தசெவி நம்பர் பங்கிலுறை நங்கையென்றுவகை பொங்கினு
னந்தவம்பையிவ ளென்றறிந்திலன கங்கலங்கிடல்செய் வழிபிலே (உரு)

தத்தத்தந்தன தத்தத்தந்தன தத்தத்தந்தன தத்தனா.
அற்றையிற்கழகை யொற்றையிற்றையெ தெதபுத்திநியை மெச்சிநீ
யிற்றையித்துணிவு பெற்றதுத்தமயி னிச்சில்கிம்பகல்க முத்தையோ
மற்றையர்க்குளிடர் பட்டெனைக்கருதி மட்கிழந்துயர்மி ருக்குமா
லெற்றையெச்செயலு மத்தியட்டவரி டத்திசத்தியென நத்தியே. (உசு)

தன்னதானதன தன்னதானதன தன்னதானதன தன்னனா.
சன்னியாயமகள் பின்னரேகமுதிர் கைம் டுத்சுலம தென்னவே
முன்னிலயாவம்வல வன்னையார்சரண முன்னியேகினனி துண்மையால்
வன்னிகூடினமும் வெண்மையார்பிராய் மன்னும்வார்சமுல வண்ணலார்
சென்னிநாறுபத மண்ணின்மீதெளிது சென்னலாடறமிழ் வண்மையே.

கய்யதந்தகன தய்யதந்தகன தய்யதந்தகன தய்யனா.
ஐயவிந்தநடை வெய்யதென்பள்பெரு கல்லிலஞ்சினளி லொல்லுவாள்
செய்யவுண்டையு ரொய்யதென்குடல் செய்வடின்பசில வெளவுவா
ளையமின்றிமகள் சைசையுங்குணமு மல்லலும்புரிய வெல்கிடாண்
மெய்யறிந்தசிலர் வைதலும்புலவர் விள்ளலும்பெரிது நள்ளியே. (உஅ)

தானதானதன தானதானதன தானதானதன தானனா.
ஆரணகாமெ லாமுமோதுபுக நூரவாலியச ரோசம்வழ்
பூரவாகனிவி டாதநாவுடைய போதனேர்கவிவ லோனுமா
கோரதானவ்வி ணோத்தமீதுமெதிர் கோலமாதாமய லியவே
நாரவேள்கைபுனை சபம்பிவனும் வாரணசிகநர் மேவினார். (உக)

வேறு.

தந்தையோமெகனும்த் தலத்திலுள்ளகங்கையிற்
சிந்தையன்பொடாழிசர் சேவையுஞ்செய்தாயபின்
சந்தைகோடியனையிற் தருங்கடைத்தெருக்கனே
விந்தையாவுநாழிநாழி மிகுமகிழ்ச்சியாகினார் (உ௦)

வினைபல்பண்டமாதியா விளங்கலொன்றும்வேட்டிலாள்
வனையினங்களுட்சிறந்த வகையறிந்துவாஞ்சையா
யினையென்றபண்புதோன் றிடச்சினுங்கலுஞ்செய்தா
டனையிதென்றவந்தனன் நயங்கடுலய்தினுளரோ. (உ௧)

இந்தநாட்டிலுள்ளமாந்த ரியலுணர்ந்திலார்களா
லெந்தவாழியன்றிவட்கி தெய்துவிப்பதென்னவே
நொந்தகத்துளாயையி னோக்கினுவேனாயிற்
செந்தமிழ்த்தொடனொமார் செல்வன்வந்ததோற்றினான். (உ௨)

அவனெவன்கொலோசிவன்கொ லாழியங்கைமால்கொலோ
தவளமங்கைகேள்வனோ சகத்திலுள்ளமனிதனோ
விவனுடன்கலந்துபேசி யெண்ணமுற்றவுஞ்செய்திட்
டெவனவோசகாயமுஞ்செய் தேகினுனெனச்சொல்வார்.

(௩௩)

தெய்வசித்திபெற்றுளார்கள் சிந்தையெண்ணன்முற்றறச்
செய்வதங்கதன்பொறுப் பெனத்துணரிந்துசெப்பலா
மைவனக்கடற்புனைந்த மாநிலத்தின்மாந்தரா
யுய்வதற்குதித்துளார்க ளென்றுமொப்புவார்களே.

(௩௪)

பெற்றபெண்மகட்டுமாங்கு பேணினல்குமாறுளத்
துற்றவன்னைதன்பொருட்ட தாற்றலோர்வியன்கொலோ
வற்றமிட்டவனாகளின்னு மவள்கரத்தவிரந்தசீர்
கற்றநாவலோர்கணம்பல் கவிகளுடுகழறுமே.

(௩௫)

அனையனீந்தபழையபாண்ட மரிதனூரில்வதிதல்போல்
வனாகளம்பைகரதலத்தில் வாய்ந்தவண்மையோர்குவார்
தனையவிழ்ந்தமலரில்வைகு சதுமுகன்செயுடல்களின்
வினையவந்தமடிவுறுத மெய்யிருப்பதோர்வரே.

(௩௬)

கயவுருக்கொளவுணைக் கடிந்தவீசர்காசிவிட்
டியல்வலிக்குமிக்கவேதி யக்குலத்துமுதியனு
மயலுருக்கொடவனையா தரித்துவந்தவம்மையும்
வியன்வழிக்கடந்துபாண்டி நாட்டினாடுமேவினார்.

(௩௭)

அன்றுமாதமாறுமுற்றி யவடொடர்ந்தமரநிழற்
றுன்றுபோதவன்றனக்கொர் சோகமெய்திடச் செய்தே
நன்றுமுன்செல்வேனென நவின்னொளித்தவன்றனார்ச்
சென்றுநறுவயதுபெற்ற தேகியாய்விளங்கியே.

(௩௮)

வேதியன்றகுதுதங்கை விட்டின்மேவியியனுடல்
பாதியாமெலிந்துபா யிடங்கிடக்குமவன்மக
ளாதிபோர்கள்வினவவங் கவன்றனுண்மைவரவுநன்
கோதியேயுமைப்பெண னுருக்கரந்துபோயினள்.

(௩௯)

தந்தைவந்துளானெனுஞ்சொ றளர்வயோதிகத்திசொல்
விந்தைகேள்வியுற்றபோத மின்னிடைக்கருங்கண்மா
னெந்தையிங்குவந்தனன்கொ லென்றெழுந்துசாவலுஞ்
சிந்தையெண்ணமுற்றவாறு செறியுமாதர்பேசினார்.

(௪௦)

அவன்றன்வேட்கைநீடியிங்க னுய்ந்ததென்பரப்பன்வங்
துவந்துகொண்முன்மாய்ந்திடாம லுய்ந்ததென்பருள்ளநாங்
கவன்றுபட்டபாடுவம்பு காண்மினென்பர்களின்மே
லிவந்திருந்தநோய்கனெங் கிரிந்துபோயதென்பரால்.

(௪௧)

இன்னமும்பல்வாறுகூடு மேந்திழைக்குமாஞ்சொல்போ
தன்னவன்றனித்துவந் தருந்தவப்பெரும்பய
னென்னமுன்பயந்தபெண் ணினைத்தயர்க்கைகண்டுதன்
பின்னர்வந்துபோனவள் பிராட்டியென்றுணர்ந்தனன்.

(௪௨)

கொங்கைசற்றரும்புவந்த கோலமுஞ்சில்கோதைமா
ரங்கையாலெடுத்துநெஞ்சு சனைக்கொந்தவங்கமுஞ்
சங்கையற்றியன்றவுண்மை தன்னேநன்குணர்த்தலாற்
கங்கைசக்களத்தியீழில் கள்ளியென்னவெள்ளியே.

(௪௩)

ஆறுமாதமங்குதங்கை யாதரித்தவாறெலாந்
கூறுமாறுவினவிமற் றுடன்றொடர்ந்தகோதிலாள்
வீறுதன்மைபலவுமெண்ணி மிகவெருண்மதன்னுடற்
கேறுகோரமுன்னிமண் கிடந்துருண்டாற்றினுன்.

(௪௪)

மாற்றிடாதவயிரநெஞ்சு மைந்தன்முன்புமாதுமை
தோற்றியன்னவன்கவிச் சுவைக்கிரங்கியண்ணலார்
சாற்றிடுஞ்சொலும்பகர்ந்து தண்ணருட்பொழிந்துதான்
தேற்றினுடெளிந்தளப்பில் சிந்தையார்வமெய்தினுன்.

(௪௫)

அப்புறத்தியன்றகாதை யாரறிந்துளார்கொலோ
விப்புவிக்கணவனெய்தார்வ மியாருமெய்திலார்களே
முப்புரங்களைத்தகித்த முதல்வனுதுபத்தினி
துப்புறமுந்ததாள்களுடு தோய்ந்ததுண்மையாகுமே.

(௪௬)

அவனுரைத்தபாடலா மவற்றினூடொவொன்றையும்
புவனியிற்பன்மாந்தர்மந்தி ரத்தினிற்புகன்றதா
லெவளவோபயன்களெய்தி னூர்சிலோரியம்பலிற்
றவறுபட்டதாற்பயித்தி யத்தராகினார்களே.

(௪௭)

புன்மையாயலுனுடன் புகைத்தெணீருமுண்பதே
நன்மையென்றுகொண்டொளனு ஞாலமீதிவிப்பெருந்
தன்மையெய்தநல்கியாண்ட தாயருட்டவத்தரெவ்
வன்மைநண்ணநல்கிடான் மதித்தறிந்துகொண்மினே.

(௪௮)

நயமலிந்தகவிகள்சொல்லி ராசபண்டிதன்றனைக்
கயலுறமுந்தகண்கள்கொண்ட கவுரியாண்டகதைசொனேன்
மயலில்விண்டமொழிமெயாகி மதியும்வந்துதிக்குமா
றியல்வனைந்தபுலவன்மாண் பெடுத்தினிச்சொல்வேனரோ.

(௪௯)

கவிராசபண்டிதர்சருக்க முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது

அபிராமப்பட்டர் சருக்கம்.

மருக்கமழ்சோலையும் வயலும்வாவியும்
பெருக்கமாற்பொன்னியும் பிறங்குஞ்சோழநாட்
டருக்கன்மாமதிகன லாயகண்ணன்வாழ்
திருக்கடலூருள தெமனைச்செற்றதே. (க)

அத்தலத்துறையபி ராமியம்மையா
முத்தமிதாள்களே யுவந்துபோற்றிடும்
வித்தகன்வைதிக வேதியக்குலப்
பத்தன்வண்டமிழபி ராமப்பட்டனே. (உ)

பட்டரென்றிடும்பெயர் பாண்டிநாட்டுறை
சிட்டர்தாஞ்சிவப்பிரா மணர்க்குச்செப்புவா
வட்டநேமியனடி யவரொர்மாதவந்
கிட்டனரிவற்கிட விமயவல்லியே. (ஈ)

வாமமார்க்கத்தையே மதித்துநன்கத
னேமமேகுறிக்கொடு நெடிதுபோற்றின
னாமவேல்வளவன்ற னவையினுடொறுங்
காமரைந்தங்கஞ்சொல் கடமைக்காரனே. (ச)

இலகிரிநாளுமே விட்டதாலெழி
லுலகமுற்றிகழ்தரு முறுதோய்த்தனன்
சிலர்மன்பாலவ்விதஞ் செப்பவக்குண
நிலவுபோதினெற நீர்செய்ம்மின்னென்றான். (ரு)

ஒருதினந்தனில்வெறி யுச்சிமேற்கொளுந்
தருணமோர்ந்தவன்றனைத் தகைந்துகொண்டுபோ
யருகினிலுய்த்தன ரரசனின்றிபோய்
வருகினியாதுசொல் வாய்விண்டென்றான். (சு)

காருவாவெனுநிசங் கழறிடாதுவெண்
சீருவாவெனுமொழி திறம்பிச்செப்பலும்
பேருவாவனையமன் பிறங்குந்தன்சபைச்
சாருவார்பலரைபுஞ் சாட்சிவைத்துப்பின். (எ)

நானையெல்குடதிசை நாலைமுழகலும்
வேளைமாண்புறச்செயும் வெள்ளைமாமதி
பானைவார்குழலியர் பரிவுமிக்குற
வானைபாய்கீழ்க்கடன் முகட்டில்வந்திடில். (அ)

நின்னுயிருயுமின்றே னீணிலத்தின
ரென்னுரைசெய்யினுஞ் செய்கவென்றுனை
மின்னும்வாட்படைகொடு வெட்டிவிழ்த்தியே
மன்னும்வேதியுக்குல மாகநீக்குவேன்.

(க)

என்றுரைத்திதுரிசு மேயென்றுஞ்சொலிக்
கன்றும்வெஞ்சினங்கொடு கடிதுபோக்கினான்
குன்றுமழ்வெறிஞலை குலைந்துகோதறு
நன்றுணர்ந்தகமிக நாணியஞ்சியே.

(க0)

வேதியினினிநமை வேந்தீன்வாள்கொடு
காதிடுமுன்னருட் கவுரிதாட்டுதி
யோதியங்ஙனமதி யுதித்திடாவிடின்
மாதிசமறியமாய் குவலென்றுன்னினான்.

(கக)

மற்றைநாள் கனற்குழி வளர்த்துநூறுகா
லொற்றைவாருறியதன் மேற்செய்துற்றனன்
கற்றையாம்வெங்கதீர்க் கடவுள்கீழ்த்திசைப்
பொற்றைமேற்றேரொடு பொலிவுற்றானரோ.

(கஉ)

உதிக்கின்றவென்றெடுத் தோரந்தாதியான்
மதிக்கின்றசீரபி ராமவல்லியைத்
துதிக்கின்றகவியொன்று முடியுந்தோறுந்தான்
கதிக்கின்றவுறியினோர் கால்கொய்தானம்மா.

(ககஉ)

உறியதன்காறொணூற் றென்பதற்றுநேர்
மறியணிந்தவன்றிரு மனைவிவந்திலாள்
பொறியிதான்மாய்தலே போலுமென்றெணிக்
கிறிபடுஉவாவலிற் கிளர்ந்திட்டானன்றே.

(ககச)

அன்னவாகனன்குலத் தமைந்தயாக்கைதான்
மன்னவன்பிடித்தகூர் வாளின்மாய்வுறு
தின்னவாறழிதன்மிக் கேற்றமேயென
வுன்னலுஞ்செய்தன னுரத்திலொப்பிலான்.

(ககஇ)

எல்லவனுர்தரு மிரதமாங்கொரு
வல்லயத்தளவுபோ மாகில்வாரியீ
லல்லலுற்றிடும்படி யாமுமென்செய்வான்
சொல்லவேண்டியமற்றோர் கவியுஞ்சொல்லியே.

(ககஈ)

ஆதியேயந்தமா முடித்திட்டம்மைதன்
கோதில்சீர்முழுமையுங் குறித்துக்கும்பிட்டுத்
திதினுந்தனைக்கனத் தென்னத்தேறியே

* யேதியாலொருகயிற் றினையும்வெட்டினான்.

(ககஎ)

அந்தவேளையிலவ னழலில்லீழுமுன்
வந்தவிரந்தம்பிகை வானுளோரெலாம்
பைந்தண்மாமலர்மழை பொழியப்பானுகர்
கந்தவேண்மணங்கமழ் கரத்திலேந்தியே. (௧௮)

*அஞ்சனீயெனத்தரை யதனில்விட்டெழிற்
கஞ்சநாண்மலர்விழிக் கருணைபெய்துதன்
செஞ்சரண்டொழுமகன் செப்புமுன்னவ
னெஞ்சுகத்துறுதிபோ னிரம்புமார்வமாய். (௧௯)

சடக்கெனக்கீழ்த்திசை தன்னிற்றன்கையா
விடச்செவிக்குழையினை யெறிந்திட்டாளுடன்
கடற்புவியினரெலாங் கண்டுகைதொழு
தடக்கருமுவப்புற வலவன்றோன்றினான். (௨௦)

களங்கமின்முழுமதி காணெனாத்தினம்
விளங்கலின்மாதவ விரதரியாவரு
முளங்கசிந்தருள்வினை யாட்டென்றோர்ந்தலை
ரிளங்கருத்தினரிதோர் சாலமென்றனர். (௨௧)

வெஞ்சுடர்மறைதலும் விபுதர்க்குணரு
ளஞ்சுடருதிக்கைகண் டரசனாண்மைதோய்
நெஞ்சுடனெல்கியே நிசம்பொய்மற்றிய
செஞ்சுடர்ப்பனவனைத் தேடியோடினான். (௨௨)

கண்டனன்மணிமுடி கமலத்தாளுறத்
தெண்டனிட்டடிகளசீர் தெரிந்திடாமல்வெந்
தண்டனைவிதித்தவென் றன்னைத்தண்டியா
தெண்டருநலஞ்செய்தான் வகனச்சொன்னாரோ. (௨௩)

அன்னவற்கந்தண் னரியவாசி சொற்
றுன்னதுமொழிவழி பூநெலாமைழிந்
தென்னையருள்பெற்று யிங்கணுயந்துளோ
னின்னகத்தையுறே லெனநிகழ்த்தினான். (௨௪)

அங்கவரிருவரு மளவகாயபின்
னெங்கணுற்றார்களு மியன்றதோர்ந்தனர்
திங்களன்றிரவெலாந் திகழ்ந்ததென்செயார்
சங்கரன்மனையரு டலைக்கொண்டோர்களே. (௨௫)

நாலீருமதியமோர் நாளிற்காட்டுகென்
றூவிநேர்தமிழ்ச்சுவை யடியுரேத்தினும்
வேலினன்றனைத்தரும் விமலைசெய்வளென்
றோவிடத்தருந்தரு முண்மையுண்மையே. (௨௬)

இலவினிற்கனிவிழைந் திடினுமெய்தலாற்
புலமைசர்லடியர்தம் புகழ்முற்போர்த்தொழில்
வலவராமன்னர்சீர் மழுங்குமாட்சிமை
நிலமொடுவானினு நிலவலுற்றதே.

(௨௭)

அன்றுதொட்டந்தணற் கரசனாளென
நின்றுவேண்டுவெவலா நிரம்பச்செய்தது
மன்றுளான்மனையருள் வாய்ந்துற்றானவற்
கின்றுனையாயது மியம்பத்தக்கவோ.

(௨௮)

அதன்பினையினுமபி ராமப்பட்டனல்
விதந்தருமவைதிகத் திசைந்திட்டான்கொலோ
கதஞ்செய்முன்னெறிக்கொடு களித்துற்றான்கொலோ
விதன்சரதஞ்சிவை மிதயந்தேறுமே.

(௨௯)

அருள்பெறுமவர்செய்தீங் கனைத்துநன்றென்று
மிருளுறுமவர்செய்நன் றியாவுந்தீதென்றுந்
தெருள்கினூல்சொலற்கபி ராமத்தெளரியன்
பொருள்படுசரிதமே போதுஞ்சாட்சியே.

(௩௦)

வெந்தகைப்பூர்வமீ மாஞ்சர்வெற்பிறை
தந்தவட்பரவும்வா மிகளிற்றாழ்நரே
யெந்தவன்சமயிக ளேனுமோருயிர்
நொந்தழப்படுத்திலா ரெனினன்னேன்பரே.

(௩௧)

எத்திசையினுநிறைந் தியங்குமெய்ப்பொருள்
சத்தியாயுருக்கொடு தழுவின்மாய்வுறு
தத்தினமளித்தபே றடைந்தவந்தனைன்
முத்திபெற்றனனென மொழியவேண்டிமோ.

(௩௨)

அன்னவன்பகர்தவந் தாகியொன்றுமே
பின்னமற்றெங்கனும் பிறங்கிற்றஃதலா
லென்னதூலினங்களாங் கிசைத்திட்டான்கொலோ
வன்னவெண்டாமரை வாணியோர்வளே.

(௩௩)

தாட்டிகவளவர்கோன் சபதங்கூறிய
வாட்டிறம்பாழ்பட வாமவந்தனை
னாட்டிருண்மலிவுறு நாளிற்றிற்களைக்
காட்டியசரித்திரங் கதையிற்சேர்ந்தபின்.

(௩௪)

நெல்லைமாநகர்க்கிடை நிலவுங்கோயிலி
லல்லைநீக்கிடும்கிளக் கமைக்கும்வேலையோன்
றொல்லைநிலவினைப்பெருந் தொடர்ச்சியாற்றுணர்க்
குல்லைநேர்க்கைகொளோர் முனிவற்கும்பிட்டே.

(௩௫)

என்றனக்கோருப தேசமீந்தரு
ணன்றடைந்துயவென நவின்றுபோற்றலு
மன்றபிராமனோ தியவந்தாதிப்பாட்
டொன்றளித்தனனுரு வேற்றலுற்றனன். (௩௬)

வையமுந்துரகமு மதத்தவேழமுஞ்
செய்யமாமருடமா தியவுந்திங்களுக்கு
டையன்மாமனையவ ளடிகட்கன்புமுன்
செய்வவல்லவர்கொள்கின் னங்கொன்பவே. (௩௭)

அக்கவியவன்மிக வறையுமந்தநாள்
கைக்கணிதருசெங்கோற் காவலன்றனெஞ்
சொக்குமங்கையர்மிசை யுய்த்திட்டிற்றனன்
மிக்கமந்திரியக மிஞ்சலுற்றதே. (௩௮)

அவ்வமைச்சாணவ மறிந்தொர்நாளிறை
யிவ்வதிகாரநிற் கீந்ததோர்ந்திலா
யெவ்வமுற்றிடைகென விகழ்ந்திட்டன்னவன்
கைவ்வயினுழியைக் கழற்றியக்கணம். (௩௯)

மாபலிக்கருள்செய்தார் வாழ்பொற்கோயிலிற்
நீபமிட்டுளாற்கொணர் கென்னச்சிந்தையின்
கோபமிக்குரைத்தவற் கொணரக்கண்டதை
நீபரித்திடுகென நிகழ்த்தியிந்தனன். (௪௦)

அதுமுதற்றன்னிலை யரசனெய்தினு
னிதுபரித்தவனுமேந் திழைப்பராபரை
பொதுவறநோக்கருள் பூண்டமாண்பினற்
சதுர்விதவுபாயமுந் தலைக்கொண்டானரோ. (௪௧)

எம்மையினெத்திற் மியாவர்வேண்டினுஞ்
செம்மையாவழங்கிடுந் திருக்கண்ணம்பிகை
கைம்மையின்றிப்புனை கவியொன்றோதினன்
மும்மையார்த்தமைபலர் மொழிசுவார்களே. (௪௨)

அன்னதோர்பாடலை யணீயமற்றவற்
றென்னபாட்டியாவர்சொற் றெதுபெற்றார்களோ
கன்னல்லிலலொடுமலர்க் கணைகளெங்கிய
சின்னமானையவன் சிந்தைசாட்சியே. (௪௩)

ஒருவனக்கவிமுழு தரைத்துப்போற்றிலெத்
திருவருளெய்துமோ செய்துசாற்றிடு
மருமகாரெப்பய னடைஞுவார்களோ
விருபதம்பெறுதலே யேற்றமாகுமே. (௪௪)

பத்தியிக்குறையி ராமப்பட்டர்தன்
சித்தியுமவர்கவித் திறமுஞ்செப்பினேன்
புத்திரீடலிற்புகழேந்தி யென்றபேர்
நத்தியபுலவன்சீர் நனிலுவேனரோ.

(ச௫)

அபிராமப்பட்டர் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௦௭௫.

ஐம்பத்துமூன்றாவது
புகழேந்திப்புலவர் சருக்கம்.

பன்னருஞ்சீர்வண்மையுறு பாண்டிவளநாட்டணியாத்
துன்னலுறும்வேளாளர் தொல்குடியின்மகவானோன்
கன்னலின்பாகனையதமிழ் கற்றவர் தங்கண்போல்வான்
பொன்னவள்கோன்பதம்பரவும் புகழேந்திப்புலவோனே.

(௧)

பாண்டியன்றன்முதல்வாயிற் பாவலவனொறு
வேண்டியதற்குடன்பாடாய் வெவ்வேறுர்விட்டுவரு
மீண்டியநாவலர்க்கெல்லா மிதங்களைநிதஞ்செய்வோ
னேண்டிகழும்வெண்பாவே யெளிதாமென்றிசைக்கின்றோன்.

(௨)

அக்கவியானளன்சரித மத்தனையுமம்புவியின்
மக்களினஞ்சுதாடன் மறந்துய்வான்வகுத்திட்டோன்
பொய்க்கவிஞரனைவருக்கும் புலியென்றெளவையும்புகழும்
மெய்க்கவியில்வல்லனென விளம்பிடுமொண்படைந்தோனே.

(௩)

அந்நாளின்மதுரைநக ராண்டிருந்தபாண்டியற்கு
மைந்நாகநடைகாட்டோர் மகள்பிறந்தாளன்னோசீ
செந்நாவலோர்புகழச் செழுந்தமிழிற்பயில்வித்தான்
கைந்நாங்கிலாக்கயற்கட் கவுரியெனத்திகழ்ந்தாளே.

(௪)

அன்னையினுமப்பனிலு மான்றரிலைக்குரவனெனப்
பொன்னையிகழ்புகழேந்திப் புலவோனையவண்மதித்தான்
மின்னையிகர்தன்மனைவி விரதமுற்றியின்றமக
டன்னையொப்பாளென்னவவன் றானும்விழைந்தனன்மாதோ.

(௫)

பூத்திலங்குகொம்புறழப் பூவையினைப்பொன்னின்னாட்
டாத்திமலர்த்தாரணிதோ ளடற்சோழன்வேட்டுத்தன்
சேத்திரக்குக்கொடுசென்றான் சிலநாட்சென்றப்புலவ
னாத்திரங்கொண்டரசரைபெற் றவட்பார்க்கச்சென்றானால்.

(௬)

சென்றனன்சோனாட்டினிடைத் திறலொட்டக்கூத்தனெனும்
வன்றகையபாவலவன் வளவனுக்கோர்சூருப்போல்வான்
றன்றலைமைகுன்றுமெனத் தானெதிர் போய்புசரித்திட்
டின்றடியேன்மனையினிடை யிருக்கவெனவழத்தேகி.

(௭)

பொன்னுலோர்விலங்கிட்டுப் புறத்தொருவரறியாமன்
மின்னார்வாழ்வயினுய்த்து விருப்பொடளித்தருண்மினெனச்
சொன்னுனாவ்வொருநாட்போய்ச் சுகங்கொலென்றும்வினாவிவொ
னின்னார்க்கிவ்விததானென் நிமையவருமறிவரிதே. (அ)

தன்னுரிமைமகளேபோற் றமிழ்நாட்டுவேந்துதவு
மின்னுருக்கண்டவள்கூறும் வியனாச்சொற்கவையார்ந்து
மன்னுறையுமவையினியிடை வதிதரற்கேவாஞ்சையுற்றான்
முன்னுறுமுழவினைப்பயனுள் முரண்டனெகொள்புகழேந்தி. (க)

பாரதத்தின்சிலகதையைப் பலவிதமாக்கற்பித்துச்
சீரவிருமடுக்குமொழித் திரள்சேர்த்துச்சிந்தைநெகிழ்
வாரமுறுகண்ணிகளின் வகையநந்தமாவகுத்திட்
ரேகத்திலுளமாத ரொருங்குவப்பவுரைத்தானே. (க௦)

மாதர்முறையத்தனையும் வாய்ந்ததினுன்மடநல்லார்
போதவுபசரித்திட்டார் புகழேந்திக்கிகழ்வுண்டோ
மாதவனைமறவாமன் மனவெளியினினைத்திந்த
வேதமொழித்தருள்கூரென் றிரந்துசின்னாளிருந்தானே. (க௧)

வேறு.

மதத்தவாரணமேல் வளவனுற்றவன்றன் மணரிமுடிமிசையொட்டக் கூத்தன்
பதத்துணைபுனைந்து வருடத்திலொருக்காற் பவனிவந்திடுதின முதித்த
ததத்தனைமடவார் களுஞ்சொலவினவி யவரிடமப்புல வன்றா [ந்தான்.
னிதத்தசொற்பலசொற் றியானதுகாண்டற் கியன்றனசெய்யம்மினென் றிர

வஞ்சகமடவார் நெஞ்சகமிசையின் மாநிலத்தியாதுதான் செய்யா
ரஞ்சலென்றவனுக் குறுதிசொற்றந்த வாளைபோர்த்தெருவினுக் கடுத்த
மிஞ்சவேயவரை படர்தருபந்தர் மிசையொருமிரளியில் வைத்தார்
செஞ்சரண்விலங்குந் தலையிசைக்கவித்த சித்திரச்சட்டியுமாக. (க௨)

அதனரிடைத்துளைத்த கண்வழித்தன்கண் னைமவற்றொளிரசெல விருந்து
கதமிகுமுதலை வாய்ப்படுகரியுங் கனககுற்றயர்கொள்கான் முனையு
மிதமிலாரவையி லமுமொருமகளு மெண்ணியதெண்ணின னவன்றன்
பதமிரண்டையுஞ்சின் மாதரான்குரத்தாற்பாய்ந்திடாவாறு பற்றினரே.

ஆவ்விராவதனிற் பல்லியமுதலர் மளவிலாடம்பர மமையச்
செவ்வியபவனி வருதலுமந்தச் சிந்துரஞ்செங்கண்மால் வடிவம்
வெளவினனிருந்த பந்தரினருகில் வந்தொருமலையென வசையா
தெவ்விதங்குறித்தோ நின்றதாங்கியன்றா ரியாருங்கைகொட்டி நக்காரே.

நக்கபோதரசன் வியப்பொடுபயமு நாணமுஞ்சினமுமேற் கொண்டு
மக்களியாவரையு மெழுதுசித்திரம்போல் வயங்குறவடக்கியே வினவ
மிக்கநின்னம்பா ரியின்மிசைக்கவிகை மிளிர்தல்கண்டலது வேறில்லை
மிக்கவினிரவிற் காட்டுவார்ப் பொன்பழமொழியன்றோ வென்றார். (௧)

தேவர் தம்பவனிக் கெனிற்றருமக்கிச் செயற்காதென்பது முன்னிக்
காவலன்றது முடிமிசைக்கமலக் கழல்சுமத்தினன்றனை நோக்கிப்
பாவலர்தேவ ரனையராலிதற்குப் பகர்திநீஞாயமென் றுரைத்தான்
கோவலன்றடையா லவன்மருமகள்சொற் கொடுத்திடாதிருந்தன ளம்மா.

அவனுடன் கவிபா டாதலமரலோர்ந் தளவிலரவமதித் ததம்பின்
பவளவாய்க்கரியோ னருள்குறித்தவரைப் பந்தர்மீதிருந்தவன் பலரும்
விவரமாத் தெரிய வெண்ணொலையெடுக்கி வெள்ளியதாமரை மிசைவாழ்
தவளபாரதியா ளருளினுவிடிபோற் சாற்றினுனொருதமிழ்க் கவியே. ()

அண்டமீதுலவு மருந்ததியென்னு மருந்திறற்கம்பினு னுன்னைக்
கண்டதாலுறுபடவொணுதென்னக் கருதிநீகங்குலிற் கவிகை [பொருளா
கொண்டதுமுறைதான் குலோத்துங்காவெனலே கூறுமக்கவிதையின்
மண்டனிபுரப்போர் மாதரர்கற்பை வளர்த்தலுங்கடமையா மன்றோ. ()

அக்கவிவினவி யதிசயித்தரச னங்கையாலவனையங் கெடுத்துச்
சிக்கமும்பதமும் புனைந்தமைகளைந்து சிரத்தின்மீதிருந்தவ னுடன்வைத்
திக்கமும்பிழைநேர் திட்டதென்னெனமிக் கெண்ணியையானைய புனைத்தான்
மக்களாங்கியன்ற வாறெலாம்புகன்றார் வகுத்துரைத்திடற்கி யனவே. ()

கோதில்சீரொட்டக் கூத்தன்னுன்கவிதை கூறுமுன்னவன்மனைப் பொம்
யோதியதென்றுஞ் சிலர்சொனாங்ங னுள்ளகமொருமையில் பலரு [மை
நீதிவேந்தனைக் கிகழ்வதற்கொருமை நேர்ந்தமையோர்ந்திடி னிலமுண்
டாதிநாளுமிழ்ந்திட டளந்தளித்திடமொ லருள்வினையாடலா மம்மா. ()

எத்திறமுடையா னென்னினுமொருவற் கியல்பலாதனசெய்வா னென்னி
கைத்திறமுதவா தவமதிப்படைந்து கடைப்படுமெனற்கிதோர் கடியாட்
மத்திறமாச னுனைவிட்டழியு முன்னமேயழ்பொனூர்த் தலைவன்
மெய்த்திறமுடியோ டிழந்திரிதரவெல் வேந்தன்மாமகள்வின வினளால்.

வினவலுமிழ்து சொரிதருகனல்போல் வெஞ்சினமிகைபடக் கொண்டு
தனதுநாயகன்செ யாசியல்வழுவாற் றழைத்ததிப்பிழையெனத் தேறி
யனகமங்கன்செந் திருவொடுகலையின் னனையடன்னரண்மனை வாயிற்
கனமுறுகதவஞ் சாத்தியோர்தானு மிட்டனள்கவின்வனைக் கையால். ()

ஆனைவிட்டிறங்கி யரசன்மெய்ப்புலவ ராமிருவரையுநேர் நோக்கி
யேனையோரின்றித் தனிவருபிழைக்கும் விலங்கிடுமிகற்குமிக் கிரங்கிப்
பூனைபோற்கொல்லா தளித்தமைக்குவந்து புகழிகழ்வழிவுறு தென்று
தேனைநேர்மொழித்தன் மனைவியிருநித்தத் திறமையோர்தம்மொடுஞ் சென்றான்.

சென்றமன்கதவாங் கடைத்தமையுணர்ந்து செழியன்மாமகள்சின மஞ்சி
வென்றலதினைத் திறக்கொணுதென்றவ் வினைக்கெலாம்வித்தென வருகி
னின்றவன்றனைப்பார்த்தொருகவியினிதா நிகழ்த்தனைக்குறிப்பினுரைப்ப
முன்றனைமோசஞ் செயுஞ்கலைமகடான் முன்னுபுமொழிதர லானான். ()

இழைவகிர்ந்தனைய நண்ணிடைக்கவினா ரேந்திழாயெஃகவே லென்னக் குழையுடன்பொருங்கூர்ச் கண்ணுறுமயிலே கொண்டகோபந்தணித் தருள்க மழையுறுத்தடங்கை மானவாபரணன் வந்தன்னின்றிரு வாயில் [ன்றான். பிழைகளொன்றிரண்டுபொறுப்பதேகடமையன்றுகொல்பேதையர்க்கெ

என்றசொற்பொருளார் கவித்துறைவினவி யியல்வளர்த்தவன்றிருப் புதல்வி புன்றனதினத்தார் தொழின்முறைநினைவா லுதித்தசொல்லிசைவுதா னுள்ளம் கன்றலுற்றிடுமென் னுருவெழில்கழறி யழைப்பதுகடமையோ வுடனே வன்றழற்சிஎந்தீர் கெனலருவருப்பே மழைக்கையுமானமு முள்ளான்.)

நாட்டிலிம்மன்ன னொருவள்ளுளனோ நான் பிழைபொறுப்பது நின்னைக், கேட்டினித்தானோ பேதையென்றீண்டுக் கிளத்திடறகுதியோ கிளர்போர், மூட்டிடத்தகுந்திங் கிழைத்தனையந்தோ வெனச்சொலி முரணோட்டக் கூத்தன், பாட்டினுக்கிடட்டைத் தாளென்றுங்கூறிப் படக்கெனமற்றுமொன்றிட்டான். (௨௮)

இன்னசொற்றிரளிற் போர்வினைத்திடுந்திங் கெனுஞ்சொலைமன்ன னன் கெண்ணித், தன்னதுபுலவற் றனையிடற்பொருட்டாற் றடம்புயவழு திதான் சினந்தா, லென்னவாமென்னுங் குறிப்பெனத்தேறி யியற்புகழே ந்தியை நோக்கி, நின்னதுபாட்டொன் றுதிக்கினன்றென்ன நிகழ்த்திடா வண நிகழ்த்தினால். (௨௯)

நானுனைக்கபாடந்திறவெனவேண்டே னளினநாண்மலர்ப்பொருட்டுமொ தேனுறுழ்பாவாய்க்நகரஞ்செந்தா மரையெனச்செப்பலுயிறைவன் [யுந் பானுவின்சுலத்தோனென்பதுநிசமேற் பகருமன் றிறக்குமென் றுரைத்தான் குணுறுவண்ணந்திறத்தவற்பணிந்தா டொல்லபிமானமன்றன்றே. (௩௦)

தன்கைதாமரையன் றென்றிடிற்ஈற்பிற் றகையினிற்றாழ்வுவந் தெய்தும் வன்கைமாவுகைக்குமன்னவன்பானு மரபினனல்லனென் றுரைத்தாற்[தா புன்கையன்றனைப் புணர்ந்திங்கமையு மா,தலிற்பொருக்கெனத் திறந் ளென்கைநன்குணரா ரியாதுவேறொன்றாங் கியம்பினுமிழிதகையதுவே.

பம்பியபாண்டி நாட்டினர்தவத்தின் பயனைத்திகழ்புகழேந்தி சும்பிடுந்தன்ன திறைமகடனக்குக் குளிருமாசிகண்மிகக் கூறி வெம்பிநீவருந்தே லவரவர்க்கமைந்த விதியெவர்வினக்கலா மெனலுஞ் செம்பியனமைத்த வுறையுளிப்புருந்து திருமகளருளும்வாய்த் தனனே.)

ஒட்டக்கூத்தனுமன் னுரைபெற்றித்தான்வா முறையுள்புக்குள்ள நொந் துழன்ற, னிட்டத்தாற்பெரிய மன்னனுமனைபு மிரவெலாபியன் றன பேசி, ஈட்டத்தாலிழிந்த வாற்றினுக்கிரங்கி நலுங்கொள்பொன்விலங்கிடற் சுவந்தார், சட்டத்தாற்றாழ்ந்த சூலத்தொன்றுணர்ந்துந் தமிழி னுல்வணங்கு தக்கோரால். (௩௩)

உலத்தினைப்புரைதோள் வளவன்றனவையி ஹுற்தொறமொட்டக்கூத் தனுக்கு வலத்தினுமற்றோம் கிடத்தினுநானும் வயங்குமாதனங்களிற் தனனேர் கலத்தலிங்கருத்தோ ராயினும்புலவோர் கவிச்சுவையளவினிற் கலந்தார் பலத்தநிந்தனையும் புகழ்ச்சியுமிருவர் பாகமாத்கிழந்தபா ரிடத்தே. ()

அந்தநாளிருந்த பாண்டியன்றனிலு மகிகளுத்தமிழ்ச்சுவை யளீயிற் செந்தகைப்புலிக்கே தனனிகழ்ந்ததனும் சீதனப்புலவனென் றுலகின் மைந்தர்சிற்சிலர்கூ றிடப்புகழேந்தி வந்தவன்போகிடா திருந்தா னிந்ததேபுரைசீர் பெறுமொட்டக்கூத்தற் கிலக்கினச்சனியனா மெனவே.

ஒருதினத்தரச னவைசிறந்ததற்பி னெற்றராக்கோழுவந் தும்பல் [த்தா பெருமதம்பொழிந்தா நிகளமுமுரித்துப்பெயர்ந்துபோகின்றதென்றுரை ரருகுறுமவ்வூர்ப் புலவன்றன்கலிங்கத்தடலிகலவருளா ரென்றே திருமலிதமிழ்நாடதன்மிசைச்சினந்தோ வென்றொர்பாச்செப்பினுன்மெழித்தே. ()

அதுசொலிமுடிக்கு முன்னமேசினங்கொண் டாணவப்பாண்டிநாட் டவன்றான், கதுமெனத்தென்ன னுகைக்குமாலியானைக் கால்விலங்கினுக் கும்வண் களியான், மதுகரமுரல்பூம் பொழில்கொள்சோண்டி மன்ன வன்மனைவிதா லிக்கும், பொதுவதாம்பூட்டொன் றேயென்றொர்பாடல் புகன்றனன்புயலிழ போன்றே. (உஎ)

அவனுளத்தாரமும் பொருணயமாகி யனவுள்காய்ந்தறிந் தரச [ர் னிவனவனுறுந்தா னங்கண்மாற்றுவித்தா னென்னவுஞ்சிற்சில ரிசைப்பா தவரெனக்கவிஞர் தாமுமற்றொருவர் தமைமதியாரெனுந் தகவு நவரசக்கவிச்சீ ருணர்பலருவப்பு நானிலமுமுது மோங்கினவே. (உஅ)

அந்தநாளவர்வா முரின்வாணியப்பெண் னாமொருகன்னிகை யனைய செந்தமிழ்ப்புலவ ரிருவறிப்புகழேந் தியைமகித்தொட்டக்கூத் தனனேர் நிந்தனைபுரிந்தா ளதனையன்னவன்றா னிருபனுக்குரைத்தன னழைத்தே னிந்தவாறியற்றத் துணரிந்தனையெனலு மிறைவனோம்மக ரிசைப்பார்.

உன்னதகுடைக்கு ளடங்கிடாதனவிவ் வுலகினிரீரண்டிள வவற்றை யின்னவையெயன் றிசைப்பவன்றனைநீ யறிகுதியானறிந் துள்ளே னென்னவோதுபுபோ யினளவனவர்ப்பார்த்தியம்புதிரென்றனனியாதந் தன்னவனுரையா திருந்தனன்மற்றோன் சுவைமுமுதறிதரச் சாற்றும். ()

மற்றொப்பில்கொடைக்கைச் செம்பியராச வரோதயமாழைமால் வரையின், சுற்றொக்கப்பட்டாந்து வளர்ந்ததன்கீர்த்தி தூர்த்தமன்னவர் தலைத் துணரிக்கும், விற்பொட்டநின்றோள் விழைதருமடவார் விரகமும டங்குரு தென்னச், சொற்றொக்கபாட லொன்றுரைத்துணர்ந்தோர் முடி யெலாந்துளக்குவித் தனனே. (உக)

இன்னவாறவரு ளியன்றனவாய வியல்விவகாரமெத் தனையோ
வன்னவைமுழுதும் விரிப்பதற்கறியே னறிந்தவர்பற்பல ரறைவா
ரென்னவாயினுமத் தகைப்புகழேந்தி யியல்பினேவிளக்கிய கருவி
கொன்னகுதனியேற் சோழன்மனுயிர் போற் குலவிபவொட்டக் கூத்தனரோ. (சஉ)

அப்புகழேந்தி யருமையையொட்டக் கூத்தனொத்தறிபவ ரில்லை
செப்புசொற்சுவைசா லொட்டக்கூத்தன்மன் சீபுகழேந்தியே யறிவான்
கைப்புறவுரிமை யுடனிருவோருங் கணித்தறவாம்படி செய்யாத்
தப்புந்குணரிற் தவளபாரசுதியா டன்னையேசார்தரு மம்மா. (சக)

சூரியன்முன்ன ரொளிமழுங்கிடலாற் சுதையுமிழ்கிரணவான் மதியஞ்
சீரியதன்மென் றிகழ்பவர் போல்வார் திறப்புகழேந்திதன் பெருமை
நாரியர்தாமு மறிதரமுயன்ற நாவலன்றனையிகழ் கின்றோர்
பாரியதனையிட் டின்னல்செய்ததனாற் பாரதிபழிப்புமீந் தனளே. (சச)

இருமகார்தம்மைப் பெறுமொரேந்திழைதா னொன்றையொன்றிடர்
செயக்காணி, லருமையாங்கெதன்றோற் செலுத்துவாள் கொல்லோ வதனை
நன்கறியவல் லார்தாந், திருமகன்களாவ னனையவன்முடிமேற் சேவடி
வைத்தவன் மன்ன, வரும்விருந்தொருவ னாகலமகடான் வருத்திய
வாறுணர் வாரே. (சரு)

மன்னவன்முதலா மாந்தர்பற்பலரும் வழுத்துசீர்பெறுபுக ழேந்தி
தன்னதுபகைபோன் மவிரொட்டக்கூத்தன் றுன்புகழ்பயன்மிக விழைந்
கின்னமுற்றதுவும் பெற்றுவப்பெய்திக் கேழலுஞ்சீயமு மீனு [து
மன்னபல்லுருக்க ளெடுத்துமாரிலங்காத் தருளரிபதம்புருந் தானே. ()

ஆனையைக்குத்திச் சொல்லினான் மறைத்தா ராயிருமகளிரோ ரனைபான்
மானையொத்துதித்தா ரவரையுமந்நான் மன்னவன்மனைகளாப் பகர்வார்
தேனேநேர்கவியா லவர்திறந்தெரித்த தெய்வநாவலன்பெயர் தெரியேன்
மீனையோர்கொடியா வுயர்த்தவன்பயந்த மெல்லியலாரல ரவரே. (சஎ)

அக்கதையினேவீ னுவிதின்மொழிவ தழகன்றன்றருவருப் பதுமா
மிக்கவியொன்றா லிங்ஙனம்புகன்ற தேனொனிலெரியிடைப் பிறந்து
நக்கனைப்புணர்ந்தா ளனையளாய்ச்சோழ னன்மனையாமவ டன்மேன்
மக்கள்சிற்சிலரப் பிழையினைச்சூட்டி மலிநாகடைவுறு வணமே. (சஅ)

வண்டமிழ்நாட்டு மன்னவன்பேராய் வளவனுக்கார்வ மிக்களித்த
வொண்டமிழ்ப் புகழேந்தியின்கதையவனுங் குறநின்றன்பெருமையோ கிரைத்தேன்
வெண்டமிழ்ப்புலவோ ராங்குரங்கினங்கள் வெருளுறவேழ மொத்தடக்குந்
தண்டமிழ்ப்புலமைத் திறலொட்டக்கூத்தன் சரித்திரஞ் சந்துரைப்பேனே.
புகழேந்திப்புலவர்சுருக்க முற்றிற்று.

**ஐம்பத்துநான்காவது
ஒட்டக்கூத்தர் சருக்கம்.**

பசுபதியருளால்நாள் பார்முழுமையுங்கைக்கொண்ட
முசுருந்தன்றுணையாவந்த முரட்பெருவீரர்மைந்தர்
விசுவமேற்செய்ததாய மெய்த்தவப்பயனையாகிச்
சிகுவொன்றுசோழநாட்டிற் சேயமொத்துதித்ததம்மா. (க)

அன்னசேயினுக்குப்பெற்றா ரானந்தக்கூத்தனென்ன
முன்னமேநாமமிட்டார் முருகவேளருளேநாடிக்
கன்னலம்பாகேயென்னக் கவித்தமிழ்பொழியுமாண்புந்
சொன்னவாறியற்றுமாண்புந் துரிதமாப்பெற்றானன்றே. (உ)

அத்தகவறிந்துசோழ னாதரித்தழைத்தாங்கெய்து
முத்தமிழ்ப்புலவர்தங்கண் முறையறிதலைமைகுட்டி
யெத்தனையன்வேட்டாலு மெளிதளித்திவனோர்தேவ
னொத்தவன்றானேயென்றிவ் வுலகமுற்றுரைக்கச்செய்தான். (ஊ)

வேயிணைத்தோளிபங்கன் விழியினான்மேனானீன்ற
சேயினுக்கினையோர்தம்மாற் செகத்தினிற்பிறந்துள்ளேமாற்
றாயினைக்கொலினுங்கோழி தனைக்கொலாச்சாதிநாமென்
றாயிரம்விதத்தாற்சுற்றத் தவரையாதரித்தானன்றோன். (ச)

வன்குணத்தொழில்கணீத்து வருத்தமோருயிர்க்குஞ்செய்யா
வன்குணத்தினராதூல்கொண் டிமிந்தொழில்புருடர்க்கீந்து
புன்குணந்தணந்துதெய்வம் புணையும்கலத்தராகி
நன்குணத்தவஞ்செய்பான்மை நாரியர்கொள்வுங்கண்டான். (ஞ)

உரனுடையவரியாமென்றே யுரைகுகுமவ்வொருவன்சொற்கேட்
டரசனில்வுலகோரோர்தற் காவதொன்றியற்றுகென்று
னிரதமிக்கியலுமிட்டி யெழுபதென்றொருநூல்பாடிக்
கரவினெஞ்சுகத்தாராந்தன் னினத்தரைக்கணமாக்கூட்டி. (சு)

மற்றையகுலத்தினோர்நம் மகிமைநன்குணரவேண்டி
யிறறையிதரங்கேற்றற்கா யிரந்தலைதருதிரீண்டப்
பொற்றையிதிருந்துசொல்வே னென்றனன்பொருக்கென்றீந்தா
ரற்றையாங்குரைப்பக்கேட்டோ ரகிசயித்தயார்தாரம்மா. (எ)

வெட்டத்தாமிருகூறாகி விழுந்தவர்தம்மையெல்லாம்
கிட்டப்பார்த்திருந்தோர்மெச்சக் கிளர்ந்தவேலவனைப்போற்று
மிட்டத்தாற்பழையவண்ண மிலங்கிடப்பொருத்திவிட்டா
னெட்டக்கூத்தனெனுநாம முலகமுற்றுரைத்ததன்றே. (அ)

தன்னுடன்வாதுகூறித் தருக்கியபுலவோர்சென்னி
மன்னும்வார்சிகைதன்சென்னி மருவியகுமியோடு
துன்னுறமுடிந்திடீர்த்துத் தோல்வியற்றிடவேவென்று
மின்னும்வாட்படையாற்றுண்டா வெட்டினுன்பலரையென்பர். (கூ)

பல்வகைக்குலத்திலுள்ள பாவலர்தாமும்வந்து
நல்வசனங்கள் கூறி நாடொறும்பணியவாழ்ந்தான்
செல்வமுமளவுறாமற் சேர்ந்ததோர்வியப்பாமன்றோ
சொல்வலியினளுமம்பொற் றோகையுந்சேர்ந்ததாலே. (க௦)

அத்தகவினனுவன்னோ னுக்கவிர்தருமநாளிற்
சுத்தநீர்ப்பொன்னிராட்டுச் சோழனைச்சுரர்வந்தெய்தி
மத்தகவேழமுரு மகபதியழைத்தானென்றா
ரித்தரைபாசைநீத்திட் டிமைப்பினிலேகினானே. (க௧)

அன்னவனடைந்தபோதே யவன்றருகுலோத்துங்கப்பேர்
மன்னவன்றனக்குத்தங்க மறையவர்பலருங்கூடிப்
பொன்னவமணிவாய்ந்துள்ள புதுமுடியொன்றைமுன்னூல்
சொன்னமந்திரநீராட்டிச் சுபமுறப்புனைந்திட்டாரே. (க௨)

மாதவமுனிவர்தாமும் வழுவில்வேதியருமன்பாற்
போதவெண்ணீறுமஞ்ச ளரிசியும்போட்டபின்னர்க்
காதல்கூரொட்டக்கூத்தன் கடைமணினாவாடாமற்
பூதஸமுமுதுந்தன்னோர் குடையினுட்புரப்பக்கொண்டோர். (க௩)

பிரானெனவலக்கைதுக்கிப் பேசரைக்கவிமுற்றமுன்
லிராகவன்னையான்போது மெனத்தடுத்தியற்பாவல்லீர்
பராவுமின்னவன்றாள் குடும் பண்பினின்னென்றென்னைச்
சுராசுராசொல்வாரென்றப் பாடியுஞ்சொன்னுன்மன்னோ. (க௪)

அத்தகைப்புலமைதோயா ரரியசொற்கவைதேறோ
முத்தமிழ்ப்புலவர்க்கூவி மொழியுமம்மொழிவழாம
லுத்தமர்பலர்கொண்டாட வொருவருடத்துக்கோர்நாண்
மத்தகக்களிற்றல்வாறுர் வலம்வந்துங்காட்டினானே. (க௫)

வன்னியைநம்புந்தெய்வ மறையவர்மறைநீராட்டிம்
பொன்னியன்மருடமீது புலவர்பூங்கழல்கள்குடுஞ்
சென்னியேசென்னியென்னத் திகழ்தருநிமித்தஞ்சோனாட்
டின்னிசைவேந்தர்க்கப்பே ரியாவரும்புகர்வதாமே. (க௬)

எத்தனைபுலவரோமுன் னிறைவரைவசஞ்செய்துற்ற
ரத்தனைபேருளாரு மருந்தமிழொட்டக்கூத்த
னொத்தவர்முடிமேற்றந்தா னறவைத்ததில்லைபில்லை
வித்தனையதிட்டமன்னோற் றிசைந்தமையேற்றந்தானே. (க௭)

தென்னனுடொருவிவந்த செழுந்தமிழ்ப்புலவன்னுளிற்
பொன்னதால்விவங்குபூட்டிப் பொருவிறன்னுபிரேபோலு
நன்னலமடவார்குழ நடுவில்வைத்தளித்தவார்வஞ்
சின்னநெஞ்சுடையோர்தேரார் தெளிபவர்கிலர்தாமம்மா.

(௧௮)

வீமனும்விசையன்னுனும் வென்றியும்விறலுநீங்கித்
தாமணிபடைகள்சென்னி தனிற்சுமந்திடச்செய்மாய
னாகட்டுரைத்திட்டன்றே நலங்கிளரொட்டக்கூத்தற்
பாமரரிகழ்ச்சில்கால் பகர்ச்சியற்றுற்செய்தானால்.

(௧௯)

வயிணவர்பலரைச்செவ்வேள் வசஞ்செய்தான்மறுத்திடாமல்
வெயிலுமிழாழிச்செங்கை விண்ணவனிருந்தானென்றே
பயில்புகழேந்திக்காகப் பகைவரையடர்க்கும்வென்றி
யயிலவனொட்டக்கூத்தற் கருள்செயாதிருந்தவாறே,

(௨௦)

வெட்டுற்றதலைகடம்மை மீளவும்பொருத்தும்பாட்டோன்
றிட்டுற்றதரைக்குஞாலஞ் செயஞ்சில்காலவன்பாற்பெற்றேன்
கட்டுற்றயிலங்குதுண்டாங் கவியொன்றுபாடிடானு
முட்டுற்றவாறுஞ்சொல்லு முளரிவெண்மலரான்சான்றே.

(௨௧)

செயமொடுதோல்வித்தந் திறத்தினுற்பெறுவதன்றன்
றியலுமுன்வினையினுலென் றியம்பலாமிதுவேயுண்மை
மயல்செய்நீருடனானுண்பார் மதஞ்சில்கால்வலிமைத்தாகி
யயனுவல்சமயாநாறு மலமரலதற்கோர்சான்றே.

(௨௨)

மேழியங்கொடியினோரும் வீரர்வங்கிசத்தினோரு
முழிதொட்டளவளாவு பொருவழக்கிருந்தன்றேவவ்
வாழியனழைக்கும்வேளை யருவராதவன்விட்டுற்றான்
கீழினரிவரல்லாரான் விழைதருகிழமையோரே.

(௨௩)

சுவனையந்தாராரென்றுங் குகற்றொழுமிலக்கத்தோடு
நவர்தம்வங்கிசத்தாரென்று நவின்ருநாயிரைதின்னினேரு
ரெவளவுதிறல்பெற்றாலு மெறும்பினமெறும்பிப்பேர்கொள்
கவளமால்கரிகடங்க ளினமெனல்கடுக்குமாதோ.

(௨௪)

வேறு,

உந்தியபுகழ்பெறு மொட்டக்கூத்தன்றான்
கந்தியல்களிறுடை யிராகவன்கதைப்
பிந்தியபாகத்தைப் பிறங்குசெந்தமிழ்த்
தந்திரக்கவிகளாற் சாற்றினாரோ.

(௨௫)

கம்பன்முன்னுட்கதை கழறிவிட்டது
மிம்பர்பேரற்றிவன்பினுட் கதையியம்பலும்
ழம்பலவெண்மலர் மகீளும்வாரீதிச்
செம்பதுமக்கணன் றுணுஞ்செய்ததே.

(௨௬)

கோவையுமுலாவும் தாதிக்கூட்டமுந்
தேவருண்சிவனுறச் செப்பினுனெனப்
பாவைமிக்குணர்சிலர் பகரக்கேட்டுள்ளே
னுவைவேட்டுறைமினு ணன்ருதேர்வளே. (உஎ)

உடன்முதிர்வெய்தலா லும்பருர்புருங்
கடமைநேர்த்திட்டதாக் கணிப்பக்கார்மயி
னடனநாயகன்பத நாழநல்லெழில்
படர்தருமனையினிற் படுத்துற்றானரோ. (உஅ)

இனிப்பிழைத்திடுங்கொலென் நெண்ணியோர்தாத்
தனித்தவன்மனையினுட் புருந்தொர்தானத்தின்
மனித்தர்காண்பரியனா வைகினுன்றமிழ்த்
தொனிப்புகழேந்தியாம் பெயர்கொயேனே. (உசு)

அக்கணத்தவன்மக ளட்டபாலிடை
மிக்கவெண்சருக்கரை யிட்டிமேதரு
கைக்கலத்திற்கொடு காட்டிச்சுற்றுநீ
யிக்கணமருந்தவே வேண்டுமென்றலும். (க௦)

செல்லுநாள் கூழதுஞ் செலுஞ்செல்லாதநா
ளெல்லுறழ்மெய்ப்புகுழேந்திப்பாவலன்
சொல்லும்வெண்பாவதன் சுவையையூட்டினு
மொல்லுமோவெனமக ளுடன்சொற்றானரோ. (க௧)

அம்மொழிவினவலு மவன்விளங்கியே
யிம்மொழிக்கேதவ மியான்செய்தேனெனுஞ்
செம்மொழியுரைத்தவற் சென்றுபுல்லிப்பன்
மெய்ம்மொழியுளக்களி மிகச்சொன்னானரோ. (க௨)

அதுசொலித்தீர்தலு மாங்கப்போழ்தினிற்
கதுமெனத்தூலமெய் கழித்துப்போயினான்
பதுமநாண்மலர்ப்பொருட் டிறைந்துபார்தரு
சதுமுகற்புடைத்தவன் நனதுலோகத்தே. (க௩)

கோமளக்கவியொட்டக் கூத்தன்விதலு
மேமவல்லிலங்குமுன் னிடப்பெற்றானிநா
னுமகடானுதால் வாங்கினுளெனக்
காமரோர்வெண்கவி கழறினானரோ. (க௪)

வெட்டத்தற்கொண்டொர்நாள் விதிதேறும்போ
மொட்டக்கூத்தன்நன துயிர்துறந்தது
கட்டப்பாடாயெணி நலங்கொள்கம்பலு
மிட்டத்தாலொருகவி யியம்பினானரோ. (க௫)

குட்டியபிள்ளைப்பாண் டியனுங்கோரத்தா
லட்டிசெய்வார்செவி யறுக்கும்வில்லியும்
வெட்டியவொட்டக்கூத் தனும்விண்போயதான்
மட்டில்பாவலர்கனி மலிவுற்றாரென்றே.

(௩௬)

தானந்நான்வனிடந் தலைதப்பும்படி
மானவேல்விழிக்கலை மடந்தைநாட்டிய
தேனளாவியசுவைத் திமுதமென்றசொல்
லானதையதனிடையமைத்திட்டானரோ.

(௩௭)

நன்னலந்தெரிசில நாவலோர்களு
மன்னனுமவன்பெரு மரபினோர்களும்
பொன்னவள்கலைகள் புரையுமாதரு
மின்னலுற்றனவெலா மியம்பொண்ணாதவே.

(௩௮)

ஒங்கியகவித்திற லொட்டக்கூத்தன்மன்
பாங்கினையிங்ஙனம் பகர்ந்திட்டேனினித்
தாங்கிசைக்கம்பன்மன் சரித்திரத்தையு
நீங்கியன்றிட்டமட் டியம்புவேனரோ.

(௩௯)

ஒட்டக்கூத்தர்சருக்க மூற்றிற்று.

அ. திருவிருத்தம் - உகரு.

ஐம்பத்தைந்தாவது
கம்பர்சருக்கம்.

ஈடார்தருஞ்சோழ நாடதிலுறுந்திருவெ முந்தூரினிற்
பீடாருமோச்சுக்கு லத்தொருவனவ்வூர்ப்பெ ருங்கோயில்வாய்
நாடாணுதிக்குந்தொ றுஞ்சென்றுசங்கூது நல்வேலையான்
கோடாமலதுசெய்து வருநாளிலொருநாளிற் கூறாயிடை.

(௧)

கம்பத்தினருகோர்சி சுக்கண்டுபெருகுங்க ளிப்போடெடுத்
தம்பத்தனையும்வென்ற விழியுற்றமனையாள் கையதினல்கினுன்
கும்பத்தையிகர்கொங்கையமுதூறன்முதலாய குணமெய்தலா
னம்பத்திகண்டச னருள்செல்வமிதுவென்ன நனியெண்ணினார்.

(௨)

கம்பத்தினடியிற் கிடந்திட்டதாற்கம்ப னென்னப்பெய
ரும்பர்க்குமெய்தாத பேரூனபிள்ளைக்கு வந்தோதின
ரிம்பர்க்குளெப்பேறு மீவானுளானென்ன வெண்ணாதசில்
வம்பர்க்குமூக்காறு மலிகின்றதெந்நிசேயும் வளர்வுற்றதே.

(௩)

கன்னன்பிறப்பும்பி னுனீற்றுலங்கிற்று கம்பன்பிறப்
பின்னந்தெரிந்தார் து ளிலையிலைமூக்காலு மிதுமெய்ம்மையே
தன்னந்தனிச்செல்லு மவனோடொர்நாளங்கொர் தவயோகிதா
ன்னந்தன்னப்போலு நிறவாணிமறைந்நக றைந்தானரோ.

(௪)

அதனைச்சலிக்காம ஹருவேற்றிமிகநாடி யருள்பெற்றதற்
புதனுக்கொரினையான புலமைத்திறங்கொண்டு பொலிவுற்றநான்
சுதவர்க்கமல்லாது முழுமானிடத்தன்மை தோய்வுற்றிலா
னிதனைத்தெரிந்திந்த வுலகோர்வியபுற்றி சைத்தார்களே. (நி)

அந்நாளினிற்சோழ னருகும்பசெங்குந்த ராசாகுமோர்
செந்நாவலன்பற்பல் குலமுற்றபுலவோர்தி ரட்கூட்டியே
துந்நாவினாலொவ்வொர் கவிபாடுமெனவேறு வன்றானவா
றெந்நாவலோருஞ்சொ லும்போதிலிவனுஞ்சொ லினெனொன்றோ. (சு)

கோக்கண்மிகக்கட்டு லஞ்செத்திலார்கொங்கு மலிதாமரைப்
பூக்கண்மெய்கொட்டி பூவாதொழிந்தில்ல புசுழ்தோயுநின்
பாக்கண்மொவ்வாணர் மறைவார்களுளவம் பண்ணினெனத்
தாக்கண்மெய்க்கெடு னச்செப்பினுணைமை தமொழவே. (எ)

இவனித்தனிப்பாடல் பகர்ந்தருமுன்னாங்கி ருந்தோர்க்கா
மவரிற்சிலோர்சென்னி யறவெட்டினு னென்று மறைவாரையோ
தவமுத்தமிழ்ப்பேறு பொன்னென்பவெய்திற்ற ருச்சுற்றி
தெவருக்குமார்வஞ்செ யத்தக்ககுணமெய்த ஶீனிதாகுமே. (அ)

இப்பக்குவத்திப்பொ ருட்சாரமுறுபாட லெளிதோதினோன்
மெய்ப்பக்குவத்தெத்த கைப்பாடல் சிள்ளுந்கொ லெனவென்கினுண்
பெய்ப்பக்குவப்பாவ லக்கீழிவிடியேறு போல்வான்தா
லெப்பக்குவப்பேறு மெழில்வாணிவினையாட லெனலாகுமே. (சு)

அப்பாடலின்றன்மை யறிவுற்றமற்றோர்க ளையும்விட்டதா
லிப்பரன்மையுலகெங்கும் விரிவுற்றியற்கம்ப னிசைநீல்கண்
டொப்பாரூமில்லாத வளவன்றனருகேயு றக்கூவி
தப்பாதெனவையின்கண் வரவேண்டுமென்சொற்ற கக்கூறியே. (க0)

பொன்னுடைபணியானே பரியானமுதலாய போதக்கொடுத்
தின்னுணுமரசன்ற வபிமா னியெனுமோசை யெழல்கண்டொர்நன்
மின்னுனாமணமுஞ்செய் வித்தானவன்சாதி மேயார்களோ
டன்னுனாமகவேயெ னக்கொண்டவிருவோரு மளிகூரவே. (கக)

கைக்கோளரெனவோச்சர் களுமாணவத்தோடு களியெய்தினுர்
மிக்கோர்களாஞ்சிற்சில் குலவாணரதுகண்டு மிகவென்கியித்
தக்கோரையனையார்த மாபூடுபிறவாத தாழ்வெண்ணினார்
மெய்க்கோன்றனபிமானம் விழையாதபேர்முற்றும் விட்டோர்களே. (1)

உளம்பெம்புதகவொன்று செங்குந்தர்மாபிற்கு ஞாய்சீலனுங்
களமூன்றுநஞ்சற்கு மவனோடுவாதாடி காளிக்குமே
யளவின்றிநகைமிகப் பணிசெய்யுமோட்சர்க்கு எதியோகனும்
அளவன்ற னவையின்க ணிருகண்களெனவொன்றி மகிழ்நாளிலே. (க௨)

புகழேந்தியெனுமிக்க புலவோனெநாட் ழற்பொ ளீந்தான் கொலோ
விகலந்தவிருவர்க்கு ளொருவற்கெனச் சொல்லு மிகமற்றவற்
ககமொன்றுமுறவென்று ஸ்வலாதவிதமென்கொ ளறிக்கின்றிலேன்
பகரின்றமுக்கால முந்தேறுஞானத்தர் பகர்பாலதே. (கச)

அவர்களுமீசன் முக் கண்ணெனச்சோழ னருகுற்றநன்
னவந் ள்கள் புலவேயெ னச்சொல்லல மந்த நலமொன்றுமில்
வுவராழியுலகுஞ்சொ லக்கேட்டிலேன்கம்ப னுடன்வந்தவன்
விவகாரவிகல்செய்தி ருந்தாலதைச்சொல்லு மிகவெஃகியே. (கரு)

உறவைச்சொலற்குள்ள மொருமைப்பட ிதிந்த வுலகத்தினோர்
மறமிக்கபகையைச்சொ ளற்கார்வநனியெய்தும் வகையெண்ணினல்
லறமுற்றநூல்சைந்த ழூக்காறுமுதலாகு மகமோதுநூல்
பெறநத்துபுலவோர்க ளனையார்களேயென்பர் பெரியோர்களே. (கௌ)

வேறு.

ஒட்டக்கூத்தனு மொண்டிறற்கம்பனுங்
கிட்டவைக்க கிளர்தருசோழன்றன்
னிப்டிக்க விரவிகுலத்தினுட்
பட்டமன்னர் பலினுஞ்சீரியோன். (கௌ)

ஆளவென்றி யிராகவனாடலை
மாவனண்டமிழ் கெண்மெருத்திரென்
றொமொன்றுமி லேமபிக்கீந்துத
றானமின்றி யுபசரித்தானரோ. (கௌ)

அன்றுதொட்டெட்டக் கூத்தனங்கக்கதை
ஊறுபட்டக்க ளாநனின்னாள்மற்றோ
னென்றுமோதல னாகியுரம்பெறத்
தின்றுலாவிச் செருக்கினென்பரே. (கௌ)

சிறிதுநாள் கழித் துச்சென்னிசெந்தமி
முறிஞரமிரு வேரையுமங்குழை
தெறிமணிக்கிணை யாங்கவியெத்தனை
செறிதலுற்றன செப்புமென்றானரே. (உ0)

இருவர்தாமும்பப் பாகியெனக்கொடாங்
கொருமையெய்தி யுரைப்பரென்றேயந்த
நிருபனெண்ணம்பி னேர்தலஃதாயினு
மருமையோடன் றதுசெய்திலார்களே. (உ௧)

என்னவோசிறி தேன்றமட்டுங்கவி
சொன்னவன்றெகை சொல்லுமுன்சொற்றிலான்
மன்னர்மன்னன் மறிகடற்சேதுசெய்
யன்னகாதைமட் டாயதென்றானம்மா. (உ௨)

அதுபொயென்றறிந் தன்றசெங்குந்தன் று
னிதுவரைக்கு மிசைத்ததுண்டே லொர்பா க்
கதுமெனப்புக லென்றலுங்காசில்லெண்
பதுமைதாள்கரு திப்பகர்த்தானரே ।

(௨௩)

குமுதனிட்ட குலகிரிக்கூற்றினுந்
றிமுதம்வரி தெறித்ததென்றக்கணத்
தமுதமென்ன வறைதலுமஞ்சிட ।
தெமுதலென்றிரண் டாமெதுகைச்செலை.

(௨௪)

பற்றிவாது பகர்தலும்பாருளே ।
செற்றிடுஞ்செலென் றேதுணிந்தே தினு
னுற்றிவுண்மை யுணர்குவென்னவே
வெற்றிமன்சபை விட்டகன்றார்களே.

(௨௫)

இருவர்தங்குமி டிக்குமுடிச்சிட்டுத்
தெருவுதோறுந் திரிந்தனரையகோ
வொருவன்சின்தை யுழன்றதுமற்றவன்
கெருவந்தலுங் கிளத்தரிதயதே.

(௨௬)

சயிலம்போலுந் தனத்தெரிடைச்சிதான்
றயிர்கடைந்திரும் தாளந்தத்தாழியுட்
கையினையிட்டது காண்முனைகண்புகிற்
செயிர்வினைக்குந் துமுதமென்றாளே ।

(௨௭)

புளிப்புகண்ணிற் புகிற்சிறுபுத்திரன்
களிப்புநீங்கக் கரிக்குமென்றோர்கலா
வெளிற்றுநெஞ்சர் வியக்கலர்வேதத்தா
யளிக்கநாடி லார்தடுப்பார்களே.

(௨௮)

வன்றுளைக்கைக்கொண் மாநிக்கொட்டக்கூத்
தன்றுணிந்துவை தான்கலைத்தையலை
பின்றுதான்பிறந் தான்கம்பனென்றுகுழந்
தொன்றுமார்த ருரைத்துவந்தார்களே.

(௨௯)

ஹடைச்சியச்சொ வியம்பிலளேவிவந்
படைக்கையாலவன் கொல்வன்மெய்பாருளிர்
கிடைக்கைகொண்டவன் றன்னைக்கெடுத்திலான்
விடைக்கவின்பெறும் வீறுடைக்கம்பனே.

(௩௦)

அவன்றனுள்ள மழுங்குபுபேபாயினு
னிவன்களிப்பெரு வாரியொடேகினு
னுவந்தமன்னனு முள்ளபன்மாந்தரு
சிவந்தவாச்சரி யச்சொனிகழ்த்தினார்.

(௩௧)

கொளலருந்துயர் கூடொட்டக்கூத்தன்றான்
றளவுமுதற் றவளமின்னுடன்மே
விளமையோற்கதி பிச்சைகொண்டாய்கொலென்
றளவுறாத வகந்தைகள்பேசியே.

(௩௨)

துவக்குபாடற் சுவடியைத்தீயிலிட்
டவக்கிலேச மடைந்தகத்துற்றனன்
றவற்றுமாற்றங்கம் பன்சொலுந்தன்மையோர்ந்
துவப்பொழிந்தர சுள்ளுடைந்தானரோ.

(௩௩)

மன்னன்சிந்தை வருத்தமுமாறுகொ
ளொன்னலன்சின மெய்தியுளுற்றலு
நன்னகர்க்கணுற் றார்பகர்ஞாயமு
முன்னலாலுள் மொல்கியகம்பன்றான்.

(௩௪)

வேறு.

எவ்விதத்தினுமி ராமகாதைகவி யாதல்செய்வனென வெண்ணியே
யவ்விடத்திலுற வாகிவைகுபல பாவலார்களாயிரருடன்
செவ்வியார்சினிகை யேறியேவடதி சைக்கணேங்கிரு செல்வமோ
டொவ்விடற்கிணையில்பண்புமேவின னுளன்கொலோவென வுசாவினான்.

சீரியர்க்குருயர் சுந்தரங்கருள்செய் சிவனிலாவுதிரு வெண்ணெய்நல்
லூரினிற்சடைய னென்றொருத்தனுள் னுழுதொழிற்பயிர்மு யற்சியோன்
பாரிவித்தினம வற்குமிக்கவர்க ளிலையெனப்பலர்ப கர்ந்ததாற்
காரினங்கடவி னைக்குறித்தெழுக வின்பொரக்கமிகி யேகினான்.

(௩௫)

எங்குளான்சடைய நெங்குளான்சடைய நெனவினுவியவ னேகல்கண்
டங்குளார்வயலி டத்துளானெனவ மைத்தவன்றனரு குய்ப்பந்
யிங்குவந்ததென தினமெலாமுயற வத்தரும்பயனெ னப்புகன்
றுங்குகொண் டெவரு முணவையேயினித ளித்தரும்பசியொ ழித்தபின்.)

அவருடன்கிலரை மனையினிற்கொடினி தமர்தாச்செயவ னுப்பிவிட்
டிவனுமவல்விரைவி லேரவிழ்த்துமுழு கிச்சிவார்ச்சனையி யற்றியங்
குவகையோடுபுகு முன்னமேயமுத மித்தெழிற்குரிய ருத்தியா [வாய்.
லெவர்கள்சிந்தினர்க ளோவெனுமபடிநெ ள்ளையிறைத்தனர்முன் வாயில்

வந்தவண்ணலது கண்டுநெஞ்சகம்வ ருந்தியேயவைபொ றுக்கினு
னந்தவேலைமுடி வாகுமுன்னமமு தமிந்வேலைநிறை வாயதாங்
கிந்தவாறவன்மு யன்றபோதுசில வியல்வலார்களிவ னென்செய்வான்
சிந்தனைக்கணதி லோபமுற்றதென வோதினாதுதெ ரிந்தனோன்.

(௩௬)

அவர்தமக்கிலையின் முத்துடன்பலவி ரத்தினங்கனைய மைத்துணற்
குவகைகூறிவித ரணமுநெல்லினது யர்ச்சியுந்தெரித லுற்றபின்
னிவளவுக்கனையி னெச்சிலாதலினெ ன்ச்சிலோருடனி யம்பலுந்
தவறுபேசியசில் புலவர்விட்டிலர்த ருக்கினானகைசெய் தானரோ.

(௩௭)

தனதுசார்பினர்கள் அசான்றபுன்மொழிகள் சடையன்வார் செவியினுழை
நினவிதஞ்செய்தன வென்றுதேறியரு ளீடுசாலினையில் கம்பனங் [தலுற்
கனகவாசகமி கப்பகர்ந்தவர்க டம்மையாதீர்வு செய்தபின்
னனமுடன்பல்கறி முதலவாமுணவ ருந்தியாருமகிழ் வாகியே. (சக)

இலைநீர்த்தளவ ளாயபின்னவணி யன்றவாறவன்வி னுவலுங்
கலைமகட்கிடமெ னக்குலாவியக வின்கொணுவுடைய கம்பனங்
நிலைவழக்குமுழு தும்பகர்ந்தனனி கழ்த்துகென்றுரைவ ழங்கியே
விலைவகுக்கரிய வுதவிநாடொறும்கவ வேறெனாகிவி யற்றினான். (சஉ)

பாயிரத்தினேமு டித்தபின்புயப லத்திராமகதை யைப்பதி
னாயிரங்கவிக ளிற்சொனனவன யோத்திமேயிமுடி யணியுமட்
டேயிதன்குறைய வன்சொலாவனமி யக்கனாள்யிறரும் வினவினார்
வாயினிற்பவன்செய் வஞ்சகத்தினேம றுக்கவல்லவர்க ளியாவதே. (ச௩)

எட்குளெண்ணெய்புரை மாயலுடல்களெ னச்சொலக்கதையி னிடைபி
கட்குடித்துவினே யாடலாதியன கழறியேபழைய காயியத் [னிற்
துட்குறித்தசரி தம்பிறழ்த்தியுமு ரைத்தனன்புலவ ரொருவினார்
வெட்குரச்சயம்வி னைக்குமவாணியருண் டெவலோர்ந்தளம்கவ ருண்டரோ. (சச)

தாயினும்பெருகு கருணைவித்துவச னங்கண்மீதுபொழி சடையனே
யாயிரங்கவிக ளுக்கொர்பாடலில் னைந்தனன்சதம தற்கொர்பாட்
டேயியம்புகுவெ னச்சொலுனெருவ னிலனே துற்றுள்ளொரு வனெனநா
னயினங்வனமு ரைக்கலாபொவன டக்கினுவைவி யக்கவே. (ச௬)

அவனவைக்கணவை முழுதுமேரெழுப தும்பகர்ந்தளவில் பரிசுபெற்
றுவகைமிக்குரக மீதுகாவிரியி னிடையுறங்கரிசந் நதியின்வாய்
துவல்லெனென்றுசெல வங்கிருந்தவர்க ளுணைமுநாட கந் டித்திடுஞ்
சிவனகர்ப்பனவ ரொப்பிடிழ்க்கொணர்தி யென்றுசெப்பினர்தி ரண்டரோ.

அங்குசென்றுசில நான்வதிந்துமவ ரனைவருங்குமுனி டாமையாற் [ளான்
பொங்கும்வெந்துயர டைந்துநொந்தனனொர் புதல்வனன்னவர்கு லத்து
வெங்குணத்தரவு திண்டிமாய்தலின்ம யாவாவப்பலரு மேனினார்
தங்குமேட்டொடுத் தித்தகம்பனம வண்புகுந்துவரல் சாற்றினான். (௧)

சிவிகையாதியன வின்றிவந்தயன்செ யற்குறித்துவகை செப்பியுங்
கவிஞராயிரவர் குழும்வாழ்வுடைய கம்பனென்றமைக ணித்திலா
ரவிரிலங்கையர சன்றன்மைந்தன்விடு மரவபாசமறு பட்டசீர்
நவிலுமவ்யினி ரண்டொர்பாடல்பகர் நாமறிந்திடவெ னச்சொனார். (௨)

அந்தவாறவன றைந்தனன்பிணம தாய்க்கிடக்குமக வாகமேற்
செந்தகைக்கருடன் வந்துமோதியது சீவனெய்தியுதெ முந்ததா
லந்தனாள்பலர் தாமுமன்னவர்த மாதிராதனென வாடியே
யிந்தனன்முழுது மருண்மொழித்திரளெ னத்துணிந்தினியம்பினார். (௩)

அன்னவர்க்குமணி யம்பலத்துறம ரற்குமன்புசெய்த கன்றுபோய்ப்
பொன்னரங்கனெதி ரோதினதுபு கன்றுமுற்றுதலு மப்பிரா
ன்னலங்கொள்சு! - கோபனிமாட்சிமைந வின்றிலாயெனவி ளம்பலாற்
பன்னருங்கவிக ணாறுரைத்தனன வற்றினந்தமடி பற்றியே. (௨௦)

அங்குமன்னர்முத லாயினோர்பெரித டர்ந்தபேரவைநி றைந்ததூற்
றங்குதற்குயரி டம்பெருமலொரு சாரிருந்துமகிழ் சடையனே
யிங்குநீயுறுத லென்னெனுஞ்சிலரொ டிணையில் கம்பனிவன் வைகுதற்
கெங்குமியாருமுணர் லல்லிடங்கனீ ரைந்துபெற்றுளானெ னச்சொலான்.

வந்தசோமுனுயர் கம்பனைக்கொடுமுன் வாழ்ந்தவாறமைய வைத்தபின்
னந்தராமகதை யிற்சொலாதவன்வி டிப்பவுற்றனவ னைத்தையு
முந்தி! - ந்புலமை யொடுஞ்ஞலாவுதனி யொட்டக்கூத்தனினி தோதினான்
முந்தவிண்டவனி வற்கெனக்கருதி விட்டதென்றுமொழி வார்களுே. (௨௧)

இராகவாழ்மனர சாட்சியுங்குதினா யாகமாதியவி னோதமுந்
தராத்தலத்தின்பனை டிக்கூதம்புதல்வ தம்மி! - தந்தாசை லக்கியே
நிராமயப்பதம டைத்ததுஞ்சொலேநி றைத்தபுண்ணியவ சக்தினம்.
பராவுமெய்க்கதிய டைத்தனன்டிலவர் பலர்வணங்கியப தத்தனே. (௨௨)

இம்பரிப்புலவர் குதிகொள்வாரினியெ னப்பரிந்தொர்க்கி யோதினான்
கம்பனன்னவன திட்டமிஞ்சியது காவலன்பெரிது மாவலாய்க்
கொம்பணிச்சுவிகை யேறியிக்கவிஞர் கோமகன்செல்வழி தோறுமியான்
பைம்பயிர்ப்பகுதி கொள்கிலேனிதுமெ யென்றொருத்தரவுண்ணினான்.

கன்னலில்லிபுனா மைந்தனைப்பெருவில் கம்பனீன்றுகளி யுற்றபின்
மன்னனுக்கொருபெண் மகவுதித்ததிரு வாலுபேபுனாய வவர்வளர்ந்
தின்னலின்றிவினா யாடலுந்தமிழி யற்கையுந்தெரிவ தாயினு
ன்னவர்க்குணிகழ் திமையாலவர ழிந்ததர்வுலக மறையுமே. (௨௩)

கம்பன்மைத்தன்வய தொருபுதோடுநில கழிதருந்ததியி லொருதினத்
திம்பர்சூழிறைய வைக்கணன்னவனெ டேகினுனிறையி வன்றன்வாய்
செம்பதக்கவிசொ லுங்கொலோவெனவி னுனியாமெனன்செ விக்கொளா
வும்பர்போற்றுந்நெடு மாலுறங்கிடமொ ருங்குரைத்தியென வோதலும். (௨௪)

வேங்கடத்தில்தவ வாலில்வேலையினி ஷென்றபோதுதடை மேவலு
மாங்கவாட்கருதி யப்பனுவெனவ தட்டினுன்புதல்வ னுத்தாரந்
தோங்கடற்றடிநி னுந்துயின்றிடுமெ னுவுரைத்தொர்மக னுற்றமா
றுங்கலின்றியயர் லின்றவாறுகவி சூற்றினுன்கவைத ழைக்கவே. (௨௫)

அத்திறந்தெரித லுங்களிப்புமலி வாகியாத்தியணி தோளினான்
புத்திவண்மையின னேதன்மாமனது புதல்வனென்றுரைபு கன்றனன்
பத்தினிக்குநிக ராய்பாடறநு பாவலோரையது சூடுவார்
நத்தியங்ஙனம ழைக்கைவாரிபுனை நானிலத்தினர்வ ழுக்கமே. (௨௬)

மற்றொர்நாளிரவி எனரிசோதனைசெய் மன்னவன்களாயின் வடப்பு
றத், துற்றொருங்குபல பேய்செய்யூசனைகொ டொளிசெய்காளியியல்
போர்ந்துதா, னற்றொலைந்திடுநு னருள்கொள்கம்பன்மனை யணுகியேமக
ன னைத்ததாற், சொற்றொனிப்புக்கொ ளப்பனோதியசொ லாலுணர்ந்
துகனி*தோய்ந்தனன். (௧௯)

சந்தனத்தையொரு பேயரைத்ததும தனையார்பேய்விரவி னுலெடுத்
திந்தவாசநல மேயெனச்சொலிமு கந்ததுஞ்ஞென்மெய் திடுமொர்பே
யந்தவேளைவளை கத்திகொண்டிவி ரலைக்குறைத்ததுவு மவர்சொலுஞ்
செந்தமிழ்க்கவியி னாடொலித்ததுதெ ரிந்துவெள்குபுதி ரும்தினான். ()

இந்தவண்ணமவர் செய்தவாடல்பல வென்னவோயுலகி யம்புமா
லந்தவாறுமுழு துந்தெரிந்துகாசெ யற்குநானறிகி லேனயிற்
கந்தவேளுமத வேளுமேயனைய காவலன்கொள்களி மிகுதியா
லெந்தவாழ்வுமா சர்க்குமேலென விலங்கிடும்படியெய் தினரேரோ. (௧௧)

வேறு.

மன்னனிடமற்றுமொரு மன்னினிதுவந்து
நன்னலமியைந்தசொ னவின் றுறையும்வேளை
கன்னன்மது ம்புரை கவிச்சுவைகொள்கம்ப
னன்னவனெடுஞ்சபை நினைந்துவாலானான். (௧௨)

அன்னமிவர்வாண்டனை யருட்பெறுமொருந்தன்
றன்னதியமாகிய துறங்கொலிகுறித்தாங்
கின்னவிழையாவனென வேவளவர்கோன் னாற்
றுன்னலுறுமன்னினவு சொல்லுரைசெய்தானான். (௧௩)

எம்மதுகவிப்புலவ னொன்றுவிடைகூற
மம்மர்கொடுநெஞ்சகம் வருந்திமிகநாணி
நம்மவனையிங்ஙன நலஞ்செய்திலமதனு
லிம்மனெவனென்றன மெனக்கருதியுற்றான். (௧௪)

துன்பமறியாரதுகொள் வார்துடிதுடிப்பப்
பின்பதைவளர்த்துமகிழ் பெற்றியெனவந்த
மன்பதைபதைப்பவொரு வாறுமுயலுற்ற
னின்பமறுமாறிவனை யெய்தியததம்மா. (௧௫)

வந்தவணிருந்திலரு கீம்பனெதிர்வளவ
னிந்தநலமியாருதவ வெய்தினைசொலெனலுங்
கத்தமலிவெண்கமல பீடமிசைகவினு
நந்தமதுதாயுதவி னொன்னவின்னான். (௧௬)

உன்னையுனக்குதவ லுண்மையெனினீயே
னென்னதுபுகழ்க்கவி யிசைத்தன்சொலெனலு
மன்னனெனனீகொலகல் வானுமுனதேயோ
வின்னதமிழ்கற்றதுனை யெண்ணுரினைவாலோ. (௧௭)

என்னேவிழையாதம னிகத்திலைஞரங்கு
தன்னையடைதாங்காத கொம்புமுளதேயோ
வென்னவொருவெண்கவி யிசைத்தனன்வெனத்த
வன்னையருளால்வினையு மார்வமலிவுற்றே.

(௬௮)

கம்பனதுசொல்பொழுது காவலவன்வினவி
யிம்பரிடைநின்பெயரொ டென்பெயர்சொலாதுற்
றம்பலறுமெய்ப்பய னடைந்துவருவாயே
னம்பவலதென்றொருத னுடகலுமாறே.

(௬௯)

விட்டனவன்கழிது வேலையதன்மீதே
யிட்டகலமேறியிய லின்பமுணராதே
திட்டனிகர்சொழ்கள்பகர் சிங்களவருர்போய்ப்
பட்டசளமாவன பகர்ந்துமுடியாவே.

(௭௦)

மண்கொடுசெயுஞ்சுவர்கள் வைத்துயரினத்தே
யெண்கொடுதெருத்தொறு மலைந்தவனொரேழை
கண்கொடுகரங்கொடுசெய் சைகைநிலைகருதி
வண்கொடைநெலென்றுதெரி வுற்றதுவருத்தான்.

(௭௧)

வைத்திடுதொறுஞ்சுவர் சரிந்துவிழமாழ்கிப்
பத்தியொடுவெண்கமலை பாதமலர்நாடி
யித்திருவனாடருநெ லியான்கொடுசெலவவுஞ்
சத்திகொடுநிறியெனொர் பாடலதுசாற்றி.

(௭௨)

அப்பழிலைத்திடல்செய் தஃதுகொடவழியே
கப்பன்மிசையேறியுயர் கன்னிவளநாட்டிற்
றப்பறவிறங்கிமுதிர் தண்டமிழ்வளர்ந்த
மெய்ப்பதியிலெய்தியும வேலைமூய்லுற்றான்.

(௭௩)

தேறிடமண்வெட்டியெவர் செய்துதவினாரோ
கூறியலுணர்த்தியருள் கோதைதரலேயோ
வீறியலவன்சொல்பெரு னூலைமலர்வேம்பு
நாறியபுயத்திறைய நாள்விழைதலானான்.

(௭௪)

அந்தமுதிர்காவிய மதன்பயனெய்தாராய்ச்
செந்தமிழ்வலோர்பலர் தியக்கமுறுமெய்யச்
சந்தநகரிற்பலப லோர்மொழிதலாலே
யிந்தவறினான்செவிக னுள்ளினுமெய்திற்றே.

(௭௫)

சடையன்மரபோருறு தருக்குலையநீர்தா
முடையபுகழ்கம்மியர்கை யுதவலெனவோதிக்
கொடைநனியளித்தவிழை குன்றவெதிரொள்ளிக்
கடையர்செய்தொழிற்கொடு கலக்கமுறுகம்பன்.

(௭௬)

அக்கவிஞர் செல்பொழுதொ ராளெனவுடன்போய்
மிக்கவரசன் சபையி னோரமதினமேவித்
தக்கபொருள் சொல்கையி லுவந்திவறுங்காற்
றுக்கமிகையெய்தின னுணர்ந்தனர்கடொக்கார்.

(௭௭)

மன்னனதுணர்ந்தவனை மாட்டிவிருத்தி
யின்னபனுவற்பய னுணர்ந்தனவிருந்தா
லன்னவையனைத்தையு மறைந்திடுகவென லும்
புன்னகையுடன்புயல் பொழிந்தெனமொழிந்தான்.

(௭௮)

தன்கவிகளுக்குரைசெய் வான்றகுதிகண்டு
மன்களிமலிந்தன னாவைக்கணுறைவாரி
னன்கணருவப்பெனுமொ ராழியினனைந்தார்
வன்கணர்துயர்க்கடலின் மூழ்கினர்வருந்தி.

(௭௯)

வேறு.

அற்றைமன்னனும் கவற்குநல்லாடையா பரணமாதியநல்லி
யெற்றைவந்தனை நின்சரித்திரமுழு தியம்புதியெனக்கேட்டான்
கற்றைவார்குழற் கலைமகளுணர்ந்துநான் கற்றெருனாதெனச்சொல்லி
யிற்றைதொட்டிதன் பொருள் சொலனின்கட னென்றிடற்கிசைந்தாளே.

அந்தவாறிரண் டொருதினஞ்சொல்கையி லளவறுமழுக்காற்றா
னெந்தசில்லிளங் கவிஞர் தாமிரவிடை நுவலொணுநனைக்கூவி
வந்தவின்னவன் றன்னையினொதுயா மன்னன்முற்பகர்கென்று
தந்தநீள்பொருட் கொடையுமிந்தனவன் சபையருகினினின்று.

(௮௧)

வருமவன்றனை யண்ணையிற்றைநாள் வரையெவணிருந்தாயென்
றருஞ்சென்றுறத் தழுவினானவனுமான் கவற்கிடமொழிசொன்னு
னிருவர்தம்மையும் கண்மீனவன்வன்சிறி திதயமொல்கினன்போ
தொருவன்றன்மனத் திடைவிடாதிருக்கும்வென் றருவினடனேநாடி.

()

இந்தவேளையின் றிருவழ்ச்சிலம்பிலொன் றீதியெற்கெனவாங்கி
யெந்தம்பாகத்தி லிவ்வெனதினனு மொன் றிவனிடத்துளதான்
யந்தவொன்றையுற் சேர்த்துநின்மனைவிதாட் கணிதரும்பழவாங்கி
வெந்தகைக்கலி யறப்பொனல்கெனச்சொலி வேந்தன்முன்வைத்தாளே.

அதனைக்காண்டலு மாதவனிஷத்திழிந் தாளெனவவனுற்றோ
ரிதனைமுடிடி னல்லதுவிழிக்கொணு தென்றுகண்புதைத்தாரவ்
விதமுணர்ந்துடன் மயிரியினைக்கீழ்மகன் மெய்யுரைத்தடிவீழ்ந்தான்
கதமலிந்துமன் னவர்கண்மேற்கனலெனக் கறுவிநோக்கினன்மாதோ.

()

இன்னவூரின னெனத்தெரியாதுறு மியல்வலானிவர்தம்மா
வென்னதேற்றநன் கிலங்கியதாற்பொறுத் திரிதரத்துரத்தென்று
னன்னவாறியற் ரியபினரிச்சிலம் பாரதென்றிறைகேட்பச்
சொன்னலத்தின டனதெனக்கம்பனே யிவனெனத்துணிந்தாரே.

(௮௩)

துணிந்துதெண்டனிட்டளவறப்புசுழந்தனர் சூழந்தவர்பலர்தாமும்
பணிந்துமன்னனிச் சிலம்பினையிக்கணம் பாரதிக்குதவென்று
னணிந்துகொள்ளென நீட்டலுமறைந்தபி னுத்திமாலிகைச்சோழன்
றணிந்தொர்சொற்சொலாதங்ஙனமனுப்பியசரிதமியாவையுங்கேட்டான்.

அந்தச்சோழனான குலோத்துங்கனல்லனாக் கவன்றருமகனென்று
மிந்தப்பாண்டிய னந்தநாளிருந்தவ னின்றவன்சேயென்றுந்
தந்தக்கார்மலை நிகர்புகழேந்திவிண் டலத்தநாளறவென்றுஞ்
சந்தப்பாவல ராமவாரிகிழ்தரு தன்மையாலறிவாரே. (அஎ)

கம்பன்வாய்மொழி கேட்டலுமிந்திரன் கனகமாமுடிவீழ
வும்பரோடவென் றவன்றிருமரபின னொற்றராலுழுவைச்சீர்
வெம்பநாகையற் கிங்ஙனமெதிரினீ வருகெனவிளம்பிப்பின்
கும்பமாமத களிற்றினிற்கொண்டுபோய்க் கூட்டுவித்தனன்மனனே. (அ)

வழுதியானையின் மிசைவருகம்பனை வளவன்றன்களிற்றேற்றித்
தொழுதுதின்னபெருந் தாய்செயலறிகிலேன் சொற்பொறுத்தருளென்று
பழுதில்சீர்கொடந் நாட்டிடையுய்த்தலும் பத்தினிதனைச்சேயை
யழுதுநொந்ததாய் தந்தையைக்கண்டுள மளவறக்களித்தானே. (அக)

அழகின்மிக்கபர ரதிதுதிசிலசொலி யப்பன்றாய்கடன்றீர்த்துக்
கிழவிவாதினாற் சிறிதவமதிப்புற்றுக் கிளர்தருசிலநாட்போய்க்
கழகமெங்கணுந் தொனிதருபுகழ்கொடு கம்பன்றானிகழநாளிற் [னே.
பழமையாருமேயர் தரித்திரனவன்சொலோர் பாக்கொளல்விழந்தா

அவன்றனக்கிவன் பாடலின்விருப்புற லழல்புரைமிடிநீங்கி
நிவந்தசெல்வமெய் திடும்பொருட்டேயிவ னிகழ்த்தலாயிரம்பைம்பொ
னுவந்தளித்தவர்க் கேயெனக்கேட்டுநெஞ் சுழன்றொருபாயத்தாற்
கவர்ந்துகொள்வது நினைத்தனனையகோ காதலிற்சொழுகின்றே. (அக)

தன்னையன்றிமற் றொருவரைவிழைகலாத் தகவுறுமனையாளா
பின்னையேயியன் னவன்றனக்கதியல் வினைவித்துக்கொணர்கென்று
னென்னையெய்நு யகன்மொழிதவறிடா ளேகியின்மொழிபேசி
மன்னையன்னனின் றிராக்களவாயிவண் வருமென்றோர்தினஞ்சொன்னான்

பாய்விரித்தொரு தீபம்வைத்தேவழி பாடித்திருந்தனன்னேனான்
ரோய்விருப்பொடு வந்ததிவிருத்தலுஞ் சுருக்கெனவவள்கேள்வன்
காய்விழிக்கடுங் கூற்றுவனெனத்தடி கைக்கொடுநெருங்குற்றான்
வேய்வியந்ததோ ளாங்கொண்கன்சொற்படி விளக்கினையவித்தானே. (அ)

இருவர்தாமுஞ்செய்வஞ்சமென்றறிந்திடா தினிக்கொல்லாநெனவஞ்சிப்
பொருவில்லகம்பனியா னடித்திடேலெனச்சொனான்புகன்மொழிமெய்பாடி
லொருதமிழ்க்கவி யிக்கணம்பகர்தியிவ் லொண்டொடிதனைக்காணி
லருவருப்பவன் பெயர்சொனாயர்கொனீ யெனவத்தடினன்மாதே. (அ)

மைக்கிணைப்பமும் விழிக்கிணைகொண்டெனை மருட்டவினிருட்டே
பொய்க்கிலேசமும் களவுமுற்றிருந்தனன் புணர்ந்திலனடடாமெய்
கைக்கியைந்ததோர் குறுந்தடி கொடுகழுத் தினைமுறித்திடவோங்கு
முக்கிரக்குணச் சக்களவாவவ டங்கையென்றுரைத்தானே. (கூடு)

அந்தப்பீடன்முற் றலுமுடன்நீபமிட் டவரிருவருமொன்ற
வந்தப்பாவலன் றுளில்வீழ்ந்தெழுந்துள வாறெலாமுரைத்திட்டா
ரிந்தப்பாடொரு பாடலுக்காப்பட்டி ரெனவியந்துரைத்தேகித்
தந்தப்பாழியங் களிற்றினீராவோ டயைபெறச்செய்தானே. (கூசு)

எத்தகைப்பெருந் தோற்றத்தோராயினும் பிறர்மனைக்கேக்கற்றத்
சித்தசஞ்சல முடனுயிர்ப்பயமெய்தித் திகைப்பரென்றிடுதற்கு
முத்தவாணகை யாரிலுள்விருப்பில்பொய்ம் மோகங்காட்டிவொரு
மித்தரைக்கணுண்டென்னற்குமீதோர் சான்றெண்ணிநன்குணர்வார்க்கே.

ஒருகினத்தினிற் கம்பன்போய்ச்சோழன்ற னுள்ளாரண்மனையின்கண்
ணருமைவாசகம் பேசியுற்றனனவ னடைப்பைதாங்கிடுங்காளை
வெருவராதவ ணுளவெலாம்பார்த்திறை மெல்லியலொடுதுஞ்சும்
பொருவிக்கட்டிவிற் கொண்டபொய்த்துயின்மெயாய்ப் போதமற்றதுமாதோ. (1)

பட்டினத்தடி களினடித்தொழும்பனும் பத்திரகிரிமன்னன்
கட்டிலிற்படுத் திட்டதொர்தாதுயின் கனமடைந்தனனங்கே
மட்டில்பேரெழிற் சசியினையேநிக ரிறைமனைதன்னா
மொட்டிழும்படித் துயின்றளளிறைகலை போர்த்ததாலுணர்ந்தில்லாள். (2)

அரசன்வந்தவ றுயிர்த்தெழுச்செய்துடன் றுயின்றுளானுரென்னிற்
கரவினெஞ்சின ணீயெனநினைத்துடன் கண்டியின்றனனென்றான்
பரவுகம்புறு மவனையவ்வறையுளோர் பரங்கருய்த்ததற்பின்ன
ருரமலிந்தவா றுறைகழித்தவனெழும் படியெழுப்பினான்மாதோ. (கூ0)

எத்திறத்தின னோவெனுமையமற் றினந்தெரிதலுநீயின்
டித்திறஞ்செயத் தருங்கொலோவென்றலு மிதுபிழையெனச்சோர்ந்தான்
மெய்த்திறம்புல வோன்றனாதுதலின் வெட்டிலன் விடுகின்றேன்
பொய்த்திறத்தொரு சமர்த்துரைக்குவனது புகன்றபோகெனச்சொல்வான்.

நெற்பணிச்செய்நென் மேனியூர்க்கற்பணி நிகஞ்செய்கங்கணவன்மின்
விற்பணித்தநன் னுதலுடையின்மினி மினியெனுமவன்சொல்லுஞ்
சொற்பணித்தொழில் செய்துநுநுதுரு வென்றுடன்சொலித்தீர்த்தான்.
பொற்பணிக்கலை போர்த்துவிட்டிடனவ னறிவுறவணம்போனான். (3)

அடைப்பைக்காரனெங் கெங்கெனவிருந்தவ னவன்வருதலுங்கையாற்
புடைக்கைக்கெத்தனஞ் செய்தலுநடந்தன புகன்றனன்பொற்றானே
கிடைக்கையோதில னாதலினிக்கவி கேட்டமன்னவன்முன்மெய்க்
கொடைக்கையானல னென்றிகழ்ந்திட்டபின் கொடுத்ததிடெனவீந்தான்.

கண்டிகம்பனம் மரசனேயரசனாக் கன்னனொப்பவனென்ன
விண்மெச்சலு முடனம்மானெனவிளித் தருகிலவ்வேந்தற்றான்
மண்திச்சினத் துடனிகழ்ந்ததும்வினா வினெனமதித்தாங்கோர்
திண்மொதன முங்கொடுத்திருத்தியோர் செழுந்தமிழ்க்கவிசொன்னான்.

போற்றினுந்தகப் போற்றுவர்வெஃகிய பொருள்கொடாவிடிவீனே
தூற்றினுந்துணிந் தேமிகத்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களையெல்லா
மாற்றினும்முர னாகவேமாற்றுவர் வடவைநேர்கடுங்கோபக்
கூற்றினுந்தமிழ்ப் பாவலராமவர் கொடியபண்பினரென்றே. (க0இ)

அன்னவாகனத் தயன்புணர்மனையவ ளமர்ந்தநாவலிபெற்று
ரென்னசொல்லினுந் தருமெனவுரைத்திறை யெழுத்துதன்மனைபுக்கா
னின்னவாரியன் றிட்டதாற்சிறிதொல்கி யியற்றமிழ்க்கவிக்கம்பன்
றென்னனுட்டிற்றன் சிறப்பொடுபோயிவண் டிரும்புவலெனச்சென்றான்.

மதுரையிற்சில நாள்வசித்திருந்தபின் மலையமால்வரைகாண்பான்
கதுமெனச்செல்கா லங்கொருர்க்கழனிசிறி கடைசியர்சிலர்கேட்டப
முதுபயிர்த்தலைக் கதிரினங்கற்பினர் முகம்புரைந்தனவென்ற
னிதுவினவலு மறுத்துக்கட்டிடுகுல மிதுவென்றொருமாதே. (க0எ)

ஆங்கியைந்தவா றுணர்ந்தொருர்ச்செல்கையி லறலிறைத்திமீம்பாட்டோ
முங்கிலின்னிலை மேலெனநிறுத்தின னதன்றுணைமொழிகூட்டும் [ன்
பாங்கியாதெனக் கருதியவ்வயினிரு பகலிருந்தவன்வாயாற்
றுங்கிமீம்பனி நீரெனக்கேட்டுளச் சோர்வொடுசென்றானே. (க0அ)

அங்கொருநிணா விழந்தவள்கில்லென வலர்சிறுநெருஞ்சிக்காட்
டிங்கொருத்தியா நில்லெனநிறுத்தியே னேகினீரோவென்னப்
பொங்கொலிப்பட வழுதவீரடிக்கவி பொருடனைமுதற்சீர்க
டங்கொராச்சரி யந்தெரிந்துளமிகச் சலித்துமிண்டனன்மாதோ. (க0க)

சிலம்பையுங்கையிற் கொடுத்தவாங்கியகலைச் சேயிறைதிறல்வேடர்
குலம்பரிந்துறை யவுமிடந்தருந்தமிழ்க் குன்றுகாட்டிலுளந்தோ
நலம்பிறங்கிய சோழநாடடைந்துசின் னாக்கழித்தலுமுன்னைப்
பலம்பொருத்திய வினைத்தொடர்பால்வரும் பயனையும்பகர்வேனே. ()

முதலிற்றன்னது கவிகளிற்சிலர்த்தத் தொழிகலந்திடலோர்ந்து
விதனமுற்றன னீப்புறமம்பிகா பதிப்பெயர்மினைத்துற்ற
சுதனந்நாட்டிறை மகளினைக்களவினிற் றேயுந்ததாப்பலர்தாமு
மிதமின்றிப்பகர் மொழிவினாவிறுறுயர் வேலையினிடையிழந்தான். ()

வேறு.

மன்னவன்மனத்தினு மகனைமற்றவன்
றன்னதுவசஞ்செயுந் தன்மைதோற்றலா
வின்னவாறவனையின் றவற்குக்காட்டிய
பின்னர்தண்டனைசெயப் பெரிதுமுன்னினான். (க0உ)

இந்துநேர்முதந்தியு மியல்வல்லான்றவன்
தந்துளபுதல்வனுஞ் சகசமாச்செயு
முந்துபேருறவினுன் மோசம்வந்ததென்
றுந்துசீர்மன்னனுள் ளுடைந்துமாழ்கினான். (௧௧௩)

ஆண்மகார்பெண்மகா ராமவர்க்கிடை
மாண்மலியுறவது மலியின்மாரவே
ளேண்மலர்க்கணைதொடற் கிடமுண்டாமெனக்
காண்மதியினர்க்கதோர் கரியுமாயதே. (௧௧௪)

மைந்துறுகோளரண் மனையிலன்னவன்
வந்துபோய்க்களிப்புறும் வழக்கைமற்றிலான்
செந்துவரிதழவட்சேர்ந்த தீமைதான்
பிந்துநாள்கம்பன்முற் பிறங்கக்காட்டவே. (௧௧௫)

மயிற்புரைசாயலார் தம்பின்மற்றையர்
வெயிற்படுபுழுவென வெதும்பிவெள்ளுற
வெயிற்புறத்தெறியுநா லேணியேறிவன்
தயிற்பொருகண்ணிதோ ளணைந்தும்போதலால். (௧௧௬)

ஒருபவூணைத்தினத் தாசனொண்பிறைப்
புருவமின்னாரந்தப் புறத்துற்றான்மதிட்
கருகுறுதோட்டத்தி லம்பிகாபதி
வெருவுறுதொருகவி விளம்பினாரோ. (௧௧௭)

பூவரசடியிலே புதுநிலாவிலே
வேவல்செய்திடும்பொலா விரகத்தீயினு
லாவல்கொண்டிள்ளநா னார்பெண்ணுரினுங்
காவலென்றறிவனோ வென்னக்காட்டியே. (௧௧௮)

அக்கவிவினவிய வரசனாள்விடத்
திக்கணமவற்கொணர் கென்றுவந்தபின்
றக்கபூவரசடி தன்னிற்சாற்றிய
தெக்கவியதனையீண் டியம்புகென்றலும். (௧௧௯)

பூவரசடியிலே புதுமிடவிலே
வேவல்செய்பயற்றினே ன்றகுத்தீயினு
லாவலுக்கிசைந்தவா றவித்துத்தோண்டிழற்
காவலென்றறியுமோ கையென்றானரோ. (௧௨௦)

அங்குபோய்ப்பார்த்தலு மலர்வெண்டாமரை
தங்குவாளங்ஙனஞ் சமைக்கக்கண்டவன்
பொங்குபேரார்வமாய்ப் புதல்விதன்னையம்
மங்குளேர்புலவன்புல வழுங்கிலாணந்தோ. (௧௨௧)

ஏதிலில்லாதிக்கொண் டுகன்றுபோர்செய்தன்
சாதியிலொருவனைத் தழுவுவாளெனின்
மாதிரமிகழ்ந்திடா தென்னுமானமே
தீதியல் செம்பியன் சிந்தித்தானரோ.

(கஉஉ)

அத்தனையுள்பெறு மந்தப்பாவல
னுத்தமமாமட லூர்ந்துங்கொள்ளலா
மெத்தனேமேன்மையெய் திழனுந்தீவினை
யுய்த்தலைத்தடுப்பதற் கொருவர்வல்லரோ.

(கஉ௩)

கற்றுயர்கம்பனு மகனுந்தன்னரு
குற்றுணவுணச்செய லுன்னிமன்னவன்
முற்றுசீர்பெறுமகன் முளரிக்கைகளால்
வற்றுறுவுவப்பொடு வட்டிக்கச்சொனான்.

(கஉ௪)

மட்டின்மாலுறக்கொளின் மதியுமானமும்
விட்டிடிம்படிவரு மெனுஞ்சொன்மெய்ப்பட
வெட்டியவடியினை யெடுத்தமற்றொன்றை
வட்டிமேருங்கினை மகன்சொன்னாரோ.

(கஉ௫)

கோனம்மானென்றசொற் கூறிக்கம்பன்ற
னானநோக்கின னவன்கொட்டிக்கிழங்
கூனமின்றிப்பகர் வலைப்பெணைசையார்
தேனகிலம்பெறு மென்றுசெப்பினான்.

(கஉ௬)

அவளெங்கும்ராளெனி லரண்மனைத்தலைக்
கவளமால்களிற்றரு கெனலுங்கண்டன
ரிவளவுதையபுரிந் திறக்கவிட்டதத்
தவளபாரதிபெருந் தவறென்பார்களே.

(கஉ௭)

அந்தட்டினிலமு தயின்றபின்னரம்
மைந்தன்மார்பகத்திறை மகிழ்விறற்கையாற்
நந்தனம்பூசித்தன் றனையட்டேளித்
நந்தவேளையிலிவண் வருகென்றேவினான்.

(கஉ௮)

ளவுடைக்காமிக டனித்துக்காண்டொறு
ளவளாவுதல்வழக் காதலாலவ
றுளமுறத்தழுவியந் தானுரத்தின்மே
ளமுலைத்தழும்புது னெழிலொடேயந்ததே.

(கஉ௯)

ராட்டினன்மன்னவன் கம்பன்கண்டுடன்
கோட்டியமுகத்தனாக் குற்றங்காணுறு
நாட்டிறையவர்முறை நடாத்துகென்றுதன்
விட்டினிப்போய்மனம் வெதும்பிவிம்மினான்.

(கஉ௦)

விம்மலுற்றனனுடன் வெள்ளை வாணியை
யெம்மகற்காத்தியென் நியல்கொண்டேத்திலா
னம்மகற்பயந்ததா யதுவினாவலான்
மம்மரும்றுழந்தமை வகுக்கற்பாலதோ.

(ககக)

கீம்பனேகலுமவன் மகன்முற்காவல
னிம்பரி லுள்ளபேயொலிசீஞ்ஞமுன்
கம்பலேதவிர்த்தருள் கடவுட்போற்றுபாட்
டெம்பருமறியது நியம்புவாயெனில்.

(ககஉ)

என்மகடனையுனக் கீவன்முற்றுமுன்
மன்மதன்மகிழ்கவி வழங்குவாயெனின்
கன்மமீதெனக்கொடுங் கழுவினேற்றுவேன்
றன்மமேசாட்சியென் றுனாசெய்தானரோ.

(கககஉ)

அப்படிப்படியாங் கதனைச்சூழ்ந்தன
னொப்பறும்பாத்தொணுந் றொன்பதாதலுந்
செப்பணிமுலையொளச் சிறுமிமேடையுந்
றெப்படிச்செல்கின்ற னென்னநோக்கினுள்.

(கககச)

அன்னவள்பார்க்கையி லவனும்பார்த்திட
முன்னவர்செயுமவினை முடுகித்தாண்டலாந்
றன்ன கங்குறித்தது தவறிச்சாயகக்
கன்னல்லல்லான்மகிழ் கவியொன்றோதினான்.

(கககடு)

சற்றசைந்திதலுந் தனங்குலங்கலு
முற்றணித்தரளமு முகின்மென்கூந்தலு
நற்றகையதரமு நடையுங்கொண்டதேர்ப்
பொற்றலைக்கவின்மட்டிம் பொலிந்ததென்னவே.

(கககசு)

அதுதெரிந்தற்றையே யரசனங்கவற்
கதுமெனக்கொலைக்கடுங் கழுவிவிட்டனன்
வதுவைசெய்தவளிலெண் மடங்குளன்புடைப்
பதுமினியிரவிற்போய்ப் பரிந்துபுல்லியே.

(கககஎ)

செத்ததுகண்டென் னுறையுள்சேர்ந்துள
மெய்த்தகாப்பிரேதமர் யிருந்துமாழ்கினு
ளத்தமிழ்ப்புலவன்ற னாகமத்தலை
யுய்த்தவாறிருந்ததா லோர்சின்னாரோ.

(கககஅ)

மன்னன்போய்ப்பார்த்ததன் வாயினின்றிசில்
கிணர்வெண்புழுவாற் றெரிந்துகம்பன்பா
யின்னவாற்றென்ன வினாவிலென்மகள்
மன்னதன்முன்மக டனதுநாவதே.

(கககஆ)

அவனுயிர்போம்பொழு தவடன்னாச்சுவைத்
தெவனனோகூறுபற் கறித்ததென்றலுங்
கவன்மாவனையன்போய்க் கண்டக்கன்னியைத்
தவளநீற்றறையினிற் றள்ளிநீற்றினான்.

(கச௦)

வேறு.

கம்பனன்றுதன்மகனு மிறைமகளுமெழுந்துவரக் கவிகள்பாடி
லும்பர்வியந்திட நடக்கு மொட்டக்கூத்தன்செயலு முன்னிலானவ்
வம்பரிருவருமரச தண்டமுற்றாரொனமதித்து மமைந்தானில்லை
யிம்பர்வெறுத்தரசனேயு மிகழ்ந்துதறவறத்தேனு மேகிலானே. (கச௧)

எத்தனைதான்பெருள்கைவசத் திருந்தாலுமில்வலகத் தியற்றவேண்டு
முத்தமகாரியந்தெரியார் பலரதுபோன்றவன்புலமையொளிர்த்ததந்தோ
மத்தகவேழத்தினுக்குப் பயந்துதன்பால்வருமாசன் மகனைக்கையில்
வைத்தவெழுத்தானியினுக்கவியானைச்செயலிதெனவதைத்திட்டானே.

தன்னருமைக் குலக்கொழுந்தைத் தமிழ்ப்புலமைத் திறங்கொள்
கம்பன் சதித்ததோர்ந்து, மன்னன்வடிவாளெடுத்தங் கோடினன்கண்
டவனெடிய மாயான, நின்னடிக்கென்றாயபுவி நடந்தோடற் கிடங்
கொடுக்கை நிகழ்த்துகென்ற, நின்னமுஞ்சில் சேயிரந்தார் கொடுத்
துளது கவிபுனைவே னென்றுபோனான். (கச௧)

பொன்றியமைந்தனைக்குறித்துச் சிற்சிலபாப்புகன்றழுது பொருமு
ங்கம்ப, நின்றிதுநாஞ்செய்ததற மன்றெனவுந்தேறிமன மிடைந்தற்குற்
றான், சென்றிடுமன்செலச்செலத்தன் குலக்குணமேலிடிகுமற் செருத்
தோன்றனைக், கொன்றிடலேகருமமெனத்துணிவுற்றான்வினைப்பயனைக்
குலைப்பாரியாரே. (கச௧)

மன்னன்மனைமகனொடுதன் மகனையுந்தோற்றிட்டதுயர் வாரிவீழ்ந்தா
ளின்னமுதகவிக்கம்பன் மனையதனிற்பாதிடடைத்திட்டாளந்தோ
வென்னவென்பேனநாட்டிற் றார்பலருநொந்தவித மியம்பற்பாற்றோ
முன்னமவாறுபவித்த சுகமுழுதுமிதந்தீடா மொழியொண்ணாதே. ()

மட்டிப்புகழுறுஞ்சோழன் நன்மரபிள்கொடியாமோர் வல்லியத்தைப்
பெட்டியினுள்ளுய்த்துநனி பிரகாசந்தருமறையுட் பேணிவைத்துப்
பட்டினியாதியதுயர்ப்பட் பிழல்கின்றகம்பனையும் பரிந்துத்திஃது
ளிட்டிருக்கும்பொருளைவெளிப்படுத்துவதன்மையென வியம்பினானே.

சென்றுதிறத்தலுமதனு ளிருந்தபெரும்புலிகுதித்துச் சிறித்தனைக்
கொன்றுதினற்காமுயற்சி செய்ததிதுபதினறு கூறுவிழ்க்
வென்றுகவியொன்றுரைத்துக் கையினெழுத்தானியனை ஓயிந்தானவ்வா
றன்றுதுணிபட்டதன லரசன்முதலோர்வியப்பும் ஈழவீழ்ந்தாரே. ()

பின்னுமன்னன்றனக்கினிய சிற்பனொருவனைக்கொடொருபெட்டிசெய்து
மின்னுமம்புமில்லுமத் துள்ளமைத்துத்திறந்தாரை விரைந்துகொல்லு
மென்னுமியல்பினதாக்கித் திறத்தியென்றான் டந்தவெலா மெளிதுதேற
முன்னுவன்றவாணிபெங்கோமறைத்திட்டான்வினைப்பயன்முற்றிபதாலத்தோ. (1)

திறத்தலிமார்க்கத்துருவிப்போயதுமன்னனைப்பார்த்துச்சிறிச்சொல்வான்
மறத்தகைசொல்லில்லம்பு சொல்லம்பைவெல்லாதான் வஞ்சவில்லம்
பிறத்தவெனக்கீந்ததென்சொல் லம்புனதுகுலமுழுதுமெரித்ததென்றான்
மறத்தலில்வெண்மகள் பதத்திற்புருந்துயந்தானிரவி குலமாய்ந்ததன்றே.

இம்பரிந்பாவலர்பலரு மிகபாச்சீர்கருதுகல மெய்தவேண்டிக்
கம்பனதுசரித்திரமு மவன்மகள் காதையுங்களித்துங் கவன்முஞ்சொன்னே
னும்பரில்வாழ்புலவர்கிறை குகன்மீட்டாங் கிவ்வுலகிலுறும்பாவல்லார்
கம்பதத்தின்றனைகளைந்தகாளமேகப்புலவன் றகைசொல்வேனே. (கரு0)

கம்பர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - உருகல

ஐம்பத்தாருவது காளமேகப் புலவர்சருக்கம்.

அகிலந்தனை யுண்மியிழ்மாய னரங்கத்துற்றார்
மகிழத்திருக் கோயிலிலுண்டி வளஞ்செய்கின்றோன்
முகிழிற்றிகழ் கோலமுந்தக்கமெய் மொய்ம்புமவாய்ந்தோ
னகிலச்சுமை மாதர்நல்லாரது ராகமிக்கோன். (க)

காவைச்சிவன் கோயிலிலுற்ற கணிகைமாருட்
டேவைப்புரை லாளகிருபத்தொர் செல்வியன்ன
ணவைக்குரு வாக்கொடுசொற்படி நானுஞ்செய்தே
சாவைத்தணந் தார்பெறுமின்பந் தலைக்கொண்டானே. (உ)

அவ்வாறவ னார்வமெய்திக்குல வந்தநாளிற்
செவ்வாய்க்கரு மாமுகில்போலரி சீரங்கத்தி
னெவ்வாச்சுவை தோய்பலவுண்டியு மாணக்காவின்
மைவார்குழ லாள்பலருண்ண வழுங்கினுளே. (ங)

அப்புத்தல மாஞ்சம்புகேசுரத் தண்ணலார்முன்
னெப்புத்தவிர் மார்சுழிமாதநல் லுற்சுவத்திற்
செப்புத்துணை போலுமுலைச்சியர் தீபமேந்தி
ப்புப்புப்பெருக் கார்திருப்பாடல்களோதும்போது. (ச)

மல்லாருமெம் கொங்கைகணின்பதம் வாழ்த்துமன்ப
ரல்லார்புயற் சேற்கவென்றொர்சொ லாங்குவந்த
தெல்லாருஞ்சொன் னரவரோடிவ டானுஞ்சொன்னுள்
பல்லாரமொன் றாயிவடன்முகம் பார்த்துநக்கார். (ஊ)

வெண்ணீரணி யாதுமண்ணிட்டரி வேட்கைகொள்ளுந்
திண்ணீர்மையற் சேர்வதெண்ணிச்சிரித் தார்கொன்றோர்ந்
தெண்ணீர்மைய ளாய்நனைக்காப்பினிற் றுருமிட்டிக்
கண்ணீர்ததும் பும்படிவைகிள் காதனித்தே. (அ)

வழக்கப்படி யேயந்தவேதியன் மாதவன்றன்
முழக்கப்பெருங் கோயிலின்கைத்தொண்டு முற்றியப்பாற்
சுழக்கற்றெய் யன்பொடுதோட்குமை தாங்கிவந்தான்
பழக்கந்தவிர் நாளிதென்றோதிப் பயணமிட்டி. (எ)

காப்புந்திற வாதவளாகிக் கடுகடுத்தா
ளேய்ப்புண்டுகொ லென்குற்றமுண்டுகொ லேதஞ்செய்யின்
மாப்புண்டுகொ லின்றுகொளிற்ரு வழங்கவேண்டுங்
கோப்புண்டுகொ லுண்மையையிக்கணங் கூறுகென்றான். (அ)

என்னுன்முடி யாதனசொல்லுவை யென்னிலந்தோ
நின்னாசைவிட் பிங்கலனாவியை நீப்பனென்றுஞ்
சொன்னான்மனச் சாட்சியென்னச்சொலுஞ் சொற்பொயாமோ
வன்னாளுரு கித்தனதெண்ண மறைவதானான். (க)

இன்றைக்கெனி னத்தினரென்னை யிகழ்ந்தவாற்றாற்
கொன்றைச்சடை யானடியாரசலர்க் கூடிடாமாண்
பொன்றைப்பெரு நோன்பெனக்கொண்டுள் னுறுதியுற்றே
னென்றைக்கு மிதிற்றிறம்பேனென் றியம்பினுளே. (க)

அதுகேட்டலு மக்கணமுழ்கியவ் வந்தணன்றான்
பதுமாதன மிட்டிறுமோர் தவன் பக்கலேகி
விதுவேநிகர் நீற்றுடன்க்கமும் வேண்டிப்பூண்டப்
பொதுமாதுதன் வாயிலிற்சென்று புகழ்ந்துகூவி. (க)

எனைப்பார்த்தனுப் பேருவனென்றிரந் திட்டபோதம்
முனைக்கோல்விழி யானுமவ்வண்ண முகத்தைநோக்கி
மனைக்காயிரம் பங்குளத்ததன்பு மலிந்துசேர்த்தான்
வினைப்பாசத்தை யெத்திறத்தாலும் விலக்கொண்ணுதே. (க)

வேறு.

இரவெலாமொரு கணப்பொழுதாக விற்பவாரியி னிடைதினைத்
திட்டார், ஸரவுசெங்கதிர்ப் பண்ணவன்கிழ்பாற் பருப்பதத்தினிற் பகம்
பரித்தேர்மேல், வரலும்வேதிய னெழுந்துசற்றேனு மானமின்றியே
மறுபிறப்பினன்போ, லரன்னனாமங்கள் சிலசொலிவந்தா னறிஞர்சிற்சில
ரதிரியித்தனரே. (க)

ஏனைமானிடர் காண்டொறுகைசெய் திகழ்ந்தவாரியம் புரியனவேயா
மானையன்னகண் ணுளவளன்றி மற்றியாவரு மதிக்கலாது
ரானையிருரி யானடியரினு மளவிலப்பம்பல சுவமிகித்திட்டார்
சோனைமாமுதி லனையவனடியார் சுழலும்வெட்டினுந்தோயிற்றென்று

உண்டியாதிபு மவன்பொறுப்பாயு முரிமைமேவிடலாலுனை யன்றி
யெண்டிசாமுகத்ததிபர்கள்வரினு மிணங்குமேனென வேகலந்திருந்தான்
வண்டினம்புனா கண்களான்மருட்டும் வரைவின்மாநூலார் மரபினுமிக்கியான்
பண்டிருந்ததனாலவளாசை பழிநல்காதிசைப் பலிதமீந்ததுவே. (கடு)

கலந்தநெஞ்சுறு மாதர்கடம்மேற் காதல்குன்றுபு கபடமங்கையர்தோ
ளலந்தலைந்திடல் காமிகள்முறைமை யாதலாலவ ளன்புறிந்ததற்பி
னுலந்தரும்புயத்தரசர்கண் முதலாவுலகிலுள்ளவ ரொருங்குபோற்றிசைக்கு
நலந்தரித்தல தமைவுமேனெனுமோர் நசையெழுந்தது நலவினைவசத்தே.

அன்றிராவினி லரியவெண்ணீறு மக்கமாலையு மளித்தமாதவன்பார்
சென்றிறைஞ்சியென் னெண்ணமீதென்னச் செப்பினுவன் நிறுவுள
மகிழ்ந்து, நன்றிமந்திர மளவறச்செபித்தா னுள்முகத்தவ னன்மனையாட்டி
வென்றிநல்குவ ளவனாருவினன் விதத்ததாமென விளம்பிவிட்டனனே.

தவளமேனியுங் கரியவார்குழலுந் தடையின்போருட் சலநிறேர்விறியும்
பவளவாயுநாந் கரங்களுமேமும் பளிங்குமாலையும் பரித்தபேரொழிலு
மியளவென்றளக் கரியசீர்பிறவு மெண்ணி யெண்ணிமிக் கிரவொடுபகலு
மெவனவோவுருச் செபித்தனனெதிரவத் தினையிலவாக்களித் திட்டனளினிதே.

தெய்வவாணிவந்தோசையுநயமுஞ்செறிந்தசெந்தமிழ் வாக்களித்திடலுஞ்
சைவமேபொருளெனப்பலபாடல் சாற்றினுஞ்சில சமயநேர்ந்திடும்புகான்
மைவனக்கிரியனையமாயனையும் வழுத்தினுன்றனை வணங்கிடாமாந்தர்
நைவதுற்றிமெப்பிவசைக்கவியு நவின்றிட்டான்சக நனிமதித்ததுவே.

கோளதேகுறித் தலமருங்குரங்கு கும்பமால்கரி கொடுஞ்சினச்சியந்
தாளதாலடு சரபமாழுகினேர் தன்மைதோயுமைந் தரப்புலமையினு
நீளமாண்புடை யதுபுணர்ந்ததனா னினைத்தவாகவி நிடம்பொழிந்திடலிற்
காளமேகமென் றொருபெயரியாரும் காசினிக்கிடை கழறினரம்மா.

இரட்டையாரொரு பணங்கொளுமுறைபோ விவனெத்தானத்து
முப்பணமேற்றான், கரட்டுமால்களி றுறித்தவற்கொன்றுங் கடலின்மே
ற்றுயில் கண்ணனுக்கொன்றுந், திரட்டுபூண்முலை விலைமகட்கொன்றுந்
தினமெவ்வூரினுஞ் செலவுசெய்திட்டான், புரட்டுதிப்பசிக்குகொடுமையை
ப்பலவாம் பொதுத்தலங்களிற் புசித்தொழித் தானே. (உக)

கத்திமெபுகழ் மலிகடனாகைக் கவின்பதித்திரு பெருஞ்காத்தாண்
டான், சத்திரத்திலத் தமிழ்த்திம்போதிற் சமையற்கென்றரி சிவருமாய்
கதனைக், குத்தியெயுலை யிலிடலுரடங்கும் கொளவகப்பையன் னமிலையி
கிடந்து, நத்திவெள்ளிவந் தெழுமென்றொர்வெண்பா நவின்றிட்டான்ப
லர் நகைத்திகழ்ந்திடவே. (உஉ)

தில்லைவேதியர் ஞானசபையுடன் நிகழுஞ்சிற்சிஸ்பே ருட்பெய
ராஞ்சிஸ், சொல்லையோர்க்கி யாக்கிடநேரிற் சொல்லியங்கனஞ் சொன்
னபின்மகிழ்ந்தார், குல்லைமாலிகைச் சேய்வளர்குமா கோட்டக்கோயர்

தியபொருட்கூட்டி, வல்லையோர்க்கி சொல்லெனக்கேட்டு மகிழ்வற்றார்
கச்சி மாநகரினரே. (உஉ)

பீடிவங்கிய வேம்பத்தார்வையும் பிராமணப்புவ வோர்சிலபேர்தா,
மாடியேமுத லானியின்வரையி லமைத்தொர்வெண்கவி யழைத்திடச்
சொன்னார், நாடியோதிழற் சொல்லிடக்கூடு நவின்றவற்றுளில் லாம்
பெரிதன்றன், றேடியம்படச் சொற்றனனந்தோ வுற்றதன்னின மென்
றுமோர்திலனே. (உச)

அனையெனப்பல வுலகையுமின்ற ளாறுமாதம் டமுதிடவருந்து,
முனைவள்ளுமக் குலத்தினனென்று முன்னிலான்கவி மொழிபவரின
த்திற், நனையுஞ்சேர்த்தென தவர்களைப்பிரித்துத் தாவுகோடரத் துறுப்
பெலாஞ்சாற்றி, யினையவாமடை யாளங்கள் காட்டு மென்றுமோர்க்கி
யிசைத்தனனம்மா. (உரு)

இன்னவாம்பல சரித்திரங்களினு லியற்றமிழ்ப்புல வோரிவன்றன்வாய்
பன்னலிற் பெரி யதுவசையென்று பகர்த்துபாடலும் பாடிவைத்திட்டா
ரன்னமாதங்க ளடங்கும்வெண்பாவு மவன்வினாவடை யாளங்கள் பலவுஞ்
சொன்னபாடலொன் றஞ்சுமைத்திட்டா ரதவந்தூறித் தோகைதன்றெழிலே.

வசையினோடுநல் லிசைபகர்மாட்சி வழிபட்டார்பெற வழங்கிடும்வாணி
யிசையுமெத்தனை புகழளித்தாலு மிளப்பமுஞ்சிறி தீதலின்சான்றாத்
திசையிலக்கி மூன்றுமோலிடலாற் றெரிந்துள்ளேனவன் சென்றபின்செயலா
லசைவிலவுனவன் மெய்ப்புகழ்மேரு வதனிற்றீட்டிய வக்கரமனைத்தே.

சருக்கவிழ்ந்தமுன் குடுமிச்சோழியனைச் சுட்டியோர்க்கித் தூட
ணஞ்சொன்ன, னுருக்கமோடுப சாரஞ்செய்யாதே யூறுசெய்ததாலெ
னச் சிலருரைப்பார், தருக்கநாவலர்க் கெமன்புனாதன்னைத் தருப்பணத்
தினிற் பார்த்தென்றுஞ்சிலர்தாம், பெருக்கமாப்புகல் வார்நிசமெதுவோ
பிசொல்கலைப் பெண்ணறிவாளே. (உஅ)

எவளவாம்பரி யங்கொளும்விலையின் னேனுமன்னவ னீயுமோர்ப
ணங்கொண், டெவகையோடனைத் தனுப்பிடினலமா மொப்பிடாவிடி லுட
னிடர்வினைப்பான், குவடுகேர்முலை யெழுந்ததிதன்கண்ணின் குருடுகீக்
கலேபரியமாக்கூடி, யவனையெள்ளுநாள் பழையகுருடியென் றழைத்தி
ட்டேகெடுத் தகன்றனனம்மா. (உஆ)

காணினுஞ்சினங் கொளும்வயிணவர்தாம் கலைமடந்தைதன் கண்
ணருளாய, வேணிகழ்ந்தபின் னுபசரித்திட்டா ரிவனொர்நாளரங் கத்தி
றையவனைப், பேணினின்சுவன் பிள்ளைகடம்மிற்பெரியவீண்டெறும்பெ
ற்றியென்னென்றார், நாணியன்னவர் குறிப்பினில்லாம னன்றுகேண்
மினெ னுறவில்கின்றான். (உஅ)

தந்தைதான்பிறந் திறந்திடாமையையும் தனதுமாமனத் தன்மை
தோய்தலையு, மிந்தையேருடை யாக்கொண்மைத்துளனு மெரிந்துசாம்
பராயினைதயுமெண்ணி, விந்தைதோய்தரு புயத்தொரிநாமன் வியன்
கொள்கேரளத் தமைத்துளவிதியா, னிந்தைதீரவிக் காணிகைக்கொள்ளு
நினைவினாலென நிகழ்த்தினுன்றே. (கக)

புனிதர்ப்பல்போற்றியகண்ண புரத்தின்கோயிலுட் போருமுன்
னொருவ, னநியப்பாடல்சொல் வாயெனத்தடுத்தா னரனின்மாயனே
யதிகமென்றுட்போ, யுனிலுநானாயர் வவன்பிறப்பொன்றே யுன்பிறப்
பொர்ப்பத்தாமுனைவணங்கு, மெனிடம்வந்துபோம் பிறவிபித்தனையென்
றெண்ணெண்ணுதவா லெனமுடித்தனனே. (கஉ)

திருமுட்டத்தினை முதற்கொடுசொல்லுஞ் சீதரன்றலங் களைத்துதி
செய்திட, டருமையார்சிவ தலம்பலவாழ்த்தி யானைக்காவினுக் கணியு
லாச்சூட்டிப், பொருவில்சீர்கொளா ரூர்ப்பிரான்மார்பிற் புனைந்தமாமணி
புவிவிழப்பாடி, யொருமையீசனு மாலுமுற்றிடுமா றுரைத்திட்டான்மது
ரையினணியுன்றே. (கக)

கன்னலாலடு பாகுமுழிஞ்சொடும் கவிபொழிந்திடும் காளமேகந்தான்
மின்னல்போற்செயும் புகழளவிலவே விகடராமன்றன் குதிரையைப்பழித்த
தன்னவாயிர முலகினர்சொல்வா ரவைமுற்றுத்தெரிந் தறைதிறமறியே
வின்னவன்செயுஞ் செயல்களிலொன்றே யேற்றமாமதை யியம்புவேனினியே. (க)

வேறு.

மற்றயங் கியதோட்சோழன் வங்கிசு முடிந்தவாற்றா
லுற்றநாட் டரசுசெய்யு முரத்தரி லொருவனுண்
சிற்றநு சாட்சிக்காரன் நிருமலை ராயப்பேரோன்
கற்றவர் போலத்தோற்றுங் கயவரிற் றலையானுனே. (கரு)

இனத்தொன்றைக் காட்டிமான் புள் ளெண்ணில கவர்ந்துண்பார்போன்
மனத்ததி வஞ்சங்கொண்டு வண்டமிழப் புலவர்தம்மைச்
சினத்ததி மதுரசித்தி ரக்கவி ராயன்சேர்க்கைக்
கனத்தினுற் செயித்துநானும் கால்விலங் கிட்டானம்மா. (கௌ)

வன்னியக் ளுலத்தம்மன்னன் டுறையவர் முதலோரோனு
மின்னிசைத் தமிழாற்றோற்று விசக்கமோர் சிறிதுமின்றி
வன்னினைத் தனையிட்டின்னல் வாரியிற் றேய்த்தானறோல்வி
பன்னிடப் பட்டாரேழு பதின்மரென் றுரைப்பார்பாரோர். (கௌ)

தன்னது பெயராற்செய்த தனிநக ராட்சியுண்டு
பொன்னகர்ப் புலவர்தம்மைப் பொருவில்சூர் சிறையிட்டாற்போ
னன்னயக் கவிச்சீரோர்ந்த நறுந்தமிழப் புலவர்பல்லோர்க்
(கின்னல்வகீ நனையிட்டவா நிடுதலே யெண்ணிவாழ்ந்தான். (கௌ)

அன்னவன் றனையிப்பட்டவந்தண னொருவன்றேவி
யொன்னலம் செயித்துமீட்டு முரத்தின னுளன்னென்றோந்தா
ணன்னல துக்குங்கால நணுகீவி இழும்ருளு
மின்னருட் செயல்பெற்றோன்றன் வீதிவாய் வரக்கண்டாளே. (௩௯)

ஆகலிற் கண்ணீர்சிந்தி யகங்கொகித் துறுத்துப்பார்த்தான்
பாகமுற் றிடுமோர்மங்கை பரிந்திவ னாரோவென்னி
லாகமிக் கினத்தார்தம்மீ துரிமையெய் தாதுகாள்
மேகமென் றுலவுங்கட்டை விளக்குமா நெனச்சொன்னாளே. (௪௦)

பேசதைத் தான்பெருக்கப் பெருக்கச்சொல் வாரொன்றேகி
யேசுவென் பேரிற்குற்ற மியாதுகண் டனைசொல்லென்றான்
கூசலும் றுபசரித்துக் கொண்கணக் கொடியோன்செய்த
மோசமு மவன்கொண்டிள்ள மூர்க்கமு மொழியக்கேட்டான். (௪௧)

கேட்டலும் வீரத்தோடு கிலேசமும் பெருக்கி யன்னான்
மாட்டமு தருந்திநல்கும் வழிப்பொதி சோறுங்கொண்டு
பாட்டளி பயிலும்வெள்ளைப் பதுமைதன் னருளாலன்றோர்
தாட்டளை களைந்தல்லாது தரித்திடே நெனச்சென்றானே. (௪௨)

சென்றவ னிரண்டோர்நாளிற் றிருமலையாயனூர்புக்
கன்றணி யாடைவிற்பா ரமருமங் காடிவைகிப்
பொன்றரு மவர்ப்பாய்வேகி புலவன்பூ சாரிட்டா
னென்றநால் வரையும்வென்ற தெனுமொர்பாட் டியம்பினானே. (௪௩)

அத்தினஞ் சிவிகையேறி யதிமது ரசித்திரப்பேர்ப்
பொய்த்திறம் கவிஞன்வந்தான் புகழ்ந்தனர் சிலரன்றோர்பா
லித்திறப் பெயரிற்சுக்கு மியைந்திடி னன்றமுமென்றான்
கைத்திறம் கரிபோல்வாரைக் காய்சினத் தரிபோல்வானே. (௪௪)

அன்னவர் சொல்லாற்றேறு மவனிவ னெதிரிற்பேகி
யின்னவன் புலவன்றானென் றெளிதுணர்ந் தினியுன்றனை
மன்னவன் றன்பாலுய்த்து வன்றனை யிடுவிப்பேன்கா
ணென்னலுந் தவளத்தாயா ரிதயநீ யறியாயென்றான். (௪௫)

இருவரு மவையினுட்போ யெதிர்த்துவா தியம்பாமுன்னம்
வருமவ னரசன்வைகு மடங்கலா தனத்திலன்னே
னருகிருந் திதுமாந்திட்டா னவன்வியந் தழல்போற்றிநிக்
கருமயிங் கிதுநீசெய்தற் காரணங் கழறென்னுமுன். (௪௬)

கலைபுடன் பணியும்வாழங் கமலமும் வெள்ளையாகித்
தலையொர்நான் கிணைச்சேருஞ் சரசுவதியெனுந்தாயே
யலைகடல் வளையும்பாரி னரசராதனத்தி லென்னை
நிலைபெறச் சரியாவைத்தா னெனுமவென்பா நிகழ்த்தினானே. (௪௭)

அதுவினாவிடலுநெஞ்சத் தையமுஞ் சினமுமெய்திக்
கதுமெனவெமகண்டந்தான் கழறவல் லாயோவென்ற
னெதுகுறித்திடினுஞ்சொல்லித் திசைதரற் கென்றாயுள்ளாள்
சதுமுகள் விதித்ததாய தலைப்பொறி முடிவார்பங்கோ.

(சஅ)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டு பிகற்றிருமலைராயப்பேர்
வன்றகை மன்னன்சற்று மருளுறு மனத்தனுகிக்
குன்றநேர்மதவேழத்தின் கோட்டினுற் கூர்வாள்கட்டி
யின்றமிழ்ப் புலவன்கண்ட மதனிடை யிலங்கச்சேர்த்து.

(சக)

பலகைமேனிறுத்தித்தாளிற் பருக்கைதோய்சிலம்பு பூட்டிக்
குலவுமிராகந்தாளங் கோதிலாவபிரயங்கன்
விவகுறுதாடச்சொல்லி வேழமீதிருந்து கொண்டு
புலவர்ப்பலர்க்குமுன்றான் பூட்டிய விலங்குநீத்தே.

(சூ)

ஒவ்வொரு வருமொவ்வோர்பாட் டிரத்துடன் வினவவேவி
யிவ்வொருபுலவன் மாய்ந்தா வியாம்பிழைத்திடுவோ மின்றேற்
றெவ்வொருங் கெயிலோட்டிட சிவனெனச் சிதைப்பானென்றே
யவ்வொரு மன்னனெண்ணி யறைந்தமை வினவினானே.

(சூக)

அத்தனைபாட்டு நேர்தோற் றவன்மிசை யறைந்தானந்த
மத்தகவேழத் தாள்கள் வலியகை யெனுமோரைந்தும்
வைத்தவா றசையாதுற்ற மகிமையை மதிக்கபாட்டாச்
சித்தொடத் தனைசொன்னாலுந் திருவருட் செயலோராதே.

(சூஉ)

கொழுத்திலங் கியகுன்றேய்க்குங் குஞ்சரக்களிற்றி நெஞ்சம்
பழுத்திடும் புலமைவாய்ந்த பாவலன்கருத்தும் பாழ்த்த
சுழுத்திதித் திசையேபோலுந் தோற்றமுற்றிருந்த வென்றால்
வழுத்தினர்க் கருள்செய்வாணி வலியலாற் பிறிதொன்றுண்டோ.

(சூஊ)

தங்கனைமீட்கவந்தான் றுனெனவுணரா தாரா
யங்கவிர்புலவசொல்லா மரியகேள்விகளே கேட்டார்
சிங்கமாயிரஞ்சேர்த்தாலுஞ் சிறைவலிச் சரபமொன்றைப்
பங்கமெய்திடச் செய்யாத பான்மைபோன் முடிந்ததன்றே.

(சூச)

பாம்பதற்கிணையாவாழைப் பழத்தினைப்பகர்ந்தாதி
யாம்பலகவிகடாமு மறைபவ ரகிலத்துள்ளார்
யாம்பகர்ந்திடுமுற்றேரேரேம் பிறப்பிறப்பிலையென்சொல்லாற்
சாம்பசிவனுமூர்ச்சிட்டுஞ் சரியென்றுந் தாபித்தானே.

(சூடு)

தமகண்டச்சிவனியானென்னுந் தருக்குறு தவத்தினேருஞ்
சமகண்டமொன்பதுநிந் தழைத்திருந்தடைந்தார் பல்லோர்
கமகண்டத்தன்னிற்றேன்றிக் கவிமழை பொழிந்தோர் கூட்டத்
தெமகண்டம்பாடினோர்மற் றிவனலா தொருவரின்றே.

(சூஈ)

திருமலையாயன்றன்பாற் சிறைத்துய ருற்றுமாழ்கும்
பெருமிதப்புலவர்தங்கன் பெருந்துயரமவே கீங்கிப்
பொருளின்மெய்புவகைமேலீப் பக்கதம்மூர்தோ நேயந்தா
ரருள்வலிப்புலமைதோய்ந்தார்க் கவனிமீதரிய தின்றே. (௫௭)

அத்தனையருட்பேற்று மானரியடியார் கூடிப்
பத்தனென்றிறைஞ்சற்கான பயன்பெற முயலவில்லை
வித்தகப்புலமைக்காள மேகமென்றொருபேர் நாட்டி.
யித்தரையினர் கண்காண விறந்தன நென்பார் மன்றோ. (௫௮)

வெண்டிங்களையவாணி விரைமலர்ப்பதத்திற் சேர்ந்த
துண்டிந்தவுலகில்வீழ்ந்த வுட்கன லுண்ணும் போது
கண்டிற்சொலிருநாவல்லோர் கரியமாயனையோர் பாட்டிழ்
மண்டிழ்ந்தபாணமென்ற வாய்க்கிரங்கினரென்பாரே. (௫௯)

ஒசையு நிறமுஞ்சொல்லி னுறுதியு முணர மாட்டாப்
பூசைநேர்வஞ்சநெஞ்சப் புலவர்தாம்புகலற் பார்த்தோ
வேசைமால்வழிபோயுய்ந்த வியன்புகழ்க் காளமேக
மாசைதோறெய்திப்பெய்த வருந்தமிழ்ப் பெருமை யம்மா. (௬௦)

தாவில்சீர்க்காளமேகஞ் சாற்றியதமிழ்மாண் போர்ந்து
துவினனொன்றொன்றிரீர்த் துளியெனக் கவிகளான்ற
காவியமொன்றாலுங் கழறிவைத்திலனே யென்ன
வாவிசோர்ந்துருகிப்பேசு மவரையும் பார்த்துள்ளேனே. (௬௧)

காலமோர்மூன்றுமோர்ந்து கழறிடச்சலிப்புறத
சீலர்பால் வினவிச் சொல்லிற் செழுந்தமிழ்ப்புலவர் தியோன்
பாலருஞ் சிறைப்பட்டெய்த்த பருவரலொழித்தோன் காதை
ஞாலமேற்பெருத்தோர்நலா நயம்பெறக் குலவுமன்றே. (௬௨)

தின்பெருகியநெஞ்சோனாந் திருமலை ராயன்றனை
மண்பெருமாரிபெய்து மாய்க்கவு மொருபாச் சொன்னான்
வண்பெருகமரசன்றி மாநிலத்தினருமின்றுங்
கண்பெரு கொளியார் கண்டிங் கதையெனப்பகர்கின்றாரே. (௬௩)

மண்மழை பெய்யப்பாடும் வண்டமிழ்ப்புலவன் வாயா,
லொண்மலி பொன்பெய் கென்ற லுதவுமோவுதவி டார்தோ
விண்மருவமார் தேர்வார் மேதகு முனிவரோர்வார்
புண்மயலடைந்த நெஞ்சப் புல்லிழ ருணர்ந்திடாரே. (௬௪)

கலகவாதுகட்கோர் கூற்றங் காளமேகத்தின் சீரும்
புலவனென்றொருபேர் வாய்ந்தும் புரவலன்றனைச் சேர்ந்து
பலகவி ஞாபப்புண் செய்த பாதகனிகழ்ச்சி தானு
நிலவுடனிருளும் போன்று நிலமிசை நிகழ்ந்தவன்றே. (௬௫)

பெருகிய கடலையுண்டு பின்னும்விட்டருளும் பிட்டோன்
 றரு தமிழ் விளங்கி மேன்மேற் றழைத்திடு மிங்காள் காறு
 மிருநிலத் தாசர் கூட்டத் தெமகண்டல் கேட்டு மாய்ந்தோன்
 நிருமலராய னென்னுந் தீரவா னொருவன் றானே. (௬௬)

பூவினாலாரும்ணமாரி புயல்பொழிந் திட்ட நாட்டிற்
 பாவினு லொன்றும் பெய்த பான்மையைப்பலகாலுன்னித்
 தேவினாலதனை நம்பித் திருவருள் பெற்றோர் தங்க
 ணவினா னடந்த வென்றெந் நாடரு முணர்ந்துய் வீரே. (௬௭)

இசை யொடு வசையும்பாடு மியற்கவிக் காளமேகக்
 திசைதொறு நிறைத்துவைத்த சீர்த்தியிற் சிறிதுசொன்னே
 னசை புகன் றிட்டபோது நாசமே பயக்கும் வாக்கின்
 வசைகவி யாண்டான் றான்மை வந்தமட்டியம்பு வேனே. (௬௮)

காளமேகப்புலவர்சுருக்க முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௨௬௮௯.

ஐம்பத்தேழாவது வசைகவியாண்டான் சுருக்கம்.

காஞர் பசுஞ்சோலை மலியுங் கவின்கன்னி வளநாட்டினே
 நீஞர் தருஞ்சித் திராநன் னகிப்பக்க னிகழ்கின்றபல்
 சீஞர் பராவுந் திறத்தோடு மாறாத திருமல்கு மோர்
 பேரு ரெனுந்தன்மை பெற்றுற்ற வோட்டப் பிடாரத்திலே. (௧)

அரிபாத மேதஞ்சு மாமென்று தொழும்ந்த ணளர்க்குளோர்
 பிரிவா கி நிகழ்சிக்க லார்வங் கிசத்தின் பெருஞ்சென்னிபோற்
 நெரிவா கி வைகுந்த நாத்த திருப்பேர்கொள் சீலன்றனக்
 குரியாள் கடைச்சேயொருத்தன் பிறந்தான்வ லுருமென்னவே. (௨)

ஆண்டா னெனப்பே ரவற்கிட்டி மகிழ்வோ டளித்திட்டதாற்
 றாண்டா விளக்கிற் நிகழ்ந்தானல் வயதைத்து தோய்ந்திட்ட பின்
 வேண்டா னெனத்தண்ட னைகள்செய்து தமிழோது விக்ஞந்தொழிந்
 பூண்டானிடத்துய்த் தவற்காழு தவியும் புரிந்தார்களே. (௩)

கொல்லங் கொலைக்கூட் மேபாளி யென்றஞ்சு குணபேதமுற்
 றல்லும்ப கலுமன்னை பரிவா லெளித்துட்டி மன்னம்புகித்
 தொல்லங் பெருந்துன்ப மயமர்கி வயதொன்ப தொடுபத்துமாய்த்
 தெல்லங் தெறித்துப்பல் வினையாடலுஞ்செய்து திரிகின்ற நாள். (௪)

ஒன்றிற் சிவன்போலு மொருசித்த னவன்முன் னொளிர்ந் தோவுறு
 வென்றிக் கொடுங்காளி மாமந் திரந்தன்னை விண்டுகிதையே
 கன்றிச் சலிக்காம லுருவேற்று வாயேந் களிப்பெய்துவா
 னென்றுந் டகன்றான வாறேசெய் தான்முன்னை பிண்டேடமால். (௫)

சின்னாள் கழித்தந்த லூர்க்கோயில் வைஞர் திறற்காளியின்
பின்னா லொளித்துச் செபஞ்செய்யு மொருபுத்தி பெற்றான்றனைப்
பன்னா ளினுந்தேடி யோடிப் பிடித்துப்பன் ளிக்கூடமுய்த்
தின்னா வினைத்துள்ள பலபாலர் வருவார்க ளெனவஞ்சியே (க)

அவ்வாறு செல்கின்ற பலநாளு ளொருநாளி லக்காளிதான்
செவ்வாய் திறந்தந்த வாண்டா னெனும்பேர்கொள் சிறுவன்முனின்
றெவ்வாத விசைவேண்டு மோவன்றி யோவாத வசைவேண்டுமோ
விவ்வாய்மை களிலொன்று பகரங்ஙனருள்வே னெனச் சொல்லலும். ()

வசைதான் வழங்கென்ன வேமுனனை வினைநின்ற வழிகேட்டதா
விசைவாக வேயங் குதிர்த்துற்ற வேப்பிர்க் கினத்தொன்றினு
லசையாத மெய்ச்சத்தி பெறும்வல்லெழுத்தொன்றை யவனாவினிற்
றிசைதோறுளார்பற் பிலோர்க்கேமனேயென்று தீட்டிச்சொல்வாள். ()

உன்சொற் பிறந்திட்ட வாராகுமேயன்றி யொன்றும்பொயா
தென்சொற் பகர்த்தங்கு முன்னுற்றவாறே யிருந்தானையோ
வன்சொற் கொடுந்தி வரம்பெற்ற வாண்டான்முன் வருமாதரி
தன்சொற்பலிப்புகொர் கரியாய பாடற் சமைத்தானரோ. (க)

அக்கோயிலுறும்விக்கி ரகமார்பினொருகொங்கை யற்றேவிழத்
தக்கோர்கள் வைகச்செய் முன்கொட்டகைக்கட் டழற்பற்றிடத்
தெக்கோ னெனப்பாடல் சொன்னா னண்ணந் திகழ்த்திட்டவான்
மெய்க்கோர குணமிஞ்சி யிறுமாந்து பயமுற்றும் விட்டானரோ. (க0)

வேறு.

விடிந்து விதியிற் போய்வினை யாடினன் விசனத்
தொடிந்து கட்டிய பிரம்புடை வாத்தியா ருநாக்கீழ்ப்
படிந்து கற்றுள பாலர்பற் பலரவற் பார்த்துக்
கடிந்து மென்புழப் பற்றுசிற நெறும்பினங் கடுத்தார். (கக)

பற்று பாலர்தா மொருநொடி யினிற்பள்ளிக் கூடத்
துற்று பாத்தியா யரின்றிரு முன்பினி லுய்த்தார்
முற்று கோபமே! டொறுத்தன சவர்முக கோக்கிச்
சுற்று வார்பொடிப் படுமபடி முதற்கவி சொலாதான். (கஉ)

கூலி யிந்தனன் குறைத்தினம் பழித்திலன் கொடிய
கோலி லங்குகை வாத்தியான் கொண்ட பெண் டாட்டி
தாலி யற்றிடம் படிவசந் தாடியென் றொருபாட்
டாலி மேகத்தி னிடித்தொனி யாமென வறைந்தான். (கஃ)

உரத்த வேசைமுற் றலுமவன் நலைபினந் தொழிந்தான்
வரத்தை ஸ்லுகுதெய் வத்திற்கும் வாத்தியான் நனக்குஞ்
சொத்தை யின்றித்திங் கிழைத்தன னாலிவன் நீட்டு
மரத்திற் கூர்மைபலுந் தவனென மகியுரைத் ததுவே. (கஃ)

வாத்தி யானிறத் தலுமவன் மகன்சட கோபன்
 ரோத்தி சஞ்செய்தான் டான்மலர்த் துணையடி தொழுதா
 னாத்தி சங்கொளே லெனக்கெய்துந் திருவெலா மளித்துள்
 காத்தி சம்புரப் பேனெனக் கட்டுரைத் தனனே. (௧௫)

அங்கு விட்டுத்தன் மனைக்குச்சென் றானவ னண்ணன்
 றொங்கு பிசகோ சந்தெரி தரச்சுவர் வைத்தா
 னங்கு போலவை யற்றுவிழ்ந் திடும்படி நவின்று
 கங்கு னேரொம புரம்புகக் கடிதனுப் பினனே. (௧௬)

கதுமெ னச்சொலும் படியெலா நடத்திடற் கண்டு
 பதுமயின்னருள் பெற்றசில் செல்வர்தாம் பயந்து
 புதுமை யார்சிவி கையும்பிற பொருள்களுந் கொடுத்தா
 ரொதுவு மச்சட கோபனுக் கேடியினி தீந்தான். (௧௭)

திடமிசூந்தவர் வாழ்வுறு சீவலப்பேரிச்
 சுடலையென் றொருதேவதை யாங்குறுதொடிக்கை
 மடநல்லாளொரு கணிகையன்னவட் டொடர்வழக்காற்
 புடவிமானிடர் விழைவுறாவணம் பொலிந்தனளே. (௧௮)

அவனைக்காண்டலு மச்சடகோபன்மாலாகி
 யிவனைச்சேர்ந்தலதமைவுறே னெனவுரைத்திட்டான்
 கவளவேழமன்னொன்பாக் கடிதவனுய்த்துத்
 திவளவேயவட் புணர்ந்திவனுய்வுறச் செய்தான். (௧௯)

பலபல்பேயொடு பிணஞ்சுகொட்டிடைப்பயில்
 வலவன்றேவதை தானுமச் சுறுமெனின்மற்றார்
 நிலவுறழ்ந்தபற் காளிதன்னருள் கொடுமித்த
 மலர்வினைக்குமாண் டான்கவிக்கஞ்சுறநவரே. (௨௦)

அனையபாக்களின் பொருள்களை முன்முறையமைத்துப்
 புனைகிலேனவற் றோடியப் பொலிவுறற் பொருட்டால்
 வினையுந் தெய்வத்தி னொருமே மிருவலிதரினுங்
 கனைகடற்றலத்திடக்கர்க ளடக்குதல்கடனே. (௨௧)

சிவிகை மீதவன் மன்னைவைத் தருகினிற்சென்று
 புவிபி னுள்ளவர் புகழவுங் கேட்டான் புனலிற்
 குவிபுஷ் தாமரை மலர்தொறு மவனிவுந் கும்பித்
 டவிய வென்மிசை கவிசொலே லெனவுரைந் தானே. (௨௨)

பாடல் கூறிடே லெனத்தினம் பணிந்தவன் மன்னை
 யாடல் போன்றிரா சாவென நீட்டியே யழைக்கில்
 விட லுற்றன னினையபல் விதங்களும் பாண்டி
 பாட நின்று யிருப்பவர் நஞ்சுரைப் பரசே. (௨௩)

வாழ வல்லநல் லூர்வளர் மனிதர்கேழ் வரகூக்
கூழ் தேபொரு ளாக்கொளந் கொருகவி கூறிச்
சூழ லர்ச்சொக்கப் பழங்கரை சோற்றினுக் கலந்து
வீழ் லேதொழி லாயதென் றென்றும்விண் டனனே. (௨௪)

குருகை யூரினாழ் வார்தம தடியவர் கூடிப்
பொருவில் செந்தமிழ்க் கெடுப்பதற் கொருகவி புகன்று
பெருகு பேரையூர்ப் பெண்ணெருத்தியின் பிழை கண்டு
மருவு மந்நகர் மாதசார் பலரையும் வைதான். (௨௫)

மைந்தராமென மங்கலக்குறிச்சியில் வாழ்வா
ரெந்தமாதரைச் சேரினுஞ் சேர்வரேயென்ற
னந்தமார்பெருங்குருணையூர்க் கூத்தப்பட்டன்றன்
சொந்தமாமனை வியைச்சொலாவாறு தூடணித்தான். (௨௬)

குலைவு றார்மரு வியபட்டக் குறிச்சியின் கொடிக்கா
விலை நிற்கிடு மாறொரு சாபயீந் திட்டான்
விடையில் கூழொடு மோர்க்கரைத் துதவுமெல் வியன்மேற்
புலையர் பேசுமிஞ் சொற்கொடோர் புன்கவிபுகன்றான். (௨௭)

வடிவு தன்மனை தீப்பட வரைக்கவி வகுத்தந்
நெடிய வேல்விழி யாண்மிசை நேயமிக் குள்ள
கொடிய னுனவேண் டவளர்ந்தான் குடியொடு சீரு
மடியி னோடுகெட் டிடவரைக் கவியுரைத்தானே. (௨௮)

ஊருக் குள்ளாயர் புடைமரு தூரென வெடுத்துப்
பாருக் குள்ளவர் தண்ப்புகழ் மேன்மை யும்பகர்து
நீருக் குள்ளொரு கையிடு நேரிழை மான
மாருக் குந்தெரிந் திடும்படி செய்தன னந்தோ. (௨௯)

வெள்ளு ரத்தினு விரண்டிவே ளாளர்தம் மீதி
லுள்ளு வப்புநீனு யொருகவி யோதிடத் துவக்கி
யெள்ளும் பாழறம் விழுந்ததாற் கெடுதிகண் டுடைந்தான்
கள்ளு நெஞ்சக மவற்கிலை யெனற்கதோர் கரியே. (௩௦)

பாருண் மிக்கதென் பாண்டியி லுளபுனஞ்சாடி
யூருள வாழ்பவர் தினந்தினம் வயல்வரப்புற்று
நீருடன்மலல் கழித்திடிக் கொடுமையை நேர்கண்
டியாருஞ் சொல்லியே நகுப்படி யொருகவி யிசைத்தான். (௩௧)

மணஞ்செ யோர்மனை யினரிவன் தனைமதித் திலரா
யெணஞ்செ யின்னலும் வினைத்ததால் வள்ளியு நிறைதன்
வணஞ்செய் விரியே விடுமயடி சொலிமண னகனைப்
பிணஞ்செய் தாளிவன் கவிவிடத் தினுயிகம்பெரிதே. (௩௨)

மெய்ய ராவெழுத் தாறையு மிகைபட மொழிவா
ரைய மெய்துறச் சோதிக்கு மறுமுகத் தமலன்
பொய்ய நென்பனென் றவன்சொலுஞ் செலைப்பொருட் படுத்திக்
கைய கத்துறு கணைவிடுத் திடல்கணிக் கரிதே. (கக)

உட்டினைஞ்செய்செட் டிருளமென் றுரைக்குமோரூரீர்
றட்டிலாமலே தினஞ்சிறு சரக்குகள் விற்கும்
குட்டி செட்டியா னையுக்குதி கையுமவரப்பாடிற்
கெட்டியிப்புல வோனெனக் கிளத்துவே நெனலும். (கச)

அவன் மகட்டுகாடு போய்ப்புணர் வதற்கவைவருமென்
றெவள வோசினத் துட்டுனொரு கவியிசைத்திட்டான்
கவனமுடவ ளிராப்பக லங்ஙனங் கண்டு
புலனி யோர்வினா விடமிகப் புலம்பிமாய்ந்தனளே. (கரு)

மதுரை யூரினுக் கேகின னொருவிலை மடந்தை
கதுமென் நின்னவற் கண்டெழுந் திராவிதங் கருதி
யிதுசொன் னானெனச் சொல்லாந் ணிடுங்கவி யிசைத்துப்
புதுமை யாயிரந் திகழெம புரம்புகுத் தினனே. (ககூ)

நயந்த சொற்சொல லறிகிலா னழலிடை நண்ணு
மயந்த னைப்புரை சொற்கொளும் வசைகவி யாண்டான்
வியந்த வேடமில் லானவன் றுனொருர் மேவிற
பயந்து சிற்சில ரோடலுண் டென்னவும் பகர்வார். (ககௌ)

இனைய வாஞ்சிறு கதைகளெத் தனைகளோ விசைப்பா
ரனைய மட்டுநா னறிகிலே னறிந்தமட் டினாத்தேன்
பனையை நேர்சில பெருங்கதை யுள்ளன பகர்வேன்
றினையை யொத்துநா வலனாயென் ணாத்திடுக் குறவே. (ககி)

வேறு.

கோளத்து மன்னவனைக் கண்டிவரவேண்டு மெனக் கிளர்சில் லோரோ
ரேகன்று நாடகன்று நாஞ்சின டதன்முகப்பி லுற்றானங்கு
சாரணர்சிற் சிலரறிந்தம் மன்னனெதிர் போய்ப்பணிந்து தழுவ மஞ்சங்
கோரமுறும் வாக்குடனின் னுன்வருகின் றுனெனுஞ்சொற் கூறினாரே.)

அக்கணமாவ் கவனடுங்கி முதலமைச்சன் றனையேவி யையநீயிங்
கெக்கடமை விதித்தாலுஞ் செய்கின்றே மெம்மிறைவற் கெதிர்வா ராமன்
மெய்க்கவியொன் றும்பகரா தேருகெனப் பணித்தயிக வேண்டச்செய்தான்
சக்கரையோர் பாரமதி தோறுமனுப்புதிரெனுஞ்சொற்சார்நிப்போனான்.

வில்லுடையார் பலர்கூடி வேழமுத லியகொடுபோர் விளம்பினாலும்
கல்லுடைய மனத்தினனாக் கனிகுரு மன்னர்பிரான் கனலே போலுஞ்
சொல்லுடைய வாண்டான்றன் வாவுகைத்த போதுதுடி துடித்தானான்
கல்லுடைய குழற்றிருமின் கலையினெனு மிருவரின்மே லாரோர்விரே.

ஒருமாத முற்றிமற்றென் றுதித்தினோ டொறுமோட்டப் பிடாஞ்சோ
வருமாந்த சருக்கரையான் டாப்புலவற் கவ்வரச் னனுப்பா நின்றான்
வருமாந்தர் பல்ர்க்களித்தானை வைஞ்சுநாதனெனும் வண்பேர்த் தந்தை
தருமாறேந்தினத்திவெகுதரங்கேட்டான்மிக்கொடுக்கிறுன்கொன்னாதே. (சஉ)

நக்கவரிசித்தவிடோடு பெப்பதற்குத் துணியு மின்றி நாட்டிலுள்ளோ
ரொக்கவருந் திமெப்பஞ்சு காலத்திற்சிறிதேனு முணர் விலாமற்
சக்கரைசக் கரையென்றேசினுங்குதற்குத் தலைப்பட்டா யெனும்பாச்சொன்னு
னக்கணத்தி லவன்றலைபடரெனவே வெடித்துயிர்போ யகன்றதம்மா. (1)

தந்தைதலைதன்வியால் வெடித்ததென்னித்தானுமிகத் தளர்த்துமொத்தான்
சிந்தையறியாதவினை வினைக்குமிந்தவாக்குமொரு செல்வ மாமோ
நிந்தையெனும்பெருங்கூடற்கோ ராதார மேயாகி நிகழ்ந்த தந்தோ
விந்தைபெறுமெய்யுணர்வே யறியபய னெனப்பலரும் விளம்பினாரே. (1)

இளம்பருவத் துறவாளர் பலர்கூடி மலையாழத்தியன்றமாதர்
வளம்பகர்தியெனக்கேட்ட வவரையெலாம்பேய்களெனவைதப்பாட்டிற்
களம்படுங்குசினர்காந்திச் சாத்துவடிவெனும் கணிகைகலவியின்பம்
விளம்பரிதுவெல்லத்து மிச்சந்தேனமுதினிலு மேலென்றானே. (சரு)

அன்றுசிவன்புரமுன்று மெரித்தபொழுதொரு மூவர்க்கந்தவெந்தி
நன்றுபயந்ததுபோல வாற்றாநிற்சோமியெனு நாரிமேனி
யொன்றுமழகான் முருந்தன் மாலானான் பிரமன்மடலூர்த்தான்மாரன்
மன்றுகடருருவழிந்தா னென்றானவனஞ்சிறிதுஞ் சாற்றினானே. (சக)

எத்தகையதீமையினு நன்மையுஞ் சற்றிருக்குமெனக்கித்தோர்சான்ற
மத்தகையநன்மையினுந் தீமைதுழைதலிற்சாட்சி யாராயுங்காற்
பத்தருக்கே யெளியெனெனப் பலசமயதால்வருக்கும் பரமாமுன்னேன்
செத்தபிணந் தின்பார்க்குஞ் சிறிதருள்செய்கொடுமை பிணச்செப்பலாமே.

அன்னவன்வாழக்கிரா கரத்திலொருநூலிழந்த வரிவைதானோர்
சின்னவருவுடைப்பகவின் கன்றினுக்குப்பாலுணவு சிறிதுமின்றித்
தன்னதுகையாற்கறந்து கொன்றிட்டாளதுருறித்தோர் தனிப்புராணம்
பன்னரியகற்பனையு மலங்காரங்களுந்தொகுத்துப் பாடினானே. (சஅ)

ஆங்கொருகோயிலின்பணிசெய் கணிகைகாட்செய் குற்றங்களவொருளும்
வேங்கொடுக்கண்ணதிகாரி னெயிற்போதும்ண்டபத்தின் மீதேயும்பப்ப
பாங்கொருசிறற்றுவியென வவர்பெய்சிறுநீர்விழுதற் பார்த்ததாலே
தேங்கொலிச்சொன் மடலொன்றுபாடினான் வினவினர்தாஞ்சிரிக்குமாமே.

ஆளியற்கையுறுத்தனது நன்செயையவ்வூர்க்கணக்க னனக்கவந்தா
னீளியகையினிற்பாம்பு கடித்திடச்சொன்னுன்கடித்து நெஞ்சஞ்சானாய்
வானினால்விரற்றுகைத்துவிடமேறாமையிற்பிழைத்தமனைபோய்ச்சேர்த்தம்
நானிடமென்றென்று பாடியவன்நனைக்கொன்றே களித்தானம்மா. (1)

கண்ணரியபுகழ்ச்சிந்துக் களஞ்சியமென்றொருபுலவன் கடல்குழப்பாரி
லெண்ணரியபுலவர்களுக் கிடர்வினைத்தப்பொருள்வரிகொன் டிலங்கலுற்றான்
பெண்ணரசாவுமையாண்ட பெருநாட்மெத்தகவே பெரிதுசெய்தான்
நிண்ணமுறுசிலபுலவ ராண்டானைத்தொழுதவன்பாற் செலவுய்த்தாரே.

செல்லும்போதொருதேங்காய் கைக்கொடுபோபுடனிருந்து தின்
டிற்சாய்ந்தா, னெல்லுமிவனொருவன் னவன்சீறிப்பார்த்திடலு முலப்
பிலாத, நல்லுரைபோன்றறிப்பா ரெனவெடுத்துவேற்றொலியா னுணச்
சொன்னுன், வெல்லுமென்போற் சிந்துகள்பாடிமொயோ வெனவவன்
ருன்வினவினானே. (௫௨)

கொண்மிவந்ததேங்காயை யவன்முன்வைத்துப் பார்த்தியெனக்
கூறியப்பாற், றுண்டுதுண்டென்றெக்கொலிச்சொற் சிலசொன்னுத்
தனைதுண் டாயிற்றந்தோ, கண்டுகொண்டாயோவினன் தலையுடைக்க
வல்லாயோகழறுகென்றான், மண்பெயமுற்றெழுந்து வணங்கியவன்முன்
புலந்த வழிச்சென்றானே. (௫௩)

பத்திவவராக்கியனான கல்விமுதலாயநலம் படைத்திட்டாலுஞ்,
சித்தியொன்றும்பெற்றிலனேற் செயமடையானென்பதற்குஞ் செகத்
தோரென்ற, மெத்திறத்திங்கினனெனினு மேதேனுந்தெய்வசித்தியெய்
திச்செய்யுஞ், சத்தியடைந்தாலெதிர்ந்தோர் தமைச்செயிப்பானென்ற்கு
மிதோர் சான்றாமம்மா. (௫௪)

நீட்டாண்மைப்பெண்ணொருத்தி யுனைக்கொடுப்பேனெனெனமுன்
னிகழ்த்தக்கேட்டுக், காட்டானைபோன்றமுலைக் காரிகைநீபெற்றெடுத்து
க்கண்போற்காக்குங், கோட்டானைச்சாவதற்குக் கொடுத்திடெனச்சொல்
லியுடன் கொன்றான்ந்தப், பாட்டாளன்காளமே கப்புலவனெனச்சிலர்
தாம் பகர்வாரன்றே. (௫௫)

திசையறியுஞ்சிறுட்டிசெயப் பிரமாவில்வலியோனுஞ் சீவகோழக்
கசையுநலஞ்செய்தளிப்ப நெடியோனிற்பெரியோனு மியாவுமாய்ப்பத்
தசைகுலவுமுவினவே லுருத்திரனிற்கீரியனுஞ் சாற்றலாமேல்
வசைபகருந்தொழிற்றலைமை யாண்டானல்லாவொருவன் வகிக்கலாமே.

தென்பாண்டிநாட்டிலுறு கைத்தாற்றுக்கழகைநகர்த் திருமால்கோயின்
முன்பாகச்செயுமேகா தசினிழவில் வயிணவர்தம் முறைமைதன்னு
லன்பாளனெனவிழுத்தாண் டானையுஞ்சீர்பாதந்தாய் கவரிற்சேர்த்தார்
வன்பாகச்சுமந்தலுத்து வருத்தமிகலாலொர்க்கவி வகுத்திட்டானே. (௫௬)

பாளைமணங்கழற்றிருக்குங் கைத்தாற்றுப்பெருமாளே பழிகாராவென்
றோனையறமுறித்தாயே நம்பியானையுங்கூடச் சுமக்கப்போமோ [தோ
வேனையிதிவ்விழுந்தொழிவாய் நானாவரோஞ்சுமக்கவென விண்டானன்
தேனெனிகரவன்வாக்குப் படலுமதினிருந்தகலை சிதைந்ததம்மா. (௫௭)

அக்கணமச்சப்பரந்தான் முறித்துவிழுந்ததுபலரு மகன்றுபோலார்
மைக்கடுக்குமிருளடைந்தக் கோயிலும்பாழாயதின்னு மாற்றவில்லை
யெக்கவிஞனதைமாற்ற வல்லீரனோவறிகில்லை நியம்புமந்த
மெய்க்கவிச்சொற்படியவன் றேண்முறித்துவிழாதேயிருந்த விதமென்னேயோ.

சாலவுபாசனைபுரிவார் தம்முளத்திறந்தங்கருளே தலைமையாரு
மாலயத்துத்தேவர்களு மத்துணைவாய்த்தாற்பெரிது மாடல்செய்வார்
மாலடியார் குலத்துதித்து மவன்கேயிலைக்கெடுத்தல் வம்பேயன்றோ
நீலநிறப்பாவமிகச் செய்தவெலாநினைத்தொருநா னெடிதுநேர்ந்தான். ()

ஏதுக்கிவ்வுடலெடுத்தோமினியெவ்வாறுய்வமெனவெண்ணியெண்ணில்
சாதுக்கட்கனையனைய தயரதராமன்சொன்மொழி தன்னைமபிச்
சேதுக்குப்போய்முழாச் சிந்தித்துத்தனைத்தினமுந் சேர்வாளாமோர்
மாதுக்குக்க. வல்வயி ரவனுமாடனுமெனும்பா வழங்கிப்போனான். (சுக)

அன்றுதொட்டம்மகளாருகி லாடவர்கென்றவிரந்தங் காட்டப்போதே
பொன்றுதலுற்றரதுநான் புலியேகாதகிவிரதம் புரிதல்போன்ற
தென்றுமெவவெருதெய்ய வந்தனரோவதுதான்செய் திவெரெனகை
யொன்றுமெய்யாய்முடிந்தவன் வந்ததுகேட்டளவறகொந் தனஞ்சோர்ந்தானே. ()

அச்சேதுண்டாவதன்முன் நிகழாதிச்சேதுசெந்து ராமென்றேறும்
நெச்சேடியாலோவங் கேலியிருதலத்துமுறு மெழில்வெற்பேறி
மைச்சேலுண்கண்ணெருத்தி மாதவிடாய்க்காரியவண் மாட்டிச்சென்று
கைச்சேட்டைசெய்தகந்தா வென்னவொரு பல்லவந்தான் கழறினானே. ()

அந்தவொலியெழலுமெதி ரொலியெழுந்தாங் கசாரியடடாபோது
மிந்தமட்டினிற்றுத்திலையேலின்னுயிரிற் கிறுதிவரு மினியிப்பாரின் [ர
மைந்தப்பலர்க்கெமனெனவாழ் கலைகடிதுவிண்பதிபோய் வசிப்பாயென்
தெந்தவிதத்தலத்துமிதுகண்டதின்னென் றஞ்சி வெள்கியேகினானே. ()

போம்வழிமுற்றுமுனமே யவனாவிலொருகொடிய புண்ணுண்டாயிற்
றும்வழிநோக்காமலழி வழிநோக்கிக்கெட்டேமென் றயர்ந்துவிழ்ந்து
சாம்வழிநோக்கிக்கிடந்தா னொருவருமாங்கவனருதிற் சாரவில்லை
வேம்வழிபாட்டேதேனும் விளம்புவானெனப்பெரிது வெருவிமாதோ.

அவனாவிப்புழுத்திராணன் டாயதென்றுஞ்சிலர்மகிழ்வுற்றிறைவாரந்தோ
தவளங்கத்தவளிருந்த தலத்தவையுண்டாமெனநான் சாற்றமாட்டே
னெவனோவங்கவனுயிர்போம் பொழுதுமறைத்திருந்துபார்த் தனனமெங்கே
சுவனியானென்றுதாதொருபெண்குதித்தோடினெனவுங்குறுவாரோ

அன்னவனாவினிலிருந்து விளையாடினான்செயலென் றறிவார்சில்லோ
ரின்னவனிக்கொடுமையெலா மியற்றினனென்றேதுணிவுற் நிகழ்வார்பல்
ரென்னபயனிதனலுண் டாயவென்றம்மிழ்ப்புலவ ரேற்றந்தானு [ரா
மன்னர்முதலோரவரிற் றுழந்தவயோயெனுமிசமும் வயங்கருளே. (சுௌ)

வல்லாண்மைக்கொடும்வாக்கின்வசைகவிதையாண்டானான்மாய்ந்தமாந்த
ரெல்லாருமெனையரென லிராகவனாதியவீர ரேந்துந்திண்கை
வில்லாலுந்துருவாச முனிமுதலாகியமேலேரீர் வெகுண்டுசொன்ன
சொல்லாலுமாய்ந்தவரே யனையரென்கைமுக்காலுந் துணிவுதானே. ()

வாக்குவீலிவெருவாகப் பெற்றரியவண்ணமெட்டும் வழங்குவார்க்கு
மாக்குவதமிழிப்பதுவும்பொலரிதென் றுணர்ந்தோரேயாண்டான்சொற்
தாக்குமதிசயமறிவார்தவஞ்சிறி துமுயலாராய்த்தருக்கங்கற்றுப் [போய்த்
போக்குவரவுணராமற் புலம்புமிளங்கவிஞ்ஞானம் புருந்திடாதே. (சூசூ)

திரிமூர்த்திகளின்பெயரும் வாகுமுந்தலமுதலகர் திறந்திதன்னே
டரிதாயகறியுமணி களும்படையுமொருவெண்பா வதனுட்சொன்ன
பெரியோனாங்காளமே கப்புலவனிலுமாண்டான் பெரியோன்கண்ம.
ரெரியோலுங்கவிபொழிந்திட் டனர்குலமறக்கெடுக்கு மியல்பிலம்மா. ()

இருநிலத்தற்றார்பலரு மெமனி லும்பொல்லானெனவே யிதயமஞ்ச
வருள்வலியாற்கவிபாடி யம்மைபதம்புகுமாண்டா னுற்றல்சொன்னேன்
மருவுமனையவளன்றி மற்றமடவார்பலரு மாதாவென்றோர்
பொருவின்பிரமாணநுவல் வீரபாண்டியப்புலவன் புகழ்சொல்வேனே. ()

வசைவியாண்டான்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உசடுஉ.

ஐம்பத்தெட்டாவது

வீரபாண்டியப்புலவர் சருக்கம்.

பொன்பார்புரக்குமகவான் புனையுமுடிகழ்ப்புரள
கூன்பார்வையொன்றெறியும் வழுகுபுரக்குமகமைத்
தென்பாண்டியினிற்கீழ்ச் சிந்துக்கரையிற்றிகழ்ந்து
துன்பார்வரினப்பளிகூந் தூத்துக்குடியூருளதே. (க)

திரும்ப்திரமென்றொருபேர் செப்புவதுமுண்டதனுள்
வருமைந்தரினமுதறிஞன் வாய்மைசிறி துமறவான்
பருமந்தரநேர்புகழ்தோய் பாணர்குலத்திற்பிறந்தோன்
தருமந்தவறுதலுற்றுங் கற்புமனையாளுடையான். (உ)

கொற்றமலிபாஞ்சாலங் குறிச்சியதனிர்குலவுஞ்
சிறந்தரசனொருவன் சிந்தைவிருப்பிற்றினைத்தோன்
கற்புலமைத்திறத்தாற் களிமேலிட்டிக்குதியா
துற்றவாக்குச்சித்தி யுறலேயுயர்வென்றுணர்ந்தான். (ஈ)

பழிப்பில்புகழ்சால்வீர பாண்டியனெனும்பெயரோன்
விழிப்புப்புரைமெய்யுணர்ச்சி மேவோர்பெரியோனருளா
லழிப்புந்தவிர்க்கவல்ல வாறக்கரமேசெபித்துச்
செழிப்புமருவுஞ்செந்தார்ச் செவ்வேருருச்சிந்தித்தான். (சு)

முன்னையாளிற்செய்த முதிர்மாதவத்தின்பயனே
பின்னையாருந்திச்செபித்த பெருகுஞ்செபத்தின்வலியோ
வென்னையெனநான்சொல்வே னெழில்வேற்குமரப்பெருமான்
றன்னையவசமாச்செய்து தருக்குந்தகைதோய்ந்தனனே. (௮)

அவ்வூர்க்கேயில்வையு மமலைகளிசூர்ந்தருளால்
வெவ்வூற்றெழிக்கச்செய்யும் வியனாபிள்ளைக்கவியு
மெவ்வூர்களுக்கெவ்வெந்தப் பனுவல்களுமோவிசைத்தான்
செவ்வூழ்வலியாற்குகவேள் செயல்பெற்றவர்க்கியாதரிதே. (௯)

எந்தச்செயல்வேட்டிடினு மியற்பாகுரத்தாற்செந்தூர்க்
கந்தக்கடவுட்பாடிக் கணத்தின்முடித்தேமகிழ்ந்தா
னந்தக்கதைகளெல்லா மகிலத்தறைவார்பலபே .
ரிந்தப்புவிற்சிலரா வியான்கேட்டளவோதுவனே. (௧௦)

தாரமன்றிமற்றத் தையலாரையெல்லா
மீரமுறுதாயென்றே யென்னுநினைப்பேனிதுமெய்
சூரற்செகுத்தோனானே யென்னுமொருபாச்சொன்னான்
பாரதனிலிவ்விதம் பலருங்கொளற்பாற்றன்றே. (௧௧)

அந்தவிதியன்னவனுக் கமையத்தலையிலெழுதி
கந்தமலர்மேல்வாழும் கடவுள்கரங்கடழை
விந்தவுலகைவெறுத்திட் டுரந்துண்டதற்பின்மடவார்
பந்தஞ்சிலருக்கெழுதும் பனவன்கரமிற்றுக்கவே. (௧௨)

செய்க்கொண்டவிர்வேற்பெருமான் சீராரருள்பெற்றுளவா,
றியங்கும்படிசெய்கெனவாங் கியன்றசிலர்கேட்டதனா
றியங்குமதியோர்சோரத் திருமந்திரத்தூர்க்கோயில்
வயங்குங்கொடிக்கம்பத்தின் மணிநூவறப்பாடினனே. (௧௩)

தன்னப்பனுக்கோதாய்க்கோ தக்கதிதிவந்திடலா
வின்னபுலவன்றேங்கா யிரண்டோமூன்றோவிரக்கிற்
றென்னஞ்சோலையினன்றான் செய்யகவியாலுதிர்வித்
தன்னவையெல்லாங்கொடுபோ யளிகூரெனச்சொன்னனே. (௧௪)

மாங்காயொடுவெற்றிலையும் வாழைப்பழமுந்தந்தாய்
தேங்காய்நெற்றுந்தருவாய் செந்தூர்முருகோனையென்
றாங்காதரத்தோடொருபாட் டறைந்தாயிரநெற்றுதித்தான்
றீங்காடிகழ்வதொன்றுஞ் செய்ததிலையன்னவனே. (௧௫)

தன்னாண்டன்மைகெடுக்குந் தமிழ்ப்பாட்டொன்றுமாண்டான்
வன்னுவதனும்சொல்ல வழங்கும்வாணித்தாயே
யின்னாவினியிசையும் நிதமேவினைத்தாளிதன
லன்னாள்செயலையளத்த லார்க்குமரிதாமம்மா. (௧௬)

இந்தப் புலவனொருங்கா லெழிற் செந்தூர்க்கேடுகையி
லந்தப்பொருநநதிநீ டதுமேவிடலாலயர்ந்து
சொந்தக்கூவியொன்றோதிச் சுருக்காவழிவிட்டிடப்போய்ச்
கந்தக்கடவுட்டொழுத கதையுஞ்சொலுங்காசினியே.

(கச)

வேறு.

கோரமிக் குடைய மிலேச்சர்தங் குலத்தோர் கொற்றவேந் திணித
னப் பிடலாந், பாரகத் துலவு மலமச்சன்மே னியினிற் பகம்பொனா பர
ணமிக் கணியோ, னொணம் விதித்த பஞ்சகௌவியத்தோ ரகத்தினிற்
பிறந்தவ னுந், ரோரமே வளர்ந்து விரிந்ததோர் புளிக்கீ மும்பர்கோ
ன்றொன விருந்தான்.

(கடு)

அன்னவன்றனைக்கண்ட லுலவளவேனு மஞ்சுறுதப்புலவன்றான்
வன்னமைத்துமட தனத்தின் மீதுடன் போய்வையென்மா ட்சிநீமதித்தி
மின்னனேர்வடிவேற்றுகருட்டுப் பருஞ்சிர் மேவியுள் ளேனொனவிரை விற்
சொன்னபோ தவன்றானதிசயித்தருயிற் குழ்பவர் வெருக்காளச்சொல்வான்.

ஆயினி ங்கணமேயிம்மரத்திந்த வடங்களை முறிந்துவிழ்ந்திடநின்று
வாயினுலொருபாட்டுரைத்தியற்றுவையேல்வனக்கியென்மபரிவிறையனைத்து
நீயிவண் கொள்ளு கெட்டுக்குவனின் றேனினைத்தவாறொதுக்குவனெனலுஞ்
சேயினைமலர்த்தாள்கருதலவிட்டொழியாச்சிந்தையெழுந்தமிழ்ப்புலவோன்.

அவனதாள்கண்ணக்குறையிடச் செய்வித் தப்புறமுப்படியேனு
மிவனுளபுளியங்கொப்பொடிந்திடவேவேண்டுஞ்செந்தாரினுங்கிறைவா
தவர்துணைக்குருபராசெப்பேயனைய தனத்தெட்டுருதத்திதன்கொழுநா
நவமலிதெய்வயானைதன்கணவா வென்றொர்பாநவின் றானம்மா.

(கஅ)

பாட்டுமுற்றதுலங்கத்தரிங்கோலிற், தந்திக்கைபோற்றுகிறியிருபாலு
ங்காட்டுபுவிமுத்ததுடன்வனஞ்சிக் கான்மலர்க் கற்ப்பணிக் கினியென்,
மாட்டுளச்சிளங்கொண்டொறுத்திடேலெனக்கேட் டதுசெய்யெனன்ற
பின் மகிழ்ந்து, பூட்டுபூ ணிரண்டா யிரம்பென்மேல் விலையயாவையும்
பொருக்கெனக் கொடுத்தே.

(கக)

இன்னமும் வேண்டு வனவெலாஞ்செய்வே னெனச்சொன னதற்கி
யற்புலவோன், சொன்னசொற்றவுறுதுஞ்ற்றலேபோதுந் தொகுத்தென்
வேட் கைக்கௌலாமுதவற், கன்னவா கணைப் புடைத்தவே னுளனென்
றறைந்தவன் றன்னக ரடைந்தான், பொன்னதாம்படிமற்றொருபொருட்
சுட்டிப் புகலினுமியல்வதோர்ந்திலனே.

(க௦)

அந்தமெய்ப்புலவற்கொருமகள் பிறந்தா ளவளினம்பருவத்தேதங்கை
மைந்தனுக்கினிதுமணஞ்செய்வித்திட்டான் மகடனையறியுநாள்வருமுன்
சிந்ததனிடவாழ்சிங்களத்தினுக்குச் சென்றனம்ருமகன்றிரும்பி
வந்தவுட்சேரக்கண்டிலன்பருவம் வருமகள்வருந்தல்கண்டனனே.

(க௧)

பத்தினியொருபாற்றங்கைமற்றொருபாற் பருவரப்படுவதும்பார்த்தான்
சத்திவேற்குமரானல்லதுதமக்கோர் தஞ்சமின்றெனத்தெளிதகவா
லத்திறத்தவர்கடம்மொடுசெந்து ரடைந்துசந் நதியின்முன்னு
னித்தியப்படியிற்செயுமபிதேக நேரமாத்திரைநிகழ்ந்ததுவே. (௨௨)

வேலுக்குஞ்சொல்லியிலுக்குஞ்சொல்லிவீரதண்டைகண்மினீர்தருநின்
காலுக்குஞ்சொல்லியமுதனனென்றோர் கவிசொனுகருநிற்குறப்பெண்
பாலுக்குமயங்குங்குகன்றிருவருளாற் படரெனத்திரைகயிறற்று
மாலுக்குச்சொன்னகளிறுபோற்சிந்தை மகிழ்வறச்சேவைவெய்யதியதே.

காண்டலுமின்னதினத்தினின்மகளைக் கணவன்வந்தனைந்திமொறே
யேண்டருபுகழ்சொல்லிவராகுவைக்கொண் டயய்றுவேனென்றுரைத்திட்டா
னாண்டமர்ந்துள்ளார்செவியெலாம்வினவா தவன்செவிமாத்திரம்வினவிற
ந்நட்டருள்செய்தாரிங்கனமெனவே யாவர்தம்மொடுமிசைத்தானே. ()

பூசைமுற்றியபின்னிலைத்திருநீறும் புசிப்பவும்பெற்றுளம்பூரித்
தாசையோர்புகழ்தன்வகரினுக்கேகி யறைந்தநாளினைக்குறியாக்கிக்
காசையுஞ்சொலையும்வறச்சொரிந்து கவின்பலசெய்தனனந்த
வோசைநீழ். டலாலுலகிடைவியப்பு மிகழ்ச்சியுமொருங்குமிஞ்சினவே.

குறித்தநாளந்தப்போதொருவீரன் கோளரியேறெனப்புலவன்
செறித்தமெய்யன்பிற்குறைவிடமான சேயிழையிருந்துதிச்சென்றாங்
குறித்தயிர்கலந்ததாம்பொதிசோறேற் றுன்மருகனைக்கொணர்தருவான்
மறித்தநீர்க்கடன்மேற்செல்கின்றேனுனது மணவன்சொற்படியெனமறைந்தான்.

அங்கதுநிகழ்ந்தவுடனவள்புலவற் கறைதலாலதிவியப்பெய்தி
யிங்கதுபெற்றாயான்பெறுகில்லே னென்னிலுமேற்றநீயென்றான்
மங்கலநின்கையணிதரப்பெறலால் வாய்ந்ததென்றவள்வகுத்திட்டா
டங்களிலுள்ளக்கலப்புமிக்குடைய தம்பதிகளின்சபாவமதே. (௨௪)

அப்பொழுதாங்குற்றம்மருகனைக்கண் டதற்கியைந்தனவெலாமாற்றி
மைப்பொருகடன்மேற்கலமுந்தானாகி மதியம்வந்தெய்துமுனுய்த்தான்
றுப்பொடுபுரையுஞ்செழுந்தமிழ்ப்புலவோன் றயரொழிந்தவகையிறுண்டான்.
மெய்ப்பொருணிலையமறிகிலாராய வீணருமிகப்புதழ்ந்தனரே. (௨௫)

புலவன்நன்மகளுமருகனுஞ்செய்யும் பேரகியுமெனக்களிப்பூத்தார்.
வலமிஞ்சபானுகோபனைச்செருத்த மாரதன்றுதுபோம்வாழ்க்கை
யுலகின்கண்மற்றார்பெற்றனரந்தோ வுளத்தருண் மேலீடிவொருவற்
கலகின்றியுயர்பேறளித்திடுந்தெய்வ மறுமுகனன்றிவே நிலையே. (௨௬)

அத்தகைவீரபாண்டியப்புலவ னழிவுருதம்பலத்தலவுஞ்
சித்தர்தங்கூட்டம்விழையினும்புகலாஞ் சிகரிகடொறுந்தினம்பற்பல்
பத்தரோடேகிச்செந்தமிழ்க்கவிகள் பாடிவிட்டுநினுமுற்றிடலா
மித்தரைமாந்தரொனவுடல்விடுத்தே யேகினன்பத்திடுவென்பாரே. (௨௭)

ஈசனைத்திண்கைச்சிலையினுற்புடைத்திட் டிகபரமளந்ததாட்டிருமாஸ்
பாசமார்தருதேர்ப்பரியினமுகைக்கும் பாகனும்பரிசுபெற்றேனும
வாசனைப்பலத்தால்வேட்டுவச்சிகவா மகிதசுத்தினிற்சிறந்ததனாற்
றேகடனயிக்கமாய்க்கிவிழையுஞ் சிந்தையுமெய்தரிதம்மா.

ஆந்தரத்தூமரர்சிறைவிடற் பொருட்டாலலைகடற்கடந்ததானைத்தன்
செந்தகைமகளின்புறவுமவ்வாறே செல்லவிட்டவன்புகழுரைத்தேன்
சந்தனச்சோலைக்கேரளத்திறைபாற் சண்முகன்மன்னைத்தூதுபுங்
கந்தசாமிப்பேர்க்கவிப்புலவோன்றன் காதையுங்கட்டுரைப்பேனே. ()

வீரபாண்டியப்புலவாசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட நருவிருத்தம் - ௨௪௮௪.

ஐம்பத்தோன்பதாவது
கந்தசாமிப்புலவர் சருக்கம்.

வாளுகிர்ப்புலித்தோலார்த்து மறையவன்றலையிலேற்றோன்
வேளுநானுருவமெய்தி வியனரசாண்டவாற்று
னாருமண்டருங்கொண்டாடு நறுந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டி
லீனுவலென்றோர்சாதி யினரும்வாழ்ந்திருக்கின்றாரே. (க)

அக்குலத்தினிற்பல்லோ ரானை நெய்கொழிலுமுள்ளிற்
புக்குளங்கலக்கும்பொல்லாப் புகைப்புனல்விழையுஞ்செவ்வா
ரெக்குலத்தெவரானாலு மேன்றமாதவஞ்செய்வாரேற்
றிக்ருணர்புகழ்ச்சிதோய்வா ரெனுநிசந்திகழுமாதே. (௨)

அவரிடையொருசேய்தோன்றி யப்பனாற்கந்தசாமி
யிவனெனும்பெயர்கூட்டப்பெற் றின்றமிழ்சிறிதுகற்றுத்
தவமுனியொருவன்றன்னாற் சடாக்கரத்தியானமெய்திக்
ருவவுறுதோளுமார்புங் கோதையர்குறிக்குநாளில். (௩)

சிறிதுநாளினத்தாளுடோர் செல்வன்றன்மனையிற்சூலித்
தறிநெய்சீவனஞ்செய்துற்றான சண்முகனருள்வந்தெய்தி
யறிவுமாண்மையுநல்வாக்கு மமரராதியர்க்குமச்சஞ்
செறிதருசெயல்கள்செய்யுஞ் சித்தியுஞ்சேர்ந்தவன்றே. (௪)

அம்மனைவளருங்கன்னிக் கைமந்தபேரழகைக்கோக்கிக்
கைம்மலர்பற்றிடாமற் கவியொன்றாலுவினந்துசொன்னான்
மம்மர்கொண்டிள்ளானென்ன மதித்தந்தமகடன்றாழை
யிம்மனைக்கினிவாசாம லேகெனவனுப்பினே. (௫)

வெளியினில்வந்துசிறிசில் வியன்கவிவிரைந்துபாடி
யனிறுகர்கடப்பந்தாரா னருடனக்கமைந்தவுண்மை
தெளிவுறவுலகினோர்க்குத் தெரித்தனன்செல்வாநில்லோர்
கனிமலிந்தியானமாதி கவின்பெறவழங்கினாரே. (௬)

அங்கதுகண்மென்று னகத்துறெலென்றுபோக்குங்
துங்கன்மாதுலனாய்தத் தொழக்கைமாமயில்போல்வானைச்
செங்கீரம்பற்றநல்கித் திருத்தியுமடைந்தானென்றும்
றங்கமாதியகண்டாலித் தரையிலர்வஃப்படாரே. (௭)

பைந்தமிழ்ச்சுவைதேர்வீர பாண்டியப்புவவன்போன்றிக்
கந்தசாமிப்பேர்வாய்த கவிப்புலவோனுமோர்கா
லுந்தடற்புளியின்கொம்பொன் றெழுந்திடப்பாடினென்
றிந்தமாரிலத்திற்சிலலோ ரியம்புவரிசனமெய்யே. (௮)

செந்தின்மாநகரைநாடிச் சிவிகைமீதேறிச்செல்காற்
கொந்திலங்கியபூஞ்சோலைக் குருகையூர்ப்பனவர்வந்து
வந்திடாவாறுவந்தாய் மனிதருக்கடுக்காதென்று
புந்தினேர்கந்தசாமிப் புலவனைத்தடைசெய்தாரே. (௯)

துடுத்தவர்தம்மைநோக்கிச் சண்முகனருட்பேராண்மை
யடுத்தபின்மனிதனல்லே னமரரையனையனையான்
விடுத்துய்மினின்றேலந்தோ வெங்கவியுரைத்துநம்மைக்
கெடுத்திவண்ணெசல்வேன்சாட்சி கேட்டெனையுணர்மினென்றான். (10)

என்றவனுரைத்தபோதங் கீண்டியவீட்டத்தூடோர்
வன்றகையினன்றன்கையின் மறைத்தொருபொருளைவைத்தி
தின்றமிழ்க்கவியிற்சொன்னு ஷிங்ஙனஞ்செல்லாமின்றேற்
பொன்றயங்கியநின்றுயானம் பொடிப்படுமெனப்புகன்றான். (௧௧)

கொங்கைக்குச்சந்தமாகுங் கோலவேல்விழிக்குமையாந்
திங்கள்வாணுதற்குநல்ல திலகமுமாகுமாதர்
செங்குழாம்பயிலுமாழ்வார் திருநகர்மாடவிதி
தங்கியமண்ணென்வெண்பாச் சரதமாச்சாற்றினானே. (௧௨)

அக்கணமவனையன்போ டனுப்பிவிட்டவர்கடம்பி
லிக்கவிப்புலவன்வாயா லெரிநிகர்கவிகேளாமற்
றக்கவாறியலச்செய்கை தனிப்புதழ்ச்சடகோபன்றன்
மிக்கபோருளெயென்ன வியந்துளம்கிழந்துபோனார். (௧௩)

வேறு.

தந்தத்ததன தந்தத்ததன தந்தத்ததன தந்தது.

செந்திலின்கணதி யூன்புடன்கடிது டென்றனன்பல்பல் சிந்தினு
லுந்திடம்படிபு கழந்தனன்சரிதி யொன்றிறின்றினிதி மைஞ்சினான்
மந்திரம்பெரிது ணீர்த்வவந்தனரு மங்கலஞ்சொலவி ளங்கினு
னீந்திரன்றுயர்த ணந்தகந்தனரு ளிங்கடைந்துமகிழ்மைந்தனே. (௧௪)

தத்ததத்தன தத்ததத்தன தத்ததத்தன தத்தன.

அச்சிகட்புணர்வி ருப்பும்விட்டுறம ருச்சுக்கதீரளவ கிப்பதான்
மெச்சியற்கைபெறு மத்தலத்தருகு வெற்பெனக்குவிம ணற்கணை
பச்சிலைச்சுருள்ச வைத்திசைக்கவிப டித்திழிப்பல்வினை துப்புரீ
ரெச்சில்கூப்பகிர கத்துவிக்கிரக மிட்டபொற்கலை நைத்ததே. (கடு)

தனனதானதன தனனதானதன தனனதானதன தனனதானதன தனனதன.

இனையவாடல்பல தலமும்வாழ்கடவு ளினமதுடெவரு முயல்கிலார்
நனையுமாடைநிற மதுசுவீரெனலி னவையில்ப்புசைபுரி பவனையோ
வுனையிவாறுடைய வலருளார்சொலென வருகியேயமுது கொழுதபோ
தனையேவேலதென மல்குராவொடு மணிசெவேனொருவன் மிசைஞலாய்.

தத்ததானதன தத்ததானதன தத்ததானதன தத்ததன.

என்றனதுபெயர் கொண்டபாவலவ னின்பமார்க்கவிள எம்புபோ
தொன்றநானருகு நின்றவாதரமு ணர்ந்திடாதவனு நிழ்த்ததா
மன்றவாறியல லென்றுஞாலநினி யன்பொடோதல்விழை மின்றதான்
மன்றநீருணர்ந்தல் கண்டுளோனெனா கிழந்துகூறினன்வி ரார்த்தரோ. ()

தத்ததானதன தத்ததானதன தத்ததானதன தத்தன.

அச்சொலோதிமறை வுற்றபோததிச யித்தனோருவகை முற்றினர்
மெய்ச்சொலாமதுச கத்தின்மானிடர்மி கச்சொல்பேரொவித னைத்ததா
லெச்சொல்யாப்பெறவ ளிக்குமாறுகுக னிட்டமாயினும்வி லக்கலார்
பொய்ச்சொலேயெனநி னைக்கொணுதுய்பு கழ்ச்சியாமதும திக்கினே.

தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதன.

தலமதன்கதுறை பலரையுஞ்சில்கவி தையில்விளம்பியுமு வகைசெய்தா
னலம்மடந்தையர்க ளிருவருந்தனரு கமைதல்கண்டுபெரி துருடுகு
னிலகுசெந்தமிழவ லவர்கள் கண்டுதொழு துவனொஞ்சிக்கமென வெருவினார்
நிலவணிந்தசடை விமலன்மைந்தனரு ணிறைவடைந்தபினே தருமையே.

தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதத்தன தனனதன.

மதனன்வெட்கமுறு திருவுருக்குமான் மகளிப்பற்பலரொ டினிமைகூர்
பதமிதப்பகர்வ தலதுமற்றுமுள பலகவித்தொகுதி விழைகிலா
னிதமிரக்கமுறு கொடியவர்க்கியம னெனவிளக்கமுறு பெருமையான்
விதரணக்குணமெய் தினரழைத்துதவும் விதமதற்கொர்கல மனையனே.

தானதத்தன தானதத்தன தானதத்தன தானன.

மாவதன்களவு நாடினன்செயதி மாயமும்புலிய னார்கள்முழ்
காவலன்புகலு மாணையின்படிகை காலிழந்ததுவு மோசைகூர்
சேவலங்கொடி குலவுசெந்திவிடை சேறலுந்துதிசெய் பான்மையா
னோவதன்றவைகொண் மேன்மையும்பொலியு துல்லெனெழுபுகி லாயதே.

தானதத்தன தானதத்தன தானதத்தன தானனா.

யானமுற்றும்வெரு வுர்க்குற்றுவன லேழையர்க்கரசு போலவாழ்
மானிக்கமனை யாணிமித்தமனை வாய்விடுத்துமகிழ் கூர்வன
லானனக்கடவுள் வாய்விடக்கைகளி னூவிடித்தவன லாதொத்தே
வினமற்றபுக நிவதற்குரிய தேயெனற்கிசைவு றுனரோ. (௨௨)

தானதானதன தானதானதன தானதானதன தானனா.

ஆலகாலமுன வானநாதனரு ளாறுமா முகவி சாகவேள்
பாலவாவொடெனின் மேலெனாநிகழொர் பாலனீதியென நாடினா
னீலவேல்விழிமி னானமேனையரு நேரிலாவுவகை கூரவே
காலதாமதமி லாமலேயிணையில் காமரோடுதவி னானமா. (௨௩)

தன்னதார்த்தன தன்னதார்த்தன தன்னதார்த்தன தன்னனா.

என்னயாண்டுபெற முன்னிவேண்டிமுனு மின்னலீர்த்துதவ னண்ணிமால்
வன்னவீரங்கடலின் முன்னர்நூங்கொடு மன்னினான்குமர னுண்மையே
யின்னகூர்ப்புலவன் விண்ணிலோங்குகரு மெண்ணுமான்படைதல் கண்ணிடா
தன்னம்வான்கலைகள் பொன்னிலாம்பணிக ளன்னவார்த்தனனி மண்ணிலே.

தய்யதாத்ததன தய்யதாத்ததன தய்யதாத்ததன தய்யனா.

செய்யவேற்படைகொள் கையன்மேற்பலபல் செய்யுன்சாற்றம்வலிபெய்திறர்
வையமேற்புனித மெய்யார்நாழ்ச்சிசொலி வைததீக்குலர்த மில்லின்வாய்
பையலாப்பிறவி கொள்ளினாற்றலொடு பெளவமெய்த்தபுக தொல்லிவா
னையர்வேட்டிடவு மல்குசாட்சியிவ னல்லதார்க்குமிலை யுள்ளவே. (௨௫)

வேறு.

கலனணிமதனிகர் கந்தசாமிப்பேர்ப்
புலவன்றான்சிற்பினுள் போயபின்னர்பைம்
பொலன்விழைவெய்தலாநீ பொருளில்லேரளத்
தலமகிபன்கொடை தன்னைநண்ணியே. (௨௬)

தன்னுடைக்கடவுள்பாற் சாற்றினுனவன்
மின்னுடைவேலொடோர் வியன்களுவிடை
மன்னுடைமனத்தினுள் வயங்கிரீன்வயி
னென்னுடைப்பாவல னாயின்னவரும். (௨௭)

அன்புடனவற்கொரை யாயிரம்பொனீர்
துன்புகழ்வுளர்த்தியென் றுரைத்துப்போயினுள்
றன்புறமதிக்கலாச் சாதியோனெனத்
துன்புநீழிமன்பல குழிந்துற்றானரோ. (௨௮)

மற்றைநாளங்கவன் வரவுகேட்டலும்
பொற்றைநேர்புயத்திறை பொருக்கென்றேயெதி
ருற்றையநெஞ்சத்தோ சொவிலுள்ளத்து
ளற்றைவேழ்க்குன்சொல லனைத்துக்கூறினான். (௨௯)

அன்னசொற்கேட்டலு மளப்பிலார்வமாய்
மன்னவனிக்கணம் வகுத்தவத்தொகைப்
பொன்னளிக்குவன்கொடு போதியென்றலும்
பன்னருந்திறலுடைப் பாவலன்சொல்வான். (௩௦)

புன்குலத்தினனெனப் புறத்திலவைத்துநின்
பொன்குவையளித்திடப் புந்திகொண்டனை
வன்குரற்சேவலான் வரவுகண்டபின்
னென்குலமுயர்ந்தவா நேனுற்றோர்ந்திலாய். (௩௧)

பூவலயத்தினிற் பொலியுமானிடர்
யாவரேயாயினு மிகல்கொல்வேந்தர்தம்
மாவலுக்கடங்குற வருள்பெற்றாரெனிற்
நேவரேயென்பதுஞ் செப்பவேண்டுமோ. (௩௨)

அருவரேலென்றுசொற் றழைத்துக்கொண்டுபோய்த்
திரும்மலிமன்றா தனத்திற்சேரவுய்த்
தருகுறுபிடமீ தவனும்வைகநீ
தருதலைத்தருதியிச் சணத்தென்றானரோ. (௩௩)

அன்னபாங்கறிந்துசற் றயிர்த்துமன்னவ
னின்னபேரவைகுறித் தின்றுநான்வரி
லென்னகம்வியப்பதொன் றெய்திற்றவ்விதம்
பன்னல்வேட்டனெனப் பகர்ந்திட்டானரோ. (௩௪)

மேக்கையுங்கிழக்கையும் விளக்கிமேதரு
பாக்கைநல்கிடுமொரு பசுமரத்திடுங்
காக்கைவேற்றொலியென்றொர் கவிசொன்னாட-
னாக்கைமெச்சுபுபொரு ணல்கினானரோ. (௩௫)

பொன்னொடுகிற்சில பொருளுயிந்தவன்
றன்னொடுமன்பத சாரியாநடந்
துன்னொடுநானொருக் காலுமொப்பலே
னின்னொடுகுகனுளா னென்கிகழ்த்தலும். (௩௬)

சொற்றிடுஞ்சொற்றொடு துகளிலார்வமாய்
வெற்றியல்பினையலாய் மேகமேனியா
னுற்றியங்கினனின்பா லுண்மைநீயிவ
ணிற்றியென்றுரைத்தவ னீங்கிப்போயினான். (௩௭)

ஐயமுறாமலே யகத்திலுள்ளதா
மெய்யறிந்துரைப்பவன் மேலைத்தெய்வமென்
றுய்யவள்ளுவப்பிரா னுலகிற்கன்றான்
செய்யசொற்றமிழ்மறை செப்பறிண்ணமே. (௩௮)

போனவப்புலவன்மெய்ப் புகழ்கொள்பாண்டியிற்
றுனறிந்தளவினிற் றருமஞ்செய்துவாழ்ந்
தேனலிற்முறத்திதா ளிணைபராவிய
வானவன்றன்பதம் வாய்ந்திட்டானரோ.

(௩௯)

செந்திலான்றருபெருந் திறல்குறைந்ததாற்
பிந்தினொந்தனனெனப் பேசுவார்சில
ரந்திவான்மதிச்சடை யவன்றன்சேயருள்
வந்திழிப்போவது வழக்கமல்லவே.

(௪௦)

அக்கவிஞன்பெறு மந்தவண்ணமே
மெய்க்கனகங்கொளல் வேட்டுவேண்டினேன்
செக்கர்நேர்க்குப்பிரான் சிந்தைசாட்சியாப்
பொய்க்கனவான்மிகப் புண்செய்தானரோ.

(௪௧)

மன்னவன்கோலமா வந்துசின்மொழி
சொன்னதுண்டவைசில கவியிற்சொற்றுளேன்
பின்னரனரிமுதற் பேசுந்தேவெலாந்
தன்னதுசொருபமாச் சாற்றினுனரோ.

(௪௨)

கானநர்ன்மறைபகர் கடவுட்கூட்டத்தோர்
வானவனீயென வணங்குமென்னிடம்
யானலாற்றெய்வமவே நின்றென்றோதின
னேனதாங்கவனிட மிசைத்திலான்கொலோ.

(௪௩)

பத்தியுஞ்சித்தியும் பழுதின்முத்தியு
முத்தியினளவினி லுயர்வுந்தாழ்வுமாஞ்
சித்தியேயுலகினர் தெரிதற்பாலது
சத்தியமாமனச் சாட்சிமேலரோ.

(௪௪)

கந்தசாமிப்பெயர்க் கவிஞன்கர்தையு
மந்தமாண்புறவிழைந் தடைந்ததன்மையு
மிந்தமட்டுரைத்தன னினியன்னேன்பெறு
மைந்தனெய்தியபுகழ் வகைசொல்வேனம்மா.

(௪௫)

கந்தசாமிப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் ௨௫௨௬.

அ று ப த ா வ து

ஆறுமுகப்புலவர் சருக்கம்.

தேறுதமிழ்ப்புலமைச் சீரியருநாணமுறம்
வீறுகந்தசாமியெனும் வியன்பெயரோடுறுமொருவன்
பேறுபலவற்றினிலும் பெரிதாகப்பிறந்தமக
னுறுமுகப்புலவனென வகிலமிசையவிரந்தானே.

; (௧)

தந்தைமொழிந்திடக்கேட்டோ தவனொருவன்றாப்பெற்றோ
விந்தைபெறுமாநெழுத்தே மிகச்செபிக்கும்விரகெய்திச்
சிந்தைதெளிந்தம்பொன்மணிச் சிவிகையாகியபிறவு
நிந்தைதருமெனநீத்து நிரெறியிற்புகுந்தானே. (௨)

வெண்ணீறுமக்கமணி மிருவடமுமெய்ஞ்ஞானத்*
துண்ணீர்மையென்றுபெரி தொளிர்கல்லாடையும்புனைந்து
தெண்ணீர்மைப்பெரியவரைச் சேர்ந்துசிறியரைநீங்கிக்
கண்ணீர்மல்கிடநாளாநூல் கசிந்துருகித்திரிந்தானே. (௩)

கூறுமாறக்கணமே குவலயத்தெல்லாநடக்கும்
பேறுதான்பெற்றிருந்தும் பெருமிதங்கள்காட்டாம
லாறுமுகப்பரதேசி யவனிவனென்றுலகுரைப்ப
நீறுசூத்துள்ளடங்கு நெருப்பென்னநிகழ்ந்தானே. (௪)

மன்னினத்தேயிரநெடுங்கும் வண்டமிழப்பாவுழங்கொருவன்
றன்னிலுமேலாவிளங்குந் தனையென்றீந்தருள்கென்று
பன்னிருகைக்குருப்பரனைப் பணிந்தவப்பயனன்றோ
தொன்னிலத்துத்தமர்வணங்குந் துறவிலவற்றோய்த்தத்துவே. (௫)

செல்வமுடையானொருவன் றிர்வரியமிழியினன்போற்
பல்வகைநாடகஞ்செயினும் படைத்தபொருளிறுமாப்பா
லொல்வகைசெய்திமொறு மொருக்கானேர்ந்திடுமதுபோல்
வல்வழக்கனாமவன்செய் வகையொன்றுபகர்வேனே. (௬)

திருவேடத்தவர்தம்பாற் சிறிதன்புசெயுமொருவன்
பெருவேடத்திவற்கொடுபோய்ப் பேணியுபசரித்தமுதிட்
டிருவேடத்தான்மதலைக் கினியனெனவுணராமற்
குருவேடத்தருட்பெருமை குன்றியதேயெனநொந்தான். (௭)

அந்தநாளும்பொழுது மறைகின்றேனவிக்கரிய
செந்தழற்போன்றேவெதுப்புஞ் சித்திரைமாதத்தொரியா
மந்தமாருதத்தோன்றின் மாதாவைமகர்கண்டாங்
கெந்தமானிடர்தாழு மிதயமகிழ்தகைத்தம்மா. (௮)

எந்தமாந்தருந்தென்றற் கின்புறுவாரென்றோது
மிந்தமாற்றம்பழுதென் நிகல்வருமிளம்புலவீர்
கந்தமாமலர்க்கணையாற் கலக்கமுறுமவர்பலருந்
தந்தமாதுணர்விழந்தோ ராதவினாற்றணந்தோமே. (௯)

மெய்யடியாரிலரென்றே விளம்புமவன்மொழிவினவிச்
செய்யகலைத்தவனந்தோ சிறிதுமுன்றன்சிறுளத்தி
யைமுழேல்பலருள்ளா சவாடிமைத்திறத்தியர்னுஞ்
செய்யவல்லேனின்விறுப்புஞ் செப்புதியேலெனச்சொன்னான். (௧௦)

சொன்னமொழிவினவுதலுந் துணிவுந்ரிச்சூழ்ச்சியிலா
னின்னதலத்தடற்காற்றென் றியங்குமச்செயென்றிடலு
மன்னவிதஞ்செயிற்கூரை யகன்றிமென்றானகலி
ன்னன்னமேபின்னரதை நானமைத்துக்கொள்வனென்றான். (௧௧)

அப்படிச்சொல்லியதவனங் கதுசெயுமென்றாய்ந்தன்று
பொய்ப்புகட்டுமொழியிதெனப் புந்தியினுட்குறித்தேயா
மெய்ப்பயன்பெற்றோர்பெருமை மேதினியோரறிவாரோ
செப்பரிதென்றேவியக்குஞ் சித்தியொன்றுஞ்செயுமுன்னே. (௧௨)

அத்தவன்றன் னுயிர்த்துணையா மயில்வேலானடர்பொருநான்
பத்தரெனச்சூழ்ந்துமுயல் பாரிடவீரரிலொருவந்
சித்தயினைநீனத்திடலுஞ் செகமழிக்கவரும்பெருங்காற்
றொத்தவனுற்றக்கூரை யொருங்ககலவெறிந்தப்பால். (௧௩)

அம்மனையினுட்குமுன் றவனையுந்துக்கிடத்துவக்கக்
கைம்மலராற்றவசியிரு கான்மலர்பற்றிக்கரைந்தான்
செம்மனத்தோனதுதீர்த்துச் சென்றுவருகுதுமென்று
செய்ம்மலிழும்பொழிற்செந்தூர் நினைத்தவ்வூரகன்றானே. (௧௪)

அன்றுமுதற்பொய்வேடத் தவார்சிலரைக்காணுறினு
நன்றுணர்வாரிவரென்றே நண்ணிநவின்ரான்பிறர்க்குந்
துன்றுரகக்கடிபட்டிச் சோர்ந்துபிழைத்தோனதுதா
னென்றுதலைகாட்டியுமீ னினுக்கும்வெருண்டிமொறே. (௧௫)

போனதவன்றந்தைமுதற் புலவர்பலர்க்கொருதஞ்ச
மானதிருச்செந்தூரி லவன்மகனென்றுணர்ந்திட்ட
மானவருயிவற்கந்த வலியிலையென்றேமதிப்பத்
தானடங்கியிரந்தருந்தித் தவம்பெருக்கிவசித்தானே. (௧௬)

வேறு.

ஆசில்பாடல்க னுஞ்சிலபாடியே யாறெழுத்துரு வேற்றுமக்காலத்
தோர், மாசிமாதம் பிறந்துகின்னஞ்செல்கால் வானுளோரும் வருந்திரு
க்கோயில்வா, யேசில்சேவலம் புட்கொடியேறியே யெழில்விழாத்தின
மாறுகழித்தபின், காசில்சண்டுக மூர்த்திவெளிப்படுங் காலையுற்றது
கண்டவருய்யவே. (௧௭)

அன்றம்மூர்த்தியவ் லுர்ப்பெருவீகியி லளவிலாடம்ப ரத்தொலொ
வரி, லின்றமிழ்ப்புல மைத்திறமுந்தவத் தேற்றவேடமு மேய்த்தவனாயி
வன், முன்றருக்கொடுந் தேசிலபாடல்கண் மொழிந்துகைம்மணி யுங்
கொட்டியாடினான், ருன்றமோடுறழ் மாட்சிமையோர்கலாக் கோரர்சிந்
சிலர் கோபங்கொண்டார்களே. (௧௮)

காவியங்களை கட்டினுமெத்தகைக் கல்விக்கிணுங் காசினியோரொலாம்
பாவியென்றிக முத்தருயின்குலப் பாலனான பழிப்பதுமாறுமோ
நீவிதிப்பிழை யாக்குகன்றன்முனே நின்றபாடி நீர்மைதகாதுபின்
போவினார்த்தெனச் சொல்லினரக்கணம் போயினுட்புழுங்குதலெய்தியே.

அநீருசென்றொரு கீர்த்தனைப்பல்லவ மன்பொடாறு முகச்சிவனே
யெனக், கிங்குரீயினி தைந்துமுகச்சிவ னியற்கையாம்வடி வத்தினைச்
சொல்லெனப், பொங்குதாளமி ராகத்தோடோதலும் பொருக்கென்றே
யந்தப் புண்ணியமூர்த்திதான், நங்கும்வேற்கரத் தோடுதிரும்பிற்றாற்
றங்குவார்பிகத் தத்தளித்தார்களே. (௨௦)

பிற்புறத்து மொருமுகமுற்றும்புப் பேதையார்க்கப் பெருந்தகைப்
பாவல, னற்புமேன்மையுந் தோற்றம்பொருட்டன்றோ வதுசெய்திட்ட
தல் லாமலுமாங்கொரு, கற்புமங்கையொப் பாருமெய்ப்பத்தன்மேற்
கடிதுவந்தினிக் காணுமிக்காலத்தோ, நெற்புறத்தினி லெந்தைதன்கோ
லமா விலங்கச்செய்யம்மினென் றும்பகர்ந்திட்டதே. (௨௧)

அன்றுதொட்டினி தத்தலத்தவ்விழா வமையுந்தோறும் வாறு
செய்கின்றனர், பின்றுதித்தலு மத்திருப்பாடலே பின்னுமாங்கவன் பே
சலும்பேசுவார், சென்றுகண்டவர்க் கேட்பினுஞ்சாட்சிதாஞ் செப்புவா
ர்கண்டு சேவையுஞ்செய்யலாங், குன்றுபோலவன் மாட்சியிலென்செவி
ருவலயஞ்சொலக் கொண்டதிம்மட்டுமே. (௨௨)

அந்தவாறு முகப்புலவோனெனு மருந்தவத்திரு வேடத்தொராண்
டனக், மைந்தர்தங்குறி கொய்பவ ராட்சிதோய் மகிதலத்தினில் வாழ்ந்
தனனென்பரார், கந்தவேளருளே பொறுத்தோன்றனிற் காவலெய்திடக்
காணினுங்காணலா, மெந்தவல்லப மெய்தினுந் தத்தமக் கிட்டபேறன்றி
மெய்தவொண்ணாதோ. (௨௩)

பொருளின்மிக் கவரிற்சிலர் தக்கசில் போகமுன்புசி யாதொழிவா
ரவா, நருளின்மிக்க வருஞ்சிலர் செய்யுமா றறிவுறாம லடைந்திடு வாரை
யோ, நெருளின் மிக்கவர் சித்திகள் பற்பல செய்துவிட்டினுட் சேரவல்
லார்களே, யிருளின்மிக்க வராண்மை கண்டுஞ்சின மெய்திடாம லிருப்
பதும் பாவமே. (௨௪)

தொடங்குகின்ற வெல்லாஞ் செயத்தக்கசீர் தோய்ந்துமீச்சுரன்றொ
ல்லருணைக்கத்தா, லடங்குமாண்புட னுறுமுகப்பெயரார்த்தமாதவனுற்
றல் விளம்பினேன், படங்குலாவிய பார்தளொன்றால் வெளிப் பட்ட
கூடற்பதிவள சம்பிகை, திடங்குலாவருட் சீர்பெறலாலுயுஞ் சீனிவா
சன் சிறப்புரைப் பேனாரோ. (௨௫)

ஆறுமுகப்புலவாச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்றாவது சீறிவாசப்புலவர் சருக்கம்.

அதுலப்பாண்டி யதன்றலையாநிகழ்
மதுரைக்கோயின் மடைப்பள்ளிக்காரன்றான்
வதீவையின்றியும் மாநகர்நாய்வளர்
பொதுமடந்தையர் சொற்கொடுபோற்றுவோன். (க)

எண்ணெண்ணுட வியற்றினர்க்குங்கயற்
கண்ணென்சீர்கொள் கவுரிக்குநாடொறும்
விண்ணென்றுள்ள தலத்தினர்வெஃகுமுண்
டண்ணெனன்பிற் சமைத்தளித்தானரோ. (உ)

அந்தவேலையி னர்க்கரசாதலாற்
சொந்தமாகக் கிடைத்திடுந்துய்ப்பினத்
துந்தவுண்டபி னுற்றனயாவையுங்
கொந்தலர்ந்த குழலியர்க்கீவனல். (ங)

குரண்டநேர்நிறங் கொண்டநெஞ்சத்தவன்
நிரண்டகொங்கைச் சிறுமியர்சேர்க்கைவிட்
டிரண்டொர்நாண்மதி யிற்றிருக்கோயிற்கண்
முரண்டயங்கு முழுத்துயில்கொள்ளுவான். (ச)

அனையவேதிய னுங்குறுமந்தநாள்
வினையினற்பயன் மேவியதாலொரு
தினையுமாளொர் சீலவைதிகேனார்
பனையையன்ன பயன்பெறநாடியே. (ஊ)

அங்குவந்தன னங்கயற்கண்ணுமை
தங்குகோயிலின் சந்ததிப்பாலிருந்
திங்குவந்தருள் கென்றவண்மந்திரங்
கங்குலும்பக லும்புகன்றானரோ. (கூ)

அட்சரத்தொ ரிலக்கமதாதலு
மட்சயத்தின ராளுடைத்தேவிதா
னட்சமுத்திர மன்னதொர்கங்குல்வா
யட்சநேரிலோ ரங்கனையாவுற்றாள். (எ)

பச்சைமேனியும் பாசமொடங்குசம்
வைச்சகையும் வயங்குறக்காட்டிலா
ளிச்சைநல்குமோ ரோந்திழையெயனத்
துச்சமாஞ்சில சொற்புகன்றானந்தோ. (அ)

ஞானமெய்தினர் நாரியர்நேரினு
மீனநோக்கியென் நேமிகவேண்டல்போ
லீனமார்தரு கன்மமிக்கேய்ந்ததா
லானசேவையை யங்னமாற்றினான்.

(௭)

மணினிடத்துறு மற்றொருமாதென
வெணினுந்தோடமின் நேதவத்தீடழித்
துணிலைஞன்றிட ஆறிழைக்கத்தரு
கணிகையென்று கடுகித்தானரோ.

(௧௦)

உள்ளத்தின்கருத் தொத்துவிளங்கிக்
கள்ளத்தன்னை கடவுளர்க்குண்டெனும்
வெள்ளச்சாகர நேர்மறைமெய்யென்பா
னெள்ளற்கேற்றசொல் லொன்றிசைத்தாளம்மா.

(௧௧)

நச்சியோம தருப்பணநாளுஞ்செய்
தச்சினைப்ப வலமருமந்தனா
பச்சிலைச்சுருட் பாக்குடன்மெல்லுமென்
னெச்சிலுண்ணிலுய் வெய்துவையென்னவே.

(௧௨)

அக்கொடுஞ்சொ லணிச்செவியாலுளிற்
புக்கொருங்குளம் புண்படச்சுட்டதா
லிக்கொடைங்கலை யேந்துமிறைவியை
மிக்கொலித்திகழ்ந் தான்வெறுப்பாற்றலான்.

(௧௩)

அன்னவன்செயு பாசனையானதி
லென்னகுற்ற மியைந்ததுவோவுமை
முன்னரெய்த முதிர்ந்துமபயன்றரா
தின்னல்வாரி யிடைப்படச்செய்ததே.

(௧௪)

கண்டுபேசிக் கனன்றிடப்பெற்றதுந்
தொண்டுதோயுந் தவத்தருட்டோற்றமே
பண்டுகுழவினை பாழ்படமாற்றினு
முண்டுபிழம்பவத் துன்னியவூக்கமே.

(௧௫)

ஒருவன்றேடிப் புதைத்திடுமொன்பொருள்
வருமொருத்தன் வசப்படுமாறுபோற்
பெருகுபாசனை யோன்பெறத்தக்கபே
றருகுறங்கொரு வன்,பெறலாயதே.

(௧௬)

வேறு.

சீனிவாசனென்றபேர் சிரத்தினிற்கொள்வேதியன்
யானிதற்குமுன்பகர்ந் திடத்திகழ்ந்தவியல்பினான்
வானிலேகினுர்தமேனி மானவேகிடந்தவந்
முனிரைந்துமென்கைகொண்டு தட்டினானாயிர்த்தனன்.

(௧௭)

எழுந்துதொட்டெழுப்பினுளை யாரொனுவிலுவினா
எழுந்துசின்தையன்பனாகி யளவறக்களித்தன்ன
கொழுந்துவிட்டகாமமோ குறித்தமாதவங்கொலோ
செழுந்துகிற்கொண்மானெனத் திகழ்ந்ததாய்விளம்புவாள். (கஅ)

இந்தவேதியற்கெனெச்சி லீந்தளிப்பலென்றன
னந்தமாண்புணர்ந்திடா தரற்றியிறவைதுளான்
சிந்தனைக்கணுசைநிற் கிருக்குமா கிற்செப்புதி
தந்தளப்பிலார்வநீ தலைக்கொளச்செய்வேனென்றான். (கக)

அந்தமாற்றள்ளனைவி மனைப்புரைந்தெடுத்தொழிற்
சொந்தமாக்கொடுள்ளவன் வினுவிய்தொர்சுகிர்தமென்
றுந்தவாவொடென்றன்வாயி லுன்றன்வாய்பொருந்தவைத்
திந்தவேளைநல்கிலுண்ப னெனவியம்பினுனரோ. (உ௦)

அக்கணத்திலதுசெய்திட்ட வம்மைமின்னின்மறைதலுந்
தக்கபூகம்வேறிலாத தடியனுளவவனுடன்
றிக்கர்மெச்சபாண்டியன்றன் செல்வியென்றொர்கீர்த்தனை
சக்கரைக்குமிக்கதென்ற சுவையதாகச் சாற்றினான். (உக)

சோகமுற்றும்மாற்றுசோம சுந்தரற்புணர்ந்தடற்
பாகசாதனற்றுறந்த பண்டியற்பயந்ததா
யாகமத்தொடொழுகினுற் கநீதவஞ்செய்து
மோகவார்த்தைசொல்லினுனை முழுதுமேற்கைகொடுமையே. (உ)

அன்றுதொட்டுநல்லகல்வி யறிவொடாண்மையருணலந்
துன்றுமேன்மையுற்றுமுற் றொழிற்செய்தன்மையோவிலான்
குன்றுண்மிக்கமலயமான கொடுகொள்வான்றன்மகண்மனங்
கன்றுநாணமெய்தியாங்கொர் காரியஞ்செய்வாளரோ. (உஉ)

ஒருதினத்திலாங்கொர்மன்ன னொத்தசெல்வனுற்றவூர்
* நிருபன்வேள்வியிற்பிறந்த நீலவல்லிதாள்களி
லருமையாமருச்சனைசெய் விப்பதன்பொருட்டதி
யுருசியார்நிவேதனஞ் சமைப்பவேண்டலுதவினான். (உச)

அவற்றைவாங்கியந்தச்சீநி வாசனென்னுமந்தனன்
றுவக்கும்வேலைப்பாதியிற் றுயின்றனன்றொடிக்கையா
ரொவர்க்குமிக்கமீனேநோக்கி யேகியேதன்மூக்கணி
சுவர்க்கணுற்றமாடம்வைத்தத் தொண்டிமுற்றறச்செய்தாள். (உ)

அருச்சுக்கன்கையானடத்தும் வேலைமுற்றுமாயபின்
மருச்செய்நன்னிவேதனங்கள் கொணர்கவென்றுவாய்விட்டான்
குருச்செறிந்தவேத்திரக்கை நந்தியன்னகோலன்றான்
யிருச்சிகச்சிணங்கொடம் மடைப்பளிர்க்கண்மேவியே. (உ௪)

அனகமாதொருத்திவந்தவ் வேலைசெய்ததாகவோர்
கனவுகண்டெயில்செய்வான் கடுக்கெனத்திடுக்குற
மனதில்வந்தவாறுபேசி னானெழுந்தம்மடைவலான்
மனதுநெஞ்சறிந்ததப்பி தங்குறித்துளஞ்சியே. (௨௭)

தழீலவிந்துதான்றுவக்கு ஈமையன்முற்றியுற்றதா
லழகிதென்றுநனிமகிழ்ந்து மார்செய்தார்கொலன்புடைப்
பழமையாளனியா வனோ பரிந்துசெய்துளானினிக்
கிழமையோர்கள் பலர்தம்பாலுங் கேட்கவேண்டுமென்றெணி. ()

அவனுளொல்கவுடனெடுத்தவற்றினைக்கொடிய்த்தலுஞ்
* சிவமுகக்குலத்தனேந்து தீபமுற்றுமாயபின்
னிவணிலங்குமம்மைநாசி யினிலெநாளுமேயந்ததா
முவமையற்பணிபொழிந்த தோதினுணர்ந்தரோ. (௨௯)

உள்ளமுக்கிலானுரைத்த வுண்மையைப்பொயென்றுநீ
கள்ளனென்றுநானேவேந்துன் கைதறிக்குமென்றுமே
விள்ளவஞ்சிலாசில்லோரர் மெய்யனங்கவட்பணிக்
தெள்ளவிட்டிடேவிரங்கி வேளையென்றிறைஞ்சினான். (௩௦)

அங்கியங்கொர்க்கன்னிமீதி லங்கயற்கணம்மைவந்
திங்கியன்றவாறிதென் றியற்றுமுண்மையோர்தலுந்
தங்கிடத்திருந்தெடுத்த தைக்கொணர்ந்துசாத்தினார்
வெங்கிலேசமற்றருச்ச கன்களிப்புமேவினான். (௩௧)

கண்டதோர்க்குமெயான காரணந்தெரிந்ததா
லண்டர்பெச்சுசீசிவாச னார்வநீடியோர்க்கி
புண்டரீகநாண்மலர்ப் பொலிந்ததேனிலோதினான்
ஹெண்டனென்றுணர்ந்துதுட்ட ருந்துதித்திட்டார்கோ. (௩௨)

மீனையன்னகன்கொளம்மை மெய்யருட்டிறத்தினார்
சோனையாரியென்றுநாட கத்தமிழ்ச்சொரிந்ததா
லானையேறுசெல்வந்தாமு மன்புசெய்துபைம்பொனாந்
தானையாறியுங்கெடுத்த திறைஞ்சினார்சகத்திலே. (௩௩)

வேலனென்றிலங்குமந்த வேதியன்சொல்வேணுகோ
பாலமுத்திரைப்பதங்கள் பற்பலோருநகத்தினார்
ஞாலமீதும்வானமீது நன்குணர்ந்துசொல்லுங்கா
லாலமோடினமுதமன்ன வருளின்மிக்கதில்லையே. (௩௪)

முண்டிதத்தலைக்குநீண் முடித்தலைக்குமோர்முடிச்
செண்டிசைக்கணுள்ளபேரு மினிதியம்பவிமீம்வினே
கண்டினைப்புரைந்தசொற் கயற்கணம்மைகருணைதோய்
தொண்டியற்றிவற்குமோர் துலுக்கணுக்குநேர்ந்ததே. (௩௫)

* சிவமுகக்குலத்தன் - சதாசிவமூர்த்தியின் முகத்தி லுற்பவித்த ஆதிசைவன்.

வேறு.

மதுசையம்பதியிற்செல்வ வளம்பெறுமொருமிலேச்சன்
விதுமுகத்தணங்கேபோன்று விளங்கொருமகளேபெற்றோன்
சதுமுகப்பிரமணிட்ட தலைப்பொறிவலியாலன்னாட்
கதுலமாதூரியச்செஞ்சொ லருந்தமிழ்படிப்பித்தானே. (௩௬)

தன்கலையிருக்கமற்றோர் சாதியின்கலைகற்பிக்கும்
புன்கணத்தினரிந்நாளும் புனியில்வாழ்கின்றார்பொல்லாப்
பொன்கருதுவதாலன்னோன் புதல்வியாலதுவேட்டில்லா
னென்கருத்தாலவ்வாறும் கியற்றுதற்கிசைந்திட்டானே. (௩௭)

ஒருதினம்போற்பன்னாளு மொண்புகழ்ச்சீநிவாச
னருகுசென்றம்மிலேச்ச னருவராதடியேன்வீட்டுந்
றிருபொழுதினுமென்செல்விக் கினியசொற்பாடல்கற்பித்
துருகுமப்படிக்குமாட்சி யுறச்செயென்றிசுந்தான்மன்னே. (௩௮)

வசையநாசாரம்பாவ மாதியவருமென்றஞ்சி
யிசைவுறுதிருந்தபார்ப்பா னிசைந்துபோயவளோர்நோக்கி
நசைமலிந்துருகினொந்து நாள்கிலகழிந்தபின்ன
ரசைவிலல்புடையோராகி யவரிருவருமின்பார்ந்தார். (௩௯)

தெள்ளியவுணர் வினோர்க்குஞ் சீரியபுலமையோர்க்கும்
வள்ளியவிரதத்தோர்க்கு மாசறுகுலத்தினோர்க்கும்
புள்ளியபுலிபாம்பாதி புணருறவுறினுமாகு
மொள்ளியபருவமாத ருறவொன்றுமுறவொண்ணாதே. (௪௦)

அவன்செயுந்தவத்தாலந்த வந்தணனணித்தோள்சேர்ந்தா
ளின்வன்முனாட்செயும்பாவத்தா லீனவனென்றுந்தின்னும்
பவளவாயுறுமப்பாவை பனைமுலைப்போகமாந்தான்
கவளமால்களிற்றனுர்க்குங் கருமம்வல்விலங்காமம்மா. (௪௧)

உரியவர்விரும்பினல்கா வொண்டொழிமடவாடன்னைப்
பெரியதோர்குலத்திலுள்ளான் பேணியேபுணர்ந்திட்டாலு
நரியவெம்பகைமைபல்லோ ரவமதிப்புடனுண்டாதற்
றெரியவேண்டுநெரிக்காதைத் திறத்தினைக்கருதனன்றே. (௪௨)

அப்புணர்ப்பறிந்துமுன்போ யழைந்துவந்தவனுய்த்திட்டோன்
வெப்புறுகனல்போற்சீறிவேதியன்மன்னேநோக்கி
யிப்புணியறியநீயெய் மினத்தினிலொருவனாயிம்
மைப்புரைகண்ணாடன்னை யுணந்துவாழ்ந்திருத்தியென்றான். (௪௩)

என்றுரைத்திடல்கேட்டோனின் னெதிரிலென்வாய்ச்சொற்றாழ்
வன்றுநானிந்தமாதை யனைந்ததுண்டாதலாலே
யின்றுளவாதேயென்று மியல்வனென்குலத்துநீதி
யொன்றுசீர்விடுக்கமாட்டே னுறுதியிதெனச்சொன்னானே. (௪௪)

அப்பனுமுயிர்போல்வானு மறைதகவறிந்தப்பாவை
கைப்பகடனையதாதை கழல்பணிந்தினிநின்னணை.
யிப்பனவனையல்லான்மற் றியா ரொடுமினைங்கேனென்னைத்
தப்பறக்கொன்றிட்டேநின் றமர்புகழ்ந்திடவாழென்றான். (சுடு)

அரும்களுரைத்தமாற்ற மாவியைவெதுப்பவன்னே
னொருமறுமொழிசொல்லா னு யுற்றனனுள்ளவாரே
கருமமாங்கியன்றதந்தக் கணத்தினரவனைநீத்தார்
பெருமறையவருமந்தப் பிரா ணற்றமுவினாரே. (சுகு)

சோழனைக்கருதிவிந்தத் துலுக்கனயிரம்பங்கேற்றங்
காழகக்கம்பனம்புக் கலைமகடனிலுமிந்த
வேழநேர்பனவன்போற்று மினநோக்கினண்மேலேயென்
றுழநெஞ்சினர்கொல்லா மறிவதற்குத்தோர்சான்றே. (சுஎ)

பொன்னினுறையலுக்கன்வாழ்ந்தான் புலமையிற்பனவன்சூழ்ந்தா
னென்னினுமினத்திற்சில்கா லினங்குந்தாமுநேரந்தா
ரன்னியக்குலத்தோடா வா வதிசயமடைந்தாரெல்லாங்
கன்னிநாடென்றுபாண்டி கவின்புதுத்தான்சுத்தே. (சுஅ)

ஆன்னவன்சொந்தந்தானென் றவிர்த்தபின்னந்தமாது
தன்னவனருந்தவேண்டா னெவ்வலந்தணந்தாளென்பா
ரினவனவட்காவுணன் டிழிவுறுதனித்ததெய்வம்
பன்னருங்கற்பத்தோறும் பாடி படாதொளிர்கமாதே. (சுகு)

தினைத்துணைநீறும்பூசாத் தீக்குலத்துறித்தபாவை
வினைத்தெறுசின்னமியாவும் வெண்புரிதாலுமவேய்ந்தோன்
நனைத்தினந்தழுவப்பெற்ற தவப்பயனுரைத்தற்பாற்றே
வனைத்துலோகமுமுன்னின்ற வம்மைதானறியலாமே. (சுஓ)

இந்திரர்கெடுத்துவாழ்வித் திடுதற்கும்வல்லோரான
மந்திரப்பனவர்சிறி வாசனும்புலவன்றன்னைப்
பந்தியிற்சேராதாராய்ப் பழித்தலேகொழிலானாரா
னெந்திலானென்னுஞ்சிந்தை நோதலுஞ்சிறிதுற்றானே. (சுகு)

அத்தனைவருத்தந்தானு மவனுறல்செயாதாளா
யித்தலமிசையோராட லியற்றிடற்கெண்ணமுற்றான்
சித்தருக்கரசனாகித் திருவினையாடல்கோடி
முத்தமிழ்மதுரைபூரின் முயன்றுளான்முயங்குமாதே. (சுஉ)

வேறு.

கெல்லைப்பதிக்க ணையோர்மிலேச்ச நெறிதுன்றுமன்ன னுறலா
லல்லைப்புரைந்த முகில்வந்துபெய்யு மணிமுற்றுமற்று விடலுங்
கல்லைக்கடுக்கு மவனெஞ்சுழன்று கனமாயதங்கண் முனிவர்க்
கெல்லைப்படாத பணிசெய்துமாரி யெய்தாதுநொந்த னனரோ. (சுஉ)

அம்மட்டில்விட்டி டாதேபிராம ணரிலாய்ந்துளாரை யழையு
நும்மத்தநூல்கண் மழைபெய்திடச்செய் நோன்போதியுள்ள வெனினீ
ரெம்மத்தநல்கு பொருள்கொண்டுசெய்யமி னெனவோகிணை னவர்தா
மிம்மட்டளிக்க வல்லாய்கொலென்றி லக்கம்பொனோதி னர்களே. ()

அவ்வாறுநல்க மறைநாலுமோர்ந்த வறிவாளராயி ரவர்கூண்
டெவ்வானுமோச்சும் வருணச்செபஞ்செய் தினிமண்டலத்தி லெங்கு
மொவ்வாதநல்ல மழைபெய்திடச்செய் திடுவோமெனுஞ்சொ லுரையா
வெளவார்புரங்கொல் பவர்மேவுகாந்தி மதிமோயில்வாய்ந ணினரே. ()

அக்கோயிலெய்தி னோர்தப்பிடாம லடல்வீரர்காவன் மிகவைத்
திக்கோள்பிழைக்கி லெம்மோடுசேர்ந்தெ மிரைதினனவேண்டு மின்றேன்
மெய்க் * கோவிலுந்து விடவேண்டுமென்றார் வெஞ்சொற்சொனா னேந்தன்
றிக்கோர்நடுக்க முற்றார் துணிந்து சென்றோர்செபஞ்செய் தனரே. ()

ஒருமண் டலத்துள் செவருநாங்கழித்து முரைசெய்தசொற்ற வறுமென்
றருள்கொண்டசிலர் மனநொந்துவாட வரியாயமிஞ்சி யதுவான்
றருமங்களயாவு நிகழாதொழிந்த வதனாலுண்டி தணவா
வெருவந்துமுப்பி லாதுண்டுநீர்வெ றுத்துண்டுமெலிவெய்தினரே. ()

அந்நாள்கயற்க ண்ணையாளவுய்ந்த வச்சிநிவாச னடல்கூர்
கைநாகமென்ன வக்கோயிலுடு கவினார்ந்தகாந்தி மதிமேற்
செந்நாவினாலொர் துதிபாடியேகல் சிந்தித்துவந்து புகலு
மெய்ந்நான்மறைப்ப னவருமிகிற்சில் விரகாளர்கண்டு மகிழா. (அஅ)

ஒராயிரர்க்கு வருமின்னலாதி யாவுள்ளயாவு முரையா
நீராவிமாரி யொன்றின்றுபெய்ய நின்வாயினாலொர் பாடற்
றராஈமாக வுரைசெய்தியென்று தணிவோடுகெஞ்சி டலுமப்
பேராண்மையோனு மருளாலுரைப்பல் பெரியிரெனக்கை தொழுதே.

உழையென்றுநிற்கு மவள்சந்நதிக்க ணுற்றுள்ளருக்க முடனோர்
மழைபெய்யவேண்டும் வடிவேயிரங்கி யருளென்றொர்பாடல் வனையக்
கழையின்னவந்த பெருமான்விரும்பு கருநீலவல்லி யருளால்
விழைகின்றவேந்தும் வெருளும்படிக்கு மிருமாரிபெய்த துடனே. (அ0)

உகமுற்றுநாளில் வருமாரியோவெ னுள்ளக்கலக்க மலிவுற்
றிகன்மிக்கமன்ன னவ்வேதியர்ச்செ யிடுகட்டொழித்து நீர்தும்
மகநத்துமாறி னேபோயினிந்த வளவிற்செபத்தை விடுமின்
புகழ்பெற்றுளீர்க ளேயென்றபோது போதக்களித்த னரரோ. (அக)

அவ்வாயிரப் னவர்தாமுமங்க பூற்கண்ணிவாயி னமுதுண்
டொவ்வாதபேறு பெற்றானைத்தி யுன்னுவிநாளி லுய்ந்தோ
மெவ்வாசுநீசெ யினுமில்வறத்தி னெதிரின்றிடாதெ னலுமக்
கைவாரணத்தை யீனையானுமுடு கலவேனெனது கறைதான். (அஉ)

என்னோடுபோத லேனன்றலாமு. வினமுங்கலக்க விழையே

என்னோன்புகீர்செய் வலியாவிவேளை நானிங்குவந்த தன்றோ

முன்னோர்விதித்த மாமந்திரத்தின் முறைதினெனக்க ருதன்மின்
பொன்னோகையாலி விடர்சற்றயின்ற தென்றேபுகன்று போனான். (சு௩)

அவனந்தீயண்ண முலகின்கனூற்று மாடற்பெருக்க முளவாம்

விவரந்தெரிந்து பகர்வாரிருப்பர் வினவாதவாறு விரியேன்

ருவடொன்றுகொங்கை யவளே. டயின்ற கோலாகலஞ்சொல் வனவோ

விவர்பின்புசத்தி புலகெய்தினூர்க ளென்றற்கொரைய மிலையே. (சு௪)

அருள்பெற்றுரைத்த படியேநடாத்து மடல்கொண்டிலங்கு புலவோ

ரிருள்பட்டதீய வினைசெய்தபோது மிசையாமுடிந்து விடுமெய்

மருளற்றவேத துவல்சாதியோருள் வருசுவாசன் மதியோர்

வெருமிட்டர்பெற்ற மகளைக்கவர்ந்து மிகுமாட்சியெய்தல் கரியே. (சு௫)

சிவனுக்கொர்பாதி யெனவேவிளங்கு சிவையாளரினீர் வொருவன்

பவமொற்றைதீர வறமாயிரஞ்செய் பரிசிந்தவண்ண மினிமே

னவமிக்கதாய செங்கோட்டை யூரினல்லோனொருந் தனகுசெந்

துவரொத்தபாடல் வலிகொண்டிசிறிசில் சுகிர்தஞ்செய்த சொல்வனரோ.

சீரிவாசப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

சூ. திருவிருத்தம் - ௨௬௨௦.

அறுபத்திரண்டாவது
நமசிவாயப்புலவர்சருக்கம்.

வன்பார்பன்மலைச்சிறகு மறையவடும்வயிரத்தான்

மொன்பாருநாணமுறும் புகழ்நனந்தங்கொடுபொலியுந்

தென்பாண்டிநாட்டினிடைச் செங்கோட்டையூருநாதாங்

கின்பாறும்வேளாள ரினத்தொருவன்பிறந்தானே. (க)

பிறந்தமகன்றனக்கருமைப் பெயர்நமச்சிவாயனெனச்

சிறந்தபுகழ்த்தாதையிட்டிச் சீராட்டிவளர்த்திட்டான்

மறந்தருநெஞ்சத்தாரு மாதுபங்கனடிசேர

வறந்தழைக்குமுபதேச மறைதொழிலோனெனச்சொல்வார். (உ)

அப்புதல்வன்வயதிரா றுகுடிருந்தமிழ்கற்று

மைப்புயனேர்குழலொருத்தி வதுவையுஞ்செய்தாயதற்பின்

பப்புபெரும்புகழ்வாய்ந்த பாபவிநாசத்தலத்தி

லொப்புரைத்தற்கரியாளா முலகாண்மீதுரித்துற்றான். (ஈ)

அக்கிரமத்தோர்பலரு மச்சமுறச்செயல்வேட்டு

விக்ரமசிக்கபுர மேவியும்பலகால்வசித்திட்ட

டுக்கிரதேசிகனொருவ னுரைத்தருளோர்மந்திரத்தான்

டுமயக்கிரகபலங்கொண்டு விரதமுடனுபாசித்தான். (ச)

அனவாதமைந்தெழுத்து மம்மையெழுத்தொருமுன்றுங்
கனமுறவேயுருவேற்றிக் கனவிரண்டினிலுங்கண்டு
தனதுவிழிகொடும்பார்த்துத் தக்கவரம்பெற்றபின்னு
மினமெனமற்றையர்பலரு மெண்ணமறைந்திருந்தானே. (டு)

சின்கைவெண்ணபாமுதலாகச் செப்புபலபிரபந்தஞ்
சங்கையுறும்படிபாடித் தரைமுழுதும்புகழ்ந்தோத
வங்கைமதவேழமென வவிர்த்திட்டானருட்டம்பார்
கொங்கையுலகாள்வடிவங் குறிப்பவர்க்கியாதரிதம்மா. (சு)

அக்கோயிற்சந்நதியி லந்தணர்க்குமுனியோவர்க்குந்
திக்கோரெல்லாம்பரவுந் திருநீந்ததற்பின்னிம்
மிக்கோனுக்கீந்தருளல் விதியென்றோர்பெருவழக்கந்
தக்கோராலேற்பட்டுத் தடையின்றிநடந்ததுவே. (எ)

அந்நாளவ்வாலயத்தோ ராய் னடைந்தப்பெருமை
யிந்நாவலோற்கிசைத் தென்னேனென்றத்சயித்துச்
செந்நாவின்வலிகாட்டி. னல்லததுசெய்வொட்டே
என்னாமிண்டினனதுகேட் டியம்பிடிந்தொய்குவலென்றான். (அ)

அப்புலவனுரத்தையுந் றாசனுலகம்மென்னுஞ்
பெப்புருவவிக்கிரகம் திருக்கையின்பூஞ்சென்னெது
கைப்புருதவிக்கணமோர் கவிபாடென்றுரைத்ததன்றிப்
பப்புபெருங்குமுவினர்கண் பார்க்கவென்றும்பகர்ந்தானே. (க)

செண்டலர்செங்கையுலகா னென்னாவிற்றிறந்தனளென்
றெனா. கையொற்கவைசா லொருபாடலுரைத்திட்டான்
உன்மொத்தானோடுவன்கரத்தில் வந்துறலுமன்னன்முதற்
கண்டவரெல்லோருமவன் கழற்கமலஞ்சூழினே. (க0)

அப்பான்மன்னவன்வெருளுந் றுணவத்தாலடியேன்செய்
தப்பாதற்பொறுத்தியெனத் தனமுந்தானையும்பணியு
மிப்பாரெம்செய்திடவழங்கி யேகினுனிவன்மகிமை
யொப்பவொன்னலர்தாழு முணர்ந்தொல்கவொளிர்த்ததுவே. (1)

வாளவிற்கொடியோளும் வசைவிதையுண்டானோர்
நாளவற்கண்டொருபாட னவின்னனனுதலஞ்சிற்ப்
கோளடையச்செய்யாது குணம்பொருந்தச்செய்ததெண்ணிற்
றுளமுலைக்குயில்போலுந் தகையுலகாள்செயலம்மா. (க2)

அவ்விருமெய்ப்புலவோரு மழன்றுபொருதழியாமந்
செவ்வியசீருறவாடிச் சென்றவிதத்தினையெண்ணிற்
வெவ்வியற்கைக்குலமாய வெண்ணிக்கமிரண்டெதிர்த்துங்
கெளவியொன்றையொன்றுகொல்லாக் காட்சியினைக்கடித்ததுவே.

நல்லகுணம்பலதோயந் நமச்சிவாயப்புவல
னில்லறத்தின்றருமங்க ளியாதொன்றும்வழுவாமற்
சொல்லரியகருணையொடுங் துடியிடைச்சீர்மனைவியொடு
நெல்லளிக்கும்பயிர்முயற்சி நெடிதுசெய்வித்திருந்தானே. (௧௪)

கயல்வாய்த்தகண்ணுடைய கவினுலகாயியைக்கூ வி
யல்வாய்த்ததந்தைமக வெனத்தான்வாய்த்திட்டதற்கும்
வயல்வாய்த்ததற்குமுது மாடுவாய்த்ததற்கும்வண்டப்
பயல்வாய்த்ததற்குமொரு பாடல்பகர்ந்திட்டானே. (௧௫)

தண்ணீர் குன்றியநிமித்தஞ் சாவிவினைப்பவர்தம்மிற்
றின்னீர்மையோர்பலர்தன் சிந்தைவருந்துர்ச்செயலாற்
பெண்ணீர்மைத்தேவாய பேருலகம்மனைப்பாடி
விண்ணீர்சில்வயலா வின் மேகநல்கச்செய்தானே. (௧௬)

வன்மனத்தோனொருவனிடம் வாழையிலையிரப்பவவ
னுன்மனைக்கண்ணிலைதந்த வொருமரோ ன்பட்டதென்றான்
றன்மம்வளர்த்திடுமுலகாள் சாண்டலர்த்துதிபாடி
நன்மனைப்பாற்படும்புரசு நன்குதழைத்திடப்பெற்றான். (௧௭)

நெட்டைமாலுடன்சிறந்த நீலவிழியுலகாண்மேற்
கொட்டைதீர்கனிப்பாகம் குலவுதுதிசெயும்வாயாள்
மொட்டையாந்தலையினிலு முடித்தலைதாழ்வென்றொடுகவி
திட்டைமேற்கொண்டொழுகுஞ் சிலர்நிமித்தம்பகர்ந்தானே. (௧௮)

எருக்குமதிதரித்தசடை யிறைவனாரிதயமுழு
துருக்குமொழிக்கிளிபோலு முலகம்மன்சந்நதியிற்
பெருக்குபுனற்றுறையாடிப் பேரின்பம்பெற்றதனற்
கருக்குழிமுடிமீன்விதமுங் கவியொன்றற்கழறினனே. (௧௯)

நாரளத்தற்கரியபுகழ் நமச்சிவாயப்பெயரோன்
காரளக்குந்தென்பொதியைக் கவின்கிரியின்கிறன்னான்
பாரளக்குநெடுமாயன் படுத்திருவனந்தைநகர்
கேரளத்துமன்னலுங் கீர்த்தியிகப்பெற்றானே. (௨௦)

பழுதறுமெய்ப்புகழோடு பனைமலர்த்தார்புனைமன்னன்
றெழுதகைமையோர்துபலர் குழவுறவேவாழ்வுறுநாள்
வழுதலங்காயொன்றன்றி மற்றொன்றுநன்றென்
றெழுதுகவிதையுமிந்த விகதலத்தோரிசைப்பாரே. (௨௧)

திருமகளென்றுன்பங்கிற் சேர்ந்தவளாமாமிக்கு
மருமகளேயென்பங்கில் வாய்ந்தகலைமகளெனினு
மருமகளாயவட்கிவடா னடங்காமையறியென்று
வுருமமிகுமந்திரிபூல் வண்கவியொன்றுரைத்தானே. (௨௨)

எப்படித்தான்கவிசொலினு மிமைக்கொட்டிவிழிப்பதன்மூன்
னிப்படிக்கடி செய்யருட்பே மெளிதாகப்பெற்றிருந்து
முப்படியும்புகழ்ந்தேரீத முதிர்்பெருஞ்சித்தாடாம
லப்படியவ்வளவினிற்செய் தம்மைபதம்புகுந்தானே. (௨௩)

அன்னவினையாடன்மற்று மவன்செய்துளானெனச்சொல்வீர
ரென்னஞ்சாட்சியதாக யான்வினவலிவ்வளவே
யன்னமொன்றூற்பதம்பார்ப்ப தன்றியிலையாதவின
லின்னவிதத்தவன்மாட்சி யெளிதுணர்ந்துகொளலாமே. (௨௪)

மங்குலமர்தருபொழிற்சீர் மலிசெங்கோட்டைப்புலவ
னங்குலகாம்பிகையருட்பே றடைந்தகதையறைந்திட்டே
னெங்குலதேவாமுருகோ னினிதருளப்பெறுநலத்தாற்
பொங்குபுகழ்முதுகுளத்தூர்ப் புலவனிசைபுகல்வேனே. (௨௫)

நமசிவாயப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௬௪௫.

அறுபத்துமூன்றாவது
முதுகுளத்தூரர்சருக்கம்.

சேதுத்தலத்தருகேநனி திகழ்சீர்முதுகுளமென்
ரோதும்பதிவந்தோன்குல மொடுபேர்வினவில்லேன்
காதுந்தொழிலில்லானவிர் கல்லாடையணிந்தோன்
வாதுண்டமனத்தோர்வெருள் வண்ணப்புலவோனே. (௧)

பொருமால்கரியினமார்தரு பொதியைக்கிடைபோய்வங்
திருமாதர்களிடையாழ்கு கனியல்பேகருதிடுவோன்
றிருமாமலைக்கொருநறு திறற்சந்தமுமற்றும்
பெருமாண்புறுவண்ணங்களும் பிறபாக்களுஞ்சொன்னேன். (௨)

அவன்மன்சரிதம்பற்பல வேயாமவையறியேன்
சிவன்மன்விழிச்சேயாலொர் தினத்துய்ந்தமைகேட்டேன்
கவன்மன்பொடுகருதிப்பல கவியாற்றுதிசெய்து
மிவன்மன்னிடத்தருளுண்டென விலங்காதிருந்ததுவே. (௩)

பல்லூர்தொறுமேகிப்பலர் பலியேரீதனமுண்டா
னல்லூர்களிலொன்றான சுரண்டைத்திருநகரிற்
சொல்லாகமுணர்ந்தின்புறு துயோர்சிலருநலாற்
செல்லாழ்வலியேபல்விசை சிலநாள்வசித்தானே. (௪)

அவ்வூரிலொர்வேளாள திகமந்திரவலியால்
வெவ்வூரெருநிலமும்பிறர் மேவச்செயவல்லான்
கெளவூனசையொருவன்சில காசீந்தமிதித்த
தெவ்வூறடர்தருமெந்திர செபஞ்சில்கல்செய்தான். (௫)

ஒருகாளவன்மனையின்கண் வண்ணப்புலவோனும்
 றருகேயுறுபலகைத்தக வறியாமலிருந்தான்
 வெருளாதிதன்மிசையுற்றனை யெனவன்னவன்வெம்பிக்
 குருவேடமுமகியாது கொடுஞ்சொற்சிலகூறி. (க)

என்றேவுறுமணைமீதி லிருந்தாயிதனை
 யின்றேமடிவுறுவாய்நிசு மென்றேறிவிடுத்தான்
 குன்றேகமழ்சிறுதாளுறு குமரன்றுதிபுகல்வோ
 னென்றேனுமறுத்தோதில னுளநொந்தகன்றானே. (எ)

வெளியுற்றவனகரத்திடை வீதற்குளநாணித்
 தெளிசித்தமுளார்சிற்றில ருடனவ்வகைசெப்பி
 யொளிரெற்கதிரோன்மேற்கட லுறுபோதுமயானந்
 தளிர்மெத்தையெனக்கொண்டு தனித்தேசயனித்தான். (அ)

அம்மந்திரவாதத்தின என்கொத்திருள்வந்து
 கம்மங்குருகன்சேவடி கருதிப்பொறியாறுஞ்
 செம்மன்பொடுசொல்லித்தளிர் சிந்தைக்குரியோன
 விம்மண்கொளமுடல்செய்திட லெனநொந்துகிடந்தான். (க)

பானுளிரவாம்போது பகற்போலொருபோதி
 தானுவவண்வந்தெய்திய ததனாடுபண்முகவேண்
 மேனாப்பகைவெல்வேலும் வியன்றேருகையிலும்வந்
 தானாத்தருகண்கட்கெதி ருற்றேயொளிரந்தனவே. (க0)

அவைகாண்டலுமார்வக்கட லதனாடமிழ்வாகி
 யிவைகாண்டருதவநம்பிட மேதென்றதிகையாய்
 வைகாண்டருபொல்லான்பகை நலமாயதென்றுன்னிக்
 கவைகாண்டருசுலத்தெமன் கருதானெனவுற்றான். (கக)

அவ்வேனையிலொருபேய்கர மணிதண்டொடுவரலுஞ்
 செவ்வேலதையிருகூறெனச் செயவேமயிலுண்ட
 திவ்வேனதுகண்டானவ னேவப்படலென்றோர்ந்
 தெவ்வேதையுமனுகாநமை யென்றேயிறுமாந்தான். (கஉ)

அதுமாய்தலுமற்றென்றுவந் தவ்வாறழிந்திட்ட
 திதுபோற்பினுஞ்சிலவந்தவ ணையிற்றனவப்பாற்
 கதுமென்றயிலொடுதோகை கரந்திட்டனவுடனே
 குதுகூலமெய்துறுசேவல்குக் கூவென்றெலித்ததுவே. (கஃ)

மயினேர்கடன்மீதேருகன் மானுங்கதிர்வந்த
 தயிலாறுபுமவனுக்கது மந்திப்புனலாடிக்
 கயிலாயபதியினீறுகண் டிகைகாவியணிந்து
 வெயிலேறுமுனையந்நகர் வீதிக்கணுற்றானே. (கௌ)

அப்பாவியுரைத்திட்டசொ லவ்னூர்தமையறியா
ரிப்பாவலேனுகொன்றன னென்றேதினரின்தோ
னெப்பாவமுறியேனவி ணிவ்வாறியன்றனவென்
றொப்பாருமில்செவ்வேள்பதத் துறுகுளுரைத்தனனே. (௧௫)

கவிபாடியலென்றேயுள னெனமுன்புகணித்தோ
ரிவிதத்தருளுந்தோய்தன னெனனன்குமதித்தார்
புவியிற்சிலவினையாடல் புரிந்தேபொதியையிலும்
றெவிதக்கதியோவெய்தின னியான்கேட்டதிவளவே. (௧௬)

அந்நாண்மயிலொடுவெலெதி ரவிரச்செயுமடல்வேள்
பின்னொளவனெதிர்வந்து பிறங்கத்தருமென்றே
யுள்ளுமகிழ்கின்றேனத னுண்மைப்பயனியாதோ
* முந்நாணிகழ்வுந்தேர்தரு முனிவோர்பகர்வாரே. (௧௭)

சிறுதேவர்கள்பலூர்த்தயை சேரப்பெறுமொருவ
னறுதேவரிலொருவற்றொழு மவர்மேல்வெகுளுவனே
லெறுவானெனுமுண்மைப்பய னிக்காதைவிளக்கு
மறுதேவிலையென்றொன்றை வணங்கும்பயன்வலிதே. (௧௮)

சித்தர்க்கிடைப்புற்றுகொல் சிவன்சேய்திருவடியின்
முத்தர்க்குளுயர்ந்தோ ட்புகு முறையிற்கலந்தனனே
பத்தத்துயர்வண்ணக்கவி பாடிப்புரிதவசா
லத்தத்துடனிகலோனு மழிந்தேகல்கண்டவனே. (௧௯)

அப்பாவலனுக்காக்குக னதுசெய்தல்பொயென்னுந்
தப்பாளர்களாரொன்றிழிற் றவமேவிழையாரா
யொப்பாவொருமாமந்திர வுருவேற்றுமிலாரா
யிப்பாந்நசையேநண்ணி யிறக்கின்றவர்தாமே. (௨௦)

குளிர்முத்தமிழ்நாட்டேமுது குளத்தூரிடைவந்து
தெளிசொற்கவிபாடிக்குகற் சேர்ந்தோன்செயல்சொன்னேன்
வெளியெங்குநெற்குன்றென்றசொன்மிளிரும்புகழ்பெற்றுக்
களிகூரொருகவிஞன் பெறுகதியும்புகல்வேனே. (௨௧)

முதுகுளத்தூர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௬௬௬.

அறுபத்துநான்காவது

நெற்குன்றவாணார் சருக்கம்.

கற்குன்ற மனையபுயத் தொண்டைமா னரசியலும் கச்சி நாட்டி
னெற்குன்ற வாணனென்றோர் வேளாளன் பொறுமைதயை நீதி கல்வி
யற்குன்றச் செய்யுப்பரமன் பத்திமுத லாயகுண மனைத்தும் பற்பல்
'பொற்குன்ற மெனப்பிடைத்தோ னில்லறத்தின் றருமன்கு புரியு நாளில்.

* முந்நாணிகழ்வு - திரிகாவலர்த்தமாளம்.

மற்றொருவன் பொருஷாட்சி மட்டிலிவ ன்னையனொரே வங்கி சத்
தோன், கற்றொருமை ப்படுவார்க்குத் தவத்தோர்க்கு முதவிசெயாக் கய
மைக்கான், முற்றொருநல் விவகார நிமித்தமவன் றனையென் முன்றி
ல் வாய்க்கீ, முற்றொருநா ளேனுமிலை தைத்திடப்பார்ப் பேனெனுஞ்
சொ லுரைத்திட் டானே. (௨)

அம்மொழியாக் கிருந்துமவ னஞ்சாமற் பொருண்முழுது மானன்
பர்க்குஞ், செம்மொழிப்பா வலர்தமக்கும் வழங்கினன் பயிர்த்தொழி
லுஞ் சென்று பாரா, தெம்மொழிச் சிலமுந்தெரியு மனைவியொடு கவிச்
சுத்துய்த் திருந்தான் மன்னன், வெம்மொழிக்கஞ் சாமலவன் பொருளி
னிலுங் கொடைச்செலவு மிகச்செய் தானே. (௩)

கிராமாதி பத்தியமும் வினையிலமா தியதிரவுங் கெட்டு ளன்பிற்,
றராமாந்தர் கடன்றுணையா னுள்கழிக்குந் ததியிலொரு தமிழ்ப்பா வல்
லா, னராவினு மணியனைய கவியினஞ்சால் பனுவலொன்றும் கவன்
மேற் சொன்ன, னிராதரனு னெனச்சொல்லி விடநாணி யொருமாற்ற
நிகழ்த்த லுற்றான். (௪)

உனையிந்நான் வெறுங்கையொடு போகவிடே னென்வாய்ச்சொ லு
ளங்கொண் டஞ்சா, தெனையின்னா னிடங்கொடுபேய் விற்குதியெல்
வேண்டுபொரு ளீவா னென்றான், றனையின்னாப் படுத்துகலி சகியாதா
னென்செய்வான் சாற்று மாறாங், கனையின்னான் றுன்றனைக்கொண் டவ
னிடத்தில் விலையெனுஞ்சொ லறைந்தான் மாதோ. (௫)

அன்னவனைப் பார்த்துவிலைப் படுகுதியோ வெனவினவி யாமா
மென்ற, பின்னாரூந் தமிழ்ப்புலவன் விழைதருபொன் கொடுத்தனுப்பிப்
பெருங்கோ பத்தான், முன்னவின்ற வாரிலையு மீர்க்குமளித் தப்பணி
யின் முயல விட்டா, னின்னவித முடிப்பதற்குந் திருவுளங்கொண் டிடு
ம்பரம னியற்கை யென்னே. (௬)

தலைகொடுத்த குமணனிலு முயிர்கொடுத்த நந்தியிலுந் தமிழ்க்
காத் தான்போய், விலைபடுமிந் நெற்குன்ற வாணனைமே லெனத்துணி
ந்து விளம்ப லாகு, நிலைபொறுத்த புலமையும்று மானத்தும் புகழ்பெரி
தா நனைத்த தாலுங், கலையுணர்ச்சி சிறிதுறினு மினத்தொடிகல் கொடுங்
குணமுங் கடந்தா னம்மா. (௭)

ஆங்கவனவ் வாரிறுப்ப வரதுங்கன் மனைவியையே யனைய பாரி,
தேங்கமழ்சொற் புலவனுக்காக் கொண்கனிக லவனடிமைத் திறத்தோ
னுன, பாங்கறியா தானனுப்பி யமுதருந்தும் பொருட்டழைத்தான் பரிந்
தன் னோன்போ, யிங்கடைந்த தென்னெனநொந் துரைத்திடலு மவ
னொருபாட் டெழுதி யிந்தான். (௮)

கற்குமியற் றமிழறிவா கானுகி வந்தவம்பி காளிக் கின்றியான்,
விற்குமொரு பாதிரமாய் விலையானேன் வேங்கடமன்மவெற்பும் வீரூர்,
பொங்கவடுங் கவிநிபுந்தென் பொதியையும்போ னம்மரபும் புகழும்

பூண்ட, நெற்குன்ற மெனும்பெயரு நிலைபெறவென் றதனையவ ணினைப் புற் றோர்ந்தே. (க)

சாதலினும் பெருந்துயரென் தமக்களித்தா யேதருமோ தருபு மோவென், ருதாத்தோ டானைநினைத் துருகியழு தானவன்பா லந்த வேளை, மாதவங்கை யாழிபெறுந் தொண்டைமான் சேவகர்போய் மன் னன் செய்யு, மேதமெண்ண தெடுத்தபொருட் கொடுத்தியின்றே லவன் முன்வரு கென்ச்சொன் னாரே. (க0)

சொன்னமொழி வினவியவ னென்னிவிலைக் கொண்டவன்பாற் சொன்மி னீவி, ரென்னவித மவன்சொலினு மதுசெய்வே னென்றிடலு மிவையெல் லாங்கேட், டன்னவன்றா னியான்விழைந்த பயன்முடிந்த தினியிவன்றொண் டாசிக் கில்லேன், மன்னவன்பாற் கொடுபோயி னெ னவிடுத்தா னவரொடவன் மனைப்பாற் சென்றான். (கக)

வந்தகொழு நனைவவள்கண் டமுதுவிழும் தாங்கியன்ற வகையெல் லாங்கேட், டந்தவிக்கட் டொழித்ததெய்வ மினியெதுசெய் தாலுந்ந் தே யென்று தேறி, யந்தகன்றா. தரிற்றொடருஞ் சேவகர்க்கும் கேள்வ னுக்கு முழுதிட் டப்பாற், பைந்தண்வளம் பொலிகாஞ்சிப் பதிக்கரச னுனைவழிப் பட்டாத் பார்த்தான். (கஉ)

தீரகுணங் கொடைத்தகுதி மனைவிநல மாதியன திகழ்ந்த வாரே [டு சீரவிர்செந் தமிழ்ப்புலமைத் திறமுமுல கினில்விளங்கச் செய்தல் வேட் டாரணனு டருந்திருத்தாட் சிவனியற்று மாடலன்றி நவையொன்றில்லை போரரிநேர் வயவரந்தப் புனிதனைக்கொண் டாசவையிற் புருவித்தாரே.

அரசனவற் காண்டலுமுன் கொண்டிருந்த சினமுழுது மகன்றிட் டுன்னேன், பரனடிமை யெனத்தோற்ற லால்வியந்தா னையினிமித்தம் பாம்பிற் சிறிக், கரவுசெய லாலுரின் றலைமையிழந் தாய்கவர்பொன் கணக்கோ டந்தா, லுரனுறுதண் டனைவிதியே னென்ச்சொன்னு னவன் கும்பிட் டிரைப்ப தானான். (கச)

நின்பொருளை யான்றிருட்டா லபகரித்துக் கொள்ளவில்லை நிகம னாலோர், நன்பொருளென் றுரைக்குமறப் பகுதிகட்கே யளித்துள்ளே னாகப் பூணை, டென்பொளிர்மார் பினனுணர்வா னெதுசெயினுஞ் செய் திடுக வெனை யென்றான், முன்பொனலன் பால்விலையா யதிற்றாழ்வெய் தாதெனவு முன்னி னானே. (கடு)

மன்னனம தாசாட்சிக் குரியபொரு ளிவ்வளவு வழங்க வேண்டு மின்னவனைச் சோனாட்டிற் கொடுவிடமி னெனவயவரீக் கியம்பி யப்பா லன்னவனை யவையொணர்நா ளல்லதென்னுட் டிடையருத லாகாதென்றான் கன்னலம்பா கினைப்புகட்டு மென்றமொழி வினவினரிற் களிகூர்ந்தானே.

பத்தினிக்கல் விவரமொரு பாகரத்தால் வரைந்தனுப்பிப் படைக் கை வீரர், மத்தியிற்போய் வெள்ளாறு கடந்ததற்பின் றனியாடி மறு

வில் சைவ முத்திபெற்றோர் விதித்தபடி முதற்றில்லை நடம்புரியு முன்
னோர் போற்றி, யத்திருநாட் னெளதல மொவ்வொன்றுத் தனித்தனிதா
ழ்ந் தருள்வேட் டானே. (௧௭)

எத்தனையோ தலந்துதித்து வணங்கியபின் றிருப்புகலூ ரிடத்திலேகிப்
பத்திமலீதிருநாவுக் கரசுகதி யடைந்ததுவும் பரவை கேள்வ
னத்தமதாற் சமைந்தசெங்கப் பெற்றதுவுங் கருதிநனி யளிகூர்ந் தாங்கு
மத்தகமா முகக்கடவுள் சந்ததியி னின்றொருநகி வழங்கி னானே. (௧௮)

அக்கவிமுற் றிதெலும்பின் னின்றொருத்தி யந்தாதிக்க காப்பா மென்றான்
கைக்களிற் றனவட்பார்த் துமையவளோ கலைமகளோ கவினார்கோயின்
மிக்கபணி மகளோவென் றுன்னியரண் மனைப்பணநீ விரும்பி நல்கி
னிக்கவியப் படியாதற் கையமில் முக்காலு மெனச்சொன்னானே (௧௯)

அரண்மனையின் பணத்தொகையா தெனவினுவப் பகர்ந்திட்டா
னவளுக் கஃதோர், திரணமெனத் தோற்றியதால் வருகவெனக் கொண்
மெனே சேர்த்துள் ளன்பார், குரவனெனத் தக்கபடி யாதரித்தா ளவன்
மகிழ்ந்து குதுக லத்தார், பரவுதிரி வந்தாதித் தமிழ்மாலே யிணையில
தாப் பாடினானே. (௨௦)

பாடிமுறைப் படியரங்கேற் றிடலுமவ ளரண்மனையின் பணமல்
லாமற், கேடில்கிவி கையும்பணியா தியும்வழங்கிச் செல்லுய்த்தாள்
கிரிப்பின் னேகிப், பேடியடி யுண்டருள்வா னருள்சுரத்தார் பெறற்கரிய
பேரென் றுண்டோ, தேடியுண்பா னெனும்பெயரா ளொருத்தியுமான்
கத்தனேசர் செயச்செய் தானே. (௨௧)

மண்டலத்தி லன்றுமுத லம்மகளை யறிவறிந்த பாக்க ளெல்லாம்,
கண்டகையைப் பொன்னையான் முதலினரை யனையனெனக் கழற
லுற்றார், புண்டரிகப் பிரமன்முத லோர்பகர்ந் தருமிகப் பொலிவுற்
ருலுந், தண்டமிழ்ப்பா வலர்க்குதவ லுயர்வேயென் றிடற்கிதொரு
சான்ற மம்மா. (௨௨)

சென்றவன்றான் கச்சிநகர் மன்னன்முற்போய்ப் பொருட்டுவை
யைத் திறைபோன் றிட்டா, னன்றதுவந் திமொற்றை வினவியவேந்
துளநாணி யவற்கே யிந்திட், னென்றனா ருன்னுயிருள் ளளவுமுன தே
யாக வுதவி னேனன், கென்றனது ப்குதிமுழு தேற்றவற்றி லாறினொன்
றெற் கிகென் றானே. (௨௩)

தன்னரசின் கீழ்ப்படுஞ்சிற் றரசர்களி லிவனெருவன் றான னாலு,
மன்னனருந் தமிழ்ப்புலமை முதலியபண் பாற்பெரிது மதிக்கப் பெ
ற்ற, னன்னடைக் குயில்போலு மவன்மனையா தியாளப்பி லார்வம்
பூத்தா, ின்னவெலா மடியவருக் கெளியபிரா னருட்செயலென் றெண்
ணி வாழ்ந்தான். (௨௪)

முன்றனைத்தன் முன்றிலில்வைத் திலையுடனீர்க் குங்கொடுத்த மூர்
க்க னேனோ, துன்றனமு மிறுமாப்புந் தடுமாறியன்றிருந்த தனைப்போன்
றெய்த்தான், குன்றனைய பெருந்தகையன் னவனைவிழைந் தவனிலையிற்
குலவச் செய்து, பின்றனைப்பல் வேலையிடா தனுப்பியான் றியைப்பெ
ரிது பேசினானே. (௨௫)

பொற்புறுசெல் வழுநிடியு மாறிடற்கு மரணுளிற் பொங்குங் கோப
மற்புருவா யினுமாகு மென்றிடற்கு நன்மனையா ளாக்கத் திற்கு
நற்புருடர் பண்பினுக்கு மேனைக்கும் பத்துரவ ணவிவுற் றாலும்
பிற்புளகெய் துடுதற்கு மிக்கதையோர் சான்றாகும் பேசங் காலே. (௨௬)
ஆணுருவா யுயர்குலத்திற் பிறந்துபெருஞ் செல்வமது பவித்திட்டாலுஞ்
சேணுநில மும்புகழும் பெருஞ்சீர்த்தி வினையாமற் செத்தாராயின்
மாணுபர்தென் புகலாரான் றிருவடிக்கோர் தமிழ்மலை வாங்கிச்சூட்டி
நாணுமட முத்தவிர்த்து வாழ்ந்தமக ளினுந்தாழ்வா நவிலலாமே. (௨௭)

அத்தகைய நெற்குன்ற வாணனெனுந் தமிழ்ப்புலவ னருட்பே ரா
ண்மை, துய்த்தபுல வோருமெப்பப் தருமினா ரேனையர்தாஞ் சுவை
யொன் றில்லாக், கைத்தகவி யாலேனு மொருவியனக் கண்டதத்திற்
காண்பா ரந்தோ, நெய்த்தமல ரினுந்தமிழ்ப்பா மலையினைத் தாழ்ச்சி
யென நிகழ்த்தொண் ணாதே. (௨௮)

அவனிகலோன் றன்னிடத்தில் விலைப்பட்டும் பொருள்கொடுப்ப
வரிய பாட, னுவலுமம்மி காளியென்போ னெத்தகைய புலவோனோ
துவன்ற பாடல், புலனிமிசை யொருவாரசொல்லக் கேட்டிலே னெவரொ
வந்தாம் புகன்று ளாரோ, நவரசப்பா வலர்பெருமை மறைதல்புரா
யாச்சரிய ஞாலத் தின்றே. (௨௯)

செல்வமுங்கல் வியுக்கற்பு மனையாளும் பெற்றுவந்து சீவலோக
த்தி, லொல்வதுறு நெற்குன்றவாண முதலியின்கதை யோர்ந்தளவிற்
சொன்னேன், கல்வரைத்தோண் மறவர்குல திலகமென்பிறந்து தமிழ்
க்கவியா ளீசன், பல்வளஞ் சொற்றயந்ததலைமலை கண்டதேவனிசை பகர்
கின்றேனே. (௩௦)

நெற்குன்றவாணர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௬௯௬.

அறுபத்தைந்தாவது

தலைமலைகண்டதேவர் சருக்கம்.

அலைகடலுடுத்தபாரி லஞ்சுருதெதிர்த்தோர்தம்மைக்
கொலைசெயறொழிலாக்கொண்ட கொற்றவேன்மறவர்பல்லோர்
நிலைபெறமுன்னூட்செய்த நெய்தவப்பயனையாகித்
தலைமலைகண்டானென்றோர் தனயன்வந்துதித்திட்டானே. (௧)

சோழநாட்டினிலுள்ளோனோ தொனித்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டில்
வாழ்வந்தவனோவந்தவனாகவிரித் துரைப்போர்க்காணேன்
வேழமும்வெருளச்சீறும் வேங்கையின்குலத்தோர்சேங்கன்
ஹாதன்வழியிற்றேன்றி புலவல்போன்றொளிர்தானம்மா. (௨)

பாலியந்தொட்டுல்லோர் பழக்கமுஞ்சுத்தப்பண்பு
மாவினைத்துயின்றேன்காண வரவிந்தப்பதத்தினன்பு
நாஸியல்புடையபாவு நவ்ந்துநாவலனுமாசை
மேலிடுந்தகவுந்தோயந்தான் வெஞ்சமர்த்தொழில்கற்றில்லான். (௩)

வில்லெடுத்தொருபுள்ளேனும் வீந்திடத்தெறித்திலானேரேன்
மல்லெடுத்தெவனோடேனு மாநிலத்துருண்டிலான்வன்
கல்லெடுத்தனையசிந்தைக் கவிஞருமுருகுமின்பச்
சொல்லெடுத்தடுக்கிப்பாடுந் தோற்றமேகருநினோற்றான். (௪)

மருளறத்துறந்துகல்ல மாதவமுயன்றிட்டிண்மை
யருள்பெறுபெரியோர்நாவா லைந்தெழுத்துரைப்பக்கேட்டுப்
பொருளிடென்றுன்னியேத்திப் புராத்கன்றிருக்கணைக்காற்
றெருளுமெய்ப்புலமையெய்தித் திகழ்முழுப்புருடனான. (௫)

தொழுதகைமுருகோனந்நா டோய்தருவள்ளியேபோன்
றெழுதிற்றுணைவார்பிறேன் றெழிற்குருங்குயில்போல்வானைப்
பழுதறுகுலத்தினோரும் பார்ப்பனமாக்கடாரு
மிழுதுபெய்கனலஞ்சான்றா மியன்மணமுடித்தின்புற்றான். (௬)

அன்னமைத்துனரேழ்பேரு மவர்குலமுறைதப்பாமற்
கன்னமாதியசெய்தான்ற களியொடுகுலவக்கண்டு
மின்னவனேடுங்கையு மிடைவிடாதொழுகலுற்றான்
மின்னனாநனாசிந்தை வெதும்புறுதுயர்மிக்குற்றான். (௭)

அக்குறிப்பறிந்திட்டனோ னவளுடனழுங்குறேனீ
பக்குவமறிந்துகம்மைப் பரமனுண்டருள்வானப்பாற்
றிக்குமுற்றுணர்ச்சொய்துந் திருட்டொருசெல்வமன்றென்
றிக்குலத்தொழிலானலு மியான்செயேனெனவேசொன்னான். (௮)

அதுகுறித்தந்தமங்கை யளப்பருங்கவலையாளா
யெதுசொலித்தேற்றினாலு மெழுவரோடேருமாறே
கதுமென்சொல்லினொந்து கண்கணீரிறைத்துச்சோர்ந்தாள்
விதுவணிசடிஸத்தானு மிடியிலுல்வெதுப்பினுனே. (௯)

உடன்பிறந்தவர்சேர்மாத ருவகைகண்டுள்ளநாணித்
திடம்பெறுமுரித்திலன்னோர் சிறிதளிப்பதுங்கையேற்றுக்
கடன்பலரிடத்துமவாங்கிக் கனற்கொடுங்கலியால்வாழ
மடம்பொலிகம்பின்பிமீகாள் வருந்தலுஞ்சகியானான. (௧௦)

கமலபுங்கவன்முன்னீன்ற கலசமாமுனிவுன்செய்த
விமலமுத்தமிழாற்பாடல் விதம்படவெருவாப்பாடிச்
சமனைவென்றடியர்க்காக்குந் தண்ணருண்மருதன்றன்மேல்
யமகவந்தாதிதொன்று மிணையிற்செய்தச்செய்தான்.

(௧௧)

அத்தனையொண்டிசெய்து மரன்றிருவருள்செய்யாமற்
சித்தநொந்துழலக்காணுந் திமைதான்சகிக்கலானாய்ப்
புத்தமுதுறழ்சொல்லாள் பாற் போதநீபுகன்றவண்ண
மொத்தவர்தம்மோடேகற் கொப்பினேனெனச் சொன்னானே.

(௧௨)

கற்பினுலவனைத்தூக் கடுந்துறவடைந்தானில்லை
யற்பினுலனைப்போற்றி யருள்பெறாதறவுநொந்தான்
முற்பிறந்தவர்பாற்கொண்கன் மொழிந்தவாறுரைத்துமீண்டாள்
வெற்பினைத்தோளார்தாமும் விலக்கிலார்வேட்கைமிக்கார்.

(௧௩)

எழுவருமவனைநேர்கண் டிசைவுணர்ந்தேதேதோதம்
வழுவுறுசெயல்களெல்லாம் வகுத்தனர்மறுத்தோதாமன்
மழுவணிவலக்கைநாதன் வடிவமானத்தாலுன்னிப்
பழுதினைத்தெழுத்தேயோதிப் பருவரற்கடற்றழந்தானே.

(௧௪)

அங்கணந்திருவுள்ளப்பாங் கரறிகிற்பாரந்தச்
சிங்கநேரெழுவந்தாமுந் திருப்புவனத்துர்வாழோர்
துங்கன்மாமனையிற்சென்று சோரஞ்செய்திடல்வேட்டுற்றார்
தங்கமுமணியுங்கோடி தனமுமாங்குறுதலோர்த்தே.

(௧௫)

வேறு.

அம்மனையில்வாழ்கிழவ னதுதினமொவோர்பாச்
செம்மணிநிறம்பெறு சிவன்றன்மிசைசெப்பிக்
கைம்மலர்குவித்தலது கண்டியில்வுறாதான்
மெய்ம்மறையெனைம்பொறியு மிககுரைசெய்கின்றேன்.

(௧௬)

இவ்விரதமோர்பதொ டிரண்மெருடஞ்செய்
தெளவியமின்மெய்ப்பயன டைந்திலமெனநொந்
தெவ்விதமுய்வோமென விரங்குமொருநாளின்
மைவிரவுகண்டன்வினை யாடமனம்வைத்தான்.

(௧௭)

அன்றுதலையிற்பலி யயின்றுமுடல்பாதி
துன்றுமிமவெற்புத்தவு தோகைபெறவிந்தா
னென்றுகவிபாதிபினி தோதலுமதற்பின்
னென்றுமுதியாவண மொளித்தலினுடைந்தான்.

(௧௮)

மாதம்வரையாகியும் வராதலின்வயிற்றார்
சிதம்விழுகோய்மிகை செறிந்துசெயல்குன்றிச்
சாதல்கடனென்றுகிடை யிற்பதெலாயு
மோதவருபாதிபு முரைத்தலொழிகில்லான்.

;(௧௯)

வெவ்வெழுமுதற்சிவ விறற்படைவிடாரா
மவ்வெழுவர்தாமுமரு மைக்குரியதங்கை
வெளவெழின்மணாளனொடு வான்மதியிலாநா
மவ்வெழிலிவாரிபுரு தோற்றமெனவுற்றார். (௨௦)

புக்கமனையிற்கவர் பொருட்சுமையொரெட்டு
மெய்க்கவினாநுகழொர் வெள்ளியன்முன்வைத்தே
நக்கன்விழைவாலொரு நடுக்கமண்ணெய்தி
யொக்கொழியிற்கடுநி யோடினர்களம்மா (௨௧)

அவ்விதமறிந்தில னாவண்டனியிருந்தா
னில்விடையிரண்டொர்விசை யிற்கிடைகொடுள்ளான்
செவ்வியவரைக்கவி யினைப்பகர்திறத்தால்
வெளவினனிவன்கவினா நென்றவன்மதித்தே. (௨௨)

* உலையுறுமிருப்புவன மொவ்வுருவனென்னுள்
சொலையுரையெய்தாங்கிடைகொ யேவனெழுந்துள்
ளலைவறவிரண்டுவிசை யாமெனவிளம்பிச்
சிலைவிலுடையான்மெய லெனமுடிவுசெய்து. (௨௩)

ஓசைவழிபோயவ னுடற்றமுவினியென்
னாசைமுடியச்செய்துயி ராகமுறவைத்தாய்
தேசைவழியிற்சொய்யின னோவலதான்முள்
பூசைசெய்துயுந்தவசி யே மெய்ப்புகலென்றார். (௨௪)

அன்றவனுதித்தகவி யாமரையுமன்றோ
பின்றனியிருட்டினிடை பேசலுமொர்பாவா
நின்றதிவனெண்ணைவிடொர் தீபநிலவச்செய்
நன்றறிபுமுடர்களி னானெருவனெனலும். (௨௫)

அக்கணம்வெளிச்சமிக வார்தால் செய்தந்தப்
பொக்கணமொரெட்டொடு புறங்கடைதிறப்பு
மிக்கவினுவைதிக வெழிற்பொலிவுநாடிப்
புக்கதுரையென்றிலு முள்ளவைபுகன்றான். (௨௬)

இத்தனையிசைப்புமென யாளுடையவெண்டோட்
சித்தன்வினையாடலென வேநனிதெளிந்தப்
பத்தர்பெருமான்சுரையொ ரெட்டுமொருபால்வைத்
தத்தனியனுக்குண வருத்தியுபசாரம். (௨௭)

தக்கபடிசெய்திருவர் தாமுமவர்தம்வாய்
மிக்கமதுரக்கவி விளம்பியிமையாத
முக்கணுடையான்மகிமை முன்னிமகிழ்பேர்து
மைக்கடன்புகட்டிவடி வந்தனன்னியந்தே. (௨௮)

கள்ளச்செயுமவ்வுழி கவித்தெரடர்புரைத்த
வெள்ளனுமனைப்பொருளில் வேணவைகவரந்தா
நுள்ளமைபவந்ருவகை யோதுமதியோனு
மெள்ளலருள்பித்தனரு ளெய்தியவர்தாமே. (௨௯)

வெம்புகதிர்வந்திருள் விலக்கியபினன்னோர்
தழ்புருடசாதன முடித்தெழுவர்தாமு
நம்புதலொடங்குவர நன்மைகள்வரைந்து
தெம்புணர்வுடன்பெறுமொர் தீரன்வசமுய்த்தார். (௩௦)

வேறு.

ஆடியபதத்தோன் றிருவருட்செயலா ளளவிலார்வனைதல்போற்
றோற்றி, யீழ்நகாரிருளி லவரவருயிர்கொண் டேகியவெழுவருங் கூடிப்,
பாடியபுலமைத் திறத்தொர்மைத்துனனைப் பதைபதைத்திடக்கொல்வா
ரொனநொந், தேடியுண்மலர்ப்பைப் குழலுடைத்தங்கைக் கென்சொல்
வோமெனப்பெரி திடைந்தார். (௩௧)

கவரந்தகைப்பொருள்போ யதிலனுவேனுங் கவன்றிலார்மைத்து
னற் கருதிச், சிவந்தகட்புனன்மிக் கிறைத்தனர்நாளுந் தேடியபொருளி
லோர் பங்கிட், லீவந்தளித்திலமென் றுன்னினிரவாங் கொழிந்துருரிய
னுதித் திடலுந், தவந்தழைத்துள்ள தங்கைதான்வினவித் தமையன்மார்
முன்புலிழந் தழுதே. (௩௨)

யானினியுடல்வைத் திருக்கிலேனழிவி லிக்கணம்வீழ்வனீ ரருந்தே
ன், வானிறையனையான் வரினுந்மரபின் வழிக்கொடுமணஞ்செயே னெ
ன்றான், வேனிதுநிகழ்கா லவரவிடுமுடங்கல் விரித்துணர்ந்துவகைமேற்
கொண்டா, ருனிழந்திலனென் றவனாமோர்ந்தொருவா ரேயுத்தனரு
யர்விலங் கியதே. (௩௩)

தலைமலைகண்டா னெனும்பெயராலுஞ் சரவணனைநிகர் தக்கோன்
கலைவலியினுநம் வாள்வலிதாழ்வே யெனக்கணித்தளவறக் களித்திந்
நிலைபெறுமுடங்கல் வாய்மையிற்கபட நேருமேற்பொருதழி ருவமென்
றுலைவறுமனத்தா ராமெழுவருமார் கேகுதற்கொருமையெய் தினரே.()

சல்லடந்தரித்துக் கச்சைமேலிறுக்கிச் சாதியின்முறைப்படி யுருமா
னல்லவாயாத்துப் பணிபலபுனைந்து நனைத்தமஞ்சளின்கலை யுடுத்துக்
கல்லமுத்தாதி ராடிச்செருப்பிட்டுக் கதுமைசால்வல்லயம் பிடித்து
வல்லபோர்க்களத்துக் கேருளர்போன்றே வழிக்கொண்டார்சுருன்மவாய்த் தனவே.

உளம்வருந்தாராய்ச் சரதமேயாமவ் வோலையென்றுன்னியார் குற்
றூற், சளமெய்தாதெனத்தேர்ந் தேகினர்நின்றார் தமதுமைத்துனனுமம்
மனையில், வளவனில்வாழ்வான் ருனுமோர் விரிப்பில் வதிதல்கண்டள
வற மகிழ்ந்தார் கிளருமிக்கோல நீர்கொளுநிரித்தங் கிளத்துமினெனவ
வர் கேட்டார். (௩௪)

நென்னவிராவி லெமைத்துரந்திடார் நேர்த்தொருக்காலிகல் வாரோ
லன்னவர்தம்பார் பொருதுமாய்ந்திடுதற் கன்றிவேறின்றென வறைந்தார்
பன்னகாபரண னருட்செயலெனவப் பாவலரிருவரு மதித்திட்
டின்னவீரத்தீர் நம்முயற்சியினு விருவருமுய்ந்தன மென்றார். (௧௭)

ஆலுடைக்கடவு ளடியாராமவரி லம்மனைக்குரியவ னவர்க்குப்,
பாலுடைச்சோறிட் டவர்கையாற்சமைத்த பருஞ்சுமையெட்டுமீந் தவற்
றிற், சேலுடைக்கருங்கட் டங்கைபங்கெடுக்குந் திறத்தொராளுடனனுப்
பியப்பால், வேலுடைக்குகளை யனையவன்மிடிநோய் வேரறக்களைந்த
னுப் பினனே. (௧௮)

அன்னவர்களித்த பரிசெலாம்விரித்தென் டறைவதாற்புனிலை யவ
னைத், தன்னகத்துடன்றோன் றியசு கோதரன்போற் றழைப்பவைத்தன
னென்பார் தக்கோர், பின்னவரிருவர் தாமுமிக் கீணங்கிப் பெரும்பயன
ளவற நுகர்ந்து, கன்னல்வில்லியைச்செற் றவனுலடினும்போய்க் கலந்து
வீற்றிருந்தன சம்மா. (௧௯)

எத்தனைபோர்க்கோ விடையிசைப்பரப னெய்தியின்னருள்செய்தா
னென்பா, ரித்தகைவினையாட் டொருவருக்கேனு மியற்றினுனென்கை
கேட் டில்லேன், பத்தமார்மனையுஞ் சுத்தமுந்முலாப் பத்தியும்பழுதின்
மா துரிய, முத்தமிழ்க்கவியு முடையவர்பெருமை மொழிந்திடினமுற்
றுறு தன்றே. (௨௦)

மாடுவாகனமாக் கொண்டவர் பெருமை வளம்பசர்நிலைலை கண்டா
ன், பாடுசொற்றழிமாண் பின்னனெனென்ப படியினருணர்த்தப் பகர்
ந்தே, னுடுபாம்பணையாற் புகழ்புள்ளைப் பெருநா னையங்காரருந்தமிழ்ப்
புலமைப், பீடுமயானுணர்ந்த வளவினிற்பரில்லேன் பெருந்தகை யினரு
வப்புறவே. (௨௧)

தலைமைகண்டதெவாசருக்க முறறிற்று.

௨௨_ திருவிருத்தம் - ௨௭௭௭.

அறுபத்தாறுவது
பின்னைப்பெருமானையங்கார் சருக்கம்.

தென்கலைவயிணவன் செகமெலாம்புக
ழின்கவிப்பிரபல னினையின்பட்டார் தந்
நன்கணத்தினர்களி லொருவனுரணன்
பொன்கழலன்றிமற் றொன்றுமீபோற்றலான். (௧)

மருவழியிமண வாளதாசனென்
றொருபெயர்புனைந்தவ னுரைக்குமோர்சொலாற்
பொருள்பலதருங்கவி பொறிக்கும்பொற்பினிற்
பெருமிதனென்பபலர் பேசும்பெற்றியான். (௨)

செவ்வியசொற்கவை சிறிதுந்தேர்ந்திடா
தெளவியப்போர்பொரு மவர்களன்றிமற்
றெவ்வியற்புலனரு மிசைந்து நாடொன்றி
திவ்வியகவியெனச் செப்புஞ்சீர்த்தியான்.

(௩)

தேனையும்முதையு மனையதிஞ்சொலோர்ந்
தானையின்கன்றென வமைக்கும்பாடலா
னேனையபாடலென நேனுமோதிலான்
பூனையோல்வஞ்சனைப் புந்திகொண்டிலான்.

(௪)

அயன்புரைவயிணவ வந்தணர்க்கெலாஞ்
செயந்தருமொருபெருஞ் சீயவேறனு
னயம்பொலியாய்ச்சியர் நண்ணுங்கண்ணன்போல்
வயங்குபிள்ளைப்பெரு மானென்பேரினான்.

(௫)

காவிரியாற்றிடைக் கவின்செய்பாம்பனை
மேவினனல்லது வேறொரு தேவரை
நாவினாற்றுதிசெயே நென்றுநற்றமிழ்ப்
பாவினும்பற்பல பகர்ந்திட்டானரோ.

(௬)

கலம்பகம்யமகவந் தாதிகற்புறழ்
நலம்பயந்திடும்படி நவின்னாநான்மறை
யிலம்பகம்புகழ்ப்பதத் திட்டொரெட்டுணை
யலம்படாதின்புற வாசித்துற்றனன்.

(௭)

சூரணனென்றென விடினும்பொங்கரு
னூரணனொருவனே யென்றுநண்ணிலான்
பாரணங்கின்றலைப் பலதலந்தொறுஞ்
சீரணங்கின்பல சென்றுதேர்ந்தனன்.

(௮)

அப்படிக்கருதவ னானேவேதனை
யெப்படித்தரத்தினி லெண்ணினான் கொலோ
விப்படினொழித்தவற் கிதஞ்செய்தாட்கொள்வான்
முப்படியினர்தொழு முகுந்தன்முன்னியே

(௯)

ஒருபெருங்க்னவினி லுலகமுண்மெழி
திருநெடுமாலெனத் தெரியத்தோற்றியே
பொருவில்வேங்கடத்தினைப் புகழ்ந்துசில்கவி
தருதியென்றன்பொடு சாற்றினானரோ.

(௧௦)

வரங்கமழம்மொழி மதித்துந்தன்னொரு
சிரங்கொடப்பணியுடன் செய்திடாமலெம்
மரங்களைப்பாடிய வருமைவாயினு
குரங்களைப்பாடிடே னென்றுகூறினான்

:(௧௧)

வேறு.

விண்டபோதரி தன்வினையாடலாற்
கண்டமாலே கதுவிடக்கண்டவன்
கொண்டவாண்மை குலைந்துகிலேடையா
மொண்டகைச்சொ லுறுமொருமாலையும்.

(௧௨)

திரிவந்தாதிபுத் செப்பினன்புறத்
தரியசோலை மலைக்கொரந்தாதியும்
பிரியமோடுரைத் தான்பினுஞ்சிற்சில
தெரியல்செந்தமி ழிற்செய்திட்டானரோ.

(௧௩)

எண்வகைப்பிர பந்தமிசைத்ததா
மண்வயிற்பல மானிடர்கூறுவார்
தண்வளம்பெறு தாமரைப்பூத்துணைக்
கண்வலான்றிரு வுள்ளங்கணிப்பவே.

(௧௪)

சிவனைநிந்தனை செய்தவனேயென
விவனைச்சிற்சி விளஞ்சைவரேசுவா
ரவன்றன்மாயவ னாகத்திற்பாதிபென்
றுவந்துபாடிய பாக்களுமுள்ளவே.

(௧௫)

என்றென்றுந்தன திட்டதெய்வத்தையே
நன்றென்றேத்திடன் ஞானிகள்சம்மத
மன்றென்றேறத் தொண்ணுத்தனாலவன்
சூன்றென்றச்சுத னைக்குறிக்கொண்டதே.

(௧௬)

சைவரிற்சிலர் தாமரைக்கண்ணை
வைவதொப்ப வயிணவரியா வரு
மைவனக்கள வள்ளலைநிந்தனை
செய்வதில்லை திருவருள்சாட்சியே.

(௧௭)

வானந்தத்தற வல்வில்வனைத்தவன்
கூனந்தக்கரக் கொண்டல்பொற்றாள்களிற்
றானந்தப்புனை தாரொடுநீர்புனை
யானந்தத்தா னாழனென்றதும்.

(௧௮)

அத்தன்வேத னணித்தலைகொண்டதாற்
பித்தமெய்திப் பிணஞ்சுகொட்டறக்
கைத்தலத்ததை நீக்கிக்கயிலேமேல்
வைத்தனன்றிரு மாஸெனச்சொன்னதும்.

(௧௯)

மாதவன்றன் மலர்த்திருவுந்திவாழ்
வேதனல்க விளங்கினன்மேருவின்
ஓதனென்ன நவின்றதுமாதியா
நீதமுற்று நிகழ்த்துபல்கொள்கையும்.

(௨௦)

அண்டமுண்டவ னாகத்தைச்சூலமேற்
கொண்டனன்சிவ னென்றதிலுங்குளிர்
கண்டனைத்திருமாலரன்கான்மிசைப்
பண்டணிந்தன னென்றுசொல்பண்பினும். (௨௧)

மாயன்சோரியை மால்விடைப்பாகன்கைத்
தூயுவோட்டிழற்கொண் டானெனுஞ்சொல்லினுந்
தீயவென்றுசெப் புார்மதவாதிகட்
கேயதிக்குண மென்றென்றுமுள்வூவே. (௨௨)

நிரிவுசொற்றிறந் தேடித்தினந்தின
மரியின்மேற்கவி பாடிடுமந்தணன்
கரிவலஞ்செய் * கருவைமன்றன்னிலும்
பெரிதுநிந்தனை பேசிலனுண்மையே. (௨௩)

வளங்குலாநீ† துறை மங்கலவாசன்போ
லுளங்கனன்றரி யன்பரொருவருங்
களங்கறுத்தவ ராயிரர்க்காதுதல்
விளங்கொர்பாடல் விளம்பிலர்மெய்ம்மையே. (௨௪)

அானரிக்கடி மைத்திறமாற்றுவார்
பரவுபல்பவந் தீர்ந்தபின்பாண்டியன்
கரவினமந்திரி யைப்புளிக்கண்ணுறை
யுமுளானையொப் பாவரிதுண்மையே. (௨௫)

பொன்னுறைந்தபொற் பாருரத்தான்புகழ்
பன்னுநாவலர் பற்பலர்தம்மினு
* முன்னுரைக்கு முரணையங்காரதா
மென்னுமாற்றமில் விம்பரிலுள்ளதே. (௨௬)

நாமமொன்றை நவின்றவர்க்கும்பெரு
வாமமார்திரு வைகுந்தநல்குமால
பாமலர்த்தொடைப் பாகவதற்கதன்
சேமநல்கல் வியனன்றுதேரின்னே. (௨௭)

பேரன்பார்ந்த பின்னைப்பெருமாட்பெயர்த்
தீரவேதியன்*சீர்சிறிதோகிளேன்
வாரமுத்து வயிரவன்சேருவை
காரன்மாட்சி கழறுவன்சற்றேரா. (௨௮)

பின்னைப்பெருமானையங்கார்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௭௬௫.

அறுபத்தேழாவது

முத்துவயிரவப்புலவர் சருக்கம்.

சேவற்காரன் புல்வயலூரார் தினநம்புங்
காவற்காரன் கருமறவர்க்கோர் கண்போல்வா
னேவற்காரர் பற்பலருள்ளா னிகல்வெம்போ
ராவற்காரன் பெற்றனனோர்சே யரிதாயே. (க)

முத்துவயிரவ னென்றொருநாம மொழிந்திட்டுக்
கைத்துணையெய்தும் கார்நிறவேழக் கன்றேபோல்
வைத்துவளர்த்தான் கண்ணொளியன்றி மற்றெல்லா
மொத்துவிளங்கோர் வாலிபனென்ன வுயர்ந்தானே. (உ)

கண்ணிணையின்றித் தாழ்வுறுதுன்பக் கடன்முழுகி
மண்ணில்வசிக்குந் தூயர்சொல்காதை வகைதேறி
விண்ணினர்தங்காற் றனையறவெட்டி விடுவோனே
நண்ணிடனல்கத் தக்கவனென்னு நசையுற்றான். (ஈ)

தன்னினமுண்ணுந் தியுணவொன்றுந் துணுண்ணு
தன்னிசைவேதத் தோரொடுகுறவோ ரினமா
லுன்னியுணர்ந்துண் டியர்தவமுனிவோ னொருவன்வாய்
பன்னியவாறு சடாக்கரநன்கு பகர்ந்தானே. (ச)

இருக்கினுநிற்கினு மெங்குநடக்கினு மெவ்வாற்றாற்
றருக்கினுநொந்து தவிக்கினும்வேல்புனை தருசெங்கைத்
திருக்கினர்தேவ னுளானெனவன்பொடு சிந்தித்தே
நெருக்கியிராப்பக லாவுருவேற்றின நெடுகாளே. (ரு)

தென்பொதியைக்குறு மாமுனிநம்பிய சிறுதாளா
னன்பொடுநாடு மவற்கெனவோர்சிறி தருள்வைத்தா
னன்பொழுக்கத்தகு கீர்த்தனைபாடி மியல்புற்றான்
வன்பொடுநாளு மிகழ்ந்தபொலாரு ாகித்தாரே. (சு)

பாருலகிற்ற னினத்தருமற்றைய பலசாதிப்
பேருமகிழ்ந்து புகழ்ந்துவியந்து பெருங்கொற்றத்
தியாருமதிக்கத் தருமவன்முத்துவ யிரவப்பேர்ச்
சேருவைகாரனொர் புலவனெனத்ததி செய்தாரே. (ஏ)

நீராடியசீர்க் கவுமாரரையே நிடநாடும்
வீரர்குவே மதியாதலினன் மிக்கோர்தம்
பேறுமென்னக் கொண்டுமகிழ்ந்தார் பேசுந்
வாறுயிரங்கீர்த்தனையேயாமென் றறைவாரே. (அ)

கொண்டுவாமயிலே குமாகெம்பிசன் றனையென்னக்
கண்டுதேர்கவைக்கீர்த் தனையொன்றொருநான் கழறுற்றான்
வண்டுக்குழகுமுலாரீ தம்மொடவ்வாறு வரும்போதே
கண்டுபேரானந் தங்கொளவிருகண் களுமீந்தான். (௯)

பிறவிக்குருடன் கண்பெறல்போலும் பேறென்றென்
றறல்சற்றியபா ருலகினர்பேசன்மெ யாயிற்றான்
மறவர்க்கொருதே வனையவனெய்திய மாண்போதுந்
திறமைக்குரியார் சேடனைநேருந் சிலர்தாமே. (௧௦)

அப்புறமன்றே னாடியவாடற் களவின்றா
மெய்ப்புகழ்யாவங் கண்பெறுதலினு மேலன்றே
முப்புரமட்டார் தந்தருள்செவ்வேன் முருகேச
னெப்புமுரித்துந் றூர்க்கரிதியாதிவ் வுலகூடே. (௧௧)

சீர்வளமிக்குற் றனவுமொனூர் தந் திரண்மாயப்
போர்வலிவென்றிட்ட டனவுமொர்தொண்டிற் புகுபல்லோர்
நார்வரநாணுற் றனவுமியிப்பா நவில்கின்றே
ரார்வமடைந்திட்ட டனவுமவிரிப்பி னடங்காவே. (௧௨)

முத்தமிழ்பாடா தொன்றினைமீற மொழிந்திட்டோ
னெத்தனையதோ பூவுலகத்தி லிருந்தப்பாற்
சித்தநும்விண்ணோர் தாமுமவியப்பச் செவ்வேலான்
பத்தர்வசிக்கும் பதமதனிற்போய்ப் பதிவுற்றான். (௧௩)

அன்னவனப்பான் மற்றொருடற்பெற் றதின்மேலா
நன்னலமெய்திச் சாயீபத்தே நணுகுற்ற
வினன்னவுணர்ந்தோ ருஞ்சிலருள்ளா ரிகலோகத்
துன்னருமெய்வி டிடல்புவிவிழா துறலொன்றே. (௧௪)

வண்ணமலர்த்தே வுளமிகநாண வடிவேலோன்
கண்ணருள்சீர்தோய் முத்துவயிரவன் கதைசொன்னேன்
திண்ணமனக்கண் ணன்மனையுடனோர் தேர்வேந்து
மெண்ணல்செய்பாணப் புலவனதான்மை யிசைப்பேனே. ()

முத்துவயிரவப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தும் - ௨௭௮௦.

அறுபத்தேட்டாவது

பா ண ப் பு ல வ ர் ச ரு க் க ம்.

பாணர்குலத்தானொருபுலவன் பாண்டிநாட்டினிடைப்பிறந்தோ
னாணமலிவாற்கலைமகனை யாராதித்திட்டருள்பெற்றோன்
காணவிழிகளிரண்டுமிலான் கனலிற்கொடிதாங்கடுஞ்சினத்தோன்
பேணலார்க்கோரெம்போல்வான் பெயர்ண்டொருவர்பேசிலோ. ()

ஒருவரிடத்தும்போய்த்தன்மான் புணர்த்திப்பொருள்பெற்றிடானாகி
மருவுமனையிலுள்ள செல்வ வளமையளவிற்பயன்றுய்த்திப்
டருகுவருவார்தம்மிடத்தி லணிகூர்புலமையில்காட்டிப்
பெருமையிகவும்பாராட்டிப் பெருமால்களிறுத்தவிரந்தானே. (உ)

அவன்றன் குலத்தோர்முதியோனா மறிஞன் புலவோரவைத்தொறுஞ்சொ
லிவன்றன்பெருமைமறித்தேதா லின்றமகளைமணஞ்செய்வித்தான்
கவன்றமனத்தாளாகியவன் கருத்துநிறிதுங்கனிப்பிலளாய்த்
தவன்றன்முறைமைக்குரியபணி தன்னிற்சலிப்போடொழுநினளால். ()

அந்தமனைவிகருத்துமுழுதறிந்தும்புலவனணுவளவு
கந்தம்பெருமையறிவாளே னன்குமதிப்பாடொனத்தேறி
யிந்தகளிலிவட்டனிவிட் டியாமெகிடுதற்கேற்றமுற்ற
மெந்தத்தினத்திற்செய்வாளோ வென்னவெதிர்பார்த்திருந்தானே. (ச)

தேற்றமலிபாவலவனொரு திவ்வாத் தென்னெயினினைந்தங்
காற்றமுனிவுற்றிநீநேர மரைப்பேனரையாதிருந்தனையென்
னேற்றமறியாயெனலுமவ ளியானைக்கூற்றுமவளநாடு
தோற்றக்கொதொன்வருதிகொலோ வெனவேதுணித்தோர்சொற்சொன்னான். ()

அன்னகொடுஞ்சொல்வினவுதலு மவையான் கொணர்ந்திட்டதற்பின்னி
யென்னதுரிமைப்பணிசெய்தி யெனவேமுழுக்காதிக்கத்தேறித்
தன்னதருமையுணர்ந்தசில தமிழ்ப்பேரறிஞர்தம்மோடு
மன்னன்வழுதிமதுரையரன் மனைவாயிலின்வாய்வாய்ந்தானே. (க)

வந்தபுலவோனிறுமாப்பும் வடிவத்தாறும்வாயிலுளா
கந்தமலர்வேப்பந்தொடையற் கயற்கேதனத்தாற்குரைத்திடலு,
மந்தகனைமன்னவர்பார்க்க லாகாதென்றானம்மொழியை
வெந்தகுணத்தோராகுமவர் மீண்டன்னவன்பால்விளம்பினாரே. (எ)

கேட்டபுலவன்றாலவிழி கெட்டதெனினுங்கிளர்ஞான
நாட்டமுடையேனதுகோடி நயனம்புரைவதாங்கண்டாய்
வேட்டபடிசோதித்தறிந்தியான் விழைதலளித்தியதிற்பிழைத்தாற்
கூட்டகைப்பத்தண்டனைசெய் குதியென்றொருபாட்டனுப்பினனே. ()

வரையுங்கவிதைப்பயனுணர்ந்தடி மன்னன்பிறர்க்குண்பரியானாத்
திரையுள்ளிருந்தானுப்பியந்தச் செஞ்செந்புலவன்றனையழைத்தா
னுரைசெய்தொருவர்காட்டாமுன் னுறுமாதனத்தின்மிசையிருந்தான்
புரையிலிவழியான்குருடெனுஞ்சொற் பொய்யென்றருகோர்புகன்றாரே.

நல்லவிழியைக்குருடென்ன நடக்கின்றருளுநவின்றபடி
வல்லவருள்வாய்ந்தவன்றானே வாய்மைவெளியாமெனக்கருதி
யெல்லவருங்கேட்டிடநானிங் கிருக்கும்விதங்கூறுதியென்னச்
சொல்லுவினவிமன்னனேதிர் துணிந்தப்புலவோன்சொல்கின்றான். ()

உன்னையனையா ரிகன்றெதிர்கா லோங்கத்தகும்வாட்படையினீ
யென்னையுறழ்வார்மிசைகனன்றும் கெடுக்கத்தகுமோவியல்வளர்த்த
முன்னையுயர்ந்திடப்பிறந்த முகுந்தாவெனவோர்முதிர்கவைப்பாத்
தன்னையுரைத்தான்வியந்துகிரை தணந்துவேட்கைதருவென்றான். (1)

மன்னன்புலவனுரைத்தபடி வல்லநாடென்வளம்பதியுஞ்
சின்னமதிவெண்மருப்பரும்புஞ் சீராரியானைக்கன்றென்றும்
வன்னமணிப்பூனாதியவும் வழங்கியனுப்பிமகிழ்வுற்ற
னன்னமனையாள்வளர்த்தன்மனை யதிலப்புலவனுடைந்தானே. (௧௨)

கொண்கள்வரலுமனைவியெதிர் குறுகிப்பணிந்துகோல்போலும்
கண்கள் புனன் மிக்கிறைப்பினிளர கண்ணில்புலவன்கண்டானபோற்
பெண்களரசேயனையாநீ பேதுற்றழலேன்பிறங்கெழிறுந்ந்
தொண்களகப்பூண்களுந்துறந்தே னுற்றாய்கொல்லோவுரைத்தியென்றான்.

உன்னதுடலமுமுமையுங்கண் ணுருவாமுண்மையுணராம
லென்னதகத்தாற்பகர்ந்தபிழை யினீநீபொறுத்தாளெனவிரந்தா
ள்ளனவனுமாங்கவஞரிமை யறிந்துநீசொன்னவைகொணர்ந்தே
னின்னமெனையவமதித்தொன் றியம்பேலெனமிக்கிரந்தானே. (௧௪)

ஆனைக்கன்றாலவன்றுயரும் தவனாலதுவுமழுங்குமலோர்ந்
தேனைத்திருடனெருமழைக்கா ரிருட்டிழ்கவர்த்தாங்கெருமையுறும்
வேனைச்செயலாலவன்றவி விறற்கைகருங்கன் முகந்தேய்தல்
கூனைப்பெறுகொம்பிணைகறுத்தல் கூறற்பகருங்குவலயமே. (௧௫)

கொம்புகறுத்தவிதமுணர்ந்த குருடனதுபோம்விதாறிவான்
வம்புதொலைந்தெனச்சிறிதும் வருந்தாதுள்ளமகிழ்ந்தனன
லம்புவிப்பினிற்பாணன்மனைக் காணமுதேவியெனுமொழி
செம்புநதியினிருபாலுந் திகழாற்பலவுஞ்செப்பிடுமே. (௧௬)

ஞானக்கண்ணாலுலகினிகழ் நலந்தீதுணர்ந்துவிட்பாணன்
மானக்கண்வேண்டினும்வெள்ளை மலர்மீதுருந்தாள்வழங்கிடுவாள்
கானக்கண்ணன் கண்ணளித்துங் கண்டகாட்சிக்களிகுன்றா
துனக்கண்வேட்டிலெனெனச்சொற் றெழுதித்தோன்றன்னோடுமழ்ந்தானே.

இத்தகையபாவலன்பெயரு மியம்புங்கவியுமிகத்தொளித்தா
லெத்தன்மையதாம்புண்ணியுத்தோ ரீரண்மெவிளங்கப்பெறுவாரோ
சுத்தமறையாகமந்துதிக்குந் தொல்விடதனிற்றேய்வார்க்கும்
புத்தமுதினுமினிதாய புகழ்ச்சீர்மருவிற்போதநன்றே. (௧௭)

கண்ணில்லாருண்மிகப்பெரிய களியார்ந்தவனுங்கவிப்பாணன்
றிண்ணியோர்சிற்சிலர்ப்பயந்தான் றிருதராட்டிரன்மகர்போன்
மண்ணிலபவாதத்தையொரு மகவானாலும்வளர்க்கவில்லை
புண்ணியத்தான்மனையொடு புனிதப்பதத்திழ்ப்புகுந்தானே. (௧௮)

நொண்டிருநடு செவிடு முத லுலுமெவ்வழைந்தாலும்
வெண்டிங்களுநாணுறுங்கமல மிசைவிற்பாள் வியனருளாற்
கண்டிலினியகவிபாடிக் கடல்குழ்புவிபோற்றிடத்திகழ்வேர்
தெண்டிரையில்வந்தவிட திருமின் செயல்பெற்றவரிற்சிறந்தோரே. (1)

விண்புலவர் பெறலரிய வென்றியடைந்து மிக்கக்களித்த
பாணப்புலவன்சரிதமிந்தப் படியிலுணர்ந்தபடியுரைத்தே
ணுணப்புலவர்களிகூட நலஞ்சேர்ச்சத்திமுற்றத்தா
ராணப்புலவன்சரித்திரஞ்சூழ் நறிந்தவாழ்நடைவைவேனே. (௨௧)
பாணப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௮௧.

அறுபத்தொன்பதாவது சத்திமுற்றப்புலவர்சருக்கம்

எத்தனைக்கணும் புகழ்பெறுசோழ நாட்டிடையே
சத்திமுற்றமென் றிடும்பெயர்த்தனநிகர்ப் பிறந்தோ
ளத்தினாறடு மருந்திறற்சியவே நனையான்
பத்தியுந்தமிழ்ப் புலமையுந்தோய்தரு பண்போன். (௧)

அன்னநேர்கலை மகண்மயினிகருமை யான்மான்
முன்னவன்குந னெனுமிவர் புலமையின் மூல
மென்னவோதுவ ரிவன்மனத்தியாவரும் நனரோ
வின்னலேதரு மிடிக்கடலிடையமிழ்ந் தினனே. (௨)

மனைவிதன்னைடு நெடுந்தினமனமிக மாழ்கி
யினையவன்றுயர் களைவதற்கேதுவே தென்னு
நினைவிறோற்றிய வாறுதென்மதுரையி னிருபன்
நனைவிழைந்தொர்நன் னுளினிற்றனிநடற் தனனே. (௩)

அன்றுதொட்டவன் மனைவிதன்னினத்தின ரகத்திற்
சென்றுவிண்டகுற் றேவல்செய்துய்த்தன டேம்பா
கென்றுபாவல ரிசைவுறுதமிழ்க்கவி யிசைப்ப
தொன்றுமேயுணர்ந் தோன்குறித்தேகுழ ருற்று. (௪)

வழுதிதன்னரண் மனைக்கடவாயில்காப் பவர்பால்
விழுமியோர்புகழ் புலவன்யான்வந்தமை வேந்தற்
றொழுதுசொற்றவ னவையிலுய்க்குதிரெனச் சொல்கா
விழுதுதோய்கன லெனச்சினந்தகற்றின ரிகழ்ந்தே. (௫)

எங்குபோகினுந் தெய்வசகாயமொன் றின்றே
லங்குநாடிய பயனெய்தாதென்னநன் கறிந்து
பொங்குதீஞ்சுவைப் புலவன்றானதைநனி போற்றி
பிங்குதான்பய லெய்திடவேண்டுமென் றிருந்தான். (௬)

கடுக்கனாகிய புனைந்துறில்வாயில்காத் திருக்கு
மிடுக்கரக்கணம் வேந்தனுக்குரைத்திவ ன்வனை
யடுக்கீய்த்துப சாரமும்புரிவரா லாழி
யுடுக்குமாரிலத் தினில்வெளிப்பகட்டுமிக் குயர்வே.

(எ)

அந்தநாவலன் மதுரையூர்த்தெருத்தொறு மலைந்து
சுந்தரேசுர ருளினுற்செற்சில தூயோ
ரெந்தனாயத்தா லோவலிதமுதிட வருந்திக்
கந்தவார்குழ லாற்கவன்றெருகினுட் ஷித்தான்.

(அ)

அனையநாளிலவ் லுரிதைதன்னவைப் புலவோர்க்
கினையதாமென நாரைவாயினேப்புகன் றிவொர்
மனையின்மாமகன் மருவிடச்செய்வலென் றிசைத்தான்
புனையுமாண்பில தவர்மிகப்புலர்ந்தன ரம்மா.

(சு)

ஒருதினத்திரா யினிலரசுருவும்வா ளேந்தித்
தெருவெலாந்திரிந் தாங்குறுதேரரு குறலும்
பொருவினொரையொன் றரற்றியேவான்வழி போய
தருமைநாலுல னதனடிக்கிடந்துபாட் டழைந்தான்.

(க0)

நாரையேயென விளித்ததன்வாய்பனங் கிழங்கின்
சீரையேயதுங் கால்கிவந்ததுஞ்சொலிச் சிறப்பித்
தூரையுந்தனோர் மனைவிதன்றுயரையு முறையுட்
கூரைசோர்ந்ததா தியமிடிப்பெருமையுங் கூறி.

(கக)

தான்கிடப்பதுங் கைகொடுமெய்புதைத் ததுவு
மூள்கிளர்ந்தவேன் மன்னன்முற்செலமுய லுழைப்புந்
தேன்கிரித்தலை யிரூல்சொரிந்தெனத்தகு தீஞ்சொல்
வேன்கிளத்திடப் பாடலொன்றிசைத்தனன் விரைந்தே.

(கஉ)

உடனவ்வேந்துறு முவகையெவ்வளவென்பே னோரேழ்
கடலுமேயிணை யாமரண்மனையிடங் கதுவிப்
படரிலுத்தம னொருவன்பாலவ்வயிற் படுத்தார்
சுடருதித்தபின் னருமையாற்கொடுவரச் சொன்னான்.

(கஃ)

அவனக்கக்கணம் விரைந்துபோயுறிந்துகாத் திருந்தான்
கவளவேழமன் வியப்பினுக்கண்மியின் றில்லா
னிவணநேரிடச் செயலருளேயென வெளிதிற்
றவரறிந்துகொள் வார்பிறழ்நிலார் தாமே.

(கச)

தேரடிக்கிடந் துரியவட்குருகு தெள்ளியனு
மூரவர்க்கிதஞ் செய்துணவருந்தியு முலவாப்
பேரவாவவன் மீதுவைத்துள்ளபெண் மயிலும்
காரணக்கன வன்றுகண்டிருக்கலா மன்றோ.

(கஈ)

புலவனைத் தொடர்ந் திராப்பகலனவறப் புலர்த்தங்
கலகவன்மிடித் தொளவையோடகன்றது கங்குல்
குலவுமாமதிக்குலத்திறைகொடையெனக் கூறும்
பலசெல்வத்திரு மகளுடனுதித்தது பகலே. (௧௬)

விழியற்காண்டலும் வேந்தனுள்வியன்றமிழ்ப் புலவற்
கழிவணங்குத லின்றியநயம்பகர்ந் தழைத்துக்
கழிகொள்வேம்பணி வான்மலர்க்கண்ணெதி ருய்த்தா
னெழியமாலிவ னேபுனரினைத்துட னிகழ்த்தும். (௧௭)

வெறும்புற்கைக்கலந் தஞ்சுகஞ்சோருமென் வீட்டோடா
ரெறும்புக்கார்ப்பத மில்லைமன்னுவேன வரைப்பா
நறும்பொற்புச்சொலா னவிறலுநிறுத்தின னிராச
னறும்பட்டசத்தனோ வென்னவையுற்றன வவனே. (௧௮)

அக்குறிப்பறிந் தமரர்கோன்முடிவிழ வடர்த்தோ
ளிக்குறைக்கவி யுரைக்குநாள்பின்னுள தென்று
மிக்குயர்த்தவா டையும்பணிகளும்புனை வித்துத்
தொக்குறுஞ்சபை யிடையொராதாத்தறச் சொல்லி. (௧௯)

உண்பதின்பவுந் தக்கவாறமைத்தன னுரித்தால்
விண்பரந்தநா ரையினொடுவிண்டபாட் டெணர்ந்து
நண்பராப்பல நாவலர்களுநனி மறித்தார்
வண்பயோதா மனைதுயர்கருதியே வசித்தான். (௨௦)

மன்னன்மாயவ னங்கிசமென்பது வயங்க
வன்னவேதியக் குசேலனுக்கவன்செய்திட்டதுபோ
லீன்னபாவல னறிவுறுதிவன்மனை யரங்குத்
தன்னரண்மனைத் திருவொடுபொலிவுறச் சமைத்தான். (௨௧)

அனையசீர்செயச் சென்றவன்வந்தபின் னந்தப்
புனையிழைக்கலைச் கவினுறுபுலவனை நீரின்
மனையிற்சென்றுசின் னுள்வதிந்திவண்வரு கென்றோர்
தினையொக்கும்பொனு நல்கிடாதேசெல வுய்த்தான். (௨௨)

செல்லுவானிறை யாதுநல்காமையாற் றிகைத்தும்
வில்லுமிழந்தபூ ணினத்தினிலொன்வறவிற் றேனு
நல்லுரித்துறு மனைவியைச்சீர்செய னண்ணி
யல்லுடன்பகல் விரைந்துபோய்த்தன்னக ரீணந்தான். (௨௩)

நகரிற்சென்றுதன் மனையொடுமனைவியை நாடி
நிகரில்செல்வமாவ் கமைத்ததாற்கனிலிய னிறைந்து
தகரவார்குழ லாளிடநடந்தன சாற்றி
பிகல்பொல்லார்களுந் தொழும்படியிரண்டொர்நா ளிருத்து. (௨௪)

மாட்டுறுஞ்சிலர் பணிசெயவாகனத் திவூர்ந்து
காட்டுநாட்டுறு சுகதுகர்ந்தேகிமுகக் கண்ணு
னாட்டுநீடுறு மதுரைபூர்மன்னன்மு னனுதிப்
பாட்டுணிரின்றபிற்பாதிபும்பகர்தர லானான்.

(௨௫)

என்னிருங்கலிக் குறும்பினேவேருட னீர்ந்து
நன்னிலைக்குடி தாங்குநின்னட்படைந் திட்ட
பின்னிகற்றெறும் பூட்டைமால்கரிபெருங் கவளந்
தின்னிற்சிற்சில தெவிட்டியதேயென முடித்தானே.

(௨௬)

பின்னுஞ்சிறிற்சில பெருங்கவியவன்மிசைப் பெய்தான்
மன்னுவந்துநின் கவியொன்றின்பெருமையை மதிக்கி
லென்னுபைச்சகா யம்பெரிதாங்கொலோ வென்றா
னென்னுவன்றிடற் பாலவாங்கிருவரு மகிழ்ந்தார்.

(௨௭)

சத்திமுற்றத்தப் புலவனுந்தண்டமிழ் வளர்ந்த
துத்தியத்திரு மதுரையிற்றுகளில்பாண் டியனு
நத்திமெப்படி வாழ்ந்தவர்நண்ணும்வீ டடைந்தா
ரித்திறற்கதை யிசைப்பவரென்றுமெண் ணிலரே.

(௨௮)

நாரையினிக் குவமைநன்கமைதர நவிலிற்
சீரைநல்குவ னென்னபன்முன்சொலச் செய்திட்
டேரைவிட்டுவந் தவன்சொல்கால்வினவலு முருந்நிற்
றாரையொத்துல கனைத்தையுஞ்சூழ்பர மம்மா.

(௨௯)

இட்டதெய்வஞ்சோ தனைசெய்நாள்வாயில்காத் திருக்கப்
பட்டமாந்தரு மிகழ்ந்ததுமருள்செய்நாள் பகைவே
ரட்டமன்னவ னாள்விடுத்தழைத்திதஞ் செயலுங்
கட்டமுற்றமுல் பாவலருணர்வது கடனே.

(௩௦)

எய்த்துவாழ்வுறு சத்திமுற்றத்தியற் புலவோ
னத்துமெய்ப்புகழ்ச் சரித்திர நவின்றனனினிமேற்
சித்துவேட்கையில் பாவலர்சிந்தை முற்றொல்க
முத்துலுக்கர்தோய் புலமையின்றிற் மெழிருவனே.

(௩௧)

சத்திமுற்றப்புலவர்சருக்க முற்றிற்ற.

*ஆட நிருவீருத்தம் - ௨௮௩௨.

எழுபதாவது.

முத்துலுக்கப்புலவர்சருக்கம்.

புத்தரிலொருவாள்வரன் புதல்வனுத்தோன்றியன்தோர்
செத்தனபுசித்தற்கொல்கிச் செற்றன்றித்தின்னெண்ணுதென்
றத்தகைச்சமயமொன்றுண் டாக்கியேயகிலமீது
புத்தமுஞ்செய்துபல்லோ ருடன்படுமபடி கண்டானே.

(௩)

அவர்திராளுள்ளதேய மனைத்தினுங்கலந்தவாற்றும்
றவமுளபொதியைநாதன் றருதமிழத்தேயந்தன்னி
னவமுறவாழ்ந்தார்தம்மி னுன்மறைநெறிதொட்டேகி
யிவரூட்புலவரென்ன விலங்கினூர்மூவர்தாமே.

(உ)

எக்குலத்தெவராணு மியலருட்புலமைவாய்ந்த
பக்குவரென்னிற் பேசும் பண்பிந்தாற்குரியதாமான்
மிக்குபாசனைசெய்துய்யா வெறுங்கவிப்புலவோர்வெட்க
வக்குணவான்கண்மா ண்பு உறிந்தமட்டறைகின்றேனே.

(க)

செய்யமாதவத்தோடேதோ திங்கொன்றுஞ்செயுமோரான்மா
வையமீதொருமிலேச்சன் மகனெனப்பிறந்ததன்னை
னையமற்றவன்கூட்டத்தா ரருமைபாராட்டத்தக்க
சையதுமொய்தினென்னுந் தனிப்பெயர்புனைந்திட்டானே.

(ச)

அம்மகன்றனக்குவேண்டு மவர்சுலச்சடங்குமுற்றித்
தம்மதக்கலையல்லாமற் றமிழுங்கற்றிடச்செய்வித்தான்
மைம்மதக்களிறேபோலும் வாலிபனுண்பின்ன
ரெம்மகானருளினாலோ விமயமின்மறைபெற்றானே.

(இ)

அந்தமந்திரத்தைநாளு மலுப்பின்றிச்செயித்ததாலே
சிந்தனைசாட்சியாகச் சிலவிதத்திருத்தியெய்தி
வந்தவென்மறையுந்தோறு மற்றையரிறியாவாறு
வெந்தநீறக்கமாதி மிலைந்துபூசனைசெய்தானே.

(ஈ)

அப்படிப்பூசித்திட்ட வாற்றன்முற்றியதாலம்மை
மெய்ப்படிவத்தோடன்னேன் விழியெதிர்விளங்கலுற்றுத்
தப்படிவாராவாக்குந் தயிரியப்பண்புந்தன்வா
யெப்படிக்கவிசொன்னாலு மியங்குமாட்சியுமீந்தானே.

(எ)

அத்திறல்பெற்றுச்சின்ன ளாயபின்னரசர்கூற்றங்
கைத்திறற்பரசராமன் கடவிடங்கவர்ந்தநாட்டின்
மெய்த்திறல்வேந்தன்நன்பால் மேவித்தன்வென்றிகாட்டிப்
பொய்த்திறற்புலவாஞ்சும் புகழொடுபொலிவுற்றானே.

(அ)

மன்னவனவனைக்கோட்டை வடக்குவாயிலின்பால்வைத்துத்
தென்னவன்சோழனுதிச் சிலர்தநாட்டிருந்தீண்டெய்து
கன்னலப்புலவோர்தன்மை நன்குணர்ந்துரைத்தியென்று
சின்னமுங்குடையுமாதிச் சீர்மிகவழங்கினானே.

(ஆ)

அன்னவனந்தவாறே யாங்குறுநாளிலந்தோ
வென்னகாரணத்தினாலோ விறைவனுக்கின்பநல்கு
மின்னுளவன்பாற்சென்று மிலேச்சனென்பதுமெண்ணாய்த்
கன்ன காமயற்கிகொண்டு சந்தத்தந்தமுவினானே.

(ஐ)

பருவமுமெழிலுஞ்செம்பொற் பணியுநல்லுடையும்வாய்ந்த
வொருமகள்வலிதுவேட்டா லுடன்படாதொருவீத்தக்க
புருடன்மற்றெவ்னாலும் புராணகாவியமுற்றோது
மருண்முனிமகவாக்கிள்ளை யளிக்கவந்தவன்போல்வானே. (கக)

அப்புலவனுமப்பொல்லா வச்சியுமணந்தின்பாருந்
தப்புணர்ந்தவர்புல்லோர்போய்த் தராபதிக்குரைப்பவன்னேன
செய்புநர்சிலரையேயிச் சேர்ந்தவருறாம்போதில்
வெப்புகனலையந்த னிட்டிவிட்டிடச்சொன்னானே. (கஉ)

இட்டதீப்பற்றிவேம்போ திருவருமொருசேங்கன்று
நட்டமோர்சிறிதுமின்றி நகமகனருளாலுய்ந்தார்
கெட்டதுவிடேயென்னக் கேட்டிறைபுலவன்றனைக்
கட்டமுற்றிறக்குமாறு கழுவிவிட்டிடச்சொன்னானே. (ககஉ)

கழுமாமமைப்பவெல்லாங் கனல்பிடித்தெரியக்கண்டும்
விழுமியன்றன்னைமன்னன் வேறொருட்டேகச்சொன்ன
எழுதிலன்புலவனென்பே ராண்மைநீயறிகின்றில்லா
யெழுகடலுடைப்பார்முற்று மென்னதென்றியம்பிப்போனான். (ககச)

போனவனெல்லையூரிற் புருந்துகைக்கோளர்வீதி
யானதிற்பாதேயாகின்ற ரனைவருங்காணநின்ற
நானவிலொருபாத்தன்மை நன்குணர்ந்திறைஞ்சிலீரே
லீனமுற்றிடையச்செய்வே நெனவிடியேற்றூர்த்தானே. (ககடு)

அத்தகையாண்மைசேர னொருநாட்டிடைக்காட்டில்லான்
செத்தழிவதற்காந்திமை செய்தவன்மேலுஞ்சீரு
தெத்தனைமோகமோகொண் டிருந்தவளிறக்கப்பாடி
மத்தகம்பிளப்பான்செல்லு மடங்கல்போற்புறப்பட்டானே. (ககஊ)

நிகரில்கோளம்விட்டன்ன னீங்குநாள்வியாழனென்றும்
புகர்தினக்காலையந்தப் பூங்கொடியிறந்தாளென்று
மகவுபெற்றில்லாளென்றும் வள்ளியன்னவள் பேரென்றும்
பகருமன்னவன்பாட்டொன்றிப் பாரினர்க்குணர்த்தலுண்டே. (ககஎ)

பொங்குஞ்சீரிலக்கத்தொன்பான் போர்த்திறல்விரீண்
செங்குந்தர்தெருவிலன்னேன் சேர்ந்தவாற்றினையாராயி
லங்குண்பதிற்பவாடை யருமையாலளிப்பாரென்றே
வெங்குஞ்சரம்போற்சிறி விண்ட்சொன்மிலேச்சப்பண்பே. (ககஅ)

அக்கொடுஞ்சொற்கேட்டோரி லறிஞனொமொருவனேரும்
றிக்கொடுமரத்தைப்பாவா விருபிளப்பாக்குவாயேற்
றிக்கொருங்காளுமன்னிற் சீரியபுலவோனென்னக்
கைக்கொள்வேமெனலுமற்றோன் கன்னிலான்கவித்துச்சொல்வான். (க)

செந்தகைக்காவினாலாற் நிருகும்ஞ்சணத்தியென்னும்
பைந்தகைமரத்திலவேண்டும் பழகுறியிடச்சொற்றப்பா
லந்தரிதன்னைப்பாடி யங்கனம்பிளந்தபின்னிம்
மைந்தனென்பெருமையார்க்கும் வயங்குமச்செய்தானென்றான் (௨௦)

வானினூத்செய்தலாகா வாற்றினைவாக்காற்செய்த
வானினேர்புலவன்றன்னை யனைவருமுபசரித்தார்
நீளிராப்பூசைதன்னி னிகழ்சிவவேடங்கண்டார்
தானினும்பணிந்தாரந்தோ தவத்தினும்பெரிநின்றம்மா. (௨௧)

அவருபகரணநல்க வாங்கறபவித்துச்சின்று
ஞவகையோடுற்றானநா ளொண்டொடியொருத்திதொந்த
யிவனிடத்துறலானீங்கி யினத்தரிநிலருந்தாஞ்செய்
பவமறப்பெறுவான்மேலப் பாணையநகர்புக்கானே. (௨௨)

ஆங்குமுந்துலுக்கரெல்லா மளக்கொணுவார்வத்தாராய்
மாங்குயிலையாளாமோர் வனிதையைமணஞ்செய்வித்தார்
தேங்குபேரின்பமாரந்தோர் சிறுவனைப்பயந்தன்னோற்கப்
பாங்குறக்கண்டபின்னர்ப் பரகதியடைந்தானம்மா. (௨௩)

அம்மகன்றானுஞ்சிற்சி லாடல்செய்திருக்கலாகு
மெம்மகத்துவஞ்செய்தாலு மின்றதாதையினுமிக்க
செம்மகனெனும்பேரில்லான் செப்புமுவரிற்சேர்ந்தோனன்
நிம்மகன்றக்கோன்றானென் நியம்புபேரேயந்ததுண்டே. (௨௪)

இரவினிற்றந்தையேபோன் நிமயமங்கையைப்பூசிக்கும்
வாருணத்தாற்பல்லோர்தம் வாஞ்சைகண்முடித்தானநாட்
பரமன்வேய்முனையிற்றேன்றும் பதியில்வாழொருவேளாளன்
கரவறுமனத்தானாளுங் காண்முனைபெறல்வேட்டெய்த்தே. (௨௫)

அன்னவன்றனைக்கண்டேத்தி யடியனென்மனையினீயோர்
நன்னலப்பூசைசெய்து நான்மகப்பேரேவேண்டி
மின்னநீர்க்கிடச்செய்யென்றா னிசைந்தவனுங்கனைய்தித்
தன்னகத்துவகையோங்கத் தக்கபூசனைசெய்தானே. (௨௬)

ஊனசைக்குலத்திறேற்று மொருவனையெனினுஞ்சிற்றின்
மானவேதியரும்வேண்டும் வாமநூல்வழிச்செல்லாநாய்
ஞானநீரக்கத்தோடு நலங்கொள்ளிந்துரமும்பூண்டா
னானதாலங்விட்டிள்ளா ரனைவருமகிழ்வற்றாரே. (௨௭)

பூசனைமுடித்தோனாங்கோர் புனிதவட்டகைநீரேந்தி
யாசறுகற்பினுனை யழைத்தருந்துகசற்றேனு
நீசனீரிதுவென்றெண்ணி னீக்கருங்கெண்டைநோயா
நீசனீரென்றேயெண்ணி லெழின்மகவாமென்றீந்தான். (௨௮)

மனையவள்கரத்தநீரை வாங்கலுமணவாளுன்றான்
நினையளவேனுமவேறு சிந்தியேறிருந்தவின்னோன்
புனையும்வெண்ணீர்நைநம்பிப் புந்தியோடருந்துகென்றான்
மனையுளான்மொழிவழாதத் தையலுண்டளிகூர்ந்தாளே. (௨௬)

அத்தினந்துவக்கிழுந்தா றுந்தினத்தானைக்கன்றோ
டொத்திரும்புவியோர்கூற வொளிருமாண்மகவொன்றீன்று
ளித்திரமுனியோர்முன்ன ளியற்றியதருமையன்றே
சத்திதன்னருளாளினோன் றுன்செயலேற்றமாமே. (௩௦)

சிதம்பரீதாண்டவப்பேர் சேயினுக்கணிந்தாரென்றும்
வதந்தியுண்டிந்தக்காதை மற்றொருகலையினின்று
பதந்தெரிந்தவரற்றேறிப் பாடியதன்றன்றுண்மை
மதந்தவிர்புவலன்மாட்சி மகன்றிறத்தொடுசொன்னேனே. (௩௧)

மூவரிலொருவன்காண்த மொழிந்துமுற்றியதுமற்றோர்
பாவலனவன்றன்சாதிப் பாலகனென்றேவந்தோ
னுவலந்திவிற்சீர்த்த நறுந்தமிழ்ச்சுவைநன்கோர்ந்தோ
ராவலால்வியக்கத்தக்கோ னவன்கதையறைகின்றேனே. (௩௨)

வேறு.

தமருக்கிதம்பேச கின்றோர்களாங்கோடி சமயத்தருண்
ணமருக்குமனையர்க்கு மிகலாகுமறுவர்க்கு நஞ்சன்னவெஞ்
சமருற்றவீரத்து லுக்கக்குலத்தோர்செய் தவமாகியே
யுமருப்புவலனென்றோ ருத்தன்பிறந்தாளி வுலகத்திலே. (௩௩)

வளர்தோறும்வருசாதி மரபோர்களணிதானை வகையாதிபிற்
கிளராசைகெட்டிச் சிவன்றெண்டாரியன்பர் கேளென்றிடத்
தளவாதிசுற்றுஞ் சிகைச்சென்னிமுதலாய தகையெய்தினு
னுளநோவடைந்திட் டுகழ்ந்தார்கள்சுற்றத்தி லுள்ளாரும். (௩௪)

காண்போர்கனெற்றிக்க ணிடல்வேர்வைமீறித் கழிந்துற்றதோர்
மாண்போங்குசுதுர்வேத சித்தாங்கியென்றெண்ணும் வடிவத்தினுள்
வீண்போதுபோக்காது தமிழ்கற்றனன்றங்கள் வேதத்தின்மிக்
கேண்போந்தமுதன்மந்தி ரஞ்சொல்லும்வழிபாடி கழ்ந்தோவிலான். ()

தமிழின்பநனியுண்டு வந்தோர்குரவனோது தனிமந்திரத்
தமிழ்தொஞ்சநிறவாணி தனையிக்குபாசித்த ருட்பெற்றதா
லிமிழ்துங்கமதுவாரி நிகர்வாக்குறக்கொண்டி லங்குற்றெழிற்
சிமிழென்றமுலைமாதை மணமுஞ்செய்தங் வந் தினத்தானோ. (௩௫)

கம்பன்பகர்ந்திட்ட சிராமகாதைக் கவின்காவியத்
தெம்பந்தரங்கக் கருத்தோடுணர்ந்தே தெவிட்டுற்றபின்
றம்பந்துசனமுற்றும் வழிபாடுசெய்யுந் தனித்தேசிகள்
செம்புண்புசெயுமாடன் முழுதங்கனோதிச்சை திதழ்வற்றதே. (௩௬)

அவ்விச்சைவரலுந்தன் மனையுள்வயிற்றுடொ ராண்சேயுதித்
திவ்வித்தைவழிசென்ற நிதண்ணுங்கதைப்பொங்க மெளிதோரவே
வெளவிக்கடற்காய னகரத்தொர்பெரியோன்றன் மாட்டேகிபிச்
செவ்விக்கிணங்கப் பகர்ந்தானவன்கண் சிவந்தோதுவான். (௩௮)

வெள்ளைகீலைக்கட்டு மணிபூணுமொழிசீரு மிகநாடிழந்
'கொள்ளைப்பகக்கூட்ட மேதஞ்சமென்பார் குலத்துற்றதோர்
பிள்ளைத்திரங்காட்டு நிற்கப்பெருங்காதை பேசேனென
வெள்ளைப்பொருஞ்சம் மதந்தானுமில்லா திகழ்ந்தானரோ (௩௯)

அந்தத்துலுக்கத் தவன்சொன்னசொற்கேட்டு ளஞ்சாமலே
யிந்தத்தமிழ்ப்பாவ லவனுந்துலுக்கன்செ. விளிதோதினு
னெந்தக்கலைக்கும் பொதுத்தெய்வமொன்றென்ப தேனோர்கிலாய்
சந்தக்கனலூட துரைசெய்யிலன்போடு தருகென்னவே. (௪௦)

அற்றைக்கனலூட டவன்சிந்தைவெளிதன்னி லத்தேவுவந்
திற்தைத்தினத்தென்ற னிசையோரரின்பாலெய் திடுவான்றனை
மற்றைக்குலத்தோ னெனவெள்ளிடேலென்னை மற்றவாமலே
யெற்றைக்குரினாவா னிதங்கேடுசெயவல்ல னெனவோதினான். (௪௧)

அவ்வாறிசைத்திட்ட தவர்தெய்வமெயென்ற னவர்கூறுவா
ரிவ்வாறுசெயலுங் கலைப்பாவையருளொன்ப ரிவ்ரெம்மதத்
தெவ்வாறுவினையாட லுந்தெய்வமொன்றென்னு மியல்பாளரே
வெவ்வாதனைத்தொந்த முழுதற்றமெய்ஞ்ஞான மேயார்களே. (௪௨)

பொலிவாயவிருளற்று விடியாமுனுமருப்பு லவன்முன்புபோ
யிலிவாதிபெனநின்ற கலைதேருமப்பண்டி தன்போற்றியே
வலிவாள் கொள்குருவந்து னியல்போதலான்மிக்க மகிழ்வெய்தினேன்
சலிவாதைதவிரகென் றுரைத்தானுணர்ந்தேத னூரெய்தினான். (௪௩)

சீராமசரித்தி னெதிரென்றதான்மன்னு சீராவெனும்
பேரானதமையத் துவக்கிச்சொனாபப் பெருங்காவிய
மீராதெனச்சொல்ல நிகழாயிரம்பாட லெனுமெண்ணமோ
டாராமநிறமோதை சுவையாதியுறவேய றையுநாளிலே. (௪௪)

ஒருபாட்டிலிருசி ருதித்துப்பின்மற்றொன்று முதலாமையால்
வெருள்கூரலெய்தித் தவித்துள்ளர்க்ககார மூலிவாதலு
மருகேயிருக்குந்தன் மகன்வாயில்வருசொல் லதைச்சேர்த்ததாப்
பொருளிருடுக்கும் புவிக்கடல்புலவோர்கள் புகல்வார்களே. (௪௫)

அவனுக்குறித்திட்ட பாடற்றொகைப்பாதி யாமத்தினத்
திவண்விட்டுவருகென்று பொன்னூரினுற்றூர்கொ டேகுற்றனர்
தவளப்பொகுட்டிற்ற தாய்பிள்ளிவருடந், தணந்தம்மதத்
தெவணக்கொடோழுத்து வித்தாளெனச்சொல்ல ரியல்வாணரே. (௪௬)

புலியுற்றமனிதக் குழாமுற்றுமவசமாதல் புரிதற்கென
வவிர்கத்திதொடிமம் தத்தேசிகன்சென்ற வவ்வண்ணமே
கவியிற்சொல்லும்பாவ லன்னுனுமேசுங் கணக்கென்கொலோ
நவிலப்படாமுத்தி முதலாகுமதன்னபர்நன்கோர்வரே. (௪௭)

கற்றோரிலேதேனு மொருதெய்வநாடிக் கவன்றிட்டருட்
பெற்றோர்களேமே லெனுந்தன்மையுலகிற் பிறங்கும்பொருட்
டற்றோர்தம்வடிவுற்று முமருப்புவவன்வன்மை யதுமோதினென்
மற்றோர்துலுக்கப்பு லவன்வென்றியுஞ்சற்று வரைவேனரோ. (௪௮)

வேறு.

ஒவ்வாதபெருவீர முறுத்துலுக்கர்குலத்துடோர்
செவ்வாய்மைமகன்பிறந்து செழுந்தமிழ்வாசனையீறி
யவ்வானோர்சிறைமீட்டோ னொழுக்தாலருளெய்திச்
சவ்வாதுப்புலவனெனுந் தனிப்பெயர்பெற்றவிர்தானே. (௪௯)

பணிகின்றதேவாய் பன்னிருகைப்பெருமான்மே
லணிகின்றபலபாட லஞ்சாமலறைந்திட்டான்
றுணிகின்றநெஞ்சுடைய தொண்டரையாரென்செயலாந்
திணிகின்றதோளாரூந் திடுக்கமுற்றுப்பணிந்தாரே. (௫௦)

சேதுபதியாதியராம் சிங்கமுகப்பொற்சிவிகை
மீதுலவுந்தகைதோய்ந்து வேலுமயிலுந்துனையென்
றோதுமொழியொடுசபைதோ றுற்றுலப்பில்செயங்கொண்டு
வாதுசெயும்புலவர்பலர் வாயடங்கமகிழ்ந்தானே. (௫௧)

கோலத்திலொருதுலுக்கன் குணத்திலொருகவுமார்
லைத்திற்கொடுஞ்சினமு மமிழ்திலினித்திடுமன்புஞ்
சேலத்தாற்கொடுவாழ்ந்தான் செயலனந்தமெனச்சொல்வார்
ஞாலத்திற்றிருரைப்ப நானறிந்ததிவ்வனவே. (௫௨)

ஒருமதத்தோன்மற்றொர்மதத் துறுதேவைப்பணிந்தாலு
மருளடைந்தாலுலகமுழு தவன்மொழிக்கஞ்சுவதுண்மை
குருவிகற்பமேமதங்கள் குறித்தபரமொன்றென்னுந்
தெருளடைவதெளிதன்று செய்தவமுற்றிடிவாமே. (௫௩)

கொல்லாநன்னெறியாளர் கொலைச்சமயம்புகந்தாம்
புல்லாற்றுக்குரியவர்தரீம் புனிதநெறிபுகன்மேன்மை
கல்லாருங்கற்றாருங் களிப்பதுண்டிகவறலுமுண்
டெல்லாமுநன்குணர்கா லிறைவனருட்டிருக்கூத்தே. (௫௪)

அட்டாவதானமுத லாந்தரமுமார்தலுற்று
நட்டாரைவாழ்வித்து நயஞ்செய்யார்தமைக்கெடுத்துத்
தட்டாதபெருமையுற்ற சவ்வாதுப்புலவன்ருன்
முட்டார்பொற்கடம்பணிவான் வாழுலகேயுடைந்தானே. (௫௫)

சித்துயர்வென்றுணர்ந்துகற்றோர் தெய்வவுபாசனைசெயவே
முத்துலுக்கப்புலவருற்ற மொய்ம்பெடுத்துமொழிந்திட்டே
னத்தும்விதஞ்செயப்பெற்று நாமமுடனுர்மறைந்த
வித்துவசேகர்புகழும் விளங்குமட்டில்லாகுப்பேனே. (௫௯)
முத்துலுக்கப்புலவர்சுருக்க முற்றிற்று.

ஐகத்திருவிருத்தம் - ௨௮௮௮.

எழுபத்தொன்றாவது
ப ல தெ ய் வ ப் பு ல வ ர் ச ரு க் க ம்.

பொருளுடையார் களிற்சிலர்தா மறுபவிக்கத் தக்கபயன் புசித்தி
டாரா, யிருளுறுபாழ் நரகடைந்தாங் கருளுடையா ரினுஞ்சிலர்தா மிய
ற்றவேண்டுங், தெருளும்வினை யுணராரா யாயுண ளினைக்கழித்துச் செ
னனமெய்தி, மருளமிடர்ப் படுவரென்கைக் கீண்டிரைக்கு மிச்சரிதம்
வாய்ந்த சான்றே. (௬)

இருபுலவ ரியாரியாரோ மிடிக்கலாற் றுடுண்டங் கிடமொன்
றின்றிப், பொருதிரைவா ரிதிக்கலத்தாற் சிங்களதே யத்தினிடைப் புரு
ந்து கண்டித், திருநகர்மன் னனைக்கண்டா ரொருவரைமற் றொருவர்
முன்பு தெரியாரந்தோ, வருமைமிகு பெரும்புலவ னியானியானென்
றிருவோரு மறைந்தாரம்மா. (௭)

அந்நாட்டுமென்னென்ற லவர்சரக்கோர்சிறிதும்விலை யாகாதந்நா
ளின்நாட்டுக்கவுரிகுலத் தரசொருவனுண்டதன ளினிதுபோற்றித்
தந்நாட்டுப்புலவரெனு மபிமானமதுகொடுப சரித்தான்றம்மா .
லெந்நாட்டெக்கலைப்புலவர் வரினுமாதரிப்பதுநல் ளிறைவர்பண்பே. (௮)

அக்காலத்தேனுமிரு புலவர்களுமுறவாகி யவிரவில்லை [ரூர்
மெய்க்காலகன்மமொத்துக் கொளாவிட்டாலென்செய்வார் விகற்பித்துற்
முக்காலங்களுமுணர்ந்த முனிவோர்க்குமழுக்காறு முளைப்பதுண்டேன்
மைக்காலனிகர்மிடிப்பட்ட மெலுமிவர்க்கிகல்வினைதல் வம்பன்றம்மா. (௯)

அவர்குறிப்போர்ந்தவ்விறைவன் கதிர்காமத்திருவிழா வவிருநாளங்,
கிவர்பரியிந்தவ்விருவர்தம்மையுந்தன் னுடன்கொடுபோயெழில்வேற்செ
வ்வேன், குவடனையமயிப்பரிமேற் பவனிகுருஞ்சமயத்திற் கொடையிந்
தன்னோர்க், குவகைவினைத்திடும்பொருட்டாற் றார்தெரிவானொருபுக
முன்னிச்சொல்வான். (௧௦)

இந்தமயிப்பரிவாயி னாவைவிடுத்திடவொருவ ரிசைக்கவேண்டு
மந்தவாவினையதுதான் குனிந்தெடுக்கும்படியொருவ ரறையவேண்டு
தந்தமதுதருகியறிந் தியானடக்கவேண்டுமென துவன்றானந்தச்
செந்தமிழ்ப்பாவலரிருவர் களிலொருவனக்கணம்வாய் திறந்தானம்மா. (௧௧)

தாயரவைச்சீறிவரு சந்திரோதயமதனைத், தடுத்தற்குன்றன்
வாயரவைவிட்டுவிட வேண்டாவோவெனவரைப்பா வழங்கிவிழ்த்தான்
நியரவைச்சீறியிலவேற் செங்கதிர்காமப்பெருமான் சிகிரியிப்போ
தேயரவையெடுவெனமற்றொருவனரைப்பாடல்சொற்றங்கியற்றினானே.

இத்தகைநேர்த்ததற்பினிரு புலவோருமுறவானு ரிறைவனன்னே,
ரொத்தமையேழ்ந்தவர்கலினோய் முழுதுமற்பொருள்கொடுத்தா னூர்
பேய்வாழ்ந்தார், ரொத்தனைசெய்யினுஞ்செயலா மியல்பெயருநாட்டாம லி
றந்தேபோனார், சித்தளிருந்தெய்வமது செலுத்தறிவுமவழங்கினன்றிச்
சீர்படாதே. (௮)

ஒங்குபுகழ்க்காமனெனு மொருவனியற்பாவலருக் குதவச்சோம்பான்
பாங்குவினாய்வருபுலவு னவனுடறியிடைவேதற் பார்த்துநொந்து
தாங்குதரிப்பில்லைதமி ழறிவாருமிலைநாங்க டாமென்செய்வோர்
திங்குதவிரின்கையுமேவே வத்தகுமோவென்றொர்கவி செப்பினானே. (9)

மூங்கிலனைக்கொற்றவனு மவன்காத்திலணிந்தவணி மோதிரத்தை,
யாங்கிருந்தோர்மறந்தனரோ கழற்றவொனாதெனத்துணிந்தே யதோடி
ட்டாரோ, வேங்கினனப்பாச்சொலினேர் லீண்டதுகொண்டதனை விற்று
ண்மின்னறிர்தான், வாங்கியகைநாணது கொடுத்தகைநிற்காதெனுஞ்
சொல்வயங்கிறன்றே. (௧0)

கன்னனிகர் புகழ்ச்சீதக் காதியுடலினைக்குழியிற் கரந்தபின்ன,
ரன்னபுல வோனொருவ னங்கனம்பெற்றா னெனவே யறைவார்பல்லோர்,
சொன்னகவிப் பொருளியாதோ தூர்த்தமண்ணைத் துனைத்தவன்கை
தோற்றிற்றென்றும், பன்னலுண்டாற் கொடைமலிகைப் பணியதனைக்
கழற்றல்பெரும் பாவமம்மா. (௧௧)

கந்தனெதெய்வமென்றற் கற்றவனேநானென்றற் கடல்குழ்பாரி
லிந்தவருடங்கழிந்த வெதிராண்டிலின்னதினத் திறப்பாயென்றோர்
வெந்தகையன்மிசைபாடி யொருபுலவனங்கனமேமெய்ப்பித்தானு
மந்தவெண்பாழுமுதுமவன் சரித்திரத்தோடுரைக்குமவரகிலத்துண்டே.

ஆர்த்திமலிந்தரியதமிழ்த் துதிபாடிவா லுணர்ந்துமம்பொனல்கிக்
கீர்த்திபெறமாட்டா மந் கனல்புரைவதாங்கொடுஞ்சொர்க்கினத்தினுனைக்
கார்த்திகைக்கிழங்குகொல்லும் படிபாடியங்நனமேகாலனூரிற்
சேர்த்தினனொமொருபுலவ னச்சரிதம்பகர்வாருஞ்செகத்துள்ளாரே. (12)

தண்டமிழ்த்தென் மதுரைநக ரங்கயற்கண்ணம்மைமலர்ச் சரணம்
போற்றுந், தொண்டனொருவன்றனக்கோர் தூர்த்தனெழுதியமுடங்
கற் சொற்கனுடிக், கொண்டசினத்தாலெனக்கிப் படிவரையத்தகுமோ
வெங்கூற்றன்றானுந், தெண்டனிட்டே னென்றோலை யேழுதுமென்
றோர் கவிபாடிச் செத்தானன்றே. (௧௩)

வாலசரசுவதியெனுங் கவிஞனிருசெவியுமறவண்ணம்பாடுஞ்
சீலமுறுமொருபுலவன் தனைப்புரந்தசிற்றரசன்செத்துப்போன
காலமவன்போனவழிப் போதலேகலமெனுமோர் கவிதைபாடி
ஞாலமிசைப்பலரறிய வப்படியேவாரமொன்றி னசிவுற்றானே. (௧௫)

வாக்கியலுமொருருட்டிக் கிழவனொருச்சிவகாம வல்லிவாயிற்
தாக்கியமாலையைக்கவியாற் துண்டுதுண்டாவிழத்தறித்துச் சொலிச்செய்
னோக்கியடிபணிந்திறைஞ்சியரசுதவுயிறுமாப்பு தூறிவேண்டும்[வித்தோ
பாக்கியங்களிடப்பெற்ற னாகவினாகலருள்போலும் பயனென்றின்று. (1)

ந்ண்டருந்தும் பள்ளர்சூலத் தொருபுலவன் மதியாம னைக்கசெய்
தெள்ளும், வண்டர்சிலர் சபதத்தா லக்கணமே யவர்காட்டிம் வைக்
கோல்வேவ, விண்டதயிழ்ப் பாடலொன்று மேதினியிற் றெனப்பது
ண்டு வெறும்போர்செய்யும், வெண்டகைப்பா வலராளு ரனைவோருந்
தலைகவிழ்த்து வெட்டுமாறே. (௧௬)

கோட்டி யுடையவரேபோன் மதுவொமொ மிசமருந்திக் கோரக்
கோலங், காட்டியலைந்தவனொமோர் கவிப்புலவன் றானுமொரு காலங்
தன்பாற், போட்டியிட்டிப் பொரவருமோர் புன்கவிஞன் மிகப்பயந்து
போற்றவாங்கோ, ராட்டினது தலைவெடிக்கப் பாடியது முரைக்கின்ற
ரகிலத்தோரே. (௧௭)

பாண்டிநாட்டினிலுறுமோர் பாளையகாரன் பனுவல் பாடித்தன்னை,
வேண்டிவருமொரு புலவன் தனைவெருட்டித் துயர்ப்படுத்தும் விபரீ
தத்தா, லேண்டிகழ்பாட் டொன்றுபிறந் தவனைவதைத் தினத்தினரீ
டழித்ததன்றி, யாண்டிருந்த ளுரையும்பா முாக்கியதீதந் துரைப்பா
ரனைகர்தாமே. (௧௮)

குருகைக்கரினுக்கு மெழிற் செந்துர்க்கு நடுவினிகழ் குறும்பூர்த்
ன்னி, லொருமகிபன் வாழ்ந்திருந்தான் வழுதிபெறத் திறையளப்போ
னுலவாக்கற்பின், றிருடனைவி யொருத்தியுநாற் புதல்வர்களு முடையா
னார்ச் சேரிதன்னில், வருமொருமங்கையமுதன்மைப் பதுமினி
யென்றுணர்ந்தெடுத்து மருவினானே. (௨௦)

மருவுயிராப் பொழுதுமுடி வுறுந்தோறு மப்பாவ மாற்றத்தக்க
சுருதிமுறைச்சாந்திசெய்தே யாண்மனையினுழைத்தலுற்றுந்துயொரொல்லா
மருவருத்தாரவள்வயிற்றி லானைதருகன்றெனவேயாண்சேயொன்று
பொருவிவதாப்பிறந்ததனா னந்தியெனும்பெயரதற்குப்புணர்ந்திட்டானே.

அடிபுதல்வன் விவகாரத் திறங்கன்சிறி தறிந்துறுநா ளங்கோர்செ
ட்டி, பெப்புரவருங் கொள்ளா வெழிலாடை யொன்றுடன்வந் தெய்
தக்கண்ணுற், றிப்புடவை விலையாதுபகரெனக் கேட்டலுமவன்றா னிவ்
ஐவேந்துந், செப்பும் விதைரமாட்டா தனுப்பின்னென்றானதற்கச்
செல்லுச்சொல்வான். (௨௨)

வருடமொரு மூன்றளவும் பொறுக்குதியே விதன்வியை வகுப்ப
தாய், பொருடறுவே னென்றிடலு மிறைமகனென்பதும் வினவிப் பூரி
த்தொப்பித், திருடர் குருவாமவனந் நாட்குரிய வட்டியையுஞ் சேர்த்தே
சொன்னான், வெருடளர் வெய்தாதொருசீட் டெழுதிநல்கிக் கொண்ட
னைபால் விரைந்தீர்தானே. (உ௬)

அத்திறத்தம்மகற்பயந்தா ளளப்பருமார் வத்தினளா வணிந்த
கொண்டான், கைத்திறக்கர் வேழமுடைக் காவலனன் நிரவிலதுகண்
டேதென்றான், புத்திரன்றந்தானெனலு மவனையழைத் தருகிருத்திட்
புளகமீறி, யித்திறநீ முடித்தவித மியாவையு நன்கியானறிய வியம்பென்
ருனே. (உ௭)

அக்கணமச்சேயெழுந்து தாதைமலரடிபணிந்திட் டரசர்யாரு
மிக்கலைபெற்றிலரெனலா விந்நனம்பெற்றேனெனலு மிறைநீயேமப்
பொக்கணமெவ்வாழளிப்பா யென்றிடலுமதற்கவனிப் புவனஞ்செய்த
மெய்க்கடவுண்முடிக்கும்வித மறிகில்லேனாலும் விவகாரத்தில் (உ௮)

யானிறந்தாவிலவ்வயிற்றீர் பிறந்தமுறையாற்பொருண்முற் நிழப்
பானன்னேன், றுனிறந்தாலுஞ்சீட்டுத் தவறிடினுஞ் சிற்சிலநா டாழ்த்
தக்கூடி, மானிறந்தாற் களிகூரு மவர்மகளாற் பெறுமகற்கு மருமை
செய்யுங், கோனிறந்தாற் றுணைவரைவென் றியானரசா யெவ்விதத்துங்
கொடுப்பேனென்றான். (உ௯)

என்றலுமம்மகன்றிறலு முணர்வுமந்தப்புரத்திலழன் றிருக்கின்றா
ளா, மின்றனையர் தகுதியுமோர்ந் திவன்றானம் பதிபுரக்கும் வேந்தென்
றோர்ந்தான், பின்றளமா யிரங்கொண்மலர்ப் பிடத்தான் விதித்தபடி
பிறந்தோராரண்டு, சென்றதுங்கண் ணிமையாத சேனரமங்கையர்ப்
புணரச் சென்றனம்மா. (உ௧)

முதன்மனைவி யவன்சிதையி னீறியினையாள் கனலின் முழுகியாய்த்,
விதமெனலா மிருவருந்தா னிறந்தாரோ வொருத்திமடிந் திட்டான்,
கொல்லோ, சுதர்நலம் வேட்டிருந்தனரோற் றயர்க்கடலின் மாய்ந்திருப்
பார் சொன்னேன்விண்ணூர்ச், சதமகனாகியர்தாமு முனிவரரு முணர்
வரதன் சரதமாதோ. (உ௨)

வேறு.

தந்தையிற் திட்லுந்நி யொருவாளேந்திச் சத்திரிச்சிவயிற்றில்வ
ருந் தமையன்மார்முன், விந்தையருளானீவிர் நால்வர்நானோர் விடையெ
னைவென்றுமுடி மிலையினென்றான், சிந்தைவெருண்டவரவ்லூர் விடுத்
துப்போனார் செங்கோல்கொண்டவன்சிக்கா தனயீதுற்றா, விந்தைவரு
மென்றஞ்சி மறைவல்லோரு நியோகத்தவத்தினரு நீங்கினாரே. (உ௩)

தன்னருமையொருசிறிது மறியாதாராய்த் தாய்குலத்தினுழ்ச்சி
யெண்ணித் தணந்திடாதார், நன்னலமெய்திடும்பொருட்டே முயலலு
ற்றா னுலவையோட்டியகொடிதே நவின்னூர்சிகல்லோ, நின்னவையோடும்

நால்வர் தாமுங்கூடி யிலாதே ஜேடினரென் நிசைத்தார் பல்லோர், பொன்னதனும் செபுங்கூசு முழுதுமாற்றிப் பொறித்தோற்கா சேவினங் கும் புதுமைசெய்தான். (௨௦)

பாண்டியற்குத்திறைநெல்லா தியவேயிந்தான் பட்டமுளார்நால்வர் களும் பறிந்தவாறு, மாண்டுவனுற்றாசாளு மாறுங்கேட்டன் னவன்றா னுமதிசயித்தா னந்தநாளிற், நீண்டியெழுதியசிட்டோ டாடையிந்த செட்டிவந்தான்ஜேற்காசின் நிரளையிந்தான், வேண்டியவனிவன்குடை க்கீழ்ப் பண்டமாற்றி மிருத்தளிப்போடேகினுஞ் விகற்பமின்றே. (1)

செட்டிகுடன்றீர்த்ததற்பின் சிறிதுநாளிற் செம்பொன்வெள்ளிதாம்பி ரத்தார் நிகழங்காசு, மட்டிலங்கித்தோற்காசு முழுதுமாறும் வகைசெய் தானொருவருக்கும் வருத்தமின்றி, நடடியுறும்படிசெய்தா னென்றுசில் லோர் நவின்றிவொரதுபாவ நந்திநாம, மிட்டிடமாதவமுன்னாட் செய் தோஷ்மாட்சி யியப்புலவரவைதோறு மிலங்கலுண்டே. (௨௨)

ஆறிலொருகடமையின்மேற் கொள்ளவில்லை யாண்மனைவாயிலின் மணிகா வசையவில்லை, வீறியவாலயமகிமை குன்றயில்லை மேகவெறுப் பாற்கவிநாய் மிஞ்சவில்லை, நாரியலுன்கள்ளாக்கு மலியவில்லை நல்லற முஞ்சத்தியமு நழுவவில்லை, யிறில்பெரும்புகழ்வாய்ந்த நந்திவாழ்வை யினனாசாட்சியென வியம்பொண்ணுதே. (௨௩)

ஊனகுவேற்படையேந்திப் பொரற்குமஞ்சி யுடன்பாடுற்றவன்கை க்கீ முற்றகுமொல்கிப், போனவர்தாம்பலவாறு புழுங்கினொந்து புலைச் சிவயிற்றினிப்பிறந்தோன் பொன்றவென்று, மானவாசாட்சியொரு நா ளானாலும் வகிப்பதுநங்கடமையென மனத்திற்றேறித், தானமொன்றுங் காலமொன்றுங் குறித்துக்கொண்டு தனித்தனிதேசாந்தராய்ச் சரித்தா ரம்மா. (௨௪)

மந்திரவாதத்தொருவன் வலியனான வாட்சமரிலொருவன்மிரு மாண்பனான, நந்திரவித்தையிலொருவன் சமர்த்தனான மமிழ்ப்புல மைத்திறத்தொருவன் நக்கோனான, முந்திரியமித்ததலத் தக்காலத் தின் முன்னவன்றனாட்டுணையான் முறையிடுகூடி, நந்தியுயிர்விண்புகு தச் செய்யுமாறே நன்காலோசனைபுரிந்தார் ஞாயயிக்கார். (௨௫)

மந்திரத்தாற்கொல்லல்பிற ரறியாரென்றும் வாட்சமர்செய்திழற் செயமார் மாட்டோவென்றுங், தந்திரத்தாற்கோறல்கொடும் பாவமென் றுந் தமிழ்க்கவியாலரம்பாடித் தலைசிறந்தச்செய், தந்திரனூர்க்கணப்புவ தே முறைமையாமென் நிசைந்தசொற்கன்பலகூட்டி யினிமைசாலக், கந்தியன்மால்களிறுகைக்கு நந்திதன்மேற் கலம்பகமாம்பெரும்பனுவல் கற்பித்தானே. (௨௬)

மந்திரத்தோன்வசியமுறச் செபித்தான்வாட்போர் வளமுணர்ந் தோணுயிர்வெறுத்து டுந்தோடுற்றான், நந்திரத்தோனினைமறியா வாரா

செய்தான் நயிழ்ப்புலவற்றையாக்கிச் சார்பிற்சென்றார், நந்தியரண்மனை வாயின் முகப்பிற்சென்று நாவலன்வந்ததும்பனுவ னவின்றவாறு, முந்தி யுரைத்தனப்பினரா லுவப்பாலன்னோன் முகமலர்ந்திட்டுபசார முறை யிற்செய்தே. (௬௭)

கொண்டெருபனுவலுடை யவர்க்குவேண்டும் கோப்பினைத்தும் மைத்தொருபார் குளிரவைத்து, மண்டிதனதவைப்புலவர் தம்மையேன் வகுபுலவன்றரமுமந்தான் மாட்சிதானும், கண்டெருமின்களென்ற னவ ர்போயுன்பார் காப்புமுதற்கடைவரையும், கணித்துநோக்கி, விண்டெவ னையானிடம் தான்மேலேயாம் வினவிலுடன்சுவர்க்கமுற விடுமென் றுரே. (௬௮)

அத்தகையபகைநம்மி துடையாரியாரென் றுராய்ந்துநால்வரெனு மதுமானத்தால், யுத்தமஞ்சியோடினர்தாங் கொல்லோவென்றுள் னான் னிவரவழைத்தனபோ சொலும்போதில், வித்தகனாகியராமா மென்றார் சற்றும் வெகுளாமல் வெருட்சியின்றி வேந்தனிப்பா, ரித்தனைநா ளரசா ண்ட தெனக்குப்போது மிணித்துதிசேடியிர்விடுப்பே னென்றுபின் னும். (௬௯)

அன்றுபொருதாலுமக்கித் தனைநாட்டுன்பு மபவாத மெனக்குமெய் தா தைந்துபாக்த், தொன்றுதருவே மெனவும் பகர்த்திடாம லோடினீர் வந்தியரா வழற்றார்த்தோ, வின்றுமுமதரசையும்க் குதவேனென்ற லெ னைச் சுயோதனனுடன்பா ரிசைக்குமன்றோ, பொன்றுறவிவ் வுடம்பை விலுத் தழியாக்கீர்த்தி புனைவென்றும் பலரறியப் புகன்றிட்டப்பால். (70)

தன்னூரினமயானத்திற் போதுமான சந்தனக்கட்டையின் சிதை தான் சமைக்கச்சொல்லி, யிந்துற்பாகரங்க ளொவ்வொன் றுகக்கேட் டே யின்பமலிந்ததன்மிசைபோ யிருந்தானந்தோ, தொன்னூற்பாவலன் பலரும் வியப்பச்சேட்டை தொந்தமற்றே னிவலிணக்கந் தொலைந்த நாளின், நென்னூற்றுக் கவியுரைத்தான் மருட்ச்சென்னி யிருபிளப்பாபி மையவருர்க் கேகினுனே. (௭௧)

தானமால்களிறனையா னிறந்தபின்னர்ச் சதுரருமோ விட்டமுதே சடங்குசெய்தார், வானமதியோடுன்முக மடைந்ததென்றும் வையகத்தி லுன்சீர்த்தி வாய்ந்ததென்றும், கானவல்லியத்தொடிகின் வீரமெய்திக் கற்பகத்தோடுன்கரங்கள் ஸந்ததென்றும், தேனளவுகவிகள்சில பாடி யுள்ளத் திருத்தியெய்தித் தம்மரசு செலுத்தினாரே. (௭௨)

அப்புறமாகியன்றகதை 'சிறிதுங்கேளே னரசுபெற்றோர் நால்வர் களி லரியபாடற், செப்புமவன் பெயருமறைந் திட்டதந்தோ செகதலத் திற்பலர்தாமுந் தினஞ்சொல்கீர்சா, விப்புதல்வ ரைவரையும் பெற்றோ ன்பேரு மியம்புகளின் றுயிரையுமிந் திசைபெற்றோனா, மொப்புயர்வின ற்திபெறும் புகழ்ச்சிமட்டு மும்பரினுமிம்பரினு மொலித்ததம்மா, (௭௩)

பாட்டினும் பாடியது நலந்தீதேனும் பழுதுபடாதுலகினர்மூற் பளிக்குமாறு, காட்டினதேலீதெய்வப் புலமையென்பான். கழறொண்ணுச் சிலர்கதையுந் கவியாற்சொன்னே, னாட்டினரித்தகைக்கதைக் ளனேகஞ் சொல்வார் நல்லறிவுத்தன்மைகொடு நவில்சொற்பாடற், றாட்டிகத்தா லழியாதனீர்த்திமட்டுந் தலைக்கொண்டோர் சரித்திரமுஞ் சாற்றுவேனே. படைதெய்வப்புலவர்சொக்க மூற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௬௩௨

எழுபீத்திரண்டாவது.

அறிவுத்தன்மைப்புலவர் சருக்கம்.

சித்தியொகெல்லியுற்றோர் களைத்தெய்வப்புலவரென்பார்
நத்தியவாறியற்றும்வலி நண்ணினரைத்தவரென்பார்
பூத்திமலிந்தெக்கவியும் புகல்வாராப்புலவரென்பார்
சத்திவளைந்துடுத்திலகு மம்புவியிலமர்ந்தோரே. (க)

இப்புராணத்திதன்முன் னேழுபத்தேதாரசருக்கத்தும்
பொய்ப்புணர்ப்புறத்தெய்வப் புலவர்புகழ்புகன்றிட்டே
னொப்புமுபாசனைத்திரத்தையுயர்த்தாமலொண்டமிழான்
மெய்ப்புலமைத்திரஞ்செய்தோர் விறுமெடுத்துரைப்பேனே. (உ)

கும்பமுனிவளைப்போல்வார் குலவுமையாண்டுழைத்தரைப்பாச்
செம்பதந்தேர்த்துரைப்பாரும் தெய்வசகாயத்தரென்பார்
வம்பனேன்றையையார் வாக்கினருள்வாய்ந்தோரே
யும்பரன்னுர்மற்றையர்சொல் லுகமுளாரென்பாரே. (ஈ)

செத்தவரீண்டெழுச்செய்யுந் திறலுடைப்பாட்டானலுங்,
கைத்தசுவையினதாகிற் கழிப்பாருஞ்சிலரிருப்பார்
சுத்தமில்பாட்டானலுஞ் சொன்னபடியேநடவி
வித்தரைபிற்புகழ்கின்றோ ரெண்ணரும்பற்பலர்தாமே. (ச)

சொற்கவையுந்தெய்வீகந் தோய்திறமுமுறப்பாடிச்
சிற்ககவாரியின்முழுகித் திரும்பாவீட்டிறலரிதாங்
கற்கனைச்சீர்ப்பொதியைமுனி கமலமலர்ப்பதம்போற்றி
யெற்குடருள்வளர்தேவை யெண்ணுவார்க்கெய்துவதே. (ஐ)

எத்திரச்சித்திகள்செய்த விசற்றமிழ்ப்பாடலுமிந்நாட்
பத்தியுளார்கொண்டாடப் படியிடத்திற்கிடக்கின்ற
வத்திரமன்னவர்தம்மோடகன்றதனுழியாத
வித்தியமாம்பொருளெண்ணி னீடுக்கித்திரமொன்றே. (ஊ)

அருள்பெற்றபெரும்புலவர்க் கடங்காதனவுமுண்டு
மருள்பட்டசிறுபுலவர் வாக்கினடப்பதுமுண்டா
விருண்முற்றுநெருங்குந்த லேந்திழைச்சீர்க்கலைவாரணி
தெருண்மிக்கதிருவுளத்தின் செயலளத்தற்கரிதாமே. (ஊ)

ஓதலாற்றெய்விக முனாற்றினொனும்பெருமை
பூதலத்தினிஹுவாமற் போனபுலவரும்பல்லோர்
சாதற்றீர்புகழெய்துந் தன்மைபுணர்ந்தவர்தகவுந்
காதல்கூர்ந்துரைக்கின்றேன் கற்றவரின் புறுமாரே.

(அ)

வேறு.

குமிணனென்றொரு மன்னவன் குலவுபார் கடனல்
கமிழ்தழுண்டவர் வியப்புறத்தக்கவாழ் வமைந்தோன்
சமிரணன்சுதன் புரையொருதம்பியை யுடையான்
நிமிழுணர்ந்தவர்க் காட்படுத்தன்மையீற் சிறந்தோன்.

(ஆ)

தினமும்வந்துறு பாவலர்தந்தரந் தெரிந்து
மனமுவப்புற வழங்கலேதொழிலென வாய்ந்தோ
னனகனொமொரு அலவனோர் தினத்தருந் தமிழ்ப்பாக்
கனமிடித்தெனப் படித்தனன்களிப்புமிக் குறவே.

(க)

கவிமுழக்குநன் சிந்தனைகலங்குறக் கண்டு
புவியளிப்பவன் வினவலுழ்ப்புவையீண் டொருத்தி
யவிர்தலுற்றனன் சாராப்புழையிடை யதன
விவிதமாயின னென்றனன்வெறுத்திடா திறைவன்.

(க௧)

அவனைநல்குவ னெனவழைப்பித்தன னவடன்
னுவகைமாதரி லொருத்தியல்லாளுடன் பிறந்தோன்
குவடுநேர்புயந் தோய்பவன் குலைந்தனன் புலவோ
ளிவனெற்கேனென விகழ்ந்துபொன்மிகைகொடே கினனே.

(க௨)

இகழ்தற்காரணம் பிறன்மனைதரமலா ளிசையார்
புகழ்குன்றிக்கெடல் பாவமென்பனபல புகல்வார்
நிகழ்வதோர்ந்ததி விபப்புறார்நிலத்தில ரானார்
திகழ்சொற்சாரமோர்ந் தவர்களிற்சீரிய னவனே.

(க௩)

அதுதெரிந்தவள் கொழுநன்வானெடுத்தன னஞ்சிக்
கதுமென்றோடுபு காட்டிடைக்கரந்தனன் குமணன்
பதுமநாயகன் மகன்கொடைப்பண்புதோய்ந் தனன
விதுவுஞ்செய்தனன் போலுமென்மெண்ணுகின் றேனே.

(க௪)

தம்பியைக்கொலுஞ் சம்மதமின்மையிற் றானே
வெம்பியன்னவ னெதிர்பொரும்விறவின்றி யேயோ
நம்பிழைக்கவன் முனிவதுஞாயமென் றுணர்ந்தோ
கொம்பிறுன்மலி வனத்திடைக் குமணனோ டியதே.

(க௫)

குருகையூர்ச்சட கோபனுக்கொருபுளிப் பொந்தன்
நருமையாவமைந் தாங்கிவன்றனக்கொரார் பொந்து
திருவருட்செய லாற்கிடைத்திடவதிற் சேர்ந்துந்
நிருளிவாரும் திரந்தருந்துபுகினு ளிகந்தான்.

(க௬)

அண்புபோரு ளரையனுக்கத்துய ரணந்தா
லெனையர்க்கெத்துங் ரெய்திடாதென்றிசைத் திடலா
முன்கொடம்பிவேந் தாய்த்தமுன்முடித்தலை கொணரும்
வினொர்கோடிபொன் பெறுவரென்பறையறை வித்தான். (௧௭)

அந்தீத்தம்பியாற் காமிகள்கொடுமைநன் கவிர்த்
திந்தத்தோற்பறை யோசைகேட்டலுமிகற் குமண
னெந்தத்தானத்துள் ளானெனத்தேடுந் தினத்தாற்
றொந்தத்திப்பொரு ளுசையோர்பிழைதுலன் கியதே. (௧௮)

இன்னவான்கதைக் குரியவரித்தமிழ்த் தேயத்
தென்னகாட்டிடை யிருந்தனரோவின வில்லேன்
மன்னனும்புகழ்க் குமணன்மாதவத்தினர் வடிவா
யன்னவாலுண்மற் றவருணரா துறு ம்நாள். (௧௯)

ஆரகாட்டுறு மொருதமிழ்ப்புலவனித் தாயோ
னீரனேகரால் வினவியோர்பிரபந்த நிகழ்த்தி
வாரமிக்கதன் றலைமைமாணக்கனோ டந்தப்
பாரசவாஸின் னீழலிற்பரிந்துவந் திருந்தே. (௨௦)

வெய்யினிங்கிடு மளவுமவ்விருவரும் விளம்பும்
பொய்யில்வாசக முழுதுமப்புரவலன் யினவி
மையிலன்னவ ருளக்கிடையுள்ளவா மதித்து
வெய்யினாலெரி நெருப்பெனநெஞ்சமுன் றப்பால். (௨௧)

தன்னதூர்குறித் தவர்விரைந்தெழுஞ்சம யத்தி
ன்னன்மாதவ னெனத்தொழும்படியெதிர் னண்ணி
யன்னகாரண முழுமையும்விவரமா வறைந்திட்
டென்னதாந்தலை தருவன்யானெம்பிபா லீந்து. (௨௨)

பொன்னொர்கோடியன் கவன்றரக்கொண்டீர் போயி
னென்னொர்வாசகன் கேட்டலுமியற்றமிழ்ப் புலவ
னின்னொர்சென்னிபெற் றேகலோரிறைபுக மென்று
தன்னொருகமன் குறித்ததுமுளபடி சாற்றி. (௨௩)

அவன்கரத்துறு சிறுவிரலளவொரு தரும்பா
லுவந்தெடுத்துமேற் கடனடுமாந்தையி லுற்றுப்
பலத்தவித்தையும் வல்லகம்மியர்தமைப் பார்த்துச்
சிவந்தமாதரி யத்தமிழ்ச்சொற்சில சேர்த்து. (௨௪)

ஆழியானம்பென் றுனான்மழுவென்ற னடற்செங்
கோழியான்குன்று நெடுகூர்வேலென்றான் கொடுத்தி
ருழியுழிதம் முலையுமொன்படைகளு மொருவ்ரு
வாழிவாழியென் றொருவென்பாட்டுரைத்தனன் மகிழ்தார். (௨௫)

வந்தகாரிய மியாதெனவினவலும் வைத்த
வந்தக்கைச்சிறு விரலளவினைக்கொடுத்தனை
மைந்தன்னென்னொகாய் தெடுத்தெனக்குருகிரீர் வழிந்து
சிந்தச்சிந்தச்செய் தளிக்குதிரென்றுசெய் பினனே. (௨௬)

ஆளியிதிவீர்தாயிரஞ்சிரத்துட னவிரும்
காளிதன்னுரு ளாற்சமைத்துதவினர் களித்து
வேளின்மங்கையர் பெருமையோர்ந்தண்ணை வெறுத்து
மீளியாணகர்த் தெருவினிற்கைக்கொதி மிளிர்ந்தான். (௨௭)

கண்மொனிட ரியாவருங்குழமியே கலுழந்தார்
பண்மெவம்பறை சாற்றுவித்தவனெதிர் படர்ந்து
கொண்மெவந்தண் சொற்பழிகோழிபொன் கொடென
விண்மிரிற்றலு மன்னவின்மெய்ம்மறந் தனனே. (௨௮)

வெறு.

அண்ணனதுசென்னியைக்கண் காண்டலுமக்கணமே புரியணைநீத்
துப்புவிமீ தவசமுற்றுவிழ்ந்தான், பெண்ணரசிமார்களந்தப் புரநீத்துக்
கண்டு பெரிதாற்றிக்கோரணியாற் பேய்க்கோலமானார், வண்ணநறுந்த
மிழ்ப்புலவ னவனையெடுத்திருத்தி மயக்கமறத்தெளித்துநின்சொல் வம்
புகொலோமெய்யோ, தின்னமுறப்பகர்தியிங்கு தாமதியெனெனலுஞ்
செங்கோலுமாசுமினிச் சிந்தியெனென்றே. (௨௯)

இத்தலையென்கண்ணிலினிக் காட்டேலென்றிடலு மிலங்குமுத்தீ
ரியமுகபீ பினிளமுடிந்துகொண்டா, நெத்தகவாற்பெற்றனையோ வெ
னக்கேட்பத்தமிழ்ப்பாட் டிசைத்தேயென்றெழுதுபனை யேட்டினைக்கா
ண்பித்தா, எத்தமவ்வாறளித்திடலு மவன்விழிகாணுறவே யூதுலர்க்
கும்வேதியர்க்கு மவளவும்பங்கிட்டான், சித்தமதிற்பொன்னுசை மில்லா
நீயேனோ சிரங்கொண்டாயெனிலவன்சீர் திகழ்தரவென்றனே. (௩௦)

நின்வசையுமவன்புகழோ டவிர்தருமென்றுரைத்து நீங்குமப்பாவ்
லன்வினவ நீணிலமுள்ளவ, மென்வசைநீடாவணமன் னவன்மனைவி
மார்தா மெரிபுகுமுனியான்புகுவே னென்மனையும்புகுமா, லன்வசை
யேயெல்லாமென் றிடலுமவனவ்வா றுருற்றிடேலித்தலையவ் வுடலிலொ
ன்றப்பாடி, மன்வசைநீக்குவன்சாத மென்றுரைத்துப்போனான் வடம
சப்பொந்துற்றற்கவ் வகைமுழுதுமோதி. (௩௧)

எனக்களித்ததலையுளநிற் கேதுசுதந்தரமென் றிறைவனைக்கொண்
டங்குய்த்தா னினையவன்கண் டுறைஞ்சி, யுனக்கருமைநின்றனையிற் றமிழ்
க்கவியென்றுணரா துறிழைத்தேனினிநின்வா யுரைகடவேனென்றே,
வனக்கணுற்றவருமிரவி குலத்திறைக்காற்றியவா மகுடபிழைகமுமா
மறையவரானமுடித்தான், கனக்கவிஞன்பலவலரங் கேற்றியவனலுந்
கர்ஞ்சுனமாதியகொடுபோய்க் களித்திருந்தானங்கா. (௩௨)

விந்நிகையேந்திவரும் வீரர்பலர்சென்னி வெடிப்பவுமோர்க்கிபா
மும் விறுபெறுபுலவோர், நற்ககமெய்திடலுமவர் வேட்கையொருசெ
ல்வ ன்லுதலுமருமையன்று நாமகடன்னுணை, சொற்கவைதோய்தரப்
பாடி நிறவுதலுமதனைத் துய்த்தொருவர்விலைப்படலுஞ் சொல்லரியபி
யப்பாஞ் செற்கமக்குமாலடியி லப்புலவன்வைகச் சென்றதான்காரா
யிற் றெய்வீகந்தானே. (௩௩)

தண்டமிழ்ப்பா டலின்சுவைக்காத் தலைகொடுத்தான்குமணன்
றாணெனவேபுலகிலுளார் சரந்துதன்மெய்யேயாம், விண்டவுடன்கொண்
முருந்தாற் கொடுப்பதுண்மையாமால் விறப்புலவோனவற்குயிர்பீட்டளி
த்ததுமங்ஙனமே, கொண்டமனைவியைத்தம்பி நீயொருத்தியேன்போய்க்
குலவுற்றயெனச்சிறிது கோடித்தானா, லண்டர்களுமுனியோரும் புல
வோருஞ்சொலுவில் வாச்சரியநடவாதென் றறிவ்துயிக்கரிதே. (௩௪)

வேறு.

கச்சிமாநகர்ப்பா னின்றையூர்தன்னிற் காளத்திப்பிள்ளையென்று
ரைக்கு, முச்சிதப்பெயர்கொ ளொருநல்வேளாள னும்பருமதிப்பவாழ்ந்
துறுநாண், மெச்சியேவருசெந் தமிழ்ப்புலவோர்தம் விருப்பெலாம்வழ
ங்கொரு விதத்தா, னச்சியதிருமும் நிழ்ந்துதாங்கரிதா நல்குவாழிமுழ
கினனாள். (௩௫)

நானைவந்திரப்போர்க் குதவவொன்றிலையா னுயிவண்வசிக்கொண
தெனவே, வானைநேர்நெடுங்கண் மனைவியோடொருநாண் மனையினிற்
நீபம்வைத் ததற்பின், நேனைநன்றென்னத் துயர்தனைவருத்தச் சென்
றொர்மண்டபத்தினிற் படுத்திக், காளைவாகனத்துக் கடவுள்பொற்பத
மே கருகினுன்கண்டியி லாதே. (௩௬)

ஆங்கொருபுலவ னிவனைவேட்டிற்றே னரும்பசியாற்றுயி லின்றித்
தீங்கொருங்குதவு மிடியினைநோக்கிச் செருச் செய்நீநானையெங்கிருப்பாய்
நீங்கொணநிழற்போனொடிநுந்தனையே நின்றைக்காளத்திபாற் சென்றா
லீங்கொருக்காலு மெதிர்ப்படாதொழிப்பா னெயன்றோர் தாயபாட்டிசைத்தான்.

அக்கவிப்பொருளோர்ந் திதுவினாவிபுநா மகல்வதுமுறைமையன்
றங்கே, யிக்கவிப்புலவன் வருமுனமிறப்ப தேமுறையெனக்குறித் தில்
லிற், புக்கருகற்றா மிசில்பொழுதெழுந்தோர் புற்றினுட்கையினைப் புரு
த்தான், மைக்கடுவுயிழ்வாய்க் கொடும்பணியருளான் மாமணியொன்
துமிழ்ந்ததுவே. (௩௭)

அவன்கொடைப்பயனு மாயுளுநெருங்கு மதிட்டமுமவன்களத்தவிருஞ்
சிவந்தபொற்றாவி வலியுமப்புலவோன் சிந்தையிறுதுதியுஞ் செங்கோ
லுவந்தவன்றவரும் பணிபெறும்பேறு மூரவர்கண்செய்புண் ணியமு
சிவந்தமாவடியி னிமயனாராருளுநேர்ந்ததுநிகழ்ந்தது மாதோ. (௩௮)

கலியுகத்தினிலுந் சத்தியந்தரும முண்டெனக்காட்டிட லாய
மலிபுகமுறுமந் ஓராட்செய்தேபானு வாரிதிமுகட்டினில் வரலும்
புலிபிகர்புலவன் குறித்தவன்மனையிற் புருந்துசெந்தமிழ்க்கவி பொழிந்தா
னெலிதருபெயரோ னுரகமாமணியி தெனச்சொலியுதவினா னம்மா. (1)

அம்மணியினைக்கொண் டடர்பொழிற்காஞ்சி யரசன்றனங்கையிற்
கொடுத்திண், *டிம்மணிவிழைக றுநிலர்மிடிதீர் திடப்பொனீந்தனுப்
பென்றா னுனக்கிச், செம்மணியளித்தா ரியுரொனவினவித் தெரிந்தழை
த்தெய்துமாறுணர்ந்துன், கைம்மணியரவ முமிழ்ந்ததுண்டாயின் மற்
றென்றுங்கக்குமென் றிசைத்தே. (சக)

அதனையும்வாங்கித் தீருகியென்றுறுத்தி யரசனுமவனுமற் றையரும்
பதசாராகிப் புற்றருகுற்றார் பரிதிசேயினைப்புரை பண்போன்
கதமலிந்தெனைக்கொன் றிலையதனுலிக் கட்டநிற்குற்றதென் றோதீச்
சததளமலர்க்கை புருத்துமுன்னைரைந்து சற்பம்வந்ததுவெளி தனித்தே.

வந்ததவ்வள்ள ழன்னைமுக்காலும் வலப்பிரதட்சண மாகி
யந்தரங்கத்து மணியைநேருமிழ்ந்திட டாவிந்ததுகண்டோ ரமுதார்
*கத்தணிகரத்தோ ணையமன்வெருண்மந் நானிலம்புரக்கும்வாழ் வுனக்கே
தந்தனனெனச்சொற் றங்கனங்கொடுத்த தான்றவஞ்செபநட் தனனே. (சங)

அந்தக்காளத்திப் பெயருடைப்புனித னவ்வாவினுக்குமிக் கழுது,
சொந்தத்தாய்தந்தைக் கொப்பெனக்கருதித் துணிந்துசெய்கடனெலா
முடித்தீச், சந்தப்பாவலற்கு மற்றையாதமக்குந் தடையறத்துனமிகச்
சொரிந்து, பிந்தத்தானந்த மன்னன்மைந்தனுக்கப் பேரரசளித்துவி
டடைந்தான். (சச)

அனையபல்செல்வர் கீர்த்திவேட்டதனா லருந்தமிழ்ப்புலவருக்
காற்ற, வெனையான்மைகளு மியற்றினாவையாய்ந் தியானிதிற்சொலன்
முறை யன்றெவ், வினைகவித்திறத்தா லியற்றினும்பின்னாள் விளங்கலக்க
விகளே யாமாற், பனீயிதழ்பலவற் றமைதருபாடற் பரிந்துரைப்பதுரிச்
பலமே. (சரு)

முடனையடக்கற் குபாசனைத்திறத்தான் மொழிப்பலிப்பியற்றலே
யாகும், பாடலின்றிறமை காட்டலேகல்வி ப்யின்றவர்ப்பணித்தற்கா
மிரண்மெ, கூடலுத்தமமா மொன்றுபெற்றொன்றைக் குறித்திடாதுழல்
வது கொடிதே, யேடலர்தவளக் கமலமீதிருப்பா ளீந்திடாவிடிவெது
மிலையே. (சக)

சங்கநாவலரி லொருவன் வியாசன் சாற்றியபாரதத் தன்னைத்
துங்கவெண்பாட லறுபதீரிரத்தாற் சொற்றனன் சொற்புலித் திடுஞ்சி
ரெங்குஞ்செய்ய வில்லவேயில்லை யியற்றினுயியம்புகர்க் காணேன்
றிங்களுங்கதிரு மெறித்தமுதுலகத் தினர்பெருந்தேவனென் மனரே. ()

அதையில்லிபுத்தூர்ச் சாருவபூம னாமொருவேதிய னமார்
கலதநிகரூறு பிரம்விருத்தத்தாற் சொற்றனன் சுருக்கலால் விடுத்த
கதையெலாகல்லாப் பிள்ளையுமுருகப் பிள்ளையும்க்கவி களிஞ
வதையதென்றோத வதையிதென்றெண்ண விடைவிடைக்கலந்து பாடினரே. (சஅ)

சண்பையினருண ஸலக்கவிராயன் நயரதராமன்றன் சரித
நண்புறுபரத நாடகமாக நவின்றனன்கண்டொர்வே ளாளன்
விண்பயிரேவர் சிறைகுக்விடுத்த வியங்கதையுமவண் விதித்தான்
கண்பெறுகோட்டார் நிளில்வருகீல கண்டகம்மியனுமோ தினனே. ()

வேம்புத்தூர்ப்பனவர் மதுரையூர்ச்சிவன்செய் வியன்விளையாடல்க
ளனைத்தாற், தேம்பட்டகவியாற் சொற்றபின்பாஞ்சோ திருமனியாஞ்சை
வதே சிகன்றான், றும்பந்துறெறியால் விரித்ததிற்கம்பன் றனைநம்பிக்கள்
ளுண்டாட் மிரைத்த, தாம்பட்சமன்றென் றருவருக்கின்றோ ரகிலமீ
தொருசில ருளரே. (ரு0)

சைவவெல்லப்ப நாவலனெனும்போர் தரித்தவன்சங்கரன் வசிக்கு,
மைவகைத்தலத்தி னடுவெனக்குலவு மருணையின்புராணமா தியது,
மெய்வநேர்வரக்கண் டவருமெச்சிடுஞ்சித் திகழ்தரத்தொடுத்தன னவர்
றைக், கைவயினமுதிச் சுமந்துரைத்துணர்ந்து களிப்பவர்கணிக்கரும்
பலரே.. (ரு௧)

ஆளவந்தானென் றொருபெரும்புலவோ னயன்றருவசிட்டமர்
முனிமுன், காளமாமேனி பிராகவற்குரைத்த கதையெலாங்கனித
மிழ்ச்சொல்லா, னீளமெய்யுணர்ச்சி பெறுந்தவர்க்கமுது றிசகுருபத்தியி
னிலையார்க், கேளனம்வினைக்கும் விடமுமாப்புகன்ற னிருக்கதன்முடிப்
பொரு ளினைத்தே. (ரு௨)

கச்சியின்புராணங் கலந்துரைத்தவராங் காவியங்கலைத்தவ ரிருவர்
நச்சியவாயு னாளெலாந்தமிழ்க்கே னன்குதத்தஞ்செய்தார் நவின்ற
வுச்சிதப்பனுவ லனந்தமன்னவற்றி னுரைதெரிந்துரைக்கையிற் கரிதா
மெச்சியேவேள்விக் கொலையையுந்துணிந்து விளம்பினாதுபெரு வியப்பே.

கந்தனேபரமென் றுணர்ந்தவன்ரொட்டிக் கலசையூரதனிடைக்
கவின்னோன், செந்தகைக்கல்லா டையினணியுடையான் தேசிகன்கவியி
னுஞ் சிறந்த, சுந்தரமோசை நயம்பொலிகவிக டொடுத்தனனவற்றிடைச்
சிலபாடி, டுந்தமாரிலத்திற் பற்பலர் துதிசெய் திடும்படியிகவிலங் கிளவே.

வேறு.

.கேதுமான்மியஞ் செப்பினனாயிதான்
திதுதீர்புல வேர்களைச்சிந்தித்தியா
கேதுவேனென லொள்ளுகூட்டம்போன்
மீதிமீதம் விரிந்தடங்காதரோ.

(100)

தலைபுராணங்கள் சாற்றினர்தம்மையும்
பலவகைப்பிரபந்தஞ்சொன்னாரையும்
குலவுநாற்றிரள் கூறவைத்தானையு
மலகிலாரென் றறைந்திடலாகுமே.

(101)

தேவர்தந்தது செப்பலின்றிக்கொடும்
பாவமானிடர்க் கேகவிபாடிய
நாவலோனுங் கழகைநகரின்
மாவலானென வாழ்ந்ததுண்டிரோ.

(102)

அறிவுத்தன்மைப் புலவர்தமாற்றலுஞ்
சிறிதுகூறினன் செப்புமிக்காவிய
நெறிகடற்புவி யூடியற்பாவலோர்
செறியும்பேரவை தோறுஞ்சிறக்கவே.

(103)

அறிவுத்தன்மைப்புலவர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவீருத்தம் - ௨௬௬௦.

தனதன தானன தந்தன - தனதான.

தெருண்மறை கோடிகளுந்துதி	செயுமீடார்
திருவரு ளேசமயந்தொறு	முறுதேவா
மருண்மன விணருடன்சமர்	செயல்வினே
வலியவு பாசனையொன்றுசெய்	திடன்மேலா
மிருண்மல வேதைகெடுங்கதி	விழைவோரே
யியலிசை நாடகன்குணர்	தகவோரே
பொருண்மயன் மீறியலைந்திழி	வடையாதே
புலவர்பு ராணமுணர்ந்திசை	புனைவீரே.

புலவர்புராண முற்றிற்று.

ஆகத்திருவீருத்தம் - ௨௬௬௧.

புலவர் புராணம்.

வாழி விருத்தம்.

எத்தகவுஞ் செய்யவல்ல தெய்வம்வாழி
 யிகபரங்கள் வெறுத்த முத்த ரினங்கள்வாழி
 புத்தமுத ம்னையசெஞ்சொற் புலவர்வாழி
 புண்ணியமே விளைக்குமன்னர் போதவாழி
 மத்தகயம் பொருமுலையார் கற்புவாழி
 மழையளவிற்பெய்யுமுகில் வருக்கம்வாழி
 வைத்தபடைக் கலந்துறவா வீரர்வாழி
 மறுவினன்மை யனைத்துமிக வாழி வாழி.

தெய்வமேது.

தெய்வீகத்தாழிசை.

பொய்வழக்கொழிந்துயர்ந்த புலவர்தம் புராணதூல்
 செய்வதற்கு நானுணர்ந்து செப்பியே முடித்தலுங்
 கைவயிற்பல் கனியுநல்ல காட்சியுங் கிடைத்ததாற்
 மெய்வமொப்பி நின்றவுண்மை சீக்கிரம் திகழ்ந்ததே.

குருபாதமேகதி.

பிழைமுதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	அ	கைத்தல்	கைத்தல்
உஅ	க	மீனத	மீனமத
உக	உக	புவுரி	பவுரி
அங	கங	ஹருவ	ஹருவ
கக	உக	ருரை	றுரை
கக	கச	செளித்த	செய்தளித்த
கருக	கக	னவரை	னரை
கெ	கங	துனனி	துன்னி
கருகி	கஅ	பேற்ற	போற்ற
கருகி	கக	வலித	வலித
ககக	க	ஹஹும்ப	ஹஹும்ப
ககச	கஉ	நின்	நின்
கஅச	கச	வொருண்	வெருண்
கக0	கச	கழித	கழித்த
உகக	க	கட்டுத்	கட்டுத்
உகரு	உ0	பெண்ணி	பெண்ணித்
உகக	கரு	சிவிசை	சிவிசை
உகஉ	கங	கோயினி	கேயினி
ககங	கரு	மென்ரு	மென்றொர்
ககஉ	கக	பனினி	பயனினி
கருஉ	கக	புலவ	புலவ
கருச	கஉ	நீத்த	நீத்த
கக0	கரு	சினன	சினன